உ

வைத்யநாத தீக்ஷிதர் அவர்களால் இயற்றப்பட்ட

ஸ்ம்ருதி முக்தாபலம்

என்னும் தர்ம சாஸ்த்ர க்ரந்தத்தின்

ஆருவது பரிச்சேதமாகிய

ப்ராயச்சித்த காண்டம்

தமிழுரையுடன் கூடியது.

இஃது

ஸ்ரீ காஞ்சீ காமகோடி பீடாதிபதி அவர்களின்

ஆஜ்ஞையை முன்னிட்டு

வேத தர்மசாஸ்த்ர பரிபாலன ஸபையால்

கும்பகோணம்

சாரதா விலாஸ பிரஸ்ஸில்

அச்சிடப்பட்டு கும்பகோணத்தில் வெளியிடப்பட்டது.

விலை] 1955 [ரூ. ௬-0-0.

Copyright Registered.

𑌉𑌪𑍋𑌦𑍍𑌘𑌾𑌤.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑌪𑌰𑌿𑌵𑍍𑌰𑌾𑌜𑌕𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌯
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌚𑍍𑌛𑌂𑌕𑌰𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍀𑌕𑌾𑌮𑌕𑍋𑌟𑌿𑌪𑍀𑌠𑌾𑌧𑌿𑌪 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌚𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍇𑌖𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑌾𑌦𑍈𑌃
𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃 ॥

𑌵𑍇𑌦𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌧𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌣𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑌰𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌫𑌲𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑌷𑌟𑍍𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌰𑌚𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍁𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍈𑌦𑍍𑌯𑌨𑌾𑌥𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚 𑌚𑌰𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌕𑌰𑌣𑌨𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌚𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿𑌜𑌨𑍍𑌯𑌪𑌾𑌪𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑍇𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌬𑍋𑌧𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌵𑌰𑍍𑌣𑌵𑌾𑌣𑍀𑌪𑌰𑌿𑌚𑌯𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌸𑍌𑌹𑍃𑌦𑌤𑌯𑌾 𑌬𑍋𑌧𑌨𑌾𑌯𑌚 𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌡𑌭𑌾𑌷𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌦𑌸𑌨𑌾𑌥𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌧𑌰𑍍𑌮𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑌰𑌿𑌪𑌾𑌲𑌨𑌸𑌭𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤 𑌮𑌸𑍍𑌤𑌕𑌣𑌿𑌯𑌾 𑌚𑌾𑌵𑌹𑍃𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌷𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌰𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌃 ॥

𑌏𑌤𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌪𑌰𑌿𑌶𑍀𑌲𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌵𑌗𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌆𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣 𑌏𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑍌𑌲𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌮𑌹𑍇 ॥

𑌵𑌿𑌜𑌯𑌾𑌬𑍍𑌦𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇,
𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍀𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇,
𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌹𑍁𑌲𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾.

𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃.

முத்ரை.

ஸ்ரீ,

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய, ஸ்ரீமச்சங்கர பகவத்பாத ப்ரதிஷ்டித, ஸ்ரீ காஞ்சீ காமகோடி பீடாதிபதி ஜகத்குரு ஸ்ரீமச் சந்த்ரசேகரேந்த்ர ஸரஸ்வதீ ஸ்வாமிகளால் நாராயணஸ்மரணம் செய்யப்படுகிறது.

வேதம் முதலிய ப்ரமாணங்களால் ஸித்தித்துள்ளவைகளும், ஸ்ம்ருதி முதலியவைகளில் பல ப்ரகாரங்களால் தோன்றுகின்றவைகளுமான தர்மங்களை அதிகாரிகளுக்குத் தகுந்தபடி ப்ரமாணங்களை முன்னிட்டு நிர்ணயம் செய்வதற்கு ஸ்ம்ருதிமுக்தாபலம் என்னும் சிறந்த நிபந்த க்ரந்தத்தை ஆறு காண்டங்கள் (பிரிவு) உள்ளதாக ஸ்ரீ வைத்யநாத தீக்ஷிதரவர்கள் இயற்றினர் என்பது ஆஸ்திகர்களான எல்லோருக்கும் தெரிந்ததே. இதற்குள்ளடங்கிய, அறியாமையால் நேர்ந்துள்ள விதிக்கப்பட்ட கர்மங்களைச் செய்யாததாலும், மறுக்கப்பட்ட கர்மங்களைச்செய்வது முதலியதாலும் உண்டாகிய பாபங்களைப் போக்கும் தன்மையால், கட்டுப்பாட்டுடன் விதிக்கப்பட்ட தர்மங்களைத் தெரிவிக்கின்றதுமான ப்ராயச்சித்த காண்டத்தை ஸம்ஸ்க்ருத பாஷாபரிசயமில்லாதவர்களும் எளிதாக அறிந்துகொள்வதற்காகத் தமிழுரையுடன் கூடியதாய் வேத தர்மசாஸ்த்ர பரிபாலன ஸபையால் வெளியிடப்பட்டு நம் முன்னில் அளிக்கப்பட்டதைப் பார்த்து ஸந்தோஷமுள்ளவராகிறோம்.

இந்த க்ரந்தத்தைப் பரிசீலனம் செய்வதால் ப்ராயச்சித்தத்தின் உண்மைகளை அறிந்தவர்களாயுள்ள ஆஸ்திகர்கள் அவரவர்கள் அதிகாரத்திற்குரியபடி ப்ராயச்சித்த கர்மங்களை அனுஷ்டித்துச் சித்த சுத்தியை ஸம்பாதித்துக்கொள்வதால் ஸர்வேச்வரனை ஸ்ரீ சந்த்ர மௌளீச்வரனை ஆராதித்து, அவனது க்ருபையால் நன்மைகளை அடைய வேண்டுமென்று அநுக்ரஹிக்கின்றோம்.

முகாம்–ஸ்ரீகாஞ்சீ நகரம்,
ஜய ஸம், பங்குனி
க்ருஷ்ண த்ருதீயா.

நாராயண ஸ்மரணம்.

முகவுரை

மிக ப்ரஸித்த வைதிக ச்ரேஷ்டராகிய ஸ்ரீ வை[illegible]தா அருளிச் செய்த "ஸ்ம்ருதி முக்தாபலம்" என்ற தர்மசாஸ்த்ர க்ரந்தத்தின் உயர்வு பற்றி ச்ராத்தகாண்ட முகவுரையில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்போது அந்த க்ரந்தத்தில் ஒருபாகமாகிய "ப்ராயச்சித்த காண்டம்" என்கிற பாகமானது வேத தர்மசாஸ்த்ர பரிபாலன ஸபையால் தமிழ் மொழி பெயர்ப்புடன் ப்ரசுரிக்கப் பட்டிருப்பதை ஆஸ்திக ஸமூஹத்தினர் ஸந்தோஷத்துடன் வரவேற்கிறார்கள். தற்காலம் நமது தர்ம தேசத்தில் ஸநாதன வைதிக தர்மங்களான வர்ணாச்ரம ஆசாரங்களுக்கு, விபரீதமான காலதேசாதி பலவித அஸந்தர்ப்பங்களால் பரம ஆஸ்திகர்களாலும் யதாவத்தாக அநுஷ்டிக்கமுடியாத, தவிர்க்கமுடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சாஸ்த்ர விதிகளையோ, நிஷேதங்களையோ யதாவத்தாக அநுஸரிக்க முடியாத ஆஸ்திகர்களுக்கு ப்ராயச்சித்தந்தான் பரிஹாரமாக அமைந்து அவர்களைக் காப்பாற்றி, சாஸ்த்ர வரம்பை மீறாதவர்களாகச் செய்கிறது. அந்தந்தத் தோஷங்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட ப்ராயச்சித்தங்களைச் செய்து கொண்டுவிட்டால், அதனால் அவன் சுத்தனாகி பூர்ணாநுஷ்டானியாயும் ஆகி விடுகிறான். ப்ராயச்சித்தங்களின் கருணை நிறைந்த கார்யம் இதுவேயாகும். இந்த அநுக்ரஹ புத்தியுடன்தான் நமது ச்ருதி ஸ்ம்ருதிகள் ப்ராயச்சித்த உபதேசம் செய்ய முன்வந்தன.

லௌகிக தண்டனை உதாஹரணம்.

வைதிக மதமானது ப்ராயச்சித்தங்களைக் காட்டியும், பயமுறுத்தியும், நிர்ப்பந்தித்தும் தர்மங்களை அநுஷ்டிக்க வற்புறுத்துவதால் அந்த மதத்தின் பல ஹீனமே வெளிப்படுவதாயும், மதத்தில் உயர்வும், ஸாரமும், ஹிதமும் இருந்தால் ஜனங்கள் தாமாகவே அதைப் பின்பற்றமாட்டார்களா? ப்ராயச்சித்த பீதி எதற்கு? என்று சிலர் வாதிப்பதை அறிவோம். உலக தத்துவத்தை அறியாத பாலிசவாதமே இது. வைதிக மதத்தில் ஸகல ப்ராணிகளும் க்ஷேமம் பெறக் கூடிய தத்வ ஹித புருஷார்த்தங்கள் அடங்கியிருப்பதால் யாவரும் தாமாகவே விரும்பி அதன் சட்டதிட்டங்களுக்குக் கட்டுப்படுகிறார்களேயல்லது நிர்ப்பந்தமோ, பயமுறுத்தலோ காரணமில்லை.

உலகில் எந்த மத ஸ்தாபனங்களிலும், ராஜாங்கத்திலும், லௌகிக ஸ்தாபனங்களிலும், அவைகளில் சேர்ந்துள்ளவர்கள் அதனதன் சட்டதிட்டங்களுக்கும், வரையறைகளுக்கும் கட்டுப்பட்டே நடக்கவேண்டுமென்ற நியமம் இருக்கிறது. நியமத்தை மீறுகிறவர்களுக்கு அபராதம், தண்டனை, அல்லது பஹிஷ்காராதிகள் விதிக்கப்படுகின்றன.

தண்ட நீதி பற்றி மநு.

ராஜாங்க உத்யோகங்களில் உறுதிமொழி கொடுத்துச் சேர்ந்திருப்பவர்கள் அதன் சட்டதிட்டங்களை மீறினால் தண்டனை விதிக்கப்படுகிறது. போலீஸிலோ, ராணுவத்திலோ சேர்ந்தவர்களுக்குத் தம் கடமைகளைச் செய்யாவிட்டாலும்,

சட்டதிட்டங்களை மீறினாலும் தண்டனையுண்டு. இன்னுமிதுபோல் தொழிற்சாலை, பாங்கு, பள்ளிக்கூடங்கள், ஸங்கங்கள், ஸமாஜங்கள் போன்ற ஸகல லௌகிக ஸ்தாபனங்களிலும் கட்டுப்பாட்டை மீறியவர்களுக்கும், கடமையைச் செய்யாதவர்களுக்கும் அந்தந்தக் குற்றங்களுடைய தன்மையை அனுஸரித்துத் தண்டனைகள் ராஜ நீதிகளில் விதிக்கப்படுகின்றன. தண்டனை பயமிருப்பதால் அவரவர்கள் தங்கள் தங்கள் கடமைகளை ஊக்கத்துடன் செய்கிறார்கள். மனு, தண்ட நீதியின் ஆவச்யகதையை வெகுவாக வற்புறுத்தியுள்ளார். தண்ட நீதியை ப்ரயோகிக்காவிடில் ராஜ்யம் வ்யவஸ்தையற்று அழிந்துவிடுமென்று 7-வது அத்யாயத்தில் விரிவாகச் சொல்லியுள்ளார்.

துர்லபோ ஹி ஶுசிர்நர: என்பதால் மனித ஸ்வபாவத்தில் சுத்தனாயிருப்பவன் துர்லபனென்றும், ஆதலால் அந்யாய வழியிலிருப்பவர்கள் மீது தண்டத்தை அவச்யம் ப்ரயோகிக்கவேண்டுமென்றும், அப்படிச் செய்தால் தண்ட பயத்தால் ப்ரஜைகள் ஸ்வதர்மாந் ந சலந்தி ச என்று ஸ்வதர்மத்திலிருந்து நழுவத் துணியமாட்டார்களென்றும் மனு கூறுகிறார். தண்ட பயத்தால் எல்லாம் அமைதியாக நடக்குமென்றும், தண்டத்தை ப்ரயோகிக்காவிடில் ராஜ்யத்தில் கீழ், மேல் என்ற வ்யவஸ்தை அழிந்துவிடுமென்றும் கூறுகிறார். பித்யேரந் ஸர்வஸேதவ: ||

இந்த 20-வது நாகரிக நூற்றாண்டில்கூட ஸகல தேசங்களும் பற்பலவித தண்டோபாயத்தின் பலத்தாலேயே ராஜ்யம் நடத்துவதைக் காண்கிறோம். ராஜாங்கம்மட்டுமல்ல, எல்லாவித ஸங்கங்களும், ஸமாஜங்களும் இந்த தண்ட உபாயத்தினாலேயே நடக்கின்றன. இந்தப் பாதுகாப்பு மிக அவச்யமாகிறது. ராஜாங்கத்திலும், ஸங்கங்களிலும் அங்கத்தினர்களாகச் சேருகிறவர்கள் சட்டதிட்டங்களுக்குக் கட்டுப்படாமல் அவரவர் தம்தம் மனப்போக்கின்படி நடந்து வந்தால் அந்த ஸ்தாபனம் ஒரு க்ஷணம்கூட ஜீவித்திருக்கமுடியாதல்லவா!

ப்ராயச்சித்தம் வைதிக தண்டனை.

இவ்வாறு மனித ஸங்கேதத்தால் ஏற்பட்ட ஸ்தாபனங்களிலேயே கட்டுப்பாட்டை மீறியவர்களுக்குத் தண்டனைவிதியிருக்கையில், பகவானாலேயே நியமிக்கப்பட்டவைகளாயும், ச்ருதி ஸ்ம்ருதி போன்ற உத்தம ப்ரமாணங்களால் விதிக்கப்பட்டவையாயுமுள்ள தர்மங்களையும், ஆசாரங்களையும் மீறுவோர்களுக்கு சாஸ்த்ரீயமான ப்ராயச்சித்த தண்டனை விதிக்கப்படுவது ந்யாயமே. பரம்பரையாக இன்ன வேதத்தை அநுஸரிப்பேனென்றும், இன்ன ருஷிகளின் கோத்ர ஸூத்ர தர்மங்களின்படி நடப்பேன் என்றும், தேவ, ப்ராம்ஹண, அக்னி ஸன்னிதியில் ப்ரதிஜ்ஞை செய்து உறுதியளித்த வைதிகன் அவைகளை மீறி, அந்தத் தர்மங்களைக் கைவிட்டால், அது தெய்வ ஆஜ்ஞையையும், சாஸ்த்ர ஆஜ்ஞையையும் மீறிய தோஷமாகிறது. இம்மாதிரி ஒவ்வொருவரும் தர்ம ஆசாரங்களை மீறி நடந்தால் அந்த மதம் எப்படி நிலைத்திருக்கும்! அந்த மதத்தில் ஸன்மார்க்க நெறி எப்படி நிலைக்கமுடியும்? ஆகையால் கட்டளையை மீறிய தோஷத்திற்காக வைதிக தண்டனையான ப்ராயச்சித்தத்தைச் செய்துகொள்ளும்படி சாஸ்த்ரங்கள் உபதேசித்தன. இது ந்யாயமே.

சாஸ்த்ரமென்று நியமங்களை மீறும் தோஷமானது பகவானுடைய ஆஜ்ஞையை மீறும் தோஷமென்று வைதிகமத ஸித்தாந்தமாகும் ஆகையால் அந்தத் தோஷங்களுக்குப் பரலோகத்தில் தண்டனை விதிப்பவன் பகவானே. ப்ராயச்சித்தங்களால் த்ருப்தியடைந்து பிறகு அநுக்ரஹிப்பவனும் பகவான்தான் என்று மனு முதலிய மஹர்ஷிகளின் நிர்ணயமாயிருக்கிறது.

ப்ராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளாவிட்டால் தோஷம்.

யாஜ்ஞவல்க்யர் கூறுகிறார்:—

விஹிதஸ்யாநநுஷ்டாநாந் நிந்திதஸ்ய ச ஸேவநாத் ।
நர: பதநம்ருச்சதி ।

"சாஸ்த்ர விஹிதத்தைச் செய்யாததாலும், சாஸ்த்ரத்தால் நிஷேதிக்கப்பட்ட அதர்மங்களைச் செய்வதாலும் மனிதன் ப்ரஷ்டனாகிறான்" அதாவது சாஸ்த்ர வழியிலிருந்து நழுவியவனாகிறான். ஆகையால் அந்தத் தோஷத்திற்காக அவன் ப்ராயச்சித்தத்தைக் கட்டாயமாகச் செய்துகொண்டு சுத்தியடையவேண்டும்.

சரிதவ்யமதோ நித்யம் ப்ராயச்சித்தம் விசுத்தயே ।

இங்கு "நித்யம்" என்று ஸ்ம்ருதி கூறுவதால் ப்ராயச்சித்தாநுஷ்டானம் கட்டாயமானதென்று ஞாபிக்கப்படுகிறது. இதை மிதாக்ஷரையில் விஜ்ஞானேச்வரர் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

'ப்ராயச்சித்தமகுர்வாணா: பாபேஷு நிரதா நரா:'

என்ற வசனத்தில் யாஜ்ஞவல்க்யர், பாபம் செய்யும் மனிதர்கள் ப்ராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளாவிடில் பற்பல நரகங்களை அடைவதுடன் திர்யக் ப்ராணி ஜந்மத்தையும் அடைவதாக தோஷம் சொல்லியுள்ளார். ஆகையால் அந்தந்தத் தோஷங்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட ப்ராய்ச்சித்தத்தைச் செய்துகொண்டால் தோஷியானவன் சுத்தனாகி, பரலோகத்தில் நரகாதிகளிலிருந்து மீளுவதுடன் பகவத் க்ருபையையும் பெற்று இஹலோகத்திலும் சிஷ்ட ஜனங்களால் கொண்டாடப்படுகிறான். ஸ்தேயம் அதாவது திருட்டு முதலிய பாபம் செய்தவர்கள் அந்தத் தோஷத்திற்காக அரசனால் தண்டிக்கப்பட்டுவிட்டால் அந்த ராஜ தண்டனையாலேயே அவர்கள் திருட்டு தோஷத்திலிருந்து விடுபட்டு பரிசுத்தராகி விடுகிறதாக நமது ராஜ தர்ம நீதி கூறுகிறது.

ராஜபி: த்ருததண்டாஸ்து க்ருத்வா பாபாநி மாநவா: ।
நிர்மலா: ஸ்வர்கமாயாந்தி,

இந்தத் தர்ம தத்வத்தை ஸ்ரீ ராகவன் வாலிக்கு உபதேசித்தார். இந்த உதாஹரணம் கொண்டே வைதிக ப்ராயச்சித்த தண்டனையின் தத்வத்தை அறியலாம். இதையெல்லாம் அறிந்து ஆஸ்திகர்கள் சீர்திருந்தவும், ஜாக்கிரதையாயிருக்கவும் இந்தப் புஸ்தகமும் இதன் மொழிபெயர்ப்பும் மிகுந்த ப்ரயோஜனம் உள்ளதாகும்.

பாப ஸமூஹங்கள்.

மனிதன் தனது வாழ்க்கையில், தெரிந்தும், தெரியாமலும் செய்யும் குற்றங்கள், அதாவது தோஷங்கள் அபரிமிதமானவை. அவைகளனைத்தையும் குறிப்பிடுவதோ, அவைகளுக்கு ப்ராயச்சித்தம் விதிப்பதோ ஸாத்யமல்ல. ஆயினும் ஸ்ம்ருதிகள் பெரும்பாலும் இந்தக் கார்யத்தைச் செய்திருக்கின்றன. நிபந்தன காரர்களும் விரிவுக்கு அஞ்சாமல் உலக க்ஷேமார்த்தமாக அவைகளைப்பற்றி விசார, நிர்ணயாதிகள் பெரும்பாலும் செய்திருக்கிறார்கள். ப்ரம்ஹஹத்யை முதலாக, ஈ, எறும்பு, கிருமி வரையிலுள்ள ப்ராணி வதங்கள், ஹிம்ஸைகள், அவைகளிலுள்ள அநேக பிரிவுகள், உள் பிரிவுகளான தோஷங்கள், ஸுராபானம் முதல் வெகு சிறிய வஸ்து வரையில் பான, ஆஹார தோஷங்கள், ஸ்வர்ண ஸ்தேயம் முதலாக பற்பலவித திருட்டுக் குற்றங்கள், மாத்ருகமனம் முதலாக கணக்கற்ற வ்யபிசார தோஷங்கள், வாங்கக்கூடாதவைகளை வாங்குதல், விற்கக் கூடாதவைகளை விற்பது, சாப்பிடக்கூடாதவைகளைச் சாப்பிடுதல் போன்ற அபரிமிதமான தோஷங்களைக் குறிப்பிட்டு அவைகளுக்காக ப்ராயச்சித்த விதிகளையும் சுத்திகளையும் சாஸ்த்ரம் விதித்துள்ளது. 'ஸத்யம் வத', 'தர்மம் சர', 'அஹரஹ: ஸந்த்யாமுபாஸீத' இத்யாதி விதிகளை அதிக்ரமித்ததற்கும் விரிவாக ப்ராயச்சித்தம் கூறப்பட்டுள்ளது.

பாபங்களின் பிரிவும், பலாபலமும்.

இந்தப் பாபங்கள் அல்லது தோஷங்களில் சில வெகு ப்ரபலமாயும், சில நடுத்தரமாயும், சில சிறியவையாயுமிருப்பதால் அததற்கு ஏற்றபடி ப்ராயச்சித்தங்களிலும், குரு, லகு என்ற விபாகம் செய்து ப்ரயோகிக்க விதி காணப்படுகிறது. பாபங்களில் மஹாபாதகம், அதிபாதகம், பாதகம், உபபாதகம், ஸாதாரண பாபம் என்று பிரிவினை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மஹாபாதகங்கள் என்பவை ப்ரம்ஹஹத்யா, ஸுராபான, ஸ்வர்ணஸ்தேய, குருதல்பகமனாதிகள் இவைகளுடன் சில ப்ரபல பாபங்கள். "ஸமபாதகம்" என்ற பெயரால் ப்ரம்ஹஹத்யைக்கு ஸமமமாக சிலவும், ஸுராபானாதிகளுக்கு ஸமமாக சிலவும் பொறுக்கப்பட்டு அவைகளும் மஹாபாதகப் பிரிவில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதிபாதகமும் பெரிய தோஷத்தில் சேர்ந்ததே. பாதகம் சிறிது குறைவான தோஷமுள்ளது. உபபாதகம், ஸாதாரண பாபம் இவை வெகு சிறியவை. தோஷமும் ஸ்வல்பமானதே. இந்த மஹாபாதகாதிகளில் எந்தெந்தத் தோஷம் எந்தெந்தப் பிரிவில் சேர்ந்ததென்பதை சாஸ்த்ரங்களே பாகுபாடு செய்து விட்டன. நாமாக கல்பிக்க முடியாது.

இவைகளில் பஞ்சமஹாபாதகம், ஸமபாதகம், அதிபாதகம் என்ற பிரிவில் சேர்ந்த பாபங்களைச் செய்தவர்கள் "பதிதர்கள்" அதாவது ப்ரஷ்டர்களாகிறார்கள். அவர்கள் ஸந்த்யாதி தர்மங்களை அநுஷ்டிக்க அர்ஹதையற்றவராவதுடன் பரலோகத்தில் நரகத்தையும் அடைகிறார்கள். இவர்களுடன் போஜனாதி கலப்புக்கள் செய்துகொள்ளக்கூடாது. இதைக் கௌதமாதிகள்

த்விஜாதிகர்மப்யோ ஹாநி: பதநம், பரத்ர சாஸித்தி: ।

என்ற ஸூத்ரங்களால் தெளிவாக்கியுள்ளனர். ஆதலால் மஹாபாதகியாயும் அதிபாதகியாயுமுள்ளவர்கள் பதிதர்களாகையால் சாஸ்த்ரீய ப்ராயச்சித்த சுத்தி

ஏற்படும் வரையில் விலக்கத்தக்கவர்கள். ஆனால் பாதகம், உபபாதகம் ஆகிய பிரிவுகளில்* சேர்ந்த பாபங்களைச் செய்தவர்களுக்குப் பாதித்யம், அதாவது ப்ரஷ்டத்வம் ஏற்படுகிறதில்லை. 'நரகமோ, பஹிஷ்காரமோ கிடையாதென்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ப்ராயச்சித்தம் மாத்ரம் செய்துகொள்ளவேண்டும்.

ஸம்ஸர்க்க தோஷம் கலியில் இல்லை.

ப்ரம்ஹஹத்யாதி பஞ்சமஹா பாதகங்களைச் செய்தவனுடன் ஒருவன் கலப்புச் செய்தால் அந்த ஸம்ஸர்க்க பாபத்திற்கும் ப்ரம்ஹஹத்யா ப்ராயச்சித்தமே சாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கலியுகத்தில் ஸம்ஸர்க்க தோஷம் கிடையாதென்றும் அதாவது பாபம் செய்தவனுக்குப் போல் ஸம்ஸர்க்கிக்கு ஸமமான ப்ராயச்சித்தம் வேண்டியதில்லையென்றும், லகுவான வேறுவித சுத்தி ப்ராயச்சித்தமே போதுமென்றும் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஸம்ஸர்க்க தோஷ: பாபேஷு

என்பதால், பாபங்களில் ஸம்ஸர்க்க தோஷம் கலியில் கிடையாதென்று வசனம் கூறுகிறது.

கர்த்தாரம் த்யஜேத் கலௌ யுகே என்பதால் நேரிடையாகப் பாபம் செய்தவனையே விலக்கவேண்டுமென்றும், அவனுடன் கலப்பு செய்துகொண்டவனை விலக்கவேண்டியதில்லை யென்றும் நிர்ணயம். கலப்பு செய்துகொண்டவனுக்கு அதேமாதிரி தோஷம் கிடையாதென்று தாத்பர்யமேயல்லது, இவனும் வேறு லகுவான ப்ராயச்சித்தம் செய்துகொள்ள வேண்டியதுதான் என்று தீக்ஷிதீயத்தில் நிர்ணயிக்கப்படுவதை அறியவும்.

புத்திபூர்வகம், அபுத்தி பூர்வகம்.

இந்தப் பாபங்கள் புத்திபூர்வகம், அபுத்தி பூர்வகம் என்று இருவகைப்பட்டவை. பாபத்தை நன்றாக அறிந்து, அதைச் செய்யவேண்டுமென்கிற இச்சையுடன் செய்யப்படும் தோஷமானது புத்திபூர்வகமாகும். அதாவது நன்கு தெரிந்து, வேண்டுமென்றே செய்யப்படுகிற பாபங்களாகும். தெரியாத்தனத்தாலும், தவறுதலாகவும் செய்யப்படுகிற பாபங்கள் அபுத்தி பூர்வகங்கள். இதை மிதாக்ஷரீ தெளிவாக்கியுள்ளது.

ஸ்வதந்த்ர ப்ரவ்ருத்தி: விஷயஜ்ஞானகாமநாப்யாம் நியதா ।
தயோரந்யதராபாவேபி தஸ்யா அஸம்பவாத் ॥ என்று.

பாபத்தைச் செய்கையில் அதில் ஸ்வதந்த்ரமாக ப்ரவ்ருத்திப்பதில், புத்தி பூர்வகமாகச் செய்கையில் விஷயஞானமும், இச்சையும் சேர்ந்திருக்கவேண்டும். இவ்விரண்டில் ஒன்று இல்லாவிட்டால்கூட அது புத்திபூர்வகமாகாது.

இருட்டில் கம்பம் அல்லது மரம் என்ற ப்ராந்தியால் ஒரு ப்ராம்ஹணனை ஒருவன் வதம் செய்துவிடுவதாக வைத்துக்கொள்ளுவோம். இது புத்திபூர்வக பாபமாகாது. ப்ராம்ஹணனைக் கொல்லுகிறோம் என்ற விஷயஞானம் அவனுக்கு இல்லை. காமனையும் இல்லை. ப்ராம்ஹணனைக் கொல்லவேண்டுமென்ற இச்சை

யும் அவனுக்கு இல்லை. ஆகையால் இது புத்திபூர்வகமானதன்று. ம்லேச்சாதிகளால் பலாத்காரமாகக் கோவதம் செய்யும்படி தூண்டப்படுகிறான். அல்லது பலாத்காரமாக ஸுராபானம் செய்யும்படி நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறான். இதுவும் புத்திபூர்வக பாபமில்லை. ஸுராபானம் செய்கிறோம், கோவதம் செய்கிறோம் என்ற விஷயஞானம் இருந்தபோதிலும் இங்கு காமனை அல்லது இச்சை இல்லை. ஸுராபானம் செய்யவேண்டுமென்கிற இச்சை அவனுக்கு இல்லை. ஆதலால் இதுவும் புத்திபூர்வகமில்லை. அபுத்தி பூர்வகம்தான்.

அபுத்தி பூர்வகம், லகு தோஷம்.

ஆகையால் மஹாபாதகாதிகளில் சொல்லப்பட்ட ப்ரபல ப்ராயச்சித்தங்கள் முற்றிலும் புத்திபூர்வக விஷயத்தில்தான் விதிக்கப்பட்டதாகும். புத்திபூர்வகமல்லாத ப்ரம்ஹஹத்யா, ஸுராபானாதிகளில் தோஷம் ப்ரபலமில்லை. அந்தப் பாபங்களில் ப்ரஷ்டத்வம், நரகம், ஸமூஹவிலக்கு முதலியவைகள் ஏற்படுவதில்லை என்று ஸித்தாந்தம். அபுத்தி பூர்வக பாபங்களில் தோஷமும், ப்ராயச்சித்தமும் லகுவானதே என்பது தர்மசாஸ்த்ர நிர்ணயமாயிருக்கிறது. இங்கு தீக்ஷிதீயத்தில் இது விசாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ரஹஸ்ய பாப ப்ராயச்சித்தம்.

மேற்கண்ட மஹாபாதகாதி, சிறிய பாபம் வரையில் உள்ளவைகளில் ஒருவன் ரஹஸ்யமாக ஒருவருக்கும் தெரியாமல் ஒன்றைச் செய்திருந்தால், அவன் ப்ராயச்சித்தத்தையும் ரஹஸ்யமாகவே செய்துகொள்ளலாமென்று அநுமதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. பரிஷத் கூட்டி அனுமதி கேட்கவேண்டியதில்லை. இந்த ரஹஸ்ய ப்ராயச்சித்தத்தால் அவன் சுத்தனாகிவிடுகிறான்.

𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍇𑌨 𑌕𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌨 𑌜𑌾𑌤𑌂
𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌂 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 ॥

என்று தீக்ஷிதர் நிர்ணயிக்கிறார். ப்ரமாணவச்யர்களான ஆஸ்திகர்களுக்கு இது பெரிய உபகாரமாகும்.

ப்ராயச்சித்தங்களின் தன்மையும், ஸமூஹக் கலப்பும்.

இனி ப்ராயச்சித்தங்களின் தன்மையையும், ப்ராயச்சித்த ப்ரயோஜனங்களைப் பற்றியும், சாஸ்த்ராபிப்ராயத்தையும், தீக்ஷிதர் நிர்ணயத்தையும் சுருக்கி இங்கு எடுத்துரைப்பது ஆவச்யகமாகும். பாபங்களுக்கு இரண்டு சக்தியுள்ளது. ஒன்று பரலோகத்தில் நரகாதிகளைக் கொடுப்பது. மற்றொன்று இஹலோகத்தில் சிஷ்ட ஜனங்களுடன் கலப்பு செய்வதைத் தடுப்பது. இதுபோல் ப்ராயச்சித்தங்களுக்கும் இரண்டு சக்தியிருக்கிறது. ஒன்று பரலோகத்தில் நரகாதிகள் ஏற்படாமல் தடுப்பது. மற்றொன்று இஹலோகத்தில் பஹிஷ்காரத்தைத் தடுத்து கலப்பு ஏற்படச் செய்வது. ஸாதாரண சிறிய பாபங்கள், உபபாதக பாபங்கள் முதலியவைகளுக்கு அவையவைகளுக்கான ப்ராயச்சித்தத்தைச்செய்து கொண்டுவிட்டால் அதனால் இஹ-பர சுத்தி உடனேயே ஏற்பட்டுவிடுகிறது.

உபபாதகாதிகள் புத்திபூர்வகங்களாகச் செய்யப்பட்டாலும் ப்ராயச்சித்தத்தால் தோஷம் நீங்கிவிடுவதாக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மஹாபாதக அதிபாதகங்களில் சிறிது சர்ச்சையிருக்கிறது.

எந்தப் பாபத்திற்கும் ப்ராயச்சித்தமுண்டு.

அபுத்தி பூர்வகமாகத் தவறுதலால் செய்யப்பட்ட ப்ரம்ஹஹத்யா, ஸுராபானுதிகளில் பாதித்யம் (ப்ரஷ்டத்வம்) கிடையாதாகையால் ப்ராயச்சித்தம் செய்துகொண்டவுடன் சுத்தி ஏற்பட்டு கலப்பு முதலியவைகளும் ஸந்தேஹமின்றி ஏற்பட்டுவிடுகின்றன.

ஆனால் புத்திபூர்வகமாகச் செய்யப்படும் ப்ரம்ஹஹத்யா, ஸுராபான, ஸ்வர்ணஸ்தேயாதி பாபங்களைச் செய்தவன் பதிதனுகிருன். அவனுக்கு ப்ராயச்சித்தம் உண்டா? செய்துவைக்கலாமா?

இவ்வளவு பெரிய பாபிக்கு ப்ராயச்சித்தமே கிடையாது. அர்ஹதையில்லை என்று சில ருஷிகள் கூறினர்கள். வேறு சில ருஷிகள் புத்திபூர்வக மஹாபாதகங்களுக்கும் ப்ராயச்சித்தம் உண்டென்றும், செய்துவைக்கலாமென்றும் அபிப்பிராயப்பட்டார்கள். இதில் வ்யவஸ்தை செய்யப்பட்டது. ப்ராயச்சித்தமே கிடையாதென்று சொன்ன ருஷிகளுக்கு ப்ராயச்சித்தத்தால் பரலோக நன்மை ஏற்படாதென்பதில் நோக்கமென்று சொல்லப்பட்டது. அதாவது ப்ராயச்சித்தம் செய்துகொண்டாலும் நரகம் போகாதென்று கருத்து. ஆதலால் எவ்வளவு பெரிய புத்திபூர்வக மஹா பாபங்களிலும் ப்ராயச்சித்தம் உண்டு என்பது ஸித்தாந்தம். தன் மட்டில் அவன் சுத்தனுகிருன்.

ப்ராயச்சித்தம் செய்துகொண்டபிறகும் கலப்பு செய்யக்கூடாதவை.

சில பாபங்களில் ப்ராயச்சித்தம் செய்துகொண்டாலும் அதனுல் அவனுக்கு சிஷ்ட ஜனக் கலப்பு இல்லாமல் விலக்கியே வைக்கவேண்டுமென்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பாலஹத்தி செய்தவன், க்ருதக்னன், சரணுகதனைக் கொன்றவன், ஸ்த்ரீ ஹத்தி செய்தவன் ஆகிய பாபிகளுக்கு ப்ராயச்சித்தம் செய்தாலும் பிறகு அவர்களுடன் கலக்காமல் விலக்கியே வைக்கவேண்டும். ஸன்யாஸி, நைஷ்டிகன் முதலியவர்கள் ஸ்த்ரீ ஸம்ஸர்க்காதி பாபம் செய்துவிட்டால் ப்ராயச்சித்தம் மட்டும் செய்துவைக்கலாமேயல்லது வேறு கலப்பு செய்துகொள்ளக்கூடாது என்று ப்ரம்ஹ ஸூத்ரத்திலும், பாஷ்யங்களிலும் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி இன்னும் பல உண்டு.

குரு-லகு ப்ராயச்சித்தங்கள்.

இந்த ப்ராயச்சித்தங்கள் ப்ராஜாபத்யாதி க்ருச்ரங்களெனவும், சாந்த்ராயணம், உபவாஸம், பஞ்சகவ்யம், கூச்மாண்ட ஹோமம், வேதபாராயணம், ப்ராணுயாமம், காயத்ரீ ஜபம் போன்ற பலவிதங்கள், அந்தந்தப் பாபங்களுக்கு

இன்ன ப்ராயச்சித்தமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ப்ராயச்சித்தம் விதிக்கப்படாத தோஷங்களுக்கு பரிஷத் அதைக் கல்பனை செய்து விதிக்க அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

प्रायश्चित्तं प्रकल्प्यं स्यात् यत्र चोक्ता न निष्कृतिः ॥

தோஷிகளுக்கு இந்த ப்ராயச்சித்தங்களை ப்ரயோகிக்கையில் குரு-லகு என்ற பாகுபாடு செய்தும், தேசம், காலம், வயது, சக்தி முதலிய ஸந்தர்ப்பங்களைக் கவனித்தும் ப்ரயோகிக்க வேண்டுமென்று ஸ்ம்ருதிகாரர்கள் நியமித்துள்ளார்கள். சரீர பலத்தினாலோ, தேச கால அஸந்தர்ப்பத்தினாலோ, சாந்த்ராயணாதி தபஸ்ஸுகளைச் செய்யச் சக்தியற்றவன்மீது அவைகளைத் திணிக்காமல், அதற்கு அடுத்தபடியுள்ள கௌண கல்பங்களை நியமித்து ப்ராயச்சித்தம் செய்து வைக்கவேண்டுமென்று கருணை மிகுதியால் மஹர்ஷிகள் வழிவிட்டிருக்கிறார்கள். அதுவும் இக் க்ரந்தத்தில் ஆங்காங்கு கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ப்ராயச்சித்த ப்ரதிநிதிகள்

பாபங்களுக்கு விதிக்கப்பட்டுள்ள ப்ராயச்சித்தங்களை இந்தக் கலியுகத்தில் யதாவத்தாக ஒருவன் அநுஷ்டிப்பது ஸாத்யமில்லை இதனால் மஹர்ஷி பராசரர் கலியுகத்திற்கென்றே லகுவான ப்ராயச்சித்தங்களை உபதேசித்துள்ளார். மனு-யாஜ்ஞவல்க்யாதி மற்ற ஸ்ம்ருதிகாரர்களும் கடின ப்ராயச்சித்தங்களை விதித்து விட்டு அசக்தர்கள் விஷயத்தில், கௌண கல்பங்களையும், ஆபத்கல்பங்களையும் விதித்துள்ளார்கள். இக்காலத்தில் அவைகளை அநுஷ்டித்து சுத்திபெறலாம். சாந்த்ராயணம் ஒரு மாஸம் வரையில் செய்யவேண்டிய ப்ரயோகமாகும். இது போல் மற்ற க்ருச்ரங்களும் பலநாள் வ்ரதமிருந்து செய்யக்கூடியவை. க்ருச்ரங்களுள் லகுவாக நினைக்கப்படும் ப்ராஜாபத்யமே 12 நாள் வ்ரதம் இருக்க வேண்டியது. இவைகளையெல்லாம் இக்காலத்தில் யதாவத்தாக அநுஷ்டிக்கும் அதிகாரி ஒருவன்கூட இருக்க ஸாத்யமில்லை.

ஆகையால் மஹர்ஷிகள் கருணை நிறைந்த ஹ்ருதயத்துடன் இக்கால ஸாத்யமும், அநுஷ்டான ஸாத்யமுமான வழிகளையும் உபதேசித்தார்கள். ப்ராயச்சித்த தபஸ்ஸுகளில், த்ரவ்ய தானத்தை (பணத்தைக் கொடுப்பது) ஓர் ப்ரதிநிதியாக சாஸ்த்ரகாரர்கள் சேர்த்திருப்பது மிகுந்த உபகாரமானது. தன் கைப் பணத்தைத் தானம் செய்வது ஓர் தபஸ் என்றே ச்ருதியும் கூறுகிறது.

एतद्वै [illegible] तप उग्रतरं यः स्वं ददातीति ॥

லௌகிக ராஜநீதி தண்டனைகளிலும் பண அபராதம் விதிப்பது இக்காலத்தில் எல்லாத் தேசங்களிலும் நடந்துவருகிறது.

இக்காலத்தில் பலநாள் ஸாத்யமான தபஸ்ஸுகளை ப்ராயச்சித்தமாக அநுஷ்டிக்க முடியாதாகையால், ஜபம், ஹோமம், உபவாஸம், ப்ராணாயாமம், த்ரவ்ய தானம் போன்ற லகு வழிகளைச் செய்து சுத்தியடையலாமென்று சாஸ்த்ரம் இருக்கிறது.

எதற்கும் ப்ராஜாபத்யம் ப்ரயோகிக்கலாம்.

ப்ராஜாபத்யம் என்ற க்ருச்ரத்தை ஸகல ப்ராயச்சித்தங்களுக்கும் ப்ரதிநிதியாக (பதிலாக) அநுஷ்டிக்கும்படி சாஸ்த்ரம் அநுக்ரஹித்திருக்கிறது. உசநஸ் கூறுகிருர்.

> யத்யுக்ரம் யச்ச வா நோக்ரம் மஹாபாதக நாஶநம் ।
> ப்ராஜாபத்யேந க்ருச்ச்ரேண ஶுத்யதே நாத்ர ஸம்ஶய: ॥

மஹாபாதகாதி பாபங்களில்கூட ப்ராயச்சித்தம் விதிக்கப்பட்டிருந்தாலும் ப்ராயச்சித்தமே விதிக்கப்படாத இடங்களிலும் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை அநுஷ்டித்து சுத்தியடையலாமென்று இதில் கூறப்படுகிறது. வேறு சில ருஷிகளும் இதை அநுமதித்துள்ளார்கள். இது மிதாக்ஷரையில் ஸ்பஷ்டம்.

ஆகையால் ப்ரம்ஹஹத்யா, ஸுராபாநாதிகளான மஹா பாபங்களில் ப்ரபல ப்ராயச்சித்தங்கள் விதிக்கப்பட்டிருந்தாலும் அவைகளுக்குப் பதிலாக ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை அநுஷ்டிக்கலாமென்று இதில் விதிக்கப்படுகிறது. அந்த மஹாபாதக ப்ராயச்சித்தம் எவ்வளவு பெரிதோ அதற்கு ஸமமாயிருக்கும்படி ப்ராஜாபத்யத்தைக் கணக்கு செய்து பெருக்கி அநுஷ்டிக்கலாமென்று மிதாக்ஷரையில் விஜ்ஞாநேச்வரர் விரிவாகக் கூறியுள்ளதைப் பார்க்கலாம். ஆகையால் எவ்வளவு பெரிய ப்ராயச்சித்தத்திலும் ப்ராஜாபத்யம் ப்ரதிநிதியாக விதிக்கப்பட்டிருப்பது இக்காலத்தில் விசேஷ உபகாரமாகும்.

ப்ராஜாபத்யத்திற்கும் ப்ரதிநிதிகள்.

ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரமும் இக்காலத்தில் முக்ய கல்பமாக அநுஷ்டிக்க முடியாததே. ஆகையால் அதற்கும் ப்ரதிநிதியாக ருஷிகள் சில அநுகல்பங்களை உபதேசித்திருக்கிருர்கள்.

> ப்ராஜாபத்யக்ரியாஶக்தௌ தேநும் தத்யாத் விசக்ஷண: ।
> தேநோரபாவே தாதவ்யம் தத்துல்யம் வாபிவா ॥

என்பதால் ப்ராஜாபத்யத்திற்குப் பதிலாக ஒரு கோ (பசு) கொடுக்கலாம். பசு கொடுக்க சக்தியில்லாவிட்டால் அதன் மூல்யமாக ஒரு நிஷ்கம் அளவுள்ள ஸ்வர்ணம் கொடுக்கவும்.

கோமூல்யம் வ யதாஶக்தி தேயம் என்று தீக்ஷிதீயம். ஒரு நிஷ்க அளவு கொடுக்க சக்தியில்லாவிட்டால், அதில் பாதியாவது, அதற்கும் சக்தியில்லையாகில் கால்பங்காவது கோமூல்ய ப்ரதிநிதியாகக் கொடுத்தால் போதும். இதனுல் ப்ராஜாபத்யம் முக்ய கல்பமாக அநுஷ்டித்த பலன் கிடைத்துவிடுகிறது. சாஸ்த்ரம் இதைப் பூர்ணமாக அங்கீகரித்துவிட்டது. இந்த அநுகல்ப ப்ராஜாபத்யம் இக்காலத்தில் ஸகல சிஷ்டர்களாலும் அநுஷ்டிக்கப்படுகிறது. ப்ராஜாபத்ய ப்ரதிநிதியாக இன்னும் சில அநுகல்பங்களும் சொல்லப்படுகின்றன. தீக்ஷிதரும் அவைகளைக் கடைசியில் நிரூபித்துள்ளார்.

பத்தாயிரம் காயத்ரீ ஜபம், பனிரெண்டு ப்ராம்ஹண போஜனம், ஸமுத்ர காமினியான நதியில் ஸ்நானம் இவைகளும் ப்ராஜாபத்ய ப்ரதிநிதிகள். இவைகளில் ஒன்றை அநுஷ்டிக்கலாம். வேறு சில ருஷிகள் இருநூறு ப்ராணாயாமம், திலஹோமம் ஆயிரம் காயத்ரியால் செய்வது, உபவாஸம், வேதபாராயணம் முதலியவைகளையும் ப்ராஜாபத்ய ப்ரதிநிதியாகச் சொன்னார்கள்.

இவைகளில் ஏதாவது ஒன்றைக் கால தேச ஸந்தர்ப்பத்திற்கும், தோஷத்திற்கும் ஏற்றபடி செய்யவேண்டும்.

ஸாதாரண பாப ப்ராயச்சித்தங்கள்.

தெரிந்தும் தெரியாமலும் செய்யப்படும் பற்பல தோஷங்களுக்கு லகுவான சுத்திமுறைகளைச் செய்துகொண்டு பரிசுத்தியடையலாம். ஸ்நானம், ஸந்த்யோபாஸனம், ப்ராணாயாமம், உபவாஸம், பஞ்சகவ்ய ப்ராசனம் இவைகளை மனஸ் த்ருப்திக்காக ப்ராயச்சித்த ரூபமாக அடிக்கடி செய்துகொண்டால் பாபங்கள் நீங்கும்.

இரவில் செய்த பாபம் காலை ஸந்த்யாவந்தனத்தாலும், பகலில் செய்த பாபங்கள் ஸாயம் ஸந்த்யாவந்தனத்தாலும் நீங்கிவிடுவதாக சாஸ்த்ரங்கள் கூறுகின்றன. ஆகையால் ஸ்நான, ஸந்த்யா, ப்ராணாயாமாதிகளை அநுஷ்டித்து வந்தால் பற்பல பாபங்கள் விலகுகின்றன.

யத³ஹ்நா பாபமகார்ஷம், யத்³ராத்ர்யா என்று மந்த்ரம்.

பஞ்சகவ்ய மஹிமை.

பொதுவாக அநேக பாபங்களுக்கு, முக்யமாக அபோஜ்ய போஜனாதிகளுக்கும் பஞ்சகவ்யம் உயர்ந்த ப்ராயச்சித்தமாக விதிக்கப்படுகிறது. பஞ்சகவ்யத்தில், கோமயம், கோமூத்ரம் இரண்டும் ப்ரபல சுத்திகர வஸ்துக்கள். ஆயுர்வேத க்ரந்தங்கள் கோமய கோமூத்ரங்களாலாகிய உயர்ந்த ஔஷதங்களைப் போதிக்கின்றன. கோமய, கோமூத்ரங்களுக்கு விஷக்ருமி நாசகர சக்தி இருப்பதாக நவீன விஞ்ஞானிகளும் சொல்லத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். மேற்குத் திசை ஆங்கிலாதி தேசங்களில் சிலவற்றில் டாக்டர்கள் கோமயத்தைச் சில ரோகங்களுக்கு மருந்தாக உபயோகிக்கிறார்களென்று பத்திரிகையில் பலரும் படித்திருக்கலாம். நமது ருஷிகளும் பஞ்சகவ்ய மஹிமையைப்பற்றி வெகுவாகப் புகழ்ந்துள்ளார்கள். அடிக்கடி பஞ்சகவ்யத்தை உபயோகிப்பது ஸகல பாப நிவ்ருத்தி ஹேதுவாகிறது.

முக்யாதிகாரி லகுவை அநுஷ்டிக்கக்கூடாது.

சாஸ்த்ரங்களில் ருஷிகள் பரம கருணையால் இக்காலத்திய அசக்த அதிகாரிகளைக் குறித்து ப்ராயச்சித்த விதிகளில் லகு கல்பங்களையும் ப்ரதிநிதி கல்பங்களையும் உபதேசித்துள்ளார்கள். ஆனால் முக்ய கல்பமாக அநுஷ்டிக்க சக்தியுள்ள அதிகாரிகள் அந்த லகு வழியில் போவதை சாஸ்த்ரம் அனுமதிக்கவில்லை.

ப்ரபு⁴: ப்ரத²மகல்பஸ்ய யோ(அ)நுகல்பேந வர்ததே ।
ந ஸாம்பராயிகம் தஸ்ய து³ர்மதே: வித்³யதே ப²லம் ॥

என்பதால் சக்தாதிகாரிகள் அசக்த கல்பத்தில் போனால் தோஷம் கூறப்படுகிறது. ஆகையால் தெய்வ வஞ்சனையும், ஆத்ம வஞ்சனையும் செய்யாமல் ஒவ்வொருவனும் தான் அசக்தாதிகாரிதானா என்பதை நிர்ணயித்துக்கொள்ளவேண்டும். பரிஷத்தும் இதை நிர்ணயிக்கவேண்டும்.

பச்சாத்தாபம் வேண்டும்.

தோஷம் செய்தவனுக்கு ப்ராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளுமுன் தனது அகார்யத்தில் அநுதாபம், பச்சாதாபம் மன: பூர்வகமாக உண்டாகவேண்டும். இரண்டாவதாக ப்ராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளஎண்ணம் வேண்டும். மறுபடியும் அத்தகைய பாபங்களைச் செய்வதில்லையென்ற ஒழிவும், உறுதியும் வேண்டும். பிறகுதான் அவன் ப்ராயச்சித்தாதிகாரியாவான். தான் பாபம் செய்துவிட்டதாக மனம் நொந்து பகவானிடம் மன்னிப்புக் கேட்டு இனி இம்மாதிரி செய்வதில்லையென்று உறுதி கொடுத்து சரணாகதி செய்கிறவனே உண்மையான ப்ராயச்சித்தாதிகாரி என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

க்ரியா ப்ராயச்சித்தங்கள்.

ப்ராயச்சித்தத்தில் க்ரியா ப்ராயச்சித்தமென்று ஒரு பிரிவு உண்டு. அதாவது நாம் செய்யும் ச்ரௌத, ஸ்மார்த்த, விவாஹ, உபநயன, ச்ராத்தாதி கர்மாக்களில் மந்த்ர, தந்த்ர, லோபாதி தோஷங்களுக்காகச் செய்யவேண்டிய ப்ராயச்சித்தங்களாகும். இந்த ப்ராயச்சித்த பிரிவு பெரிது. ஆவச்யகமானது. ஆனால் இந்தப் பொது நிபந்தனக் க்ரந்தங்களில் பெரும்பாலும் அவைகள் குறிப்பிடப்படவில்லை. அவைகளை அந்தந்த ஸூத்ராதிகளிலிருந்து அறிந்து கொள்ளவேண்டும்.

தீக்ஷிதீயத்தின் விசேஷம்.

இவ்வாறு பாபங்கள், ப்ராயச்சித்தங்கள் இவைகளின் ஸ்வரூபத்தைப்பற்றிப் பொதுவாக வைதிகமத ஸித்தாந்தங்களையும் ஸ்ரீ தீக்ஷிதர் அவைகளைப்பற்றிச் செய்துள்ள நிர்ணயங்களையும் ஆஸ்திகர்கள் அறிந்துகொள்ள அவை இங்கு ஸங்க்ரஹித்துக் கூறப்பட்டன. ப்ராயச்சித்த விதிகள் பற்றி ஹேமாத்ரி போன்ற ப்ரபல நிபந்தனங்கள் பல இருந்தபோதிலும் தீக்ஷிதர் கடைசியான நிபந்தனக்காரராகையால் எல்லா நிபந்தனங்களின் அபிப்ராயங்களையும் விசாரித்து நிர்ணயிக்க ஸௌகர்யம் பெற்றிருந்ததால் இந்த நிபந்தனம் விசேஷத் தன்மை வாய்ந்தது. வைதிக மதத்திலுள்ள ஆஸ்திகர்கள் விஷயத்தில் நமது சாஸ்த்ரமும் முன்னோர்களும் எவ்வளவு கருணை வைத்து ப்ராயச்சித்தங்களை உபதேசித்துள்ளார்களென்பதை ஒவ்வொருவரும் அறியவேண்டும் அநுஷ்டான சீலர்களான ஆஸ்திகர்களுக்கு ப்ராயச்சித்த ஞானம் மிகவும் ஆவச்யகமானது. ஆதலால் ஒவ்வொருவரும் இக் க்ரந்தத்தைப் படித்து பூர்ணாநுஷ்டானிகளாக விளங்கி தெய்விக வாழ்க்கை நடத்தி பகவத் ப்ரீதியை அடையும்படி ப்ரார்த்திக்கப்படுகிறது.

அக்னிஹோத்ரம்,
கோபாலதேசிகாசார்யார்.

ப்ராயச்சித்த காண்டம்.

விஷய ஸூசிகை.

		பக்கம்.
ப்ராயஶ்சித்த சப்தத்தின் பொருள்	...	2
ப்ராயஶ்சித்தத்திற்கு அதிகாரியின் நிரூபணம்	....	3
ப்ராயஶ்சித்தம் செய்துகொள்ளாவிடில் இருபத்தொரு நரகங்கள்	....	4
ரஹஸ்யமாகச் செய்யப்பட்ட பாபத்தின் பலன்	....	6
நரகத்தை யநுபவித்த பிறகு பசு பக்ஷி முதலிய ஜந்மங்கள்	....	6
ஒன்பதுவித பாபங்கள்	....	17
ப்ரம்ஹஹத்யை முதலிய மஹாபாதகங்கள்	...	18
ப்ரயோஜகன் முதலியவர்க்குப் பலனில் தாரதம்யம்	...	19
உபகாரத்திற்காக ப்ரவ்ருத்தித்த விஷயத்தில் தோஷமில்லை	...	22
அதிபாதகங்கள்	....	24
ப்ரம்ஹஹத்யைக்கு ஸமமான பாதகங்கள்	....	28
ஸுராபானத்திற்கு ஸமமான பாதகங்கள்	...	30
பொன்னைத் திருடுவதற்கு ஸமமான பாதகங்கள்	...	32
குருதல்பத்துக்கு ஸமமான பாதகங்கள்	...	33
உபபாதகங்கள்	...	34
ஸங்கரீகரணம் முதலியவை	...	39
புத்திபூர்வமாயும், அபுத்திபூர்வமாயும் செய்த பாபங்களைப்பற்றிய விசாரம்	...	41
ப்ரகாசமாயும், ரஹஸ்யமாயும் செய்யப்பட்ட பாபத்தின் ப்ராயஶ்சித்த விசாரம்	....	48
பரிஷத் (ஸபை) தின் லக்ஷணம்	....	50
பரிஷத்திற்கு யோக்யரல்லாதவர்	....	55
ப்ராயஶ்சித்தம் விதிக்கும் இடம்	....	57
ப்ரம்ஹஹத்தியின் ப்ராயஶ்சித்தம்	...	59
கொல்வதற்காக முயன்றால்	...	67
க்ஷத்ரியன் முதலியவரால் செய்யப்பட்ட ப்ரம்ஹஹத்திக்கு	....	72

ஆயுதம் தரிப்பதைப்பற்றி விசாரம்	....	77
பசுவைக் கொன்றதற்கு ப்ராயஸ்சித்தம்	...	79
மற்ற ப்ராணிகளைக் கொன்ருல்	....	91
ஸுராபானம் முதலியவைகளுக்கு	...	98
விஷ்டை, மூத்ரம் முதலியவைகளைப் பக்ஷித்ததற்கு	...	108
சண்டாளனின் குடத்தில் உள்ள ஜலத்தைப் பருகினுல்	....	110
சண்டாளனின் குட்டை முதலியவைகளின் ஜலத்தைப் பருகுவதில்	....	111
உச்சிஷ்டத்தைப்பற்றியதும், அதன் மறுப்பும்	...	112
விலக்கப்பட்ட பாலைப் பருகுவதில் ப்ராயஸ்சித்தம்	....	114
தங்கம் முதலியதைத் திருடியதற்கு	...	117
க்ஷத்ரியர் முதலியவர்களுக்குத் திருட்டில்	...	123
வெள்ளியைத் திருடியதற்கு	...	124
தாம்ரத்தைத் திருடியதற்கு	...	125
வெண்கலம் முதலியவைகளைத் திருடியதற்கு	...	126
தனம், தான்யம் முதலியவைகளைத் திருடியதற்கு	...	126
பூமியை அபஹரிப்பதில்	...	128
வஸ்த்ரம் முதலியவைகளைத் திருடியதற்கு	...	129
ஆடு முதலியவைகளைத் திருடியதற்கு	...	129
ஸாளக்ராமம் முதலியவைகளையும் பூஜை ஸாமான்களையும் அபஹரிப்பதில்	...	131
மாத்யஸ்தம் செய்து தனத்தை க்ரஹித்தால்	...	132
குருதல்பகமனத்தில்	...	135
ஸவர்ணையான ஸ்திரீயைச் சேர்ந்த விஷயத்தில்	...	141
ஸம்பந்தி முதலியவரின் ஸ்த்ரீகமனத்தில்	...	143
பூ[illegible]சயாய் இருப்பவள் கமனத்தில்	...	144
ஜ[illegible] பதத்தால் கர்ப்போத்பாதன விஷயத்தில்	...	145
சண்டாளீ முதலியவர்களைச் சேர்ந்தால்	...	146
துருஷ்கீ புல்கஸீ கமனத்தில்	...	148
நடி முதலியவர்களைச் சேர்ந்தால்	...	149
பதினுறுவிதமான க்ராம சண்டாளீ கமனத்தில்	...	151
ப்ராம்ஹ சண்டாளீ கமனத்தில்	...	154
ரஜஸ்வலையைச் சேர்ந்தால்	...	155
விதவையைச் சேர்ந்தால்	...	157
தாஸீ முதலியவர்களைச் சேர்ந்தால்	...	159

முக மைதுனம் செய்தால் ... 161
பசு முதலியவைகளைச் சேர்ந்தால் ... 161
ரேதஸ்ஸை வெளியிட்டால் ... 162
ப்ராம்ஹசாரிக்கு ரேத:ஸ்கலநத்தில் 164
ருதுகாலத்தை அதிக்ரமித்தால் ... 166
ஸ்த்ரீ, பாலன், வ்யாதிஸ்தன் இவர்களுக்குப் பாதி ... 16.
சபதத்தை மீறினால் ... 167
க்ஷத்ரியன் முதலியவர் ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீயைச் சேர்ந்த விஷயத்தில் ... 169
ஸ்த்ரீக்குப் பர புருஷனைச் சேருவதில் ... 171
கர்ப்ப பாதத்தில் ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீக்கு ... 173
வ்யபசாரிணீயான ஸ்த்ரீகளை த்யாகம் செய்வதைப் பற்றியது ... 174
காரணமில்லாமல் பர்த்தா பார்யை இவர்கள் ஒருவரையொருவர் பரித்யாகம் செய்தால் 176
ஆபத்தை யடைந்தவளுக்குப் பலாத்காரமாய் சூத்ரன் முதலியவர்களுடன் சேர்க்கை நேர்ந்தால் ... 177
விதவைக்கு கர்ப்பம் உண்டானால் த்யாகமே ... 177
ஸந்தேஹப்பட்டுள்ள வ்யபிசார விஷயத்தில் ஸ்த்ரீகளுக்குச் செய்யவேண்டிய முறை 178
பந்துக்கள் இல்லாததால் சென்றாலும் த்யாகத்திற்கு மறுப்பு 180
திரும்பி வருவதற்கு எதிர்பார்க்கவேண்டிய காலவரையறை ... 181
ஸ்வதந்த்ரமாகச் சென்றவளை த்யாகம் செய்யாவிடில் பர்த்தா முதலியவர்க்கு 182
அடி முதலியதால் வெளியேறியவளுக்கு த்யாகத்தைப் பற்றிய விசாரம் 183
வ்யபிசாரிணீ வீட்டில் ப்ரவேசித்தால் சுத்தியின் ப்rகாரம் ... 184
ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீக்கு சண்டாளன் முதலியவர்களைச் சேர்ந்த விஷயத்தில் ... 186
ப்ராம்ஹணிக்கு ம்லேச்சன், ரஜகன் முதலியவருடன் சேருவதில் ... 189
சேர்க்கைக்கு மஹாபாதகத் தன்மையைப்பற்றிய விசாரம் 190

பாபகர்மத்திற்கே பதிதத் தன்மைக்குக் காரணத் தன்மையை நிரூபித்தல் ... 191
கலியுகத்தில் மஹாபாதகி ஸம்ஸர்க்கத்திற்குப் பாபத்திற்கு மட்டில் காரணத்தன்மை ... 192
கோசர்மக்ஷேத்ரலக்ஷணம் 196
பொய்யான அபவாதத்தில் ... 196
ப்ராம்ஹணனைத் தடி முதலியதால் ஓங்கினல் 200
ப்ராம்ஹணனை அவமதித்தால் 201
ப்ராம்ஹணனை அடிப்பது முதலியதில் ... 202
குரு, பிதா முதலியவர்களை அதிக்ஷேபம் செய்வதில் ... 203
பதனீயமான ஸமுத்ரயாத்ரை முதலியதில் 205
துஷ்டர்களை ஸேவிப்பதில் ... 206
சூத்ர ஸேவையில் ... 206
அசுத்திகரங்களான பாபங்களுக்கு ... 207
அபிசாரம், சாபம் முதலியவைகளில் 208
கூலியால் அத்யயனம் செய்வித்தல், அத்யயனத்தைப் பெறுதல் இவைகளில் ... 211
கற்ற வேதத்தை மறந்தவனுக்கு 213
ஆச்ரமம் இல்லாமல் இருப்பதில் 214
ஐம்பதுவயதுக்குமேல் விவாஹத்தின் நிஷேதம் ... 215
விவாஹம் ஆனவனுக்கு மறுபடி விவாஹமானல் 215
ஸகோத்ரை முதலியவர்களின் விவாஹத்தில் 216
பரிவித்தி முதலியவர்களுக்கு 218
ஒட்டகை முதலியதுடன் கூடிய வாஹனத்தில் ஏறியதற்கு 220
கழுதை முதலியதில் ஏறினல் 221
சிறைச்சாலையில் வஸித்ததற்கு ... 222
குக்ராமத்தில் வஸிப்பதற்கு 223
துர்த்தேசங்களுக்குச் சென்றல் ... 223
நாய், நரி முதலியவை கடித்தால் ... 224
சரீரத்தில் புழு உண்டானல் 230
துர்ப்ராம்ஹணரின் வீட்டில் புஜிப்பதில் 232
பாபாக நிவ்ருத்தன் முதலியவரின் லக்ஷணங்கள் ... 233
அரசன் முதலியவரின் அன்னத்தைப்புஜித்தால் 235
புளித்தது முதலியவைகளைப் பக்ஷிப்பதில் ... 240

வ்யதீபாதம் முதலியதில் புஜிப்பதில் ... 241
பதினாயிரம், ஆயிரம் இந்தப்போஜனங்களில் 242
தீர்க்க ஸத்ர போஜனத்தில் 243
சூத்ர ஸத்ரத்தில் புஜித்தால் 243
சூத்ரன் வேசீ முதலியவர்களின் வீட்டில் தானாகப் பாகம் முதலியதைச் செய்து சாப்பிடுவதில் 244
கூட்டத்தாரின் போஜனத்தில் ... 244
விலைக்கு வாங்கிய அன்னத்தைப் புஜிப்பதில் 245
யாகத்தில் அன்னத்தைப் புஜிப்பதில் 246
ஸ்நானம் செய்யாமல் புஜித்தால் ... 247
அசுத்தனாயுள்ள காலத்தில் புஜிப்பதில் 248
பழமையான அன்னத்தைப் புஜிப்பதில் 249
சோற்றுவடாம், உளுந்துவடாம் முதலியவைகளைப் புஜித்தால் ... 250
பாயஸம், எள் சேர்ந்த பதார்த்தம் இவைகளைப் புஜிப்பதில் கால நியமம் 251
வ்ராத்யன், குஷ்டரோகி முதலியவர்களின் அன்னத்தைப் புஜித்தால் ... 252
சவம் உள்ளிருக்கும் க்ராமத்தில் புஜித்தால் ... 254
சந்த்ர ஸூர்ய க்ரஹணத்தில் புஜிப்பதில் ... 254
உடைந்த பாத்ரத்தில் புஜிப்பதில் ... 255
ரஜஸ்வலை சமைத்த அன்னத்தைப் புஜிப்பதில் 256
நிஷித்ததினத்தில், இருமுறை புஜிப்பதிலும், ப்ரம்ஹ யஜ்ஞம் முதலியதைச் செய்யாவிடினும் 257
அதனதன் காலத்தில் கர்ப்பாதானம் முதலியதைச் செய்யாவிடில் ... 258
வெந்நீரில் ஸ்நானம் செய்வதில் ... 260
யஜ்ஞோபவீதம் இல்லாமல் போஜனம் செய்தால் 261
சிகை, யஜ்ஞோபவீதம் இவைகள் தவறினால் ... 261
போஜனகாலத்தில் தும்மல், கொட்டாவி, அபானவாயு விடுதல் இவைகளில் ... 262
சிவ நிர்மால்யத்தைப் புஜிப்பதில் 263
ஸாளக்ராமம் முதலியதுடன் சேர்ந்திருந்தால் ப்ராயஶ்சித்தம் இல்லை ... 264
பத்னீ, புத்ரன், தம்பி இவர்களுடன் சேர்ந்து புஜிப்பதில் ... 265

நீலவஸ்த்ரத்தைத் தரிப்பதற்கு நிஷேதம் 266
நீலவஸ்த்ரம் தரித்துப் புஜிப்பதில் 267
பராந்ந போஜனத்திலும், பக்ஷபாதமாய்
பரிமாறுவதிலும் ... 268
நவச்ராத்தம் முதலியவைகளில் புஜிப்பதில் 269
ப்ராம்ஹசாரி ச்ராத்தம் புஜித்தால் ... 272
க்ஷத்ரியன் முதலியவரின் ச்ராத்தத்தில் புஜிப்பதில் ... 273
ஸம்ஸ்காரத்திற்கு அங்கமான நாந்தீ ச்ராத்தத்தில்
புஜிப்பதற்கு ... 274
ச்ராத்த சேஷ அந்நத்தைப் புஜிப்பதில் நிஷேதம் 275
சௌளம் முதலியதில் அந்நத்தைப் புஜிப்பதில்
நிஷேதம் 277
விற்கக்கூடாததை விற்பது, சக்ரவட்டி முதலியதால்
ஜீவிப்பதில் ... 279
கடன் முதலியதைச்செய்து வ்ரதம் முதலியதைச்
செய்வதின் நிஷேதம் ... 285
ப்ராம்ஹணன் முதலியவரை விற்பது, புத்ரன், பத்னீ,
கன்யகை, வேலைக்காரி நித்யகர்மம் முதலியது
இவைகளை விற்பதில் 286
வேதம், ஸ்ம்ருதி முதலியவைகளையும், ஸாளிக்ராமம்
முதலியவைகளையும் விற்பதில் ... 289
ஜலம், அக்னி முதலியவைகளில் மரிப்பதற்காக
முயற்சித்துப் பிறகு திரும்பினால் ... 290
ஸந்யாஸத்திலிருந்து நழுவுவதில் 295
தற்கொலை செய்துகொண்டவனின் சவத்தைச்
சுமப்பது முதலியதில் ... 298
பொய் சொல்லுவதில் ... 301
பொய்பாக நான்கு வர்ணத்தாரை வதம் செய்வதாக
ஆணையிட்டால் ... 302
ச்ரௌதாக்னியை விடுவதில் 306
நாஸ்திகத்தன்மைக்கு 309
ஒரே பங்க்தியில் பேதமாகப் பரிமாறுவதில் 310
பங்க்திக்கு அர்ஹரல்லாதவரின் பங்க்தியில் புஜிப்பது,
பதிதன் முதலியவருடன் பேசுவது, ஜலத்தில்
மூத்ரமல த்யாகம் செய்வது, இவைகளில் ... 311

யஜ்ஞோபவீதம் இல்லாமல் மல மூத்ரம் விஸர்க்கம்
செய்வது, ஆசமனம் செய்யாமல் ஜலபானம் செய்வது 312
புரசு மரத்தின் பலகையில் படுப்பது ... 313
ச்ராத்தத்தில் வரிக்கப்பட்டவன் காலத்தை
அதிக்ரமித்தால் ... 314
க்ஷத்ரியர் முதலியவரை அபிவாதனம் செய்தால் 314
சூத்ரன் வேதவாக்யத்தைக் கேட்பது முதலியதில் ... 315
ப்ரதிக்ரஹத்தைப்பற்றிய விசாரம் ... 315
ஸ்வல்பமான த்ரவ்யத்தையும், ரத்னம், வஸ்த்ரம், பசு
முதலியவைகளை ப்ரதிக்ரஹித்தால் ... 320
துலாபுருஷன் முதலியதை ப்ரதிக்ரஹித்தால் ... 321
ஹிரண்யகர்ப்ப ப்ரதிக்ரஹத்தில் ... 326
ப்ரம்ஹாண்டகட ப்ரதிக்ரஹத்தில் 329
...ல்பதருப்ரதிக்ரஹத்தில் 331
...பசுக்களை ப்ரதிக்ரஹிப்பதில் ... 334
...செய்யப்பட்ட காமதேனுவை
ப்ரதிக்ரஹிப்பதில் 336
...யப்பட்ட குதிரையை ப்ரதிக்ரஹிப்பதில் 338
...ப்பட்ட குதிரையுள்ள ரதத்தை
ப்ரதிக்ரஹிப்பதில் ... 339
...சய்யப்பட்ட யானையை ப்ரதிக்ரஹிப்பதில் 340
...யை ப்ரதிக்ரஹிப்பதில் 342
...ரதிக்ரஹிப்பதில் 344
...சக்ர ப்ரதிக்ரஹத்தில் ... 345
...பகக்கொடி ப்ரதிக்ரஹத்தில் ... 346
ஸப்தஸாகர ப்ரதிக்ரஹத்தில் 347
தோலினால் செய்யப்பட்ட பசுவின் ப்ரதிக்ரஹத்தில் 347
மஹாபூத கட ப்ரதிக்ரஹத்தில் 349
அதிபாதகிகளுக்கு ... 353
உபபாதகிகளுக்கு ... 353
ஸங்கரீகரணம் முதலியதற்கு ... 354
சொல்லப்படாத ஸாதாரணமான எல்லாப்
பாபங்களுக்கும் ... 355

ரஹஸ்ய பாபத்திற்கு ... 358

ரஹஸ்ய பாபங்களுக்கு ஸாதாரணமான ப்ராயஶ்சித்தம் ... 359

ரஹஸ்யத்தில் செய்த ப்ரம்ஹஹத்யை முதலிய பாபங்களுக்குத் தனியாகச் சொல்லப்பட்ட ப்ராயஶ்சித்தம் 368

ரஹஸ்ய ஸுராபானம் முதலியவைகளில் ... 372

உபபாதகங்களில் ரஹஸ்ய விஷய ப்ராயஶ்சித்தம் ... 375

ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ர லக்ஷணம் ... 375

பாத க்ருச்ரங்களுக்கு வர்ணபேதத்தைக் கொண்டு வ்யவஸ்தை 379

பாதிக்ருச்ரமும், முக்கால் க்ருச்ரமும் ... 379

அதி க்ருச்ர லக்ஷணம் ... 383

க்ருச்ராதி க்ருச்ரத்தின் லக்ஷணம் 385

தப்த க்ருச்ர லக்ஷணம் ... 385

ஸாந்தபன க்ருச்ர லக்ஷணம் ... 386

மூன்று விதமான மஹாஸாந்தபன க்ருச்ர லக்ஷ... 387

பராக க்ருச்ர லக்ஷணம் 388

பர்ண க்ருச்ர லக்ஷணம் 388

பலக்ருச்ரம் முதலியதின் லக்ஷணம் ... 389

வாருண ஸ்த்ரீ, ஸௌம்ய க்ருச்ரங்களின் லக்ஷணம் ... 390

துலாபுருஷ க்ருச்ர லக்ஷணம் ... 392

அகமர்ஷண க்ருச்ர லக்ஷணம் 393

தைவத க்ருச்ர லக்ஷணம் ... 393

யாவக க்ருச்ர லக்ஷணம் ... 395

ப்ரஸ்ருதி யாவக க்ருச்ர லக்ஷணம் ... 395

சாந்த்ராயண க்ருச்ர லக்ஷணம் ... 397

வபனம் முதலிய நியமங்களின் க்ரமம் ... 399

வேறு விதமாய் சாந்த்ராயணம் மூன்று விதம் ... 401

ஐந்து விதமான சாந்த்ராயணங்கள் 401

சாந்த்ராயணத்தில் கபளத்தின் பரிமாணம் 402

சாந்த்ராயண பலத்தின் நிரூபணம் 403
வ்ரதத்தை ஆரம்பிக்கும் ப்ரகாரம் ... 403
ஸங்கல்பிக்கப்பட்ட நியமத்தை அனுஷ்டிக்காவிடில்
பாபம் ... 404
ப்ரம்ஹ கூர்ச்சத்தின் ஸ்வரூபமும் அதன்
ப்ரமாணமும் ... 405
கோமூத்ரம் முதலியவைகளுக்கு மற்றொரு அளவு 407
ப்ரம்ஹ கூர்ச்சவிதியில் காலவிசேஷமும்
தேசவிசேஷமும் ... 408
ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம் முதலியதற்கு ஸமமாயுள்ளவை ... 409
சாந்த்ராயணம் முதலியதற்கு ஸமமானவைகள் ... 412
மஹாநதிகளின் எண்ணிக்கை ... 413
வேதபாராயணம் முதலியதற்குப் புருஷர்களை
அனுஸரித்து வ்யவஸ்தை ... 415

உ

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌵𑍈𑌦𑍍𑌯𑌨𑌾𑌥𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌫𑌲𑍇

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

* 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌚𑌰𑌣𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌜𑌮𑌿𑌲𑌿𑌨𑍍𑌦𑌮𑌨𑌸𑌷𑍍𑌟𑍁𑌤𑌃 ।
𑌵𑍈𑌦𑍍𑌯𑌨𑌾𑌥𑌾𑌸𑍂𑌰𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌷𑌤𑍇 ॥

உ

ஸ்ரீ பரமாத்மனே நம:

வைத்யநாத தீக்ஷிதரால் இயற்றப்பட்ட ஸ்ம்ருதிமுக்தாபலத்தில்

ப்ராயச்சித்த காண்டம்.

ஸ்ரீ ராமனின் திருவடித் தாமரைகளில் லயித்துள்ள மனமாகிய வண்டையுடைய வைத்யநாத தீக்ஷிதர் என்பவர் ப்ராயஸ்சித்தத்தைச் சுருக்கிச் சொல்லுகிறார்.

𑌅𑌥 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

இனி ப்ராயஸ்சித்த காண்டம் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. [இதற்கு முன் ஐந்து காண்டங்களால் சொல்லப்பட்ட விஷயங்கள் வர்ணாச்ரமிகளுக்கு ஆவச்யகமே யாகும். ஆதலால் அவைகள் சொல்லப்பட்டன. முற் காண்டங்களில் சொல்லியபடி தர்மங்களை அனுஷ்டிப்பவர்க்கு ப்ரதிஷித்த கர்மங்கள் ஏற்பட்டால், அவைகளால் ஏற்படும் தோஷங்களைப் பரிஹரித்துக்கொள்ளாத வரையில் அவர்களது ச்ரேயஸ்ஸுகள் தடைப்படுமாகையால், அவைகளுக்குப் பரிஹாரம் செய்யவேண்டியதும் ஆவச்யகமாக உள்ளது. அவைகளைப் பரிஹரிக்கும் விதிகளை மஹர்ஷிகள் ஆங்காங்கு விவரித்துள்ளனர். அவைகளை ஒரேயிடத்தில் அறிந்துகொள்வதற்கு ஸுலபமான வழியாகும்படி ஸ்ரீ தீக்ஷிதர் அவர்கள் பற்பல

---

* 𑌅𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌬𑌹𑍁𑌷𑍁 𑌕𑍋𑌶𑍇𑌷𑍁 𑌨 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌮 = 𑌤𑌪𑌃, 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 = 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃 । 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌵𑌾𑌰𑍍𑌷𑌿𑌕𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌤𑌪𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌥𑌾𑌽𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌾𑌃—

'𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌤𑌪𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌤𑌪𑍋𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌿𑌹𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌕𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌚𑍋𑌦𑌨𑌾𑌨𑍍𑌨𑍈𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃—

'𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌸𑍇𑌵𑌨𑌾𑌤𑍍 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌨𑍍𑌨𑍈𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

ஸ்ம்ருதிகளிலிருந்தும் பலவித ப்ராயஸ்சித்தங்களை இந்த க்ரந்தம் மூலமாய் வெளியிடுகிறார்.]

ப்ராயஸ்சித்த சப்தத்தின் பொருள்.

ப்ராய: என்பதற்குத் தபஸ் என்று பொருள். சித்தம் என்பதற்கு நிஸ்சயம் என்று பொருள். அனுஷ்டிக்கப்பட்ட, பன்னிரண்டு வர்ஷம் அனுஷ்டிக்கக்கூடிய கர்மத்தினால் நிச்சயமாய்ப் பாபம் ஒழிகின்றது, என்று நம்பிக்கையுடன் கூடியதும், வ்ரதானுஷ்டான ரூபமுமாகிய தபஸ் ப்ராயஸ்சித்தம் எனப்படுகிறது. அதைச் சொல்லுகிறார்,

அங்கிரஸ்:— " 'ப்ராய:' என்பது தபஸ் எனப்படுகிறது. 'சித்தம்' என்பது நிச்சயம் எனப்படுகிறது. நிச்சயத்துடன் கூடிய தபஸ்ஸு 'ப்ராயஸ்சித்தம்' எனப்படுகிறது," என்று. அது, விதிக்கப்பட்ட தர்மத்தைச் செய்யாதது முதலிய காரணத்தையுடையவனைக் குறித்துச் சொல்லப்படுவதால் நைமித்திகம் ஆகும். அவ்விதமே,

ப்ருஹஸ்பதி:— விதிக்கப்பட்டுள்ள கர்மத்தைச் செய்யாததாலும், நிஷேதிக்கப்பட்ட கர்மத்தை அனுஷ்டிப்பதாலும் எந்த ப்ராயஸ்சித்தம் செய்யப்படுகிறதோ அது நைமித்திகம் எனப்படுகிறது. இவ் விஷயத்தில்,

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃—

'𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌶𑌬𑍍𑌦𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌨𑍈𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇 𑌰𑍂𑌢𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌶𑌬𑍍𑌦𑍋 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌰𑍂𑌢𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌪𑌾𑌪𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌕𑍍𑌷𑌮𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌮𑌾𑌚𑌷𑍍𑌟𑍇 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍁𑌃—

'𑌅𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌚 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑌨𑍍 । 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌕𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌰𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿—

'𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌸𑍇𑌵𑌨𑌾𑌤𑍍 । 𑌅𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌚𑍍𑌚𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌰𑌃 𑌪𑌤𑌨𑌮𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑍀 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨𑍇𑌹 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 । 𑌏𑌵𑌮𑍍

விஜ்ஞானேச்வரர்:— "ப்ராயஸ்சித்தம் என்ற சப்தமானது பாபக்ஷயத்தை ப்ரயோஜன முடையதும், நைமித்திகமுமான கர்ம விசேஷத்தில் ரூடமாயுள்ளது," என்று.

ஆகையால், இவ்விதம் ப்ராயஸ்சித்தம் என்ற சப்தமானது யோகத்தினாலும் ரூடியாலும் பாபத்தைப் போக்குவதில் சக்தியுள்ள ஓர் தர்மத்தைச் சொல்லுகிறது.

ப்ராயஸ்சித்தத்துக்கு அதிகாரியின் நிரூபணம்.

அதில் அதிகாரியைச் சொல்லுகிறார்,

மனு:— விதிக்கப்பட்டுள்ள கர்மத்தைச் செய்யாதவனும், நிஷித்த கர்மத்தைச் செய்பவனும், இந்த்ரியங்களின் விஷயங்களில் (சப்த ஸ்பர்ச ரூப ரஸ கந்தங்கள்) ஆஸக்தியுள்ளவனுமாகிய மனிதன் ப்ராயஸ்சித்தத்துக்கு அர்ஹனாகிறான்.

யாஜ்ஞவல்க்யரும்:— "விதிக்கப்பட்டுள்ள கர்மத்தைச் செய்யாததாலும், நிஷேதிக்கப்பட்ட கர்மத்தை அனுஷ்டிப்பதாலும், இந்த்ரியங்களை அடக்காததாலும் மனிதன் பதிதனாகிறான். பாப முடையவனாகிறான். ஆகையால் அவன் சுத்திக்காக ப்ராயஸ்சித்தத்தைச் செய்யவேண்டும். இவ்விதம் செய்வதால் இவனது அந்தராத்

स्यादन्तरात्मा च लोकश्चैव प्रसीदति' इति ॥ एवं प्रायश्चित्ते कृते अस्यान्तरात्मा शुद्ध्या प्रसीदति । लोकश्च संव्यवहारार्थं प्रसीदतीत्यर्थः ॥

प्रायश्चित्ताकरणे एकविंशति नरकाः ॥

प्रायश्चित्ताकरणे दोषमाह स एव—

'प्रायश्चित्तमकुर्वाणाः पापेषु निरता नराः । अपश्चात्तापिनः कष्टान् नरकान् यान्ति दारुणान् ॥ तामिस्रं लोहशङ्कुं च महानिरयशाल्मली । रौरवं कु(ड्म)लं पूतिमृत्तिकं कालसूत्रकम् ॥ संघातं लोहितोदं च सविषं संप्रतापनम् । महानरककाकोलं सञ्जीवनमहापथम् ॥ अवीचिमन्धतामिस्रं कुम्भीपाकं तथैव च । असिपत्रवनं चैव तपनं चैकविंशकम् ॥ महापातकजैर्घोरैरुपपातकजैस्तथा । अन्विता यान्त्यचरितप्रायश्चित्ता नराधमाः' इति ॥

மாவும், உலகமும் சுத்தமாகிறது," என்று. இவ்விதம் ப்ராயஶ்சித்தம் செய்யப்பட்டால் இவனது அந்தராத்மா சுத்தனுவதால் தோஷமற்றதாகிறது. உலகமும் வ்யவஹாரத்திற்காகச் சுத்தமாகிறது (இவனை ஒப்புக்கொள்ளுகிறது), என்பது பொருள்.

ப்ராயஶ்சித்தம் செய்துகொள்ளாவிடில் இருபத்தொரு நரகங்கள்.

ப்ராயஶ்சித்தம் செய்துகொள்ளாவிடில் தோஷத்தைச் சொல்லுகிருர்,

யாஜ்ஞவல்க்யரே:— ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் செய்யாதவர்களும், பாபத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களும், பஶ்சாத்தாபம் இல்லாதவர்களுமாகிய மனிதர்கள் கஷ்டமானவும், பயங்கரங்களுமான நரகங்களையடைகின்றனர். தாமிஸ்ரம், லோஹசங்கு, மஹாநிரயம், சால்மலீ, ரௌரவம், கும்பளம், பூதிம்ருத்திகம், காலஸூத்ரம், ஸங்காதம், லோஹிதோதம், ஸவிஷம், ஸம்ப்ரதாபனம், மஹாநரகம், காகோலம், ஸஞ்ஜீவநம், மஹாபதம், அவீசி, அந்ததாமிஸ்ரம், கும்பீபாகம், அஸிபத்ரவனம், தபனம்

ஏகவிம்ஶதிரித்யுக்தா: ப்ராயாந் நரகாவேக்ஷயோக்ஷ: ।
மஹாபாதகயோகீதி ச பாபகோத்ராபலக்ஷண: ॥

ததா ச பாபதாரதம்யாத் பலதாரதம்யம் உசிதம்

விஷ்ணுதர்மோத்தரே —

'அஷ்டாவிம்ஶதிகோட்யஸ்து கோராணி நரகாணி வை ।
மஹாபாதகிநஸ்தத்ர ஸர்வேஷு நரகாஸ்வபி ॥ சந்த்ர தாரகம் யாவச்ச பீட்யந்தே விவிதைர்வதை: । அதிபாதகிந ஸ்தேந்த்ர நிரயாணாம் ச கோடிஷு ॥ ஏகவிம்ஶதிஸங்க்யேஷு பாதோநப்ரஹ்மகல்பகம் । ஸமபாதகிநஸ்த்வர்தம் பச்யந்தே கல்பார்தம் ஸபாபிந: ॥ உபபாதகிநஸ்சாபி பாதம் யாந்தி ச நாரகா: । ஶேஷா: பாபேஷ்வஷ்டமம் ச காலகஸ்த்ரியம் ஸ்ம்ருதா'
இதி ॥

இந்த இருபத்தொரு நரகங்களை மஹாபாதகங்கள் உபபாதகங்கள் இவைகளுடன் கூடிய மனிதர்கள் ப்ராயஶ்சித்தம் அனுஷ்டிக்காதவர்களாகில் அடைகின்றனர்.

இருபத்தொன்று என்று சொல்லியது முக்யமான நரகங்களைப் பற்றிச் சொல்லியது. மஹாபாதகங்கள் என்றதும் எல்லாப் பாபங்களையும் சொல்லும். அவ்விதமிருப்பதால் பாபத்தின் தாரதம்யத்தை அனுஸரித்து, பலனின் தாரதம்யமும் சொல்லப் பட்டது,

விஷ்ணுதர்மோத்தரத்தில்:—கொடிய நரகங்கள் இருபத்தெட்டுக் கோடிகளாகும். மஹாபாதகம் செய்தவர்கள் இந்த எல்லா நரக ஸமுத்ரங்களில் சந்த்ரனும், நக்ஷத்ரங்களும் உள்ள வரையில் பல தொந்தரைகளால் வருத்தப்படுகின்றனர். மற்ற அதிபாதகம செய்தவர்கள் இருபத்தொரு என்ற கணக்குள்ள ஸமுத்ரம் போன்ற கோடி நரகங்களில் முக்கால் ப்ராம்ஹ கல்பம் வரையில் வருத்தப்படுகின்றனர். ஸமபாதகம் செய்தவர்கள் பாதி கல்பம் வரையில் வருத்தப்படுகின்றனர். உபபாதகிகளும் கால் கல்பம் வரையில் நரகங்களையடைகின்றனர். மற்றப் பாபங்களுடன் கூடியவர்கள் அரைக்கால் கல்பம் வரையில் வருத்தப்படுகின்றனர். இவ்விதம் காலத்தின் கணக்கு சொல்லப்பட்டது.

𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑌪𑌾𑌪𑌫𑌲𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑌪𑌾𑌪𑌫𑌲𑍇 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃—

‘𑌪𑌾𑌤𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌉𑌪𑌪𑌾𑌤𑌕𑍇 𑌤𑍁𑌰𑍀𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌰𑌕𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌨𑌰𑌕𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌗𑌾𑌦𑌿𑌜𑌨𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌨𑌰𑌕𑌦𑍁𑌃𑌖𑌮𑌨𑍁𑌭𑍂𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌶𑍇𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌿𑌹 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍇 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌬𑌹𑍁𑌲𑍇 𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌗𑌾𑌦𑌿𑌯𑍋𑌨𑌿𑌷𑍁 𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 ॥

𑌤𑌥𑌾𑌹 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃—

‘𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌜𑌾𑌨𑍍 𑌘𑍋𑌰𑌾𑌨𑍍𑌨𑌰𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍 ।
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌹 ॥ 𑌮𑍃𑌗𑌶𑍍𑌵𑌸𑍂𑌕𑌰𑍋𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌾 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌮𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 । 𑌖𑌰𑌪𑍁𑌕𑍍𑌕𑌸𑌵𑍇

ரஹஸ்யமாய்ச் செய்யப்பட்ட பாபத்தின் பலன்.

ரஹஸ்யத்தில் செய்யப்பட்ட பாபத்தின் பலனைச் சொல்லு கிறார்,

பராசரர்:— *பாதகங்களில் ஆயிரம் வர்ஷம் நரக அனுபவம். மஹாபாதகங்களில் இரண்டு மடங்கு. உபபாதகங்களில் நாலில் ஒருபங்கு வர்ஷங்கள்.*

நரகத்தை அனுபவித்த பிறகு பசு பக்ஷி முதலிய ஜன்மங்கள்.

இவ்விதம், நரக துக்கத்தையனுபவித்து மீதியுள்ள கர்மத்தால் மறுபடி இந்த ஸம்ஸாரத்தில் துக்கம் அதிகமாயுள்ள பசு பக்ஷி முதலிய ஜாதிகளில் பிறக்கின்றனர். அதைச் சொல்லுகிறார்,

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— *“மஹாபாதகம் செய்தவர்கள் மஹாபாதகங்களாலுண்டாகிய பயங்கரமான நரகங்களை அடைந்து, பாபம் குறைந்தபிறகு இவ்வுலகில் பிறக்கின்றனர். ப்ரம்ஹஹத்தி செய்தவன் ம்ருகம், நாய், பன்றி, ஒட்டகை இவைகளின் பிறப்பையடைகிறான். ஸுராபானம் செய்த ப்ராம்ஹணன் கழுதை, சண்டாளன், வேனன் இவர்களின் பிறப்பையடைகிறான். ஸ்வர்*

𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍 || 𑌕𑍃𑌮𑌿𑌕𑍀𑌟𑌪𑌤𑌙𑍍𑌗𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌹𑌾𑌰𑍀 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 | 𑌤𑍃𑌣𑌗𑍁𑌲𑍍𑌮𑌲𑌤𑌾𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌶𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌤𑌲𑍍𑌪𑌗𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ||

𑌤𑌦𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑍃𑌤𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍 | 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌧𑌿𑌕𑌦𑍁𑌃𑌖𑌯𑍋𑌨𑌿𑌷𑍁 𑌸𑌂𑌸𑌰𑌤𑌿 | 𑌯𑌥𑌾𑌽𑌽𑌹 𑌮𑌨𑍁𑌃—

'𑌬𑌹𑍂𑌨𑍍 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌗𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌘𑍋𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌰𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌤𑍍 | 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌹 || 𑌶𑍍𑌵𑌸𑍂𑌕𑌰𑌖𑌰𑍋𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌗𑍋𑌽𑌜𑌾𑌵𑌿𑌮𑍃𑌗𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 || 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌪𑍁𑌲𑍍𑌕𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌾 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌮𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 || 𑌕𑍃𑌮𑌿𑌕𑍀𑌟𑌪𑌤𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌡𑍍𑌭𑍁𑌜𑌾𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 | 𑌹𑌿𑌂𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌪𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋𑌽𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍 || 𑌲𑍂𑌤𑌾𑌹𑌿𑌸𑌰𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌤𑌿𑌰𑌶𑍍𑌚𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 | 𑌹𑌿𑌂𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌃 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌃 || 𑌤𑍃𑌣𑌗𑍁𑌲𑍍𑌮𑌲𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌕𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌂 𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑌪𑌿 | 𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌶𑌤𑌶𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌤𑌲𑍍𑌪𑌗𑌃' 𑌇𑌤𑌿 || 𑌲𑍂𑌤𑌾 = 𑌊𑌰𑍍𑌣𑌨𑌾𑌭𑌃, 𑌸𑌰𑌟𑌃 = 𑌕𑍃𑌕𑌲𑌾𑌸𑌃 ||

ணத்தைத் திருடியவன் புழு, பூச்சி, விட்டில் இவைகளின் ஜாதியை யடைவான். குரு பத்னியைச் சேர்ந்தவன் புல், புதர், கொடி இவைகளின் ஜாதியை முறையேயடைவான்" என்று.

இவ்விதம் சொல்லியது, அஜ்ஞானத்தால் செய்ததைப்பற்றியது. ஞான பூர்வமாய்ச் செய்த விஷயத்திலோவெனில் மற்ற அதிக துக்கமுள்ள ஜாதிகளில் பிறப்பான். அவ்விதம் சொல்லுகிறார்,

மனு:— மஹாபாதகிகள் அநேக வர்ஷங்கள் கோரமான நரகங்களையடைந்து பாபம் க்ஷயித்த பிறகு இவ்வுலகில் பிறப்பை யடைகின்றனர். ப்ரம்ஹஹத்தி செய்தவன் நாய், பன்றி, கழுதை, ஒட்டகை, நரி, மான், பக்ஷி, சண்டாளன், புல்கஸன் இவர்களுடைய ஜன்மத்தையடைகிறான். மத்ய பானத்தை அடிக்கடி செய்த ப்ராம்ஹணன் புழு, பூச்சி, விட்டில், பன்றி, பக்ஷி, கொல்லும் ஸ்வபாவமுடைய ஜந்துக்கள் இவைகளின் பிறப்பையடைகிறான். ஸ்வர்ணத்தைத் திருடிய ப்ராம்ஹணன் சிலந்தி, பாம்பு, ஓணான், ஜலத்தில் ஸஞ்சரிக்கும் மீன் முதலியவைகள், கொல்லும் ஸ்வபாவ

𑌏𑌵𑌂 𑌰𑍌𑌰𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌰𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌶𑍍𑌵𑌸𑍂𑌕𑌰𑌾𑌦𑌿𑌯𑍋𑌨𑌿𑌷𑍁 𑌚 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌮𑌨𑍁𑌭𑍂𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌜𑌨𑌨𑌸𑌮𑌯 𑌏𑌵 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌰𑍋𑌗𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌬𑌹𑍁𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌂𑌸𑌰𑌤𑌿 ॥

𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃—

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌰𑍋𑌗𑍀 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌪𑌃 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌕𑌃 । 𑌹𑍇𑌮𑌹𑌾𑌰𑍀 𑌤𑍁 𑌕𑍁𑌨𑌖𑍀 𑌦𑍁𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌤𑌲𑍍𑌪𑌗𑌃 ॥ 𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌵𑌸𑍇𑌤𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸 𑌤𑌲𑍍𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍋𑌽𑌭𑌿𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌃 = 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌦𑌨𑍍𑌤𑌃, 𑌦𑍁𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌮𑌾 = 𑌕𑍁𑌷𑍍𑌠𑍀, 𑌏𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌯𑍇𑌨 𑌪𑌤𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌹 𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌵𑌸𑌤𑌿, 𑌸 𑌤𑌲𑍍𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍋𑌽𑌭𑌿𑌜𑌾𑌯𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌪𑌾𑌤𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌅𑌕𑍃𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌰𑌕𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌗𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌜𑌨𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌸 𑌏𑌵—

முடைய பிசாசங்கள் இவைகளின் பிறப்பையடைகிறுன். குரு பத்னியைச் சேர்ந்தவன் புல், புதர், கொடி முதலியவைகள், மாம்ஸத்தைப் புஜிக்கும் புலி முதலியவைகள், கொடிய கார்யம் செய்பவர்கள் இவர்களுடைய பிறப்பை பலதடவையடைவான்.

இவ்விதம் ரௌரவம் முதலிய நரகங்களிலும், நாய், பன்றி முதலிய பிறப்புக்களிலும், கொடிய துக்கத்தையனுபவித்து, பிறகு பாபத்தின் மீதியால் பிறக்கும்பொழுதே க்ஷயரோகம் முதலிய அடையாளங் கூடியவனுய் அதிக துக்கமுள்ள மனித சரீரங்களில் பிறக்கிறுன். அவ்விதமே,

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— *ப்ரம்ஹஹத்தி செய்தவன் க்ஷயரோக முடையவனுய்ப் பிறப்பான். ஸுராபானம் செய்தவன் பிறப்பிலேயே கறுத்த பல்லுடையவனுவான். ஸ்வர்ணத்தைத் திருடியவன் சொத்தை நகமுடையவனுவான். குருபத்னியைச் சேர்ந்தவன் குஷ்டரோகமுடையவனுவான். இந்த நாலு பாதகிகளுள் எந்தப் பாதகியுடன் எவன் ஸம்ஸர்க்கத்தைச் செய்கிறுனே, அவன் அவனுடைய அடையாளத்தை யுடையவனுய்ப் பிறப்பான்.*

இவ்விதம், மஹாபாதகம் தவிர்த்த மற்ற பாபங்களிலும் ப்ராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளாதவர்க்கு நரகங்களை அனுபவித்த பிறகு பசு பக்ஷி ஜாதிகளில் பிறப்பைச் சொல்லுகிறுர்.

‘𑌯𑌥𑌾𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌫𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌭𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌦𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌧𑌮𑌾𑌃’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌤𑌥𑌾𑌽𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 —

‘𑌚𑌰𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 । 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌽𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑍈𑌨𑌸𑌃’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌮𑌨𑍁𑌰𑌪𑌿 —

‘𑌇𑌹 𑌦𑍁𑌶𑍍𑌚𑌰𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌨𑌰𑌾 𑌰𑍂𑌪𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌇𑌹 𑌦𑍁𑌶𑍍𑌚𑌰𑌿𑌤𑍈𑌃 = 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌾𑌚𑌰𑌿𑌤𑍈𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌕𑌟𑍈𑌃 𑌪𑌾𑌪𑍈𑌰𑌿𑌹 𑌤𑌤𑍍𑌫𑌲𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌨𑍁𑌭𑍂𑌯 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌨𑌰𑌕𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑌨𑍁𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 । ‘𑌅𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌕𑌟𑍈𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌪𑌾𑌪𑍈𑌰𑌿𑌹𑍈𑌵 𑌫𑌲𑌮𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌷𑍈𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌸𑍈𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍈𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌨𑍈𑌃’ 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍇𑌃 ॥ 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌪𑍈𑌰𑍍𑌨𑌰𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍁𑌭𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

யாஜ்ஞவல்க்யரே:— அவரவர் கர்ம பலனுக்குத் தகுந்தபடி திர்யக்ஜாதிகளில் பிறந்து, சில காலத்திற்குப் பிறகு லக்ஷணங்களற்றவரும் தரித்ரருமான இழிந்த மனிதர்களாய்ப் பிறக்கின்றனர். அவ்விதம்,

மற்றோர் க்ரந்தத்தில்:— ஆகையால், சுத்திக்காக ப்ராயச்சித்தத்தை அவச்யம் செய்யவேண்டும். ப்ராயச்சித்தம் செய்து கொள்ளாதவர்கள் பழிக்கக்கூடிய அடையாளங்களுடன் கூடியவராய்ப் பிறக்கின்றனர்.

மனுவும்:— “சிலர் இப்பிறப்பில் செய்த பாபங்களாலும், சிலர் முன் ஜன்மத்தில் செய்த பாபங்களாலும் குரூபத்தை யடைகின்றனர்,” என்று. இப்பிறவியில் செய்யப்பட்டதும் மிகக் கொடியதுமாகிய பாபங்களால் இந்த ஜன்மத்தில் இந்தப் பாபத்தின் பலனை முன்பு அனுபவித்து, பிறகு நரகம் முதலியதையும் அனுபவிக்கின்றனர். “மிகக் கொடிய புண்ய பாபங்களால் இந்த ஜன்மத்திலேயே பலனையனுபவிக்கிறான். மூன்று வர்ஷங்களால், மூன்று மாஸங்களால், மூன்று பக்ஷங்களால், மூன்று தினங்களால் (அனுபவிக்கிறான்),” என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால். முன் ஜன்

ஸ ஏவ —

ஸம்யோகம் பதிதைர்கத்வா பரஸ்யைவ ச யோஷிதம் । ப்ரஹ்மஸ்வமேவ ஹ்ருத்வா ச பவந்தி ப்ரஹ்மராக்ஷஸா: ॥ பிஶுந: பூதிநாஸத்வம் ஸூசக: பூதிவக்த்ரதாம் । தாந்யசௌரோ(அ)ங்கஹீநத்வம் ஆதிரேக்யம் து மிஶ்ரக: ॥ அந்நஹர்தா(அ)மயாவித்வம் மௌக்யம் வாகபஹாரக: । வஸ்த்ராபஹாரக: ஶ்வைத்ர்யம் பங்குதா(அ)ஶ்வாபஹாரக: । ஏவம் கர்மவிஶேஷேண ஜாயந்தே ஸத்விகர்ஹிதா: ॥ ஜடமூகாந்தபதிரா விக்ருதாக்ருதயஸ்ததா ॥ மணிமுக்தாப்ரவாலாநி ஹ்ருத்வா லோபேந மாநவா: । விவிதாநி ச ரத்நாநி ஜாயந்தே ஹேமகர்த்ருஷு ॥ தாந்யம் ஹ்ருத்வா பவத்யாகு: காம்ஸ்யம் ஹம்ஸோ ஜலம் ப்லவ: । மது தம்ஶ: பய: காகோ ரஸம் ஶ்வா நகுலோ க்ருதம் ॥ மாம்

மத்தில் செய்யப்பட்ட பாபங்களாலானுல், நரகம் முதலியவைகளை அனுபவித்தபிறகு குரூபத்தையடைகிருர்கள், என்பது பொருள்.

மனுவே:— பதிதர்களுடன் ஸம்ஸர்க்கம் செய்தாலும், பரஸ்த்ரீகமனம் செய்தாலும், ப்ராம்ஹணதனத்தை அபஹரித்தாலும், ப்ரம்ஹ ராக்ஷஸர்களாய்ப் பிறக்கின்றனர். கோட்சொல்பவன் நாற்றமுடைய மூக்கையடைவான். பிறனிடம் உள்ள தோஷத்தைச் சொல்லுகிறவன் நாற்றமுடைய வாயையடைவான். தான்யத்தைத் திருடியவன் அங்கக்குறைவுடையவனுவான். கலப்பவன் அதிக அங்கமுடையவனுவான். அன்னத்தைத் திருடியவன் வ்யாதியை யடைவான். புஸ்தகத்தைத் திருடியவன் ஊமையாவான். வஸ்த்ரத்தைத் திருடியவன் குஷ்டத்தையடைவான். குதிரையைத் திருடியவன் நொண்டியாவான். இவ்விதம் கர்மத்திற்குத் தகுந்தபடி ஸாதுக்களால் நிந்திக்கப்பட்டவர்களும், ஜடரும், ஊமையரும், குருடரும், செவிடரும், குரூபமுடையவர்களுமாய்ப் பிறக்கின்றனர். மணி, முத்து, பவழம் இவைகளை ஆசையால் திருடிய மனிதர்கள், பலவிதமான ரத்னங்களைத் திருடியவர்கள் உலோகம் வேலை செய்பவர்களுள் பிறப்பார்கள். தான்யத்தைத் திருடினுல் எலியாயும், வெண்கலத்தைத் திருடியவன் ஹம்ஸமாயும், ஜலத்தைத் திருடியவன் நீர்க்கோழியாயும், தேனைத் திருடியவன் ஈயாயும், பாலைத் திருடியவன் காக்கையாயும், ரஸமுள்ள பதார்த்தத்தைத் திருடியவன் நாயாயும், நெய்யைத் திருடியவன் கீரியாயும், மாம்ஸம்

ம்ஸம் க்ருத்ரோ வஸாம் மத்குஸ்தைலம் தைலபக: கக: । சீரீ வாகஸ்து லவணம் பலாகா சகுநிர்ததி ॥ கௌசேயம் தித்திரிர் ஹ்ருத்வா க்ஷௌமம் ஹ்ருத்வா து தர்துர: । கார்பாஸ தாந்தவம் க்ரௌஞ்சோ கோதா காம் வாக்குதோ குடம் ॥ சுச்சுந்தரீ சுபாந் கந்தாந் பத்ரசாகம் து பர்ஹிண: ॥ ச்வாவித் க்ருதாந்நம் விவிதம் அக்ருதாந்நம் து சல்யக: । பகோ பவதி ஹ்ருத்வாக்நிம் க்ருஹகாரீ ஹ்யுபஸ்கரம் । ரக்தாநி ஹ்ருத்வா வாஸாம்ஸி ஜாயதே ஜீவஜீவக: ॥ வ்ருகோ ம்ருகேபம் வ்யாக்ரோ(அ)ச்வம் பலமூலம் து மர்கட: । ஸ்த்ரீம்ருக்ஷ: ஸ்தோககோ வாரி யாநாந்யுஷ்ட்ர: பசூநஜ: ॥ யத்வா தத்வா பரத்ரவ்யம் அபஹ்ருத்ய பலாந்நர: । அவச்யம் யாதி திர்யக்த்வம் ஜக்த்வா சைவாஹுதம் ஹவி: ॥ யாத்ருசேந ஹி பாவேந யத்யத்கர்ம நிஷேவதே । தாத்ருசேந சரீரேண தத்தத்பலமுபாச்நுதே' இதி ॥

திருடியவன் கழுகாயும், வஸையைத் (மாம்ஸவிசேஷம்) திருடியவன் நீர்க்காக்கையாயும், தைலத்தைத் திருடியவன் தைலத்தைக் குடிக்கும் பக்ஷியாயும், உப்பைத் திருடியவன் சிரவாகமாயும், தயிரைத் திருடியவன் நாரையாயும், பட்டைத் திருடியவன் தித்திரியாயும், நார்மடியைத் திருடியவன் தவளையாயும், பருத்தி வஸ்த்ரத்தைத் திருடியவன் க்ரௌஞ்சமாகவும், பசுவைத் திருடியவன் உடும்பாயும், வெல்லத்தைத் திருடியவன் வௌவாலாயும், நல்ல வாஸனத்ரவ்யங்களைத் திருடியவன் மூஞ்சூருகவும், இலை, கீரை இவைகளைத் திருடியவன் மயிலாயும், சோற்றைத் திருடியவன் முள்ளம்பன்றியாயும், உலக்கைமுதலிய வஸ்துக்களைத் திருடியவன் முள்ளம்பன்றியாயும், நெருப்பைத் திருடியவன் கொக்காயும், சமையல் பதார்த்தங்களைத் திருடியவன் கரையானுயும், சிவப்பு வஸ்த்ரங்களைத் திருடியவன் சகோர பக்ஷியாயும், மான், யானை இவைகளைத் திருடியவன் செந்நாயாயும், குதிரையைத் திருடியவன் புலியாயும், பழம், புஷ்பம் இவைகளைத் திருடியவன் குரங்காயும், ஸ்த்ரீயைத் திருடியவன் கரடியாயும், ஜலத்தைத் திருடியவன் வான்கோழியாயும், வாஹனங்களைத் திருடியவன் ஒட்டகமாயும், பசுக்களைத் திருடியவன் ஆடாயும் பிறப்பான். பிறனுடைய எந்த த்ரவ்யமாயினும் அதைப் பலாத்காரமாய் அபகரித்தவனும் ஹோமம் செய்யாத ஹவிஸ்ஸைப் புஜித்தவனும் அவச்யம் பசு பக்ஷி ஜன்மத்தை

யாஜ்ஞவல்க்ய:—

அன்னஹர்தாऽऽமயாவீ ஸ்யாந்மூகோ வாகபஹாரக: । தாந்யஹர்தாऽதிரிக்தாங்க: பிஶுந: பூதிநாஸிக: ॥ தைலஹ்ருத்தைலபாயீ ஸ்யாத் பூதிவக்த்ரஸ்து ஸூசக: இதி ॥ ஆமயாவீ = அஜீர்ணாத்யாமயவாந், வாகபஹாரக: = புஸ்தகாபஹாரீ, அநநுஜ்ஞாதாத்யாயீ ச, தைலபாயீ = கீடவிஶேஷ:, ஸூசக: = பரதோஷஸங்கீர்தக: ॥

ஸம்வர்த:—

ஹீநஜாதௌ ப்ரஜாயேத ரத்நாநாமபஹாரக: । பத்ரஶாகம் ஶிகீ ஹ்ருத்வா கந்தாந் சுச்சுந்தரீ ஶுபாந் ॥ சுச்சுந்தரீ = ராஜதந்திகாக்யமூஷிகா । கிஞ்ச, மூஷிகோ தாந்யஹாரீ ஸ்யாத்யாநமுஷ்ட்ர: பலம் கபி: । ஜலம் ப்லவ: பய: காகோ க்ருஹகாரீ ஹ்யுபஸ்கரம் ॥ மது தம்ஶ: பலம்

யடைவான். எந்தெந்த விதமான எண்ணத்துடன் எந்தெந்த விதமான கார்யத்தைச் செய்கின்றானோ அவ்விதமான சரீரத்துடனே அந்தந்தக் கர்மத்தின் பலனை அனுபவிக்கின்றான்.

யாஜ்ஞவல்க்யரும்:— அன்னத்தைத் திருடியவன் அஜீர்ண வ்யாதியுள்ளவனும், புஸ்தகத்தைத் திருடியவனும், திருட்டுத்தனமாய் வித்தை கற்றுக்கொள்ளுகிறவனும் ஊமையாவான். தான்யத்தைத் திருடியவன் அதிக அங்கமுடையவனாவான். கோட் சொல்பவன் நாற்றமுடைய மூக்குடையவனாவான். தைலத்தைத் திருடியவன் கரப்பாவான். பிறனிடம் உள்ள தோஷத்தைச் சொல்பவன் நாற்றமுடைய வாயுடையவனாவான்.

யாஜ்ஞவல்க்யரே:— ரத்னங்களைத் திருடியவன் தாழ்ந்த ஜாதியில் பிறப்பான். இலை, கீரை இவைகளைத் திருடியவன் மயிலாவான். நல்ல வாஸனைத்ரவ்யங்களைத் திருடியவன் மூஞ்சூறுப் பிறப்பான். பின்னும், தான்யத்தைத் திருடியவன் எலியாயும், வாஹனத்தைத் திருடியவன் ஒட்டகையாயும், பழத்தைத் திருடியவன் குரங்காயும், ஜலத்தைத் திருடியவன் நீர்க்கோழியாயும், பாலைத் திருடியவன் காக்கையாயும். வீட்டுக்குவேண்டிய பதார்த்தங்களை (உலக்கை முதலியன) திருடியவன் கரையானாயும், தேனைத் திருடியவன் தேனீயாயும், பழத்தைத் திருடியவன் கழுகாயும், பசுவைத் திருடியவன் உடும்பாயும், அக்னியைத் திருடியவன்

𑌗𑍃𑌧𑍍𑌰𑍋 𑌗𑍋𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌽𑌸𑍍𑌤𑍃𑌂 𑌬𑌕𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 । 𑌶𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌶𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌸𑌂 𑌤𑍁 𑌚𑍀𑌰𑍀 𑌲𑌵𑌣𑌹𑌾𑌰𑌕𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍀 = 𑌕𑍀𑌟𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃, 𑌗𑍃𑌹𑍋𑌪𑌸𑍍𑌕𑌰𑌂 = 𑌉𑌲𑍂𑌖𑌲𑌾𑌦𑌿, 𑌚𑍀𑌰𑍀 = 𑌚𑍀𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍋𑌚𑍍𑌚𑁃𑌃𑌸𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌕𑍀𑌟𑌃 ॥

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌶𑌙𑍍𑌖𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌮𑌾𑌹 —

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌾 𑌕𑍁𑌷𑍍𑌠𑍀 । 𑌤𑍈𑌜𑌸𑌾𑌪𑌹𑌾𑌰𑍀 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍀 । 𑌦𑍇𑌵𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶𑌕𑌃 𑌖𑌲𑌤𑌿𑌃 । 𑌗𑌰𑌦𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌦𑌾𑌵𑍁𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑍌 । 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾𑌽𑌪𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑍀 । 𑌗𑍋𑌘𑍍𑌨𑍋𑌽𑌨𑍍𑌧𑌃 । 𑌯𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌸 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌵𑍇𑌧𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 । 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌾𑌶𑍀 𑌮𑌕𑍍𑌷𑌿𑌕𑌾𑌭𑌕𑍍𑌷𑌃 । 𑌦𑍇𑌵𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑌹𑌾𑌰𑍀 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍁𑌰𑍋𑌗𑍀 । 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌪𑌹𑌾𑌰𑍀 𑌕𑌾𑌣𑌃 । 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍋𑌪𑌜𑍀𑌵𑍀 𑌷𑌣𑍍𑌡𑌃 । 𑌕𑌲𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍀 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑌗𑌃 । 𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑍈𑌕𑌾𑌶𑍀 𑌵𑌾𑌤𑌗𑍁𑌲𑍍𑌮𑍀 । 𑌅𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌭𑌕𑍍𑌷𑌕𑍋 𑌗𑌣𑍍𑌡𑌮𑌾𑌲𑍀 । 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍀𑌗𑌾𑌮𑍀 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌬𑍀𑌜𑌃 । 𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾

கொக்காயும், வஸ்த்ரத்தைத் திருடியவன் குஷ்டரோகியாயும், ரஸ வஸ்துவைத் திருடியவன் நாயாயும், உப்பைத் திருடியவன் சுவர்க் கோழியாயும் பிறப்பான்.

இவ்விஷயத்தில் விசேஷத்தைச் சொல்லுகிறார்,

சங்கர்:— ப்ரம்மஹத்தி செய்தவன் குஷ்டமுடையவனாயும், உலோகபாத்ரங்களைத் திருடியவன் மண்டல வ்யாதியுடையவனையும், தேவர்களையும், ப்ராம்ஹணர்களையும் நிந்திப்பவன் சொட்டைத் தலையனாயும், விஷங்கொடுப்பவனும், நெருப்புவைப்பவனும் பித்தர்களாயும், குருவை ஆக்ஷேபிப்பவன் அபஸ்மாரியாயும், பசுவைக்கொன்றவன் குருடனாயும், தர்மபத்னியைத்தள்ளி வேறு ஸ்த்ரீயைச் சேருகிறவன் சப்தவேதீ என்கிற ப்ராணியாயும், குண்டனின் அன்னத்தைப் புஜிப்பவன் ஈயைப் புஜிக்கும் ப்ராணியாயும், தேவப் ப்ராம்ஹணர்களின் தனத்தை அபஹரிப்பவன் பாண்டுரோகியாயும், அடைக்கலப் பொருளை அபஹரிப்பவன் ஒற்றைக் கண்ணனாயும், ஸ்த்ரீயின் வாக்யத்தை உபஜீவிப்பவன் நபும்ஸகனாயும், யுவதியான பத்னியைவிட்டவன் துர்ப்பகனாயும், ம்ருஷ்டமான அன்னத்தை தான்மட்டில் புஜிப்பவன் வாத குல்ம ரோகமுடையவனாயும், அபக்ஷ்யங்களைப் புஜிப்பவன் கண்டமாலை வ்யாதியுடையவனாயும். ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீயிடத்தில் ப்ரவேசிப்பவன் பீஜமில்லாதவனாயும், கொடிய கார்யத்தைச் செய்பவன் குள்ளனாயும்,

वा भवेत् । वस्त्रापहारी पतङ्गः । शय्यापहारी क्षपणकः । शङ्खशुक्त्यपहारी कपाली । दीपापहारी कौशिकः । मित्रध्रुक् क्षयी । मातापित्रोराक्रोशकः कारण्डवः' इति ॥

वृद्धगौतमोऽपि कश्चिद्विशेषमाह—

'अनृतवाक् मूकः । मुहुर्मुहुः संशयवचनवाक् जलोदरः । दारत्यागी श्लीपदी । कूटसाक्ष्ये भग्नजानुचरणः । विवाहविघ्नकर्ता छिन्नोष्ठः । गोप्रताडने छिन्नहस्तः । मातृघ्नोऽन्धः । राष्ट्रगामी वातवृषणः । चतुष्पथे विण्मूत्रविसर्जने मूत्रकृच्छ्री । कन्यादूषकः षण्डः । मात्सर्ये मशकः । पित्रा विवादेऽपस्मारी । न्यासापहारी अनपत्यः । रत्नापहारी अतिदरिद्रः । विद्याविक्रयी पुरुषमृगः । वेदविक्रयी द्वीपी ।

வஸ்த்ரத்தைத் திருடியவன் விட்டில் பூச்சியாயும், படுக்கையைத் திருடியவன் க்ஷபணகனாயும், சங்கு, கிளிஞ்சல்களை அபஹரிப்பவன் கபாலியாயும், தீபத்தைத் திருடியவன் கோட்டானாயும், மித்ரனுக்கு த்ரோகம் செய்பவன் க்ஷயரோகமுடையவனாயும், மாதா பிதாக்களை நிந்திப்பவன் காரண்டவமாயும் பிறப்பான்.

வ்ருத்தகௌதமரும் சிலவிடத்தில் விசேஷத்தைச் சொல்லுகிறார்:— பொய் சொல்லுபவன் ஊமையாயும், அடிக்கடி சலித்துப் பேசுகிறவன் ஜலோதர ரோகமுடையவனாயும், பத்னியை விட்டவன் ச்லீபதரோக முடையவனாயும், பொய் ஸாக்ஷயம் சொல்பவன் வீங்கிய கால் முழங்கால்களை உடையவனாயும், விவாஹத்திற்கு விக்னம் செய்பவன் உதடு அறுந்தவனாயும், மாட்டை விரட்டுபவன் ஒடிந்த கைகளையுடையவனாயும், தாயைக் கொன்றவன் குருடனாயும், நாட்டுப்பெண்ணைச் சேர்ந்தவன் வாதமுள்ள வ்ருஷண முடையவனாயும், நாற்சந்தியில் மல மூத்ரவிஸர்ஜனம் செய்பவன் மூத்ரக்ருச்ர ரோகமுடையவனாயும், கன்யகையைத் தூஷிப்பவன் நபும்ஸகனாயும், பொறாமையுடையவன் கொசுவாயும், தகப்பனுடன் வாதம் செய்பவன் அபஸ்மாரியாயும், அடைக்கல த்ரவ்யத்தை அபஹரித்தவன் குழந்தையில்லாதவனாயும், ரத்னங்களைத் திருடியவன் மஹாதரித்ரனாயும், வித்யையை விற்பவன் புருஷம்ருகமாயும், வேதத்தை விற்பவன் புலியாயும், பலருக்கு யாஜனம் செய்பவன் நீர்க்கோழி

𑌬𑌹𑍁𑌯𑌾𑌜𑌕𑍋 𑌜𑌲𑌪𑍍𑌲𑌵𑌃 । 𑌅𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌯𑌾𑌜𑌕𑍋 𑌵𑌰𑌾𑌹𑌃 । 𑌅𑌨𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌭𑍋𑌜𑍀 𑌵𑌾𑌯𑌸𑌃 । 𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑍈𑌕𑌭𑍋𑌜𑍀 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌃 । 𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋𑌽𑌶𑍍𑌨𑌨𑍍 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌾𑌰𑌃 । 𑌕𑌕𑍍𑌷𑌵𑌨𑌦𑌾𑌹𑌕𑌃 𑌖𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌃 । 𑌦𑌾𑌰𑌕𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌪𑍂𑌤𑌿𑌗𑌨𑍍𑌧𑌿𑌃 । 𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌷𑌿𑌤𑌭𑍋𑌜𑍀 𑌕𑍃𑌮𑌿𑌃 । 𑌅𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌦𑌾𑌯𑍀 𑌬𑌲𑍀𑌵𑌰𑍍𑌦𑌃 । 𑌮𑌤𑍍𑌸𑌰𑍀 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌰𑌃 । 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑌾𑌦𑍀 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌕𑍁𑌷𑍍𑌠𑍀 । 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌵𑌪𑌾𑌕𑌃 । 𑌗𑍋𑌹𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌃 । 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌹𑌾𑌰𑍀 𑌕𑍍𑌷𑌯𑍀 । 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌹𑌾𑌰𑍀 𑌅𑌜𑍀𑌰𑍍𑌣𑍀 । 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌹𑌾𑌰𑍀 𑌮𑍂𑌕𑌃 । 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑍀𑌪𑍁𑌲𑍍𑌕𑌸𑍀𑌗𑌾𑌮𑍀 𑌅𑌜𑌗𑌰𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌰𑌜𑌿𑌤𑌾𑌗𑌾𑌮𑍀 𑌮𑌰𑍁𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑌃 । 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌗𑌾𑌮𑍀 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌕𑍀𑌟𑌃 । 𑌸𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌗𑌾𑌮𑍀 𑌦𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌃 । 𑌜𑌲𑌹𑌾𑌰𑍀 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌃 । 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑌹𑌾𑌰𑍀 𑌬𑌲𑌾𑌕𑌃 । 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌧𑍁𑌷𑌿𑌕𑍋𑌽𑌙𑍍𑌗𑌹𑍀𑌨𑌃 । 𑌅𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑍇𑌯𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌯𑍀 𑌗𑍃𑌧𑍍𑌰𑌃 । 𑌰𑌾𑌜𑌦𑌾𑌰𑌗𑌾𑌮𑍀 𑌨𑌪𑍁𑌂𑌸𑌕𑌃 । 𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶𑍀 𑌗𑌰𑍍𑌦𑌭𑌃 । 𑌗𑍋𑌗𑌾𑌮𑍀 𑌮𑌣𑍍𑌡𑍂𑌕𑌃 । 𑌅𑌨

யாயும், அயோக்யர்களுக்கு யாஜகனுகியவன் பன்றியாயும், வரிக்கப் படாமல் புஜிப்பவன் காக்கையாயும், ம்ருஷ்டான்னத்தைத் தான் மட்டில் புஜிப்பவன் குரங்காயும், எங்கெங்கும் புஜிப்பவன் பூனையாயும், புதர் காடு இவைகளுக்கு நெருப்பு வைப்பவன் மின்மினிப் பூச்சியாயும், புத்ரனிடம் வித்தையைக் கற்பவன் வாயில் துர்நாற்ற முடையவனுயும், பழையதைப் புஜிப்பவன் புழுவாயும், கொடுக்காததை எடுத்துக்கொள்பவன் எருதாயும், பொறுமையுள்ளவன் வண்டாயும், அக்னியை விட்டவன் மண்டலகுஷ்டமுடையவனுயும், சூத்ரனைக் குருவாயுடையவன் சண்டாளனுயும், பசுவைத் திருடியவன் பாம்பாயும், ஸ்நேஹ வஸ்துவை (பால் முதலியது)த் திருடியவன் க்ஷய ரோகமுடையவனுயும், அன்னத்தைத் திருடியவன் அஜீர்ண ரோகமுடையவனுயும், புஸ்தகத்தைத் திருடியவன் ஊமையாயும், சண்டாளீ புல்கஸீ ஸ்த்ரீகளைச் சேர்பவன் வண்ணுனுயும், ஸந்யாஸினியான ஸ்த்ரீயைச் சேர்பவன் ஜலமில்லாத இடத்திலுள்ள பிசாசமாயும், சூத்ர ஸ்த்ரீயைச் சேர்பவன் நீண்ட புழுவாயும், ஸவர்ணஸ்த்ரீயைச் சேர்பவன் தரித்ரனுயும், ஜலத்தைத் திருடியவன் மீனுயும், உறைப்புப் பதார்த்தத்தைத் திருடுபவன் நாரையாயும், வட்டியால் ஜீவிப்பவன் அங்கஹீனனுயும், விற்கக் கூடாத பதார்த்தங்களை விற்பவன் கழுகாயும், ராஜஸ்த்ரீயைச் சேர்பவன் நபும்ஸகனுயும், துஷ்டமாய் நிந்திப்பவன் கழுதையாயும், பசுவைச் சேர்பவன் தவளையாயும், அனத்யயன காலத்தில் அத்யயனம் செய்ப

ஶ்வா யா ஶ்வாபி ஸூகராஃ | பரத்ரவ்யாபஹாரீ பரப்ரேஷ்யஃ |
மத்ஸ்யவதோ கர்தபஃ' இதி ||

ஸ்த்ரியோऽப்யேதேஷு நிமித்தேஷு பூர்வோக்தாஸ்வேவ ஜாதிஷு ஸ்த்ரீத்வம் பஜந்தி ||

யதாऽऽஹ மநுஃ—

'ஸ்த்ரியோऽப்யேதேந கல்பேந ஹ்ருத்வா தோஷமவாப்நுயுஃ | ஏதேஷாமேவ ஜந்தூநாம் பார்யாத்வமுபயாந்தி தாஃ' இதி ||

ஸ ஏவ—

'கர்பவாஸேஷு வாஸம் ஜந்ம ச தாருணம் | பந்தநாநி ச கஷ்டாநி பரப்ரேஷ்யத்வமேவ ச || பந்துப்ரியவியோகம் ச ஸம்வாஸம் சைவ துர்ஜநைஃ | த்ரவ்யார்ஜநம் ச நாஶம் ச மித்ராமித்ரஸ்ய சார்ஜநம் || ஜராம் சைவாப்ரதீகாராம் வ்யாதிபிஶ்சோபபீடநம் | க்லேஶாம்ஶ்ச விவிதாம்ஸ்தாம்ஸ்தாந் ம்ருத்யுமேவ ச துர்ஜயம் || யாத்ருஶேந து பாவேந யத்யத் கர்ம நிஷேவதே | தாத்ருஶேந ஶரீரேண தத்தத்பலமுபாஶ்நுதே' இதி ||

வன் நரியாயும், பிறர் த்ரவ்யத்தை அபஹரிப்பவன் இதரனுக்கு அடிமையாயும், மீன்களைக் கொல்பவன் கழுதையாயும் பிறப்பான்.

ஸ்த்ரீகளும் இந்தக் காரணங்களில், முன்சொல்லிய பிறவிகளிலேயே பெண்களாய்ப் பிறக்கின்றனர். அதைச் சொல்லுகிறார்,

மனு:— ஸ்த்ரீகளும் இந்தப்படி அபஹரித்தால் பாபத்தை அடைவார்கள். இதே ஜந்துக்களுக்கு அந்த ஸ்த்ரீகள் பார்யைகளாகின்றனர்.

மனுவே:— அடிக்கடி கர்ப்பவாஸங்களில் வாஸத்தையும், பயங்கரமான பிறப்பையும், கஷ்டமான பந்தங்களையும், பிறனுக்கு அடிமையாயிருப்பதையும், பந்துக்கள் ப்ரியர்கள் இவர்களுடைய பிரிவையும், ப்ரியமில்லாத ஜனங்களுடன் சேருவதையும், பணத்தைத் தேடுவதையும், பணத்தின் நாசத்தையும், மித்ரர்களையும், சத்ருக்களையும் சேர்ப்பதையும், பரிகாரம் செய்ய முடியாத கிழத் தன்மையையும், வ்யாதிகளால் பீடையையும், பலவிதமான அந்தந்தக் கஷ்டங்களையும், வெல்லமுடியாத மரணத்தையும் அடைவான். எவ்விதமான பாவத்துடன் எந்தெந்தக் கார்யத்தைச் செய்கின்றானோ அந்தந்த விதமான சரீரத்தினால் அந்தந்தப் பலனை அடைவான்.

𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌭𑌵𑍀𑌯𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌮𑌹𑌾𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌭𑍋𑌗𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌨𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌤𑌥𑌾𑌹 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃—

'𑌤𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑍀𑌭𑍂𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌮𑌹𑌤𑌿 𑌭𑍋𑌗𑌿𑌨𑌃 । 𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑍋𑌪𑍇𑌤𑌾 𑌧𑌨𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑍀𑌭𑍂𑌤𑌾𑌃 = 𑌨𑌰𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍁𑌭𑌵𑌭𑍋𑌗𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌪𑌾𑌪𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌨𑌵𑌵𑌿𑌧𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑌿 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌵𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌿 । 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑌿𑌪𑌾𑌤𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌮𑌪𑌾𑌤𑌕𑌾𑌨𑍍𑌯𑍁𑌪𑌪𑌾𑌤𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑍀𑌕𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌲𑌿𑌨𑍀𑌕𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌅𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍀𑌕𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌜𑌾𑌤𑌿𑌭𑍍𑌰𑌂𑌶𑌕𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌕𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 ॥

𑌯𑌥𑌾𑌽𑌽𑌹 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃—

'𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌮𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌲𑍋𑌭𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌿𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂

துஷ்ட லக்ஷணமுள்ள மனுஷ்ய ஜன்மத்தை யடைந்தபிறகு, முன் ஜன்மத்தில் செய்த புண்ய விசேஷத்தால் பெரிய குலத்தில் போகம், வித்யை, தனம், தான்யம் இவைகளுடன் கூடியவனாய்ப் பிறக்கின்றான். அதைச் சொல்லுகிறார்,

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— பிறகு நரகம் முதலியதை அனுபவித்ததால் பாபங்களற்றவராகிப் பெரிய குலத்தில் போகங்கள் உடையவராயும், வித்யையுடையவராயும், தனம் தான்யம் இவைகளுடன் கூடியவராயும் பிறக்கின்றனர்.

ஒன்பது வித பாபங்கள்.

ப்ராயச்சித்தங்களுக்குக் காரணங்களாகிய அந்தப் பாபங்கள் ஒன்பது விதங்களாகும். அவைகள்— மஹாபாதகங்கள், அதிபாதகங்கள், ஸமபாதகங்கள், உபபாதகங்கள், ஸங்கரீகரணங்கள், மலிநீகரணங்கள், அபாத்ரீகரணங்கள், ஜாதிப்ரம்சகரங்கள், ப்ரகீர்ணங்கள்—என்பவை. அதைச் சொல்லுகிறார்,

விஷ்ணு:— மனிதனுக்குக் காமம், க்ரோதம், லோபம் என்கிற

𑌸𑍁𑌘𑍋𑌰𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌯𑌮𑌾𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌾𑌤𑌿𑌪𑌾𑌤𑌕𑌸𑌮𑌪𑌾𑌤𑌕𑍋𑌪𑌪𑌾𑌤𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 । '𑌸𑌙𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑍀𑌕𑌰𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌲𑌿𑌨𑍀𑌕𑌰𑌣𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍀𑌕𑌰𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌜𑌾𑌤𑌿𑌭𑍍𑌰𑌂𑌶𑌕𑌰𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌚' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌾𑌨𑌿 ॥

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌮𑌨𑍁𑌃—

'𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌪𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍇𑌯𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍍𑌵𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌗𑌮𑌃 ।
𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌤𑌕𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌤𑍈𑌃 𑌸𑌹' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿—

'𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌾 𑌮𑌦𑍍𑌯𑌪𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌤𑌲𑍍𑌪𑌗𑌃 । 𑌏𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌿𑌨𑍋 𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍈𑌃 𑌸𑌹 𑌸𑌂𑌵𑌸𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌸𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌨𑌿𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿, 𑌸 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌂 𑌹𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿

மூன்று சத்ருக்கள் பயங்கரர்களாய் இருக்கின்றனர். அவர்களால் ஆக்ரமிக்கப்பட்ட மனிதன் மஹாபாதகம், அதிபாதகம், ஸமபாதகம், உபபாதகம், ஸங்கீர்ணகரணம், மலிநீகரணம், அபாத்ரீகரணம், ஜாதிப்ரம்சகரணம் ப்ரகீர்ணகம்—என்ற இவைகளில் ப்ரவ்ருத்திக்கிறான்.

ப்ரம்ஹஹத்யை முதலிய மஹாபாதகங்கள்.

அவைகளுள் மஹாபாதகங்களைச் சொல்லுகிறார்,

மனு:— ப்ரம்ஹஹத்யை, ஸுராபானம், ஸ்வர்ணஸ்தேயம், குருபத்னீகமனம், இவைகளை மஹாபாதகங்கள் என்கின்றனர். இந்த மஹாபாதகிகளுடன் ஸம்ஸர்க்கமும் (சேருவதும்) மஹாபாதகம் என்கின்றனர்.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— "ப்ராம்ஹணனைக் கொன்றவன், மத்யபானம் செய்தவன், ஸ்வர்ணஸ்தேயி, குருபத்னீகாமீ என்ற இவர்கள் மஹாபாதகிகளாவர். அவர்களுடன் எவன் ஸம்வாஸம் செய்கின்றானோ அவனும் மஹாபாதகியாவான்" என்று. எவனுடைய கார்யத்துக்குப் பிறகாவது, அடுத்த காலத்திலாவது, வேறு காரணமில்லாமல், ப்ராணவியோகம் ஏற்படுகிறதோ

ப்3ரஹ்மஹா । மத்3யப: = நிஷித்3த4ஸுராபாயீ । ஸ்தேன: = ப்3ராஹ்மணஸுவர்ணாபஹர்தா । கு3ருதல்பக3: = கு3ருதா3ரகா3மீ । யஶ்ச தை: = ப்3ரஹ்மஹாதி3பி4: ப்ரத்யேகம் ஸம்வத்ஸரம் ஸஹ வஸதி ஸோऽபி மஹாபாதகீ ப4வதீத்யர்த2: ॥

ப்ரயோஜகாதீ3னாம் ப2லதாரதம்யம் ॥

அனுக்3ராஹகஸ்யாபி ஹிம்ஸாப2லஸம்ப3ந்த4மாஹ மனு:—

'ப3ஹூனாமேககார்யாணாம் ஸர்வேஷாம் ஶஸ்த்ரதா4ரிணாம் । யத்3யேகோ கா4தயேத்தத்ர ஸர்வே தே கா4தகா: ஸ்ம்ருதா:' இதி ॥

விஷ்ணு:—

ஆக்ருஷ்டஸ்தாடி3தோ வார்தை2ர்யேனைவ வா விப்ரயோஜித: । யமுத்3தி3ஶ்ய த்யஜேத் ப்ராணாம்ஸ்தமாஹுர்ப்3ரஹ்மகா4தகம் ॥ ஜ்ஞாதிமித்ரகலத்ரார்த2ம் ஸுஹ்ருத்க்ஷேத்ரார்த2மேவ ச । யமு

அவன் ப்ராம்ஹணனைக் கொன்றவன் என்பதால் ப்ராம்ஹஹா. மத்யப: = நிஷேதிக்கப்பட்ட ஸுரையைப் பானம் செய்பவன். ஸ்தேந: = ப்ராம்ஹணனின் ஸ்வர்ணத்தை அபஹரிப்பவன். குருதல்பக:— குருவின் பார்யையுடன் சேர்ந்தவன். எவன் ப்ராம்ஹஹத்யை செய்தவர்களுள் ஒருவனுடன் ஒரு வர்ஷம் முடியும் வரையில் கூட வஸிக்கின்றானோ அவனும் மஹாபாதக முடையவன், என்பது பொருள்.

ப்ரயோஜகன் முதலியவர்க்குப் பலனில் தாரதம்யம்.

உதவி செய்பவனுக்கும் ஹிம்ஸையின் பலனில் ஸம்பந்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

மனு:— பலர் ஒரே கார்யத்தைக் குறித்தவர்களாய் ஆயுதத்தைத் தரித்தவர்களாய் வந்தால், அவர்களுள் ஒருவன் கொன்றாலும் எல்லோரும் கொன்றவர்கள் எனப்படுகின்றனர்.

விஷ்ணு:— திட்டப்பட்டாலும், அடிக்கப்பட்டாலும், பணங்களால் விடுவிக்கப்பட்டாலும் அவ்விதமாகியவன் எவனைக் குறித்து உயிரை விடுகின்றானோ அவனை ப்ராம்ஹஹத்யை செய்தவன் என்கின்றனர். பந்து, மித்ரன், பார்யை, ஸுஹ்ருத், பூமி இவைகளுக்காக எவனைக் காரணமாக்கி உயிரை விடுவானோ அவனை

த்திஶ்ய த்யஜேத் ப்ராணாம்ஸ்தமாஹுர்ப்ரஹ்மகாதகம் || ராகத்வேஷாத் ப்ரமாதாத்வா ஸ்வத: பரத ஏவ வா | காதயேத் ப்ராஹ்மணம் கஶ்சித் ஸ ஹி வை ப்ரஹ்மகாதக: || ப்ருதகோ யஸ்ய தம் ஹந்யாத்ஸோ(அ)பி ச ப்ரஹ்மகாதக:' இதி ||

ஹேமாத்ரௌ—

'தநார்தம் க்ஷேத்ரதாரார்தம் பஶ்வர்தம் வா ஜநேஶ்வர | யமுத்திஶ்ய த்யஜேத்ப்ராணாம்ஸ்தமாஹுர்ப்ரஹ்மகாதகம் || நாரீ வா புருஷோ வா(அ)பி விதவா வா மநஸ்விநீ | யமுத்திஶ்ய த்யஜேத் ப்ராணாம்ஸ்தமாஹுர்ப்ரஹ்மகாதகம்' இதி ||

ஸ்ம்ருத்யந்தரே(அ)பி—

'ஹந்தா மந்த்ரோபதேஷ்டா ச ததா ஸம்ப்ரதிபாதக: | ப்ரோத்ஸாஹக: ஸஹாயஶ்ச ததா மார்காநுதேஶக: || ஆஶ்ரய: ஶஸ்த்ரதாதா ச பக்ததாதா விகர்மிணாம் | உபேக்ஷக: ஶக்திமாம்ஶ்ச தோஷவக்தா(அ)நுமோதக: || அகார்யகாரிணாம் தேஷாம் ப்ராயஶ்சித்தம் ப்ரகல்பயேத்' இதி ||

ப்ரம்ஹகாதகன் என்கின்றனர். ராகத்தாலாவது, த்வேஷத்தாலாவது, கவனமின்மையாலாவது, தானாகவோ அல்லது பிறனாலோ யாராவது ஒரு ப்ராம்ஹணனை வதைக்கச் செய்தால் அவன் ப்ரம்ஹகாதகனாவான். எவனுடைய வேலைகாரன் ப்ராம்மணனைக் கொலை செய்வானோ அவனும் ப்ரம்ஹகாதகனாவான்.

ஹேமாத்ரியில்:— அரசனே! தனத்துக்காகவோ, பூமிக்காகவோ, தாரத்துக்காகவோ, பசுக்காகவோ எவனைக் குறித்து உயிரை விடுவானோ அவனை ப்ரம்ஹகாதுகன் என்கின்றனர். ஸ்த்ரீயோ, புருஷனோ, நல்ல மனதுடைய விதவையோ எவனைக் குறித்து உயிரை விடுவார்களோ அவனை ப்ரம்ஹகாதுகன் என்கின்றனர்.

ஓர் ஸ்ம்ருதியிலும்:— கொல்லுகிறவன், அனுமதிக்கிறவன், உபாயம் சொல்லுகிறவன், பிடித்துக்கொடுப்பவன், உத்ஸாஹம் செய்கிறவன், ஸஹாயனாயிருப்பவன், வழி சொல்பவன், இருப்பிடமாய் இருப்பவன், ஆயுதம் கொடுப்பவன், கெடுதி செய்பவர்களுக்கு அன்னமளிப்பவன், சக்தியிருந்தும் அஜாக்ரதையாயிருப்பவன், தோஷத்தைச் சொல்பவன், அனுமோதிக்கிறவன் என்ற இந்த

ஆபஸ்தம்ப:—

'ப்ரயோஜயிதா மந்தா கர்தேதி ஸ்வர்கநரகபலேஷு கர்மஸு பாகிநோ யோ பூய ஆரபதே தஸ்மிந் பலவிஶேஷ:' இதி ॥ ப்ரயோஜகாதீநாம் ப்ரத்யாஸத்திவ்யவதாநாபேக்ஷயா வ்யாபாரகதகுருலகுபாவாபேக்ஷயா ச பலகுருலகுபாவவத் ப்ராயஶ்சித்தகுருலகுபாவம் போத்தவ்யம் ॥

ததா ச ஸுமந்து:—

'ப்ராஹ்மணோ யதா விப்ரோ ஹ்யவமாநாத் ப்ரேதோ யதி ।
நிர்குணஸ்ஸஹஸா க்ரோதாத் க்ருஹக்ஷேத்ராதிகாரணாத் ॥
த்ரைவார்ஷிகம் வ்ரதம் குர்யாத் ப்ரதிலோமாம் ஸரஸ்வதீம் ।
கச்சேத்வாऽபி விஶுத்த்யர்த்தம் தத்பாபஸ்யேதி நிஶ்சய: ॥ க்ரோதாதேவ ம்ரியதே யஸ்து நிர்நிமித்தம் ச தர்ஜித: । வத்ஸரத்ரயம் குர்யாந்நர: க்ருச்ச்ரம் விஶுத்தயே ॥ ஹந்தகோ யஸ்ய விப்ராம்

அகார்யம் செய்த இவர்களுக்கு ப்ராயஶ்சித்தத்தை விதிக்க வேண்டும்.

ஆபஸ்தம்பர்:— "ஏவுகிறவன், அனுமதிக்கிறவன், செய்கிறவன் என்ற இவர்கள் ஸ்வர்க்கத்தையும் நாகத்தையும் பலனுயுள்ள கார்யங்களில் பாகமுடையவர்கள். எவன் அதிகமாகச் செய்கின்முனே அவனுக்கு அதிக பலன் உண்டு," என்று சொல்லியிருப்பதால், ஏவுகிறவன் முதலியவர்களுக்கு ஸாமீப்யத்தின் குறைவை அபேக்ஷித்தும், கார்யத்திலுள்ள அதிகம் குறைவை அபேக்ஷித்தும், ப்ராயஶ்சித்தத்திலும் அதிகம் குறைவு அறியத்தக்கது. அவ்விதமே,

ஸுமந்து:— எப்பொழுது குணமில்லாத ப்ராம்ஹணன் வீடு, பூமி விஷயமாய் அவமதிக்கப்பட்டவனுய், கோபத்தால் சீக்கிரமாகத் தன்னைக் கொலை செய்துகொண்டு இறந்தானேயானல், அப்பொழுது திரஸ்கரித்தவன் மூன்று வர்ஷத்தில் அனுஷ்டிக்கக்கூடிய வ்ரதத்தைச் செய்யவேண்டும். அந்தப் பாபத்தைப் போக்குவதற்காக மேற்கே போகிற ஸாஸ்வதி நதியையாவது சுத்திக்காக அடையவேண்டும். காரணமில்லாமல் க்ரோதத்தால் அவமதிக்கப்பட்டவனுய் மரித்தால், அவமதித்தவன் பாப சுத்திக்காக மூன்று வர்ஷ

श्मश्रुलोमनखान् सर्वान् ... केशश्मश्रुनखवर्जितः। कृत्वा वत्सरं वने इति॥

उपकारार्थं प्रवृत्तौ दोषाभावः॥

परोपकारार्थप्रवृत्तौ दोषाभावमाह संवर्तः—

औषधं स्नेहमाहारं ददद्गोब्राह्मणादिषु। दीयमाने विपत्तिस्स्यात् स पापेन न लिप्यते॥ दाहच्छेदशिराभेदप्रयत्नैरुपकुर्वताम्। प्राणसंत्राणसिद्ध्यर्थं प्रायश्चित्तं न विद्यते' इति॥ एतच्च सद्वैद्यविषयम्। इतरस्य विषये 'भिषङ्मिथ्याचरन् दण्ड्यः' इति दोषस्मरणात्॥

यत्र तु क्रोधनिमित्ताक्रोशनादिकमकृत्वापि

வ்ரதத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். அவமதித்தவன் வித்வானுகில், மயிர், மீசை, நகம் முதலியவைகளை வபனம் செய்துகொள்ளாமல் வனத்தில் ஒரு வர்ஷ வ்ரதத்தால் சுத்தனுவான்.

உபகாரத்திற்காக ப்ரவ்ருத்தித்த விஷயத்தில் தோஷமில்லை.

பரோபகாரத்திற்காக ப்ரவ்ருத்தித்த விஷயத்தில் தோஷமில்லை என்கிறுர்,

ஸம்வர்த்தர்:—"பசு, ப்ராம்ஹணன் முதலியவர்களுக்கு மருந்து, எண்ணெய் முதலியது, ஆஹாரம் இவைகளைக் கொடுப்பவன், அவைகளைக் கொடுக்கும்பொழுது வ்யாதிஸ்தனுக்கு மரணம் ஏற்பட்டால் பாபத்தையடையமாட்டான். உயிரைக்காப்பாற்றுவதற்காகச் சூடு போடுவது, அறுப்பது, நரம்புகளை வெட்டுவது இவைகளின் ப்ரயத்னங்களால் உபகாரம் செய்பவர்களுக்கு ப்ராயச்சித்தம் இல்லை" என்று. இவ்விதம் சொன்னது சிறந்த வைத்யனைப் பற்றியது. மற்ற வைத்யனுக்கோவெனில், "பொய்யாய் வைத்யம் செய்பவனுக்கு அபராதம் விதிக்கவேண்டும்" என்று தோஷம் சொல்லியிருப்பதால்.

எந்த விஷயத்தில் க்ரோத நிமித்தமாகத் திட்டுவது முதலியதைச் செய்யாமலிருந்தாலும் அவனுடைய பெயரைச் சொல்லி,

[illegible]தி³நாத்மாநம் வ்யாபாத³யதி, தத்ராபி ந தோ³ஷ꞉ । 'அகாரணாத்து ய꞉ கஶ்சித் த்³விஜ꞉ ப்ராணாந் பரித்யஜேத் । தஸ்யைவ தத்ர தோ³ஷஸ்ஸ்யாந்ந து யம் பரிகீர்தயேத்' இதி ஸ்மரணாத் ॥

தথா யத்ர வ்யாக்ரோஶஜநிதக்ரோதா⁴த்மாநம் ஶஸ்த்ராதி³நா ஹத்வா மரணாத்பூர்வமாக்ரோஶாதி³கர்த்ரா அந்நத⁴நதா⁴ந்யாதி³நா ஸந்தோஷிதோ யதி³ ஜநஸம்க்ஷோபே⁴(அ)ப்⁴யுச்சை꞉ ஶ்ராவயதி, ந தத்ராக்ரோஶகஸ்யாபராத⁴ இதி தத்ராபி வசநாத³தோ³ஷ꞉ ॥

யதா²(அ)ஹ விஷ்ணு꞉—

'உத்³தி³ஶ்ய குபிதோ ஹத்வா தோஷித꞉ ஶ்ராவயேத்புந꞉ । தஸ்மிந்ம்ருதே ந தோ³ஷோ(அ)ஸ்தி தஸ்ய ஶ்ராவணே க்ருதே' இதி ॥

பைத்யம் முதலியதால் தன்னைக் கொலை செய்துகொள்ளுகிறானோ அவ்விஷயத்திலும் தோஷமில்லை. "காரணமில்லாமல் எவன் ஒரு ப்ராம்ஹணன் ஒருவனை அபவாதம் சொல்லி இறந்தானோ, அவ் விஷயத்தில் இறந்தவனுக்கே தோஷம். அபவாதத்திற்காளாகியவனுக்குத் தோஷமில்லை", என்று ஸ்ம்ருதி யிருப்பதால்.

எந்த விஷயத்திலும் திட்டுவது முதலியதால் உண்டாகிய கோபம் உடையவனாய், தன்னைக் கத்தி முதலியதால் வெட்டிக் கொண்டு, மாணத்திற்கு முன் திட்டியவனால் அன்னம், தனம், தான்யம் முதலியவைகளால் த்ருப்தி செய்யப்பட்டவனாய் ஜனங்களின் எதிரில் உரக்கச் சொல்லுகின்றானோ, அவ் விஷயத்தில் திட்டியவனுக்குக் குற்றமில்லை, என்றிருப்பதால் அந்த விஷயத்திலும் தோஷமில்லை. அதைச் சொல்லுகிறார்,

விஷ்ணு:— ஒருவனைக் குறித்துக் கோபமுள்ளவனாய் தன்னை வதைத்துக்கொண்டு மறுபடி அவனால் ஸந்தோஷப்படுத்தப்பட்டு, மறுபடி அவனைச் சொல்லிவிட்டு இறந்தால் திட்டினவனை வெளியிட்டுச் சொல்லிவிட்டதால் அவனுக்குத் தோஷமில்லை.

𑌅𑌤𑌿𑌪𑌾𑌤𑌕𑌾𑌨𑌿 ॥

𑌅𑌤𑌿𑌪𑌾𑌤𑌕𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌮𑌨𑍁𑌃—

‘𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌮𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌮𑍇𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍। 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌾𑌵𑍀𑌜𑌾𑌨𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑍀𑌮𑍇𑌵 𑌚 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ॥ 𑌉𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌨𑍃𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌤𑌥𑌾। 𑌅𑌪𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌚 𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍍𑌵𑌧𑌮𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌈𑌜𑌾𑌨𑍌 = 𑌯𑌾𑌗𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍌, 𑌆𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑍀 = 𑌅𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌜𑌾। 𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌂 = 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿𑌨𑌮𑍍। 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀 = 𑌆𑌹𑌿𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀, 𑌪𑌾𑌤𑌿𑌵𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌗𑍁𑌣𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌾 ॥ 𑌅𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌗𑌰𑍍𑌭𑌹𑌨𑌨𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑌤𑌿𑌪𑌾𑌤𑌕𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍, ‘𑌅𑌤𑌿𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑌤𑍍𑌪𑌾𑌪𑌮𑌤𑌿𑌪𑌾𑌤𑌕𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇। 𑌅𑌤𑌿𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌾𑌦𑍋𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌚𑌨𑌾𑌦𑌵𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌯𑌮𑌃—

‘𑌮𑌾𑌤𑍃𑌷𑍍𑌵𑌸𑌾 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌸𑌖𑍀 𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌚 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌷𑍍𑌵𑌸𑌾।
𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑌾𑌨𑍀 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌾 𑌶𑍍𑌵𑌶𑍍𑌰𑍂𑌰𑍍𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌤𑍇𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

அதிபாதகங்கள்.

அதிபாதகங்களைச் சொல்லுகிறார்,

மனு:— "அறியப்படாத ப்ராம்ஹண கர்ப்பத்தைக் கொன்றாலும், யாகம் செய்கின்ற க்ஷத்ரிய வைச்யர்களைக் கொன்றாலும், ஆத்ரேய கோத்ரமுள்ள ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீயைக் கொன்றாலும் இதே வ்ரதத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஸாக்ஷ்யத்தில் பொய் சொன்னாலும், குருவைத் தடுத்தாலும், ப்ராம்ஹணனுடைய அடைக்கலத்தை அபஹரித்தாலும், ஸ்த்ரீ ஸுஹ்ருத் இவர்களைக் கொன்றாலும் இதே வ்ரதத்தை யனுஷ்டிக்கவும்" என்று. ஸ்த்ரீ என்பது ஆஹிதாக்னி பத்னி, அல்லது பாதிவ்ரத்யம் முதலிய குணங்கள் உடையவள். அறியப்படாத கர்ப்பத்தைக் கொல்வது முதலியவைக்கு அதிபாதகத் தன்மை, "அதிதிஷ்டமான பாபம் எதுவோ அது அதிபாதகமெனப்படுகிறது. அதிதிஷ்டமான பாபங்களில் முக்கால் மடங்கு ப்ராயச்சித்தத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும்", என்ற வசனத்தால் அறியப்படுகிறது.

யமன்:— மாதாவின் கூடப்பிறந்தவள், மாதாவின் தோழி, பெண், அத்தை, அம்மாமி, கூடப்பிறந்தவள், மாமியார் இவர்களைச் சேர்ந்தால் ப்ராம்ஹணன் அப்பொழுதே பதிதனுவான்.

𑌗𑍌𑌤𑌮𑌃—

'𑌮𑌾𑌤𑍃𑌪𑌿𑌤𑍃𑌯𑍋𑌨𑌿𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌗𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌯𑌪𑌤𑌿𑌤𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌿𑌨𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌤𑌕𑌸𑌂𑌯𑍋𑌜𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚' 𑌇𑌤𑌿 ||

𑌬𑍌𑌧𑌾𑌯𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿—

'𑌅𑌥 𑌪𑌤𑌨𑍀𑌯𑌾𑌨𑌿 | 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑌂𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌪𑌹𑌰𑌣𑌂 𑌭𑍂𑌮𑍍𑌯𑌨𑍃𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌣𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌰𑌣𑌂 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌸𑍇𑌵𑌨𑌂 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌭𑌿𑌜𑌨𑌨𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌮𑌭𑌿𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌪𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌭𑌵𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ||

𑌆𑌪𑌸𑍍𑌤𑌂𑌬𑍋𑌽𑌪𑌿—

'𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌂𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑍇𑌽𑌰𑍍𑌥𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌿𑌣 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵' 𑌇𑌤𑌿 ||

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃—

'𑌚𑌰𑍇𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑌹𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌘𑌾𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ||

கௌதமர்:— மாதா பிதாக்களைச் சேர்ந்த வம்சத்தில் நிஷேதிக்கப்பட்ட பெண்ணை விவாஹம் செய்துகொண்டவன், திருடுகிறவன், நாஸ்திகன், சாஸ்த்ரத்தில் நிந்திக்கப்பட்ட கார்யங்களை அடிக்கடி செய்கிறவன், பதிதனை த்யாகம் செய்யாமல் அவனுடன் கலப்பவன், பதிதனல்லாதவனை த்யாகம் செய்கிறவன் என்ற இவர்களும், பதிதனுகக்கூடிய பாப கர்மங்களில் தூண்டுகிறவர்களும் பதிதர்களாவர்.

போதாயனரும்:— "இனி பதநீயங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. கடல் யாத்ரை, ப்ராம்ஹணன் ஸ்வத்தை அபஹரிப்பது, அடைக்கலத்தை அபஹரிப்பது, பூமி விஷயமாய்ப் பொய் சொல்வது, விற்கக்கூடாத வஸ்துக்களை விற்பது, சூத்ரனை ஸேவிப்பது, சூத்ர ஸ்த்ரீயைச் சேருவது, சூத்ர ஸ்த்ரீயிடம் கர்ப்போத்பத்தி செய்வது, சூத்ர ஸ்த்ரீக்குப் பிள்ளையாயிருப்பது இவைகள் பதநீயங்கள்.

ஆபஸ்தம்பரும்:— தர்மார்த்தங்கள் சேரும் கார்யத்தில் பணத்தைப் பெறுபவனுக்கு இதே ப்ராயஶ்சித்தம்.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— கொல்வதற்காக முயற்சி செய்தவன் கொலை செய்யாவிடினும் பாதி ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

𑌸 𑌏𑌵—

‘𑌪𑌿𑌤𑍁𑌃𑌸𑍍𑌵𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌸𑍍𑌨𑍁𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 । 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌃𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌂 𑌭𑌗𑌿𑌨𑍀𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑌨𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥ 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍁𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌤𑌲𑍍𑌪𑌗𑌃’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃—

‘𑌮𑌾𑌤𑍃𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑍃𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌨𑍁𑌷𑌾𑌗𑌮𑌨𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑌿𑌪𑌾𑌤𑌕𑌾𑌨𑌿’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃—

‘𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌷𑍍𑌵𑌸𑌾 𑌶𑍍𑌵𑌶𑍍𑌰𑍂𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑌾𑌨𑍀 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌷𑍍𑌵𑌸𑌾 । 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌵𑍍𑌯𑌸𑌖𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌭𑌗𑌿𑌨𑍀 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌖𑍀 𑌸𑍍𑌨𑍁𑌷𑌾 ॥ 𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑌾𑌽𑌽𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌸𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌶𑌰𑌣𑌾𑌗𑌤𑌾 । 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌰𑌜𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑍀 𑌧𑌾𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾 𑌚 𑌯𑌾 ॥ 𑌆𑌸𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑌮𑌾𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌤𑌲𑍍𑌪𑌗 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌃 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌃 ॥ 𑌏𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌨𑌪𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌚 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌜𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌗𑌮𑌨𑍀𑌯𑌾𑌯 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌤𑌲𑍍𑌪𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌾𑌤𑌾 = 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀 ॥

யாஜ்ஞவல்க்யரே:— *அத்தை, மாதாவுடன் கூடப்பிறந்தவள், அம்மாமி, நாட்டுப்பெண், ஸபத்னீ மாதா, கூடப்பிறந்தவள், ஆசார்யனின் பெண், ஆசார்யனின் பத்னீ, பெண் இவர்களைச் சேருகிற வன் குருதல்பகாமீ என்று சொல்லப்படுகிறான்.*

விஷ்ணு:— *மாதாவைச் சேருவது, பெண்ணைச் சேருவது, நாட்டுப் பெண்ணைச் சேருவது என்ற இவைகள் அதிபாதகங்களாம்.*

நாரதர்:— *ஸபத்னீ மாதா, மாதாவுடன் பிறந்தவள், மாமியார், அம்மாமி, அத்தை, பிதாவின் கூடப்பிறந்தவனின் பத்னீ, மித்ரனின் பத்னீ, சிஷ்யனின் ஸ்த்ரீ, கூடப்பிறந்தவள், அவளின் தோழி, நாட்டுப் பெண், பெண், குருபத்னீ, ஸமான கோத்ரமுடையவள், சரணமடைந்தவள், ராஜபத்னீ, ஸந்யாஸினீ, பதிவ்ரதை, உபமாதா (செவிலித் தாய்), வர்ணத்தால் சிறந்தவள் என்ற இவர்களுள் ஒருத்தியைச் சேருபவன் குருதல்பகன் எனப்படுகிறான். தன்னை அண்டியவள், வித்வானுடைய பத்னீ, ஆஹிதாக்னியின் பத்னீ, யோகியின் பத்னீ, தனது பேத்தி, என்ற இவர்களைச் சேர்ந்தால்*

भविष्यत्पुराणेऽपि —

'अग्निहोत्राय कपिलां हत्वा ब्रह्महणो व्रतम् ॥ उच्छ्रितं सोच्छ्रितं वाऽपि शिवलिङ्गं न चालयेत् । अन्यथा तु च्युते लिङ्गे अतिपातककरो भवेत् ॥ उत्तमानां सुराणां तु अन्यथाकरणे सति । विप्रस्येव व्रतं कार्यं ब्राह्मणदैवतौ समौ स्मृतौ ॥ गर्भिण्युदक्याविज्ञाताः कन्याऽऽतुराऽनिच्छती । गुरुतल्पव्रतं चरेत् गामयोनिं सखि-स्त्रियम्' इति ॥

याज्ञवल्क्यः —

'नीचाभिगमनं गर्भपातनं भर्तृहिंसनम् । विशेषपतनीयानि स्त्रीणामेतान्यपि ध्रुवम्' इति ॥

व्याघ्रः —

'अतिदेशस्योपदेशान्न्यूनत्वात्तद्व्रतं न हि । अतिदिष्टेषु सर्वत्र पादोनं तद्व्रतं चरेत्' इति ॥

குருதாரகமந ப்ராயஶ்சித்தத்தை அநுஷ்டிக்கவேண்டும். சண்டாள ஸ்த்ரீயினிடம் கர்ப்போத்பத்தி செய்தால் குரு பத்னீகமன வ்ரதத்தை அநுஷ்டிக்கவேண்டும்.

பவிஷ்யத் புராணத்தில்:— அக்னிஹோத்ரத்திற்காகிய பசுவைக் கொன்றால் ப்ரம்ஹஹத்யை செய்தவனுடைய ப்ராயஶ்சித்தத்தை அநுஷ்டிக்கவேண்டும். பெயர்ந்திருந்தாலும், பெயராமலிருந்தாலும் சிவலிங்கத்தை அசைக்கக்கூடாது. லிங்கத்தை அசைத்தால் அதிபாதகத்தை யடைவான். உயர்ந்த தேவர்களின் பிம்பங்களை மாறுபடுத்தினால் ப்ரம்ஹஹத்யா ப்ராயஶ்சித்தத்தை அநுஷ்டிக்க வேண்டும். ப்ராம்ஹணனும் தேவதையும் ஸமமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனர். கர்ப்பிணீ, ரஜஸ்வலை, அறியப் படாதவள், கன்யகை, வ்யாதியுள்ளவள், இச்சையில்லாதவள், பசு, யோநிவ்யதிரிக்த ஸ்தலம், மித்ரனின் பத்னீ இவர்களைச் சேர்ந்தால் குருதல்ப ப்ராயஶ்சித்தத்தை அநுஷ்டிக்கவேண்டும்.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— நீச புருஷனைச் சேருவது, கர்ப்பத்தை அழிப்பது, பர்த்தாவைக் கொல்வது இவைகள் ஸ்த்ரீகளுக்குப் பதனீயங்களாகும். நிச்சயம்.

20787

வ்யாக்ரர்:— அதிதேசம் உபதேசத்தைவிடக் குறைந்தான

𑌏𑌵𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌾𑌤𑌿𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑌤𑌿𑌪𑌾𑌤𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 ॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑌪𑌾𑌤𑌕𑌾𑌨𑌿 ॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑌪𑌾𑌤𑌕𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌮𑌨𑍁𑌃—

'𑌅𑌨𑍃𑌤𑌂 𑌚 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌗𑌾𑌮𑌿 𑌚 𑌪𑍈𑌶𑍁𑌨𑌮𑍍 ।
𑌗𑍁𑌰𑍋𑌶𑍍𑌚𑌾𑌲𑍀𑌕𑌨𑌿𑌰𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃—

'𑌗𑍁𑌰𑍂𑌣𑌾𑌮𑌪𑍍𑌯𑌧𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍍𑌵𑌧𑌃 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑌂 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌮𑌧𑍀𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌗𑍁𑌰𑍂𑌣𑌾𑌮𑌧𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍋𑌽𑌨𑍃𑌤𑌾𑌭𑌿𑌶𑌂𑌸𑌨𑌮𑍍 । '𑌕𑍌𑌟𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌗𑌾𑌮𑌿 𑌪𑍈𑌶𑍁𑌨𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑌨𑍃𑌤𑌾𑌭𑌿𑌶𑌂𑌸𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌤𑌕𑌸𑌮𑌾𑌨𑍀'𑌤𑌿 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 । 𑌏𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌦𑍋𑌷𑌾

தால் அந்த வ்ரதம் இல்லை. ஆகையால் அதிநிஷ்டமான எல்லாப் பாபங்களிலும் முக்கால் பாகம் ப்ராயஶ்சித்தத்தை அனுஷ்டிக்கவும்.

இவ்விதம் மஹாபாதகத்தை அதிதேசம் செய்ததில் மற்றும் சில அதிபாதகங்களும் அறியத்தகுந்தவைகள்.

ப்ரம்ஹஹத்யைக்கு ஸமமான பாதகங்கள்.

ப்ரம்ஹஹத்யைக்கு ஸமமான பாதகங்களைச் சொல்லுகிறார்,

மனு:— தன்னைச் சிறப்பிப்பதற்காகப் பொய் சொல்வது, அரசனிடத்தில் பிறனுக்கு ஹிம்ஸை உண்டாகும்படி கோட் சொல்லுவது, குருவினிடம் பொய்யாகத் தோஷம் சொல்வது, இவைகள் ப்ரம்ஹஹத்யைக்கு ஸமமான பாதகங்கள்.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— "குருவை நிந்தித்தல், வேதத்தை நிந்தித்தல், மித்ரனை வதைத்தல், அத்யயனம் செய்த வேதத்தை மறத்தல் இவைகள் ப்ரம்ஹஹத்யைக்கு ஸமம் என்றறியவும்", என்று. குருக்களை அதிகமாக அதிக்ஷேபம் என்றது பொய்யாய், குருவினிடம் தோஷத்தைச் சொல்வதாம். "பொய்ச் சாக்ஷ்யம், அரசனிடம் கோட்சொல்வது, குருவைப்பற்றி பொய்யாய், தோஷம் சொல்வது இவைகள் ஸமபாதகங்கள்", என்று கௌதமர் சொல்லி

𑌷𑌶𑌂𑌸𑌨𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍, '𑌦𑍋𑌷𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌃 𑌪𑌰𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾'𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌪𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌬𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥ 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍇𑌨 𑌵𑍇𑌦𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑌨𑌮𑍍 । 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌨𑍍𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 । 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌧𑌃 । 𑌅𑌧𑍀𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑌚𑍍𑌛𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌨𑍋𑌦𑍇𑌨𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌶𑌨𑌂 = 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃—

'𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌯𑍋𑌽𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 । 𑌸 𑌮𑍂𑌢𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌾𑌪𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌘𑍍𑌨𑌸𑍍𑌸 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇—

'𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌨𑍀𑌚𑍋 𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌸𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌮𑍍 । 𑌉𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨𑌂 𑌸𑌭𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌾 𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ॥ 𑌪𑌰𑌦𑍋𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌨𑍃𑌪𑌕𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌜𑌪𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌃 । 𑌪𑌾𑌪𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌿𑌶𑍁𑌨𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌸𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌾 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ॥ 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌗𑌤𑌾𑌂

யிருப்பதால். இது ஜனங்களால் அறியப்படாத தோஷத்தைச் சொல்வதைப் பற்றியது. "தோஷத்தை யறிந்தால் அதைப் பிறருக்குச்சொல்லும் விஷயத்தில் முதல்வனாய் ஆகக்கூடாது" என்று ஆபஸ்தம்பர் சொல்லியிருப்பதால். வேதத்தை நிந்தித்தல் நாஸ்திக்யத்தில் பற்றுதலால் சொல்வது என்பது. ஸுஹ்ருத் என்றால் மித்ரன். அவன் அப்ராம்ஹணன் ஆனாலும் அவனின் வதம் ஸுஹ்ருத்வதமாம். அத்யயனம் செய்த வேதத்தை அஸத்தான சாஸ்த்ரங்களில் ருசியாலாவது, சோம்பல் முதலியதாலாவது மறப்பது 'நாசனமாம்.

பராசரர்:— ப்ராம்ஹணர்கள் புஜிக்கும் ஸமயத்தில் (பங்க்தியிலுள்ள) எவன் போஜன பாத்ரத்தை விடுகிறானோ அவன் மூடன். அவன் பாபிஷ்டன். அவன் ப்ரம்ஹக்நன் எனப்படுகிறான்.

விஷ்ணுதர்மோத்தரத்தில்:— நீசனாகிய எவன் வித்யா கர்வத்தினால் ஸபையின் நடுவில் உதாஸீனனாய் இருக்கின்ற ஸாது ப்ராம்ஹணனை ஜயிக்கின்றானோ, அவன் ப்ரம்ஹக்நன் எனப்படுகிறான். பிறனின் தோஷத்தைத் தெரிந்துகொண்டு அரசனின் காதில் எவன் ஓதுகின்றானோ, பாபியாயும், கோட்சொல்பவனாயும், அல்பனாயும் உள்ள அவன் ப்ரம்ஹக்நன் எனப்படுகிறான். தேவர்

भूमिं द्विजोपभुक्तां हरेत यः । प्रणष्टामपि कालेन तमाहुर्ब्रह्मघातकम्' इति ॥

विष्णुः—

'यागस्थस्य क्षत्रियस्य वैश्यस्य रजस्वलायाश्चान्तर्वत्न्याश्चात्रिगोत्रजाया अविज्ञातगर्भस्य शरणागतस्य च घातनं ब्रह्महत्यासमम्' इति ॥

यागस्थक्षत्रियवधादीनामतिपातकत्वेन परिगणितानां समपातकत्वाभिधानमकामकृतविषयम् । कामकारे तु तेषामतिपातकत्वम् ॥

सुरापानसमपातकानि ॥

सुरापानसमान्याह मनुः—

'ब्रह्मोज्झता वेदनिन्दा कौटसाक्ष्यं सुहृद्वधः । गर्हितानाद्ययोर्जग्धिः सुरापानसमानि षट्' इति ॥ गर्हितं लशुनादि । अनाद्यं अमेध्यादि ॥

களுக்கும் ப்ராம்ஹணர்களுக்கும் சொந்தமாகியதும் அவர்களால் அனுபவிக்கப்பட்டதாகியும் உள்ள பூமி காலவசத்தால் அழிந்திருந்தாலும் அதை எவன் அபஹரிப்பானோ அவனை ப்ராம்ஹகாதகன் என்கின்றனர்.

விஷ்ணு:— "யாகத்திலிருக்கும் க்ஷத்ரிய வைச்யர்களை வதைப்பதும், ரஜஸ்வலை, கர்ப்பிணீ, அத்ரிகோத்ரத்தில் பிறந்தவள், அறியப்படாத கர்ப்பம், சரணமடைந்தவள் இவர்களைக் கொல்வதும் ப்ராம்ஹஹத்யைக்கு ஸமம்," என்று.

யாகத்திலுள்ள க்ஷத்ரியாதிகளின் வதம் முதலியதை அதிபாதகம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்க அவைகளை ஸமபாதகமென்று சொல்லியது அபுத்தி பூர்வமாய்ச் செய்ததைப்பற்றியதாம். புத்தி பூர்வமாய்ச் செய்திருந்தால் அவைகள் அதிபாதகங்களாம்.

ஸுராபானத்திற்கு ஸமபாதகங்கள்.

ஸுராபானத்திற்கு ஸமமான பாபங்களைச் சொல்லுகிறார்,

மனு:— "வேதத்தை மறத்தல், வேதத்தை நிந்தித்தல், பொய் ஸாக்ஷ்யம் சொல்லுதல், மித்ரனை வதைத்தல், பூண்டு முதலியது

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃—

'𑌨𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌭𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌜𑍈𑌹𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑍁𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌚 𑌵𑌚𑍋𑌽𑌨𑍃𑌤𑌮𑍍 । 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌵𑌲𑌾𑌮𑍁𑌖𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌪𑌾𑌨𑌸𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍁' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌲𑌶𑍁𑌨𑌾𑌦𑌿 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌤𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 । '𑌪𑌲𑌾𑌣𑍍𑌡𑍁𑌂 𑌗𑍃𑌞𑍍𑌜𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌜𑌗𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌤𑍇𑌤𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃' 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥ 𑌜𑍈𑌹𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 = 𑌕𑍌𑌟𑌿𑌲𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑌨𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚 । 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 । 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌕𑍁𑌲𑌾𑌦𑌾𑌵𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍋 𑌵𑌦𑌤𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑍋𑌽𑌹𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍃𑌤𑌭𑌾𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇—

'𑌨𑌾𑌲𑌿𑌕𑍇𑌰𑍋𑌦𑌕𑌂 𑌕𑌾𑌂𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌗𑍋𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌂 𑌲𑌵𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌰𑌜𑌕𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑍇 𑌗𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌸𑌮𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

அமேத்யம் முதலியது இவைகளைப் புஜித்தல் இவ்வாறும் ஸுராபானத்திற்கு ஸமங்களாம்.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:– "பூண்டு முதலிய நிஷித்தங்களை ஞானபூர்வமாய்ப் புஜித்தல், கபடத்தோடு பேசுதல், தன்னுடைய மேன்மைக்காகத் தன்னைப்பற்றிப் பொய்யாய், புகழ்ந்துகொள்ளுதல், ரஜஸ்வலா ஸ்த்ரீயைச்சேருதல் இவை ஸுராபானத்துக்கு ஸமங்களாகும்" என்று. 'பலாண்டுவையும், க்ருஞ்சனத்தையும் புத்திபூர்வமாய் ப்ராம்ஹணன் புஜித்தால் பதிதனுவான்', என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால். கபடத்தோடு பேசுவதென்பது ஒன்றை மனதில் நினைத்து மற்றொன்றைப் பேசுதலும், வேறு கார்யத்தைச் செய்வதும். அது குருவிஷயம் என்றார் விஜ்ஞானேச்வரர். அப்படியே தன்னைப்புகழ்வதென்பது ராஜஸபை முதலியதில் நான்கு வேதம் அறியாதவனும் தான் நான்கு வேதம் அறிந்தவனென்று சொல்லிக்கொள்வது.

ஓர் ஸம்ருதியில்:– வெண்கலத்தில் இளநீரைக்குடிப்பது, உப்புடன் கூடிய பசுவின்பாலைக் குடிப்பது, வண்ணான் துறைகளில் ஸ்நானம் செய்வது, தாம்ரபாத்ரத்தில் பசுவின்பாலைக் குடிப்பது இவை ஸுராபான ஸமமாகும்.

𑌅𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃—

'𑌤𑍋𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌖𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌨 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 । 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌪𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌰𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥

𑌶𑌾𑌤𑌾𑌤𑌪𑌃—

'𑌉𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍋𑌯𑌂 𑌪𑌿𑌬𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 । 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌪𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌰𑌾𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌤𑍇𑌯𑌸𑌮𑌾𑌨𑌿 ॥

𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌤𑍇𑌯𑌸𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌮𑌨𑍁𑌃—

'𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌹𑌰𑌣𑌂 𑌨𑌰𑌾𑌶𑍍𑌵𑌰𑌜𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 । 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌵𑌜𑍍𑌰𑌮𑌣𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌯𑌸𑌮𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃—

'𑌅𑌶𑍍𑌵𑌰𑌤𑍍𑌨𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑍂𑌧𑍇𑌨𑍁𑌹𑌰𑌣𑌂 𑌤𑌥𑌾 । 𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌤𑍇𑌯𑌸𑌮𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

அத்ரி:— நகங்களின் நுனியிலுள்ள ஜலத்தை ப்ராம்ஹணன் ஒருகாலும் குடிக்கக்கூடாது. அது ஸுராபானத்துக்கு ஸமம் என்றார் மனு.

சாதாதபர்:— ப்ராம்ஹணன் இடதுகையால் எடுத்து எந்த ஜலத்தைக் குடிக்கின்றானோ அது ஸுராபானத்துக்கு ஸமமாகும், என்றார்கள் மனுவும், ப்ரஜாபதியும்.

பொன்னைத் திருடுவதற்கு ஸமமான பாதகங்கள்

ஸ்வர்ணத்தைத் திருடுவதற்கு ஸமமானவைகளைச் சொல்லுகிறார்,

மனு:— அடைக்கலத்தை அபஹரிப்பது, மனிதன், குதிரை, வெள்ளி, பூமி, வஜ்ரம் மணி இவைகளை அபஹரிப்பது இவை பொன்னைத் திருடியதற்கு ஸமபாபங்களாகும்.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— குதிரை, ரத்னம், மனிதன், ஸ்த்ரீ, பூமி, பசு, அடைக்கலம் இவைகளை அபஹரிப்பது இவைகள் ஸ்வர்ண ஸ்தேயத்துக்கு ஸமங்களாம்.

विष्णुः—

'ब्राह्मणभूम्यपहरणं सुवर्णस्तेयसमम्' इति ॥

हेमाद्रौ—

'हृत्वा शतपलं ताम्रं सुवर्णस्तेयसमं विदुरि'ति ॥

गुरुतल्पसमपातकानि ॥

गुरुतल्पसमानाह मनुः—

'रेतस्सेकः स्वयोनीषु कुमारीष्वन्त्यजासु च ।
सख्युः पुत्रस्य च स्त्रीषु गुरुतल्पसमं विदुः' इति ॥
स्वयोनीषु = भगिनीषु ॥

याज्ञवल्क्यः—

'सखिभार्याकुमारीषु स्वयोनिष्वन्त्यजातिषु ।
सगोत्रासु सुतस्त्रीषु गुरुतल्पसमं स्मृतम्' इति ॥

पुराणसारे—

'गत्वा वा मातरं गच्छेत् गच्छेद्देवदासिकाम् । यदि गच्छेच्च प्रोतेन गुरुदारसमं स्मृतम्' इति ॥

விஷ்ணு:— 'ப்ராம்ஹணனுடைய பூமியை அபஹரித்தல் ஸ்வர்ணஸ்தேய ஸமம்' என்று.

ஹேமாத்ரியில்:— நூறுபலம் நிறையுள்ள தாம்ரத்தைத் திருடுவது ஸ்வர்ண ஸ்தேயத்துக்கு ஸமம் என்கின்றனர்.

குருதல்பத்துக்கு ஸமமான பாதகங்கள்.

குருதல்பஸமபாதகங்களைச் சொல்லுகிறார்,

மனு:— கூடப்பிறந்தவர்களிடமும், குமாரிகளிடமும், நீசஸ்த்ரீகளிடமும், மித்ரன் புத்ரன் இவர்களின் பார்யைகளிடத்திலும் ரேதஸ்ஸைச் செலுத்துவது குருதல்ப பாபத்துக்கு ஸமம் என்று சொல்லுகின்றனர்.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— மித்ரனின் பார்யை, குமாரீ, பகினிகள், நீசஜாதி ஸ்த்ரீகள், ஸகோத்ரிகள், நாட்டுப்பெண், இவர்களைச் சேருவது குருதல்ப பாபத்துக்கு ஸமமாம்.

புராணஸாரத்தில்:— தாயிடம் சென்றாலும் செல்லலாம், தேவ

விஷ்ணு:—

'பித்ருவ்யமாதாமஹமாதுலஶ்வஶுரந்ருபபத்ந்யபிகமநம் குருதாரகமநஸத்ருஶம் பித்ருஷ்வஸ்ருமாத்ருஷ்வஸ்ருகமநம் ச ஶ்ரோத்ரியர்த்விகுபாத்யாயமித்ரபத்ந்யபிகமநம் ச ஸ்வஸு: ஸக்யா: ஸகோத்ராயா உத்தமவர்ணாயா: குமார்யா: ரஜஸ்வலாயா: ஶரணாகதாயா: ப்ரவ்ரஜிதாயா நிக்ஷிப்தாயாஶ்ச கமநம்' இதி ॥

அதிபாதகேஷு பரிகணிதாநாம் கேஷாஞ்சிதிஹ க்ரஹணமகாமகாரவிஷயம் ॥

உபபாதகாநி ॥

உபபாதகாந்யாஹ யாஜ்ஞவல்க்ய:—

'கோவதோ வ்ராத்யதா ஸ்தேயம் ருணாநாம் சாநபாக்ரியா । அநாஹிதாக்நிதாபண்யவிக்ரய: பரிவேதநம் ॥ ப்ருதகாத்

தாஸியைச் சேரக்கூடாது. அறியாமல் சென்றால் அது குருதார கமன பாபத்திற்கு ஸமமாம்.

விஷ்ணு:— தகப்பனுடன் கூடப்பிறந்தவன், மாதாமஹன், அம்மான், மாமனர், அரசன் இவர்களின் பத்தினிகளைச் சேருவது குருதல்பகமனத்துக்கு ஸமமாம். அத்தை, மாதாவுடன் கூடப் பிறந்தவள் இவர்களைச் சேருவதும், வேதாத்யயனம் பண்ணினவன், ருத்விக், உபாத்யாயன், மித்ரன் இவர்களின் பத்னியைச் சேருவதும், தங்கை, தமக்கை, தோழியாயிருப்பவள், ஸகோத்ரை, உயர்ந்த வர்ணஸ்த்ரீ, குமாரீ, ரஜஸ்வலை, சரணமடைந்தவள், ஸந்யாஸினீ, அடைக்கலமாய் வைக்கப்பட்டவள் இவர்களைச் சேர்வதும் (இவை குருதல்பகமன ஸமமாம்).

அதிபாதகங்களில் சொல்லிய சிலவற்றை இங்குச் சொல்லியது அபுத்தி பூர்வமாய்ச் செய்வதைப்பற்றியதாம்.

உபபாதகங்கள்.

உபபாதகங்களைச் சொல்லுகிறார்,

யாஜ்ஞவல்க்யர்:—பசுவை வதைத்தல், காலத்தில் உபநயனம் ஆகாமல் இருத்தல், பொன் வெள்ளியல்லாததைத் திருடுதல் கடன்களைக் கொடாமலிருத்தல், அதிகாரம் இருக்கும்பொழுது

𑌯𑌨𑌾𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌭𑍃𑌤𑌕𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾 । 𑌪𑌾𑌰𑌦𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌿𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂
𑌵𑌾𑌰𑍍𑌧𑍁𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌲𑌵𑌣𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 ॥ 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌟𑍍𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌵𑌧𑍋 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿-
𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋𑌪𑌜𑍀𑌵𑌨𑌮𑍍 । 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌲𑍋𑌪𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌚𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌯𑌃 ॥ 𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌕𑍁𑌪𑍍𑌯𑌪𑌶𑍁𑌸𑍍𑌤𑍇𑌯𑌮𑍍 𑌅𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚
𑌯𑌾𑌜𑌨𑌮𑍍 । 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌮𑌾𑌤𑍃𑌸𑍁𑌤𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌃 𑌤𑌡𑌾𑌗𑌾𑌰𑌾𑌮𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌯𑌃 ॥
𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾 𑌦𑍂𑌷𑌣𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌕𑌯𑌾𑌜𑌨𑌮𑍍 । 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾-
𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌕𑍌𑌟𑌿𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌲𑍋𑌪𑌨𑌮𑍍 ॥ 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑍇
𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑍋 𑌮𑌦𑍍𑌯𑌪𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑌣𑌮𑍍 । 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑍁𑌤𑌤𑍍𑌯𑌾-
𑌗𑍋 𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗 𑌏𑌵 𑌚 ॥ 𑌇𑌨𑍍𑌧𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀-
𑌹𑌿𑌂𑌸𑍌𑌷𑌧𑌜𑍀𑌵𑌨𑌮𑍍 । 𑌹𑌿𑌂𑌸𑍍𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮-
𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌯𑌃 ॥ 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌹𑍀𑌨𑌸𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌹𑍀𑌨𑌯𑍋𑌨𑌿𑌨𑌿𑌷𑍇-
𑌵𑌣𑌮𑍍 । 𑌤𑌥𑍈𑌵𑌾𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑍇 𑌵𑌾𑌸𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌨𑍍𑌨𑌪𑌰𑌿𑌪𑍁𑌷𑍍𑌟𑌤𑌾 ॥
𑌅𑌸𑌚𑍍𑌛𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌧𑌿𑌗𑌮𑌨𑌮𑌾𑌕𑌰𑍇𑌷𑍍𑌵𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌤𑌾 । 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌯-
𑌶𑍍𑌚𑍈𑌷𑌾 𑌏𑌕𑍈𑌕𑌮𑍁𑌪𑌪𑌾𑌤𑌕𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌽𑌨𑍁𑌪𑌨𑍀𑌤-
𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌯𑌤𑌾 । 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌅𑌨𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌤𑌾 । 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑍇
𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌕𑌨𑍀𑌯𑌸𑍋 𑌦𑌾𑌰𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍇𑌦𑌨𑌮𑍍 ॥

ஆதானம் செய்யாமலிருத்தல், நிஷித்த வஸ்துக்களை விற்றல், ஜ்யேஷ்டன் விவாஹம் ஆகாமலிருக்கும்பொழுது கனிஷ்டன் விவாஹம், ஆதானம் இவைகளைச் செய்துகொள்ளல், கூலியைக் கொடுத்து வேதத்தைக் கற்றுக்கொள்ளுதல், கூலியைப் பெற்று வேதத்தைக் கற்பித்தல், (குருதாரத்தைத் தவிர்த்த) பரதாரத்தைச் சேருதல், கனிஷ்டனுக்கு விவாஹம் ஆயிருந்து ஜ்யேஷ்டன் விவாஹம் இல்லாமலிருத்தல், நிஷித்தமான வட்டியால் ஜீவித்தல், உப்பைப் பயிரிடுதல், ஸ்த்ரீ, சூத்ரன், வைச்யன், க்ஷத்ரியன் இவர்களை வதைத்தல், அரசனால் ஸ்தாபிக்கப்படாத பணத்தால் ஜீவிப்பது, நாஸ்திகத் தன்மை, ப்ரம்ஹசர்ய வ்ரதலோபம், பிள்ளைகளை விற்பது, தான்யம், பொன், வெள்ளி, பசு இவைகளைத் திருடுதல், யாகம் செய்விக்கத் தகுதியற்றவர்களுக்கு யாகம் செய்வித்தல், பிதா, மாதா, குரு இவர்களை விட்டுவிடுதல், குளம், தோட்டம் இவைகளை விற்றல், கன்யகையைத் தூஷித்தல், பரிவேத்தாவுக்கு யாகம் செய்வித்தல், அவனுக்குப் பெண்ணைக் கொடுத்தல், வஞ்சகத்தன்மை, வ்ரதங்களை அநுஷ்டிக்காம

मात्रार्थव्यतिरिक्तं पाकाद्यम्। कनीयसि कृतविवाहे ज्येष्ठस्य विवाहराहित्यं परिवित्त्यम्। वार्धुष्यं = निषिद्धवृद्ध्युपयोगः। लवणक्रिया = लवणस्योत्पादनम्। निन्दितार्थोपजीवनम् = [illegible]ादिनार्थोपजीवनम्। व्रतलोपः = ब्रह्मचारिणः स्त्र्यादिप्रसङ्गः। कन्याया दूषणं = अङ्गुल्यादिना योनिविदारणम्, न तु संयोगः। हिंस्रयन्त्रस्य तिलेक्षुपीडाकरस्य प्रवर्तनम्। व्यसनानि = मृगयादीन्यष्टादश। शूद्रप्रेष्यं = शुश्रूषणादि दासस्यात्तेषु॥

मनुरपि—

गोवधोऽयाज्यसंयाज्यपारदार्यात्मविक्रयाः। गुरुमातृपितृत्यागः स्वाध्यायाग्न्योः सुतस्य च॥ परिवित्तितानुजेऽनूढे परिवेदनमेव च। तयोर्दानं च कन्यायास्तयोर्याजनमेव च॥ कन्याया दूषणं चैव

விருத்தல், தனக்கென்று கார்யங்களை ஆரம்பித்தல், மத்யபானம் செய்யும் ஸ்த்ரீயைச் சேருதல், அத்யயனம், அக்னி, புத்ரன் இவர்களை விடுதல், பந்துக்களை விடுதல், விறகுக்காக மரத்தை வெட்டுதல், ஸ்த்ரீகளை ஹிம்ஸித்தல், ஔஷதத்தால் ஜீவித்தல், செக்கு முதலிய யந்த்ரங்களைச் செலுத்துதல், வேட்டையாடுதல் முதலிய பதினெட்டு வ்யஸனங்கள், தன்னையே விற்றல், சூத்ரனுக்கு வேலைக்காரனாக இருத்தல், தாழ்ந்தவனுடன் நட்பு, தாழ்ந்த ஸ்த்ரீயைச் சேருதல், ஆச்ரமமில்லாமலிருத்தல், பரான்னத்தாலேயே வளர்தல், கெட்ட சாஸ்த்ரங்களைக் கற்றுக்கொள்ளுதல், ஸ்வர்ணம் முதலியன எடுக்கும் இடங்களில் அதிகாரம் வகித்தல், பார்யையை விக்ரயம் செய்தல் இவைகளுள் ஒவ்வொன்றும் உபபாதகமாம்.

மனுவும்:- பசுவின் வதம், தகாதவனுக்கு யாகம் செய்வித்தல், பரதாரகமனம், தன்னையே விற்றுக்கொள்ளல், குரு, மாதா, பிதா இவர்களை விடுதல், அதாவது அவர்களுக்குச் சுச்ரூஷை செய்யாமலிருத்தல், ப்ரம்ஹயஜ்ஞம், அக்னி, புத்ரன் இவர்களை விடுதல், பரிவித்திதை, பரிவேதனம், அவர்களுக்குக் கன்யகையைக் கொடுத்தல், அவர்களுக்கு யாகம் செய்வித்தல், கன்யகையைத்

CHENNAI-600

वार्धुष्यं व्रतलोपश्च तडागारामदाराणामपत्यस्य च विक्रयः ॥ व्रात्यता बान्धवत्यागो भृत्याध्यापनमेव च । भृत्याच्चाध्ययनादानमविक्रेयस्य विक्रयः ॥ सर्वाकरेष्वधीकारो महायन्त्रप्रवर्तनम् । हिंसौषधीनां स्त्र्याजीवोऽभिचारो मूलकर्म च ॥ इन्धनार्थमशुष्काणां द्रुमाणामवपातनम् । आत्मार्थं च क्रियारम्भो निन्दितान्नादनं तथा ॥ अनाहिताग्निता स्तेयमृणानामनपाक्रिया । असच्छास्त्राधिगमनं कौशीलव्यस्य च क्रिया ॥ धान्यकुप्यपशुस्तेयं मद्यपस्त्रीनिषेवणम् । स्त्रीशूद्रविट्क्षत्रवधो नास्तिक्यं चोपपातकम्' इति ॥

बोधायनः—

अथोपपातकानि । अगम्यागमनं गुर्वीं सखीं

தூஷித்தல், நிஷித்த வட்டியால் ஜீவித்தல், வ்ரதங்களை விடுதல், குளம், தோட்டம், பார்யை, குழந்தை இவைகளை விற்றல், காலத்தில் உபநயனம் இல்லாமலிருத்தல், பந்துக்களை விடுதல், கூலியினால் வேதம் கற்பித்தல், கூலி கொடுத்து வேதம் கற்றுக் கொள்ளுதல், விற்கக்கூடாத எள் முதலிய வஸ்துக்களை விற்றல், பொன் முதலிய உத்பத்தி செய்யும் இடங்களில் அதிகாரம் பெறுதல், ப்ரவாஹத்தைத் தடுக்கும் அணை முதலிய பெரிய கார்யங்களில் ப்ரவர்த்தித்தல், பச்சிலைகளை வெட்டுதல், ஸ்த்ரீகளால் ஜீவித்தல், சூன்யம் வைத்தல், வேர்களால் வேலை செய்தல், விறகுக்காகக் காயாத மரங்களை வெட்டுதல், தனக்காகக் கார்யத்தை (பாகம் முதலியதை) ஆரம்பித்தல், நிந்திக்கப்பட்டதை (பூண்டு முதலியதை)ப் புஜித்தல், ஆஹிதாக்னியா யில்லாமலிருத்தல், பொன் வெள்ளியல்லாததைத் திருடுதல், கடனைத் தீர்க்காமலிருத்தல், கெட்ட சாஸ்த்ரங்களைக் கற்றுக்கொள்ளுதல், நர்த்தனம், பாடுதல் முதலியவைகளை ஸேவித்தல், தான்யம், பொன், வெள்ளி, பசு இவைகளைத் திருடுதல், மத்யபானம் செய்யும் ஸ்த்ரீயைச் சேருதல், ஸ்த்ரீ, சூத்ரன், வைச்யன், க்ஷத்ரியன் இவர்களை வதைத்தல், நாஸ்திகத்தன்மை இவைகள் உபபாதகங்களாம்.

போதாயனர்:— உபபாதகங்கள் சொல்லப்படுகின்றன:— சேரக்கூடாத ஸ்த்ரீயைச் சேருதல், குருபத்னியின் தோழி,

गुरोस्सखी दासी पतितासु गमनं जीवनार्थं भैषज्यकरणं, ग्रामयाजनं रङ्गोपजीवनं नाट्याचार्यता गोमहिषीरक्षणं यच्चान्यदेवं युक्तं कन्यादूषणं चेति ॥

स्मृत्यन्तरे —

'विद्वद्ब्राह्मणपङ्क्तिभेदो विधवा देववदासी वेश्या वार्धकी दासीगमनान्युपपातकानि' इति ॥

शङ्खलिखितौ —

'कृतघ्नः कूटव्यवहारी ब्राह्मणवृत्तिघ्नो मिथ्याभिशंसी पतितात्याग्यभोज्यभोज्यप्रतिग्राही' इति ॥

बृहद्विष्णुः —

'अभोज्यानां च भक्षणं परस्वापहरणं परदाराभिगमनमयाज्यानां च याजनं वृक्षगुल्मलतौषधीनां

குருவின் ஸகி, தாஸீ, பதிதை இவர்களிடம் சேருதல், ஜீவனத்துக்காக வைத்தியம் செய்தல், ஸமூகத்துக்கு யாஜனம், நாடகத்தால் ஜீவனம், நாட்யத்திற்குச் சிக்ஷை செய்வித்தல், பசு, எருமை இவைகளைப் பிழைப்புக்காகக் காப்பாற்றுதல், கன்யகையைத் தூஷித்தல், இதுபோல் சாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்பட்ட மற்றதும் உபபாதகங்கள்.

ஓர் ஸ்ம்ருதியில் :— வித்வான்களான ப்ராம்ஹணர்களின் பங்க்தியில் பேதம் செய்வது, விதவை, தேவதாஸீ, வேச்யை, தச்சனின் பத்னீ, தாஸீ இவர்களைச் சேருவது இவை உபபாதகங்கள்.

சங்க லிகிதர்கள்:— *நன்றி மறந்தவன், கபடமாய் வியாபாரம் செய்பவன், ப்ராம்ஹணனின் வ்ருத்தியைக் கெடுப்பவன், பொய்யாய்த் தோஷம் சொல்பவன், பதிதனை வர்ஜிக்காதவன், நிஷித்த வஸ்துக்களைப் புஜிப்பவன், நிஷித்த வஸ்துக்களை ப்ரதிக்ரஹிப்பவன் (இவர்கள் உபபாதகிகள்).*

ப்ருஹத்விஷ்ணு:— *நிஷித்த வஸ்துக்களைப் புஜித்தல், பிறரின் தனத்தை அபஹரித்தல், பிறரின் பார்யையைச் சேருதல், அனர்ஹர்களுக்கு யாகம் செய்வித்தல், வ்ருக்ஷம், புதர், கொடி, பச்சிலை*

𑌹𑌿𑌂𑌸𑌯𑌾 𑌜𑍀𑌵𑌨 𑌚𑌾𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌪𑌿𑌤𑍃𑌣𑌾𑌮𑍃𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌪𑌾𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌕𑍁𑌶𑍀𑌲𑌵𑌤𑌾' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑍀𑌕𑌰𑌣𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 ॥

𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑍀𑌕𑌰𑌣𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌮𑌨𑍁𑌃—

'𑌖𑌰𑌾𑌶𑍍𑌵𑍋𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌮𑍃𑌗𑍇𑌭𑌾𑌨𑌾𑌮𑌜𑌾𑌵𑌿𑌕𑌵𑌧𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 । 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑍀𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌮𑍀𑌨𑌾𑌹𑌿𑌮𑌹𑌿𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌚 ॥ 𑌕𑍃𑌮𑌿𑌕𑍀𑌟𑌵𑌯𑍋𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌗𑌤𑌭𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍 । 𑌫𑌲𑍈𑌧𑌃𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌯𑌮𑌧𑍈𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌮𑌲𑌾𑌵𑌹𑌮𑍍 ॥ 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌧𑌨𑌾𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌾𑌣𑌿𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌸𑍇𑌵𑌨𑌮𑍍 । 𑌅𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍀𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌮𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌭𑌾𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍁𑌜𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌘𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿𑌰𑌘𑍍𑌰𑍇𑌯𑌮𑌦𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃 । 𑌜𑍈𑌹𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌮𑍈𑌥𑍁𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌿 𑌜𑌾𑌤𑌿𑌭𑍍𑌰𑌂𑌶𑌕𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃—

'𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍁𑌜𑌃𑌕𑌰𑌣𑌮𑌘𑍍𑌰𑍇𑌯𑌮𑌦𑍍𑌯𑌯𑍋𑌰𑍍𑌘𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿

இவைகளை ஹிம்ஸித்து ஜீவித்தல், ஆபிசாரம் முதலிய கர்மங்களில் ப்ரவ்ருத்தித்தல், தேவ, ருஷி, பித்ருக்களின் கடனைத் தீர்க்காமலிருத்தல், பாடுதல் (இவைகள் உபபாதகங்கள்).

ஸங்கரீகரணம் முதலியவை.

ஸங்கரீகரணங்களைச் சொல்லுகிறார்,

மனு:— கழுதை, குதிரை, ஒட்டகை, மான், யானை, வெள்ளாடு, செம்மறியாடு இவைகளை வதைத்தல் ஸங்கரீகரணமாம். மீன், பாம்பு, எருமை, புழு, பூச்சி, பக்ஷி இவைகளைக் கொல்லுதல், மத்யத்துடன் சேர்த்துக்கொண்டுவரப்பட்ட வஸ்துவைப்புஜித்தல், பழம், விறகு, புஷ்பம், இவைகளைத் திருடுதல், தைர்யமின்மை இவைகள் மலினீகரணங்கள். நிந்திக்கப்பட்டவர்களிடமிருந்து தனத்தைப் பெறுதல், வ்யாபாரம், சூத்ரனை ஸேவித்தல், பொய் சொல்லுதல் இவைகள் அபாத்ரீகரணங்களாகும். ப்ராம்ஹணனைத் தண்டம் முதலியதால் அடித்தல், மோக்கக்கூடாத வஸ்துவையும் மத்யத்தையும் மோத்தல், வக்ரத்தன்மை, புருஷனிடம் மைதுனம் செய்தல், இவை ஜாதிப்ரம்சகரமெனப்படும்.

விஷ்ணு:— ப்ராம்ஹணனை அடித்தல், மோக்கக்கூடாதது,

मैथुन्यं पशुयोनिषु पुंसि च मैथुनमित्येतानि जातिभ्रंशकराणि । ग्रामारण्यपशूनां हिंसनं संकरीकरणम् ॥ निन्दितेभ्यो धनादानं वाणिज्यं कुसीदजीवनं असत्यभाषणं शूद्रसेवनमित्यपात्रीकरणानि । पक्षिणां जलचराणां जलजानां च घातनं कृमिकीटघातनं मद्यानुगतभोजनमिति मलावहानि । यदनुक्तं तत्प्रकीर्णकम्' इति ॥ तदेवं नवविधानि पापानि ॥

यत्तु कात्यायनेनोक्तम्—

'महापापं चातिपापं तथा पातकमेव च । प्रासङ्गिकं चोपपापमित्येवं पञ्चको गणः' इति, तत्र पातकमिति समपापान्युक्तानि । उपपातकेषु कानिचिदगम्यागमनादीन्यवान्तरभेदाविवक्षया प्रासङ्गिकमित्युक्तानि । अतिपातकाद्यवान्तरभेदाविवक्षया त्रैविध्यमुक्तं विज्ञा

மத்யம் இவைகளை மோர்த்தல், வக்ரத்தன்மை, பசுக்களிடமும், யோனியில்லாத ஸ்தலங்களிலும், புருஷனிடமும் மைதுனம் செய்தல் இவைகள் ஜாதிப்ரம்சகரங்கள் எனப்படும். க்ராமபசுக்கள், அரண்ய பசுக்கள். இவைகளை ஹிம்ஸித்தல், ஸங்கரீகரணம். நிந்திக்கப்பட்டவர்களிடமிருந்து தனத்தைப் பெறுதல், வ்யாபாரம், நிந்தித்த வட்டியால் பிழைத்தல், பொய் சொல்லுதல், சூத்ரனை ஸேவித்தல் என்ற இவை அபாத்ரீகரணங்களாம். ஜலத்தில் ஸஞ்சரிக்கும் பக்ஷிகள், ஜலத்தில் உண்டாகும் ஜந்துக்கள், இவைகளையும், புழு பூச்சிகளையும் கொல்லுதல், மத்யத்துடன் சேர்ந்து கொண்டுவரப்பட்ட வஸ்துவைப் புஜித்தல் இவை மலிநீகரணங்கள். சொல்லப்படாதது எதுவோ அது ப்ரகீர்ணகம் எனப்படும்" என்று. ஆகையால், இவ்விதம் பாதகங்கள் ஒன்பது விதங்களாகும்.

காத்யாயனரால்:— மஹாபாபம், அதிபாபம், பாதகம், ப்ராஸங்கிகம், உபபாபம் என்று பாபம் ஐந்துவிதம் சொல்லப்பட்டதே யெனில், இந்த வசனத்தில் பாதகம் என்றதால் ஸமபாபங்கள் சொல்லப்பட்டன. உபபாதகங்களில், சில அகம்யாகமனம் முதலியனவும் அவாந்தர பேதத்தைப் பொருட்படுத்தாமல் ப்ராஸங்கிகம் என்றதால் சொல்லப்பட்டன. அதிபாதகம் முதலிய அவாந்தர பேதங்களைப் பொருட்படுத்தாமல்

𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍀𑌯𑍇— ‘𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍁। 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌾𑌤𑌕𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑍂𑌨𑌮𑍁𑌪𑌪𑌾𑌤𑌕𑌮𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌕𑌾𑌮𑌾𑌕𑌾𑌮𑌕𑍃𑌤𑌪𑌾𑌪𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌃 ॥

𑌅𑌕𑌾𑌮𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍈 𑌨𑌾𑌶 𑌇𑌹 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌵𑌤𑌿। 𑌕𑌾𑌮𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌿𑌹 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥

𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃—

‘𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍈𑌰𑌪𑍈𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑍋 𑌯𑌦𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍।
𑌕𑌾𑌮𑌤𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌚𑌨𑌾𑌦𑌿𑌹 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌶𑌾𑌕𑌲𑍇𑌯𑌃—

‘𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

மூன்றுவிதம் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது **விஜ்ஞானேச்வரீயத்தில்:**— மஹாபாதகங்களுக்கு ஸமமாய் எந்தப் பாபங்கள் சொல்லப்பட்டனவோ, அவைகள் பாதகங்கள் என்று பெயருள்ளவைகள். அவைகளுக்குக் குறைந்த பாபங்கள் உபபாதகங்கள் எனப்படும்.

புத்தி பூர்வமாயும், அபுத்தி பூர்வமாயும் செய்த பாபங்களைப்பற்றிய விசாரம்.

அறியாமல் செய்யப்பட்ட பாபங்களுக்கு, விதிக்கப்பட்ட ப்ராயஶ்சித்தங்களால் நாசமும், இந்த உலகத்தில் வ்யவஹாரத்திற்கு யோக்யதையும் ஏற்படுகின்றன. புத்திபூர்வமாகச் செய்யப்பட்ட பாபங்களுக்கானால், இந்த உலகத்தில் வ்யவஹாரத்திற்கு யோக்யதைமட்டில் ஏற்படுகிறது. அவ்விதமே,

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— அஜ்ஞானத்தால் செய்யப்பட்ட பாபம் எதுவோ அது ப்ராயஶ்சித்தங்களால் நசிக்கிறது. ஜ்ஞானத்தால் செய்யப்பட்ட பாப விஷயத்தில் ப்ராயஶ்சித்தத்தால் இந்த உலகத்தில் வ்யவஹாரத்திற்கு யோக்யனாய் ஆகிறான், என்று வசனங்களிருப்பதால்.

சாகலேயர்:— அஜ்ஞானத்தால் செய்யப்பட்ட பாபங்களுக்கு ப்ராயஶ்சித்தம் உண்டு. ஜ்ஞானபூர்வமாய்ச் செய்யப்பட்ட பாபங்களுக்கு ப்ராயஶ்சித்தம் இல்லை.

𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌪𑌿—

'𑌨𑌾𑌭𑌿𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌮𑌨𑍁𑌃—

'𑌅𑌕𑌾𑌮𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌪𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑍍𑌬𑍁𑌧𑌾𑌃 ।
𑌕𑌾𑌮𑌕𑌾𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌰𑍇𑌕𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌨𑌿𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌜𑌾𑌬𑌾𑌲𑌿𑌃—

'𑌅𑌕𑌾𑌮𑌕𑍃𑌤𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍 ।
𑌕𑌾𑌮𑌕𑌾𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑍇𑌕𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌚' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌦𑍇𑌵𑌲𑍋𑌽𑌪𑌿—

'𑌅𑌭𑌿𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌪𑍇 𑌽𑌸𑌕𑍃𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌨𑍇𑌹 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 ।
𑌅𑌪𑌰𑍇 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌚' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌅𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌮𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹—

'𑌅𑌕𑌾𑌮𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌪𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌨 𑌕𑌾𑌮𑌤𑌃 । 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

வஸிஷ்டரும்:- ஜ்ஞானபூர்வமாய்ச் செய்யப்பட்ட பாபத்திற்கு ப்ராயஸ்சித்தம் இல்லை.

மனு:— அஜ்ஞானத்தால் செய்யப்பட்ட பாபத்திற்கு ப்ராயஸ்சித்தத்தை அறிந்தவர்கள் சொல்லுகின்றனர். புத்திபூர்வமாய்ச் செய்யப்பட்ட பாபத்திற்கும் ப்ராயஸ்சித்தம் உண்டென்கின்றனர் சிலர். வேதத்தில் காணப்படுவதால்.

ஜாபாலி:— அஜ்ஞானத்தால் செய்யப்பட்ட பாபங்களுக்கு ப்ராயஸ்சித்தத்தை ப்ராம்ஹணர்கள் சொல்லுகின்றனர். புத்திபூர்வமாய்ச் செய்யப்பட்ட பாபத்திற்கும் சிலர் மூன்று வர்ணத்தாருக்கும் சூத்ரனுக்கும் ப்ராயஸ்சித்தத்தைச் சொல்லுகின்றனர்.

தேவலரும்:— புத்திபூர்வமாய்ச் செய்யப்பட்ட பாபத்திற்கும், அடிக்கடி செய்யப்பட்ட பாபத்திற்கும் ப்ராயஸ்சித்தம் இவ்வுலகில் இல்லை. சிலர் புத்திபூர்வக்ருதமான பாபத்திற்கும் ப்ராயஸ்சித்தத்தை விதிக்கின்றனர்.

அங்கிரஸ்ஸோவெனில்:— புத்திபூர்வக்ருதமான பாபத்திற்கு இரண்டு மடங்கு ப்ராயஸ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்:—"அறியாமல் செய்யப்பட்ட பாபத்திற்கு ப்ராயஸ்சித்தம் உண்டு. அறிந்து

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌽𑌪𑌿—

'𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌦𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ‖

𑌤𑌥𑌾— '𑌮𑍍𑌲𑍇𑌚𑍍𑌛𑍇𑌨𑌾𑌭𑌿𑌗𑌤𑌾 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌥𑌞𑍍𑌚𑌨 । 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌤 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇 𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ‖

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌾𑌧𑌵𑍀𑌯𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌅𑌕𑌾𑌮𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌨 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 । 𑌕𑌾𑌮𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑌮𑌾𑌹𑍁𑌃 । 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌹𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 । 𑌨𑌰𑌕𑍋𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑌿𑌕𑌾 𑌚𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾 । 𑌨𑌰𑌕𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌜𑌨𑌨𑍀 𑌚𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌭𑌾𑌵𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌰𑌕𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌣𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇𑌽

செய்யப்பட்டதற்கு ப்ராயஶ்சித்தம் இல்லை. அறியாமல் செய்யப்பட்டதற்கு எந்த ப்ராயஶ்சித்தமோ அதுவே அறிந்து செய்யப்பட்டதற்கு இரண்டு மடங்கு ஆகும்.

ஓர் ஸ்ம்ருதியிலும்:— அறியாமற் செயயப்பட்ட பாபங்களுக்கு விதிக்கப்பட்டது எந்த ப்ராயஶ்சித்தமோ, அதுவே புத்திபூர்வமாய்ச் செய்யப்பட்ட பாபங்களுக்கு இரண்டு மடங்கு ஆகும்.

அவ்விதமே, "அறியாமையால் சூத்ரஸ்த்ரீ ம்லேச்சனுடன் ஸம்பந்தப்பட்டால் அவள் மூன்று க்ருச்ரங்களை அனுஷ்டிக்க வேண்டும். அறிந்து செய்யப்பட்ட விஷயத்தில் அந்த ப்ராயஶ்சித்தம் இரண்டு மடங்கு ஆகும்," என்றுள்ளது. இவ்விஷயத்தில்,

மாதவீயத்தில் இவ்விதம் வ்யவஸ்தை செய்யப்பட்டுள்ளது:— அறியாமற் செய்யப்பட்ட பாபவிஷயத்தில் மாறுதல் இல்லை. புத்திபூர்வமாய்ச் செய்யப்பட்ட பாபத்திற்கானால் மஹர்ஷிகளின் அபிப்ராய பேதம் இருக்கும்பொழுது சிலர் இவ்விதம் நிர்ணயத்தைச் சொல்கின்றனர்:— பாபத்தின் சக்தி இரண்டு விதமாய் உள்ளது— நரகத்தை உண்டுபண்ணக் கூடியது என்றும், வ்யவஹாரத்தைத் தடுக்கக்கூடியதென்றும், அந்தப் பாபத்தை நிவர்த்திக்கின்ற ப்ராயஶ்சித்தத்திற்கும் சக்தி இரண்டுவிதம்—நரகத்தை நிவர்த்திக்கக் கூடியது என்றும், வ்யவஹார யோக்யதையை உண்டுபண்ணக் கூடியது என்றும். அதில், ப்ராயஶ்சித்தம் இல்லை என்று சொல்லுகின்ற ருஷிகளுக்கு நரக நிவாரணம் இல்லை என்பது அபிப்ராய

𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌤𑌃। 𑌸𑌹𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌜𑌨𑌨𑍀 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾। 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃॥

𑌅𑌪𑌰𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌃 “𑌕𑌾𑌮𑌤𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌚𑌨𑌾𑌦𑌿𑌹 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇” 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌦𑌂 𑌛𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌨𑌰𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿। 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌚𑍋𑌪𑍋𑌦𑍍𑌬𑌲𑌕𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌵𑌚𑌨𑌂 ‘𑌬𑌾𑌲𑌘𑍍𑌨𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍃𑌤𑌘𑍍𑌨𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌤𑌃। 𑌶𑌰𑌣𑌾𑌗𑌤𑌹𑌨𑍍𑌤𑍄𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌹𑌨𑍍𑌤𑍄𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌨 𑌸𑌂𑌵𑌸𑍇𑌤𑍍’ 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌃𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌕𑌾𑌮𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑌗𑌮𑌾𑌤𑍍, 𑌮𑌨𑍁𑌨𑌾 ‘𑌕𑌾𑌮𑌕𑌾𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌰𑍇𑌕𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌨𑌿𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑍀𑌕𑌾𑌰𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌆𑌪𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌬𑍇𑌨 𑌚 ‘𑌦𑍋𑌷𑌵𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾

விஷயம். ப்ராயஸ்சித்தம் உண்டு என்கிற ருஷிகளுக்கானால் வ்யவஹார யோக்யதையை உண்டுபண்ணும் சக்தி அபிப்ராய விஷயமாகிறது. இரண்டு மடங்கு ப்ராயஸ்சித்தம் செய்துகொள்வதால் இவ்வுலகில் வ்யவஹார யோக்யதை ஸித்திக்கின்றது.

மற்றும் சிலரோவெனில், "காமதோ வ்யவஹார்யஸ்து" என்ற யாஜ்ஞவல்க்ய வசனத்தில் "அவ்யவஹார்ய:" என்று பதம்பிரித்து, ப்ராயஸ்சித்தம் செய்துகொண்டவனும் இவ்வுலகில் வ்யவஹார யோக்யன் அல்லாதவனாக ஆகிறான். பரலோகத்தில் நரகத்திற்கு நிவர்த்தி உண்டு என்கின்றனர். இவ் விஷயத்தில், இதற்குப் பலத்தைக் கொடுக்கும் **மனு** வசனம் இதுவாகும்– "சிசுஹத்யை செய்தவர்கள், நன்றியை மறந்தவர்கள், சரணமடைந்தவர்களைக் கொன்றவர்கள், ஸ்த்ரீகளைக் கொன்றவர்கள் இவர்கள் ப்ராயஸ்சித்தத்தால் சுத்தர்களாயினும் அவர்களுடன் ஸஹவாஸம் செய்யக்கூடாது" என்று. மற்றவரோவெனில், முன் சொல்லப்பட்ட **அங்கிரஸ், ஸ்ம்ருத்யந்தரம்** இவைகளின் வசனங்களில், புத்திபூர்வமாய்ச் செய்த பாபவிஷயத்தில் பேதமில்லாமல் இரண்டு மடங்கு ப்ராயஸ்சித்தம் அறியப்படுவதால், **மனுவினால்** "காமகாரக்ருதே......நிதர்சனாத்" என்று அந்தப் பாபத்தில் பேதமில்லாமல் ப்ராயஸ்சித்தத்தை அங்கீகரிக்கப்பட்டிருப்பதால், **ஆபஸ்தம்பராலும்** "தோஷமுள்ள

'நபிஸந்திபூர்வம் வாப்லிங்காபிரப உபஸ்ப்ருஶேத்வாருணீபிர்வா' இதி வ்யவஹாராதிவிஶேஷாநபிதாநேந புத்த்யபுத்திக்ருதயோ: ப்ராயஶ்சித்தாபிதாநாத், கௌதமேந ச 'ஶிஷ்டஸ்யாக்ரியா ப்ரதிஷித்தஸேவநமிதி தத்ர ப்ராயஶ்சித்தம் குர்யாந்ந குர்யாதிதி மீமாம்ஸந்தே (ந குர்யாதித்யாஹு:) நஹி கர்ம க்ஷீயத இதி குர்யாதித்யபரம் புந:ஸ்தோமேநேஷ்ட்வா புநஸ்ஸவநமாயாந்தீதி விஜ்ஞாயதே வ்ராத்யஸ்தோமேநேஷ்ட்வா தரதி ஸர்வம் பாப்மாநம், தரதி ப்ரஹ்மஹத்யாம் யோஶ்வமேதேந யஜத' இதி பூர்வோத்தரபக்ஷஸஜ்ஞ்யா பாபக்ஷயஸ்ய உபதிஷ்டத்வாத் அபுத்திக்ருதாநாம் ஸர்வேஷாம் பாபாநாம் தத்ததுக்தப்ராயஶ்சித்தைரிஹாமுத்ர ச ஶுத்திர்பவதி, புத்திக்ருதாநாம் ச பதநீயவ்யதிரிக்தாநாம் த்விகுணப்ராயஶ்சித்தைர்நரகநிவ்ருத்திரிஹ வ்யவ

கர்மத்தைப் புத்திபூர்வமாய்ச் செய்தாலும், அறியாமல் செய்தாலும் ஆபோஹிஷ்டாதி மந்த்ரங்களாலாவது, வாருண மந்த்ரங்களாலாவது ஸ்நானம் செய்யவேண்டும்" என்ற வசனத்தில் வ்யவஹாரம் முதலிய விசேஷம் சொல்லப்படாததாலும், புத்திபூர்வமாய்ச் செய்யப்பட்டதற்கும் அறியாமல் செய்யப்பட்டதற்கும் ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்பட்டிருப்பதாலும், கௌதமராலும் "விதிக்கப்பட்ட கர்மத்தைச் செய்யாமலிருப்பது, விலக்கப்பட்டவைகளைச் செய்வது என்று. அவ் விஷயத்தில் ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் செய்யலாமா, செய்யக்கூடாதா என்று விசாரிக்கின்றனர். (செய்ய வேண்டாம் என்கின்றனர் சிலர்). கர்மமானது அனுபவிக்கப் படாமல் குறையாது என்பதால். செய்யலாம் என்பது ஸித்தாந்தம். 'புந:ஸ்தோமத்தைச் செய்தால் மறுபடி யாகாதிகளுக்கு யோக்யராகின்றனர்' என்றும், 'வ்ராத்யஸ்தோமம் செய்தால் எல்லாப் பாபங்களையும் தாண்டுகிறான்', என்றும், 'அச்வமேதம் செய்தால் ப்ரம்ஹஹத்யா பாபத்தைத் தாண்டுகிறான்' என்றும், பூர்வபக்ஷ ஸித்தாந்த ப்ரகாரமாய்ப் பாபக்ஷயம் உண்டென்பது சொல்லப்பட்டிருப்பதால், அறியாமற் செய்யப்பட்ட எல்லாப் பாபங்களுக்கும் அவையவைகளுக்கு விதிக்கப்பட்ட ப்ராயஶ்சித்தங்களால் இவ்வுலகிலும்பரலோகத்திலும் சுத்தியுண்டாகின்றது. பதநீயம் தவிர்த்த புத்திபூர்வமாய்ச் செய்யப்பட்ட பாபங்களுக்கும் இரண்டு மடங்கு ப்ராயஶ்சித்தங்களால் நரக நிவ்ருத்தியும் இவ்வுலகத்தில் வ்யவஹாரா

हारस्य स्मृतिः ॥ नाभिसन्धिकृते प्रायश्चित्तिरिति वसिष्ठादिस्मरणं पतनीयपापविषयम् ॥

तथा च मनुः—

'अकामतः कृतं पापं वेदाभ्यासेन शुध्यति । कामतस्तु कृतं मोहात् प्रायश्चित्तैः पृथग्विधैः ॥ इयं विशुद्धिरुदिता प्रमाप्याकामतो द्विजम् । कामतो ब्राह्मणवधे निष्कृतिर्न विधीयते' इति ॥ ब्राह्मणवध इति सुरापानादेरप्युपलक्षणम्— 'ब्रह्महत्यासुरापानस्वर्णस्तेयेषु कामतः । कृतेषु निष्कृतिर्नास्ति विहितान्मरणादृते ॥ यः कामतो महापापं नरः कुर्यात् कथञ्चन । न तस्य निष्कृतिर्दृष्टा भृग्वग्निपतनादृते' इति स्मृतेः ॥ एवं च पतनीये कर्मणि कामकृते मरणान्तिकप्रायश्चित्तेषु पापक्षयो भवत्येव फलान्त

யோக்யதையும் ஸித்திக்கின்றது. "புத்திபூர்வமாய்ச் செய்த பாபத்திற்கு ப்ராயஶ்சித்தம் இல்லை" என்ற வஸிஷ்டர் முதலியவரின் வசனம் பதனீய பாபத்தைப்பற்றியது. அவ்விதமே,

மனு:— "அறியாமல் செய்த பாபம் வேதாப்யாஸத்தால் சுத்தமாகும். அறிந்தும் மோஹத்தால் செய்யப்பட்ட பாபம் பலவிதமான ப்ராயஶ்சித்தங்களால் சுத்தமாகும். அறியாமையால் ப்ராம்ஹணனைக் கொன்றதற்கு இந்த ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்பட்டது. அறிந்து ப்ராம்ஹணனை வதம் செய்தால் ப்ராயஶ்சித்தம் விதிக்கப்படுவதில்லை" என்று. ப்ராம்ஹண வதம் என்றது ஸுராபானம் முதலியதையும் சொல்லுகின்றது. "அறிந்து செய்யப்பட்ட ப்ராம்ஹஹத்யை, ஸுராபானம், ஸ்வர்ணஸ்தேயம் இவைகளில் ப்ராயஶ்சித்தம் கிடையாது, விதிக்கப்பட்ட மரணத்தைத் தவிர்த்து. எவன் அறிந்து மஹாபாபத்தைச் செய்வானோ அவனுக்கு மலையிலிருந்து விழுவது, நெருப்பில் விழுவது இவைகளைத் தவிர்த்து வேறு ப்ராயஶ்சித்தம் காணப்படவில்லை" என்று ஸ்ம்ருதி யிருப்பதால். இவ்விதமிருப்பதால், அறிந்து செய்யப்பட்ட பதனீய கர்மத்தில் மாரணாந்திக ப்ராயஶ்சித்தம் செய்யப்பட்டால் பாபக்ஷயம் அவஶ்யம் உண்டாகிறது, வேறு பலன்

𑌰𑍍𑌹𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍, '𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑌣𑍍𑌯𑌤' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌪𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌬𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌏𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌮𑌰𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌲𑍌 𑌨𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌮𑍍 — '𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌰𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌮𑍍 । 𑌭𑍃𑌗𑍍𑌵𑌗𑍍𑌨𑌿𑌪𑌤𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌦𑌿𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌤𑌥𑌾' 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌲𑌿𑌯𑍁𑌗𑌨𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌗𑌣𑌨𑌾𑌤𑍍 । '𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌹𑌾𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌯𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌽𑌭𑌿𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌭𑌿𑌶𑌸𑍍𑌤 𑌏𑌵 𑌭𑌵𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌪𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌬𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 । 𑌅𑌯𑌮𑌰𑍍𑌥𑌃 — 𑌏𑌤𑌨𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯 = 𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌽𑌭𑌿𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 = 𑌮𑌾𑌰𑌯𑌤𑌿, 𑌸𑍋𑌽𑌭𑌿𑌶𑌸𑍍𑌤 𑌏𑌵 = 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑍈𑌵 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌅𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌕𑍃𑌤𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌰𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌲𑍌 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌵𑌾𑌰𑍍𑌷𑌿𑌕𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌦𑌿𑌹 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌿𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 । '𑌕𑌾𑌮𑌤𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁' 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌵𑌿𑌷

இல்லாததால். "இவனுக்கு மறுபடி இவ்வுலகத்தில் வ்யவஹார யோக்யதை இல்லை. பாபம் மட்டில் போக்கப்படுகிறது" என்று ஆபஸ்தம்ப வசனம் இருப்பதால்.

இந்த மரணாந்திக ப்ராயஶ்சித்தம் என்பது ப்ராம்ஹணர்களுக்குக் கலியுகத்தில் நிஷித்தமாகியது. "ப்ராம்ஹணர்களுக்கு மரணாந்திக ப்ராயஶ்சித்த விதானமும், மலையின் உச்சியிலிருந்து விழுவதும், நெருப்பில் விழுவதும், வ்ருத்தர் முதலியவர்கள் புத்திபூர்வமாய் மரிப்பதும்" என்று கலியுகத்தில் நிஷேதிக்கப்பட்ட தர்மங்களுள் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதால். "இந்த மரணாந்திக ப்ராயஶ்சித்தம் செய்யத்தகாதது," என்கிறார் ஹாரீதர். எவன் தன்னையோ பிறனையோ கொல்லுகின்றானோ அவன் ப்ரம்ஹஹத்யை செய்தவனே ஆவான்," என்று ஆபஸ்தம்ப வசனம் இருப்பதால். ஆகையால், அறிந்து செய்யப்பட்ட மஹா பாதகங்களுக்கு மரணாந்திக ப்ராயஶ்சித்தம் கலியில் நிஷேதிக்கப்பட்டு இருப்பதால், பன்னிரண்டு வர்ஷம் அனுஷ்டிக்கக்கூடிய வ்ரதம் முதலிய ப்ராயஶ்சித்தங்களால் பாபக்ஷயம் உண்டாகாதாகையால், இவ்வுலகில் வ்யவஹார யோக்யத்வம் மட்டில் உண்டாகிறது. "காமதோ வ்யவஹார்ய" என்ற யாஜ்ஞவல்க்ய வசனமும்

யம் | உபபாதகாதாவபதநீயே பூர்வ: காமக்ருதேऽபி ப்ராயஶ்சித்தே க்ருதே பாபக்ஷயோ பவதீதி மநுவசநாச்ச 'அகாமத: க்ருதம் பாபம் வேதாப்யாஸேந ஶுத்த்யதி | காமதஸ்து க்ருதம் பாபம் ப்ராயஶ்சித்தை: ப்ருதக்விதை:' இத்யாஹு: ||

ப்ரகாஶரஹஸ்யபாபப்ராயஶ்சித்தவிசார: ||

த்விவிதாநி பாபாநி ப்ரகாஶக்ருதாநி ரஹஸ்யக்ருதாநி சேதி | தத்ர ப்ரகாஶக்ருதாநாம் பரிஷதநுமத்யா ப்ராயஶ்சித்தம் கார்யம் ||

ததா ச யாஜ்ஞவல்க்ய:—

'விக்யாததோஷ: குர்வீத பர்ஷதோऽநுமதே வ்ரதம்' இதி ||

பராஶர:—

'வேதவேதாங்கவித்துஷாம் தர்மஶாஸ்த்ரம் விஜாநதாம் | ஸ்வகர்மரதவிப்ராணாம் ஸ்வகம் பாபம் நிவேதயேத்' இதி ||

மஹாபாதகத்தைப்பற்றியது. அபதநீயமான உபபாதகம் முதலியதில் அறிந்து செய்யப்பட்டதாயினும் ப்ராயஶ்சித்தம் செய்யப்பட்டால் பாபக்ஷயம் ஏற்படுகிறது என்று **மநு** *வசனத்தால் "அறியாமற் செய்யப்பட்ட பாபம் வேதாப்யாஸத்தால் நசிக்கும். அறிந்து செய்யப்பட்ட பாபம் பலவிதமான ப்ராயஶ்சித்தங்களால் நசிக்கும்" என்கின்றனர்.*

ப்ரகாசமாயும், ரஹஸ்யமாயும் செய்யப்பட்ட பாபத்தின் ப்ராயஶ்சித்த விசாரம்.

பாபங்கள் இரண்டுவிதம்—ப்ரகாசமாய்ச் செய்யப்பட்டவைகள், ரஹஸ்யமாய்ச் செய்யப்பட்டவைகள், என்று. அவைகளில் ப்ரகாசமாய்ச் செய்யப்பட்டவைகளுக்கு ஸபையின் அனுமதியால் ப்ராயஶ்சித்தம் செய்யப்படவேண்டும். அவ்விதமே,

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— *ப்ரஸித்தமான பாபத்தை யுடையவன் பரிஷத்தின் (ஸபை) அனுமதியின்பேரில் ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் செய்யவேண்டும்.*

பராசரர்:— *"வேதம் வேதாங்கம் அறிந்தவர்களும், தர்மசாஸ்த்ரம் அறிந்தவர்களும், ஸ்வகர்மானுஷ்டானத்தில் ஈடுபட்டவர்களுமான ப்ராம்ஹணர்களின் முன்னிலையில் தனது பாபத்தைத் தெரிவிக்கவேண்டும்" என்று.*

यत्पापं कर्तृव्यतिरिक्तेन केनचिदपि न ज्ञातम्, तद्रहस्यम् । तस्य प्रायश्चित्तमपि रहस्येव कर्तव्यम् ॥

तथा च हारीतः—

'रहस्ये रहस्यं प्रकाशे प्रकाशम्' इति ॥ रहस्यत्वादेव नास्ति तत्र परिषदनुमत्यपेक्षा ॥

मनुः—

एतैर्द्विजातयश्शोध्या व्रतैराविष्कृतैनसः । अनाविष्कृतपापांस्तु मन्त्रैर्होमैश्च शोधयेत् ॥ ख्यापनेनानुतापेन तपसाऽध्ययनेन च । पापकृन्मुच्यते पापात्तथा दानेन चापदि ॥ यथा यथा नरोऽधर्मं स्वयं कृत्वाऽनुभाषते । तथा तथा त्वचेवाहिस्तेनाधर्मेण मुच्यते ॥ यथा यथा मनस्तस्य दुष्कृतं कर्म गर्हति । तथा तथा शरीरं तत्तेनाधर्मेण मुच्यते' इति ॥

எந்தப் பாபம் கர்த்தாவைத் தவிர்த்து ஒருவனாலும் அறியப் படவில்லையோ அது ரஹஸ்ய பாபம் எனப்படும். அதற்கு ப்ராயஶ்சித்தமும் ரஹஸ்யத்திலேயே செய்யப்படவேண்டும். அவ்விதமே,

ஹாரீதர்:— ரஹஸ்ய பாபத்தில் ரஹஸ்ய ப்ராயஶ்சித்தம். ப்ரகாச பாபத்தில் ப்ரகாச ப்ராயஶ்சித்தம், என்றார்.

ரஹஸ்யமானதினாலேயே அவ்விஷயத்தில் பரிஷத்தின் அனுமதியின் அபேக்ஷையில்லை.

மனு:— "ப்ரகாசமான பாபமுடையவர்களான மூன்று வர்ணத்தாரும் இந்த ப்ராயஶ்சித்தங்களால் சுத்தி செய்யத் தகுந்தவர்கள். ரஹஸ்யமான பாபமுடையவர்களேயானால் மந்த்ரங் களாலும் ஹோமங்களாலும் சுத்தர்களாக்க வேண்டும். வெளியிடுவ தாலும், பச்சாத்தாபத்தாலும், தபஸ்ஸினாலும், வேதாத்யயனத் தாலும், பாபம் செய்தவன் பாபத்தினின்றும் விடுபடுவான். ஆபத்காலத்தில் தானத்தால் விடுபடுவான். மனிதன் பாபத்தைச் செய்த பிறகு எவ்வளவுக்கெவ்வளவு வெளியிட்டுச் சொல்லு கிறானோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு அந்தப் பாபத்தால் ஸர்ப்பம் தோலினால்போல் விடுபடுவான். அவனது மனதானது எவ்வளவுக் கெவ்வளவு பாபகர்மத்தை நிந்திக்கின்றதோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு அவனது சரீரம் அந்தப் பாபத்தால் விடுபடுகிறது" என்றார்.

பரிஷல்லக்ஷணம் ||

பரிஷல்லக்ஷணமாஹ மனு:—

'தஶாவரா வா பரிஷத்யம் தர்மம் பரிகல்பயேத் | த்ர்யவரா வாऽபி வ்ருத்தஸ்தா தம் தர்மம் ந விசாலயேத் || த்ரைவித்யோ ஹைதுகஸ்தர்கீ நைருக்தோ தர்மபாடக: | த்ரயஶ்சாஶ்ரமிண: பூர்வே பரிஷத்ஸ்யாத்தஶாவரா || ருக்வேதவித்யஜுர்விச்ச ஸாமவேதவிதேவ ச | த்ர்யவரா பரிஷஜ்ஜ்ஞேயா தர்மஸம்ஶயநிர்ணயே || ஏகோऽபி வேதவித்தர்மம் யம் வ்யவஸ்யேத்த்விஜோத்தம: | ஸ விஜ்ஞேய: பரோ தர்மோ நாஜ்ஞாநாமுதிதோऽயுதை:' இதி ||

பரிஷத்தின் (ஸபை) லக்ஷணம்.

பரிஷத்தின் லக்ஷணத்தைச் சொல்லுகிறார்,

மனு:— *பத்துப்பேர்களுக்குக் குறையாத பரிஷத்தானது எந்தத் தர்மத்தை விதிக்குமோ, அல்லது மூன்றுபேர்களுக்குக் குறையாததாய் நியமத்துடன் கூடிய ஸபையானது எந்தத் தர்மத்தை விதிக்குமோ, அந்தத் தர்மத்தை அசைக்கக்கூடாது. மூன்று வேதங்களை அத்யயனம் செய்தவர்கள், ச்ருதி ஸ்ம்ருதிகளுக்கு விரோதமில்லாத ந்யாய சாஸ்த்ரம் அறிந்தவன், மீமாம்ஸா ரூப தர்க்கத்தை யறிந்தவன், நிருக்தமறிந்தவன், மனுஸ்ம்ருதி முதலிய தர்மசாஸ்த்ரமறிந்தவன், ப்ரம்ஹசாரீ, க்ருஹஸ்தன், வானப்ரஸ்தன், என்ற இந்தப் பத்துப்பேர்கள் கூடியது தசாவரா பரிஷத் எனப்படுகிறது. ருக்வேதம், யஜுர்வேதம், ஸாமவேதம் இவைகளை அர்த்தத்துடன் அறிந்த மூவர்கள் கூடிய ஸபை தர்ம ஸம்சய நிர்ணய விஷயத்தில் த்ரயவரா பரிஷத் எனப்படுகிறது. வேதமறிந்த வித்வானாகிய ஒருவனாவது எதைத் தர்மமாக நிச்சயிப்பானோ, அது உயர்ந்த தர்மமாய் அறியத்தகுந்தது. தர்மம் அறியாத பதினாயிரமவர்கள் சொன்னாலும் அது தர்மம் ஆகாது, என்று.*

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃—

'𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 । 𑌸𑌾 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌤𑍇 𑌯𑌂 𑌸 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌕𑍋 𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃—

'𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍋 𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌪𑌾𑌰𑌗𑌾𑌃 । 𑌸 𑌧𑌰𑍍𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑍋 𑌨𑍇𑌤𑌰𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌃 ॥ 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍋 𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌃 । 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌾 𑌯𑍇 𑌪𑌰𑍍𑌷𑌤𑍍 𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ 𑌅𑌨𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌵𑍇𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑌪𑌾𑌰𑌗𑌾𑌃 । 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌵𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌷𑌤𑍍 𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾 ॥ 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾𑌜𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 । 𑌵𑍇𑌦𑌵𑍍𑌰𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌕𑍋𑌪𑌿 𑌪𑌰𑍍𑌷𑌦𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌯𑍇

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— வேதங்களையும் தர்மசாஸ்த்[illegible] அறிந்த நான்கு ப்ராம்ஹணர்கள் பரிஷத் எனப்படுவர். அல்லது மூன்று வேதங்களையும் தர்மசாஸ்த்ரங்களையும் அறிந்த மூவராவது பரிஷத் எனப்படும். அந்தப் பரிஷத் எதைச் சொல்லுமோ அது தர்மமாகும். அல்லது அத்யாத்ம சாஸ்த்ரமும் (தர்மசாஸ்த்ரமும்) அறிந்தவரில் சிறந்த ஒருவனாவது எதைச் சொல்வானோ அது தர்மமாகும்.

பராசரர்:— வேதம் முழுவதும் கற்றவர்கள் நால்வர் அல்லது மூவர் எதைச் சொல்லுவார்களோ அது தர்மமாகும். மற்றவர் (வேதங் கற்காதவர்) ஆயிரம்பேர்கள் சொன்னாலும் தர்மமல்ல. வேதம் கற்றவரும், அக்னிஹோத்ரிகளும், ப்ராம்ஹணர்களுள் ஸமர்த்தருமாகிய நால்வர் அல்லது மூவர் கொண்டது பரிஷத் என்று விதிக்கப்பட்டுள்ளது. அனாஹிதாக்னிகளாயும், வேத வேதாங்கங்களை முழுவதும் அறிந்தவரும், தர்மம் அறிந்தவருமாகிய ப்ராம்ஹணர்கள் ஐந்து அல்லது மூன்று பேர்கள் கொண்டது பரிஷத் எனச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. முனிகளாயும், ஆத்மஜ்ஞர்களாயும், யாகங்கள் செய்தவரும், வேத வ்ரதங்கள் அனுஷ்டித்தவரும், ஆகிய ப்ராம்ஹணர்களுள் ஒருவர் உள்ளதும் பரிஷத்தாக ஆகும். எந்த ப்ராம்ஹணர்கள் சாஸ்த்ர ப்ரமாணத்தை ஆராய்கின்றவராய்த் தர்மத்தைச் சொல்லுகின்றனரோ, உண்மை

யத்தம் ப்ரவத³ந்தி வை । தேஷாமுத்³விஜதே பாபம் ஸத்³பூ⁴தகு³ணவாதி³நாம் ॥ யதா²ஶ்மநி ஸ்தி²தம் தோயம் மாருதார்கேண ஶுஷ்யதி । ஏவம் பரிஷதா³தே³ஶாந்நாஶயேத்தஸ்ய து³ஷ்க்ருதம் ॥ நைவ க³ச்ச²தி கர்தாரம் நைவ க³ச்ச²தி பர்ஷத³ம் । மாருதார்காக்³நிஸம்யோகா³த் பாபம் நஶ்யதி தோயவத் ॥ அஶௌசாநி து ஸர்வாணி ப்ரக்ஷிப்யந்தே யதோ²த³கே । ததை²வ கில்பி³ஷம் ஸர்வம் ப்ரக்ஷிபேச்ச த்³விஜாநலே ॥ யே பட²ந்தி த்³விஜா வேத³ம் பஞ்சயஜ்ஞரதாஶ்ச யே । த்ரைலோக்யம் தாரயந்த்யேதே பஞ்சேந்த்³ரியரதா அபி ॥ த⁴ர்மஶாஸ்த்ரரதா²ரூடா⁴ வேத³க²ட்³க³த⁴ரா த்³விஜா: । க்ரீடா³ர்த²மபி யத்³ப்³ரூயு: ஸ த⁴ர்ம: பரம: ஸ்ம்ருத: ॥ சாதுர்வைத்³யோ விகல்பீ ச அங்க³வித்³த⁴ர்மபாட²க: । த்ரயஶ்சாஶ்ரமிணோ முக்²யா: பர்ஷதே³ஷா த³ஶாவரா' இதி ॥ சதுர்ணாம் வேதா³நாம் பாரக³த்வாச்சாதுர்வைத்³ய: ॥

யான குணத்தைச் சொல்லுகின்ற அவரிடமிருந்து பாபம் பயத்தையடைகின்றது. எப்படிக் கல்லின் மேலுள்ள ஜலம் காற்றினாலும் ஸூர்யனாலும் வற்றுகின்றதோ, அப்படி பரிஷத்தானது தன்னுடைய தீர்மானத்தால் அவனிடமுள்ள பாபத்தைப் போக்குகின்றது. கர்த்தாவையும் பாபம் அடைவதில்லை. பரிஷத்தையும் அடைவதில்லை. காற்று, ஸூர்யன், அக்னி இவர்களின் சேர்க்கையால் ஜலம் வற்றுவதுபோல் பாபம் நசிக்கின்றது. அசுத்திகள் எல்லாம் எப்படி ஜலத்தில் போக்கப்படுகின்றதோ, அப்படியே பாபமெலாம் ப்ராம்ஹணனாகிய அக்னியில் போடப்படுகிறது. எந்த ப்ராம்ஹணர்கள் வேதத்தைப் படிக்கின்றனரோ, எவர்கள் ஐந்து யஜ்ஞங்களைச் செய்கின்றவரோ, அவர்கள் ஐந்து இந்த்ரியங்களுக்கு வச்யராயினும் மூவுலகங்களையும் சுத்தம் செய்கின்றனர். தர்மசாஸ்த்ரமெனும் தேரில் ஏறியவரும், வேதமெனும் கத்தியைத் தரித்தவருமாகிய ப்ராம்ஹணர்கள் விளையாட்டிற்காகவாவது எதைச் சொல்லுவாரோ அது சிறந்த தர்மமெனப்பட்டுள்ளது. நான்கு வேதமறிந்தவர்கள், விகல்பீ, வேதாங்கங்களை யறிந்தவன், தர்மசாஸ்த்ரங்களை யறிந்தவன், பெரியோர்களான மூன்று ஆச்ரமம் உடையவர்கள் (ப்ரம்ஹசாரீ, க்ருஹஸ்தன், வானப்ரஸ்தன்) என்று இந்தப் பத்துப்பேர்கள் அடங்கியதும் தசாவரா பரிஷத் எனச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

विकल्प्यादिस्वरूपमङ्गिरसाह—

‘धर्मस्य परिषदश्चैव प्रायश्चित्तक्रमस्य च । त्रयाणां यः प्रमाणज्ञस्स विकल्पी भवेद्द्विजः ॥ शब्दे छन्दसि कल्पे च शिक्षायां च सुनिश्चितः । ज्योतिषां गणिते चैव स नैरुक्तोऽभिधीयते ॥ वेदविद्याव्रतस्नातः कुलशीलसमन्वितः । अनेकधर्मशास्त्रज्ञः प्रोच्यते धर्मपाठकः’ इति ॥

ब्रह्मचर्याश्रमादूर्ध्वं विप्रो वृद्धः । चातुर्वैद्यत्वादिविशेषणविशिष्टा गृहस्थाश्रमवर्तिनो दश संख्याकाः परिषच्छब्दवाच्याः । ये ‘चत्वारो वा त्रयो वा’ इत्यादिपक्षाः पूर्वोक्तास्ते सर्वे महापापेभ्योऽर्वाचीनविषयाः युगान्तरविषया वा ॥

यथाह देवलः—

‘पापानां तारतम्येन विप्राणां गुरुलाघवम् ।

விகல்பீ முதலியவரின் ஸ்வரூபம் அங்கிரஸ்ஸால் சொல்லப் பட்டுள்ளது:— தர்மம், பரிஷத், ப்ராயச்சித்தக்ரமம் இம் மூன்றின் ப்ரமாணத்தை யறிந்தவன் எவனோ அந்த ப்ராம்ஹணன் “விகல்பீ” எனப்படுவான். சப்த சாஸ்த்ரம், சந்தஸ், கல்பம் (ச்ரௌத ஸூத்ரம்), சிக்ஷை, ஜ்யோதிஷ கணித சாஸ்த்ரம், இவைகளில் ஜ்ஞானமுடைய வேதாங்கங்களை யறிந்தவன் நைருக்தன் ஆவான். வேதவித்யாஸ்நாதனும், வ்ரத ஸ்நாதனும், நற்குலத்தில் பிறந்தவனும், நல்லொழுக்கமுள்ளவனும், அநேக தர்மசாஸ்த்ரங் களை யறிந்தவனுமாகியவன் தர்மபாடகன் எனப்படுகிறான், என்று.

ப்ராம்ஹசர்ய ஆச்ரமத்துக்கு மேலுள்ளவன் வ்ருத்தன் எனப் படுவான். சாதுர்வைத்யத்வம் முதலிய விசேஷணங்களுடன் கூடியவரும், க்ருஹஸ்தாச்ரமத்திலிருப்பவருமாகிய பத்து ப்ராம்ஹணர்கள் பரிஷத் என்ற சப்தத்தால் சொல்லப் படுகின்றனர். “நால்வர் அல்லது மூவர்” என்று சொல்லப்பட்ட பக்ஷங்கள் முன் சொல்லப்பட்டவை எவையோ, அவையெலாம் மஹாபாதகங்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டுள்ள பாபங்களைப்பற்றியவை, அல்லது மற்ற யுகங்களைப்பற்றியவை. அதைச் சொலலுகிறார்,

தேவலர்:— பாபங்களின் தாரதம்யத்தை அனுஸரித்து

साङ्गोऽपि नार्हति तत्कर्तुमेको विप्रोऽनुग्रहम् ॥
शान्तानां च विदुषां कलौ सङ्घः प्रशस्यते ।
धर्मज्ञा बहवो विप्राः कर्तुमर्हन्त्यनुग्रहम्' इति ॥

यत्त्वङ्गिरसा—

'पातके तु शतं पर्षत् सहस्रं महदादिषु ।
उपपातके तु पञ्चाशत् स्वल्पे स्वल्पं तथा भवेत्' इति ॥ तदभ्यासविषयम् ॥

अङ्गिराः—

'आर्तानां मार्गमाणानां प्रायश्चित्तानि ये द्विजाः ।
जानन्तो न प्रयच्छन्ति ते यान्ति समतां तु तैः ॥ तस्मादार्तं समासाद्य ब्राह्मणं च विशेषतः । जानद्भिर्धर्मवर्त्मानं न भाव्यं तु पराङ्मुखैः ॥ अनयित्वैतराना

(பரிஷத்) ப்ராம்ஹணர்களின் அதிகமும் குறைவும். ஆகையால் ஸாங்கமாகிய வேதத்தைக் கற்றவனாயினும் ஒரு ப்ராம்ஹணன் அனுக்ரஹம் செய்ய அர்ஹனாகான். கலியுகத்தில், சாந்தர்களும், வித்வான்களுமாகிய ப்ராம்ஹணர்களின் கூட்டமே சிறந்ததெனப் படுகிறது. தர்மங்களை யறிந்த ப்ராம்ஹணர்கள் அநேகரே அனுக்ரஹம் செய்ய உரியவராகின்றனர்.

அங்கிரஸ்ஸினால்:— "பாதகத்தில் நூறுபேர்கள் கொண்ட பரிஷத் வேண்டும். மஹாபாதகம் முதலியவைகளில் ஆயிரம் பேர்களடங்கிய பரிஷத் இருக்கவேண்டும். உபபாதகங்களில் ஐம்பதுபேர்கள் கொண்ட பரிஷத் இருக்கவேண்டும். அல்பமான பாபத்தில் ஸ்வல்பமான ப்ராம்ஹணர்களடங்கிய பரிஷத் இருக்கலாம்," என்று சொல்லிய வசனமுள்ளதே எனில், அது அடிக்கடி செய்த பாபத்தைப்பற்றியது.

அங்கிரஸ்:— வருந்தியவர்களும், தேடுகிறவர்களுமான பாபிகளுக்கு ப்ராயஸ்சித்தங்களை எந்த ப்ராம்ஹணர்கள் அறிந்திருந்தும் சொல்வதில்லையோ, அவர்கள் அந்தப் பாபிகளுடன் ஸமமான பாதகத்தை யடைகின்றனர். ஆகையால், வருந்தியவனை ப்ராம்ஹணன் ஸமீபத்தில் வந்தால் தர்ம மார்க்கத்தை யறிந்தவர்கள் பராங்முகர்களாய் இருக்கக்கூடாது. ப்ரார்த்திக்கப்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

படாதவரும், அழைக்கப்படாதவரும், கேட்கப்படாதவருமாகியவர்கள் தர்மத்தை அறிந்தவராயினும் ஸபையில் ப்ராயஶ்சித்தத்தை ஒருபொழுதும் சொல்லக்கூடாது. ஜலம் முதலியவைகளில் விழுந்து மரிக்குந்தறுவாயிலுள்ளவனை வெளியேற்றினால் எந்தப் புண்யமோ, அந்தப் புண்யம் பாபியைப் பாபத்தினின்றும் ப்ராயஶ்சித்தத்தால் வெளியேற்றுவதால் அறிந்த மனிதர்களுக்கு உண்டாகும். எந்த வித்வானான மனிதன் ப்ராயஶ்சித்தத்தை விதித்துப் பாபியைப் பாபத்தினின்றும் விடுவிக்கின்றானோ, அவன் இவ்வுலகிலும் மேலுலகிலும் ஸுகத்தை அடைவான். ஆயுள், யசஸ், பலம் இவைகளையும் அடைவான்.

பரிஷத்துக்கு யோக்யரல்லாதவர்.

பெயரைமட்டும் தரித்துள்ள ப்ராம்ஹணர்களுக்குப் பரிஷத் தன்மை இல்லையென்கிறார்,

பராசரர்:— "இவர்களுக்கு மேல் எந்த ப்ராம்ஹணர்கள் பெயரைமட்டில் வஹித்துள்ளனரோ, அவர்கள் ஆயிரம் பேர்கள் கூடினாலும் பரிஷத்தன்மை யில்லை," என்று. இவர்களுக்கு மேல் = முன் சொல்லப்பட்டுள்ள நற்குணங்களுள்ள ப்ராம்ஹணர்களைக் காட்டிலும் வேறானவர்கள், அதாவது குணமற்றவர்கள்.

ஸ பராசர:—

ஸாவித்ர்யாஶ்சாபி காயத்ர்யா: ஸந்த்யோபாஸ்த்யக்னிகார்யயோ:। அஜ்ஞாநாத் க்ருஷிகர்தாரோ ப்ராஹ்மணா நாமதாரகா:॥ யதா காஷ்டமயோ ஹஸ்தீ யதா சர்மமயோ ம்ருக:। ப்ராஹ்மணோ ஹ்யநதீயாந: த்ரயஸ்தே நாமதாரகா:॥ ப்ராயஶ்சித்தம் ப்ரயச்சந்தி யே த்விஜா நாமதாரகா:। தே த்விஜா: பாபகர்மாண: ஸமேதா நரகம் யயு:' இதி ॥ யயுர்யாந்தீத்யர்த:॥

ஸ பராசர:—

அவ்ரதாநாமமந்த்ராணாம் ஜாதிமாத்ரோபஜீவிநாம்। ஸஹஸ்ரஶ: ஸமேதாநாம் பரிஷத்த்வம் ந வித்யதே॥ யத்வதந்தி தமோமூடா மூர்க்கா தர்மமதத்வித:। தத்பாபம் ஶததா பூத்வா தத்வக்த்ரூநதிகச்சதி॥ அஜ்ஞாத்வா தர்மஶாஸ்த்ராணி ப்ராயஶ்சித்தம் ததாதி ய:। ப்ராயஶ்சித்தீ பவேத்பூத: கில்பிஷம் பர்ஷதம்

பராசரர்:— காயத்ரியையும், ஸந்த்யோபாஸனத்தையும், அக்னி கார்யத்தையும் அறியாமல் க்ருஷி செய்பவரான ப்ராம்ஹணர்கள் நாமதாரக ப்ராம்ஹணர்கள் எனப்படுவர். மரத்தினால் செய்யப்பட்ட யானை எப்படியோ, தோலினால் செய்யப்பட்ட மான் எப்படியோ, அப்படியே அத்யயனம் செய்யாத ப்ராம்ஹணனும். அம் மூவரும் பெயரை மட்டும் தரித்தவராவர். நாமதாரகர்களான எந்த ப்ராம்ஹணர்கள் ப்ராயஶ்சித்தத்தை உபதேசிக்கின்றனரோ, அந்தப் பாபிகளான ப்ராம்ஹணர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து நரகத்தை யடைகின்றனர்.

பராசரர்:— வ்ரதங்களில்லாதவரும், மந்த்ரமில்லாதவரும், ஜாதியால் மட்டும் பிழைப்பவருமாகியவர் ஆயிரம் பேர்கள் கூடியிருந்தாலும் அவர்களுக்குப் பரிஷத்தன்மை யில்லை. தமோகுணத்தால் மூடரும், மூர்க்கரும், அறியாதவர்களுமாகிய எவர்கள் ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகின்றனரோ, அவர்களை அந்தப் பாபியின் பாபம் பலவிதமாக ஆகி அடைகின்றது. எவன் தர்ம சாஸ்த்ரங்களை அறியாமல் ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறானோ, அந்தப் பரிஷத்தைப் பாபம் அடைகின்றது. ப்ராயஶ்சித்தத்தை அபேக்ஷித்த பாபி சுத்தனாகின்றான். அரசனின் அனுமதியி

வ்ருஜேத் ॥ ராஜ்ஞஸ்த்வாநுமதே ஸ்தித்வா ப்ராயஶ்சித்தம் விநிர்திஶேத் । ஸ்வயமேவ ந கர்தவ்யம் கர்தவ்யா ஸ்வல்பநிஷ்க்ருதி:' இதி ॥

ப்ராயஶ்சித்தவிதாநஸ்தலம் ॥

அத பராஶர:—

'ப்ராயஶ்சித்தம் ஸதா கார்யம் தேவதாயதநாக்ரத: । ஆத்மக்ருச்ச்ரம் தத: க்ருத்வா ஜபேத்வை வேதமாதரம்' இதி ॥ தேவதாயதநாக்ரத இதி ஶைவஸ்ய வைஷ்ணவஸ்ய வா அக்ரத: ஸ்தித்வா நிர்திஶேதித்யர்த்த: ॥ அத ஏவ புண்யதீர்த்தாதேரப்யுபலக்ஷணம் ॥ 'தேவாலயே நதீதீரே ஶுத்தே தேஶே ஸபாக்ருஹே । உபவிஶ்ய யதாஶாஸ்த்ரம் ப்ராயஶ்சித்தம் விநிர்திஶேத்' இதி ஸ்ம்ருதே: ॥ ஏவம் ப்ராயஶ்சித்தம் விநிர்திஶ்யாநந்தரம் நிர்திஷ்டாரஸ்ஸர்வேऽபி ஸ்வாத்மஶுத்த்யர்த்தம் தத்ப்ராயஶ்சித்தாநுஸாரேண கிஞ்சித் க்ருச்ச்ரம் க்ருத்வாऽநந்தரம் வேதமாதரம் காயத்ரீம் யதாஶக்தி ஜபேயு:॥

விருந்து ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லவேண்டும். தானாகவே சொல்லக்கூடாது. ஸ்வல்பமான ப்ராயஶ்சித்தத்தைப் பரிஷத்தும் செய்துகொள்ளவேண்டும்.

ப்ராயஶ்சித்தம் விதிக்கும் இடம்.

பராசரர்:— "தேவாலயத்தின் முன்னிலையில் இருந்து ப்ராயஶ்சித்தத்தை விதிக்கவேண்டும். பிறகு தனது சுத்திக்காக க்ருச்ரா சரணம் செய்துகொண்டு காயத்ரியை ஜபிக்கவேண்டும்" என்று. தேவாலயம் என்றதால் சிவாலயம் அல்லது விஷ்ணு ஆலயத்தின் முன்னிலையில் இருந்து ப்ராயஶ்சித்தத்தை விதிக்கவேண்டும். இது புண்யதீர்த்தம் முதலியவைகளையும் சொல்வதாகும். "தேவாலயம் நதீதீரம், சுத்தமான தேசம், ஸபாப்ரதேசம் இவைகளுள் ஒன்றில் உட்கார்ந்து சாஸ்த்ரப்படி ப்ராயஶ்சித்தத்தை விதிக்கவேண்டும்" என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால். இவ்விதம் ப்ராயஶ்சித்தத்தை விதித்து, பிறகு ப்ராயஶ்சித்தம் விதித்தவரெல்லோரும் தமது சுத்திக்காக அந்த ப்ராயஶ்சித்தத்திற்குத் தகுந்தபடி ஸ்வல்பமாக

𑌅𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌾𑌃—

'𑌉𑌪𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌦𑍇𑌶𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍। 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃—

'𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌖𑍍𑌯𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌪𑍀 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌧𑍇𑌨𑍁𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑍃𑌷𑌮𑍍। 𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰𑍋 𑌧𑍇𑌨𑍂𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌪𑍇 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌖𑍍𑌯𑌾𑌪𑌯𑍇𑌨𑍍𑌨𑌰𑌃 ॥ 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑍇 𑌵𑍍𑌰𑌤 𑌆𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍। 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍀 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌶𑌾𑌠𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌤 𑌸𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌷𑍁। 𑌵𑌿𑌖𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌸𑌭𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

க்ருச்ரத்தையனுஷ்டித்து, பிறகு வேத மாதாவான காயத்ரியை யதாசக்தி ஜபிக்கவேண்டும்.

அங்கிரஸ்:— *உபஸ்தானம், (பரிஷத்தையடைவது), வ்ரதாதேசம்(ப்ராயஶ்சித்தத்தை விதிப்பது), சர்யா (ப்ராயஶ்சித்தத்தையனுஷ்டிப்பது), சுத்திப்ரகாசனம் (ப்ராயஶ்சித்த அனுஷ்டானத்தால் சுத்தியாகியதை வெளியிடுவது), என்று இந்த நான்கு விதமுடையது ப்ராயஶ்சித்தம், என்று தர்மசாஸ்த்ர கர்த்தாக்களால் சொல்லப்பட்டுள்ளது.*

பராசரர்;— *பாபம் செய்தவன் கோதானத்தையும், வ்ருஷப தானத்தையும் செய்து பாபத்தை வெளியிடவேண்டும். மஹாபாப விஷயத்தில் மூன்று பசுக்களைத் தானம்செய்து பாபத்தை வெளியிடவேண்டும். வ்ரதம் இரண்டு மடங்காய் விதிக்கப்பட்டால் தக்ஷிணையும் இரண்டுமடங்காக ஆகும். வ்ரதம் எவ்வளவு மடங்கு விதிக்கப்பட்டதோ அவ்வளவு மடங்கு தக்ஷிணையும் ஆகும். தனம் இருக்கும்பொழுது தனவிஷயத்தில் வஞ்சனையைச் செய்யக்கூடாது. அவ்விதம் செய்தால் அது பலனைக் கொடுக்காது. ஸபையில் உள்ளவர்க்குப் பாபத்தை வெளியிட்டு ஸ்வல்பதானமும் செய்துவிட்டு, ப்ராயஶ்சித்தத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும்.*

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌥 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌹𑌨𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃—

‘𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍋𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌘𑌾𑌤𑌕𑍇 ।
𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍇𑌤𑍁𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑍇𑌤𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍋𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃 = 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌧𑍍𑌯𑌯𑌨𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌵𑌾𑌨𑍍 । 𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌷𑌦𑍁𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌸𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍇𑌤𑍁𑌃 । 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌘𑌾𑌤𑌕𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌷𑌤𑍍 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍, 𑌕𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌾𑌹,

𑌸 𑌏𑌵—

‘𑌸𑍇𑌤𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑌪𑌥𑍇 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌚

ப்ரம்ஹஹத்தியின் ப்ராயஶ்சித்தம்

இனி ப்ராணிகளைக் கொலை செய்ததற்கு ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்படுகிறது. அதில், மஹாபாபமான ப்ரம்ஹஹத்திக்கு ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

பராசரர்:— "நான்கு வித்யைகளையுமறிந்தவன் ப்ரம்ஹஹத்தி செய்தவன் விஷயத்தில் விதிப்படி ஸமுத்ர ஸேது யாத்ரையை ப்ராயஶ்சித்தமாய் விதிக்கவேண்டும்," என்று. வேதாத்யயன ஸம்பந்நனும் அனுஷ்டாதாவாயும் உள்ளவன், சதுர்வித்யோபபன்னன். இதனால் பரிஷத் முழுவதும் சொல்லப்படுகிறது. ஸமுத்ரத்தில் ஸ்ரீ ராமனால் கட்டப்பட்ட ஸேது ஸமுத்ரஸேது எனச் சொல்லப்படுகிறது. அந்த ஸேது யாத்ரையை விதிப்படி அனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்று ப்ரம்ஹஹத்தி செய்தவனுக்கு விதிக்கவேண்டும். விதியுடன் என்று சொல்லப்பட்டதால், அந்த விதி எவ்விதமாகியது என்ற விஷயத்தில், அதில் செய்ய வேண்டியதைச் சொல்லுகிறார்,

பராசரரே:— "ஸேது யாத்ரைக்குப் போகும் வழியில் நான்கு வர்ணத்தாரிடமிருந்தும் பிக்ஷையை வாங்கவேண்டும், பாபம்

ரேத் । வர்ஜயித்வா விசேஷேண ச்சத்ரோபாநத்விவர்ஜித: ॥ அஹம் துஷ்க்ருதகர்மா வை மஹாபாதககாரக: । க்ருஹத்வாரேஷு திஷ்டாமி பிக்ஷார்தீ ப்ரஹ்மகாதக: ॥ கோகுலேஷு வஸேச்சைவ க்ராமேஷு நகரேஷு ச । தபோவநேஷு தீர்த்தேஷு நதீப்ரஸ்ரவணேஷு ச ॥ ஏதேஷு க்யாபயந்நேந: புண்யம் கத்வா து ஸாகரம் । தசயோஜநவிஸ்தீர்ணம் சதயோஜநமாயதம் ॥ ராமசந்த்ரஸமாதிஷ்டம் நலஸஞ்சயஸஞ்சிதம் । ஸேதும் த்ருஷ்ட்வா ஸமுத்ரஸ்ய ப்ரஹ்மஹத்யாம் வ்யபோஹதி ॥ ஸேதும் த்ருஷ்ட்வா விசுத்தாத்மா த்வவகாஹேத ஸாகரம்’ இதி ॥

‘ச்சத்ரோபாநத்விவர்ஜித:’ இதி ந கேவலம் பிக்ஷாவேலாயாம், கிந்து மார்ககமநேऽபீதி த்ரஷ்டவ்யம் । ‘அஹம் துஷ்க்ருதகர்மே’தி பிக்ஷாடநே வக்தவ்ய: உக்திப்ரகாரோऽபிஹித: । ஸஞ்சாரச்ரமாபநோதநார்தம் தபோவநாதிஷு நிவஸேத் । தத்ர வ்யாக்ராதிபயே

செய்தவரைத் தவிர்த்து. குடை, பாதரக்ஷை இல்லாதவனாய் இருக்க வேண்டும். “நான் பாபம் செய்தவன், மஹாபாதகத்தைச் செய்தவன், வீடுகளின் வாயிற்படியில் நிற்கின்றேன், பிக்ஷையை விரும்புகிறேன், நான் ப்ரம்ஹஹத்தி செய்தவன்” என்று சொல்லி பிக்ஷை கேட்கவேண்டும். மாட்டுக்கொட்டில்களிலும், க்ராமங்களிலும், நகரங்களிலும், தபோவனங்களிலும், புண்ய தீர்த்தங்களிலும், நதிக்கரைகளிலும், மலையருவிகளிலும், என்ற இவைகளில் வஸிக்கவும். இவைகளில் பாபத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டு புண்ய ப்ரதமான ஸமுத்ரத்தை யடைந்து, பத்துயோஜனை அகலமுடையதும், நூறுயோஜனை நீளமுள்ளதும், ஸ்ரீ ராமசந்த்ரனால் உத்தரவிடப்பட்டதும், நளனால் கட்டப்பட்டதும், ஆகிய ஸேதுவை தர்சித்தால் ப்ரம்ஹஹத்யா பாபத்தை அகற்றுவான். ஸேது தர்சனத்தால் சுத்தனாய் ஸமுத்ரத்தில் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும்,” என்று.

குடை, பாதரக்ஷை தரிக்கக்கூடாது என்பது பிக்ஷை கேட்கும் காலத்தில் மட்டும் அல்ல. வழிநடக்கும் காலத்திலும் என்றறியவும். “நான் பாபி......” என்றது பிக்ஷை கேட்கும் காலத்தில் சொல்ல வேண்டிய ப்ரகாரமாகும். வழிநடப்பதால் களைப்புற்றால் தபோவனம் முதலியவைகளில் தங்கலாம். அங்கு புலி முதலியவைகளால்

𑌸𑌤𑌿 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌨𑌗𑌰𑍇 𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌗𑍋𑌶𑌾𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌯𑌤𑌨𑌾𑌦𑍌 𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌨𑌿𑌵𑌸𑍇𑌤𑍍 । '𑌏𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌪𑌯𑌨𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌪𑌾𑌪𑌪𑍍𑌰𑌖𑍍𑌯𑌾𑌪𑌨𑌮𑍍, 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌸𑍇𑌤𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹 𑌸 𑌏𑌵—

'𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌤𑍋 𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮 𑌵𑌾𑌸𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍁𑌪𑌸𑌰𑍍𑌪𑌤𑌿 ।
𑌸𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌸𑌹 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌭𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍 ॥
𑌗𑌾𑌵𑌶𑍍𑌚𑍈𑌕𑌶𑌤𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌾 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌶𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑌾𑌹 𑌸 𑌏𑌵—

'𑌯𑌜𑍇𑌤 𑌵𑌾𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌧𑍇𑌨 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌤𑍁 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌪𑌤𑌿𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

பயம் ஏற்படுமாகில் க்ராமம், நகரம் இவைகளில் நுழைந்து, மாட்டுக் கொட்டில், தேவாலயம் முதலிய புண்ய தேசங்களில் வஸிக்கவும். "இவ்விடங்களில் பாபத்தை வெளியிடவேண்டும்" என்றதற்கு பிக்ஷை வாங்கும் வீடுகளில் மட்டில் என்பதில்லை, ஆனால் தங்கும் இடங்களிலும் பாபத்தை வெளியிடவேண்டுமென்பது பொருள்.

ஸேது யாத்ரையை முடித்துத் திரும்பி வந்தவன் மறுபடி செய்யவேண்டியதைச் சொல்லுகிறார்,

பராசரர்:— "மறுபடி திரும்பி வந்தவன் வஸிப்பதற்காகத் தன் வீட்டை யடையவேண்டும். புத்ரர்களுடனும் ப்ருத்யர்களுடனும் கூடியவனாய் ப்ராம்ஹணர்களுக்குப் போஜனம் செய்விக்கவேண்டும். பிறகு நான்கு வேதமறிந்த ப்ராம்ஹணனுக்கு நூற்றொன்று பசுக்களைத் தக்ஷிணையாய்க் கொடுக்கவேண்டும். ப்ராம்ஹணர்களின் அனுக்ரஹத்தால் அவன் பாபத்தினின்றும் விடுபடுவான்," என்று.

ஸேதுவைத் தர்சிப்பதற்குச் சக்தியற்ற அரசனுக்கு மற்றொரு ப்ராயச்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

பராசரர்:— பூமண்டலத்துக்கதிபதியான அரசனாகில் அச்வமேத யாகத்தையாவது செய்யலாம்.

𑌕𑌲𑍌 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌶𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌮𑍍। ‘𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃। 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑍇 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌲𑌿𑌖𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌲𑍌 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌶𑌰𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃’ 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍॥

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿—

‘𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌹𑍋𑌦𑌧𑍌।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌾 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿’ 𑌇𑌤𑌿॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇𑌽𑌪𑌿—

‘𑌸𑍇𑌤𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧 𑌇𑌤𑌿 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌏𑌤𑌤𑍍𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍’ 𑌇𑌤𑌿॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑌾𑌹 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃—

‘𑌶𑌿𑌰𑌃𑌕𑌪𑌾𑌲𑍀 𑌧𑍍𑌵𑌜𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌶𑍀 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌵𑍇𑌦𑌯𑌨𑍍।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌬𑍍𑌦𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌿𑌤𑌭𑍁𑌕𑍍 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍’ 𑌇𑌤𑌿॥

கலியில் பராசரர் சொல்லிய ப்ராயஸ்சித்தமே முக்யமாகும். "க்ருதயுகத்தில் மனுவால் சொல்லப்பட்ட தர்மங்கள் முக்யங்களாகும். த்ரேதாயுகத்தில் கௌதமர் சொல்லிய தர்மங்களும், த்வாபரயுகத்தில் சங்க லிகிதர்கள் சொல்லிய தர்மங்களும், கலியுகத்தில் பராசரர் சொல்லிய தர்மங்களும் முக்யங்களாகும்" என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால்.

வ்யாஸரும்:— *ஸமுத்ரத்தின் ஸேதுவை யடைந்து, அங்கு மஹோததியில் ஸ்நானம் செய்து, ராமேச்வர லிங்கத்தைத் தர்சித்தால், ப்ரம்ஹஹத்யை செய்தவன் சுத்தனுவான்.*

ஸ்ரீராமாயணத்திலும்:— *ஸேதுபந்தமென்று ப்ரஸித்தமாயும் மூவுலகத்தாராலும் பூஜிக்கப்பட்டதாயும் உள்ள தீர்த்தம் மிகப் பரிசுத்தமாகியது. மஹாபாதகங்களையும் அகற்றக் கூடியது.*

மற்றோர் ப்ராயஸ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார் **யாஜ்ஞவல்க்யர்:**- *ப்ரம்ஹஹத்தி செய்தவன் பன்னிரண்டு வர்ஷம் முடியும் வரையில் மண்டையோட்டைத் தரித்தவனுயும், கொடியுடையவனுயும், பிக்ஷான்னத்தைப் புஜிப்பவனுயும், தனது கார்யத்தைத் தெரிவிப்பவனுயும், அல்பமாகப் புஜிப்பவனுயும், இருந்தால் சுத்தியை அடைவான்.*

𑌮𑌨𑍁𑌃—

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶 𑌸𑌮𑌾𑌃 𑌕𑍁𑌟𑍀𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌨𑍇 𑌵𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑌭𑍈𑌕𑍍𑌷𑌾𑌶𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌵𑌶𑌿𑌰𑍋𑌧𑍍𑌵𑌜𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌹𑍇𑌮𑌾𑌦𑍍𑌰𑍌—

𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌂 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑍀𑌰𑌵𑌾𑌸𑌾 𑌜𑌟𑍀 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌹𑌤𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌪𑌾𑌲𑌂 𑌧𑌾𑌰𑌯𑍇𑌨𑍍𑌮𑍁𑌦𑌾 ॥ 𑌤𑌦𑌭𑌾𑌵𑍇𑌽𑌨𑍍𑌯𑌦𑍀𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌬𑌿𑌭𑍃𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌦𑌾 । 𑌤𑌚𑍍𑌛𑌵𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌧𑍍𑌵𑌜𑌦𑌣𑍍𑌡𑍇𑌨 𑌧𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌨𑍇 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌵𑌨𑍍𑌯𑌾𑌹𑌾𑌰𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍇𑌕𑌾𑌹𑌾𑌰𑍋 𑌮𑌿𑌤𑌾𑌶𑌨𑌃 । 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌨𑌂 𑌚𑌾𑌧𑍍𑌯𑌯𑌨𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌮𑌰𑍇𑌦𑍍𑌧𑌰𑌿𑌮𑍍 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌦𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌦𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ॥ 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑍁𑌸𑍇𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌚 ।

மனு:-ப்ரம்ஹஹத்தி செய்தவன் பன்னிரண்டு வர்ஷம் முடியும் வரையில் அரண்யத்தில் குடிசைகட்டி அதில் வஸிக்கவேண்டும். தனது சுத்திக்காகப் பிக்ஷாந்நத்தைப் புஜிப்பவனாய், சவத்தின் தலையைத்வஜமாகச் செய்துகொண்டு இருக்கவேண்டும்.

ஹேமாத்ரியில்:—அறியாமையால் ப்ராம்ஹணனைக் கொன்றால் கொன்றவன் மரவுரியைத் தரிப்பவனாயும் ஜடையுடையவனாயும் இருக்கவேண்டும். தன்னால் கொல்லப்பட்ட ப்ராம்ஹணனின் கபாலத்தைச் சந்தோஷத்துடன் (அருவருப்பின்றி) தரிக்க வேண்டும். அது இல்லாவிடில் வேறு சவத்தின் கபாலத்தை ஜல பானத்திற்காக எப்பொழுதும் தரிக்கவேண்டும். அந்தச் சவத்தின் வஸ்த்ரத்தை த்வஜமாகிய தண்டத்தால் தரித்து வனத்தில் ஸஞ்சரிக்கவேண்டும். எப்பொழுதும் காட்டில் உண்டானவதையே புஜிப்பவனாயும், ஒருவேளை புஜிப்பவனாயும், ஸ்வல்பமாகப் புஜிப்பவனாயும் இருக்கவேண்டும். நன்றாக ஸந்த்யோபாஸனத்தைச் செய்ய வேண்டும். மூன்று காலங்களிலும் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். வேதத்தைக் கற்பித்தல், வேதத்தைக் கற்றுக்கொள்ளுதல் இவைகளை வர்ஜிப்பவனாய் ஸ்ரீ ஹரியை ஸ்மரிக்கவேண்டும். கந்தம் முதலிய வைகளை வர்ஜிப்பவனாய் எப்பொழுதும் ப்ரம்ஹசர்ய வ்ரதத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். புண்ய தீர்த்தங்களையும், புண்ய க்ஷேத்ரங் களையும், புண்யமான ஆச்ரமங்களையும் ஸேவித்து உபவாஸத்துடன்

யதி வந்யைர்ந ஜீவேத க்ராமே பிக்ஷாம் ஸமாசரேத் ॥ அப-
க்வேந ஶராவேண ரக்தவர்ணேந வர்ணத: । வதேத் ப்ரஹ்ம-
ஹாஸ்மீதி ஸ(ப்தா)காராணி யாயயேத் ॥ சாதுர்வ-
ர்ண்யேஷு வா பைக்ஷம் த்ரிவர்ணேஷ்வதவா சரேத் । ந்யூநா
திகவிவேகேந கதந்நம் சாபி குத்ஸயந் ॥ ஆத்வாதஶாப்தம்
குர்யாதேவம் ஹரிபராயண: ॥ வ்ரதமத்யே ம்ருகைர்வாபி
ரோகைர்வாபி ஹதோ யதி । கோப்ராஹ்மணார்தம் ஸ்த்ர்யர்தம் வா
நாயுதே யதி வா ம்ரியேத் । ப்ரஹ்மஹா முச்யதே பாபாத்
த்வாதஶாப்தவ்ரதேந வை' இதி ॥

ஆபஸ்தம்ப:—

'த்வாதஶவர்ஷாணி சரித்வா ஸித்த: ஸத்பி: ஸம்ப்ரயோக' இதி ॥

ஹாரீத:—

'ஸித்த: ஸம்ப்ரயுஜ்யேத யேந விதிநா ஸ கத்யதே । ஸ

இருக்கவேண்டும். வனத்திலுள்ள வஸ்துக்களால் ஜீவிக்க முடியாவிடில், க்ராமத்தில் பிக்ஷாடனம் செய்யவும். உடையாததும், சிவப்பு நிறமுள்ளதுமாகிய மண்பாத்ரத்தினால் பிக்ஷையைப் பெறவேண்டும். நான் ப்ரம்ஹஹத்தி செய்தவன், என்று சொல்லவேண்டும். ஏழு க்ருஹங்களில் பிக்ஷையைப் பெறவேண்டும். நான்கு வர்ணங்களிலும் பிக்ஷையைப் பெறலாம். அல்லது மூன்று வர்ணங்களில் பெறலாம். அதிகம், குறைவு என்ற பிரிவு இல்லாமல் அல்பமான அந்நத்தையும் தூஷிக்காமல் புஜிக்கவேண்டும். இவ்விதம் ஸ்ரீ ஹரியை ஸேவிப்பவனாய் பன்னிரண்டு வர்ஷங்கள் வரையில் வ்ரதத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். வ்ரதத்தின் நடுவில் (அதாவது பன்னிரண்டு வர்ஷத்திற்குள்) ம்ருகங்களாலோ ரோகங்களாலோ கொல்லப்பட்டாலும், பசுக்களுக்காகவாவது, ப்ராம்ஹணனுக்காகவாவது, ஸ்த்ரீகளுக்காகவாவது சண்டை செய்து அதில் கொல்லப்பட்டு மரித்தாலும் ப்ரம்ஹஹத்தி செய்தவன் பன்னிரண்டு வர்ஷம் அனுஷ்டிக்கும் வ்ரத பலனால் சுத்தியையடைகிறான்.

ஆபஸ்தம்பர்:—பன்னிரண்டு வர்ஷம் ப்ராயச்சித்த வ்ரதத்தை அனுஷ்டித்தபிறகு சிஷ்டர்களுடன் சேர்வதற்குச் சாஸ்த்ர ஸித்தமான விதியைச் செய்யவேண்டும், என்றார். இவ்விஷயத்தில்,

ஹாரீதர்:— சிஷ்டர்களுடன் எக்கார்யத்தால் சேரலாமோ அக்கார்யத்தைச் செய்யவேண்டும். அது சொல்லப்படுகிறது.

𑌉𑌪𑍋𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌯𑌵𑌸𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌾𑌮𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌸𑌾 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌾𑌗𑌤𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌷𑌯𑌤𑌿, 𑌤𑌦𑌾 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌤𑍇𑌨 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌚𑌰𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌜𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌨𑍇𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑌾𑌹 𑌮𑌨𑍁𑌃—

'𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌯𑍋𑌪𑌪𑌾𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌧𑌨𑌂 𑌵𑌾 𑌜𑍀𑌵𑌨𑌾𑌯𑌾𑌲𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌦𑌮𑍍 ॥ 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌗𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌵𑌾 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 । 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌗𑍋𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌚' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌰𑌣𑌾𑌭𑍍𑌯𑍁𑌪𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌗𑍋𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌯𑌦𑌿 𑌕𑌥𑌞𑍍𑌚𑌿𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌗𑍋𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌯𑍋𑌃 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥

"ப்ராயஶ்சித்தம் செய்துகொண்டவன் தன் கையில் புல்லை க்ரஹித்துப் பசுவைக் கூப்பிடவேண்டும். அந்தப் பசுவானது ஸமீபத்தில் வந்து ச்ரத்தையுடன் அப்புல்லைப் பக்ஷிக்குமாகில் இவனால் நன்றாக வ்ரதம் அநுஷ்டிக்கப்பட்டதென்று அறிய வேண்டும். இல்லாவிடில் நன்றாக அநுஷ்டிக்கப்படவில்லை என்று அறியவேண்டும்", என்று.

மற்றோர் ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார் மநு:—"அல்லது எல்லாமறிந்த ப்ராம்ஹணனுக்குத் தனது தனம் முழுவதையும் கொடுக்கவேண்டும். அல்லது ப்ராம்ஹணனது ஜீவனத்திற்குப் போதுமான தனத்தையாவது கொடுக்கவேண்டும். அல்லது உபகரணங்களுடன் கூடிய வீட்டையாவது கொடுக்கவேண்டும். அல்லது ப்ராம்ஹணனைக் காப்பாற்றுவதற்காவது, பசுக்களைக் காப்பாற்றுவதற்காவது நன்றாகச் சண்டை செய்து ப்ராணனை விட்டால், பசுவையும் ப்ராம்ஹணனையும் காப்பாற்றிய அவன் ப்ரம்ஹஹத்தியினின்றும் விடுபடுவான்," என்று. தன் மரணத்தை ஏற்றுக்கொண்டு பசுக்களையும் ப்ராம்ஹணர்களையும் காப்பாற்றுவதற்காக ப்ரவ்ருத்தித்தவன் பிழைத்திருந்தால், அப்பொழுது பசு, ப்ராம்ஹணர்களைக் காப்பாற்றிய அவன் பிழைத்திருந்தாலும் ப்ரம்ஹஹத்யா பாபத்தினின்றும் விடுபடுகிறான்.

𑌮𑌨𑍁𑌃 —

‘𑌯𑌜𑍇𑌤 𑌵𑌾𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌧𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾 𑌗𑍋𑌸𑌵𑍇𑌨 𑌵𑌾 । 𑌅𑌭𑌿𑌜𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌜𑌿𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑍁𑌤𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 ॥ 𑌜𑌪𑌨𑍍 𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑌮𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌪𑌨𑍋𑌦𑌾𑌯 𑌮𑌿𑌤𑌭𑍁𑌙𑍍𑌨𑌿𑌯𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥ 𑌹𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌭𑍁𑌗𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌸𑌰𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑌃 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌮𑍍 । 𑌜𑌪𑍇𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌾𑌹𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑍍𑌵𑍈 𑌵𑍇𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃 —

‘𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌦𑍍𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 । 𑌤𑌥𑌾𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌧𑌾𑌵𑌭𑍃𑌥𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌾𑌮𑌯𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌂 𑌗𑌾𑌮𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 । 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌥𑌿 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌤𑌙𑍍𑌕𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌾 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌃’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌆𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌧𑍇 𑌆𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑌾𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌮𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍀𑌯𑌮𑍍 । 𑌤𑌦𑌾𑌹𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌨𑍁𑌦𑍇𑌵𑌲𑍌 —

மனுவே:— அச்வமேத யாகத்தையாவது செய்யலாம். அல்லது, ஸ்வர்ஜித், கோஸவம், அபிஜித், விச்வஜித், த்ரிவ்ருத்அக்னிஷ்டுத் என்ற யாகத்தையாவது செய்யவும். ஏதாவது ஒரு வேதத்தை ஜபித்துக்கொண்டு ஒரு யோஜனை தூரம் நடந்து செல்லவும். ப்ரம்ஹஹத்யா பாபத்தைப் போக்குவதற்காக ஸ்வல்பமாகப் புஜிப்பவனாய், இந்த்ரியங்களை அடக்கியவனாய், அல்லது ஹவிஸ்ஸைப் புஜிப்பவனாய் மேற்காகச் செல்லும் ஸாஸ்வதீ நதியை அனுஸரித்துச் செல்லவேண்டும். அல்லது ஆஹார நியமத்துடன் வேத ஸம்ஹிதையை மூன்று தடவை அத்யயனம் செய்யவும்.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— ஒரு ப்ராம்ஹணனைக் காப்பாற்றியதாலாவது, பன்னிரண்டு பசுக்களைக் காப்பாற்றியதாலாவது, அல்லது அச்வமேத யாகத்தின் அவப்ருதத்தில் ஸ்நானம் செய்ததாலாவது, ப்ராம்ஹஹத்தி செய்தவன் சுத்தனாவான். நீண்டதாயும் கடுமையாயுமுள்ள வ்யாதியால் பிடிக்கப்பட்ட ப்ராம்ஹணனையாவது, அல்லது அவ்விதமான பசுவையாவது பார்த்தால் அவர்களை வியாதியில்லாமற் செய்தால் ப்ராம்ஹஹத்தி செய்தவன் சுத்தனாவான்.

அடிக்கடி ப்ரம்ஹஹத்தி செய்தால் ப்ராயச்சித்தமும் அடிக்கடி செய்யப்படவேண்டும், நான்காவது வரையில். அதைச்

'விஹித: ப்ராயஶ்சித்தஸ்யாத் த்விதீயே த்விகுணம் சரேத் । த்ரு-தீயே த்ரிகுணம் சைவ சதுர்தே நாஸ்தி நிஷ்க்ருதி:' இதி ॥

வதோத்யமே ப்ராயஶ்சித்தம் ॥

வதோத்யமேऽபி வதப்ராயஶ்சித்தமாஹ யாஜ்ஞவல்க்ய:—
'சரேத்வ்ரதமஹத்வாபி காதார்தம் சேத்ஸமாகத:' இதி ॥

ஸ்ம்ருத்யந்தரேऽபி—

'அஹத்வாபி யதாவர்ணம் ப்ரஹ்மஹத்யா வ்ரதம் சரேத்' இதி ॥

யத்து வஸிஷ்டவசநம்—

'ஆத்வாதஶாத் அப்பக்ஷ ஆத்வாதஶாத்ரமுபவஸேத்' இதி, தந்மநஸா ஸங்கல்பித ப்ராஹ்மணவதஸ்ய ததேகதேஶார்தகாரிண: வேதிதவ்யமிதி மாதவீயே ॥

சொல்லுகின்றனர் **மனுவும் தேவலரும்:**— முதலில் சொல்லிய ப்ராயஶ்சித்தத்தைவிட இரண்டு மடங்கு ப்ராயஶ்சித்தத்தை இரண்டாவது ப்ரம்ஹ வதத்தில் செய்யவேண்டும். மூன்றுவது ப்ரம்ஹவதத்தில் மூன்று மடங்கு ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் செய்ய வேண்டும். நான்காவது ப்ரம்ஹவதத்தில் ப்ராயஶ்சித்தம் விதிக்கப் படுவதில்லை.

கொல்வதற்காக முயன்றால் ப்ராயஶ்சித்தம்.

வதத்திற்காக முயன்றாலும் வதத்தின் ப்ராயஶ்சித்தத்தையே சொல்லுகிறார்,

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— கொல்வதற்காக முயற்சி செய்தவன் கொல்லாவிடினும் கொன்றவனுக்குச் சொல்லிய ப்ராயஶ்சித்தத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும், என்று.

மற்றோர் ஸ்ம்ருதியில்:— கொல்லாமலிருந்தாலும் (கொல்வதற்கு முயற்சி செய்தால்) அந்தந்த வர்ணத்துக்குத் தகுந்தபடி ப்ரம்ஹஹத்யா ப்ராயஶ்சித்தத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

வஸிஷ்டர்:– "பன்னிரண்டு நாள் முழுவதும் ஜலத்தை மட்டில் பக்ஷிப்பவனாய் இருந்து பன்னிரண்டு நாள் உபவாஸம் இருக்க வேண்டும்" என்று சொல்லிய வசனமோவெனில், மனதினால் ஸங்கல்பிக்கப்பட்ட ப்ராம்ஹண வதத்தையுடையவனையும், அப்

उक्तप्रायश्चित्ताकरणे राजकृत्यमुक्तं हेमाद्रौ —

पत्तने वा स्वराष्ट्रे वा यो विप्रो ब्रह्महा भवेत् । ब्रह्महत्यां विनिश्चित्य छित्वा तच्छिखां ततः ॥ ब्रह्मसूत्रं त्रिधा छित्वा पिशिताशनवाहने । आरोहयित्वा तल्लाटे शवं तद्वदङ्कं विधेत् ॥ गुरुतल्पे भगः कार्यः सुरापाने सुराध्वजः । स्तेये तु श्वपदं कार्यं ब्रह्मण्यशिराः पुमान् ॥ एवं कृत्वा तु शास्त्रेण निर्वास्यो विषयाद्बहिः ॥ तत्सुता ब्रह्महनने सहायाश्चेदभवन् । तानप्येवं पापिनः कृत्वा निर्वास्याः पूर्ववद्बहिः ॥ तत्क्षेत्रं पशुं धान्यं पश्वारामादिकं च यत् । तत्सर्वं देवताप्रीत्यै राजा कुर्यात्समाहितः ॥ विचार्य बहुधा

பொழுதே கொல்லும் அபிப்ராயத்தை விட்டவனுமாகியவனைப் பற்றியது, என்று மாதவீயத்திலுள்ளது.

சொல்லிய ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் செய்யாவிடில், அரசனின் கார்யம் சொல்லப்பட்டுள்ளது,

ஹேமாத்ரியில்:— "பட்டணத்திலோ, தனது ராஜ்யத்திலோ, எந்த ப்ராம்ஹணன் ப்ரம்ஹஹத்தி செய்தவனோ, அவனது ப்ரம்ஹஹத்தியை விசாரித்து நிச்சயித்து, செய்தவனாகில் அவனது சிகையை வெட்டி, பிறகு அவனது உபவீதத்தை மூன்றாக அறுத்து, பிசிதாசன வாஹனத்தில் ஏற்றி, அவனது நெற்றியில் பிணத்தின் வடிவமாய்ச் சூடு போடவும். குருதல்பகமன பாபத்தில் யோனியின் அடையாளத்தைச் செய்யவும். மத்யபானத்தில் மத்யகட அடையாளத்தைச் செய்யவும். ஸ்வர்ணஸ்தேயத்தில் நாயின் கால் போல் சூடு போடவும். ப்ரம்ஹஹத்தி செய்தவனிடத்தில் தலையில்லாத புருஷ வடிவத்தைச் சுடவும். இவ்விதம் சாஸ்த்ரப்ரகாரம் செய்து, தனது தேசத்திற்கு வெளியில் அப்புறப்படுத்த வேண்டும். அவனது பிள்ளைகளும் ப்ரம்ஹஹத்திக்கு ஸஹாயர்களாக இருந்தவர்களாகில் அவர்களையும் முன்போல் செய்து ராஜ்யத்திற்கு வெளியில் கடத்தவேண்டும். அவனது நிலம், தான்யம், பசுக்கள், தோட்டம் முதலியவை எவையோ அவை எல்லாவற்றையும் தேவதைகளின் ப்ரீதிக்காக அரசன் ஏற்படுத்த வேண்டும். பல்விதமாக விசாரித்து

ராஜா தத்பத்நீபுத்ராந் துஷ்டாந் ஸேவகைர் நிர்வாஸயேத்ஸ்வராஷ்ட்ராத் | கதாசித் ராஜஸேவகை: || நோ சேத்துஷ்டாஸ்த்வர்த்தம் தேப்யோ தத்வாரய ஶிக்ஷயேச்ச' இதி || புத்ராதீநாம் தோஷாபாவே தத்த்ரவ்யம் தேப்ய ஏவ தத்வா ப்ரஹ்மக்நேந ஸஹ ஸம்பாஷணாதிகம் ந கார்யமிதி புத்ராதீந் ஶிக்ஷயேதித்யர்த்த: ||

ஸ்ம்ருத்யந்தரே —

'அயோமயம் த்விஜம் க்ருத்வா ஶிரோஹீநம் ப்ரதாபயேத் |
அங்கயித்வா லலாடே து தேஶாந்நிர்வாஸயேத் பஹி: || த்வாதஶாப்தவ்ரதேநைவ ஶுத்தோ பவிதுமர்ஹதி | அஶக்தோ வ்ரதசர்யாயாமேவம் க்ருத்வா விஶுத்த்யதி' இதி ||

ஜநகாதிஹத்யாயா: ப்ராயஶ்சித்தமுக்தம் ஸ்காந்தே —

'அஜ்ஞாநாஜ்ஜநகம் ஹத்வா நிமித்தைர் பஹுபிர் த்விஜ: |
சதுர்விம்ஶதிவர்ஷாணி வ்ரதம் க்ருத்வா விஶுத்த்யதி || த்விகுணம்

அவனது பத்னீ, புத்ரர்கள் முதலானவர்கள் குற்றமுள்ளவர்களாகில், அவர்களையும் தனது சேவகர்களால் ராஜ்யத்தினின்றும் வெளியேற்றவேண்டும். அவர்கள் குற்றமற்றவர்களாகில் பாபியின் வ்ருத்தி, தான்யம் முதலியவைகளை அவர்களுக்குக் கொடுத்து அவர்களுக்கு நற்புத்தி சொல்லவேண்டும்,” என்று. புத்ரன் முதலியவர்களுக்குக் குற்றமில்லாவிடில் பாபியின் த்ரவ்யத்தை அவர்களுக்கே கொடுத்து ப்ரம்ஹஹத்தி செய்தவனுடன்கூட பேசுவது முதலியதைச் செய்யக்கூடாது என்று புத்ரன் முதலியவர்களுக்கு உபதேசிக்கவேண்டும், என்பது பொருள்.

மற்றோர் ஸ்ம்ருதியில்:— தலையில்லாத ப்ராம்ஹணனின் உருவத்தை இரும்பால் செய்து, அதைக் காய்ச்சவேண்டும். அதனால் நெற்றியில் அடையாளம் செய்து, தேசத்திற்கு வெளியில் விரட்டவேண்டும். அவன் பன்னிரண்டு வர்ஷம் ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டித்தால் சுத்திக்கு உரியவனாவான். வ்ரதத்தை யனுஷ்டிக்கச் சக்தியற்றவன் இவ்விதம் செய்தால் சுத்தனாகிறான்.

தகப்பன் முதலியவரைக் கொன்றதற்கு ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளது, ஸ்காந்தத்தில்:— “ப்ராம்ஹணன் அறியாமையால் பல காரணங்களால் தகப்பனைக் கொன்றால், இருபத்துநான்கு வர்ஷம் ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டித்தால் சுத்தனாவான். கோ

𑌚 𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌂 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌕𑌂 𑌋𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑌂 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌮𑌹𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑌂 𑌚 𑌶𑍍𑌵𑌶𑍁𑌰𑌂 𑌜𑌾𑌮𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌤𑌥𑌾 । 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌧𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍇𑌤𑌚𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌕𑌃 ॥ '𑌉𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍇' 𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 ॥

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌃—

'𑌸𑌮𑌮𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑍇 । 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌶𑌤𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍋𑌦𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌦𑌕𑍍𑌷𑌯𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 '𑌸𑌮𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 । 𑌦𑌾𑌨𑍇 𑌫𑌲𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂𑌸𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌹𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥

தானத்தை இரண்டு மடங்கு செய்தால் சுத்தனாவான். யாகத்தில் தீக்ஷை பெற்றுள்ள ப்ராம்ஹணனைக் கொன்றால் இரண்டு மடங்கு ப்ராயஶ்சித்தத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஸ்நாதகனையும், ருத்விக்கையும் கொன்றால் இரண்டு மடங்கு ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும். மாதாமஹன், அம்மான், மைத்துனன், மாப்பிள்ளை, ஆசார்யன், இவர்களைக் கொன்றால் நான்கு மடங்கு ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளது," என்று. ஸ்நாதகன் = நாற்பது ஸம்ஸ்காரங்களை யடைந்தவன். ஆசார்யன் = "உத்பாத்ய புத்ரம்" என்று ச்லோகத்தால் சொல்லப்பட்டவன்.

தக்ஷர்:— அப்ராம்ஹணனிடத்தில் கொடுக்கப்பட்ட தானம் ஸமமான பலனைக் கொடுக்கும். ப்ராம்ஹணன் என்று பெயர் மாத்ரம் வஹித்தவனிடத்தில் கொடுக்கப்பட்ட தானம் இரண்டு மடங்கு பலனைக் கொடுக்கும். ஆசார்யனிடத்தில் கொடுக்கப்பட்டது லக்ஷம் மடங்கு பலனைக் கொடுக்கும். ஸஹோதரனிடத்தில் கொடுக்கப்பட்டது அக்ஷயமாகிய பலனைக் கொடுக்கும், என்று சொல்லிப் பிறகு சொல்லியுள்ளார்— "இரண்டு மடங்கு, ஆயிரம் மடங்கு, அனந்தம் என்று முறையே தானத்தில் பலன் உண்டாகும். அவர்களை ஹிம்ஸித்தால் தோஷமும் அவ்விதமே உண்டாகும்," என்று.

आपस्तम्बः—

'गुरुं हत्वा श्रोत्रियं वा कर्मसमाप्तमेतेनैव विधिनोत्तमादुच्छ्वासाच्चरेत् । नास्यास्मिँल्लोके प्रत्यापत्तिर्विद्यते । कल्मषं तु निर्हण्यत' इति ॥ गुरुः = पित्राचार्यादिः । श्रोत्रियः = अधीतवेदः । सोमान्तानि कर्माणि समाप्तानि यस्य, स कर्मसमाप्तः । तौ हत्वा, एतेन = 'खट्वाङ्गं कपाली' त्यनन्तरोक्तेन । उत्तमादुच्छ्वासात् = प्राणवियोगादित्यर्थः ॥

भ्रूणहत्यायामपि यावज्जीवं व्रतधारणमाहापस्तम्बः—

'एतेनैव विधिनोत्तमादुच्छ्वासाच्चरेत्' इति ॥

'भ्रूणहा द्वादशसमाः कपाली' ति बोधायनवचनं भ्रूणहत्यासमपापविषयम् ॥ भ्रूणः = साङ्गवेदविदिति निश्चयः ॥

ஆபஸ்தம்பர்:— "குரு, கர்மஸமாப்தனை ச்ரோத்ரியன், என்றவர்களைக் கொன்றால், முன் சொல்லிய விதிப்படி உயிர் போகும் வரையில் ப்ராயச்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். இவனுக்கு இவ்வுலகில் சிஷ்டர்களுடன் சேர்ந்து வ்யவஹார ஸித்தி என்பது இல்லை. ஆனால் பாபம் மட்டில் நிவ்ருத்திக்கும்," என்று. குரு=பிதா ஆசார்யன் முதலியவன், ச்ரோத்ரியன் = வேதாத்யயனம் செய்தவன். கர்மஸமாப்தன் = ஸோமயாகம் முடியும் வரையிலுள்ள கர்மங்களை யனுஷ்டித்தவன். அவ்விருவர்களையும் கொன்றால், "குடிசை கட்டிக்கொண்டு" என்று முன் சொல்லிய நியமப்படி உயிர் போகும் வரையில், என்பது பொருள்.

ப்ரூணஹத்திக்கும் உயிருள்ள வரையில் வ்ரதானுஷ்டானம் சொல்லப்பட்டுள்ளது **ஆபஸ்தம்பரால்**:- முன் சொன்ன விதிப்படியே உயிருள்ள வரையில் ப்ராயச்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும்" என்று.

"ப்ரூணஹத்தி செய்தவன் பன்னிரண்டு வர்ஷங்கள் வரையில் கபாலத்தைத் தரித்தவனாய்" என்ற **போதாயன** வசனம் ப்ரூணஹத்திக்கு ஸமமான பாபத்தைப் பற்றியது. ப்ரூண: = அங்கங்களுடன் கூடிய வேதத்தை யறிந்தவன்.

𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑍃𑌤𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌵𑌧𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃—

'𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌬𑌾𑌹𑍁𑌜𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌸𑌾𑌧𑌨𑍈𑌃 । 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌪𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑍂𑌰𑍁𑌜𑍋 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌪𑌾𑌦𑌜𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌂 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌸𑌲𑍈𑌰𑍍𑌵𑌧𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍀𑌷𑌂 𑌵𑌧𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌪𑌾𑌪𑌨𑍁𑌤𑍍 । 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍀𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌵𑌿𑌰𑌾𑌂 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌵𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌗𑌰𑍍𑌭𑌿𑌣𑍀𑌮𑍍 ॥ 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌂 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌦𑌾 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌰𑍀𑌷𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌘𑌾𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌽𑌪𑌿—

'𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 । 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌶𑍍𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌣𑍍𑌡𑍋 𑌵𑌧𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ॥ 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾

க்ஷத்ரியன் முதலியவரால் செய்யப்பட்ட ப்ரம்ஹ ஹத்திக்கு ப்ராயஶ்சித்தம்.

க்ஷத்ரியன் முதலியவர்க்கு ப்ராம்ஹணவதத்தில் ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார், **வ்யாஸர்:**– க்ஷத்ரியன் அறியாமையால் பலவித ஸாதனங்களால் ப்ராம்ஹணனைக்கொன்று, பிறகு பஶ்சாத்தாபமடைந்தவனாகில் இரண்டுமடங்கு ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். வைச்யன் அறியாமையால் ப்ராம்ஹணனைக் கொன்றால் மூன்று மடங்கு ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும். சூத்ரன் ப்ராம்ஹணனைக் கொன்றால் அவன் உலக்கைகளால் கொலைக்கு உரியவனாகிறான். சிலர், அவனுக்குக் காரீஷ வதத்தையே சுத்திகரமாக விரும்புகின்றனர். கிழவி, விதவை, ஸகர்ப்பிணி ஆகிய ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீயையும், ப்ராம்ஹண குழந்தை, கன்யகை இவர்களையும் கொன்றால் கொன்றவனைக் காரீஷங்களாலேயே தஹிக்கவேண்டும்.

மற்றோர் ஸம்ருதியில்:— சூத்ரன் க்ஷத்ரியனைக் கொன்றால் இரண்டு மடங்கு ப்ராயஶ்சித்தம். வைச்யனைக் கொன்றால் மூன்று மடங்கு ப்ராயஶ்சித்தம். ப்ராம்ஹணனைக் கொன்றால் அவனுக்குத் தண்டனை வதமே என்றுள்ளது. ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீகளின் கன்யகை,

𑌬𑌾𑌲𑌵𑌧𑍇 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌪𑌾𑌤𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 । 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌦𑍍𑌦𑌣𑍍𑌡
𑌯𑍇𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌰𑌕𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌗𑍌𑌤𑌮𑌃—

𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑍀𑌨𑌤𑌿𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌯𑌾𑌭𑌿𑌹𑌤𑍍𑌯 𑌚 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌦𑌣𑍍𑌡𑌪𑌾𑌰𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌮𑍋𑌚𑍍𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌨𑍋𑌪𑌹𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌧𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌮𑌨𑍁𑌃—

𑌤𑍁𑌰𑍀𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌧𑍇 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 । 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑍇𑌽𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌂𑌶𑍋 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑍇 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌃 ॥ 𑌅𑌕𑌾𑌮𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 । 𑌵𑍃𑌷𑌭𑍈𑌕𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾 𑌗𑌾 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍁𑌚𑌰𑌿𑌤𑌵𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥ 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌬𑍍𑌦𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌯𑌤𑍋 𑌜𑌟𑍀 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌣𑍋 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍 । 𑌵𑌸𑌨𑍍 𑌦𑍂𑌰𑌤𑌰𑍇 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍍 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌮𑍂𑌲𑌨𑌿𑌕𑍇𑌤𑌨𑌃 ॥ 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌚𑌰𑍇𑌦𑌬𑍍𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯

குழந்தை இவர்களைக் கொன்றாலும், கர்ப்பத்தைக் கொன்றாலும், முன்போல் அரசன் தண்டிக்கவேண்டும். தண்டிக்காத அரசன் நரகத்தை யடைவான்.

கௌதமர்:— *சூத்ரன், மேல் மூன்று வர்ணத்தாரையும் கடுமையான சொல்லாலும் தண்டத்தாலும் திட்டி அடித்தால், எந்த அங்கத்தால் குற்றம் செய்தானோ அந்த அங்கத்தை அவனிடமிருந்து விடுவிக்கவேண்டும்.*

க்ஷத்ரியன் முதலியவரை வதைத்தால் ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார் **மநு:**-*க்ஷத்ரியனை வதைத்தால், ப்ரம்ஹஹத்யா ப்ராயஶ்சித்தத்தில் நான்கில் ஒரு பாகம் ப்ராயஶ்சித்தமாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஸாதுவான வைச்யனைக் கொன்றால், ப்ரம்ஹஹத்யா வ்ரதத்தின் எட்டில் ஒருபாகம் ப்ராயஶ்சித்தமாய்ச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. சூத்ரனைக் கொன்றால், பதினாறில் ஒருபங்கு ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. ப்ராம்ஹணன் அபுத்தி பூர்வகமாய் க்ஷத்ரியனைக் கொன்றால் ப்ராயஶ்சித்தத்தை நன்றாகச் செய்து பிறகு ஆயிரம் பசுக்களையும் ஒரு வ்ருஷபத்தையும் கொடுக்கவேண்டும். அல்லது மூன்று வர்ஷம் ஜடாதாரியாய் ப்ரம்ஹஹத்யா வ்ரதத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். க்ராமத்திற்கு வெளியில் மரத்தினடியில் வஸிக்கவேண்டும். இந்த ப்ராயஶ்சித்தத்*

ஶ்சித்தம் த்விஜோத்தமஃ । ப்ரமாப்ய வைஶ்யம் வ்ருத்தஸ்தம் தத்யாச்சைகஶதம் கவாம் ॥ ஏததேவ வ்ரதம் க்ருத்ஸ்நம் ஷண்மாஸாந் ஶூத்ரஹா சரேத் । வ்ருஷபைகாதஶா வாபி தத்யாத்விப்ராய காஃ ஸிதாஃ' இதி ॥

பராஶரஃ—

'வைஶ்யம் வா க்ஷத்ரியம் வாபி நிர்தோஷம் யோ நிபாதயேத் । ஸோऽபி க்ருச்ச்ரத்வயம் குர்யாத் கோவிம்ஶத்தக்ஷிணாம் ததேத் ॥ ஶில்பிநம் காருகம் ஶூத்ரம் ஸ்த்ரியம் வா யஸ்து காதயேத் । ப்ராஜாபத்யத்வயம் க்ருத்வா வ்ருஷைகாதஶ தக்ஷிணாஃ' இதி ॥

வைஶ்யாதிவதே ப்ரகாராந்தரேணாபி ப்ராயஶ்சித்தமாஹ ஸ ஏவ—

'வைஶ்யம் ஶூத்ரம் க்ரியாஸக்தம் விகர்மஸ்தம் த்விஜோத்தமம் । ஹத்வா சாந்த்ராயணம் தஸ்ய த்ரிம்ஶத்கோஶ்சைவ தக்ஷிணாஃ' இதி ॥

தையே ஒரு வர்ஷம் அனுஷ்டிக்கவேண்டும் சிஷ்டனான வைச்யனைக் கொன்றால், நூற்றொன்று பசுக்களையும் கொடுக்கவேண்டும். சூத்ரனைக் கொன்றவன் இதே வ்ரதத்தை ஆறு மாஸம் வரையில் செய்யவேண்டும். அல்லது பத்துப் பசுக்களையும் ஒரு வ்ருஷபத்தையும் ப்ராம்ஹணனுக்குக் கொடுக்கவேண்டும்.

பராசரர்:— தோஷமற்ற வைச்யனையாவது க்ஷத்ரியனையாவது எவன் வதைத்தவனோ அவன் இரண்டு க்ருச்ரங்களை அனுஷ்டித்து இருபது பசுக்களையும் தக்ஷிணையாகக் கொடுக்கவேண்டும். சில்பியாயும், காருவாயும் உள்ள சூத்ரனையாவது, ஸ்த்ரீயையாவது எவன் கொன்றானோ, அவன் இரண்டு ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரங்களையனுஷ்டித்து, பதினொரு வ்ருஷபங்களைத் தக்ஷிணையாகக் கொடுக்கவேண்டும்.

வைச்யன் முதலியவர்களைக் கொன்றால், வேறு ப்ரகாரமாயும் ப்ராயச்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார், பராசரரே:— வைச்யனையும், நற்கார்யங்களைச் செய்யும் சூத்ரனையும், கெட்ட கார்யங்களைச் செய்யும் க்ஷத்ரியனையும், கொன்றால் சாந்த்ராயணம் ப்ராயச்சித்தம். முப்பது பசுக்களையும் தானம் செய்யவேண்டும்," என்று.

ஸ்வல்பவ்ருத்தம் வைஶ்யம் விஹிதஸகலக்ரியாஸக்தம் ஶூத்ரம்। த்விஜோத்தம இதி த்வௌ ப்ரஸித்தௌ; க்ஷத்ரியேऽபி கதஞ்சித் தத்யோகம் ஸம்பவேத், த்விஜஶப்தாபிதேயம் வைஶ்யாபேக்ஷயா ததேவோத்தமத்வாத்। தத்ர க்ஷத்ரியபக்ஷே விகர்மணி கஸ்மிம்ஶ்சித் ப்ரஹ்மவதாதௌ ஸ்திதம் இதி விகர்மஸ்த:। விப்ரபக்ஷே து ப்ரஹ்மவதாதிஷு பஹுஶோऽப்யாவ்ருத்தேஷு ஸ்திதம் இதி விகர்மஸ்த:। ஏவம் ச ஸதி சதுர்வர்ணவிஷயமேகம் ப்ராயஶ்சித்தம் ந்யாயவிதாமேதத் ஸம்மதம் ஸம்பத்யதே। ஹத்வா யோ வர்த்ததே தமேவேதி யோஜனீயம்। தக்ஷிணாம் இத்யத்ர தத்யாதிதி ஶேஷ:॥

ஷட்த்ரிம்ஶன்மதே—

'ஷண்டம் து ப்ராஹ்மணம் ஹத்வா ஶூத்ரஹத்யாவ்ரதம் சரேத்। சாந்த்ராயணம் ப்ரகுர்வீத பராகத்வயமேவ வா' இதி॥

கொஞ்சம் நற்கார்யத்திலுள்ள வைச்யனையும், விதிக்கப்பட்ட எல்லா க்ரியைகளையும் அனுஷ்டிக்கும் சூத்ரனையும். இங்கு, 'த்விஜோத்தம:' என்ற பதம் ப்ராம்ஹணனிடத்தில் ப்ரஸித்தமாயுள்ளது. அந்தப் பதத்தை க்ஷத்ரியனிடத்திலும் எப்படியாவது சேர்க்க முடியும். 'த்விஜ' என்ற பதத்தால் சொல்லக்கூடிய வைச்யனைவிட க்ஷத்ரியன் உத்தமனாகையால். அந்த க்ஷத்ரியன் என்று அர்த்தம் சொல்லும் பக்ஷத்தில், விகர்மஸ்தம்=ப்ராம்ஹவதம் முதலிய ஏதாவது பாப கார்யத்தில் இருக்கும் அவனை என்று பொருள். ப்ராம்ஹணன் என்று அர்த்தம் சொல்லும் பக்ஷத்தில், அடிக்கடி செய்யப்பட்ட அநேக ப்ராம்ஹஹத்திகளில் இருக்கும் அவனை என்பது பொருள். இவ்விதமிருக்க நான்கு வர்ணத்தாரைப்பற்றியதாய் இது ஒரு ப்ராயப்சித்தம் என்று ந்யாயமறிந்தவர்களுக்கு ஸம்மதமாகிறது. அவனைக் கொன்று எவன் இருக்கிறானோ அவனுக்கு என்று சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். 'தக்ஷிணாம்' என்றதற்குத் தக்ஷிணையை விதிக்கவேண்டும் என்பது சேர்க்கப்படவேண்டும்.

ஷட்த்ரிம்சந்மதத்தில்:— நபும்ஸகனான ப்ராம்ஹணனைக் கொன்றால் சூத்ரனைக் கொன்றதற்குச் சொல்லப்பட்டுள்ள ப்ராயப்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். சாந்த்ராயணத்தையாவது, இரண்டு பராக க்ருச்ராங்களையாவது அனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 —

'𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌹𑌨𑌨𑍋𑌚𑌿𑌤𑍈𑌃 । 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌶 𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌚𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌚𑍍𑌛𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌹𑌨𑌨𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌹𑌨𑌨𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌚 ॥ 𑌹𑌤𑍇 𑌶𑌿𑌶𑍌 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌮𑌨𑍁𑌃—

'𑌦𑍃𑌤𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑌬𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑍀𑌨𑍍 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 । 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌣𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌰𑍀𑌰𑍍𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌨𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑍃𑌤𑌿𑌃 = 𑌜𑌲𑌧𑌾𑌰𑌣𑌚𑌰𑍍𑌮𑌕𑍋𑌶𑌃 ॥

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃—

'𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌟𑍍𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌯𑍋𑌷𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌤𑍁 । 𑌦𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌬𑌸𑍍𑌤𑌮𑌵𑌿𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑍍𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 ॥ 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

ஓர் ஸ்ம்ருதியில்:— எந்த த்விஜன் கொல்வதற்கு யோக்யமான காரணங்களால் சூத்ரனைக் கொல்லுகின்றானோ, அவன் பத்துப் பசுக்களைத் தானம் செய்யவேண்டும். புனருபனயனத்திற்கு அர்ஹனாகிறான். பிறகு பஞ்சகவ்யத்தைப் பருகவேண்டும். பிறகு சுத்தனாகிறான், நிச்சயம். சூத்ரனின் பத்னியைக் கொன்றாலும், அவனது புத்ரனைக் கொன்றாலும் பாதி ப்ராயஶ்சித்தம். சூத்ரனது குழந்தையைக் கொன்றாலும் நாலில் ஒருபங்கு ப்ராயஶ்சித்தம். சூத்ரனது கர்ப்பத்தைக் கொன்றால் எட்டில் ஒருபங்கு ப்ராயஶ்சித்தம்.

மனு:— நான்கு வர்ணத்தாருடைய நல்லொழுக்கமில்லாத ஸ்த்ரீகளைக் கொன்றால் முறையே தோல்பை, வில், வெள்ளாடு, செம்மறியாடு இவைகளைச் சுத்திக்காகக் கொடுக்கவேண்டும்.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— தோஷமுள்ள நான்கு வர்ணத்தாரின் ஸ்த்ரீகளைக் கொன்றால் சுத்திக்காக முறையே தோல்பை, வில், வெள்ளாடு, செம்மறியாடு இவைகளைக் கொடுக்கவேண்டும். கொஞ்சம் தோஷமுள்ள ஸ்த்ரீயைக் கொன்றால் சூத்ரனைக் கொன்றதற்காக விதிக்கப்பட்ட ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌵𑌧𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃—

‘𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌂 𑌹𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌯𑌦𑌿 𑌕𑌞𑍍𑌚𑌨 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌗𑍋𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌦𑌦𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌚𑍋𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌵𑌪𑌾𑌕𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌣𑌾𑌭𑌿𑌹𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌦𑌿 । 𑌅𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌣𑌾𑌪𑌿 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣𑍈𑌵𑍇𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌾 । 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌧𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿’ 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌇𑌤𑌰𑌃 = 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌾𑌵𑌸𑌿𑌕𑍍𑌤𑌸𑍂𑌤𑌾𑌦𑌿𑌃 ॥

𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌃 ॥

𑌆𑌪𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌬𑌃—

‘𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣 𑌆𑌯𑍁𑌧𑌂 𑌨𑌾𑌦𑌦𑍀𑌤’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑌵𑌮𑌾𑌹 𑌸 𑌏𑌵—

‘𑌯𑍋 𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌭𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌰𑍇𑌵 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌂 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌤𑌿 𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌦𑍋𑌷 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

சண்டாளனைக் கொன்ற நான்கு வர்ணத்தாருக்கும் முறையே ப்ராயச்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார் **பராசரர்**:— “ப்ராம்ஹணன் யாராவது ஒரு சண்டாளனைக் கொன்றால் அவன் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். இரண்டு பசுக்களையும் தக்ஷிணையாகக் கொடுக்கவேண்டும். திருடர்களான ச்வபாகன், சண்டாளன் இவர்களை ப்ராம்ஹணன் கொன்றால், அவன் ஒரு நாள் முழுவதும் உபவாஸமிருந்து, ஸ்நானம் செய்து, பஞ்சகவ்ய பானம் செய்தால் சுத்தனாவான். க்ஷத்ரியன், வைச்யன், சூத்ரன், மற்றவன் இவர்கள் சண்டாளனைக் கொன்றால், பாதி க்ருச்ரத்தால் சுத்தராவார்கள்.” மற்றவன் என்பது மூர்த்தாவஸிக்தன், ஸூதன் முதலியவர்.

ஆயுதம் தரிப்பதைப்பற்றி விசாரம்.

ஆபஸ்தம்பர்:— ப்ராம்ஹணன் பரீக்ஷைக்காகவும்கூட ஆயுதத்தைக் க்ரஹிக்கக்கூடாது.

அதற்கு விலக்கைச் சொல்லுகிறார் **ஆபஸ்தம்பரே**:— எவன்

𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌬𑍋𑌧𑌾𑌯𑌨𑍌 —

'𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌿𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌯𑍋 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌤𑌤𑌾𑌯𑌿𑌨𑌮𑍍 । 𑌨 𑌤𑍇𑌨 𑌭𑍍𑌰𑍂𑌣𑌹𑌾 𑌸 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌮𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌮𑌨𑍁𑌰𑌪𑌿 —

'𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌲𑌵𑍇 𑌕𑌾𑌲𑌕𑌾𑌰𑌿𑌤𑍇 ॥ 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌰𑍇 । 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑍁𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌚 𑌘𑍍𑌨𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌨 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌗𑍌𑌤𑌮𑌃 —

'𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑌂𑌶𑌯𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌦𑍀𑌤' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃 —

'𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌦𑍋 𑌗𑌰𑌦𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑌾𑌣𑌿𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌪𑌹𑌃 । 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰

தன்னைக் கொல்லுவதற்காக வந்தவனைக் கொல்லுகின்றானோ அவனுக்குத் தோஷமில்லை. கோபமே மற்றொரு கோபத்தைத் தாக்குகிறது, என்று புராணத்தில் சொல்லப்படுகிறது.

வஸிஷ்டரும், போதாயனரும்:— *அத்யயனமுள்ளவனும், நற்குலத்தில் பிறந்தவனும், தன்னைக் கொல்வதற்கு வந்தவனுமாகியவனை எவன் கொல்லுகின்றானோ, அவன் அதனால் ப்ரூணஹத்தி செய்தவனாக ஆகமாட்டான். இவனுடைய கோபம் அந்தக் கோபத்தைத் தாக்குகிறது.*

மனுவும்:— *எந்த இடத்தில் தர்மம் விரோதிக்கப்படுகிறதோ அந்த இடத்தில் ப்ராம்ஹணர்கள் ஆயுதத்தைத் தரிக்கலாம். மூன்று வர்ணத்தாருக்கும் காலவசத்தால் தொந்தரவு ஏற்பட்டாலும் ஆயுதம் தரிக்கலாம். தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்வதற்கும், தக்ஷிணைகளான பசுக்களைக் காப்பாற்ற வேண்டியதற்கும், ஸ்த்ரீகள் ப்ராம்ஹணர்கள் இவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டியதற்கும், தர்மத்தால் ஆயுதமெடுத்துக் கொல்பவன் தோஷமுடையவனாகான்.*

கௌதமர்:— *ப்ராணனுக்கு ஸம்சயம் நேரிடும் ஸமயத்தில் ப்ராம்ஹணனும் ஆயுதத்தை க்ரஹிக்கலாம்.*

வஸிஷ்டர்:— *நெருப்பு வைப்பவனும், விஷங்கொடுப்பவனும் ஆயுதந் தரித்தவனும், தனத்தைக் கொள்ளையிட்டவனும், பூமியை*

𑌦𑌾𑌰𑌾𑌹𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌷𑌡𑍇𑌤𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑌤𑌾𑌯𑌿𑌨𑌃 ॥ 𑌆𑌤𑌤𑌾𑌯𑌿𑌨𑌮𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌪𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑌾𑌰𑌗𑌮𑍍 ॥ 𑌜𑌿𑌘𑌾𑌂𑌸𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌜𑌿𑌘𑌾𑌂𑌸𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌤𑍇𑌨 𑌭𑍍𑌰𑍂𑌣𑌹𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌗𑍋𑌵𑌧𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌗𑍋𑌵𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍇𑌤𑌿𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌤𑌾𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌯𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃—

'𑌸𑌶𑌿𑌖𑌂 𑌵𑌪𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌮𑌵𑌗𑌾𑌹𑌨𑌮𑍍 । 𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌸𑍇𑌦𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌦𑌿𑌵𑌾 𑌗𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌨𑍁𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌉𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌤𑌿 𑌶𑍀𑌤𑍇 𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌭𑍃𑌶𑌮𑍍 । 𑌨 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌗𑍋𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ॥ 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌯𑌦𑌿 𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌖𑌲𑍇𑌽𑌥𑌵𑌾 । 𑌭𑌕𑍍𑌷𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌨 𑌕𑌥𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌪𑌿𑌬𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌕𑌮𑍍 ॥ 𑌪𑌿𑌬𑌨𑍍𑌤𑍀𑌷𑍁 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌤𑍍𑌤𑍋𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑍀𑌷𑍁 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌶𑍇𑌤𑍍 । 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌙𑍍𑌕𑌮𑌗𑍍𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵-

---

அபஹரித்தவனும், பத்னியை அபஹரித்தவனும், ஆகிய இவ்வாறு பேர்களும் ஆததாயிகள் எனப்படுகின்றனர். கொல்வதற்கு வருகிறவன் வேதாந்தத்தின் முடிவை யடைந்தவனாயினும் கொல்வதற்கு விரும்பியவனாயின் அவனைக் கொல்லவேண்டும். அதனால் ப்ரூணஹத்தி செய்தவனாகான்.

பசுவைக் கொன்றதற்கு ப்ராயஸ்சித்தம்.

கோ வதத்திற்கு ப்ராயஸ்சித்தத்தை முறைகளுடன் கூடியதாய்ச் சொல்லுகிறார்,

பராசரர்:— "சிகையுடன் வபநம் செய்து கொண்டு, மூன்று காலங்களிலும் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். ராத்ரியில் பசுக்களின் மத்தியில் வஸிக்கவேண்டும். பகலில் பசுக்களைப் பின்தொடர்ந்து செல்லவேண்டும். அதிகமான வெயிலிலும், மழையிலும், குளிரிலும், காற்றிலும் பசுவுக்குச் சக்திக்கியன்றபடி ரக்ஷணம் செய்யாமல் தன்னை மட்டில் காப்பாற்றிக்கொள்ளக் கூடாது. தன்னுடைய அல்லது பிறருடைய வீட்டிலாவது, வயலிலாவது, களத்திலாவது மேய்ந்தால் சொல்லக்கூடாது. கன்று ஊட்டினாலும் சொல்லக்கூடாது. பசுக்கள் நீரைக் குடிக்கும்பொழுது குடிக்கலாம், படுக்கும்பொழுது படுக்கலாம். பசு கீழே விழுந்தாலும், சேற்றில்

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍈𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌗𑍋𑌵𑌧𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑍇𑌤𑍍 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌭𑌜𑍇𑌤 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌮𑍍 ॥ 𑌏𑌕𑌾𑌹𑌮𑍇𑌕𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌶𑍀 𑌏𑌕𑌾𑌹𑌂 𑌨𑌕𑍍𑌤𑌭𑍋𑌜𑌨𑌃 । 𑌅𑌯𑌾𑌚𑌿𑌤𑌾𑌶𑍍𑌯𑍇𑌕𑌮𑌹𑌰𑍇𑌕𑌾𑌹𑌂 𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌾𑌶𑌨𑌃 ॥ 𑌦𑌿𑌨𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌚𑍈𑌕𑌭𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌨𑌕𑍍𑌤𑌭𑍋𑌜𑌨𑌃 । 𑌦𑌿𑌨𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑌯𑌾𑌚𑍀 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌾𑌶𑌨𑌃 ॥ 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌕𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌶𑍀 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌨𑌕𑍍𑌤𑌭𑍋𑌜𑌨𑌃 । 𑌦𑌿𑌨𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑌯𑌾𑌚𑍀 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌾𑌶𑌨𑌃 ॥ 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌹𑌂 𑌚𑍈𑌕𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌶𑍀 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌹𑌂 𑌨𑌕𑍍𑌤𑌭𑍋𑌜𑌨𑌃 । 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌨𑌮𑌯𑌾𑌚𑍀 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑌹𑌂 𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌾𑌶𑌨𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌤𑍍𑌸𑍇 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌯𑌾 𑌯𑍋𑌜𑌨𑍀𑌯𑌾𑌃 ॥ 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾— 𑌏𑌕𑌹𑌾𑌯𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌧𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌃 । 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌧𑍇

ஆழ்ந்தினுலும், அதைத் தனது முழுப் பலத்தாலும் வெளியேற்ற வேண்டும். கோ வதத்திற்குத் தகுந்தபடி ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை விதிக்கவேண்டும். பிறகு ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை நான்குவிதமாய்ப் பிரிக்கவேண்டும். ஒரு நாள் பகலில் புஜிப்பவனும், ஒரு நாள் இரவில் மட்டில் புஜிப்பவனும், ஒரு நாள் யாசிக்காமல் கிடைத்ததைப் புஜிப்பவனும், ஒரு நாள் காற்றைப் புஜிப்பவனும், இருக்கவேண்டும். பிறகு இரண்டு நாள் பகலில் மட்டில் புஜிப்பவனும், இரண்டு நாள் இரவில் மட்டில் புஜிப்பவனும், இரண்டு நாள் யாசிக்காமல் கிடைத்ததைப் புஜிப்பவனும், இரண்டு நாள் காற்றை மட்டில் புஜிப்பவனும் இருக்கவேண்டும். பிறகு, மூன்று நாள் பகலில் மட்டில் புஜிப்பவனும், மூன்று நாள் இரவில் மட்டில் புஜிப்பவனும், மூன்று நாள் யாசிக்காமல் கிடைத்ததைப் புஜிப்பவனும், மூன்று நாள் காற்றை மட்டும் புஜிப்பவனுமிருக்க வேண்டும். பிறகு, நான்கு நாள் பகலில் மட்டில் புஜிப்பவனும், நான்கு நாள் இரவில் மட்டில் புஜிப்பவனும், நான்கு நாள் யாசிக்காமல் கிடைத்ததைப் புஜிப்பவனும், நான்கு நாள் காற்றை மட்டும் புஜிப்பவனு மிருக்கவேண்டும்."

இவ்விதம் சொல்லப்பட்ட நான்கு விதிகளும் கொல்லப்பட்ட பசுவின் பேதத்தை யனுஸரித்து விதிக்கப்படவேண்டும். அது எவ்விதமெனில், ஒரு வயது சென்ற கன்றின் வதத்தில் முதல் விதி. இரண்டு வயது சென்ற கன்றின் வதத்தில் இரண்டாவது விதி.

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌃 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌹𑌾𑌯𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌧𑍇 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌃 । 𑌉𑌪𑌰𑌿𑌤𑌨𑌵𑌯𑌸𑍍𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌧𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌰𑌤𑌚𑌰𑌣𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹 𑌸 𑌏𑌵 —

'𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚𑍀𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌭𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌜𑌪𑍇𑌦𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 ॥
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍋𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌗𑍋𑌘𑍍𑌨𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃 —

'𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌦𑍍𑌗𑍋𑌘𑍍𑌨𑍋 𑌮𑌾𑌸𑌮𑌾𑌸𑍀𑌤 𑌸𑌂𑌯𑌤𑌃 ।
𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍇𑌶𑌯𑍋 𑌗𑍋𑌽𑌨𑍁𑌗𑌾𑌮𑍀 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥
𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌤𑌿𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌚𑌰𑍇𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 । 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚𑍋𑌪𑍋𑌷𑍍𑌯 𑌵𑍃𑌷𑌭𑍈𑌕𑌾𑌦𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌗𑌾𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

மூன்று வயது சென்ற பசுவின் வதத்தில் மூன்ருவது விதி. அதற்கு மேலான வயதுள்ள பசுவின் வதத்தில் நான்காவது விதி என்பதாம்.

இவ்விதம் சொல்லப்பட்டுள்ள வ்ரதத்தை யனுஷ்டித்த பிறகு செய்யவேண்டியதைச் சொல்லுகிருர், **பராசரர்:**— ப்ராயப்சித்தம் செய்யப்பட்ட பிறகு ப்ராம்ஹணர்களுக்குப் போஜனம் செய்விக்க வேண்டும். ப்ராம்ஹணர்களுக்குத் தக்ஷிணையைக் கொடுக்க வேண்டும். சுத்தமான (பவமான ஸூக்தம் முதலான) மந்த்ரங்களை ஜபிக்கவேண்டும். ப்ராம்ஹணர்களையும் போஜனம் செய்வித்தால் பசுவைக் கொன்றவன் சுத்தனுகிருன். ஸம்சயமில்லை.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— பசுவைக் கொன்றவன் பஞ்சகவ்யத்தையே பருகவேண்டும். போஜனம் செய்யக்கூடாது. ஒரு மாஸம் முழுவதும் நியமமுடையவனுயிருக்கவேண்டும். மாட்டுக்கொட்டிலிலேயே படுக்கவேண்டும். பசுக்களைத் தொடர்ந்து செல்லவேண்டும். ஒரு பசுவைத் தானம் செய்தால் சுத்தனுகிருன். அல்லது ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம், அதிக்ருச்ரம் இவைகளையாவது நியமத்துடன் அனுஷ்டிக்க வேண்டும். அல்லது மூன்று நாள் உபவாஸமிருந்து ஒரு எருது, பத்துப் பசுக்கள் இவைகளையாவது கொடுக்கவேண்டும்.

𑌗𑍋𑌵𑌧𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃—

‘𑌰𑍋𑌧𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌘𑌾𑌤𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌧𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌃’ 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌵𑌧𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃॥

𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌧𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌸 𑌏𑌵—

‘𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌰𑍋𑌧𑍇 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌤𑍁 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑍇। 𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌾𑌦𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑌨𑍇’ 𑌇𑌤𑌿॥

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌦𑌿𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌰𑍋𑌧𑌾𑌦𑌿𑌵𑌧𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌵𑌗𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿॥

𑌰𑍋𑌧𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑍇 𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌅𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌚। 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌧𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍋𑌧𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑌾𑌹 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃—

‘𑌗𑍋𑌵𑌾𑌟𑍇 𑌵𑌾 𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌵𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑍍𑌯𑌸𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌚। 𑌨𑌦𑍀𑌷𑍍𑌵𑌥 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌨𑌦𑍀𑌮𑍁𑌖𑍇॥ 𑌦𑌗𑍍𑌧𑌦𑍇𑌶𑍇

கோ வதத்திற்குக் காரணங்களைச் சொல்லுகிறார், **பராசரர்**:— அடைத்தல், கட்டிவைத்தல், கயிறு, அடித்தல் என்று நான்குவிதம் வதத்தின் காரணம்.

அந்த வத காரணங்களில் ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

பராசரரே:— அடைத்தலில்-நாலில் ஒரு பங்கு க்ருச்ரத்தையும், கட்டிவைத்தலில்—இரண்டில் ஒரு பங்கு க்ருச்ரத்தையும், கயிறுகளில்-முக்கால் க்ருச்ரத்தையும், அடிப்பதில்-முழு க்ருச்ரத்தையும் அனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

முன் சொல்லப்பட்ட ப்ராஜாபத்ய வ்ரதத்தின் கால் பாகம் முதலிய பேதத்தால் அடைப்பது முதலியதால் உண்டாகிய வதங்களில் ப்ராயஶ்சித்தங்கள் அறியத்தகுந்தவை.

அடைத்தல், கட்டிவைத்தல் என்ற இரண்டும் ஹிதங்களும் அஹிதங்களுமாய் உள்ளன. அவைகளுள் அஹிதமான வத காரணமான அடைத்துவைத்தல் முதலியதின் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறார்,

பராசரர்:— "பசுக்கொட்டிலிலாவது, வீட்டிலாவது, போக முடியாத இடங்களிலாவது, மேடு பள்ளமுள்ள இடத்திலாவது, நதிகளிலாவது, ஸமுத்ரத்திலாவது, மற்ற இடங்களிலாவது,

ரோதா காவ: ஸூத்ரேணாத்ர உச்யதே। யோக்த்ராபிகாதேனோத்ஸ்ய
கண்டாஹாரணபூஷணை:॥ க்ருஹே வாபி வநே வாபி
பத்தா ஸம்யக்ம்ருதா யதி। ததேவ பந்தநம் வித்யாத் காமா
காமக்ருதம் யதி॥ ஹலே வா சகடே பங்க்தௌ ப்ருஷ்டே வா
பீடிதோ நரை:। ஶரவிர்ம்ருத்யுமாப்நோதி யோக்த்ரோ
பவதி தத்வத:॥ மத்த: ப்ரமத்த உந்மத்தஶ்சேதநோ வாப்யசேதந:।
காமாகாமக்ருதக்ரோதோ தண்டைர்ஹந்யாதுபலைஸ்ததா॥
ப்ரஹ்ருதா வா ம்ருதா வாபி தத்தி ஹேதுர்நிபாதநே இதி॥
அந்யேஷு = வாபீகூபாதிஷு।

நதீ ஸமுத்ர ஸங்கம ஸ்தலத்திலாவது, காட்டுத் தீயினால் பொசுக்கப்பட்ட இடத்திலாவது, அடைக்கப்பட்டுப் பசுக்கள் இறப்பது "ரோதம்" எனப்படுகிறது. தும்பு, தாவணி, கயிறு, கழுத்து ஆபரணம், மற்ற ஆபரணம், இவைகளால் வீட்டிலாவது வனத்திலாவது, கட்டப்பட்ட பசு இறந்தால் அதை, "பந்தனம்" என்று அறியவும். அது காமத்தால் செய்யப்பட்டாலும், அகாமத்தால் செய்யப்பட்டாலும். கலப்பையிலோ, வண்டியிலோ, வரிசையிலோ பின்பக்கத்தில் மனிதர்களால் குத்தப்பட்டுப் பெரிய எருதானது மரணமடைந்தால் அது "யோக்த்ரம்" எனப்படுகிறது. மத்தனுகவாவது, ப்ரமத்தனுகவாவது, உன்மத்தனுகவாவது, புத்தியுள்ளவனுகவாவது, புத்தியில்லாதவனுகவாவது, விரும்பியாவது, விரும்பாமலாவது, கோபமுள்ளவனுய், கழிகளாலாவது கற்களாலாவது அடித்தால், அடிக்கப்பட்டபசு மரித்தால் அது "காதம்" எனப்படுகிறது" என்று. மற்ற இடங்கள் = குட்டை, கிணறு முதலியவைகள். "தக்ததேசம்" என்பது காட்டுத் தீயினுல் எரிக்கப்பட்டு உஷ்ணமான சாம்பலுள்ள ப்ரதேசம். இந்த ஸ்தலங்களில் அடைத்து வைப்பதால் பசுக்கள் இறக்கின்றன. ஆகையால் அவ்விதமான அடைத்தல் "ரோதம்" எனப்படுகிறது. யோக்த்ரம் = வண்டியின் நுகத்தடியின் இரண்டு த்வாரங்களில் கட்டப்பட்டுள்ள கயிறு. தாமகம் = கறவைமாட்டைக் கட்டும் கயிறு. "தோரம்" = ஸாதாரணக்

𑌹𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌪𑌾𑌶𑌃 । 𑌦𑍋𑌰𑌂 = 𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 । 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌾𑌭𑌰𑌣𑌂 = 𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌃 । 𑌭𑍂𑌷𑌣𑌂 = 𑌲𑌲𑌾𑌟𑌾𑌦𑍌 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌵𑌰𑌾𑌟𑌿𑌕𑌾𑌦𑌿 । 𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 = 𑌖𑌲𑍇 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌿𑌖𑌾𑌤𑌸𑍍𑌥𑌾𑌣𑍁𑌃 । 𑌗𑍋𑌪𑌤𑌿𑌃 = 𑌬𑌲𑍀𑌵𑌰𑍍𑌦𑌃 । 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌃 = 𑌧𑌨𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌦𑍃𑌪𑍍𑌤𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑌃 = 𑌮𑌦𑍍𑌯𑌪𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌪𑌰𑌵𑌶𑌃 । 𑌉𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑌃 = 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 । 𑌚𑍇𑌤𑌨𑌃 = 𑌲𑍋𑌕𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌕𑍍𑌷𑌮𑌃 । 𑌅𑌚𑍇𑌤𑌨𑌃 = 𑌮𑍂𑌢𑌃 । 𑌮𑌾𑌰𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 = 𑌕𑌾𑌮𑌃 । 𑌵𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 = 𑌅𑌕𑌾𑌮𑌃 । 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍌 । 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌦𑌿 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌮𑌰𑌣𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚, 𑌸 𑌕𑌾𑌮𑌕𑍃𑌤𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌹𑌾𑌰𑍋 𑌘𑌾𑌤𑌃 । 𑌅𑌕𑌾𑌮𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌘𑌾𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌦𑌣𑍍𑌡𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 —

‘𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌤𑌃 ।
𑌆𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌪𑌲𑌾𑌶𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌣𑍍𑌡 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

கயிறு. கண்டாபரணம் = சலங்கை முதலியது. பூஷணம் = நெற்றி முதலியதில் கட்டப்பட்ட சோழி முதலியது. பங்க்தி: = களத்தில் நடுவில் புதைக்கப்பட்டிருக்கும் கட்டை. மத்தன் = தனம் முதலியதால் மதமுள்ளவன். ப்ரமத்தன் = மத்யபானம் முதலியதால் பரவசனாயிருப்பவன். உன்மத்தன் = வ்யாதி முதலியதால் புத்தியில்லாதவன். சேதனன் = லோக வ்யவஹாரமறிந்தவன். அசேதனன் = மூடன். காம: = கொல்வேன் என்று புத்தி. அகாம: = பயனற்ற சேஷ்டை மட்டில். அவைகளால் உண்டாக்கப்பட்ட கோபத்தையுடையவன்—காமாகாம க்ருதக்ரோதன். கழி முதலியவைகளால் எப்பொழுது அடிப்பானோ அப்பொழுது மரணமில்லாமல் அடிக்கப்பட்டதாய்மட்டில் ஆகும். அந்த இச்சையால் செய்யப்பட்ட அடியானது “காதம்”. இச்சையில்லாமல் செய்யப்பட்ட கொலையோ எனில் அது “காதம்” எனப்படுகிறது.

தண்டத்தின் லக்ஷணம் சொல்லப்பட்டுள்ளது,

பராசரராலேயே:— பெருவிரல் அளவு பருமனுடையதும், கையளவு நீளமுள்ளதும், ஈரமுள்ளதும், இலைகளுடன் கூடியதுமாகியது “தண்டம்” எனப்படுகிறது.

अधिकप्रमाणदण्डादिभिर्मरणे तु प्रायश्चित्तस्य द्विगुणत्वमाह स एव—

"दण्डादूर्ध्वं यदान्येन प्रहारादभिपातयेत् । प्रायश्चित्तं तदा प्रोक्तं द्विगुणं गोवधे चरेत्" इति ॥ दण्डादूर्ध्वमधिकप्रमाणेनान्येन लगुडादिना पातयेत् = मारयेत् । अकामकृतेऽपि वधे द्विगुणमेव चरितव्यमित्यर्थः ॥

द्विगुणप्रायश्चित्तस्य निमित्तान्तरमाह स एव—

"व्याधितानां बहूनां च बन्धने रोधनेऽपि वा । द्विगुणं तु व्रतस्यास्य प्रायश्चित्तं विशुद्धये" इति ॥

कामकृतगोवधे निमित्तविशेषानुबन्धेन प्रायश्चित्तविशेषान् दक्षिणासहितानाह स एव—

"काष्ठे लोष्टके पाषाणे शस्त्रेणैवोद्धतो

இதைவிட அதிக அளவுள்ள தண்டம் முதலியதால் கொன்ருல் ப்ராயஶ்சித்தம் இரண்டு மடங்கு என்ருர்,

பராசரர்:— "தண்டத்திற்கு மேற்பட்ட அதிக அளவுள்ள கழி முதலியதால் கொன்ருல், அப்பொழுது கோவதத்தைவிட இரண்டு மடங்கு அதிகமான ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும்" என்று. தண்டத்துக்குமேல் அதிக அளவுள்ள பெருந் தடி முதலியதால் அடித்துக் கொன்ருல் இச்சையுடன் செய்யப் படாதிருந்தாலும் அந்த வதத்தில் இரண்டு மடங்கு ப்ராயஶ்சித் தத்தை யனுஷ்டிக்கப்படவேண்டும், என்று பொருள்.

இரண்டு மடங்கு ப்ராயஶ்சித்தத்திற்கு மற்ருெரு காரணத் தையும் சொல்லுகிருர்,

பராசரர்:— வ்யாதியுள்ள அநேகம் பசுக்களைக் கட்டிவைத் தாலும், அடைத்து வைத்தாலும் சொல்லிய வ்ரதத்தை இரண்டு மடங்காகச் சுத்திக்காக அனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

புத்திபூர்வமாய்ச் செய்யப்பட்ட கோவதத்தில் காரணபேதங் களுக்குத் தகுந்தபடி ப்ராயஶ்சித்தபேதங்களைத் தக்ஷிணைகளுடன் கூடியதாய்ச் சொல்லுகிருர்,

பராசரர்:— கட்டை, மண்கட்டி, பாராங்கல், ஆயுதம் இவை

பலாத் । வ்யாபாதயதி யோ காம் து தஸ்ய ஶுத்திம் விநிர்திஶேத் ॥ சரேத் ஸாந்தபனம் காஷ்டே ப்ராஜாபத்யம் து லோஷ்டகே । தப்தக்ருச்ச்ரம் து பாஷாணே ஶஸ்த்ரேணாப்யதிக்ருச்ச்ரகம் । பஞ்ச ஸாந்தபனே காவ: ப்ராஜாபத்யே ததா த்ரய: । தப்தக்ருச்ச்ரே பவந்த்யஷ்டாவதிக்ருச்ச்ரே த்ரயோதஶ' இதி ॥

ஸாந்தபனாதீனாம் ஸ்வரூபமுபரிஷ்டாத் வக்ஷ்யதே ॥ க்ருஹே பத்தஸ்ய கோ: பந்தநிமித்தமரணே ப்ராயஶ்சித்தமாஹ ஸ ஏவ —

'பந்தபாஶநிரோதேன ம்ரியதே யதி கோபஶு: ।
பவேத் தத்ர பாபீ ஸ்யாத் ப்ராயஶ்சித்தார்தமர்ஹதி' இதி ॥

ஶ்ருங்கபங்காதௌ ப்ராயஶ்சித்தமாஹ ஸ ஏவ —

'பாஷாணேனாபி தண்டேன காவோ யேனாபிகாதிதா: ।
ஶ்ருங்கபங்கே சரேத் பாதம் த்வௌ பாதௌ நேத்ரபாதனே ॥

களால் பலமாய் அடித்து, பசுவை எவன் கொல்லுகின்றானோ அவனுக்கு ப்ராயஶ்சித்தத்தை (இவ்விதம்) விதிக்கவேண்டும். கட்டையினாலானால் ஸாந்தபன க்ருச்ரத்தையும், மண்கட்டியினாலானால் ப்ராஜாபத்யத்தையும், பாராங்கல்லினாலானால் தப்த க்ருச்ரத்தையும், ஆயுதத்தாலானால் அதிக்ருச்ரத்தையும் ப்ராயஶ்சித்தமாய் விதிக்கவேண்டும். ஸாந்தபன க்ருச்ரத்தின் முடிவில் ஐந்து பசுக்களையும், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தின் முடிவில் மூன்று பசுக்களையும், தப்தக்ருச்ரத்தின் முடிவில் எட்டுப் பசுக்களையும், அதிக்ருச்ரத்தின் முடிவில் பதின்மூன்று பசுக்களையும் தானம் கொடுக்கவேண்டும்.

ஸாந்தபனம் முதலியவைகளின் ஸ்வரூபம் மேலே சொல்லப்படும். வீட்டில் கட்டப்பட்ட பசுவுக்குக் கட்டுவதினால் உண்டாகிய மாரண விஷயத்தில் ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

பராசரரே:— வீட்டில் கட்டி, கயிறினால் நெருக்கப்பட்ட பசுவானது மரித்தால், கட்டினவன் பாபியாவான். கோவத ப்ராயஶ்சித்தத்தில் பாதி ப்ராயஶ்சித்தத்தை அவன் அனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

கொம்பை ஒடிப்பது முதலியவைகளில் ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார், பராசரரே:— கல்லினாலாவது, தண்டத்தினாலாவது, எவன் பசுக்களை அடிக்கின்றானோ, அவன் பசுவின் கொம்பை

ஶ்ருங்கபங்கே பாதக்ருச்ச்ரம் து அர்த்தம் பாதாவஶிஷ்டகே । த்ரிபாதம் சைவ கர்ணே து சரேத் ஸர்வம் நிபாதனே ॥ அதிதோஹே சரேத் பாதம் அர்த்தம் பாராதிவாஹனே । நாஸிக்யே பாதஹீனம் து சரேத் ஸர்வம் நிபாதனே ॥ ஶகா வேத்ரஹஸ்தை: காஷ்டைர்வா அஸ்த்ரைர்வா நிஹதா யதி । பாதம் பாதம் து ஹத்யாயாஶ்சரேயுஸ்தே ப்ருதக் ப்ருதக் ॥ தஹநாத்து விபத்யேத கோ பத்தா வா யோக்த்ரயந்த்ரித: । உக்தம் பராஶரேணைவ ஹ்யேகம் பாதம் யதா விதி ॥ கூபேஷு கட்டவாடேஷு வ்ருக்ஷச்சேதேஷு பாதயன் । கவாஶனேஷு விக்ரீணன் தத: ப்ராப்னோதி கோவதம்' இதி ॥

அங்குஷ்டமாத்ர ஸ்தூலஶ்ச இத்யுக்த ப்ரமாணோக்தேன லக்ஷணாயுக்தம் ப்ரஹாரே க்வசித் ப்ராயஶ்சித்தாபாவமாஹ ஸ ஏவ —

ஒடித்திருந்தால் நாலில் ஒருபங்கு ப்ராயஶ்சித்தத்தை அனுஷ்டிக்க வேண்டும். கண்ணை அடித்திருந்தால் பாதி ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். வாலை ஒடித்தால் கால் பாகம் ப்ராயஶ்சித்தத்தையும், எலும்பை ஒடித்தால் பாதி ப்ராயஶ்சித்தத்தையும், காதை ஒடித்தால் முக்கால் ப்ராயஶ்சித்தத்தையும், வதைத்தால் முழு ப்ராயஶ்சித்தத்தையும் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். அதிகமாய்ச் சூடினால் கால் ப்ராயஶ்சித்தத்தையும், அதிகமாய்ச் சுமக்கச்செய் தால் பாதி ப்ராயஶ்சித்தத்தையும், மூக்கின் உபத்ரவத்தினாலானால் முக்கால் ப்ராயஶ்சித்தத்தையும், கொலையில் முழு ப்ராயஶ்சித்தத் தையும் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். பலர்கள் கூடி ஒரு பசுவைத் தெய்வா தீனமாய்க் கொல்லநேர்ந்தால், அவர்களெல்லோரும் ப்ரம்ஹஹத்யா வ்ரதத்தின் நாலில் ஒரு பாகத்தைத் தனித்தனியே அனுஷ்டிக்க வேண்டும். கட்டப்பட்ட எருது நெருப்பினுல் இறந்தால், அவன் நாலில் ஒரு பாகம் ப்ராயஶ்சித்தத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டு மென்றார் பராசரர். கிணறுகளிலும், குட்டைகளிலும், மரம் வெட்டுமிடங்களிலும் போகும்படி செலுத்தியவனும், பசுவைத் தின்னும் புலையர்களிடம் விற்பவனும், பசுவைக் கொன்ற பாபத் தையே அடைவான்.

பெருவிரல் பருமனுள்ளது என்று சொல்லப்பட்ட லக்ஷண முள்ள தண்டத்தினுல் மேய்ப்பதற்காக அடித்தால் சில காலத்தில் ப்ராய்யஶ்சித்தம் இல்லை என்கிறார்,

'மூர்ச்சித: பதிதோ வாபி தண்டேநாபிஹதஸ்து ய: | உத்தாய யதி கச்சேத் பஞ்ச ஸப்த தசைவ வா || க்ராஸம் வா யதி க்ருஹ்ணீயாத் தோயம் வாபி பிபேத்யதி | பூர்வவ்யாதி ப்ரநஷ்டஸ்ய ப்ராயஶ்சித்தம் ந வித்யதே' இதி ||

அந்யத்ராபி க்வசித் ப்ராயஶ்சித்தாபாவமாஹாங்கிரா:—

'ஸாயம் ஸங்கோபநார்தம் து ந துஷ்யேத் ரோதபந்தயோ:' இதி ||

பராஶரோऽபி—

'கவாம் ஸம்ரக்ஷணார்தாய ந துஷ்யேத் ரோதபந்தயோ: | தத்வதம் து ந தம் வித்யாத் காமாகாமக்ருதம் ததா || கூபகாதே தடாகாதே நதீகாதே ததைவ ச | அந்யேஷு தர்மகாதேஷு ப்ராயஶ்சித்தம் ந வித்யதே || வேஶ்மத்வாரே நிவாஸேஷு யோ நர: காதமிச்சதி | ஸ்வகார்யக்ருஹகாதேஷு ப்ராயஶ்சித்தம் விநிர்திசேத் || நிஶிபந்தநிரோதேஷு ஸர்பவ்யாக்ரஹதே

பராசரர்:- தண்டத்தினுல் அடிக்கப்பட்ட பசு மூர்ச்சையடைந்தாலும், விழுந்தாலும் எப்பொழுது எழுந்து ஐந்து அல்லது ஏழு அல்லது பத்து அடிகள் நடந்தாலும், மறுபடி புல்லைத் தின்றாலும், தண்ணீரைக் குடித்தாலும், அது முன்பே வ்யாதியுள்ளதாகில் அவ் விஷயத்தில் பராயஶ்சித்தம் இல்லை.

மற்றும் ஒரு விஷயத்தில் ப்ராயஶ்சித்தம் இல்லை என்பதைச் சொல்லுகிறார்,

அங்கிரஸ்:— ஸாயங்காலத்தில் காப்பதற்காக அடைப்பதிலும், கட்டுவதிலும் தோஷமில்லை.

பராசரரும்:— பசுக்களைக் காப்பதற்காக அடைத்துவைப்பதிலும், கட்டுவதிலும் பாபம் இல்லை. அதனுல் பசு இறந்தால், அது எவ்வித வதமுமாகாது. கிணற்றிலும், குளத்திலும், நதியின் பள்ளத்திலும், மற்ற தர்மத்திற்கான பள்ளங்களிலும் விழுந்து மரித்தால் ப்ராயஶ்சித்தம் இல்லை. வீட்டின் வாசற்படியிலும், வஸிக்குமிடத்திலும், செய்யப்பட்ட பள்ளங்களிலும், தன் கார்யத்திற்காக வீட்டில் செய்யப்பட்ட பள்ளங்களிலும், பசு விழுந்து மரித்தால் ப்ராயஶ்சித்தம் உண்டு. இரவில் அடைத்திருந்தாலும், கட்டியிருந்தாலும், அப்பொழுது ஸர்ப்பம், புலி இவைகளால் கொல்லப்

ஷ்டே வா । அக்3நிவித்3யுத்3விபந்நேஷு ப்ராயஶ்சித்தம் ந வித்3யதே ॥ ஸங்க்3ராமே ப்ரஹதா யே ச யே த3க்3தா4 வேஶ்மகேஷு வா । தா3வாக்3நி க்3ராமகா4தேஷு ப்ராயஶ்சித்தம் ந வித்3யதே ॥ க்3ராமகா4தே ஶரௌகே4 ச வேஶ்மப4ங்கே3 நிபாதநே । அதிவ்ருஷ்டி ஹதாநாம் ச ப்ராயஶ்சித்தம் ந வித்3யதே ॥ யந்த்ரிதா கோ3ஶ்சிகித்ஸார்த்த2ம் க3ர்ப4மோக்ஷவிமோசநே । யத்நே க்ருதே விபத்3யேத ப்ராயஶ்சித்தம் ந வித்3யதே ॥

கேஶாநாம் ரக்ஷணார்த்தா2ய த்3விகு3ணம் வ்ரதமாசரேத் । த்3விகு3ணே வ்ரத ஆதி3ஷ்டே த3க்ஷிணா த்3விகு3ணா ப4வேத் ॥ ராஜா வா ராஜபுத்ரோ வா ப்3ராஹ்மணோ வா ப3ஹுஶ்ருத: । அக்ருத்வா வபநம் தஸ்ய ப்ராயஶ்சித்தம் விநிர்தி3ஶேத் ॥ ஸர்வாந் கேஶாந் ஸமுத்3த்4ருத்ய சே2த3யேத3ங்கு3லத்3வயம் । ஏவம் நாரீகுமாரீணாம் ஶிரஸோ முண்ட3நம் ஸ்ம்ருதம் ॥ ந ஸ்த்ரியா: கேஶவபநம் ந தூ3ரே ஶயநாஸநம் । க்3ருஹேஷு ஸததம்

பட்டாலும், நெருப்பு, இடி இவைகளால் இறந்தாலும் ப்ராயஸ்சித்தம் இல்லை. யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டாலும், வீடுகளில் பொசுக்கப்பட்டாலும், காட்டுத்தீ, க்ராமத்தில் நெருப்பு முதலியவைகளால் இறந்தாலும் ப்ராயஸ்சித்தம் இல்லை. பாணங்களால் க்ராமத்திற்குத் தொந்திரவினும், வீடு இடிந்து இறந்தாலும், அதிக மழையில் இறந்தாலும் ப்ராயஸ்சித்தம் இல்லை. வெளிவராத கர்ப்பத்தை வெளியாக்குவதற்காகக் கட்டப்பட்ட பசுவும், சிகித்ஸைக்காகக் கட்டப்பட்ட பசுவும் இறந்தால் ப்ராயஸ்சித்தமில்லை.

கேசங்களை ரக்ஷிக்க வேண்டுமானால், வ்ரதத்தை இரண்டு மடங்கு அனுஷ்டிக்கவேண்டும். வ்ரதம் இரண்டு மடங்கு விதிக்கப்பட்டால் தக்ஷிணையும் இரண்டு மடங்காகக் கொடுக்கப்படவேண்டும். அரசனாயினும், அரசனின்புத்ரனாயினும், அதிகமாகவேதசாஸ்த்ரம் கற்ற ப்ராம்ஹணனாயினும் அவர்களுக்கு வபனம் இல்லாமலே ப்ராயஸ்சித்தத்தை விதிக்கலாம். எல்லாக் கேசங்களையும் சேர்த்து நுனியில் இரண்டு விரல் அளவு கேசங்களைச் சேதிக்கவும். இவ்விதம் செய்வது ஸ்த்ரீகளுக்கும் பெண்களுக்கும் முண்டனம் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஸ்த்ரீக்குக் கேசவபனமில்லை. தூரதேசத்தில் படுப்பது, இருப்பது என்பது இல்லை. வீட்டிலேயே நியமத்துடன்

𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌚𑍍𑌛𑍁𑌚𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌯𑌮𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌇𑌹 𑌯𑍋 𑌗𑍋𑌵𑌧𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛𑌾𑌦𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥ 𑌸 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌨𑌰𑌕𑌂 𑌘𑍋𑌰𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌮𑌸𑌂𑌶𑌯𑌮𑍍 । 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌰𑌕𑌾𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 । 𑌕𑍍𑌲𑍀𑌬𑍋 𑌦𑍁𑌃𑌖𑍀 𑌚 𑌕𑍁𑌷𑍍𑌠𑍀 𑌚 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍈 𑌨𑌰𑌃 ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌬𑌾𑌲𑌨𑍃𑌪𑌗𑍋𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌵𑌤𑌿𑌕𑍋𑌪𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌹𑍇𑌮𑌾𑌦𑍍𑌰𑍌—

‘𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌵𑍃𑌷𑌭𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑌿𑌵𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌨𑍌 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥ 𑌧𑌨𑍁𑌷𑍍𑌕𑍋𑌟𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌮𑌾𑌦𑌨𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑍇 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌰𑌾𑌮𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌚 ॥ 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌾𑌂 𑌚 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌹𑍇𑌮𑌾𑌦𑍍𑌰𑍌—

‘[illegible] 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌲𑍋𑌷𑍍𑌟𑌦𑌣𑍍𑌡𑌶𑌿𑌲𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 । 𑌤𑌤𑍍𑌰

இருக்கவேண்டும். சுத்தையாய் வ்ரதத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். இவ்வுலகில் கோவதத்தைச் செய்துவிட்டு எவன் அதை மறைப்பதற்கு விரும்புகின்றானோ அவன் கோரமான காலஸூத்ர மெனும் நரகத்தை யடைகின்றான். ஸம்சயமில்லை. அந்த நரகத்தை யனுபவித்து அங்கிருந்து திரும்பியவனாய் மனித உலகில் நபும்ஸகனாயும், துக்கமுடையவனாயும், குஷ்டரோகமுடையவனாயும், ஏழு ஜன்மங்களை அடைவான். ஆகையால் பாபத்தை வெளிப்படுத்த வேண்டும். எப்பொழுதும் ப்ராயச்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும். ஸ்த்ரீ, பாலர், அரசன், பசு, ப்ராம்ஹணன் இவர்களிடத்தில் அதிக கோபத்தை வர்ஜிக்கவேண்டும்.

ஹேமாத்ரியில்:— சரீரத்தில் சிவலிங்கத்தால் அடையாளமிடப்பட்ட வ்ருஷபத்தை எவன் கொல்வானோ, அவன் பூமியை மூன்று தடவை ப்ரதக்ஷிணம் செய்து, ப்ரம்ஹசர்ய வ்ரதத்திலிருப்பவனாய், தனுஷ்கோடிக்குச் சென்று, கந்தமாதன பர்வதம் சென்று, அங்கு மூன்று நாள் ஸ்நானம் செய்து, ஸ்ரீராமநாதரைத் தர்சித்து, சாந்த்ராயண வ்ரதத்தை யனுஷ்டித்து, கோதானம் செய்தால் சுத்தனாவான். ஸம்சயமில்லை.

ஹேமாத்ரியில்:— ப்ராம்ஹணர்கள் கல், தண்டம், சிலை முதலிய

𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌯𑍁𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯𑌕𑌮𑍍 ॥ 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑍁𑌰𑍇𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌵𑌧𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ।

𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌵𑌧𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌨𑍁𑌃—

'𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌾𑌰𑌨𑌕𑍁𑌲𑍌 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌾𑌷𑌂 𑌮𑌣𑍍𑌡𑍂𑌕𑌮𑍇𑌵 𑌚 । 𑌶𑍍𑌵𑌗𑍋𑌧𑍋𑌲𑍂𑌕𑌕𑌾𑌕𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌪𑌯𑌃 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌯𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌵𑌾𑌽𑌧𑍍𑌵𑌨𑍋 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍 । 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌤𑍍𑌸𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌽𑌬𑍍𑌦𑍈𑌵𑌤𑌂 𑌜𑌪𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌅𑌸𑍍𑌥𑌿𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌪𑌣𑍇 । 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌚𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑌨𑌸𑍍𑌥𑍍𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥
𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌷𑍁 𑌕𑍃𑌮𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌚 𑌅𑌸𑍍𑌥𑌿𑌮𑌤𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌵𑌧𑍇 𑌶𑌕𑌟𑌪𑍂𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌸𑍍𑌥𑌿𑌵𑌧𑍇 𑌚 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

வைகளால் எருதை அடித்துக் கொன்றால் மூன்று தப்தக்ருச்ரங்களைச் செய்து, பஞ்சகவ்யப்ராசனம் செய்யவேண்டும். இதனால் சுத்தியையடைவார்கள். இவ்விதம் செய்யாவிடில் சுத்தியில்லை.

மற்ற ப்ராணிகளைக் கொன்றால் ப்ராயஸ்சித்தம்.

ப்ரஸங்க வசத்தால் மற்ற ப்ராணிகளைக் கொல்வதற்கும் ப்ராயஸ்சித்தம் சொல்லப்படுகிறது. அதில்,

மனு:- "பூனை, கீரி, காடை, தவளை, நாய், உடும்பு, கோட்டான், காக்கை, இவைகளைக் கொன்றால் சூத்ரனைக் கொன்றதற்கு விதிக்கப்பட்ட ப்ராயஸ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். மூன்று நாள் முழுவதும் பாலைமட்டில் பருகவேண்டும். ஒரு யோஜனை தூரமுள்ள வழியையாவது நடக்கவேண்டும். நதியில் ஸ்நானமாவது செய்ய வேண்டும். ஜலதேவதாகமான ஸூக்தத்தையாவது ஜபிக்க வேண்டும். எலும்புள்ள ப்ராணிகளை ஆயிரக்கணக்காகக் கொன்றால், எலும்பில்லாத ப்ராணிகளை ஒரு வண்டிக்கணக்காய்க் கொன்றால் சூத்ரனைக் கொன்றதற்கு விதிக்கப்பட்ட ப்ராயஸ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்," என்று. பக்ஷிகளிலும், புழு முதலியவைகளிலும், எலும்புள்ளவைகளை ஆயிரக்கணக்கில் கொன்றாலும்,

आपस्तम्बः—

'वायसप्रचलाकबर्हिणचक्रवाकहंसभासमण्डूकनकुलडेरिकाश्वहिंसायां शूद्रवत् प्रायश्चित्तम्' इति॥

प्रत्येकवधे तु स एव —

'किञ्चिद्देयं तु विप्राय दद्यादस्थिमतां वधे। अनस्थ्नां चैव हिंसायां प्राणायामेन शुध्यति' इति॥

पराशरः—

'हत्वा मूषिकमार्जारसर्पाजगरडुण्डुभान्। कृसरं भोजयेद्विप्रान् लोहदण्डश्च दक्षिणा' इति॥ कृसरं = तिलमुद्गमिश्रौदनः। लोहशब्देन कार्ष्णायस उच्यते॥

याज्ञवल्क्यः—

'मार्जारगोधानकुलमण्डूकश्वपतत्रिणः। हत्वा त्र्यहं पिबेत्क्षीरं कृच्छ्रं वा पादिकं चरेत्॥ गजे

எலும்பில்லாதவைகளை ஒரு வண்டியளவு கொன்றாலும் சூத்ரனைக் கொன்றதற்காக உள்ள வ்ரதத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும், என்று பொருள்.

ஆபஸ்தம்பர்:— காக்கை, கழுகு, மயில், சக்ரவாகம், ஹம்ஸம், தண்ணீர்க்காக்கை, தவளை, நரி, மூஞ்ஜூறு, குதிரை இவைகளில் ஒன்றைக் கொன்றால் சூத்ரனுடைய வதத்தில் சொல்லிய ப்ராயச்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

தனித்தனியே வதஞ்செய்தால் **ஆபஸ்தம்பரே:**— எலும்புள்ள ப்ராணிகளைக் கொன்றால், ப்ராம்ஹணனுக்கு ஸ்வல்ப த்ரவ்யத்தைக் கொடுக்கவேண்டும். எலும்பில்லாத ஒன்றைக் கொன்றால் ப்ராணாயாமத்தால் சுத்தனுவான்.

பராசரர்:- எலி, பூனை, ஸர்ப்பம், மலைப்பாம்பு, இருதலைப்பாம்பு, இவைகளைக் கொன்றால், ப்ராம்ஹணர்களுக்கு எள்ளுடனும் பயறுடனும் சேர்ந்த அன்னத்தைப் புஜிப்பிக்கவேண்டும். இரும்புத் தடியும் தக்ஷிணையாகக் கொடுக்கப்படவேண்டும்.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— பூனை, உடும்பு, கீரி, தவளை, நாய், பக்ஷி இவைகளைக் கொன்றால் மூன்று நாள் பாலை மட்டில் பருகவேண்

𑌨𑍀𑌲𑌵𑍃𑌷𑌾𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌶𑍁𑌕𑍇 𑌵𑌤𑍍𑌸𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯𑌨𑌃 । 𑌖𑌰𑌾𑌜𑌮𑍇𑌷𑍇
𑌷𑍁 𑌵𑍃𑌷𑍋 𑌦𑍇𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍌𑌞𑍍𑌚𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌹𑌾𑌯𑌨𑌃 ॥ 𑌹𑌂𑌸𑌶𑍍𑌯𑍇𑌨
𑌕𑌪𑌿𑌕𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌜𑌲𑌸𑍍𑌥𑌲𑌶𑌿𑌖𑌣𑍍𑌡𑌿𑌨𑌃 । 𑌭𑌾𑌸𑌂 𑌚 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌗𑌾
𑌮𑌕𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍 ॥ 𑌉𑌰𑌗𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌯𑌸𑍋 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌃 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌕𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁
𑌸𑍀𑌸𑌕𑌮𑍍 । 𑌕𑍋𑌲𑍇 𑌘𑍃𑌤𑌘𑌟𑍋 𑌦𑍇𑌯 𑌉𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍇 𑌗𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾 𑌹𑌯𑍇
𑌽𑌂𑌶𑍁𑌕𑌮𑍍 ॥ 𑌤𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍌 𑌤𑍁 𑌤𑌿𑌲𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑌂 𑌗𑌜𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑌶𑌕𑍍𑌨𑍁𑌵𑌨𑍍 ।
𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌦𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌮𑍇𑌕𑍈𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 ॥ 𑌫𑌲
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌨𑍍𑌨𑌰𑌸𑌜𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌘𑌾𑌤𑍇 𑌘𑍃𑌤𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 । 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿
𑌵𑌧𑍇 𑌦𑍇𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌸𑍍𑌥𑌿𑌕𑍇 । 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌗𑍁𑌲𑍍𑌮𑌲𑌤𑌾𑌵𑍀𑌰𑍁
𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌨𑍇 𑌜𑌪𑍍𑌯𑌮𑍃𑌕𑍍𑌶𑌤𑌮𑍍 ॥ 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍋𑌷𑌧𑌿𑌵𑍃𑌥𑌾𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌾𑌶𑍀
𑌗𑍋𑌨𑍁𑌗𑍋 𑌦𑌿𑌨𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

டும். அல்லது நாலில் ஒரு பங்கு க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். யானையைக் கொன்றால் ஐந்து கறுப்புக் காளைகளைக் கொடுக்க வேண்டும். கிளியைக் கொன்றால் இரண்டு வயதுள்ளகன்றைக் கொடுக்கவேண்டும். கழுதை, ஆடு, மேஷம், க்ரௌஞ்சமிவைகளின் வதத்தில் மூன்று வயதுள்ள வ்ருஷபத்தைக் கொடுக்கவேண்டும். ஹம்ஸம், பருந்து, குரங்கு, மாம்ஸத்தைப் புஜிக்கும் பக்ஷி, நீர் மயில், மயில், தண்ணீர்க்காக்கை இவைகளைக் கொன்றால், பசுவைக் கொடுக்கவேண்டும். மாம்ஸம் புஜிக்காத பக்ஷிகளைக் கொன்றால் சிறிய பெண்ணான பசுக்கன்றை (கிடாரியை)க் கொடுக்கவேண்டும். பாம்புகளைக் கொன்றால் இரும்புத்தடி தக்ஷிணை. நபும்ஸகவதத்தில் பித்தளை, ஈயம் இவைகளைக் கொடுக்கவும். பன்றியைக் கொன்றால் நெய்க்குடத்தைக் கொடுக்கவும். ஒட்டகையானால் குன்றிமணி தங்கம் கொடுக்கவும். குதிரையானால் வஸ்த்ரம் கொடுக்கவும். தித்திரி பக்ஷியைக் கொன்றால் பதக்கு எள் கொடுக்கவும். யானை முதலியதைக் கொடுக்க சக்தியற்றவன் ஒவ்வொரு தானத்திற்கும் ஒவ்வொரு க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவும். பழம், புஷ்பம், அன்னம், ரஸவஸ்து இவைகளில் உண்டாகும் ப்ராணியைக் கொன்றால் நெய்யை ப்ராசனம் செய்யவேண்டும். எலும்புடன் கூடிய ஜந்துவைக் கொன்றால் யாதாவது ஒன்றைத் தானம் செய்ய வேண்டும். எலும்பு இல்லாத ஜந்துவின் வதத்தில் ப்ராணாயாமம் செய்யப்படவேண்டும். மரம், புதர், கொடி, கொடிகள் நிறைந்த புதர் இவைகளை வெட்டினால் நூறு வேதருக்குகளை ஜபிக்கவேண்டும்.

பராசர:—

கஜஸ்ய ச துரங்கஸ்ய மஹிஷோஷ்ட்ரநிபாதநே । ப்ராயச்சித்தமஹோராத்ரம் த்ரிஸந்த்யமவகாஹநம் ॥ குரங்கம் வாநரம் ஸிம்ஹம் சித்ரம் வ்யாக்ரம் து காதயந் । ஶுத்த்யதே ஸ த்ரிராத்ரேண விப்ராணாம் தர்ப்பணேந ச ॥ வ்ருகஜம்பூகருக்ஷாணாம் தரக்ஷுச்வாநகாதக: । திலப்ரஸ்தம் த்விஜே தத்யாத் வாயுபக்ஷோ திநத்ரயம் ॥ ம்ருகரோஹிவராஹாணாமவேர்பஸ்தஸ்ய காதக: । அபாலக்ருஷ்டமஶ்நீயாதஹோராத்ரமுபோஷ்ய ஸ: । ஶிம்ஶுமாரம் ததா கோதாம் ஹத்வா கூர்மம் ச ஶல்யகம் । வ்ருந்தாகபலபக்ஷீ வாப்யஹோராத்ரேண ஶுத்த்யதி ॥ ஏவம் சதுஷ்பதாநாம் ச ஸர்வேஷாம் வநசாரிணாம் । அஹோராத்ரோஷிதஸ்திஷ்டேஜ்ஜபேத்வா ஜாதவேதஸம் ॥ க்ரௌஞ்சஸாரஸஹம்ஸாம்ஶ்ச சக்ரவாகம் ச குக்குடம் । ஜாலபாதம் ச ஶரபம் அஹோரா

ஓஷதிகளை வீணாக வெட்டினால் ஒரு நாள் முழுவதும் பாலை மட்டில் பருகி, பசுவைத் தொடர்ந்து செல்பவனா யிருக்கவேண்டும்.

பராசரர்:— யானையையாவது, குதிரையையாவது, எருமைக் கடாவையாவது, ஒட்டகையையாவது கொன்றால், ஒரு நாள் முழுவதும் உபவாஸம் ப்ராயச்சித்தம். மூன்று காலமும் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். மான், குரங்கு, ஸிம்ஹம், புலி, சித்ரம் இவைகளைக் கொன்றால் மூன்று நாள் ப்ராயச்சித்தத்தால் சுத்தனாகிறான். ப்ராம்ஹண போஜனமும் செய்விக்கவேண்டும். செந்நாய், நரி, கரடி, சிவிங்கி, நாய் இவைகளைக் கொன்றவன் மூன்று நாள் வாயுவை மட்டில் பக்ஷித்து உபவாஸமிருந்து ஒரு படி எள்ளை ப்ராம்ஹணனுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். பெண் மான், பன்றி, செம்மறியாடு, வெள்ளாடு இவைகளைக் கொன்றவன் உழப்படாத பூமியில் உண்டாகிய தான்யத்தை மட்டில் புஜிக்கவேண்டும். ஒரு நாள் முழுவதும் உபவாஸமிருக்கவேண்டும். முதலை, உடும்பு, ஆமை, முட்பன்றி இவைகளைக் கொன்றால், வ்ருந்தாக பழத்தை மட்டில் பக்ஷிப்பவனாய் ஒரு நாள் உபவாஸமிருந்தால் சுத்தனாவான். இவ்விதம் காட்டில் ஸஞ்சரிக்கும் நாற்கால் ப்ராணிகளுள் எதைக் கொன்றாலும், ஒரு நாள் முழுவதும் உபவாஸத்துடன் ஜாதவேதஸ மந்த்ரத்தை ஜபிப்பவனாய் இருக்கவேண்டும். க்ரௌஞ்சம், ஸாரஸம், ஹம்ஸம், சக்ரவாகம், கோழி, வாத்து முதலியது, சரபம் இவை

घ्नन् शुध्यति ॥ बलाका टिट्टिभौ वापि शुकपारावतावपि । अहिनकुलविडालांश्च शुध्यते नक्तभोजनात् ॥ वृककाककपोतानां शारीतित्तिरिघातकः । अन्तर्जले उभे सन्ध्ये प्राणायामेन शुध्यति ॥ गृध्रश्येनशशादानां उलूकस्य च घातकः । अपक्वाशी दिनं तिष्ठेत् त्रिकालं मारुताशनः ॥ वल्गुलीटिट्टिभानां च कोकिलावञ्जुलीपके । लाविका रक्तपक्षेषु शुध्यते नक्तभोजनात् ॥ कारण्डवचकोराणां पिङ्गलाकुररस्य च । भारद्वाजादिकं हत्वा शिवं सम्पूज्य शुध्यति ॥ भेरुण्डचाषभासांश्च पारावतकपिञ्जलौ । पक्षिणां चैव सर्वेषां अहोरात्रमभोजनम्' इति ॥

हेमाद्रौ —

'महिषीहनने विप्रो महासान्तपनं चरेत् । सा चेद्गर्भवती हत्वा महासान्तपनद्वयम्' इति ॥

களைக் கொன்றால் ஒரு நாள் உபவாஸத்தால் சுத்தனாகிறான். நாரை, சிறு குருவி, கிளி, புறா, பாம்பு, முதலே இவைகளைக் கொன்றால், பகலில் உபவாஸமிருந்து இரவில் புஜிப்பதால் சுத்தனாகிறான். செந்நாய், காக்கை, புறா, சாரி, தித்திரி இவைகளைக் கொன்றால், இரண்டு ஸந்த்யா காலங்களிலும் ஜலத்திற்குள் மூழ்கி ப்ராணாயாமத்தைச் செய்வதால் சுத்தனாகிறான். கழுகு, பருந்து, சசாதம், கோட்டான் இவைகளைக் கொன்றவன் ஒரு நாள் முழுவதும் பக்வாந்நத்தைப் புஜிக்காதவனாயிருக்கவேண்டும். மூன்று வேளை காற்றை மட்டும் புஜிப்பவனாயிருக்கவேண்டும். வல்குலீ, சிறு குருவி, குயில், வலியன், லாவிகா, சிவப்பு இறக்கையுடைய பக்ஷி, இவைகளைக் கொன்றால், பகலில் உபவாஸமிருந்து இரவில் புஜிப்பதால் சுத்தனாவான். காரண்டவம், சகோரம், பிங்களா, குரரம், பாரத்வாஜம் முதலியது இவைகளைக் கொன்றால் சிவனைப் பூஜிப்பதால் சுத்தனாவான். பேருண்டம், காடை, நீர்க்காக்கை, புறா, கபிஞ்ஜலம், எல்லாப் பக்ஷிகள் இவைகளைக் கொன்றால் ஒரு நாள் முழுவதும் உபவாஸமிருக்கவேண்டும்.

ஹேமாத்ரியில்:— ப்ராம்ஹணன், எருமையைக் கொன்றால் மஹாசாந்தபன க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். அந்த எருமை

वृक्षच्छेदादिप्रायश्चित्तम् ॥

हेमाद्रौ —

इन्धनार्थं द्रुमच्छेत्ता तद्दोषस्यापनुत्तये । प्राजापत्यं सकृत् कृत्वा शुद्धिमाप्नोत्यनुत्तमाम् ॥ कृष्यर्थमिन्धनार्थं वा यज्ञवृक्षविछेदने । पराकं तत्र चीर्त्वा शुद्धो भवति वृक्षहा ॥ बिल्वाश्वत्थौ यदा छिन्द्यात्तदा चान्द्रायणं चरेत् । पुष्पारामस्य विच्छेत्ता वनद्रोहीति कथ्यते ॥ तद्दोषपरिहारार्थं गायत्र्या लक्षमभ्यसेत् ॥ तिन्त्रिणीचूततरवो बहूजन्तूपकारकाः । कपित्थामलकच्छेत्ता सम्यक् चान्द्रायणं चरेत् ॥ कोविदारतरौ निम्बे प्राजापत्यं विशोधनम् । खर्जूरे नारिकेले च तालहिन्तालयोस्तथा ॥ तप्तकृच्छ्रं चरेच्छित्वा श्लेष्मादोषापनुत्तये । जम्बीरमातु-

---

சிறு கன்றுடையதும் கறக்கக்கூடியதுமாக இருந்தால் மஹா ஸாந்தபனம் இரண்டு முறை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

மரம் வெட்டுவது முதலியதற்கு ப்ராயஸ்சித்தம்.

ஹேமாத்ரியே:— விறகுக்காக மரங்களை வெட்டுபவன் அந்தத் தோஷத்தைப் போக்குவதற்காக ஒரு முறை ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டித்துச் சிறந்த சுத்தியை அடைகிறான். பயிரிடுவதற்காகவாவது, விறகுக்காகவாவது யஜ்ஞார்ஹமான மரத்தை வெட்டினால் பராக க்ருச்ரத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும். வ்ருக்ஷத்தை வெட்டியவன் சுத்தனாவான். பில்வம், அரசு, இவைகளை வெட்டினால் சாந்த்ராயணத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும், பூந்தோட்டத்தை வெட்டியவன் வனத்ரோஹீ எனப்படுகிறான். அந்தப் பாபத்தைப் போக்குவதற்கு காயத்ரியை லக்ஷம் முறை ஜபிக்கவேண்டும். அநேக ஜந்துக்களுக்கு உபகாரமாயுள்ள புளி, மா இந்த வ்ருக்ஷங்களை வெட்டினாலும், விளா, நெல்லி இவைகளை வெட்டினாலும் சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை விதிப்படி அனுஷ்டிக்கவேண்டும். மலையத்தி, வேம்பு, இவைகளை வெட்டினால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம் ப்ராயஸ்சித்தம். பேரீச்சை, தென்னை, பனை, கூந்தல்பனை இவைகளை வெட்டினால் தப்தக்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். எலுமிச்சை, மாதுளை முதலியது இவைகளை

ஶாகாதீந்து சி2த்வா பாபவிஶாந்தயே ॥ ஸம்யக் ஸ்நாத்வா ஶுசிர் பூ4த்வா கீ3தாஶாஸ்த்ரம் படே2த் க்ரமாத் । தடாககூபகாஸார பே4தே3 விப்ரஸ்து ஸ: ॥ பூர்வவத்தம் த்3ருட4ம் க்ருத்வா ப்ராஜாபத்யம் ஸமாசரேத் । விஷ்ண்வாலயாதி3பே4தே3 து தது3த்3த்4ருத்ய ஸமாசரேத் ॥ ஶூந்யாலயஸ்ய பே4தே3 பராகம் த்3விஜஸத்தம:' இதி ॥

யாஜ்ஞவல்க்ய:—

'வ்ருக்ஷகு3ல்மலதாவீருச்சே2த3நே ஜப்யம்ருக்ஶதம் । ஸ்யாதோ3ஷதி4வ்ருதா2ச்சே2தே3 க்ஷீராஶீ கோ3(அ)நுகோ3 தி3நம்' இதி ॥ அத்ர வ்ருதா2ச்சே2தீ3தி விஶேஷணாத்3யஜ்ஞாத்3யர்த2ச்சே2த3நே ந தோ3ஷ: ॥

யத்து ஶங்க2வசநம்—

'ஸம்வத்ஸரம் வ்ரதம் குர்யாச்சி2த்த்வா வ்ருக்ஷம் ப2லப்ரத3ம்' இதி, தச்சே2த3நாவ்ருத்திவிஷயம் । ஐஹிகார்த2மேவமபி கர்ஷணாங்க3ஹலாத்3யர்த2மேவ ந தோ3ஷ: । 'ப2லபுஷ்போபக3

வெட்டினால் விதிப்படி ஸ்நானம் செய்து, சுத்தனாயிருந்து, கீதா சாஸ்த்ரத்தை க்ரமப்படி படிக்கவேண்டும். ப்ராம்ஹணன் தடாகம், கிணறு, குட்டை இவைகளை நாசம் செய்தால் முன்போலவே அவைகளைத் திடப்படுத்தி, பிறகு ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். விஷ்ணுவின் ஆலயம் முதலியதைக் கெடுத்தால் அதைப் புதிப்பித்து சாந்த்ராயணத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். பாழுங்கோயிலை இடித்தால் பராக க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும்.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— "மரம், புதர், கொடி, கொடிகள் அடர்ந்த புதர் இவைகளை வெட்டினால் நூறு வேதருக்குகளை ஜபிக்க வேண்டும். ஓஷதிகளை வீணாக வெட்டினால் ஒரு நாள் பாலைமட்டில் பருகி மாடுகளைத் தொடர்ந்து செல்பவனாயிருக்கவேண்டும்," என்று. இங்கு வீணாய் என்று விசேஷணமிருப்பதால் யாகம் முதலியதற்காகச் சேதிப்பதில் தோஷமில்லை. ஆனால்,

சங்கரின் வசனம்:— "பழத்தைக் கொடுக்கும் மரத்தை வெட்டினால் ஒரு வர்ஷம் வ்ரதத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்" என்றுள்ளதே யெனில், அது அடிக்கடி வெட்டுவதைப்பற்றியது. இவ்வுலகில் வேண்டியதற்காகினும் உழுவதற்கு அங்கமாகிய கலப்பை முதலியவைகளைச் செய்வதற்காகில் தோஷமில்லை. "பழம், புஷ்பம் இவை

हिंस्राणां पादपानां कर्षणकार्याय च्छेदनम्' इति स्मृतेः ॥

तटाकभेदे विशेषमाह देवलः—

'बहुधान्योपजीव्यस्य तटाकस्य विभेदने । ब्रह्महत्याव्रतं कृत्वा कपालध्वजवर्जितम् ॥ पुनस्संस्कारकृच्छुद्धिमाप्नोत्यसंशयम्' इति ॥

सुरापानादिप्रायश्चित्तम् ॥

अथ सुरापानादेः प्रायश्चित्तमुच्यते । पिष्टादिजन्या द्रव्यविशेषस्सुरा ॥

तथा च मनुः —

'गौडी पैष्टी च माध्वी च विज्ञेया त्रिविधा सुरा । यथैवैका न पातव्या तथा सर्वा द्विजोत्तमैः ॥

களுடன் கூடிய வ்ருக்ஷங்களை வெட்டக்கூடாது. உழுவதற்காக வாகில் வெட்டலாம்" என்று ஸம்ருதியிருப்பதால்,

பெரிய ஏரியை உடைத்துவிட்டால் விசேஷ ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

தேவலர்:— அதிக தான்யம் விளைய ஸாதனமாகிய ஏரியை உடைத்தால் கபாலம் கொடி இவைகள் இல்லாமல் ப்ரம்ஹஹத்திக்குச் சொல்லிய ப்ராயஶ்சித்தத்தை அனுஷ்டித்து, புனஸ்ஸம்ஸ்காரம் செய்து கொண்டால் சுத்தியடைவான். ஸம்சயமில்லை.

ஸுராபானம் முதலியதின் ப்ராயஶ்சித்தம்.

இனி ஸுராபானம் முதலியதற்கு ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்படுகிறது. மாவு முதலியதிலிருந்து உண்டாகிய ஓர் த்ரவ்யம் ஸுரா எனப்படுகிறது. அவ்விதமே,

மனு:— "கௌடீ, பைஷ்டீ, மாத்வீ என்று மூன்றுவிதம் ஸுரை என்று அறியத்தக்கது. எப்படி ஒரு ஸுரையைப் பானம் பண்ணக்கூடாதோ அவ்விதமே மூன்று ஸுரைகளையும் ப்ராம்ஹணர்கள் பானம் செய்யக்கூடாது. ஸுரை என்பது அந்நங்களின்

सुरा वै मलमन्नानां पाप्मा च मलमुच्यते । तस्मात् ब्राह्मणराजन्यौ वैश्यश्च न सुरां पिबेत् ॥ यक्षरक्षःपिशाचान्नं मद्यं मांसं सुरासवम् । तद्ब्राह्मणेन नात्तव्यं देवानामश्नता हविः' इति ॥

राजन्यवैश्ययोः सुरापाननिषेधः पैष्टीविषयः । गौडीमाध्व्योरेकादशमद्येष्वन्तर्भावात् तत्पाने तयोर्दोषाभावात् । अत एव 'सुरासवं सुरारूपं मद्यं ब्राह्मणेन नात्तव्यम्' इति ब्राह्मणस्यैव तन्निषेधः । पैष्ट्या अकामकृते सकृत्पाने गौडीमाध्व्योरसकृत्पाने कामकृते च ब्राह्मणस्य प्रायश्चित्तं तुल्यम् ॥

श्रुतिरपि—

'न सुरां पिबेत् । न कलञ्जं भक्षयेत् । न तस्य

மலம் ஆகும். மலம் என்பது பாபம் எனப்படுகிறது. ஆகையால் ப்ராம்ஹணன், க்ஷத்ரியன், வைச்யன் இவர்கள் ஸுரையைப் பானம் செய்யக்கூடாது. மத்யம், மாம்ஸம், ஸுரை, ஆஸவம் இவைகள் யக்ஷர்கள், ராக்ஷஸர்கள், பிசாசர்கள் இவர்களுக்கு அன்னமாகும். ஆகையால், தேவர்களுடைய ஹவிஸ்ஸைப் புஜிப்பவனான ப்ராம்ஹணன் அதைச் சாப்பிடக்கூடாது," என்று.

க்ஷத்ரிய வைச்யர்களுக்கு ஸுராபானத்தை நிஷேதித்தது பைஷ்டீமத்யத்தைப் பற்றியது. கௌடீ, மாத்வீ என்ற மத்யங்களைப் பதினொரு மத்யங்களுள் சேர்த்திருப்பதால் அதைப் பானம் பண்ணுவதில் அவ்விருவருக்கும் தோஷமில்லையாதலால். ஆகையாலேயே, "ஸுரா ஆஸவமும், ஸுரா ரூபமும் ஆகிய மத்யம் ப்ராம்ஹணனால் பருகத் தகுந்ததல்ல" என்று ப்ராம்ஹணனுக்கு மட்டில் நிஷேதம். பைஷ்டீமத்யத்தை அபுத்தி பூர்வமாக ஒரு தடவை உபயோகித்ததிலும், கௌடீ, மாத்வீ இவைகளைப் புத்தி பூர்வமாய்ப் பல தடவை உபயோகித்ததிலும் ப்ராம்ஹணனுக்கு ப்ராயஶ்சித்தம் ஸமானமாகும்.

வேதமும்:— "ஸுரையைப் பானம் பண்ணக்கூடாது. களஞ்சத்தைப் பக்ஷிக்கக்கூடாது. அவனுக்குப் ப்ராயஶ்சித்தம்

𑌨𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌰𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑌰𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌆𑌪𑌸𑍍𑌤𑌂𑌬𑌃—

'𑌸𑍁𑌰𑌾𑌪𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌂 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌤𑍍 𑌮𑍃𑌤𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿—

'𑌸𑍁𑌰𑌾𑌪𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌂 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌤𑍍 । 𑌸 𑌪𑌾𑌵𑌯𑍇𑌦𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌿𑌹 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌪𑌰𑌤𑍍𑌰 𑌚' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌮𑌨𑍁𑌃—

'𑌸𑍁𑌰𑌾𑌂 𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋 𑌮𑍋𑌹𑌾𑌦𑌗𑍍𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌂 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌤𑍍 । 𑌤𑌯𑌾 𑌸 𑌕𑌾𑌯𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌗𑍍𑌧𑍇 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥ 𑌗𑍋𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌦𑍁𑌦𑌕𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 । 𑌪𑌯𑍋 𑌘𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌽𑌽𑌮𑌰𑌣𑌾𑌦𑍍𑌗𑍋𑌶𑌕𑍃𑌦𑍍𑌰𑌸𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌕𑌲𑍌 𑌮𑌰𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑌾𑌹 𑌸 𑌏𑌵—

இல்லை. மரணாந்தமே ப்ராயஶ்சித்தம்" என்று. மரணாந்தமே அவனுக்கு ப்ராயஶ்சித்தம், வேறு ப்ராயஶ்சித்தம் இல்லை, என்பது பொருள். அவ்விதமே,

ஆபஸ்தம்பர்:— ஸுரையைப் பானம் செய்தவன் அக்னி போல் கொதிக்கும் ஸுரையைப் பானம் செய்யவேண்டும். அவன் இறந்தால் சுத்தனாகிறான்.

பராசரரும்:- ஒருமுறை ஸுராபானம் செய்தால் அக்னிபோல் கொதிக்கும் ஸுரையைப் பானம் செய்யவேண்டும். அவன் இவ்வுலகத்திலும் பரலோகத்திலும் தன்னைச் சுத்தனாக்கிக் கொள்ளுகிறான்.

மனு:— ப்ராம்ஹணன் மோஹத்தால் ஸுரையைப் பானம் பண்ணினால் அக்னிபோல் உள்ள ஸுரையைப் பானம் செய்ய வேண்டும். அதனால் சரீரம் பொசுக்கப்பட்டால் அந்தப் பாபத்தினின்றும் அவன் விடுபடுவான். அக்னிபோல் உள்ள கோமூத்ரத்தையாவது, ஜலத்தையாவது பருகவேண்டும். பாலையாவது, நெய்யையாவது, சாணிப்பாலையாவது சாகும் வரையில் பருகவேண்டும்.

கலியில் மரணாந்த ப்ராயஶ்சித்தம் நிஷித்தமாகையால், அந்த அபிப்ராயத்துடன் வேறு ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

'𑌕𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇𑌦𑌬𑍍𑌦𑌂 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌕𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑌕𑍃𑌨𑍍𑌨𑌿𑌶𑌿 । 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌪𑌾𑌨𑌾𑌪𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌾𑌲𑌵𑌾𑌸𑌾 𑌧𑍍𑌵𑌜𑍀 𑌜𑌟𑍀' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌏𑌤𑌤𑍍 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑍇 ॥

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃—

'𑌸𑍁𑌰𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌘𑍃𑌤𑌗𑍋𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌪𑌯𑌸𑌾𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑌮𑍍 । 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌪𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌤𑌮𑌂 𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌰𑌣𑌾𑌚𑍍𑌛𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌾𑌲𑌵𑌾𑌸𑌾 𑌜𑌟𑍀 𑌵𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌕𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑌮𑌾 𑌨𑌿𑌶𑌿 ॥ 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌂 𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑍇𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌣𑍍𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 । 𑌪𑍁𑌨𑌃𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌮𑌰𑍍𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑌯𑌃 ॥ 𑌪𑌤𑌿𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌨 𑌸𑌾 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍀 𑌯𑌾 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌂 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌤𑍍 । 𑌇𑌹𑍈𑌵 𑌸𑌾 𑌶𑍁𑌨𑍀 𑌗𑍃𑌧𑍍𑌰𑍀 𑌸𑍂𑌕𑌰𑍀 𑌚𑍋𑌪𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

மனு:— "ப்ராம்ஹணன் ஸுராபான ப்ராயச்சித்தத்திற்காக ஒரு வர்ஷம் வரையில் இரவில் ஒரு முறை அரிசி நொய்களையாவது, எள்ளுப்பிண்ணாக்கையாவது பக்ஷிக்கவேண்டும். பசுவின் ரோமம் முதலியதால செய்யப்பட்ட ஆடையுடையவனாயும், கள் பாத்ரத்தை அடையாளமுடையவனாயும், சடையுடையவனாயும் இருக்கவேண்டும்," என்று. இது நாக்கினால் ஸ்பர்சிக்கப்பட்டதைப் பற்றியது மட்டில் என்று சிலர்.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— ஸுராபானம் செய்தவன், ஸுரை, ஜலம், நெய், கோமூத்ரம், பால், இவைகளுள் ஒன்றை நெருப்புக்குச் சமமாய்க் காய்ச்சி, பானம் செய்தால் சுத்தியை யடைவான். அல்லது பசுவின் ரோமம் முதலியதால் செய்யப்பட்ட ஆடையுடையவனாயும், சடை தரித்தவனாயும் ப்ரம்ஹஹத்திக்கு விதிக்கப்பட்ட ப்ராயச்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். மூன்று வர்ஷம் வரையில் இரவில் மட்டில் எள்ளுப்பிண்ணாக்கையாவது, அரிசி நொய்யையாவது பக்ஷிக்கவேண்டும். முந்திய மூன்று வர்ணத்தார்களும் அஜ்ஞானத்தால் ஸுராபானம் செய்தால், அல்லது ரேதஸ், மலம், மூத்ரம் இவைகளைப் பானம் செய்தாலும் மறுபடி ஸம்ஸ்காரத்திற்கு உரியவராகின்றனர். எந்த ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீ ஸுராபானம் செய்தவளோ அவள் பதிலோகத்தை யடைவதில்லை. அவள் இவ்வுலகிலேயே பெண் நாயாயும், பெண் கழுகாயும், பெண் பன்றியாயும் பிறப்பாள்.

𑌗𑍌𑌤𑌮𑌃—

'𑌸𑍁𑌰𑌾𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯𑍋𑌷𑍍𑌣𑌾𑌮𑌾𑌸𑌿𑌞𑍍𑌚𑍇𑌯𑍁𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌮𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌮𑍃𑌤𑌶𑍍𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌅𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌾𑌨𑍇 𑌪𑌯𑍋 𑌘𑍃𑌤𑌮𑍁𑌦𑌕𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿, '𑌤𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌰𑍀𑌷𑌰𑍇𑌤𑌸𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑌨𑍇' 𑌇𑌤𑌿 𑌚 ॥

𑌅𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑍋𑌵𑌚𑌨𑌮𑍍—

'𑌭𑍂𑌮𑌿𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌂 𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ।
𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌨 𑌚 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌜𑍍𑌜𑌾𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌸 𑌤𑍁 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿, 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍌𑌡𑍀𑌮𑌾𑌧𑍍𑌵𑍀𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍𑌪𑌾𑌨𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌧𑌵𑍀𑌯𑍇 ॥

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍈𑌠𑍀𑌨𑌸𑌿𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍—

'𑌗𑍌𑌡𑍀𑌂 𑌮𑌾𑌧𑍍𑌵𑍀𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌂 𑌪𑍈𑌷𑍍𑌟𑍀𑌂 𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌪𑍍𑌤𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌕𑌂 𑌚 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌮𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿, 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍 ॥

கௌதமர்:— "புத்திபூர்வமாக ஸுராபானம் செய்த ப்ராம்ஹணனின் வாயில் கொதிக்கிற ஸுரையை விடவேண்டும். அதனால் அவன் இறந்தால் சுத்தனாகிறான். அஜ்ஞானத்தால் பருகிய விஷயத்தில் பால், நெய், ஜலம் இவைகளை முன்போல் பருகவேண்டும்," என்று. "பிறகு அவனுக்குப் புனருபநயனம் செய்யவேண்டும். மூத்ரம், மலம், ரேதஸ் இவைகளைப் புத்திபூர்வமாகச் சாப்பிட்டால் புனருபநயனம் ப்ராயச்சித்தம்" என்றும். ஆனால்,

அங்கிரஸ்ஸின் வசனம்:— ப்ராம்ஹணன் ஸுராபானம் செய்தால் பூதானம் செய்யவேண்டும். மறுபடி ஒருகாலும் ஸுராபானம் செய்யக்கூடாது. புனருபநயனமானபின் அவன் சுத்தனாகிறான்" என்றுள்ளதேயெனில், அது கௌடீ, மாத்வீ இவைகளை ஒரு முறை பானம் செய்ததைப்பற்றியது, என்று மாதவீயத்தில் உள்ளது. ஆனால்,

ப்ருஹஸ்பதியினால்:— "கௌடீ, மாத்வீ, பைஷ்டீ என்ற ஸுரைகளை ப்ராம்ஹணன் பானம் செய்தால், தப்தக்ருச்ரம், பராகக்ருச்ரம், சாந்த்ராயணக்ருச்ரம் இவைகளை முறையே அனுஷ்டிக்கவேண்டும்," என்று சொல்லப்பட்டுள்ளதேயெனில், அது ஸங்கல்பத்தை மட்டில் பற்றியது.

प्रायश्चित्ताकरणे दण्डनमुक्तं हेमाद्रौ —

सुरापं दण्डयेद्राजा मरणं यदि नेच्छति । ब्रह्मसूत्रं शिखां सम्यक् क्षुरिका वापयेच्छिरः ॥ सुराभाण्डं ललाटे तु तापयित्वाऽङ्कयेत्सुधीः । आनीय पूर्णं भाण्डं सुरापूरितदारकः ॥ बद्ध्वा कण्ठे खरं यानमारोप्य नगरं ततः । निस्साणं ध्वनयन् भृत्यैर्भ्रामयित्वा नगराद्बहिः ॥ प्रोत्सार्य सहसा राज्ञा न दोषेण स कथ्यते । स पापी द्वादशाब्दं तु कपालध्वजवर्जितः ब्रह्महत्याव्रतं कृत्वा शुद्धिमाप्नोति नान्यथे'ति ॥

तत्रैव —

यदि रोगनिवृत्त्यर्थमौषधार्थं सुरां पिबेत् । तस्योपनयनं भूयश्चान्द्रायणद्वयं विदुः ॥ उपोष्य रजनीमेकां पञ्चगव्येन शुद्ध्यती'ति ॥

ப்ராயஶ்சித்தம் செய்துகொள்ளாவிடில் தண்டனை மட்டில் சொல்லப்பட்டுள்ளது,

ஹேமாத்ரியில்:— ஸுராபானம் செய்தவன் மாணத்தை விரும்பாவிடில் அவனை அரசன் தண்டிக்கவேண்டும். யஜ்ஞோபவீதத்தை யறுத்து, சிரஸ்ஸை நன்றாக முண்டனம் செய்வித்து, கள் பாண்டத்தை நெற்றியில் சூடவேண்டும். ஸுரை நிறைந்த மட்பாத்ரத்தைக் கொண்டுவந்து அவன் கழுத்தில் கட்டி, கழுதை வாகனத்தின்மேல் ஏற்றிவைத்து, வாத்யத்தைக் கோஷிக்கச் செய்து, வேலைக்காரர்களால் நகரத்தைச் சுற்றுவித்து, நகரத்துக்கு வெளியில் அப்புறப்படுத்த வேண்டும். இவ்விதம் செய்தால் அவன் தோஷமுள்ளவனாகான். அந்தப் பாபி பன்னிரண்டு வர்ஷம் வரையில் கபாலம் த்வஜம் இல்லாமல் ப்ரம்ஹஹத்திக்கு விதித்த ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டித்தால் சுத்தனாகிறான். வேறு விதத்தால் சுத்தியில்லை.

ஹேமாத்ரியிலேயே:— ரோகம் நிவ்ருத்தியாவதற்காக மருந்துக்காக ஸுரையைப் பானம் செய்தால், அவனுக்கு மறுபடி உபநயனம் செய்யப்படவேண்டும். இரண்டு சாந்த்ராயண க்ருச்ரம் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஒரு நாள் உபவாஸமிருந்து, பஞ்சகவ்ய ப்ராசனம் செய்தால் சுத்தனாகிறான்.

𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃—

"𑌪𑌤𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌂 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌤𑍍 । 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌧𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇" 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌰𑌤𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌸 𑌏𑌵—

𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌜𑌪𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑌨𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌗𑍋𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌗𑍋𑌮𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌂 𑌦𑌧𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌿𑌃 𑌕𑍁𑌶𑍋𑌦𑌕𑌮𑍍 ॥ 𑌏𑌕𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌵𑌾𑌸𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌸𑍁𑌰𑌾𑌪𑌾𑌨𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌮𑌦𑍍𑌯𑌪𑌾𑌨𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃—

"𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌤𑍋 𑌮𑌦𑍍𑌯𑌮𑌤𑌿𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌦𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 । 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌭𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

பராசரர்:— "எவனது பார்யை ஸுராபானம் செய்கிறாளோ அவனது சரீரத்தின் பாதி பாகம் பாபமுள்ளதாகிறது. பாபமுள்ள பாதி சரீரமுடையவனுக்கு ப்ராயஸ்சித்தம் விதிக்கப்படுவதில்லை," என்று. சொல்லிய ப்ராயஸ்சித்தத்தைத் தவிர்த்து மற்றதனால் சுத்தியில்லை, என்பது பொருள்.

ப்ராயஸ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார், **பராசரரே:**— "காயத்ரியை ஜபிப்பவனாயிருந்து, ஸாந்தபனம் என்கிற க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும். கோமூத்ரம், கோமயம், பால், தயிர், நெய், குசத்தின் ஜலம் இவைகளை மட்டில் ஒவ்வொரு நாளிலும் பருகவேண்டும். ஒரு நாள் முழுவதும் உபவாஸமிருக்க வேண்டும். இவ்விதம் ஆறு நாள் செய்வது ஸாந்தபனம் எனப்படும்," என்று. இது மூன்று விதமான ஸுரையைப் பானம் பண்ணிய விஷயத்தைப்பற்றியது.

மத்யபானத்திலோவெனில் ப்ராயஸ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

ப்ருஹஸ்பதி:— ப்ராம்ஹணன் அறியாமையால் மத்யத்தைப் பானம் செய்தால், அதிக்ருச்ரத்தை அனுஷ்டிக்க வேண்டும். அவனுக்குப் புனருபநயனம் செய்யவேண்டும். யதாசக்தி ப்ராம்ஹணர்களையும் புஜிப்பிக்கவேண்டும்.

𑌕𑌾𑌮𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃—

'𑌮𑌦𑍍𑌯𑌪𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌦𑍀𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌗𑌾𑌮𑍍 ।
𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚𑍀𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌭𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍 ॥
𑌅𑌨𑌡𑍁𑌤𑍍𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌾𑌂 𑌚 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥
𑌮𑌦𑍍𑌯𑌂 = 𑌪𑌨𑌸𑌾𑌦𑌿𑌜𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌦𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌦𑌾𑌹 𑌪𑍁𑌲𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃—

'𑌪𑌾𑌨𑌸𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌧𑍂𑌕𑌂 𑌖𑌾𑌰𑍍𑌜𑍂𑌰𑌂 𑌤𑌾𑌲𑌮𑍈𑌕𑍍𑌷𑌵𑌮𑍍 ।
𑌮𑌧𑍂𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌸𑍈𑌰𑌮𑌾𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌮𑍈𑌰𑍇𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌿𑌕𑍇𑌲𑌜𑌮𑍍 ॥ 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌕𑌾𑌦𑌶𑍈𑌵 𑌤𑍁' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 = 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 ॥

'𑌕𑌾𑌮𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌚 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌥𑌞𑍍𑌚𑌨 ।
𑌮𑌦𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌂 𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌦𑍋𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥ 𑌮𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌾 𑌮𑌾𑌧𑍍𑌵𑍀 𑌗𑍌𑌡𑍀 𑌚 𑌪𑍈𑌷𑍍𑌟𑍀 𑌨𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌮𑍇𑌵 । 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌨𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌦𑍀𑌤𑍀𑌰𑍇

புத்திபூர்வமாகச் செய்த விஷயத்தில், **பராசரர்**:— மத்யபானம் செய்த ப்ராம்ஹணன், ஸமுத்ரத்தை யடையும் நதியை யடைந்து, சாந்த்ராயணத்தைச் செய்து, பிறகு ப்ராம்ஹண போஜனத்தைச் செய்விக்கவும். எருதுடன் கூடிய ஒரு பசுவை ப்ராம்ஹணர்களுக்குத் தானம் செய்யவேண்டும்.

மத்யம் என்பதற்குப் பலாப்பழம் முதலியதிலிருந்து உண்டாகிய மதத்தைக் கொடுக்கும் வஸ்து என்பது பொருள். அதைச் சொல்லுகிறார்,

புலஸ்த்யர்:— பலா, த்ராக்ஷை, இலுப்பை, பேரீச்சை, பனை, கரும்பு, தேன், ஸைரம், பூவத்தி, மைரேயம், தென்னை என்ற இந்தப் பதினொரு இடங்களிலிருந்து உண்டாகிய பதினொரு மத்யங்களும் ஸமமானவை.

"க்ஷத்ரியனாவது, வைச்யனாவது புத்திபூர்வமாகவே மத்யம் ஸுரை இவைகளைப் பானம் செய்தால், அவனுக்குத் தோஷமில்லை" என்று ப்ருஹத்யாஜ்ஞவல்க்ய ஸ்ம்ருதி யிருப்பதால், த்விஜ: என்பது ப்ராம்ஹணனையே சொல்லுகிறது. மத்யம், ஸுரை, கௌடீ, மாத்வீ, பைஷ்டீ இவைகள் நிஷித்தமே. இந்தப் பதினொன்றில் ஏதாவது ஒன்றைப் பானம் செய்தாலும் மஹாநதி

चान्द्रायणं चरित्वा ब्राह्मणभोजनं कृत्वा दक्षिणां दद्यात् ॥

हेमाद्रौ —

'माधूकं सैरमारिष्टं मैरेयं नारिकेलजम् । तालं हिन्तालजं चैव द्राक्षाखर्जूरसम्भवम् ॥ वृक्षेभ्यो दशविधं मद्यं नवधा परिकीर्तितम् । एतेष्वन्यतमं पातव्यं विप्रेणैव न कदाचन ॥ एतेष्वन्यतमं यस्तु पिबेदज्ञानतो द्विजः । तस्यापनयनं भूयस्तप्तकृच्छ्रत्रयं चरेत् ॥ सुरापस्पृष्टमन्नं च सुराभाण्डोदकं तथा । सुरापानसमं प्राहुस्तु चान्द्रस्य भक्षणम् ॥ तस्यापनयनं भूयः पञ्चगव्यस्य सेवनम्' इति ॥

मनुः—

'यस्य कायगतं ब्रह्म मद्येनाप्लाव्यते सकृत् । तस्य व्यपैति ब्राह्मण्यं शूद्रत्वं च स गच्छति ॥ अज्ञानात् वारुणीं पीत्वा संस्कारेणैव शुध्यति । मतिपू

யின் கரையில் சாந்த்ராயணத்தை யனுஷ்டித்து, ப்ராம்ஹண போஜனம் செய்வித்து, தக்ஷிணையைக் கொடுக்கவேண்டும்.

ஹேமாத்ரியில்:— இலுப்பை, ஸைரம், பூவத்தி, மைரேயம், தென்னை, பனை, கூந்தல்பனை, த்ராக்ஷை, பேரீச்சை இந்த ஒன்பது வ்ருக்ஷங்களிலிருந்து உண்டாகிய மத்யங்களுள் ஒன்றையும் ப்ராம்ஹணன் ஒருகாலும் குடிக்கக்கூடாது. எந்த ப்ராம்ஹணன் இவைகளுள் ஒன்றை அறியாமையால் பானம் செய்கின்றனோ அவனுக்கு மறுபடி உபநயனம் செய்யவேண்டும். மூன்று தப்த க்ருச்ரங்களை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். கட்குடிப்பவனால் தொடப் பட்ட அன்னத்தைப் புஜிப்பதும், கட்பானையில் உள்ள ஜலத்தைக் குடிப்பதும் ஸுராபானத்துக்கு ஸமமாகச் சொல்லுகின்றனர். சாந்த்ராயணத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். மறுபடி உபநயனம் செய்விக்கவேண்டும். பஞ்சகவ்ய பானம் செய்யவேண்டும்.

மனு:— எவனுடைய சரீரத்திலுள்ள வேதம் மத்யத்தினால் ஒரு தடவையாவது மூழ்கப்படுகிறதோ, அவனுடைய ப்ராம்ஹண்யம் போய்விடுகிறது. அவனும் சூத்ரனாகிறான். அறியாமையால் மத்யபானம் செய்தால் புனருபநயனத்தாலேயே சுத்தனாகிறான்.

புத்திபூர்வம் ப்ராணாந்திகமிதி ஸ்திதி: || ஸுராபாத்ரஜ
லஸ்ய மத்யபாண்டஸ்திதஸ்ய வா | பானாத்ரம் பிபேத் க்ஷீர
ஶங்கபுஷ்பீஶ்ருதம் பய: || ஸ்ப்ருஷ்ட்வா தத்வா ச மதிராம் விதிவச்ச
ப்ரதிக்ருஹ்ய ச | ஶூத்ரோச்சிஷ்டாஶ்ச பீத்வாப: குஶவாரி
பிபேத்த்ர்யஹம் || ப்ராஹ்மணஸ்து ஸுராபஸ்ய கந்தமாக்ராய
ஸோமப: | அப்ஸு ப்ராணாயாமம் த்ரி: க்ருத்வா க்ருதம் ப்ராஶ்ய விஶு
த்யதி || அஜ்ஞாநாத் ப்ராஶ்ய விண்மூத்ரம் ஸுராஸம்ஸ்ப்ருஷ்
டமேவ ச | புனஸ்ஸம்ஸ்காரமர்ஹந்தி த்ரயோ வர்ணா த்விஜாதய:'
இதி ||

தேவல:—

'ஹிந்தாலதாலபனஸநாரிகேலோத்பவம் | மத்யம்
வாயுவஶாத் ப்ராணம் ப்ராப்ய விப்ரஸ்ய தக்ஷிணம் || ஸ்ப்ருஶே
த்ராய ஸஹஸா ஶுத்திமாப்னோதி தத்க்ஷணாத் | அபாவே ஸூர்யம்
த்ருஷ்ட்வா ஸ்ப்ருஷ்ட்வா கர்ணம் ஸ்மரேத்தரிம்' இதி ||

புத்திபூர்வமாகப் பானம் செய்தால் ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்படுவதில்லை. மரணாந்த ப்ராயஶ்சித்தமேதான் என்பது நிர்ணயம். ஸுராபாத்ரத்திலுள்ள ஜலத்தை அல்லது மத்ய பாண்டத்திலுள்ள ஜலத்தைக் குடித்தால், சங்க புஷ்பியுடன் காய்ச்சப்பட்ட ஜலத்தை ஐந்துநாள் பருகவேண்டும். மத்யத்தைத் தொட்டாலும், கொடுத்தாலும், வாங்கிக்கொண்டாலும், சூத்ரன் குடித்து மீதியான ஜலத்தைக் குடித்தாலும், மூன்றுநாள் குசத்துடன் சேர்த்துக் காய்ச்சப்பட்ட ஜலத்தைப் பருகவேண்டும். ஸோமபானம் செய்த ப்ராம்ஹணன் ஸுராபானம் செய்தவனுடைய வாஸனையை மோந்தால், ஜலத்தில் மூழ்கி, மூன்று ப்ராணாயாமம் செய்து, நெய்யைப் பருகினால் சுத்தனாவான். அறியாமையால் விஷ்டை, மூத்ரம், ஸுரையுடன் சேர்ந்த வஸ்து இவைகளை உட்கொண்டால் முன் மூன்று வர்ணத்தாரும் புனருபநயனத்துக்கு உரியவராகின்றனர்.

தேவலர்:—கூந்தல்பனை, பனை, பேரீச்சை, தென்னை, இவைகளின் மத்தியத்திலிருந்து உண்டாகிய வாஸனையைக் காற்றினால் வந்ததை மோந்தால் உடனே ப்ராம்ஹணனின் வலது கையை மோந்தால் அப்பொழுதே சுத்தியடைகிறான். ப்ராம்ஹணன் கிடைக்காவிடில் ஸூர்யனைப் பார்த்து, வலது காதைத் தொட்டு, ஹரியை ஸ்மரிக்க வேண்டும்.

विण्मूत्रादि भक्षणप्रायश्चित्तम् ॥

पराशरः—

"अज्ञानात् प्राश्य विण्मूत्रं सुरासंस्पृष्टमेव च । पुनःसंस्कारमर्हन्ति त्रयो वर्णा द्विजातयः ॥ अजिनं मेखला दण्डो भैक्षचर्याव्रतानि च । निवर्तन्ते द्विजातीनां पुनःसंस्कारकर्मणि ॥ विण्मूत्रस्य विशुद्ध्यर्थं प्राजापत्यं समाचरेत् । पञ्चगव्यं प्रकुर्वीत स्नात्वा पीत्वा शुचिर्भवेत्" इति ॥ स्नात्वा पञ्चगव्येन । अत्र पञ्चगव्यस्नानं प्रागेव कर्तव्यम् ॥

कामकारे तु स एव—

"अमेध्यरेतो गोमांसं चण्डालान्नमथापि वा । यदि भुक्तं तु विप्रेण कृच्छ्रं चान्द्रायणं चरेत्" इति ॥ अमेध्यं = विण्मूत्रादि ॥

விஷ்டை, மூத்ரம் முதலியதைப் பக்ஷித்ததற்கு ப்ராயஸ்சித்தம்.

பராசரர்:—"அறியாமையால் முதல் மூன்று வர்ணத்தாரும் விஷ்டை, மூத்ரம், ஸுரையுடன் கலந்த வஸ்து இவைகளை உட்கொண்டால் புனருபநயனத்திற்கு அர்ஹராகின்றனர். த்விஜர்களுக்குப் புனருபநயனத்தில் க்ருஷ்ணாஜினம், மேகலை, தண்டம், பிக்ஷாசரணம், வ்ரதங்கள் இவைகள் நிவ்ருத்திக்கப்படுகின்றன. விஷ்டை, மூத்ரம் இவைகளைப் பக்ஷித்தால் ப்ராயஸ்சித்தத்திற்காக ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். பஞ்சகவ்யத்தால் ஸ்நானம் செய்து, பஞ்சகவ்யத்தைப் பருகி, சுத்தனாகிறான்" என்று. பஞ்சகவ்ய ஸ்நானத்தை ப்ராயஸ்சித்தத்திற்கு முன்பே செய்ய வேண்டும்.

புத்திபூர்வமாய்ச் செய்த விஷயத்தில், பராசரரே:— விஷ்டை, மூத்ரம் முதலியது, ரேதஸ், கோமாம்ஸம், சண்டாளனின் அந்நம் இவை ப்ராம்ஹணனால் புஜிக்கப்பட்டால், சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். அவ்விதமே,

ததா ச மநு:

'ப்ராஶ்ய மூத்ரபுரீஷாணி த்விஜஶ்சாந்த்ராயணம் சரேத்' இதி ||

* யத்து சதுர்விம்ஶதிமதேऽபிஹிதம்—

விண்மூத்ரபக்ஷணே விப்ரஶ்சரேச்சாந்த்ராயணத்வயம் | ஶ்வாதீநாம் சைவ விண்மூத்ரே சரேச்சாந்த்ராயணத்ரயம்' இதி, ததேததப்யாஸவிஷயமிதி மாதவீயே ||

யம:—

'த்விஜோऽஜ்ஞாநாத் விண்மூத்ரம் கரமாநுஷயோ: கபே: | மயூரஹம்ஸக்ருத்ராணாம் ஸக்ருஜ்ஜக்த்வா து பாதகீ || புந: ஸம்ஸ்காரமர்ஹேத தப்தக்ருச்ச்ரம் விஶோதநம் | ரோகிணோ ந புந: ஸம்ஸ்கார: க்ருச்ச்ரமாத்ரமுதீரிதம் || ஸ்வஸ்தீபூதே பிபேத் பஞ்சகவ்யம் நாரீணாமர்தமீரிதம்' இதி ||

மனு:— ப்ராம்ஹணன் மூத்ரம், விஷ்டை இவைகளை உட்கொண்டால் சாந்த்ராயணத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

சதுர்விம்சதி மதத்தில்:— "மல மூத்ரங்களை ப்ராம்ஹணன் பக்ஷித்தால் . இரண்டு சாந்த்ராயணங்களை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். நாய் முதலியதின் மல மூத்ரங்களை உட்கொண்டால் மூன்று சாந்த்ராயணங்களை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்" என்று சொல்லப் பட்ட வசனமோவெனில், அது அடிக்கடி செய்வதைப்பற்றியது, என்று மாதவீயத்தில் உள்ளது.

யமன்:— ப்ராம்ஹணன் அறியாமையால் கழுதை, மனிதன், குரங்கு, மயில், ஹம்ஸம், கழுகு இவைகளின் மல மூத்ரங்களை ஒரு தடவை உட்கொண்டால் பாபியாவான். அவனுக்குப் புனருபநயனம் செய்யவேண்டும். தப்தக்ருச்ரம் ப்ராயஶ்சித்தம். ரோகமுள்ளவனுகில் அவனுக்குப் புனருபநயனம் இல்லை. க்ருச்ரம் மட்டில் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. ரோக நிவ்ருத்திக்குப் பிறகு பஞ்சகவ்யத்தைப் பருகவேண்டும். சொல்லிய ப்ராயஶ்சித்தத்தில் ஸ்த்ரீகளுக்குப் பாதி ப்ராயஶ்சித்தம் விதிக்கப்படுகிறது.

𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌘𑌟𑌸𑍍𑌥𑌜𑌲𑌪𑌾𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃—

‘𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌘𑌟𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍋𑌯𑌂 𑌪𑌿𑌬𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 । 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌤𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌯𑌦𑌿 𑌨 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑍋𑌯𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌦𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑌨𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑌾𑌰𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾𑌨𑍀𑌮𑍇𑌵 𑌯𑌦𑌿 𑌵𑌮𑍇𑌤𑍍, 𑌤𑌦𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌤𑌜𑍍𑌜𑌰𑌣𑍇 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌷𑌦𑌾 𑌦𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌨 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌾𑌨𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌭𑍇𑌦𑌮𑌾𑌹 𑌸 𑌏𑌵—

‘𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃 । 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌤𑍁 𑌚𑌰𑍇𑌦𑍍𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

சண்டாளனின் குடத்திலுள்ள ஜலத்தைப் பருகினால் ப்ராயஶ்சித்தம்.

பராஶரர்:— "சண்டாளனின் குடத்திலுள்ள ஜலத்தை ப்ராம்ஹணன் பருகினால், உடனே அந்த ஜலத்தை வெளியாக்கிவிட்டால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். அவ்விதம் வெளியிடாமல் அவனது சரீரத்திலேயே அந்த ஜலம் ஜீர்ணமானால் ப்ராஜாபாத்யத்தை விதிக்கக் கூடாது. ஸாந்தபன க்ருச்ரத்தை அவன் அனுஷ்டிக்கவேண்டும்," என்று. முதலில் அறியாமையால் பருகி, பிறகு அப்பொழுதே வாந்தி செய்துவிட்டால், அப்பொழுது ப்ராஜாபத்யம், அந்த ஜலம் ஜீர்ணமாகிவிட்டால், ஸாந்தபன க்ருச்ரத்தைப் பரிஷத் விதிக்கவேண்டும். ப்ராஜாபத்யத்தை விதிக்கக்கூடாது.

புத்திபூர்வமாய் அந்த ஜலத்தைப் பருகினால், வர்ணத்துக்குத் தகுந்தபடி ப்ராயஶ்சித்த பேதத்தைச் சொல்லுகிறார்,

பராஶரரே:— ப்ராம்ஹணன் ஸாந்தபன க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். க்ஷத்ரியன் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்க

𑌰𑌜𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌭𑌾𑌣𑍍𑌡𑌸𑍍𑌥𑍋𑌦𑌕𑌾𑌦𑌿𑌪𑌾𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌸 𑌏𑌵—

'𑌭𑌾𑌣𑍍𑌡𑌸𑍍𑌥𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌜𑌲𑌂 𑌦𑌧𑌿 𑌪𑌯𑌃 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌤𑍍 । 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌤𑌃 ॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑍂𑌰𑍍𑌚𑍋𑌪𑌵𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 । 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍋𑌪𑌵𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌤𑌥𑌾 𑌦𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑍂𑌰𑍍𑌚𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑍁𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌹𑌿𑌤 𑌉𑌪𑌵𑌾𑌸𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌸𑍍𑌯 । 𑌉𑌪𑌵𑌾𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑍂𑌰𑍍𑌚𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 ॥

𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌜𑌲𑌪𑌾𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃—

'𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌖𑌾𑌤𑌵𑌾𑌪𑍀𑌷𑍁 𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌲𑌿𑌲𑌮𑌗𑍍𑌰𑌜𑌃 । 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑍇𑌕𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌭𑌾𑌣𑍍𑌡

வேண்டும். வைச்யன் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தின் பாதியை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். சூத்ரன் கால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும்.

வண்ணான் முதலியவரின் பானையிலுள்ள ஜலம் முதலியதைப் பருகினால், ப்ராயச்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

பராசரர்:— "அந்த்யஜர்களுடைய பாத்ரத்திலுள்ள ஜலம், தயிர், பால் இவைகளை நான்கு வர்ணத்தாரும் அறியாமையால் பருகினால், ப்ரம்ஹகூர்ச்ச பஞ்சகவ்ய ப்ராசனம், உபவாஸம் இவைகளால் முதல் மூன்று வர்ணத்தாருக்கும் சுத்தி. சூத்ரனுக்கு உபவாஸத்தாலும், யதாசக்தி தானத்தாலும் சுத்தி," என்று. ப்ரம்ஹ கூர்ச்சத்தின் ஸ்வரூபம் மேலே சொல்லப்படப்போகிறது. அத்துடன் கூடிய உபவாஸம் முதல் மூன்று வர்ணத்தாருக்கு. சூத்ரனுக்கு ப்ரம்ஹகூர்ச்சத்துக்குப் பதிலாகத் தானம் என்றறியவும்.

சண்டாளனின் குட்டை முதலியதின் ஜலத்தைப் பருகுவதில் ப்ராயச்சித்தம்.

பராசரர்:— "சண்டாளன் வெட்டிய குட்டைகளில் உள்ள ஜலத்தை ப்ராம்ஹணன் அறியாமல் குடித்தால்; ஒருவேளை போஜனத்தாலும், உபவாஸத்தாலும் சுத்தியடைகிறான். சண்டாள

𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍂𑌪𑌗𑌤𑌂 𑌜𑌲𑌮𑍍 । 𑌗𑍋𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌵𑌕𑌾𑌹𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌛𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿𑌕𑍂𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑌕𑌪𑌾𑌨𑍇 𑌏𑌕𑌭𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 । 𑌕𑌾𑌮𑍇 𑌤𑍂𑌪𑌵𑌾𑌸𑌃 । 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌭𑌾𑌣𑍍𑌡𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌕𑍂𑌪𑌸𑍍𑌥𑌜𑌲𑌪𑌾𑌨𑍇 𑌗𑍋𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌸𑌹𑌿𑌤𑌯𑌵𑌪𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌹𑌾𑌰𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌉𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑌵𑌿𑌷𑌯𑌤𑌦𑍍𑌬𑌾𑌧𑍌 ॥

𑌦𑍇𑌵𑌲𑌃—

'𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍀𑌤𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍋𑌯𑌮𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌦𑍍𑌯𑌦𑌿 । 𑌮𑌦𑍍𑌯𑌪𑌾𑌨𑌸𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍋𑌯𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑍈𑌃 ॥ 𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

பாத்ரத்தால் தொடப்பட்ட கிணற்றிலுள்ள ஜலத்தைக் குடித்தால், மூன்றுநாள் கோமூத்ரத்துடன் கூடிய யவையைப் புஜிப்பதால் சுத்தனுகிறுன்," என்று.

சண்டாளனுக்குச் சொந்தமாகிய குட்டையின் ஜலத்தைக் குடித்தால், ஒருவேளை போஜனம் ப்ராயஶ்சித்தம். புத்திபூர்வமானுல் உபவாஸம். சண்டாளனுடைய பாத்ரத்தால் தொடப்பட்ட கிணற்றிலுள்ள ஜலத்தைக் குடித்தால், கோமூத்ரத்துடன் கூடிய யவையின் மாவு முதலியதை மூன்று நாள் முழுவதும் ஆஹாரமாய் க்ரஹிக்கவேண்டும், என்பது பொருள்.

உச்சிஷ்டத்தைப் பற்றியதும், அதன் மறுப்பும்.

தேவலர்:— ப்ராம்ஹணன் குடித்து மீந்த ஜலத்தை மற்றொருவன் குடித்தால், அது மத்யபானத்துக்கு ஸமம், என்று முனிவர்களால் சொல்லப்பட்டுள்ளது. அதை ப்ராம்ஹணன் அறியாமையால் குடித்தால், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தைச் சுத்திக்காக அனுஷ்டிக்க வேண்டும்.

𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑌣𑍍𑌡𑍇𑌯𑌃—

'𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌤𑍃𑌷𑌾𑌰𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍀𑌤𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 । 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌨 𑌦𑍋𑌷𑌭𑌾𑌕𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌶𑌾𑌤𑌾𑌤𑌪𑌃—

'𑌪𑍀𑌤𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌭𑌾𑌜𑌨𑍇 𑌚𑌾𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌅𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌪𑍀𑌤𑌾𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌚 𑌪𑌾𑌨𑍀𑌯𑌂 𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌏𑌤𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑍋𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌹𑌾𑌰𑍀𑌤𑌃—

'𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌯𑍁𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑌪𑍀𑌤𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋 𑌯𑌦𑌿 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 । 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍀𑌵𑌿𑌪𑌕𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑍇𑌣 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑍋𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑌜𑌲𑌂 𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌕𑌂 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

தனிப் பாத்ரமில்லாவிடில், **மார்க்கண்டேயர்:**— *வேறு பாத்ரமில்லாவிடில் தாகமுள்ளவன் குடித்து மீந்ததைக் குடிக்கலாம். பூமியில் கொஞ்சம் ஜலத்தை விட்டுவிட்டுப் பிறகு பானம் செய்தால் தோஷத்தையடைவதில்லை.*

வ்ருத்தசாதாதபர்:-*"குடித்து மீந்ததைக் குடித்தாலும், போஜன பாத்ரத்தில் வாயிலிருந்து விழுந்ததை மறுபடி புஜித்தாலும், அந்தப் புஜிக்கக்கூடாத வஸ்துவைப் புஜித்ததற்காகச் சாந்த்ராயணத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். குடித்து மீந்த ஜலத்தை ப்ராம்ஹணன் குடித்தால், மூன்றுநாள் வ்ரதத்தையனுஷ்டிக்கவேண்டும். இடது கையினால் குடித்தாலும் இதுவே வ்ரதம்," என்று. இவ்விதம் சொல்லியது தன்னுடைய மீதியைப்பற்றியது.*

ஹாரீதர்:— *ஸ்த்ரீயின் உச்சிஷ்டமாயுள்ள ஜலத்தை ப்ராம்ஹணன் குடித்தால், சங்கபுஷ்பியுடன் காய்ச்சப்பட்ட பாலினால் மூன்றுநாள் வ்ரதமனுஷ்டித்தால் சுத்தனாவான். சூத்ரன் குடித்த மீதிஜலத்தைக் குடித்தால், மூன்று நாள் யவைக் கஞ்சியை மட்டில் குடிக்கவேண்டும்.*

निषिद्धक्षीरपानप्रायश्चित्तम् ॥

हारीतः —

'मृतवत्सायाः पीत्वा तथैवानाद्य जलं द्विजः ।
उपोष्य रजनीमेकां पञ्चगव्येन शुध्यति' इति ॥

चतुर्विंशतिमते —

'स्त्रीक्षीरं तु द्विजः पीत्वा कामतो मोहितः ।
पुनःसंस्कारतस्तस्य प्राजापत्यं समाचरेत् ॥
अजोष्ट्रसन्धिनीक्षीरं मृगाणां वनवासिनाम् । अनिर्दशाया गोश्चैव पीत्वा दिनमभोजनम्' इति ॥

अत्रिः —

'आविकौष्ट्राश्वजक्षीरं मृगाणां वनवासिनाम् ।
छागजं गार्दभं क्षीरं पीत्वा दिनमभोजनम्' इति ॥

विष्णुः —

'गोऽजामहिषीवर्जं सर्वपयांसि प्राश्य उपवसेत्' इति ॥

விலக்கப்பட்ட பாலைப் பருகுவதில் ப்ராயச்சித்தம்.

ஹாரீதர்:— *கன்று இறந்த பசுவின் பாலைக் குடித்தாலும், வாயினால் ஜலத்தைக் குடித்தாலும், ஒருநாள் உபவாஸமிருந்து, பஞ்சகவ்ய ப்ராசனத்தால் சுத்தனாவான்.*

சதுர்விம்சதிமதத்தில்:— *ப்ராம்ஹணன் காமத்தால் மயங்கி ஸ்த்ரீயின் பாலைக் குடித்தால், புனருபநயனம் செய்துகொண்டு, ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஆடு, ஒட்டகை, ஸந்தினீ இவைகளின் பாலையும், காட்டு ம்ருகங்களின் பாலையும், ஈன்று பத்துநாளாகாத பசுவின் பாலையும் குடித்தால் ஒருநாள் உபவாஸமிருக்கவேண்டும். (ஸந்தினீ = கர்ப்பத்திற்காக விடப்பட்ட பசு.)*

அத்ரி:— *செம்மறியாடு, ஒட்டகை, காட்டு ம்ருகங்கள், வெள்ளாடு, கழுதை இவைகளின் பாலைக் குடித்தால் ஒரு நாள் முழுவதும் உபவாஸமிருக்கவேண்டும்.*

விஷ்ணு:- *பசு, வெள்ளாடு, எருமை இவைகளைத் தவிர்த்து மற்றவைகளின் பாலைக் குடித்தால், ஒருநாள் உபவாஸமிருக்கவேண்டும்.*

𑌇𑌦𑌂 𑌚𑍈𑌕𑌦𑌿𑌨𑍋𑌪𑌵𑌾𑌸𑍋𑌽𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍𑌪𑌾𑌨𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍𑌪𑌾𑌨𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃—

'𑌪𑍀𑌯𑍂𑌷𑌂 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌲𑌶𑍁𑌨𑌂 𑌵𑍃𑌨𑍍𑌤𑌾𑌕𑌫𑌲𑌗𑍃𑌞𑍍𑌜𑌨𑌮𑍍 । 𑌪𑌲𑌾𑌣𑍍𑌡𑍁𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌵𑌕𑌵𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌚 ॥ 𑌉𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌂 𑌮𑍃𑌗𑍀𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌵𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍀𑌯𑍂𑌷𑌃 = 𑌅𑌭𑌿𑌨𑌵𑌂 𑌪𑌯𑌃 । 𑌪𑌯𑌸𑍋𑌽𑌭𑌿𑌨𑌵𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 ॥

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌃—

'𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑍇𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌶𑌨𑍇 𑌬𑍁𑌧𑌃 । 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌤𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇 𑌤𑍁 𑌶𑌾𑌤𑌾𑌤𑌪𑌃—

'𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌯𑌾 𑌅𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌗𑍋𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑌨𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌉𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍀𑌵𑌡𑌵𑌾𑌨𑌾𑌰𑍀

இந்த ஒரு நாள் உபவாஸம் அறியாமையால் ஒரு தடவை செய்யப்பட்ட பானத்தில், என்று அறியத்தக்கது. அடிக்கடி பானம் செய்ததிலோவெனில்,

பராசரர்:— பீயூஷம், வெள்ளைப் பூண்டு, வ்ருந்தாகபலம், க்ருஞ்சனம் (பூண்டின் ஓர் வகை), பலாண்டு, மரத்தின் பிசின், தேவதையின் ஸ்வத்து, கவகம், ஒட்டகையின் பால், மானின் பால், இவைகளை ப்ராம்ஹணன் அறியாமையால் உட்கொண்டால் மூன்று நாள் உபவாஸமிருந்து, பஞ்சகவ்ய ப்ராசனத்தால் சுத்தனாவான். பீயூஷம் = புதிதாகிய பால், அதாவது ஈன்று பத்து நாட்களாகாத பசுவின் பால்.

புத்திபூர்வமாய்ச் செய்த விஷயத்தில், **சங்கர்:**-குடிக்க நிஷித்தமான பால், அதனின் விகாரங்கள் இவைகளை அறிந்தவன் உட்கொண்டால், கவனமுடையவனாய் முயற்சியுடன் ஏழு நாள் வ்ரதத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

புத்தி பூர்வமாய்ப் பல முறை செய்தால், **சாதாதபர்:**- கர்ப்பத்திற்காக விடப்பட்ட பசு, ஈன்று பத்து நாட்களுக்குட்பட்ட பசு, கன்று மரித்த பசு, இவைகளின் பாலை ப்ராம்ஹணன் பருகினாலும்,

க்ஷீரப்ராஶநே சாந்த்ராயணம் புருஷஸ்ய புநருபநயநம் ச' இதி ॥

ஸ்ம்ருதிஸாரே —

'க்ஷீரம் லவணஸம்மிஶ்ரம் உச்சிஷ்டே க்ருதவீ ச யாச்ஞிதம் । ஸ்நாநம் ரஜகதீர்த்தேஷு தாம்ரே கவ்யம் ஸுராஸமம்' இதி ॥

யம: —

'தாம்ரபாத்ரஸ்திதம் கவ்யம் நாலிகேரோதகம் ததா । லவணாக்தம் பயஶ்சைவ மத்யகந்தம் ததைவ ச ॥ பீத்வா த்விஜஶ்சரேச்சாந்த்ரம் ப்ராஜாபத்யமகாமத:' இதி ॥

பராஶர: —

'ஸகாம்ஸ்யம் நாலிகேராம்பு காம்ஸ்யே ச ரஸமைக்ஷவம் । நாலிகேரரஸம் பக்வம் ஹ்யபூமிஷ்டம் ஜலம் ததா ॥ நாலிகேரோதகம் தாம்ரபாத்ரஸ்தம் கவ்யமேவ ச । லவணாக்தம் பய

வ்யர்த்தமாய் மாம்ஸத்தை உபயோகித்தாலும், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம் அனுஷ்டிக்கப்படவேண்டும். ஒட்டகை, கழுதை, ஸ்த்ரீ இவர்களின் பாலை உட்கொண்டால் சாந்த்ராயணம் ப்ராயஶ்சித்தமாகும். புருஷனுக்குப் புனருபநயனமும் செய்யப்படவேண்டும்.

ஸம்ருதிஸாரத்தில்:— உப்புடன் கூடிய பாலும், உச்சிஷ்டத்தில் போஜனமத்தியில் நெய்யைப் பெற்றுக்கொள்ளுதலும், வண்ணான் துறைகளில் ஸ்நானம் செய்வதும், தாம்ரபாத்ரத்தில் வைக்கப்பட்ட பாலும் ஸுரைக்கு ஸமமாகும்.

யமன்:— தாம்ரபாத்ரத்தில் உள்ள பாலையும், இளநீரையும், உப்புடன் சேர்ந்த பாலையும், மத்யத்தின் வாஸனையுள்ளதையும், ப்ராம்ஹணன் உட்கொண்டால், சாந்த்ராயணத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும். புத்திபூர்வமா யில்லாவிடில் ப்ராஜாபத்யத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

பராசரர்:— வெண்கலப் பாத்ரத்தில் உள்ள இளநீரையும், வெண்கலப்பாத்ரத்திலுள்ள கரும்புச் சாற்றையும், காய்ச்சப்பட்ட இளநீரையும், பூமியில் இல்லாத ஜலத்தையும், தாம்ரபாத்ரத்தில் உள்ள இளநீர், பால் இவைகளையும், உப்புடன் கூடிய பாலையும், மத்யத்தின் வாஸனையையும் ப்ராம்ஹணன் புத்திபூர்வமாய் உட்

ஶேஷ்வ ஸாந்த்ராயணம் ததைவ ச ॥ த்விஜ: காமாச்சரேச்சாந்த்ரம் பீத்வா(அ)ஜ்ஞாநாத் ப்ராஜாபத்யம்' இதி ॥

தேவல:—

'தாம்ரபாத்ரஸ்திதம் க்ஷீரம் கோமூத்ரம் தக்ரமேவ வா ।
நாரிகேலோதகம் தத்ஸ்தம் பீத்வா சாந்த்ராயணம் சரேத்' இதி ॥
நிமித்தாந்தரேஷ்வபி போஜநப்ரகரணே ப்ராயஶ்சித்தமுக்தம் ॥

ஸ்வர்ணாதிஸ்தேயப்ராயஶ்சித்தம் ॥

அத ஸ்தேயஸ்ய ப்ராயஶ்சித்தமுச்யதே ॥ தத்ர ஸ்வர்ணஸ்தேய ப்ராயஶ்சித்தமாஹ மநு:—

'ஸ்வர்ணஸ்தேயக்ருத்விப்ரோ ராஜாநமபிகம்ய து । ஸ்வகர்ம க்யாபயந் ப்ரூயாத் மாம் பவாநநுஶாஸ்த்விதி ॥ க்ருஹீத்வா முஸலம் ராஜா ஸக்ருத்ஹந்யாத்து தம் ஸ்வயம் । வதேந ஶுத்யதி ஸ்தேநோ ப்ராஹ்மணஸ்தபஸைவ வா ॥ தபஸாபநுநுத்ஸுஸ்து ஸ்வர்ணஸ்தேயஜம் மலம் । சீரவாஸா த்விஜோ

கொண்டால், சாந்த்ராயணத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். அறியாமையால் உட்கொண்டால் ப்ராஜாபத்யத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

தேவலர்:— தாம்ரபாத்ரத்தில் உள்ள பால், கோமூத்ரம், மோர், இளநீர் இவைகளை உட்கொண்டால் சாந்த்ராயணத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

மற்ற நிமித்தங்களிலும் உள்ள ப்ராயஶ்சித்தம் போஜன ப்ரகரணத்தில் (ஆஹ்னிககாண்டத்தில்) சொல்லப்பட்டுள்ளது.

தங்கம் முதலியதைத் திருடியதற்கு ப்ராயஶ்சித்தம்.

இனி, திருட்டுக்கு ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்படுகிறது. அதில் தங்கத்தைத் திருடியதற்கு ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லுகிறார்,

மனு:— "ஸ்வர்ணத்தைத் திருடிய ப்ராம்ஹணன் அரசனிடம்சென்று, தனது கார்யத்தை வெளியிட்டு, என்னை நீர் தண்டிக்கவேண்டும், என்று சொல்லவேண்டும். அரசன் உலக்கையை எடுத்துக்கொண்டு தானே அவனை ஒரு தடவை அடிக்கவேண்டும். அவன் அதனால் சுத்தனாகிறான். அந்த ப்ராம்ஹணன் தபஸ்ஸினாலாவது சுத்தனாகிறான். தபஸ்ஸினால் ஸ்வர்ணஸ்தேய பாபத்தைப்

ரண்யே சரேத் ப்ரஹ்மஹணோ வ்ரதம் ॥ ஏதைர்வ்ரதைரபோஹேத பாபம் ஸ்தேயக்ருதம் த்விஜ:' இதி ॥ வதபக்ஷோ நாமதாரகப்ராஹ்மணவிஷய: । தப:பக்ஷஸ்து ஸவனஸ்தாதிகுணவத்ப்ராஹ்மணவிஷய இதி மாதவீயே ॥

அத்ர ஸுவர்ணஶப்த: பரிமாணவிஶேஷாவச்சின்னஹேமவசன: ॥ ததா ச யாஜ்ஞவல்க்ய:—

'ஜாலஸூர்யமரீசிஸ்தம் த்ரஸரேணூ ரஜ: ஸ்ம்ருதம் । தேஷ்டௌ லிக்ஷா து தாஸ்திஸ்ரோ ராஜஸர்ஷப உச்யதே ॥ கௌரஸ்து தே த்ரய: ஷட் தே யவோ மத்யஸ்து தே த்ரய: । க்ருஷ்ணல: பஞ்ச தே மாஷஸ்தே ஸுவர்ணஸ்து ஷோடஶ' இதி ॥

ஸ்தேயஸ்வரூபமாஹ வ்யாஸ:—

'ஸமக்ஷம் வா பரோக்ஷம் வா பலாத்காரேண வா புன: । பரஸ்வானாமாதானம் ஸ்தேய இத்யுச்யதே புதை:' இதி ॥

போக்குவதற்கு விரும்பினுல் காட்டில் மரவுரி தரித்தவனாய், ப்ரம்ஹஹத்தி செய்தவனின் வ்ரதத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். ப்ராம்ஹணன் இந்த வ்ரதங்களை யனுஷ்டித்தால் ஸ்வர்ணஸ்தேயத்தால் உண்டான பாபத்தைப் போக்குவான்.'' என்று. வதம் என்று சொல்லியது நாமதாரகமான ப்ராம்ஹணனைப் பற்றியது. தபஸ் செய்கிறது என்கிற பக்ஷம், யாகத்திலிருக்கின்றவர் முதலிய ப்ராம்ஹணனைப்பற்றியது, என்று மாதவீயத்திலுள்ளது.

இவ்விஷயத்தில் ஸ்வர்ணம் என்கிற சப்தம் ஒரு அளவுடன் கூடிய தங்கத்தைச் சொல்லுகிறது. அவ்விதமே,

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— ஜன்னல் வழியாய் வந்த ஸூர்ய கிரணத்திலுள்ள தூளி த்ரஸரேணு எனப்படும். அந்த ரேணுக்கள் எட்டுக் கொண்டது லிக்ஷா. லிக்ஷை மூன்று கொண்டது ராஜஸர்ஷபம். ராஜஸர்ஷபம் மூன்று கொண்டது கௌரம் (வெண்கடுகு). கௌரம் ஆறுகொண்டது யவமத்யம். யவமத்யம் மூன்றுகொண்டது க்ருஷ்ணலம். க்ருஷ்ணலம் ஐந்துகொண்டது ஒரு மாஷம். மாஷம் பதினறு கொண்டது ஸ்வர்ணம்.

திருட்டின் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிருர், **வ்யாஸர்:-** நேரிலோ, மறைவிலோ, பலாத்காரத்தாலோ, திருடுவதாலோ பிறரின்

CHENNAI-600 008

स्वहृतं यद्धनं स्वामिने दत्त्वैव प्रायश्चित्तं कार्यम्— 'ब्राह्मणस्वर्णादिहरणे हृतवस्तु स्वामिने दत्त्वा ब्रह्महत्याव्रतं चरेत् । स्वामिने ऽपहृतं दद्याद्धर्ता निष्कृतिमाचरेत्' इति स्मरणात् ॥ यदा सुवर्णमपहृत्य तदुपभोगात् प्रागेव पश्चात्तापेन प्रत्यर्पयेत्, तदाऽऽपस्तम्बोक्तं द्रष्टव्यम् 'चतुर्थकालं मितभोजिनः स्युस्त्रिवर्षम्' इति ॥

मनसापहारे तु सुमन्तुः—

'सुवर्णस्तेयी द्वादशरात्रं वायुभक्षः पूतो भवति' इति ॥

याज्ञवल्क्यः—

'ब्राह्मणस्वर्णहारी तु राज्ञे मुसलमर्पयेत् ।
स्वकर्म ख्यापयंस्तेन हतो मुक्तोऽपि वा शुचिः ॥

தனத்தை க்ரஹிப்பது ஸ்தேயமென்று அறிந்தவர்களால் சொல்லப் படுகிறது.

"திருடப்பட்ட தனத்தை உடையவனுக்குக் கொடுத்துவிட்டே ப்ராயஶ்சித்தம் செய்யப்பட வேண்டும்." "ப்ராம்ஹணனுக்குச் சொந்தமாகிய ஸ்வர்ணம் முதலியதைத் திருடினால், திருடிய வஸ்துவை உடையவனுக்குக் கொடுத்துவிட்டு, ப்ரம்ஹஹத்யா ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் செய்யவேண்டும்" என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால். எப்பொழுது ஸ்வர்ணத்தையபகரித்து அதைத் தான் புஜிக்காமல் அப்பொழுதே பச்சாத்தாபத்துடன் உடையவனுக்குத் திருப்பிக் கொடுத்துவிடுகிறானோ அப்பொழுது, ஆபஸ்தம்பரால் சொல்லப்பட்ட ப்ராயஶ்சித்தம் அறியத்தக்கது. "மூன்று வர்ஷம் வரையில் நான்கு காலத்துக்கு ஒரு முறை ஸ்வல்பமான போஜனத்துடன் இருப்பது," என்று.

மனதினால் அபஹரிக்கும் விஷயத்தில் சொல்லுகிறார்,

ஸுமந்து:— ஸ்வர்ணஸ்தேயம் செய்தவன் பன்னிரண்டு நாள் வரையில் வாயுவை மட்டில் பக்ஷிப்பவனாய் இருந்தால் சுத்தனாகிறான்.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— ப்ராம்ஹணனின் ஸ்வர்ணத்தைத் திருடியவன் அரசனிடம் சென்று தனது கார்யத்தைத் தெரிவித்து உலக்கையைக் கொடுக்கவேண்டும். அரசனால் அவன் அடிக்கப்

शुद्धिर्वध्ये नृपे मोक्षे संप्राप्ते चरितव्रतः । शक्त्या
तद्योग्यं सुवर्णं वा दद्याद्वा विप्रतुष्टिकृत्’ इति ॥

पराशरः—

‘अपहृत्य सुवर्णं तु ब्राह्मणस्य ततः स्वयम् ।
गच्छेन्मुसलमादाय राजानं स्ववधाय तु ॥ ततश्शुद्धिमवाप्नोति राज्ञासौ मुक्त एव वा । कामतस्तु कृतं यत्स्यान्नान्यथा वधमर्हति’ इति ॥

आपस्तम्बः—

‘स्तेनः प्रकीर्णकेशोंऽसे मुसलमादाय राजानं गत्वा कर्माचक्षीत तेनैनं हन्याद्वधे मोक्षः’ इति ॥

हेमाद्रौ—

‘हृत्वा ब्रह्मस्वमज्ञानाद्द्वादशाब्दं तु पूर्व-

பட்டாலும், அல்லது விடப்பட்டாலும் சுத்தனுகிருன். அரசனிடம் தெரிவிக்காவிடில் ஸுராபானம் செய்தவனின் ப்ராயஶ்சித்தத்தை அனுஷ்டித்தால் சுத்தனுகிருன். அல்லது தன் சக்திக்கு இயன்ற ஸ்வர்ணத்தையாவது கொடுக்கவேண்டும். அல்லது, ப்ராம்ஹணனின் குடும்பத்துக்குப் போதுமான ஸ்வர்ணத்தைக் கொடுக்கவேண்டும்.

பராசரர்:— ப்ராம்ஹணனின் ஸ்வர்ணத்தை அபஹரித்தால், பிறகு தானுகவே உலக்கையைத் தரித்து அரசனிடம் தன்னை வதைப்பதற்காகச் செல்லவேண்டும். அப்பொழுது அவன் சுத்தி யடைகிருன். அல்லது விடப்பட்டாலும் சுத்தனுகிருன். இது புத்திபூர்வமாய்ச் செய்யப்பட்ட பாப விஷயத்தில். அபுத்திபூர்வமானுல் வதத்துக்குரியவனல்லன்.

ஆபஸ்தம்பர்:— ஸ்வர்ணஸ்தேயம் செய்தவன் தலை மயிரை விரித்துக்கொண்டு, தோளில் உலக்கையை வைத்துக்கொண்டு, அரசனை யடைந்து, தனது கார்யத்தைத் தெரிவிக்கவேண்டும். அந்த உலக்கையால் அரசன் இவனைக் கொல்லவேண்டும். கொல்லப் பட்டால் பாபத்தினின்றும் விடுபடுவான்.

ஹேமாத்ரியில்:— அறியாமையால் ப்ராம்ஹண தனத்தை அபஹரித்தால், பன்னிரண்டு வர்ஷம் வ்ரதத்தை முன் சொல்லியது போல் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். கபாலம், த்வஜம் இவைகளில்லாமல்

வேத் | ஸ்கந்தாத்வஜவிஹீநம் து ப்ரஹ்மஹத்யா வ்ரதம் சரேத் || யத்வா ஸ்கந்தே முஸலம் க்ருத்வா விஸ்ரஸ்தஶிரோருஹாந்து | கத்வா ராஜாநமாவேத்ய ப்ரஹ்ருதஸ்தேந மூர்த்தநி || ம்ருத்வா ஶுத்திமவாப்நோதி நாந்யதா ஶுத்திரிஷ்யதே || குரூணாம் யஜ்ஞகர்த்ரூணாம் தர்மிஷ்டாநாம் ததைவ ச | ஶ்ரோத்ரியாணாம் த்விஜாநாம் து ஹ்ருத்வா ஹேம கதம் பவேத் || க்ருதாப்யக்தம் ஸ்வதேஹே து ஸர்வாங்கம் லேபயேத் க்ருதம் | கரீஷச்சாதிதோ தக்த: ஸ்தேயபாபாத் ப்ரமுச்யதே' இதி ||

ஸ்வல்பஸுவர்ணாபஹரணே ப்ராயஶ்சித்தமாஹ கௌதம:—

'த்ரஸரேணுஸமம் ஹேம ஹ்ருத்வா குர்யாத் ஸமாஹித: | ப்ராணாயாமத்வயம் ஸம்யக் தேந ஶுத்த்யேந ஸம்ஶய: || ப்ராணாயாமத்ரயம் க்ருத்வா ஹ்ருத்வா லிக்ஷாப்ரமாணகம் | ப்ராணாயாமாஸ்து சத்வாரோ ராஜஸர்ஷபமாத்ரகே || கௌரஸர்ஷபமாத்ரே

ப்ரம்ஹஹத்யா ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். அல்லது தோளில் உலக்கையை வைத்துக்கொண்டு, தலைமயிர்களை அவிழ்த்துக்கொண்டு, அரசனிடம் சென்று, அவனிடம் தனது கார்யத்தைச் சொல்லி, அவனால் தலையில் அடிக்கப்பட்டு இறந்தால், சுத்தியை யடைகிறான். வேறு விதமாய்ச் சுத்தியென்பதில்லை. குருக்கள், யாகம் செய்பவர்கள், தர்மிஷ்டர்கள், ச்ரோத்ரியர்கள் என்ற ப்ராம்ஹணர்களின் ஸ்வர்ணத்தை அபஹரித்தால் ப்ராயஶ்சித்தம் எப்படியெனில், ப்ராயஶ்சித்தத்திற்காகத் தன் தேஹத்தில் முழுவதும் நெய்யைப் பூசிக்கொள்ளவேண்டும். பிறகு எரிமுட்டைகளால் மூடப்பட்டுத் தஹிக்கப்பட்டால் ஸ்வர்ணஸ்தேய பாபத்தினின்றும் விடுபடுவான்.

ஸ்வல்பமான ஸ்வர்ணத்தை அபஹரித்த விஷயத்தில் ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

கௌதமர்:— த்ரஸரேணுவுக்கு ஸமமான தங்கத்தை அபஹரித்தால், இரண்டு ப்ராணாயாமங்களை விதிப்படி செய்யவேண்டும். அதனால் சுத்தனாவான். ஸம்சயமில்லை. லிக்ஷா என்ற அளவுள்ள தங்கத்தை, அபஹரித்தால் மூன்று ப்ராணாயாமங்கள். ராஜஸர்ஷபம் என்ற அளவுள்ள தங்கத்தை அபஹரித்தால், நான்கு ப்ராணாயாமங்கள். வெண்கடுகு அளவுள்ள தங்கத்தை அபஹரித்தால், அறிந்த

𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌹𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑍋𑌮𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌃 । 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍
𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥ 𑌯𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑍁𑌵
𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌤𑍇𑌯𑍇 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌜𑌪𑍇𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 । 𑌆𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌾
𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌮𑌾𑌤𑌰𑌮𑍍 ॥ 𑌹𑍇𑌮𑍍𑌨𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌲𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌹𑍃
𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑌨𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌮𑌾𑌷𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂
𑌤𑍁 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌗𑍋𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌪𑌕𑍍𑌵𑌯𑌵𑌭𑍁𑌗𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾𑌰𑍍𑌚𑌨𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 ।
𑌮𑌾𑌸𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇𑌣 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 ॥ 𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰
𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌤𑍇𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌤𑌃 । 𑌜𑌪𑍇𑌚𑍍𑌚 𑌲𑌕𑍍𑌷
𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌦𑍋𑌷𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯
𑌹𑌰𑌣𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌷𑌡𑌬𑍍𑌦𑌂
𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑍂𑌨𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌤𑍇𑌯𑍇 𑌤𑍁
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 । 𑌗𑍋𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌪𑌕𑍍𑌵𑌯𑌵𑌭𑍁𑌗𑍍𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇𑌣𑍈𑌕𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥
𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌤𑍇𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌬𑍍𑌦𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

வர்கள் ஸ்நானம் செய்து, விதிப்படி ஆயிரத்தெட்டு முறை காயத்ரியை ஜபிக்கவேண்டும். யவை அளவுள்ள ஸ்வர்ணத்தை அபஹரித்தால், ப்ராம்ஹணன் ஸ்நானம் செய்து, சுத்தனாய், காலை முதல் மாலை வரை வேதமாதாவான காயத்ரியை ஜபிக்கவேண்டும். க்ருஷ்ணலம் என்ற அளவுள்ள தங்கத்தை யபஹரித்தால், ஸாந்தபன க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். மாஷம் என்ற அளவுள்ள ஸ்வர்ணத்தை யபஹரித்தால், ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்படுகிறது. கோமூத்ரத்தில் பக்வமான யவத்தைப் புஜிப்பவனாய், தேவ பூஜை செய்பவனாய், நாராயணனைப் பூஜிப்பவனாய் மூன்று மாஸமிருந்தால் சுத்தனாவான். ரூப்யத்தின் அளவுள்ள ஸ்வர்ணத்தை அறியாமையால் அபஹரித்தால், லக்ஷம் முறை காயத்ரியை ஜபிக்கவேண்டும். இல்லாவிடில் பாபத்தை யடைவான். ஓ ப்ராம்ஹணர்களே! நிஷ்கம் அளவுள்ள ஸ்வர்ணத்தை அபஹரித்தால், ஆறு வர்ஷம் வரை ப்ராம்ஹஹத்திக்குச் சொல்லிய ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டித்தால் சுத்தியை யடைவான். ஸ்வர்ணம் என்கிற அளவுக்குக் கொஞ்சம் குறைந்த ஸ்வர்ணத்தை யபஹரித்தால், கோமூத்ரத்தில் பக்வமான யவத்தைப் புஜிப்பவனாய் ஒரு வர்ஷம் வரை யிருந்தால் சுத்தியை யடைவான். ஓ முனீச்வரர்களே! ஸ்வர்ணத்தின் அளவுக்குச் சரியான தங்கத்தைத்

𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑌪𑌹𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌦𑌾𑌨𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌸 𑌏𑌵 —

'𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌹𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌪𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌚 । 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌦𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌹𑍋𑌪𑌵𑌾𑌸𑌤𑌃 । 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌪𑌤𑌿𑌤𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍇𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍇𑌯𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌶𑌿𑌵𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑍇 —

'𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌅𑌨𑌾𑌥𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌧𑌨𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌅𑌦𑌣𑍍𑌡𑍍𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍇𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌜𑌾𑌤𑌿𑌷𑍁 ॥ 𑌸𑍍𑌤𑍇𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌂 𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥

திருடினால் பன்னிரண்டு வர்ஷம் வரை நியமமுடையவனாய் ப்ராம்ஹ ஹத்திக்குச் சொல்லிய ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டித்தால் சுத்தனாவான்.

அறியாமையால் அபஹரிக்கப்பட்ட ஸ்வர்ணத்தை மறுபடியும் கொடுத்துவிட்டால், ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

கௌதமரே:— *எவன் ப்ராம்ஹணனின் ஸ்வர்ணத்தை அபஹரித்துப் பிறகு பச்சாத்தாபத்தை யடைந்துள்ளானோ, அவன் மறுபடி அதைப் ப்ராம்ஹணர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டு, சொல்லப் படும் ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். பன்னிரண்டு நாள் உபவாஸமிருந்து, ஸாந்தபன க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டித்தால் சுத்தியை யடைவான். இல்லாவிடில் பதிதனாவான்.*

க்ஷத்ரியர் முதலியவர்களுக்குத் திருட்டில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

க்ஷத்ரியர்களுக்குத் திருட்டின் ப்ரகாரம் சொல்லப் பட்டுள்ளது,

சிவரஹஸ்யத்தில்:— *ப்ராம்ஹணர்களின் க்ராமங்களில் அந்யாய மாய் அநாதர்களிடமிருந்து பணத்தை அபஹரித்தாலும், தண்டனைக்கு அர்ஹரல்லாதவரிடமிருந்து த்ரவ்யத்தை யபஹரித் தாலும், அது க்ஷத்ரியர்களுக்குத் திருட்டு எனப்படுகிறது. க்ஷத்ரியன் திருடினாலும், ஸுராபானம் செய்தாலும் மரணாந்த ப்ராயஶ்சித்தத்தால் சுத்தனாவான்.*

நாகரகண்டே —

'ஊருஜஸ்து ஸுராம் பீத்வா ஹ்ருத்வா ஸ்வர்ணம் த்விஜன்மனாம் । ராஜன்யவத்ப்ராயஶ்சித்தம் யத்வா அயுதம் கவாம் ॥ பாதஜஸ்து ஸுராம் பீத்வா ஹ்ருத்வா ஹேம த்விஜன்மனாம் । ராஜ்ஞா தண்ட்ய: ஸ்வயமேவ ஶாஸநேந ஹதஶ்ஶுத்தி:' இதி ॥

காத்யாயன: —

'விப்ராதீனாம் து நாரீணாம் ஸ்தேயம் வா பானமேவ வா । ஸம்பவேத்யதி தைவேன நேச்சந்தி மரணம் புதா: ॥ த்யாஜ்யா ஸர்வஸ்த்ரியஸ்தாஸ்து ந போஷ்யா தர்மலிப்ஸுபி:' இதி ॥

ரஜதஸ்தேயப்ராயஶ்சித்தம் ॥

ரஜதஸ்தேயே ப்ராயஶ்சித்தமாஹ நாரத: —

'ஸுவர்ணமானம் யதி து வை ரஜதம் ஸ்தேயகர்மணி । குர்யாத்ஸாந்தபனம் ஸம்யகன்யதா பதிதோ பவேத் ॥ சது

நாகரகண்டத்தில்:— வைச்யன் ஸுராபானம் செய்தாலும், முதல் மூன்று வர்ணத்தாரின் ஸ்வர்ணத்தை யபஹரித்தாலும், க்ஷத்ரியனைப்போல் ப்ராயஶ்சித்தம் செய்தால் சுத்தனாவான். அல்லது இருபதினாயிரம் பசுக்களைத் தானம் செய்யலாம். சூத்ரன் ஸுராபானம் செய்தாலும், முதல் மூன்று வர்ணத்தாரின் ஸ்வர்ணத்தை யபஹரித்தாலும், அவனை அரசன் உலக்கையினால் தர்மசாஸ்த்ரப்படி அடிக்கவேண்டும். பிறகு அவன் சுத்தனாவான்.

காத்யாயனர்:— ப்ராம்ஹணர் முதலியவர்களின் ஸ்த்ரீகளுக்கு ஸ்வர்ணஸ்தேயமாவது, ஸுராபானமாவது, தைவாதீனமாய் ஏற்பட்டால், மரண தண்டனையை அறிந்தவர்கள் விரும்பவில்லை. அந்த ஸ்த்ரீகளை த்யாகம் செய்யவேண்டும். தர்மத்தை விரும்பியவர்கள் அவர்களைப் போஷிக்கக்கூடாது.

வெள்ளியைத் திருடியதற்கு ப்ராயஶ்சித்தம்.

வெள்ளியைத் திருடியதற்கு ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

நாரதர்:— ஸ்வர்ணம் என்ற அளவுள்ள வெள்ளியைத் திருடினால், ஸாந்தபன க்ருச்ரத்தை விதிப்படி யனுஷ்டிக்க வேண்டும். இல்லாவிடில் பதிதனாவான். நான்கு நிஷ்க அளவுக்கு

நிஷ்காதூர்த்வம் தஶ ஶதம் நிஷ்கவத்ஸ்தேயத꞉ । ஹ்ருத்வா தத்ரஜதம் விப்ரஶ்சாந்த்ராயணம் த்விஜ꞉ ॥ தஶாதிஶதநிஷ்காந்தரஜதஸ்தேயகர்மணி । சாந்த்ராயணத்வயம் ப்ரோக்தம் தத்பாபஸ்ய விஶோதனே ॥ ஶதாதூர்த்வம் ஸஹஸ்ராந்தம் ப்ரோக்தம் சாந்த்ராயணத்ரயம் । ஸஹஸ்ராதிகஸ்தேயே ப்ரஹ்மஹத்யாவ்ரதம் சரேத்' இதி ॥

தாம்ரஸ்தேயே ப்ராயஶ்சித்தம் ॥

தாம்ரஸ்தேயே ப்ராயஶ்சித்தமுக்தம் ஹேமாத்ரௌ —

'பலத்வயே பஞ்சகவ்யம் பீத்வா ஶுத்த்யேத்து தஸ்கர꞉ । ப்ராஜாபத்யம் பஞ்சபலே தப்தம் தஶபலே ஸ்ம்ருதம் ॥ விம்ஶத்பலே து சாந்த்ரம் ஸ்யாத் பஞ்சாஶத்ஸு த்ரயம் ஸ்ம்ருதம் । தாம்ரே ஷஷ்டிபலே ப்ரோக்தம் மாஸம் க்ருத்வாகமர்ஷணம் । கண்டத்வஜலே ஸ்தித்வா ஶுத்த்யேத்ப்ராஹ்மணோ த்விஜ꞉ ॥ தாம்ரேऽஶீதிபலே து

மேல் பத்து நிஷ்க அளவுக்குட்பட்ட வெள்ளியைத் திருடினால், த்விஜன் சாந்த்ராயணத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். பத்து முதல் நூறு வரையில் உள்ள நிஷ்க அளவுள்ள வெள்ளியைத் திருடினால், அந்தப் பாபத்திற்கு ப்ராயஶ்சித்தம் இரண்டு சாந்த்ராயணங்கள் சொல்லப்பட்டுள்ளன. நூறுக்கு மேல் ஆயிரம் முடிய நிஷ்க அளவுள்ள வெள்ளியைத் திருடினால், மூன்று சாந்த்ராயணங்கள் சொல்லப்பட்டுள்ளன. ஆயிரம் நிஷ்கத்துக்கு மேல் திருடினால் ப்ரம்ஹஹத்திக்குச் சொல்லப்பட்ட ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

தாம்ரத்தைத் திருடியதற்கு ப்ராயஶ்சித்தம்.

தாம்ரத்தைத் திருடியதற்கு ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப் பட்டுள்ளது,

ஹேமாத்ரியில்:— "இரண்டு பலம் தாம்ரத்தைத் திருடினால், பஞ்சகவ்ய பானத்தால் சுத்தனுவான். ஐந்து பலம் ஆனால், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம். பத்துப் பலமானால், தப்த க்ருச்ரம். இருபது பலம் ஆனால், சாந்த்ராயணம். ஐம்பது பலம் ஆனால், மூன்று சாந்த்ராயணம். அறுபது பலம் ஆனால், ஒரு மாஸம் கழுத்தளவுள்ள ஜலத்தில் நின்று அகமர்ஷண ஸ்நானம் செய்தால், ப்ராம்ஹணன் சுத்தியை யடைவான். எண்பது பலம் தாம்ரத்தை ப்ராம்ஹணன்

स्तेयं कृत्वा तु पूर्ववद्द्विजः । भूप्रदक्षिणं कृत्वा सम्यक्चान्द्रं ततः परम् । हृत्वा शतपलं ताम्रं सुवर्णस्तेयसमं विदुः' इति ॥ सुवर्णचतुष्टयपरिमितं पलम्, 'पलं सुवर्णाश्चत्वारश्चत्वारि ध्रुवो भवेत् । चत्वारिंशद्ध्रुवाणां तु भार इत्यभिधीयते बुधैः' इति स्मृतेः ॥

कांस्यादिस्तेये प्रायश्चित्तम् ॥

चतुर्विंशतिमते —

'कांस्यपित्तलरीतेषु अयस्कान्तेषु पञ्चसु । सहस्रनिष्कमानं तु पारक्यं परिकीर्तितम् ॥ प्रायश्चित्तं तु लोहानां स्तेये रजतवत्स्मृतम्' इति ॥

धनधान्यादिस्तेयप्रायश्चित्तम् ॥

मनुः —

'धान्यान्नधनचौर्याणि कृत्वा कामाद्द्विजोत्तमः ।

திருடினால், பூப்ரதக்ஷிணம் செய்து, மறுபடி சாந்த்ராயணத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். நூறு பலம் தாம்ரத்தைத் திருடினால், அது ஸுவர்ணஸ்தேயத்துக்கு ஸமம் என்கின்றனர்," என்று. "நான்கு ஸ்வர்ணம் கொண்டது ஒரு பலம். நான்கு பலம் கொண்டது த்ருவம் எனப்படுகிறது. நாற்பது த்ருவம் கொண்டது ஒரு பாரம் எனப்படுகிறது, அறிந்தவர்களால்" என்று ஸ்ம்ருதி இருப்பதால்.

வெண்கலம் முதலியதைத் திருடியதற்கு ப்ராயஶ்சித்தம்.

சதுர்விம்சதிமதத்தில்:— *வெண்கலம், பித்தளை முதலியவைகளிலும், அயக்காந்தம் ஐந்திலும், ஆயிரம் நிஷ்கம் அளவுள்ளது பாரக்யம் எனப்பட்டுள்ளது. லோகங்களைத் திருடிய விஷயத்தில் ப்ராயஶ்சித்தம் வெள்ளியைத் திருடியதிற்குப்போலறியத்தக்கது.*

தனம், தான்யம் முதலியவைகளைத் திருடியதற்கு ப்ராயஶ்சித்தம்.

மனு:- *ப்ராம்ஹணன் தன் வர்ணத்தாரின் வீடுகளில் தான்யம், தனம் இவைகளைப் புத்திபூர்வமாய்த் திருடினால், அப்த க்ருச்ரத்*

𑌸𑌜𑌾𑌤𑍀𑌯𑌗𑍃𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌹𑌰𑌣𑍇 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌚 । 𑌕𑍂𑌪𑌵𑌾𑌪𑍀𑌜𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌮𑌲𑍍𑌪𑌸𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍇𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌨𑍍𑌯𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌤𑌃 । 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌂𑌤𑌪𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 ॥ 𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑌾𑌪𑌹𑌰𑌣𑍇 𑌯𑌾𑌨𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌚 । 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌮𑍂𑌲𑌫𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍋𑌧𑌨𑌮𑍍 ॥ 𑌤𑍃𑌣𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌶𑍁𑌷𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌡𑌸𑍍𑌯 𑌚 । 𑌚𑍈𑌲𑌚𑌰𑍍𑌮𑌾𑌮𑌿𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌭𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍 ॥ 𑌮𑌣𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌜𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 । 𑌅𑌯𑌃𑌕𑌾𑌂𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌹𑌂 𑌕𑌣𑌾𑌨𑍍𑌨𑌤𑌾 ॥ 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌪𑌾𑌸𑌕𑍀𑌟𑌜𑍋𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑌫𑍈𑌕𑌶𑌫𑌸𑍍𑌯 𑌚 । 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌗𑌨𑍍𑌧𑍌𑌷𑌧𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌰𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌪𑌯𑌃 ॥ 𑌏𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑍈𑌰𑌪𑍋𑌹𑍇𑌤 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍇𑌯𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

தால் (முப்பது க்ருச்ரம்) சுத்தனாகிறான். மனிதர்கள், ஸ்த்ரீகள், பூமி, வீடு, கிணறு, நடைவாபீ இவைகளின் ஜலம் இவைகளைத் திருடினால் சாந்த்ராயணத்தால் சுத்தி சொல்லப்பட்டுள்ளது. பிறர் வீட்டிலிருந்து அல்பமான த்ரவ்யங்களை அபஹரித்தால், அந்த த்ரவ்யத்தைக் கொடுத்துவிட்டு, தனது சுத்திக்காக ஸாந்தபன க்ருச்ரத்தையனுஷ்டிக்கவேண்டும். பக்ஷ்யம், போஜ்யம், வாஹனம், படுக்கை, ஆஸனம், புஷ்பம், கிழங்கு, பழம் இவைகளை அபஹரித்தால் பஞ்சகவ்யப்ராசனம் சுத்திகரமாகும். புல், கட்டை, மரம், காய்ந்த அன்னம், வெல்லம், வஸ்த்ரம், தோல், மாம்ஸம் இவைகளைத் திருடினால், மூன்று நாள் உபவாஸம் ப்ராயஶ்சித்தமாகும். மணி, முத்து, பவழம், தாம்ரம், வெள்ளி, இரும்பு, வெண்கலம், கல் இவைகளைத் திருடினால், பன்னிரண்டு நாள் வரை நொய்யை மட்டில் புஜிப்பது ப்ராயஶ்சித்தம். பஞ்சு, பட்டுநூல், கம்பளி, இரட்டைக் குளம்பு ம்ருகம், ஒற்றைக் குளம்பு ம்ருகம், பக்ஷி, வாஸனை த்ரவ்யம், கொடி; கயிறு இவைகளைத் திருடினால், மூன்று நாள் பாலைமட்டில் பருகி வ்ரதம் இருக்கவேண்டும். இந்த வ்ரதங்களை யனுஷ்டித்தால் திருட்டினாலுண்டான பாபத்தை த்விஜன் போக்கிக்கொள்வான்.

भूम्यपहारप्रायश्चित्तम् ॥

भूम्यपहारे दोषाधिक्यमाह पराशरः—
'वापीकूपतटाकाद्यैर्वाजपेयशतैस्तथा ।
गवां कोटिप्रदानेन भूमिहर्ता विशुध्यति' इति ॥

नारदः—
'केदारे तप्तकृच्छ्रं स्याद्गृहाद्येषु तु चान्द्रिकी' इति ॥

राजदण्डमाहापस्तम्बः—
[अयमस्य दण्डः] 'पुरुषवधे स्तेये भूम्यादान इति स्वान्यादाय वध्यः, चक्षुर्निरोधस्त्वेतेषु ब्राह्मणस्य' इति ॥ भूम्यादानं = भूम्यपहारः । पुरुषवधादिषु त्रिष्वेतेषु शूद्रो वध्यः । ब्राह्मणस्य तु पट्टबन्धादिना चक्षुषी निरोद्धव्ये, न तूद्धारयितव्ये । 'न शारीरो ब्राह्मणे दण्डः, अशरीरो ब्राह्मणो व्रजेत्' इत्यादि स्मरणात् ॥

பூமியை அபஹரிப்பதில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

பூமியை அபஹரிப்பதில் அதிக பாபத்தைச் சொல்லுகிறுர்,

பராசரர்:— பூமியை அபஹரித்தவன், வாபீ, கிணறு, தடாகம் இவைகளைச் செய்வதாலும், நூறு வாஜபேய யாகங்களைச் செய்வதாலும், கோடி பசுக்களைக் கொடுப்பதாலும் சுத்தனுவான்.

நாரதர்:— வயலை அபஹரித்தால் தப்த க்ருச்ரமும், வீடு முதலியதை அபஹரித்தால் சாந்த்ராயணமும், ப்ராயஶ்சித்தம் எனச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

அரசனின் தண்டனையைச் சொல்லுகிறுர் **ஆபஸ்தம்பர்:—** [இது இவனுக்குத் தண்டனை] "மனிதனை வதைத்தாலும், திருடினாலும், பூமியை அபஹரித்தாலும், அவனுடைய பொருள்களைப் பறிமுதல் செய்து, வதம் செய்யவேண்டும். இதே குற்றங்களில் ப்ராம்ஹணனுக்கானல் அவன் கண்ணைக் கட்டிவிடவேண்டும்," என்று. அந்தக் குற்றங்களில் வதைப்பது என்பது சூத்ரனே. ப்ராம்ஹணனுக்கோவெனில், கட்டுவது முதலியதால் கண்களை மறைக்கவேண்டும். கண்களைப் பெயர்க்கக்கூடாது. "ப்ராம்ஹணனுக்குச் சரீரதண்டனையில்லை, ப்ராம்ஹணன் சரீரதண்டனையில்லாமல் போகவேண்டும்" என்பது முதலிய வசனங்களிருப்பதால்.

𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌸𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑍀—

'𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌤𑌨𑍍𑌤𑍁𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌸𑍍𑌤𑍇𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌵𑍈 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 । 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌪𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌤𑌨𑍍𑌤𑍁𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌪𑌰𑌾𑌕𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌭𑍋𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌪𑍀𑌤𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑍁𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌨𑍀𑌲𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 । 𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌘𑌿𑌕𑍇 𑌪𑌟𑍍𑌟𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌕𑍌𑌶𑍇𑌯𑍇 𑌚 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 । 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌤𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌘𑍃𑌤𑌾𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌅𑌜𑌾𑌦𑌿𑌹𑌰𑌣𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌜𑌾𑌬𑌾𑌲𑌿𑌃—

'𑌅𑌜𑌂 𑌬𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍇𑌽𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌾𑌰𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌰𑌤𑍇 𑌯𑌦𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 । 𑌮𑍁𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

வஸ்த்ரம் முதலியதைத் திருடியதில் ப்ராயச்சித்தம்.

தேவஸ்வாமி:— பருமனான நூல்களால் செய்யப்பட்ட வஸ்த்ரத்தைத் திருடி, பிறகு பச்சாத்தாபத்துடன் கூடிய ப்ராம்ஹணன், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். மெல்லிய நூல்களால் செய்யப்பட்ட வஸ்த்ரத்தின் விஷயத்தில், பராகக்ருச்ரம் முனிவரால் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. மஞ்சள் நிறமுள்ள வஸ்த்ரத்தைத் திருடினால், இரண்டு தப்த க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும். நீல வர்ணமான மெல்லிய வஸ்த்ரத்தைத் திருடினால், மூன்று சாந்த்ராயணத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். அதிக விலையுள்ள பட்டு வஸ்த்ரம், வெண்பட்டு இவைகளில் ஓ முனிவர்களே! அப்பொழுதே பதிதனாகிறான். அவன் நெய்யைத் தேகத்தில் பூசிக் கொண்டு நெருப்பில் விழவேண்டும்.

ஆடு முதலியதைத் திருடியதற்கு ப்ராயச்சித்தம்.

ஜாபாலி:— காட்டிலோ, வீட்டிலோ உள்ள பிறருடைய வெள்ளாடு, செம்மறியாடு இவைகளை ப்ராம்ஹணன் திருடினால் ப்ராஜாபத்யக்ருச்ரத்தை ப்ராயச்சித்தமாய் அனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑌣𑍍𑌡𑍇𑌯𑌃 —

‘𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌾𑌰𑌂 𑌨𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌂 𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌂 𑌕𑌪𑌿𑌂 𑌤𑌥𑌾 । 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌜𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌲𑍍𑌪𑌹𑌰𑌣𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 । 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌕𑌂 𑌚 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌮𑌰𑍀𑌚𑌿𑌃—

‘𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌉𑌪𑌾𑌨𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑍇 𑌹𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌸 𑌤𑍁 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌛𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌃 𑌆𑌤𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 । 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌾𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌲𑌪𑌰𑍍𑌣𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑍇 ॥ 𑌯𑌾𑌵𑌕𑌂 𑌤𑌾𑌲𑌪𑌤𑍍𑌰𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌵𑌲𑍍𑌲𑌭𑍇 । 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌤𑍍 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 । 𑌸𑍁𑌗𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌹𑌿 𑌪𑌾𑌰𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌪𑍂𑌜𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌾𑌦𑌰𑌾𑌤𑍍 । 𑌸𑍁𑌗𑌨𑍍𑌧𑌿𑌕𑌰𑌵𑍀𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌹𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌪𑌭𑌾𑌕𑍍’ ॥

மார்க்கண்டேயர்:— பூனை, கீரி ஸர்ப்பம், பாரத்வாஜம், குரங்கு, இவைகளை அபஹரித்தால், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தின் பாதியை அனுஷ்டிக்கவேண்டும். புத்திபூர்வமானால், இரண்டு மடங்கு அனுஷ்டிக்கவேண்டும். மூன்று வர்ணத்தாரின் படுக்கையை அபஹரித்தால், முறையே சாந்த்ராயணம், பராகம், தப்தம் இவைகள் ப்ராயஶ்சித்தம்.

மரீசி:— எந்த ப்ராம்ஹணன் பாபத்தை அறியாமையால் பாதரக்ஷை, பாதுகை இவைகளை அபஹரித்தானோ அவன் சுத்திக்காக ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். எந்த ப்ராம்ஹணன் வெயிலைப் போக்குகின்ற குடையை அபஹரித்தானோ அவனுக்கு ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்படுகிறது. அந்தக் குடை வஸ்த்ரத்தால் செய்யப்பட்டிருந்தால், பராகக்ருச்ரம் ப்ராயஶ்சித்தம். தாழை இலையால் செய்யப்பட்டிருந்தால், யாவகம் ப்ராயஶ்சித்தம். பனையோலையினால் செய்யப்பட்டிருந்தால், அரசனுக்கு ப்ரியமாயிருந்தால், ஸர்வபாபஹரமான பஞ்சகவ்யத்தை ப்ராசனம் செய்யவேண்டும். ப்ராம்ஹணன் தேவபூஜைக்காக ஆதரவுடன் பிறருடைய நல்ல வாஸனையுள்ள அரளி முதலிய புஷ்பங்களை அபஹரித்தால், பாபத்தை யடைவான். தேவதைக்காகிய புஷ்பத்தை யபஹரித்தால் சாந்த்ராயணம் ப்ராயஶ்சித்தம் ஒரு

[illegible]हरणे वा [illegible] | पराकं
ब्राह्मणे कार्यं क्षत्रियवैश्ययोः' इति ॥

देवलः—

'कदलीं मातुलुङ्गं च नारिकेलं च पानसम् |
द्राक्षाम् इक्षुं खर्जूरं जम्बूम् आम्राणि च ॥ फलानि
विविधानीह देवप्रियकराणि वै | हृत्वा विप्रस्तु
[illegible] प्रायश्चित्तमिदं चरेत् ॥ [illegible] पराकं स्यात्
[illegible]' इति ॥

गृहोपकरणहरणे प्रायश्चित्तमाह गौतमः—

'उलूखलं दृषदं चैव [illegible] | [illegible]
[illegible] तथा [illegible] च ॥ गृहोप-
करणं हृत्वा पुनःसंस्कारमर्हति' इति ॥

सालग्रामादेः पूजोपकरणस्य च
हरणे प्रायश्चित्तम् ॥

देवलः—

'सालग्रामं शिवलिङ्गं प्रतिमां चक्रपाणिनः |

வர்ஷம். ப்ராம்ஹணனுடையதாகில் பாராகக்ருச்ரம். க்ஷத்ரிய வைச்யர்களுடையதாகில் ப்ராஜாபத்யக்ருச்ரம் ப்ராயச்சித்தம்.

தேவலர்:— பிறருடைய வாழை, மாதுளை, தென்னை, பலா, த்ராக்ஷை, பேரீச்சை, எலுமிச்சை, மா, நாவல் இவைகளின் பழங்களையும், தேவர்களுக்கு ப்ரியமான பலவித பழங்களையும் ப்ராம்ஹணன் அபஹரித்தால் இந்த ப்ராயச்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும். ஆறுமாஸம் அபஹரித்தால் பாராகக்ருச்ரம். ஒரு வர்ஷமானால் சாந்த்ராயணம் ப்ராயச்சித்தமாகும்.

வீட்டிற்குரிய ஸாமான்களை அபஹரித்தால் ப்ராயச்சித்தம் சொல்லுகிறார்,

கௌதமர்:— உலக்கை, அம்மி, உரல், குடை முதலியது, முறம், மண்பாத்ரம், இவை முதலாகிய வீட்டுக்குரிய ஸாமான்களை அபஹரித்தால், புனருபநயனத்திற்கு அர்ஹனாகிறான்.

ஸாளிக்ராமம் முதலியதையும் பூஜை ஸாமான்களையும் அபஹரிப்பதில் ப்ராயச்சித்தம்.

தேவலர்:— ஸாளிக்ராமம், சிவலிங்கம், விஷ்ணுவின் பிம்பம்

𑌘𑌣𑍍𑌟𑍋𑌪𑌸𑍍𑌕𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌯𑍋 𑌹𑌰𑍇𑌚𑍍𑌚 𑌪𑌾𑌪𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑌃 ॥ 𑌶𑌾𑌲𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌤𑍁 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑌿𑌵𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌉𑌪𑌕𑌰𑌣𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ॥ 𑌶𑌤𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌹𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 । 𑌶𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌾𑌕𑌮𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌤𑍁 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀𑌜𑌪𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃—

𑌲𑍇𑌖𑌨𑍀𑌂 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌫𑌲𑌕𑌂 𑌤𑌥𑌾 । 𑌹𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌪𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌦𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌧𑌨𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌦𑍇𑌵𑌲𑌃—

'𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌕𑌲𑌹𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 । 𑌧𑌨𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌃 𑌕𑍂𑌟𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌦𑍇𑌤 𑌚𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯

(விக்ரஹம்), மணி, பூஜை ஸாமான்கள், இவைகளைப் பாபபுத்தியுள்ள எந்த ப்ராம்ஹணன் அபஹரிப்பானோ அவனுக்கு ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்படுகிறது. ஸாளிக்ராமத்தில் சாந்த்ராயணம். சிவலிங்கத்திலும் அப்படியே. விஷ்ணுவின் பிம்பத்தில் ப்ராஜாபத்யம். மற்ற ஸாமான்களிலும் அதே. நூறுக்கு மேற்பட்ட ருத்ராக்ஷத்தை அபஹரித்தால், மூன்று சாந்த்ராயணம் சொல்லப் பட்டுள்ளது. நூருனல் பராகக்ருச்ரம் ப்ராயஶ்சித்தம். அல்பமானால் காயத்ரீஜபம் மட்டில்.

நாரதர்:— எழுதுகோல், கட்டும் கயிறு, புஸ்தகம், பலகை இவைகளை அபஹரித்தால், பச்சாத்தாபத்துடன்கூடியவன் அந்த த்ரவ்யத்தைக் கொடுத்துவிட்டு, ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

மாத்யஸ்தம் செய்து தனத்தை க்ரஹித்தால் ப்ராயஶ்சித்தம்.

தேவலர்:— வ்யவஹாரம் முதலிய கலஹத்திலும், ப்ராயஶ்சித்தம் முதலிய கார்யங்களிலும், பணத்தை க்ரஹித்து எந்த ப்ராம்ஹணன் பொய் ஸாக்ஷ்யம் சொல்லுகின்றானோ, அவனுடைய

𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌦𑌾 𑌨𑌾𑌶𑌮𑍇𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑍁𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌹𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌮𑌨𑍁𑌃—

'𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌵𑌾𑌦𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌕𑌃 । 𑌇𑌤𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌦𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌾𑌯𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌦𑍇𑌵𑌲𑌃—

'𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌣𑍀𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌡𑍍𑌵𑌿𑌵𑌾𑌕𑌶𑍍𑌚 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌗𑌾𑌰𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌯𑍋 𑌹𑌰𑍇𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 ॥
𑌏𑌕𑌵𑌾𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌾𑌰𑌕𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌮𑌨𑍁𑌃—

𑌵𑌾𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌫𑌲𑌂 𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌦𑌾𑌰𑍍𑌵𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ।
𑌤𑍃𑌣𑌂 𑌚 𑌗𑍋𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌯𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌰𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥
𑌚𑌣𑌕𑌵𑍍𑌰𑍀𑌹𑌿𑌗𑍋𑌧𑍂𑌮𑌯𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑌮𑌾𑌷𑌯𑍋𑌃 । 𑌅𑌨𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍇𑌕𑍋𑌽𑌧𑍍𑌵𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍈𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

புத்ரர்களும், பௌத்ரர்களும் அப்பொழுதே நரகத்தையடைவார்கள். அவனுக்குத் தேஹம் சுத்தமாவதற்காக மஹாசாந்த்ராயணம் ப்ராயஶ்சித்தமாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

மனு:— ப்ராம்ஹணனுடன் வாதம் செய்தால் மஹாசாந்த்ராயணம் ப்ராயஶ்சித்தம். தர்மசாஸ்த்ரத்திலானால் அதனில் பாதி, மற்ற விவாதங்களிலானால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ச்ரம் அனுஷ்டிக்க வேண்டும்.

தேவலர்:— க்ராமாதிகாரியாவது, நீதிபதியாவது, அரசனுடைய க்ருஹத்தில் உள்ள புரோஹிதனாவது, ஜனங்களிடமிருந்து அவர்களின் கார்யஸித்திக்காகத் தனத்தை அபஹரித்தால், எவன் அபஹரித்தானோ அவனுக்கு ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்படுகிறது. ஒருதடவையானால் சாந்த்ராயணம் ப்ராயஶ்சித்தம். இரண்டுதடவையானால் மஹாசாந்த்ராயணம் பராயஶ்சித்தம்.

மனு:— மரங்களின் பழம், கிழங்கு, எரிப்பதற்கான கட்டை, பசுக்களுக்காகப் புல் இவைகளை க்ரஹித்தால், அது திருட்டல்ல என்றார் மனு. கடலை, நெல், கோதுமை, யவை, பயறு, உளுந்து இவைகளில் ஒரு முஷ்டியளவுள்ளதை வழியில் வருந்தியவர் எடுத்துக்கொள்ளலாம் தடையில்லாமல்.

𑌆𑌪𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌬𑌃—

'𑌯𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑌭𑌿𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌕𑍌𑌤𑍍𑌸𑌹𑌾𑌰𑍀𑌤𑍌 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑌣𑍍𑌵𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌸𑌾𑌦𑍀 | 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌪𑌵𑌾𑌦𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌯𑌣𑌿𑌃 | 𑌶𑌮𑍍𑌯𑍋𑌷𑌾𑌯𑍁𑌗𑍍𑌯𑌘𑌾𑌸𑌂 𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍇𑌧𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 | 𑌅𑌤𑌿𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑍋 𑌵𑍍𑌯𑍃𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 | 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌮𑌤𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌹𑌾𑌰𑍀𑌤𑌃' 𑌇𑌤𑌿 || 𑌶𑌮𑍍𑌯𑍋𑌷𑌾𑌃 = 𑌕𑍋𑌶𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌾𑌷𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑌾𑌦𑌯𑌃 ||

𑌗𑍌𑌤𑌮𑌃—

'𑌪𑌶𑍍𑌵𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑍃𑌣𑌮𑍇𑌧𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌵𑍀𑌰𑍁𑌦𑍍𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌦𑌾𑌦𑌦𑍀𑌤 𑌫𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌾𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂' 𑌇𑌤𑌿 ||

𑌮𑌨𑍁𑌃—

'𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌽𑌧𑍍𑌵𑌗𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍂 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌚 𑌮𑍂𑌲𑌕𑍇 | 𑌆𑌦𑌦𑌾𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 || 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 ||

ஆபஸ்தம்பர்:— எந்த வழியாலும், எந்த ஸந்தர்ப்பத்திலானாலும் பிறர் ஸொத்தைத் தனக்கு என்று ஆசைவைப்பவன் திருடனாகிறான், என்று கௌத்ஸரும், ஹாரீதரும், கண்வரும், புஷ்கரஸாதியும் நினைக்கிறார்கள். ஆனால் வார்ஷ்யாயணி என்பவர் பிறர் ஸொத்தை எடுப்பதிலும் சில விலக்கு நியமங்கள் உண்டு, என்று நினைக்கிறார். கோசதான்யங்களான உளுந்து, பயறு முதலியவை, நுகத்தடியில் கட்டப்படும் காளைமாட்டுக்கு ஆஹாரமான வைக்கோல் முதலியன, இவைகள் யஜமானனைக்கொண்டு தடை செய்கிறதில்லை. அதிகமாக எடுப்பது தோஷமுள்ளதாக ஆகிறது. எந்த வஸ்துவாயினும் உடையவனின் அனுமதியைக் கொண்டே பெறவேண்டும், என்கிறார் ஹாரீதர்.

கௌதமர்:— பசுவுக்காகவும், அக்னிக்காகவும் புல், விறகு இவைகளையும், கொடி, வ்ருக்ஷம், இவைககளின் புஷ்பங்களையும், வேலியில்லாத மரங்களின் பழங்களையும் தன்னுடையதுபோல் எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

மனு:— "வழிநடக்கும் ப்ராம்ஹணன், ஆஹாரமில்லாமலிருந்தால் இரண்டு கரும்புகளையும், இரண்டு கிழங்குகளையும் பிறனின் நிலத்திலிருந்து எடுத்தால் அவனுக்குத் தண்டனையாக ஹஸ்தச்

𑌅𑌥 𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇—

'𑌤𑍃𑌣𑌂 𑌵𑌾 𑌯𑌦𑌿 𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂 𑌵𑌾 𑌯𑌦𑌿 𑌵𑌾 𑌫𑌲𑌮𑍍 ।
𑌅𑌨𑌾𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑍁 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌨𑍋 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌨𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌗𑍁𑌰𑍁𑌤𑌲𑍍𑌪𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌗𑌮𑍍𑌯𑌾𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌤𑌲𑍍𑌪𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌮𑌨𑍁𑌃—

'𑌗𑍁𑌰𑍁𑌤𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌭𑌿𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑍈𑌨𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑍋𑌮𑌯𑍇 । 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌮𑍀𑌂 𑌜𑍍𑌵𑌲𑌨𑍍𑌤𑍀𑌮𑌾𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌨𑌾 𑌸 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌶𑌿𑌶𑍍𑌨𑌵𑍃𑌷𑌣𑌾𑌵𑍁𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌚𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑍌 । 𑌨𑍈𑌰𑍃𑌤𑍀𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌮𑌾𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌦𑌾𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑌾𑌦𑌜𑌿𑌹𑍍𑌮𑌗𑌃 ॥ 𑌖𑌟𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑍀 𑌚𑍀𑌰𑌵𑌾𑌸𑌾 𑌵𑌾 𑌶𑍍𑌮𑌶𑍍𑌰𑍁𑌲𑍋 𑌵𑌿𑌜𑌨𑍇 𑌵𑌨𑍇 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌮𑌬𑍍

சேதம் இல்லை," என்று. இவ்விடத்தில் த்விஜ: என்று இருப்பதால் சூத்ரன் எடுத்தால் அவனுக்குத் தண்டனையுண்டு. அவ்விதம்,

ஓர் ஸ்ம்ருதியில்:— புல், விறகு, கிழங்கு, பழம் இவைகளை உடையவனைக் கேளாமல் எடுப்பவன் ஹஸ்த சேதனத்துக்கு அர்ஹனாகிறான்.

குருதல்ப கமனத்தில் ப்ராயம்சித்தம்.

சேரக்கூடாதவளைச் சேர்ந்தால் ப்ராயம்சித்தம் சொல்லப் படுகிறது. அதில் குருதல்ப கமனத்திற்கு ப்ராயம்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

மனு:— குருபார்யா கமனம் செய்தவன் பாபத்தை வெளியிட்டுச் சொல்லி, இரும்பு மயமான படுக்கையில் நெருப்பினால் காய்ந்துள்ள ஸ்த்ரீ பிம்பத்தை அணைந்து படுத்து மரித்தால் அவன் அப்பாபத்தினின்றும் சுத்தனாவான். அல்லது, தானாக ஆண்குறிகளை வெட்டி எடுத்து இரு கைகளிலும் வைத்துக் கொண்டு, தென்மேற்குத் திக்கில் நேராகச் சரீரம் விழும் வரையில் செல்லவேண்டும். அல்லது கட்வாங்கம் என்ற ஆயுதந் தரித்தவனாய், மரவுரி தரித்தவனாய், மீசையுடையவனாய், ஜனங்களற்ற காட்டில் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை ஒரு வர்ஷம் வரையில் கவனமுடையவனாய் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். அல்லது, மூன்று மாஸம்

एकं समाहितः ॥ चान्द्रायणं वा त्रीन् मासानभ्यस्येज्जितेन्द्रियः । हविष्येण यवाग्वा वा गुरुतल्पापनुत्तये ॥ एतैर्व्रतैरपोहेयुर्महापातकिनो मलम्' इति ॥

याज्ञवल्क्यः—

'तप्तेऽयश्शयने सार्धमायस्या योषिता स्वपेत् । गृहीत्वोत्कृत्य वृषणौ नैर्ऋत्यां चोत्सृजेत्तनुम् ॥ प्राजापत्यं चरेत्कृच्छ्रं समा वा गुरुतल्पगः । चान्द्रायणं वा त्रीन् मासानभ्यस्येद्वेदसंहिताम्' इति ॥

पराशरः—

'मातरं यदि गच्छेत्तु भगिनीं स्वसुतां तथा । एतास्तु मोहितो गत्वा त्रीणि कृच्छ्राणि संचरेत् ॥ चान्द्रायणत्रयं कुर्याच्छिश्नच्छेदेन शुध्यति' इति ॥ एतच्च

வரையில் புலன்களை அடக்கி, சாந்த்ராயணத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும். குருபார்யகமன பாபத்தைப் போக்குவதற்காக ஹவிஸ்ஸினாலாவது, கஞ்சியினாலாவது ப்ராணதாரணம் செய்து கொள்ள வேண்டும். மஹாபாதகம் செய்தவர்கள், சொல்லிய வ்ரதங்களால் தமது பாபத்தைப் போக்கிக்கொள்ளவேண்டும்.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— குருபார்யாகமனம் செய்தவன், காய்ச்சப் பட்ட இரும்புப் படுக்கையில் காய்ச்சப்பட்ட இரும்புப் பெண் உருவத்துடன் படுக்கவேண்டும். அல்லது, ஆண்குறிகளை வெட்டி யெடுத்துக் கைகளில் வைத்துக்கொண்டு தென்மேற்குத் திக்கில் சென்று சரீரத்தை விடவேண்டும். அல்லது, மூன்று வர்ஷம் வரை ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். அல்லது, மூன்று மாஸம் சாந்த்ராயணத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும். அல்லது, வேத ஸம்ஹிதையை அத்யயனம் செய்யவேண்டும்.

பராசரர்:— பெற்ற தாய், ஸஹோதரியான பகினீ, தன் பெண் இவர்களிடம் மோஹத்தால் சேர்ந்தால், மூன்று க்ருச்ரங் களை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். மூன்று சாந்த்ராயணங்களை யனுஷ்டிக்க வேண்டும். ஆண்குறியை வெட்டுவதால் சுத்தனாகிறான். இது

வ்ரதம் மாதவீயே । மாதரம் = ஜநநீம் । ஸமிநீ = ஸநகோத்ரா । அத்ர த்ரீணி ப்ராயஶ்சித்தாநி ப்ராஜாபத்யத்ரயமேகம் । சாந்த்ராயணத்ரயம் த்விதீயம் । ஶிஶ்நச்சேதநம் த்ருதீயம் । தத் த்ரயம் மைதுநப்ரகாரபேதவிஷயதயா யோஜநீயம் ॥ மைதுநம் சாஷ்டவிதம் — 'ஸ்மரணம் கீர்த்தநம் கேலி: ப்ரேக்ஷணம் குஹ்யபாஷணம் । ஸங்கல்போऽத்யவஸாயஶ்ச க்ரியாநிர்வ்ருத்திரேவ ச ॥ ஏதந்மைதுநமஷ்டாங்கம் ப்ரவதந்தி மநீஷிண:' இதி ஸ்மரணாத் ॥ தத்ராத்யம் வ்ரதமுக்தாஷ்டப்ரவர்த்தகஸ்மரணாதிபஞ்சாவயவ விஷயம் । த்விதீயம் து பூர்வஸ்மாதாதிக்யாத் ப்ரவர்த்தக ஸங்கல்பாத்யவஸாயவிஷயம் ॥ த்ருதீயம் த்வதிமஹத்த்வாத் க்ரியா நிர்வ்ருத்திவிஷயமிதி ॥ ரேதஸ்ஸேகாத் பூர்வம் து நிவ்ருத்தஶ்சேத் ப்ரஹ்மஹத்யாவ்ரதம் கார்யம், 'ரேதஸ்ஸேகாத் பூர்வமேவ நிவ்ருத்தோ யதி மாதரம் । ப்ரஹ்மஹத்யாவ்ரதம் குர்யாத் கபாலத்வஜவர்ஜிதம் । ரேதஸ்ஸேகாந்நிவ்ருத்தஶ்சேச்சிஷ்ணச்சேதநமர்ஹதி' இதி ஸ்ம்ருதே: ॥

மாதவீயத்தில் வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இவ்விஷயத்தில் மூன்று ப்ராயஶ்சித்தங்கள். மூன்று ப்ராஜாபத்யம் என்பது ஒரு ப்ராயஶ்சித்தம். மூன்று சாந்த்ராயணம் என்பது இரண்டாவது. ஆண் குறியை வெட்டுவது மூன்றாவது. இம்மூன்றும் ஸங்கமத்திலுள்ள பேதத்துக்குத் தகுந்தபடி சேர்க்கப்படவேண்டும். மைதுனம் என்பது எட்டுவிதம். "நினைப்பது, சொல்வது, விளையாடுவது, பார்ப்பது, ரஹஸ்யம் பேசுவது, நிச்சயிப்பது, முயற்சி, கார்யத்தைச் செய்வது, இவ்விதம் எட்டுவிதமுள்ளது மைதுனம் என்கின்றனர் அறிந்தவர்கள்", என்று வசனமிருப்பதால். அந்த மூன்று ப்ராயஶ்சித்தங்களுள், முதலாவது வ்ரதம் நினைப்பது முதலிய ஐந்தைப்பற்றியது. இரண்டாவது வ்ரதம் முந்தியதை விட அதிகமானதால் நிச்சயிப்பது, முயற்சி என்ற இரண்டைப் பற்றியது. மூன்றாவது வ்ரதம் மிகப் பெரியதாகையால் கார்யத்தைச் செய்வதைப் பற்றியது. ரேதஸ்ஸேகத்துக்கு முன் நிவ்ருத்தியானால் ப்ரம்ஹஹத்யா ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். "மாதாவைச் சென்று ரேதஸ்ஸேகத்துக்கு முன் நிவ்ருத்தனானால் ப்ரம்ஹஹத்யா ப்ராயஶ்சித்தத்தைக் கபாலம் த்வஜம் இவைகளைத் தரிக்காமல் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். ரேதஸ்ஸேகம் முடியவானால்

வஸிஷ்ட:—

'ஸவ்ருஷணம் ஶிஶ்நமுத்க்ருத்யாஞ்ஜலாவாதாய தக்ஷிணாமுகோ வ்ரஜேத் யத்ரைவ ப்ரதிஹதஸ்தத்ரைவ திஷ்டேதா ப்ரலயாத்' இதி ॥

ஆபஸ்தம்ப:—

'குருதல்பகாமீ ஸவ்ருஷணம் ஶிஶ்நம் பரிவாஸ்யாஞ்ஜலாவாதாய தக்ஷிணாம் திஶமநாவ்ருத்தி வ்ரஜேத் । ஜ்வலிதாம் வா ஸூர்மிம் பரிஷ்வஜ்ய ஸமாப்நுயாத்' இதி ॥

அத்ர ஹரதத்த:—

'குருர் பிதா, நாசார்யாதி: । தல்பஶப்தேந ஶயநவாசிநா பார்யா லக்ஷ்யதே । ஸா ச ஸாக்ஷாஜ்ஜநநீ, ந ஸபத்நீ । தாம் கத்வா ஸாண்டம் ஶிஶ்நம் சேதித்வா அஞ்ஜலாவாதாய தக்ஷிணாம் திஶமநாவர்தமாநோ கச்சேத் । ஆயஸீம் தாம்ரீம் வா ஜ்வலந்தீம் ஸ்த்ரீப்ரதிக்ருதிம் ஸூர்மிம் । தாம் கதவாந் தாம் பரிஷ்வஜ்ய ஸமாப்நுயாத் = ம்ரியேத வா" ॥

ஆண் குறியைச் சேதனம் செய்வது ப்ராயஶ்சித்தம்", என்று வசனமிருப்பதால்.

வஸிஷ்டர்:— ஆண்குறிகளை அறுத்தெடுத்து, கைகளில் வைத்துக்கொண்டு, தெற்கு நோக்கியவனாய்ச் செல்லவேண்டும். எந்த இடத்தில் தடுக்கப்பட்டானோ அங்கேயே சாகும் வரையில் நிற்கவேண்டும்.

ஆபஸ்தம்பர்:— குருதாரத்தைச் சேர்ந்தவன், ஆண்குறிகளை வெட்டிக் கைகளில் வைத்துக்கொண்டு, தெற்குத் திக்கை நோக்கித் திரும்பாமல் செல்லவேண்டும். அல்லது காய்ச்சப்பட்ட இரும்பு ப்ரதிமையை அணைத்துக்கொண்டு மரிக்கவேண்டும். இவ்விடத்தில்,

ஹரதத்தர்:— குரு என்றது பிதா. ஆசார்யன் முதலியவரல்லர். சயனத்தைச் சொல்லும் தல்பம் என்ற சப்தத்தால் பார்யை சொல்லப்படுகிறாள். அவள் பெற்ற தாய். ஸபத்னீ மாதா அல்லள். அவளைச் சென்றால், ஆண்குறிகளைச் சேதித்து கைகளில் வைத்துக் கொண்டு, தெற்குத் திக்கை நோக்கித் திரும்பாதவனாய்ச் செல்ல வேண்டும். அல்லது இரும்பினாலாவது தாம்ரத்தினாலாவது செய்யப்

ஸம்வர்த்த:—

'பித்ருதாராந் ஸமாருஹ்ய மாத்ருவர்ஜம் நராதம: । பகினீம் மாதுராப்தாம் வா ஸ்வஸாரம் வாந்யமாத்ருஜாம் ॥ ஏதாஸ்து மோஹதோ கத்வா தப்தக்ருச்ச்ரம் ஸமாசரேத்' இதி ॥

பாராஶர்யே—

'பித்ருதாராந் ஸமாருஹ்ய மாதுராப்தாம் ச ப்ராத்ருஜாம் । குருபத்நீம் ஸ்நுஷாம் சைவ ப்ராத்ருபார்யாம் ததைவ ச ॥ மாதுலாநீம் ஸகோத்ராம் ச ப்ராஜாபத்யத்ரயம் சரேத் । கோத்வயம் தக்ஷிணாம் தத்த்வா ஶுத்த்யதே நாத்ர ஸம்ஶய:' இதி ॥ மாதவீயே வ்யாக்யாதமேதத்— 'மாதுராப்தா = மாதுஸ்ஸகீ, ப்ராத்ருஜா = ஜ்யேஷ்டஸ்ய கநிஷ்டஸ்ய வா ஸுதா । குரவ: = ஆசார்ய வித்யாதாத்ரு ஜ்யேஷ்டப்ராத்ரு ருத்விஜ:, அபயதாதாந்நதாதா ச । அகாமதஸ்ஸக்ருத்கமநே இதம் ப்ராயஶ்சித்தம்' இதி ॥

பட்டு உள்ளே ரந்த்ரமுள்ள ஸ்த்ரீயின் உருவம் ஸூர்மி எனப்படுகிறது. அக்னியில் காய்ச்சப்பட்ட அதை அணைத்துக்கொண்டு மரிக்கவேண்டும்.

ஸம்வர்த்தர்:— மாதாவைத் தவிர்த்த பிதாவின் பார்யை, ஸஹோதரீ, மாதாவின் ஸகீ, வேறு மாதாவின் பகினீ, இவர்களை மோஹத்தால் சேர்ந்தால் அந்த இழிவான மனிதன் தப்தக்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

பாராசரஸ்ம்ருதியில்:— பிதாவின் பார்யை, மாதாவின் ஸகீ, ப்ராதாவின் புத்ரீ, குரு பத்னீ, நாட்டுப் பெண், ப்ராதாவின் பார்யை, மாதுல பத்னீ, ஸகோத்ரை இவர்களை யடைந்தால் மூன்று ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். இரண்டு பசுக்களைத் தக்ஷிணையாகக் கொடுக்கவேண்டும். இவ்விதம் செய்தால் சுத்தியடைவான். ஸம்சயமில்லை. இதற்கு மாதவீயத்தில் வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டுள்ளது:— குரு என்பது ஆசார்யன், வித்யையைக் கற்பித்தவன், ஜ்யேஷ்ட ப்ராதா, ருத்விக், அபயம் அளித்தவன், அன்னம் அளித்தவன் இவர்களைக் குறிக்கின்றது. அறியாமல் ஒரு தடவை சென்றவிஷயத்தில் இந்த ப்ராயஶ்சித்தம்.

அஜ்ஞாநக்ருதமைதுநே ரேதஸ்ஸேகாத் ப்ராங்நிவ்ருத்தௌ யம:—

'சண்டாலீம் புல்கஸீம் ம்லேச்சீம் ஸ்நுஷாம் ச பகிநீம் ஸகீம் । மாதாபித்ரோ: ஸ்வஸாரம் ச நிக்ஷிப்தாம் சரணாகதாம் ॥ மாதுலாநீம் ப்ரவ்ரஜிதாம் ஸகோத்ராம் ந்ருபயோஷிதம் । சிஷ்யபார்யாம் குருபார்யாம் கத்வா சாந்த்ராயணம் சரேத்' இதி ॥

ஜ்ஞாநக்ருதமைதுநே ரேதஸ்ஸேகாதநிவ்ருத்தௌ நாரத:—

'மாதா மாத்ருஷ்வஸா ஸ்வச்ரூர் மாதுலாநீ பித்ருஷ்வஸா । பித்ருவ்யபத்நீ சிஷ்யஸ்த்ரீ பகிநீ தத்ஸகீ ஸ்நுஷா ॥ துஹிதா(அ)சார்யபார்யா ச ஸகோத்ரா சரணாகதா । ராஜ்ஞீ ப்ரவ்ரஜிதா தாத்ரீ ஸாத்வீ வர்ணோத்தமா ச யா ॥ ஆஸாமந்யதமாம் கத்வா குருதல்பக உச்யதே । சிச்நஸ்யோத்கர்தநம் தத்ர நாந்யோ தண்டோ விதீயதே' இதி ॥

பராசரோ(அ)பி—

மாத்ருஷ்வஸ்ருகமே(அ)ப்யேவம் மேட்ரநிக்ருந்தநம் । அஜ்ஞா

அறியாமல் சென்று ரேதஸ்ஸேகத்துக்கு முன் நிவ்ருத்தித்தால், **யமன்**:— சண்டாளீ, புல்கஸீ, ம்லேச்சீ, நாட்டுப்பெண், ஸஹோதரீ, ஸகீ, மாதாபிதாக்களின் பகினீ, அடைக்கலமாக வைக்கப்பட்டவள், சரணமடைந்தவள், மாதுல பத்னீ, ஸந்யாஸினீ, ஸகோத்ரை, அரசனின் ஸ்த்ரீ, சிஷ்யனின் பார்யை, குருவின் பார்யை இவர்களையடைந்தால் சாந்த்ராயணத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும்.

புத்திபூர்வமாய்ச் சென்று ரேதஸ்ஸேகம் முடியும்வரையில் சேர்ந்த விஷயத்தில்,

நாரதர்:— மாதா, மாத்ருபகினீ, மாமியார், மாதுலன் பார்யை, பிதாவின் பகினீ, பிதாவின் ப்ராதாவின் பத்னீ, சிஷ்யனின் ஸ்த்ரீ, ஸஹோதரீ, அவளுடைய ஸகீ, நாட்டுப்பெண், பெண், ஆசார்யனின் பார்யை, ஸகோத்ரை, சரணமடைந்தவள், அரசனின் ஸ்த்ரீ, ஸந்யாஸினீ, செவிலித்தாய், பதிவ்ரதை, உயர்ந்த வர்ணத்தாள் இவர்களுள் ஒருத்தியை யடைந்தால் அவன் குருதல்பத்தைச் சென்றவன் எனப்படுகிறான். அவ்விஷயத்தில் ஆண்குறியைச் சேதிப்பதே தண்டனை, வேறு தண்டனை இல்லை.

பராசரரும்:— "மாத்ருபகினியை யடைந்தாலும், இவ்விதமே

𑌨𑍇𑌨 𑌤𑌾𑌪𑍋 𑌮𑍋𑌹𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌚𑌰𑍇𑌚𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥ 𑌦𑌶 𑌗𑍋𑌮𑌿𑌥𑍁𑌨𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌶𑌰𑍋𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌷𑍍𑌵𑌸𑍃𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌂 𑌶𑍍𑌵𑌶𑍍𑌰𑍍𑌵𑌾𑌦𑍇𑌰𑌪𑍍𑌯𑍁𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌕𑌲𑍌 𑌮𑌾𑌰𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌾𑌤𑍍 ‘𑌖𑌟𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑍀 𑌚𑍀𑌰𑌵𑌾𑌸𑌾 𑌵𑌾’ 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍂𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹𑌾𑌪𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌬𑌃—

‘𑌸𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌦𑌃 𑌪𑌤𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌦𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌏𑌵𑌮𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇 𑌪𑌾𑌦𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌉𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌮𑌿𑌦𑌮𑍍— ‘𑌅𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾, 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌵

தனது ஆண்குறியைச் சேதிக்கவேண்டும். அபுத்திபூர்வமாய்ச் சேர்ந்தால் இரண்டு சாந்த்ராயணம் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். பத்துப் பசுக்களையும், பத்துக் காளைகளையும் கொடுக்கவேண்டும். இவ்விதம் செய்தால் சுத்தியைப் பராசரர் விதித்தார்," என்று. இவ்விடத்தில் மாத்ருபகினீ என்றது மாமியார் முதலியவரையும் சொல்லும்.

கலியுகத்தில் மாரணாந்த ப்ராயஶ்சித்தம் நிஷேதிக்கப்பட்டிருப்பதால், "கட்வாங்கீ என்ற ஆயுதத்தைத் தரித்தவனாய், மரவுரியுடன்." என்று மனு சொல்லிய வேறு ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும்.

ஸவர்ணையான ஸ்த்ரீயைச் சேர்ந்த விஷயத்தில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

ஸவர்ணாகமன விஷயத்தில் ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லுகிறார்,

ஆபஸ்தம்பர்:— "அந்யபார்யையான ஸவர்ணஸ்த்ரீயிடம் ஒரு தடவை சேர்ந்தால் ஒரு பாதம் (கால் ப்ரம்ஹவர்ச்சஸம்) கெட்டு விடுகிறது, என்று சொல்லுகின்றனர். இவ்விதம் ஒவ்வொரு தடவையிலும் ஒவ்வொரு பாதம் வீழ்கிறது. நான்காவது தடவையில் முழுவதுமே விழுகிறது" என்று. இந்த ஸூத்ரம் உஜ்வலையில் இவ்விதம் வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டுள்ளது:- அந்யன் எவளுக்கு முன் பதியாய் இருந்தானோ அவள் அந்ய பூர்வை, பிறனின் பார்யை என்பதாம். அந்த ஸவர்ண ஸ்த்ரீயினிடம்

णार्थायां सकृदभिगमने पादः पतति । पतितस्य द्वादशवार्षिकं प्रायश्चित्तम् । तस्य तुरीयांशस्त्रीणि वर्षाणि । अतश्श्रोत्रियभार्यायामृतुकाले कामतः प्रथमाभिषिक्तस्य ब्राह्मणस्य । अनयैवारीत्या प्रत्यभ्यासं पादः पादः पतति । चतुर्थवारे सम्पूर्णं सर्वमेव पतति । ततश्च सम्पूर्णं द्वादशवार्षिकं कर्तव्यम् । तृतीये नव वर्षाणि, द्वितीये षडिति ॥

संवर्तः—

ब्राह्मणीं ब्राह्मणो गत्वा प्राजापत्यं समाचरेत् । एवं प्रायश्चित्तमाख्यातं संवर्तवचनं यथा ॥

व्याघ्रः—

ब्राह्मणो ब्राह्मणीं गच्छेदकामां यदि कामतः । कृच्छ्रं चान्द्रायणं कार्यमज्ञाने चैव अर्धतः ॥ कामे चैव

ஒரு தடவை செல்வதால் ஒரு பாதம் வீழ்கிறது. பதிதனுக்குப் பன்னிரண்டு வர்ஷம் உள்ள வ்ரதம் ப்ராயச்சித்தம். இது ச்ரோத்ரியனின் பார்யையிடம் ருது காலத்தில் புத்திபூர்வமாய் முதல் தடவையாகக் கெடுத்த ப்ராம்ஹணனுக்கு. இவ்விதம் மறுபடி செய்தால், ஒவ்வொரு தடவைக்கும் ஒவ்வொரு பாதம் வீழ்கிறது. நான்காவது தடவையில் நான்காவது பாதமும் வீழ்கிறது. ஆகையால் ஸம்பூர்ணமான பன்னிரண்டு வர்ஷம் அனுஷ்டிக்கக்கூடிய ப்ராயச்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். மூன்றாவது தடவையில், ஒன்பது வர்ஷங்கள். இரண்டாவது தடவையில், ஆறு வர்ஷங்கள்.

ஸம்வர்த்தர்:— ப்ராம்ஹணன் ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீயை அடைந்தால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். இவ்விதம் ப்ராயச்சித்தம் ஸம்வர்த்தருடைய வசனப்படி சொல்லப்பட்டு உள்ளது.

வ்யாக்ரர்:— இச்சையில்லாத ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீயை ப்ராம்ஹணன் புத்திபூர்வமாய் அடைந்தால், சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். அறியாமையால் அடைந்தால் பாதி ப்ராயச்சித்தமே. அவள் புத்திபூர்வமாக இருந்தால் பாதி ப்ராயச்சித்தமே.

𑌸𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌕𑍃𑌦𑍍𑌗𑌤𑍌 । 𑌅𑌰𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌾𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌚 ॥ 𑌮𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌚𑍍𑌚 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 । 𑌅𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌮𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌧𑌮𑍇𑌵 𑌚' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌨𑌾𑌦𑍇𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍—

'𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌶𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌾𑌪𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌯𑍇 । 𑌉𑌪𑌪𑌾𑌤𑌕𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍈𑌵 𑌹𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌮𑌤𑍇—

'𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌵𑌿𑌧𑌵𑌾𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌮𑍇𑌕𑌾𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌥𑌾𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂

ஒரு தடவை மட்டிலானால் தப்தக்ருச்ரம். ப்ராம்ஹணன் க்ஷத்ரியன் முதலியவரின் பத்னிகளைச் சேர்ந்தால் கால் பாகம் க்ருச்ரம். ச்ரோத்ரியனின் பார்யையினிடம் சேர்ந்தால் ஒன்றரை க்ருச்ரம் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். அச்ரோத்ரியனாகில் இரண்டு மடங்கு ப்ராயஸ்சித்தம். அவள் ரக்ஷிக்கப்படாதவளாகில் பாதி க்ருச்ரம்.

ஸ்த்ரீயின் பதிக்கு ப்ராயஸ்சித்தம் ஒன்றும் சொல்லாததால், ஸாதாரணமான ப்ராயஸ்சித்தமாகும். அது சொல்லப்பட்டுள்ளது,

யாஜ்ஞவல்க்யரால்:– எல்லாப் பாபங்களையும் போக்குவதற்கு நூறு ப்ராணாயாமங்கள் செய்யப்படவேண்டும். உப பாதகங்களுக்கும், ப்ராயஸ்சித்தம் சொல்லப்படாதவைகளுக்கும் அப்படியே.

ஸம்பந்தி முதலியவரின் ஸ்த்ரீகமனத்தில் ப்ராயஸ்சித்தம்.

சதுர்விம்சதிமதத்தில்:— உறவினனின் ஸ்த்ரீயை யடைந்தால் ஒன்றேகால் க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். விதவையை யடைந்தால் ஒரு க்ருச்ரமும் ஒரு நாள் உபவாஸமும். நியமத்தில் இருப்பவளை யடைந்தால், ஒன்றேகால் க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவும்.

𑌸𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌸𑌖𑌿𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌿𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌃 ॥ 𑌸 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 । 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍀𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌃 𑌚𑌰𑍇𑌚𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍 ॥ 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑌿𑌣𑍀𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑌿𑌣𑍀𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌲𑌿𑌖𑌿𑌤𑍌—

𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌷𑌲𑍍𑌯𑌾𑌮𑌵𑌕𑍀𑌰𑍍𑌯 𑌸𑌚𑍈𑌲𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤 𑌉𑌦𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌯 । 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌕𑌾𑌲𑌾𑌹𑌾𑌰𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑍋𑌷𑌿𑌤𑍋 𑌯𑌵𑌾𑌢𑌕𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌮𑍁𑌪𑍋𑌷𑍍𑌯 𑌘𑍃𑌤𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌵𑌰𑍍𑌧𑌕𑍀𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍—

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍀𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌕𑍀𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑌯𑍇 ।

மித்ரனின் பார்யையை யடைந்தாலும், ஜ்ஞாதி, பந்துஜனங்கள் இவர்களின் ஸ்த்ரீயை யடைந்தாலும், ஒன்றேகால் க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். குமாரியை யடைந்தால் ப்ராம்ஹணன் சாந்த்ராயண வ்ரதத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். பதிதையை யடைந்தால் ப்ராம்ஹணன் அதே வ்ரதத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

ஸ்வைரிணீ கமனத்தில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

ஸ்வைரிணீ (யதேச்சையா யிருப்பவள்) கமனத்தில்,

சங்கலிகிதர்கள்:— சூத்ர ஜாதியான யதேச்சையாயிருப்பவளைச் சேர்ந்தவன் வஸ்த்ரத்துடன் ஸ்நானம் செய்து, ப்ராம்ஹணனின் பொருட்டு ஜலபாத்ரத்தைக் கொடுக்கவேண்டும். வைச்ய ஜாதியானால், நான்கு வேளைக்கு ஒரு முறை புஜித்து ப்ராம்ஹணர்களுக்குப் போஜனம் செய்விக்கவேண்டும். க்ஷத்ரிய ஜாதியானால், மூன்று நாள் உபவாஸமிருந்து ஒரு மரக்கால் யவையைக் கொடுக்க வேண்டும். ப்ராம்ஹண ஜாதியானால், மூன்று நாள் உபவாஸமிருந்து நெய் பாத்ரம் கொடுக்கவேண்டும்.

வர்த்தகியான ஸ்த்ரீயைச் சேர்ந்தால், **ஷட்விம்ச**த்தில் ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளது:— வர்த்தகியான ப்ராம்ஹண

ராஜந்யாம் து தநுர்தத்யாச்ச வைஶ்யாம் கத்வா து வஸ்த்ரகம் ॥
ஶூத்ராம் கத்வா து சைவ விப்ர: உதகும்பம் த்விஜாதயே ।
த்ரிவேலோபோஷிதோ வா ஸ்யாத்தத்யாத்விப்ராய போஜநம்' இதி ॥

தல்லக்ஷணம் ஸ்ம்ருத்யந்தரே தர்ஶிதம் —

'சதுர்தே ஸ்வைரிணீ ப்ரோக்தா பஞ்சமே வர்த்தகீ மதா' இதி ॥

இதஞ்ச கர்ப்பாநுத்பத்திவிஷயம் । தது(த்)பத்தௌ தூஶநா —

'கமநே து வ்ரதம் யச்ச ஸ்யாச்ச கர்ப்பே தத்த்விகுணம் சரேத்' இதி ॥

ஜாதிபேதேந கர்ப்போத்பாதநே ப்ராயஶ்சித்தம் ॥

ஜாதிபேதேந கர்ப்பாதாநே சதுர்விம்ஶதிமதே தர்ஶிதம் —

ப்ராஹ்மணீகமநே க்ருச்ச்ரம் கர்ப்பே சாந்த்ராயணம் சரேத் ।

ஸ்த்ரீயைச் சேர்ந்தால், ப்ராம்ஹணனுக்கு ஏதாவது ஒரு வஸ்துவைத் தானம் செய்யவேண்டும். க்ஷத்ரிய ஸ்த்ரீயையானால் தனுஸ்ஸைக் கொடுக்கவும். வைச்யையையானால், வஸ்த்ரத்தைக் கொடுக்கவும். சூத்ரியையானால், ஜலபாத்ரத்தைத் தானம் செய்யவும். அல்லது ஒரு நாள் உபவாஸமிருந்து ப்ராம்ஹணனுக்குப் போஜனம் செய்விக்கவும்.

வர்த்தகியின் லக்ஷணம் ஓர் ஸ்ம்ருதியில் சொல்லப் பட்டுள்ளது:— நான்காமவனைச் சேர்ந்தவள் ஸ்வைரிணீ. ஐந்தாமவனைச் சேர்ந்தவள் வர்த்தகி எனப்படுவாள்.

இவ்விதம் சொல்லியது கர்ப்போத்பத்தி இல்லாததைப் பற்றியது. கர்ப்போத்பத்தியிலோ, உசனஸ்:— சேரக்கூடாதவனைச் சேர்ந்த விஷயத்தில் எது ப்ராயஶ்சித்தமோ அது இரண்டு மடங்கு ப்ராயஶ்சித்தம் கர்ப்போத்பத்தி விஷயத்தில்.

ஜாதி பேதத்தால் கர்ப்போத்பாதன விஷயத்தில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

ஜாதி பேதத்தால் கர்ப்போத்பத்தி விஷயத்தில் ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளது, சதுர்விம்சதிமதத்தில்:— ப்ராம்ஹணியை யடைந்தால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம். கர்ப்போத்பத்தி செய்தால்

𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍀 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌾𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌸𑌹𑌾𑌯𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌾𑌯𑌾𑌯 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌤𑌲𑍍𑌪𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑍀𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃—

'𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑍀𑌂 𑌵𑌾 𑌶𑍍𑌵𑌪𑌾𑌕𑍀𑌂 𑌵𑌾𑌽𑌨𑍁𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌯𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌪𑌵𑌾𑌸𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥ 𑌸𑌶𑌿𑌖𑌂 𑌵𑌪𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌗𑍋𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌶𑌰𑍋𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

'𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌜𑌾𑌤𑌾 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑍀, 𑌆𑌰𑍂𑌢𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾𑌜𑍍𑌜𑌾𑌤𑌾, 𑌸𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌜𑌾𑌤𑌾 𑌚 । 𑌸𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑍌 𑌜𑌾𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑍀 । 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌛𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌾 𑌶𑍍𑌵𑌪𑌾𑌕𑍀 । 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 = 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 ॥

ஸாந்தபன க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். க்ஷத்ரிய ஸ்த்ரீயி னிடத்திலானால், பராக க்ருச்ரம். வைச்ய ஸ்த்ரீயினிடத்திலானால், பாத க்ருச்ரத்துடன் பராக க்ருச்ரம். சூத்ர ஸ்த்ரீயினிடமானால் ப்ராம்ஹணன் சாந்த்ராயண வ்ரதத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். சண்டாள ஸ்த்ரீயினிடமானால் குருதல்ப கமனத்துக்கு விதிக்கப் பட்ட ப்ராயஸ்சித்தத்தைச் செய்யவேண்டும்.

சண்டாளி முதலியவர்களைச் சேர்ந்தால் ப்ராயஸ்சித்தம்.

சண்டாளியைச் சேர்ந்தால் ப்ராயஸ்சித்தம் சொல்லுகிறார்,

பராசரர்:— சண்டாளியையாவது, ச்வபாகியையாவது எந்த ப்ராம்ஹணன் சேருகிறானோ, அவன் மூன்று நாள் உபவாஸ மிருந்து, ப்ராம்ஹணர்களின் ஆஜ்ஞையினால் சிகையுடன் வபனம் செய்துகொண்டு, இரண்டு ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும். இரண்டு பசுக்களைத் தக்ஷிணை கொடுக்கவேண்டும். இதனால் சுத்தி யடைகிறான், என்றார் பராசரர்.

ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீயினிடம் சூத்ரனுக்கு உண்டானவள் சண்டாளீ. ஆரூடபதிதனிடமிருந்தும் (ஸன்யாஸத்திலிருந்து தவறியவன்) ஸகோத்ரனிடமிருந்தும் பிறந்தவள் சண்டாளீ.

यमः—

'चण्डालपुल्कसानां तु गत्वा स्त्रीः कामतो योषितः ।
कृच्छ्राब्दमाचरेज्ज्ञानादज्ञानादैन्दवद्वयम्' इति ॥ एतत् अभ्यासविषयम् ॥

नारदः—

'चण्डालीं तु द्विजः पश्चादज्ञात्वा कामवीक्षितः ।
पश्चात् ज्ञात्वा तु चण्डालीं शुद्धिमन्विच्छते यदि ॥ रामसेतुं समासाद्य धनुष्कोट्यां शुचिः । प्रातः स्नात्वा मासमात्रं पूर्ववच्छुद्धिमाप्नुयात्' इति ॥

गौतमः—

'द्विजः कामतो मोहाच्चण्डालीं च संगमेत् । पश्चात् चण्डालजातीयां ज्ञात्वा शुद्धिपरायणः ॥ रामेश्वरधनुष्कोट्यां प्रातःस्नानाद्विशुध्यति' इति ॥

यमः—

'रजस्वलाकुमारीषु स्वयोनिस्वजनासु च ।

இவ்விதமான மூன்றுவித சண்டாள ஜாதியில் பிறந்த ஸ்த்ரீ சண்டாளீ. க்ஷத்தாவுக்கு உக்ரஸ்த்ரீயினிடத்தில் பிறந்தவள் ச்வபாகீ.

யமன்:— "சண்டாளன், புல்கஸன் இவர்களின் ஸ்த்ரீயை யடைந்தால், புத்திபூர்வமா யிருந்தால், முப்பது க்ருச்ரங்களை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். அறியாமற் சென்றால் இரண்டு சாந்த்ராயணம் அனுஷ்டிக்கவேண்டும்," என்று. இது அடிக்கடி செய்த விஷயம்.

நாரதர்:— ப்ராம்ஹணன் அறியாமையால் காமத்தால் சண்டாளியை யடைந்து, பிறகு சண்டாளீ யென்றறிந்து மனதில் சுத்தியை விரும்பினால், ராமஸேதுவை யடைந்து, தனுஷ்கோடியில் ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு மாதம் வரையில் விடியற்காலையில் ஸ்நானம் செய்தால் முன்போல் சுத்தனாகிறான்.

கௌதமர்:— ப்ராம்ஹணன் அஜ்ஞானத்தால் சண்டாளியை யடைந்து, பிறகு அவளைச் சண்டாளீ என்றறிந்து சுத்தியை விரும்பினால், ராமேச்வர தனுஷ்கோடியில் ப்ராத: ஸ்நானம் செய்வதால் சுத்தனாகிறான்.

யமன்:— "குமாரிகள், தன்னைச் சேர்ந்தவர்கள், சண்டாளி

𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌦𑌾𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍋 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥
𑌏𑌤𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌜𑌾𑌬𑌾𑌲𑌿𑌃—

𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑍀𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋𑌽𑌸𑌕𑍃𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍 । 𑌸 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌸𑌮𑍋 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌃 𑌕𑌰𑍀𑌷𑌵𑌧𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍇𑌤𑍌 𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌸𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 । 𑌤𑌦𑍍𑌗𑌰𑍍𑌭𑌧𑌾𑌰𑌣𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌮𑍁𑌷𑍍𑌕𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌨𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌤𑍁𑌰𑍁𑌷𑍍𑌕𑍀𑌪𑍁𑌲𑍍𑌕𑌸𑍀𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌤𑍁𑌰𑍁𑌷𑍍𑌕𑍀𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌦𑍇𑌵𑌲𑌃—

'𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁𑌰𑍁𑌷𑍍𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌵𑍇𑌤𑍌 𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌪𑌾𑌪𑌿𑌨𑍌 । 𑌤𑌦𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾 𑌤𑌥𑌾 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌭𑌯𑌾𑌤𑍁𑌰𑍈𑌃 ॥ 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍁𑌰𑍁𑌷𑍍𑌕𑍀𑌂 𑌯𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍 । 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑍀𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌯𑌥𑌾' 𑌇𑌤𑌿 ॥

கள், ஜ்ஞாதிகளின் பெண்கள், பத்னிகள் இவர்களையடைந்தால் ப்ராண த்யாகமே ப்ராயச்சித்தமாக விதிக்கப்படுகிறது," என்று. இது ஒரு வர்ஷம் அப்யஸித்த விஷயத்தைப்பற்றியது.

ஜாபாலி:— நல்ல ரூபமுள்ள சண்டாள ஸ்த்ரீயை ப்ராம்ஹணன் கண்டு, அவளிடம் பல தடவை சென்றால், அவன் சண்டாளனுக்கு ஸமனாவான். அவன் எரிமுட்டைகளால் எரிக்கப் படுவதற்கு உரியவனாவான். அல்லது தனுஷ்கோடியில் ஒரு மாஸம் முழுவதும் ப்ராத: ஸ்நானம் செய்தால் சுத்தனாவான். அவளிடம் கர்ப்போத்பத்தியைச் செய்தால் ஆண்குறியைச் சேதிப்பதற்கு அர்ஹனாகிறான்.

துருஷ்கீ, புல்கஸீ கமனத்தில் ப்ராயச்சித்தம்.

துருஷ்கீ கமனத்தில் ப்ராயச்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

தேவலர்:— சண்டாளனும், துருஷ்கனும் இவ்விருவரும் ஸம பாபிகள், அவ்விருவரின் ஸ்த்ரீயும் அவ்விதமானவள், என்று பாபத்தினின்றும் பயந்தவர்களால் அறியப்படவேண்டும். எந்த ப்ராம்ஹணன் அறிந்தோ அறியாமலோ துருஷ்கியை ஒருமுறை சேருகின்றானோ, அவன் சண்டாளீ கமனத்தில் விதித்த ப்ராயச் சித்தத்தை யனுஷ்டித்தால் சுத்தனாகிறான்.

𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌤𑌃—

𑌪𑍁𑌲𑍍𑌕𑌸𑍀𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌮𑌤𑍋𑌽𑌕𑌾𑌮𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌾 ।
𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥

𑌨𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌸 𑌏𑌵—

𑌨𑌟𑍀𑌂 𑌶𑍈𑌲𑍂𑌷𑌿𑌕𑍀𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌰𑌜𑌕𑍀𑌂 𑌬𑍁𑌰𑍁𑌡𑍀𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌏𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌰𑍇𑌚𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥
𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍, 𑌬𑌲𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌚 ॥

𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌜𑌾𑌬𑌾𑌲𑌿𑌃—

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌯𑍋 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑍀𑌂 𑌰𑌜𑌕𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑌾𑌮𑍍 । 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌦𑌿 𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌪𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌉𑌭𑌯𑍋𑌰𑍇𑌕𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑍍𑌬𑍁𑌧𑌾𑌃 । 𑌬𑌲𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌦𑍍𑌵𑍈𑌗𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇 𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 𑌰𑍇𑌤𑌸𑍍𑌸𑍇𑌕𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 । 𑌨𑌟𑍀𑌂 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋

ஸம்வர்த்தர்:— அறிந்தோ அறியாமலோ புல்கஸியைச் சேர்ந்தால், சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டித்தால் அந்தப் பாபத்தினின்றும் விடுபடுவான்.

நடி முதலியவர்களைச் சேர்ந்தால் ப்ராயஶ்சித்தம்.

ஸம்வர்த்தர்:— நடி, சைலூஷகீ, ரஜகீ, புருடீ இவர்களைச் சேர்ந்தால் இரண்டு சாந்த்ராயண வ்ரதத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

இரண்டு சாந்த்ராயணமென்றது அடிக்கடி செய்ததைப் பற்றியது. பலாத்காரத்தைப் பற்றியதும். அவ்விதமே,

ஜாபாலி:— ப்ராம்ஹணன் காமத்தால் ரஜகீ என்ற க்ராம சண்டாளியை அறியாமையால் சேர்ந்தால், அந்தப் பாபீ ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். இருவருக்கும் ஸம்மதியிருந்தால், அவ்விஷயத்தில் சாந்த்ராயணம் ப்ராயஶ்சித்தம் என்கின்றனர் அறிந்தவர். பலாத்காரத்தால் சேர்ந்தாலும், அடிக்கடி சேர்ந்தாலும் இரண்டுமடங்கு ப்ராயஶ்சித்தம் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. ரேதஸ்ஸேகத்திற்கு முன்பே நிவ்ருத்தியானால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம் ப்ராயஶ்சித்தம். நடியை ப்ராம்ஹணன் சேர்ந்தால்

𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 𑌚𑌰𑍇𑌚𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍 ॥ 𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌨𑍇𑌕𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌚𑌰𑍇𑌚𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 । 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌪𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌨𑌟𑍀𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌹𑍇𑌮𑌾𑌦𑍍𑌰𑍌—

'𑌦𑍇𑌵𑌾𑌲𑌯𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍃𑌤𑌿𑌮𑌾𑌦𑌰𑌾𑌤𑍍 । 𑌮𑌾𑌸𑌿 𑌮𑌾𑌸𑌿 𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌵𑌾𑌽𑌥 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌨𑌟 𑌇𑌤𑌿 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌬𑌹𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿𑌨𑍀 𑌨𑌾𑌰𑍀 𑌨𑌟𑌿𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾 𑌜𑌨𑍈𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇—

'𑌅𑌪𑌿 𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌨𑍍𑌨 𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌦𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍 । 𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌸𑌕𑍃𑌨𑍍𑌮𑍋𑌹𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌨𑌾𑌗𑌰𑌖𑌣𑍍𑌡𑍇 —

'𑌯𑍇 𑌵𑍈 𑌕𑌟𑌕𑍁𑌟𑍀𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌭𑌾𑌷𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌵𑌿𑌭𑍇𑌦𑌿𑌨𑌃 । 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌂

சாந்த்ராயண வ்ரதத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். அவளையே அநேகந்தடவை சேர்ந்தால் இரண்டு சாந்த்ராயணத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். வபனம் செய்துகொண்டு புனருபநயனத்துக்கு உரியவனுகிருன். ஒரு வர்ஷத்திற்குமேலும் அவளைச் சேர்ந்தால் பதிதனுவான். ஸம்சயமில்லை.

நடியின் ஸ்வரூபம் சொல்லப்பட்டுள்ளது,

ஹேமாத்ரியில்:— *"தேவாலயத்திலாவது, ராஜ க்ருஹத்திலாவது ஊதியத்தைப் பெற்று, மாஸத்திற்கு ஒருமுறை, அல்லது வர்ஷத்திற்கொருமுறை, அல்லது ப்ரதிதினமும் எவன் நர்த்தனம் செய்கிருனே அவன் நடன் எனப்படுகிருன். அவன் எல்லாக் கர்மங்களுக்கும் அர்ஹனல்லாதவன். அவனுக்குச் சொந்தமான ஸ்த்ரீ நடினீ என்று ஜனங்களால் சொல்லப்படுகிருள்" என்று.*

ஓர் ஸ்ம்ருதியில்:— *தாயினிடம் சென்றாலும் செல்லலாம். தேவப்பெண்ணைச் சேரக்கூடாது. ப்ராம்ஹணன் அறியாமையால் அவளிடம் ஒருதடவை சென்ருல் சாந்த்ராயண வ்ரதத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும்.*

நாகர கண்டத்தில்:— *எவர்கள் பாய்க்குடிசைகளில் வஸிப்பவர்களாய், பாஷை வர்ணம் இவைகளால் பேதமுள்ளவர்களாய்,*

𑌮𑌾𑌂𑌸𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌮𑍀𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌚 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍀 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾 𑌸𑌦𑌾 । 𑌸𑌕𑍃𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌾 ॥ 𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌸𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 । 𑌯𑌾𑌵𑌕𑌂 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌨𑍍𑌦𑌵𑌮𑍍 ॥ 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍇 𑌪𑌤𑌿𑌤𑍋 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌃 𑌗𑌰𑍍𑌭𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌤𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌷𑍋𑌡𑌶𑌵𑌿𑌧𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑍀𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃—

‘𑌰𑌜𑌕𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌟𑍋 𑌬𑍁𑌰𑍁𑌡 𑌏𑌵 𑌚 । 𑌕𑍈𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑍇𑌦𑌭𑌿𑌲𑍍𑌲𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌕𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍌𑌚𑌿𑌕𑌃 ॥ 𑌤𑌕𑍍𑌷𑌕𑌸𑍍𑌤𑌿𑌲𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌚 𑌸𑌾𑌨𑍁𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍀 𑌤𑌥𑌾 𑌧𑍍𑌵𑌜𑍀 । 𑌨𑌾𑌪𑌿𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌕𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌷𑍋𑌡𑌶𑍈𑌤𑍇 𑌜𑌘𑌨𑍍𑌯𑌜𑌾𑌃 ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌜𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌤𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

மத்ய மாம்ஸங்களை உபயோகிக்கின்றனரோ அவர்கள் "புருடர்கள்" எனப்படுகின்றனர். அவர்களின் ஸ்த்ரீ புருடீ எனப்படுவாள். எப்பொழுதும் எல்லாப் பாபங்களுக்கும் இருப்பிடமாகியவள். ஒருமுறை, இரண்டுமுறை, அல்லது மூன்றுமுறை, ஒரு மாஸம், ஒரு வர்ஷம் அவளிடம் சென்றால், யாவக க்ருச்ரம், தப்த க்ருச்ரம், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம், சாந்த்ராயணம் இவைகளை அனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஒரு வர்ஷமானால் பதிதனாவான். கர்ப்போத்பத்தி செய்தால் அந்த வர்ணத்தானாக ஆவான்.

பதினாறுவிதமான க்ராம சண்டாளீ கமனத்தில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

பராசரர்:— ரஜகன், சர்மகாரன், நடன், புருடன், கைவர்த்தன், மேதன், பில்லன், ஸ்வர்ணகாரன், ஸௌசிகன், தக்ஷகன், திலயந்த்ரீ, ஸாநு, சக்ரீ, த்வஜீ, நாபிதன், காருகன் இந்தப் பதினாறு பேர்களும் ஜகன்யஜர்கள் (சண்டாளர்கள்). அவர்களின் ஸ்த்ரீகள் க்ராம சண்டாளிகள். அவர்கள் ப்ராம்ஹணர்களால் அவச்யம் வர்ஜிக்கத் தகுந்தவர்கள்.

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑍀—

'𑌚𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌾𑌕𑌂 𑌦𑌿𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃। 𑌦𑌿𑌨𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌷𑌣𑍍𑌮𑌾𑌸𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍॥ 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍇 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌵𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾। 𑌗𑌰𑍍𑌭𑍇 𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍀𑌷𑌦𑌹𑌨𑌾𑌦𑍃𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿॥

𑌕𑍈𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑍇𑌦𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌗𑌮𑌨𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑌣𑍍𑌡𑍇𑌯𑌃—

'𑌕𑍈𑌵𑌰𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍀𑌗𑌮𑌨𑍋𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍। 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌃𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿॥ 𑌮𑍇𑌦𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌗𑌮𑌨𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌮𑍇𑌦𑌃 = 𑌵𑍇𑌣𑍁𑌕𑌾𑌰𑌃॥

𑌨𑌾𑌗𑌰𑌖𑌣𑍍𑌡𑍇—

'𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌵𑌤𑍍 𑌪𑌶𑍁[illegible]। 𑌸 𑌭𑌿𑌲𑍍𑌲 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌰𑍍𑌣𑌬𑌹𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌃॥ 𑌭𑌿𑌲𑍍𑌲𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂

அவர்களுள் சர்மகார ஸ்த்ரீயின் கமனத்தில் ப்ராயஸ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

தேவஸ்வாமி:— சர்மகார ஸ்த்ரீயைச் சேர்ந்தால், ஒரு நாளிலானால் பராக க்ருச்ரம். மூன்று நாளானால், சாந்த்ராயணம். ஆறு மாஸமானால், முப்பது க்ருச்ரம் ப்ராயஸ்சித்தம். ஒரு வர்ஷமானால் பதிதனாவான். அவன் பதிதனுக்கு விதித்த ப்ராயஸ்சித்தத்தைச் செய்யவேண்டும். கர்ப்போத்பத்தியானால் எரிமுட்டைகளால் எரிப்பதைத் தவிர்த்து வேறு ப்ராயஸ்சித்தமில்லை.

கைவர்த்த ஸ்த்ரீ, மேத ஸ்த்ரீ இவர்களை யடைந்தாலும் இவ்விதம் ப்ராயஸ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

மார்க்கண்டேயர்:— கைவர்த்த ஸ்த்ரீயைச் சேர்ந்தால் புருட கமனத்துக்குச் சொல்லப்பட்ட ப்ராயஸ்சித்தத்தை ப்ராம்ஹணன் செய்து புனருபநயனத்திற்கு அர்ஹனாகிறான். மேத ஸ்த்ரீயைச் சேர்ந்தாலும் இவ்விதமே ப்ராயஸ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும். மேதன் என்பவன் மூங்கில் வேலை செய்பவன்.

நாகரகண்டத்தில்:- சண்டாளனைப்போல் ஒவ்வொரு நாளிலும் பசுக்களைக் கொல்பவன் பில்லன் என்று ப்ரஸித்தன். அவன் எல்லா வர்ணங்களினின்றும் வெளியாக்கப்பட்டவன். அந்தப் பில்ல

द्विजो गत्वा चण्डालीगतव्रतं चरेत् । सुवर्णकारस्त्रियं गच्छेद्यो विप्रः काममोहितः ॥ एकवारं द्विवारं वा त्रिवारं मासमेव वा । यावकं च पराकं च प्राजापत्यं तथैन्दवम् ॥ यथाक्रमं योजनीयं देहशुद्ध्यर्थमादरात् । तस्योपनयनं भूयो वर्षान्ते पतितो भवेदिति ॥

नारदः—

'सौचिको वस्त्रसन्धानी यदि तस्य स्त्रियं व्रजेत् । दिनं दिनत्रयं मासं वर्षं वा गर्भधारणात् ॥ यावकं च पराकं च तप्तमैन्दवमेव च । यथाक्रमं प्रकुर्वीत पतितो गर्भधारणे' इति ॥

जाबालिः—

'तक्षा च तिलयन्त्री च ग्रामचण्डालसंज्ञकौ । तयोर्यदि व्रजेन्नारीं ब्राह्मणः कामचोदितः ॥ रामचन्द्रधनुष्कोट्यां स्नानान्मासेन शुद्ध्यति' इति ॥

னின் ஸ்த்ரீயை ப்ராம்ஹணன் சேர்ந்தால் சண்டாளியைச் சேர்ந்தவனுக்கு விதித்த ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். எந்த ப்ராம்ஹணன் காமத்தால் மயங்கியவனாய் ஸ்வர்ணகாரனின் ஸ்த்ரீயைச் சேருகின்றானோ அவன் ஒருமுறை, இரண்டுமுறை, மூன்றுமுறை, ஒரு மாஸம் சென்றால் முறையே யாவகம், பாரகம், ப்ராஜாபத்யம், சாந்த்ராயணம் இந்த க்ருச்ரங்களைத் தேக சுத்திக்காக ஆதரவுடன் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். அவனுக்குப் புனருபநயனம் செய்யப்படவேண்டும். ஒரு வர்ஷம் வரையில் சேர்ந்தால் பதிதனாவான்.

நாரதர்:— ஸௌசிகனென்பவன் வஸ்த்ரங்களைச் சேர்த்துத் தைப்பவன். அவனது ஸ்த்ரீயை ஒருநாள், மூன்றுநாள், ஒரு மாஸம், ஒரு வர்ஷம் கர்ப்பதாரணமில்லாத வரையில் சேர்ந்தால், முறையே யாவகம், பராகம், தப்தம், சாந்த்ராயணம் இந்த க்ருச்ரங்களை அனுஷ்டிக்கவேண்டும். கர்ப்பதாரணமானால் பதிதனாவான்.

ஜாபாலி:— தச்சன், எள் ஆலை உடையவன் இவ்விருவரும், க்ராம சண்டாளர் எனப்படுகின்றனர். அவர்களின் ஸ்த்ரீயைக் காமத்தால் ப்ராம்ஹணன் சேர்ந்தால், ராமசந்த்ர தனுஷ்கோடியில் ஒரு மாஸம் வரையில் ஸ்நானம் செய்தால் சுத்தனாகிறான்.

𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑌣𑍍𑌡𑍇𑌯𑌃 —

𑌸𑍌𑌨𑌿𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌷𑌾𑌣𑍍𑌮𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌤𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌕𑍁𑌲𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋 𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌷𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑍈𑌃 ॥ 𑌶𑍌𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑌿𑌨𑍋 𑌨𑌾𑌰𑍀𑌂 𑌯𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌨𑌯𑌨𑌂 𑌭𑍂𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑍇 ॥ 𑌮𑌾𑌸𑍇 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌸𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌤𑌥𑌾 । 𑌅𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌨 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑌰𑍀𑌷𑌦𑌹𑌨𑌾𑌦𑍃𑌤𑍇 ॥ 𑌅𑌯𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌷𑍌𑌰𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ॥

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑍀𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑍀𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌮𑌨𑍁𑌃 —
𑌕𑍇𑌶𑌾𑌸𑍍𑌥𑍀𑌨𑌿 𑌪𑌰𑌕𑍀𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌹𑌰𑍇𑌤 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 । 𑌚

மார்க்கண்டேயர்:— பசுக்களை ஹிம்ஸிப்பவனின் ஸ்த்ரீயைச் சேர்ந்தால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஆறு மாஸம் வரையில் சேர்ந்தால் சாந்த்ராயணத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும். அதற்குமேல் ஆனல் பதிதனுவான். எந்த ப்ராம்ஹணன் காமத்தால் மயங்கி, குலால (குயவன்) ஸ்த்ரீயைச் சேருகிருனே அவனுக்கு முன்போலவே ப்ராயஸ்சித்தம் முனிவர்களால் சொல்லப்பட்டுள்ளது. எந்த ப்ராம்ஹணன் மத்யம் விற்பவனின் ஸ்த்ரீயைச் சேருகின்ருனே அவனுக்குப் புனருபநயனம் செய்ய வேண்டும். மூன்றுநாள் சேர்ந்தால் ப்ராஜாபத்யமும் அதிகம். ஒரு மாஸமானல் சாந்த்ராயணம்; இரண்டு மாஸமானல் இரண்டு சாந்த்ராயணம், என்று முனிவர்களால் சொல்லப்பட்டுள்ளது. அதற்கு மேலானல் எரிமுட்டைகளால் தஹிப்பதைத்தவிர்த்து வேறு ப்ராயஸ்சித்தம் இல்லை. இரும்புவேலை செய்பவன், க்ஷௌரகன் இவர்களின் ஸ்த்ரீயைச் சேர்ந்தால் முன்போலவே ப்ராயஸ்சித்தம்.

ப்ரம்ஹ சண்டாளீ கமனத்தில் ப்ராயஸ்சித்தம்.

ப்ரம்ஹ சண்டாளீ கமனத்தில் ப்ராயஸ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிருர்,

மனு:— எந்த ப்ராம்ஹணன் பிறனுடைய எலும்புகளைக்

𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌸𑌮𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌮𑍂𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌾𑌹𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌯𑌃 । 𑌕𑌾𑌶𑍀𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌯𑌃 𑌤𑍌 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌸𑌮𑍌 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍌 ॥ 𑌏𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑍀𑌗𑌮𑌨𑍋𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌤 𑌕𑌾𑌰𑍀𑌷𑌵𑌧𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌰𑌜𑌸𑍍𑌵𑌲𑌾𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌰𑌜𑌸𑍍𑌵𑌲𑌾𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃—

'𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍇𑌽𑌹𑌨𑌿 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑍀 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌘𑌾𑌤𑌿𑌨𑍀 । 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌰𑌜𑌕𑍀 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍇𑌽𑌹𑌨𑌿 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌯𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌵𑌲𑌾𑌗𑌮𑌨𑍇𑌽𑌬𑍋𑌦𑍍𑌧𑌵𑍍𑌯𑌃 ॥

கூலிக்காகச் சுமக்கின்றானோ, ஒரு அடி சென்றாலும் அவன் சண்டாளனுக்கு ஸமனாவான். எவன் கூலியைப் பெற்று இறந்தவனுக்குத் தஹனம் முதலிய ப்ரேதக்ருத்யத்தைச் செய்கின்றானோ அவனும், எவன் பிறருக்காக எலும்பைச் சுமந்து காசி க்ஷேத்ரத்துக்குச் செல்லுகின்றானோ அவனும் சண்டாளனுக்கு ஸமமாகின்றனர். இவர்களின் ஸ்த்ரீயை எவன் சேருகின்றானோ அவன் சண்டாளீ கமனத்துக்குச் சொல்லப்பட்ட ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். எரிமுட்டையினால் எரிக்கும் வதத்தைத் தவிர்த்து, புனருபநயனத்துடன் ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் செய்துகொள்ளவேண்டும்.

ரஜஸ்வலையைச் சேர்ந்தால் ப்ராயஶ்சித்தம்.

ரஜஸ்வலையைச் சேர்ந்தால் ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

பராசரர்:— ரஜஸ்வலை முதல்நாளில் சண்டாளிக்கு ஸமமாகிறாள். இரண்டாவதுநாளில் ப்ரம்ஹஹத்தி செய்தவனுக்கு ஸமமாகிறாள். மூன்றாவதுநாளில் ரஜகிக்கு ஸமமாகிறாள். நான்காவது நாளில் சுத்தையாகிறாள்.

சண்டாளீ முதலியவர்களைச் சேர்ந்தால் எந்த ப்ராயஶ்சித்தமோ அதே ப்ராயஶ்சித்தம் ரஜஸ்வலாகமனத்தில் என்பது பொருள். அவ்விதமே,

𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑌣𑍍𑌡𑍇𑌯𑌃—

'𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌬𑌾𑌣𑌾𑌰𑍍𑌤𑍋 𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌂 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌵𑌲𑌾𑌮𑍍। 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍇𑌽𑌹𑌨𑌿 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑍀𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌚 𑌯𑌤𑍍॥ 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌦𑍋𑌷𑌭𑌾𑌗𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍। 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍇𑌽𑌹𑌨𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌘𑍍𑌨𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇 𑌯𑌦𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍॥ 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌤𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍। 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌰𑌜𑌕𑍀𑌸𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍॥ 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌇𑌹 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌪𑌰𑌤𑍍𑌰 𑌚' 𑌇𑌤𑌿॥

𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌵𑌲𑌾𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌮𑌨𑍁𑌃—

'𑌅𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍀𑌷𑍁 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌉𑌦𑌕𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑌯𑍋𑌨𑌿𑌷𑍁।
𑌰𑍇𑌤𑌃 𑌸𑌿𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌲𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑌨𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿॥

𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌤𑌃—

'𑌰𑌜𑌸𑍍𑌵𑌲𑌾𑌂 𑌚 𑌯𑍋 𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌿𑌣𑍀𑌂 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌸𑌿𑌕𑍀𑌮𑍍।
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌪𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌮𑌤𑌿𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍋𑌧𑌨𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿॥

மார்க்கண்டேயர்:— *எந்த ப்ராம்ஹணன் காமத்தால் ரஜஸ்வலையான பத்னியைச் சேருகின்றானோ, அவன் முதல் நாளில் சேர்ந்தால் சண்டாளீகமனத்தில் எந்த ப்ராயஸ்சித்தமோ அதைச் செய்துகொண்டால் சுத்தனாவான். இல்லாவிடில் பாபத்தையடைவான். இரண்டாவது நாளில் சேர்ந்தால் ப்ரம்ஹஹத்தி செய்தவனைச் சேர்ந்ததில் சொல்லப்பட்ட ப்ராயஸ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். இல்லாவிடில் சுத்தியில்லை. மூன்றாவது நாளில் சேர்ந்தால் ரஜகியைச் சேர்ந்த ப்ராயஸ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். இவ்விதம் செய்தால் இவ்வுலகிலும் பரலோகத்திலும் சுத்தனாகிறான்.*

அஜ்ஞானத்தால் செய்யப்பட்ட ரஜஸ்வலாகமனத்தில், **மனு:**— *மனிதரல்லாத ப்ராணிகளிடத்திலும், ரஜஸ்வலையினிடத்திலும், யோநி இல்லாத இடங்களிலும், ஜலத்திலும், மனிதன் சுக்லத்தை விட்டால் ஸாந்தபன க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.*

ஸம்வர்த்தர்:- *ரஜஸ்வலா ஸ்த்ரீ, எட்டு மாஸம் கர்ப்பமுடையவள், இவர்களைச் சேர்ந்தவன் சுத்திக்காக அதிக்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.*

𑌗𑍌𑌤𑌮𑌃—

'𑌯𑌦𑌾 𑌰𑌹𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌵𑌹𑍇𑌦𑍍𑌯𑌦𑌿 । 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌯𑌦𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌯𑌦𑍀𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤 𑌮𑌨𑌶𑍍𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌤𑌦𑌾 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌕𑌾𑌮𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌸𑍇𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌸𑌮𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌦𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌪𑌤𑌿𑌤 𑌏𑌵 𑌸𑌃 । 𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌚 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌵𑍃𑌷𑌲𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌵𑌿𑌧𑌵𑌾𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌵𑌿𑌧𑌵𑌾𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌦𑍇𑌵𑌲𑌃—

'𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌮𑌦𑌮𑍋𑌹𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌧𑌵𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍 । 𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍𑌕𑌾𑌮𑌤𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌾 𑌪𑌤𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾 ॥ 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌦𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌮𑌾𑌦𑌨𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚𑌾𑌪𑌾𑌗𑍍𑌰𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃𑌸𑍍𑌨𑌾𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌦𑌿𑌨𑍇 ॥ 𑌮𑌾𑌸𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑌤𑌿𑌤𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

கௌதமர்:— ரஹஸ்யத்தில் ருதுமதியான பெண்ணை ப்ராம்ஹணன் விவாஹம் செய்துகொண்டால், காலாந்தரத்தில் அவளுடன் சேர்ந்தால், அப்பொழுது அவளை வர்ஜிக்கவேண்டும். மனச்சுத்தியை அவன் அபேக்ஷித்தால் சாந்த்ராயணத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும். அவளிடத்திலேயே காமத்தால் எப்பொழுதும் இருந்தால் அவன் சண்டாளனுக்கு ஸமமாவான். புத்ரோத்பத்தியைச் செய்தால் அப்பொழுது அவன் பதிதனேயாவான். மாதா, பிதா, புத்ரன் மூவரும் வ்ருஷளர் எனப்படுகின்றனர்.

விதவையைச் சேர்ந்தால் ப்ராயஶ்சித்தம்.

-விதவையைச் சேர்ந்த விஷயத்தில் ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

தேவலர்:— ப்ராம்ஹணன் மதத்தால் ப்ராம்ஹண விதவையைச் சேர்ந்தால், பிறகு விதவை என்று தெரிந்துகொண்டால், அவ்விஷயத்தில் அவன் கந்தமாதன பர்வதத்திற்குச் செல்லவேண்டும். அவ்விடத்தில் தனுஷ்கோடியை யடைந்து ப்ரதிதினம் ப்ராதஸ்ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். ஒரு மாஸம் ஸ்நானம் செய்தால் சுத்தனுவான். இல்லாவிடில் பதிதனுவான்.

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑍇 𑌤𑍁 𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃—

'𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌵𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌃 । 𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌦𑌹𑌨𑌾𑌦𑍃𑌤𑍇 ॥ 𑌉𑌭𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌧𑌵𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌮𑍍 ॥ 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌤𑍍 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌏𑌤𑌦𑌗𑌰𑍍𑌭𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍 । 𑌗𑌰𑍍𑌭𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌤𑍁 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌹𑍇𑌮𑌾𑌦𑍍𑌰𑍌—

'𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌧𑌵𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑍀𑌂 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑌂𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ।
𑌸 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌸𑌮𑍋 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌮𑌤𑍇𑌽𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍—

'𑌵𑌿𑌧𑌵𑌾𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌮𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌪𑍋𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿, 𑌤𑌦𑍍𑌰𑍇𑌤𑌃𑌸𑍇𑌕𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍 ॥

அறிந்து சென்ற விஷயத்தில் **பராசரர்:**— *"ப்ராம்ஹணன் காமத்தால் புத்திபூர்வமாய் விதவையை ஒரு முறை சேர்ந்தால் அவனுக்கு ப்ராயச்சித்தம் சொல்லப்படவில்லை. எரிமுட்டைகளால் எரிப்பதைத் தவிர்த்து. இருவரும் ஸம்மதித்து, பல தடவை சேர்ந்தால் மூன்று தடவை பூப்ரதக்ஷிணம் செய்து, புனருபநயனத்துடன், பஞ்சகவ்யத்தைப் பருகவேண்டும். பிறகு முன் போல் சுத்தியையடைவான்" என்று. இது கர்ப்போத்பத்தி உண்டாகாதவிஷயத்தைப் பற்றியது. கர்ப்போத்பத்தியிலோவெனில் பதிதனுக்குச் சொல்லிய ப்ராயச்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். அவ்விதமே,*

ஹேமாத்ரியில்:— *எந்த ப்ராம்ஹணன் கர்ப்பம் தரிக்கும் வரையில் விதவையைச் சேருகின்றானோ, அவன் சண்டாளனுக்குச் ஸமன் என அறியப்படவேண்டும். அவன் பதிதனாவான். ஸம்சயமில்லை. ஆனால்,*

சதுர்விம்சதிமதத்தில்:— *"விதவா கமனத்தில் ஒரு க்ருச்ரம் அஹோராத்ர உபவாஸம்" என்றுள்ளதேயெனில், அது ரேதஸ்ஸேகத்துக்கு முன்பே விலகியதைப் பற்றியது.*

மார்கண்டேய:—

'தாஸீ மாநம் தநம் ஹந்தி வேஶ்யா ஹந்தி தபோ யஶ: ।
விதவாऽऽயுஶ்ஶ்ரியம் ஹந்தி ஸர்வம் ஹந்தி பராங்கநா' இதி ॥

தாஸ்யாதிகமநே ப்ராயஶ்சித்தம் ॥

ஸ ஏவ—

'ஸக்ருத்கத்வா து யோ தாஸீம் கச்சேத் காமதோ நரஸ்ஸக்ருத் । யாவகம் தத்ர க்ருச்ச்ரம் வா பராகம் ச த்ரிகத்வரே ॥ ப்ராஜாபத்யம் ததா மாஸே வர்ஷே சாந்த்ரம் ப்ரகீர்திதம் । அத:பரம் [illegible] சாண்டாலத்வம் விநிர்திஶேத் ॥ அஜஸ்ரம் காமதோऽபீக்ஷ்ணம் வேஶ்யாம் யதி கச்சதி । யதீச்சேச்சுத்திமாத்மந: ஷடப்தம் க்ருச்ச்ரமாசரேத் ॥ பாஷண்ட பௌத்த பதித ஶூத்ர ஸ்த்ரீகமநே த்ரிஷு । த்ரிரப்யஸே யாவகம் ஸ்யாத் தப்தம் மாஸே ப்ரகீர்திதம் ॥ கர்பே வா புத்ரஜநநே பஹிஷ்காரோ விதீயதே । ...

மார்க்கண்டேயர்:— *தாஸியானவள் மானம் தனம் இவைகளைப் போக்குவாள். வேச்ய ஸ்த்ரீ தபஸ், யசஸ் இவைகளைப் போக்குவாள். விதவையானவள் ஆயுஸ்ஸையும் ஸம்பத்தையும் போக்குவாள். பிறனது ஸ்த்ரீ இவை யெல்லாவற்றையுமே போக்குவாள்.*

தாஸீ முதலியவர்களைச் சேர்ந்தால் ப்ராயஶ்சித்தம்.

மார்க்கண்டேயர்:— *எவன் காமத்தால் ஒருமுறை தாஸியைச் சேருகின்றானோ, அவன் யாவக க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். மூன்று முறை சேர்ந்தால், பராக க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஒரு மாஸமானல், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம். ஒரு வர்ஷமானல், சாந்த்ராயண க்ருச்ரம். அதற்கு மேலானல், சண்டாளத் தன்மையையடைகிறான். அடிக்கடி வேச்யையைச் சேருவானாகில், அவன் சுத்தியை விரும்பினல், ஷடப்த க்ருச்ரங்களை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். பாஷண்டன், பௌத்தன், பதிதன், சூத்ரன் இவர்களின் ஸ்த்ரீயைச் சேர்ந்தால், மூன்று முறையானல், யாவக க்ருச்ரம். ஒரு மாஸமானல், தப்த க்ருச்ரம். கர்ப்பமானலும், புத்ரன் பிறந்தாலும் அவனுக்குப் பஹிஷ்காரம் விதிக்கப்*

𑌪𑌾𑌨𑌰𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌰𑍀𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌯𑍋 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌮𑌾𑌸𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌷𑌣𑍍𑌮𑌾𑌸𑍇 𑌤𑍁 𑌷𑌡𑌬𑍍𑌦𑌕𑌮𑍍 । 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍇 𑌪𑌤𑌿𑌤𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌨𑌯𑌨𑌂 𑌭𑍂𑌯𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌕𑌰𑌣𑍇 𑌆𑌪𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌬𑌃—

'𑌨𑌾𑌶𑍍𑌯 𑌆𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌆𑌰𑍍𑌯𑌃 = 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌃 । 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌶𑍍𑌯𑌃 𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌤𑌃—

'𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌤𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌸𑌂 𑌮𑌾𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 । 𑌗𑍋𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌵𑌕𑌾𑌹𑌾𑌰𑍋 𑌮𑌾𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑍀' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌆𑌪𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌬𑌶𑍍𑌚—

'𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌶𑌯𑌨𑍇 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌜𑍀𑌵𑌂 𑌕𑌷𑌾𑌯𑌪𑌃 । 𑌅𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣 𑌇𑌵 𑌵𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍃𑌣𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌸𑍀𑌤 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌤𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾

படுகிறது. மத்யபானம் செய்யும் ஸ்த்ரீயை ப்ராம்ஹணன் சேர்ந்தால், ஒரு மாஸமானால் சாந்த்ராயண க்ருச்ரம். ஆறு மாஸமானால், ஷட்ப்த க்ருச்ரங்கள். ஒரு வர்ஷமானால் பதிதனாவான். அதற்கு ப்ராயஶ்சித்தம் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவனுக்கு மறுபடி உபநயனம் செய்யப்படவேண்டும். பிறகு பஞ்சகவ்ய ப்ராசனம் செய்யவேண்டும்.

ப்ராயஶ்சித்தம் செய்துகொள்ளாவிடில் **ஆபஸ்தம்பர்:—** பார்யையான ஶூத்ர ஸ்த்ரீயினிடத்தில் ப்ரவர்த்தித்த மூன்று வர்ணத்தாறும் அரசனால் ராஜ்யத்தினின்றும் வெளியேற்றப் படவேண்டும்.

ஸம்வர்த்தர்:— ப்ராம்ஹணன் ஶூத்ர ஸ்த்ரீயினிடம் ஒரு மாஸமோ அரை மாஸமோ சென்றால், கோமூத்ரத்தில் பக்வமான யவையை மட்டில் ஆஹாரம் செய்பவனாய்ப் பதினைந்து நாள்வரையிருந்தால் சுத்தனாகிறான்.

ஆபஸ்தம்பரும்:— ஶூத்ரஸ்த்ரீயைச் சேருகின்றவனும், வட்டியினால் ஜீவிப்பவனும், ஸுரையைத்தவிர்த்த மத்யத்தைப் பானம் செய்பவனும், அப்ராம்ஹணன்போல் எல்லோரையும்

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 = 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋𑌦𑌯𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯, 𑌉𑌦𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌂 = 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌜𑍀𑌵𑌤𑍁, 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌆𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 = 𑌕𑌷𑌾𑌯𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌤𑌾 𑌕𑌷𑌾𑌯𑌪𑌃, 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣 𑌏𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌷𑍍𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿 𑌸 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌤 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌤𑌪𑌤𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌤𑌪𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌅𑌨𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑌃। 𑌯𑌾𑌵𑌤𑌾 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌆𑌸𑍍𑌯𑌮𑍈𑌥𑍁𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌆𑌸𑍍𑌯𑌮𑍈𑌥𑍁𑌨𑍇 𑌤𑍂𑌶𑌨𑌾—

'𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌮𑍈𑌥𑍁𑌨𑌂 𑌸𑍇𑌵𑍇𑌤 𑌸 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌪𑌶𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌪𑌶𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃—

'𑌪𑌶𑍁𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌮𑌹𑌿𑌷𑍋𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌕𑌪𑌿𑌂 𑌤𑌥𑌾। 𑌖𑌰𑍀𑌂 𑌚 𑌸𑍂𑌕𑌰𑍀𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

ஸ்துதி செய்பவனும், ப்ராயஸ்சித்தத்திற்காக, தர்ப்பங்களில் ஸூர்யோதயம் முதற்கொண்டு உட்கார்ந்து, ஸூர்யன் மேற்குத் திக்கில்சென்று முதுகில் தபிக்கும்வரையில் இருக்கவேண்டும். இவ்விதம் மனஸ்சுத்திவரும்வரையில் செய்யவேண்டும். அடிக்கடி செய்தால் இந்த ப்ராயஸ்சித்தத்தை அடிக்கடி செய்யவேண்டும். மனஸ்ஸுக்குச்சுத்தி வரும்வரையில்.

முகமைதுனம் செய்தால் ப்ராயஸ்சித்தம்.

உசனஸ்:— எந்த ப்ராம்ஹணன் தர்மபத்னியினிடத்தில் முகத்தில் மைதுனத்தைச் செய்கின்றானோ, அவன் பாபியாகிறான். ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தால் சுத்தனாகிறான்.

பசு முதலியவைகளைச் சேர்ந்தால் ப்ராயஸ்சித்தம்.

பராசரர்:—பசு, வேசி, எருமை, ஒட்டகை, குரங்கு, கழுதை, பன்றி இவைகளிடம் சேர்ந்தால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

सङ्ग्रहेऽपि सम्वर्तः —

'महिष्युष्ट्रीखरीगामी अहोरात्रेण शुध्यति' इति ॥

स एव —

'गोगामी च त्रिरात्रेण गामेकां ब्राह्मणो ददत्' इति ॥ इदं रेतस्सेकात् प्राग्विषयत्वेन वेदितव्यम् । रेतस्सेकपर्यन्ते गोगमने सान्तपनं कार्यम्, 'कार्यं सान्तपनं गत्वा गां द्विजो धनातुरः' इति स्मरणात् ॥

मनुः —

'मैथुनं तु समासेव्य पुंसि योषिति वा द्विजः । गोयानेऽप्सु दिवा चैव सवासाः स्नानमाचरेत्' इति ॥ गोयाने = शकटादौ ॥

रेतस्सर्गे प्रायश्चित्तम् ॥

रेतस्सर्गे प्रायश्चित्तमाह पराशरः —

'गृहस्थः कामतः कुर्याद्रेतस्सेचनं भुवि । सहस्रं तु जपेद्देव्याः प्राणायामैस्त्रिभिः सह' इति ॥

ஒரு முறையானல், பராசரர்:—எருமை, ஒட்டகை, கழுதை இவைகளைச் சேர்ந்தவன், ஒருநாள் உபவாஸத்தால் சுத்தனுகிறுன்.

பராசரர்:— பசுவினிடம் சேர்ந்த ப்ராம்ஹணன் மூன்றுநாள் க்ருச்ரத்தால் சுத்தனுவான். ஒரு கோதானமும் செய்யவேண்டும்.

இது ரேதஸ்ஸேகத்துக்குமுன் விலகியவிஷயத்தில், என்று அறியவும். ரேதஸ்ஸேகம் வரையில் ஆனல், ஸாந்தபன க்ருச்ரம் என்று அறியவும். "ப்ராம்ஹணன் பசுவை யடைந்தால் ஸாந்தபனத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்" என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால்.

மனு:— ப்ராம்ஹணன் புருஷனிடமோ, ஸ்த்ரீயினிடமோ, வண்டி முதலியது, ஜலம், பகல் இவைகளில் மைதுனத்தைச் செய்தால், அவன் வஸ்த்ரத்துடன் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும்.

ரேதஸ்ஸை வெளியிட்டால் ப்ராயச்சித்தம்.

பராசரர்:— க்ருஹஸ்தன் காமத்தால் பூமியில் ரேதஸ்ஸை வெளியிட்டால், அவன் மூன்று ப்ராணுயாமங்களுடன் காயத்ரியை ஆயிரம்முறை ஜபிக்கவேண்டும்.

பூ⁴மாவித்யேதத்³வஸ்த்ராதி³ஷ்வப்யுபலக்ஷணம், 'வஸ்த்ரே ஜலே ததா² மார்கே³ கடாதௌ³ ரேத உத்ஸ்ருʼஜேத் | பரேத்³யுர்வா ததா³நீம் வா ஸவாஸா: ஸ்நாநமாசரேத் || ஜபேச்ச ஸஹஸ்ரம் கா³யத்ரீம் ததஶ்ஶுத்³தி⁴மவாப்நுயாத்' இதி ஸ்மரணாத் ||

அகாமதஸ்து யாஜ்ஞவல்க்ய:—

'யந்மே(அ)த்³ய ரேத இத்யாப்⁴யாம் ஸ்கந்நம் ரேதோ(அ)பி⁴மந்த்ரயேத் | ஸ்தநாந்தரம் ப்⁴ருவோர்மத்⁴யம் தேநாநாமிகயா ஸ்ப்ருʼஶேத்' இதி || 'யந்மே(அ)த்³ய ரேத:', 'புநர்மாமைத்விந்த்³ரியம்' இதி ஆப்⁴யாமநாமிகயா ரேத ஆதா³ய ஸ்தநயோர்ப்⁴ருவோர்மத்⁴யஞ்ச ஸ்ப்ருʼஶேத் ||

கண்வ:—

'யத்நாத்ஸர்க³ம் க்³ருʼஹீ க்ருʼத்வா வாருணீபி⁴ருபஸ்ப்ருʼஶேத் | வாநப்ரஸ்தோ² யதிஶ்சைவ சரேச்சாந்த்³ராயணவ்ரதம்' இதி ||

ஶாண்டி³ல்ய:—

'வாநப்ரஸ்தோ² யதிஶ்சைவ ஸ்வப்நே ஸதி காமத: | பராகத்ரயஸம்யுக்தமவகீர்ணிவ்ரதம் சரேத்' இதி ||

பூமியில் என்றது வஸ்த்ராதிகளையும் சொல்லுகிறது. "வஸ்த்ரம், ஜலம், வழி, பாய் முதலியது, இவைகளுள் எதிலாவது ரேதஸ்ஸை வெளியிட்டால், மறுநாளிலோ, அப்பொழுதோ, வஸ்த்ரத்துடன் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். காயத்ரியை ஆயிரம் முறை ஜபிக்கவேண்டும். பிறகு சுத்தியையடைவான்," என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால்.

அபுத்தி பூர்வகமானால், **யாஜ்ஞவல்க்யர்:**— "யந்மே அத்ய" என்ற இரண்டு மந்த்ரங்களால் ஸ்கந்நமான ரேதஸ்ஸை அபிமந்த்ரிக்கவும். பவித்ரவிரலால் அதைத்தொட்டு மார்பிலும், புருவத்தின் மத்தியிலும் ஸ்பர்சிக்கவும்" என்று. "யந்மே அத்யரேத:" "புநர்மாமைது" என்ற இரண்டு மந்த்ரங்களால் ரேதஸ்ஸையெடுத்து, மார்பையும், புருவங்களின் மத்யத்தையும் தொடவேண்டும்.

கண்வர்:— க்ருஹஸ்தன் ப்ரயத்னத்தால் சுக்லோத்ஸர்கம் செய்தால், வாருண மந்த்ரங்களால் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். வானப்ரஸ்தன், ஸந்யாஸீ இவர்களானால், சாந்த்ராயண வ்ரதத்தையனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

சாண்டில்யர்:— வானப்ரஸ்தன், ஸந்யாஸீ இவர்கள் புத்தி

காஶ்யப:—

'ஸூர்யஸ்ய த்ரிர்நமஸ்காரம் ஸ்வப்னே ஸிக்தோ க்ருஹீ சரேத் । வானப்ரஸ்தோ யதிஶ்சைவ த்ரி: குர்யாதகமர்ஷணம்' இதி ॥

அவகீர்ணிப்ராயஶ்சித்தம் ॥

ப்ரஹ்மசாரிணோ ரேத:ஸ்கந்தனே ப்ராயஶ்சித்தமாஹ மனு:—

'காமதோ ரேதஸஸ்ஸேகம் வ்ரதஸ்தஸ்ய த்விஜன்மன: । அதிக்ரமம் வ்ரதஸ்யாஹுர்தர்மஜ்ஞா ப்ரஹ்மவாதின: ॥ ஏதஸ்மின்னேனஸி ப்ராப்தே வஸித்வா கர்தபாஜினம் । ஸப்தாகாரம் சரேத்பைக்ஷம் ஸ்வகர்ம பரிகீர்தயன் ॥ தேப்யோ லப்தேன பைக்ஷேண வர்தயன்னேககாலிகம் । உபஸ்ப்ருஶம்ஸ்த்ரிஷவணம் த்வப்தேன ஸ விஶுத்யதி' ॥ [அவகீர்ணீ விஶுத்த்யர்த்தம் வா சாந்த்ராயணமதாபி வா ।]

பூர்வமாய் ரேத:ஸ்கலனம் செய்தால், மூன்று பராகக்ருச்ரத்துடன் அவகீர்ணி வ்ரதத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

காச்யபர்:— க்ருஹஸ்தன் ஸ்வப்னத்தில் ரேத:ஸ்கலநம் செய்தால், ஸூர்யனுக்கு மூன்று தடவை நமஸ்காரத்தைச் செய்ய வேண்டும். வானப்ரஸ்தனும், ஸந்யாஸியும் மூன்று தடவை அகமர்ஷணத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

அவகீர்ணி ப்ராயச்சித்தம்.

ப்ரம்ஹசாரிக்கு ரேத:ஸ்கலநத்தில் ப்ராயச்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

மனு:— ப்ரம்ஹசாரியான ப்ராம்ஹணன் புத்திபூர்வமாய் ரேத:ஸ்கலனம் செய்தால், அது ப்ரம்ஹசர்ய வ்ரதத்திற்கு அதிக்ரமம் என்று தர்மமறிந்த வேதஜ்ஞர்கள் சொல்லுகின்றனர். இந்தப் பாபம் நேர்ந்தால் கழுதையின் தோலைத்தரித்து, தனது கார்யத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டு, ஏழு வீடுகளில் பிக்ஷைவாங்கவேண்டும். அவ்வீடுகளிலிருந்து கிடைத்த பிக்ஷான்னத்தால் ஒரு வேளை புஜிப்பவனாய், மூன்று காலம் ஸ்நானம் செய்பவனாய், ஒரு வர்ஷம் இருந்தால் சுத்தனாகிறான். [அவகீர்ணியானவன் சுத்திக்காகச் சாந்த்ராயணத்தையாவது அனுஷ்டிக்கவேண்டும்.] அவகீர்ணியானவன் ஒரு

𑌅𑌵𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑍀 𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌗𑌰𑍍𑌦𑌭𑍇𑌨 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌪𑌥𑍇 । 𑌪𑌾𑌕𑌯𑌜𑍍𑌞𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌯𑌜𑍇𑌤 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌋𑌤𑌿𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌤𑌃—

'𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑍀 𑌤𑍁 𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑍇𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌮𑌤𑌶𑍍𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 । 𑌅𑌵𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌿𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇𑌦𑌕𑌾𑌮𑌤𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌬𑍋𑌧𑌾𑌯𑌨𑌃—

'𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑍀 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍁𑌪𑍇𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍋𑌽𑌵𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑍀 𑌸 𑌗𑌰𑍍𑌦𑌭𑌂 𑌪𑌶𑍁𑌮𑌾𑌲𑌭𑍇𑌤 𑌨𑍈𑌰𑍍𑌋𑌤𑌃 𑌪𑌶𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌡𑌾𑌶𑌶𑍍𑌚 𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌦𑍈𑌵𑌤𑍋 𑌯𑌮𑌦𑍈𑌵𑌤𑍋 𑌵𑌾' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌜𑌾𑌤𑍂𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌃—

'𑌸𑌿𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌿𑌨𑌾 𑌰𑍇𑌤𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾 । 𑌕𑌾𑌮𑌤𑍋𑌽𑌕𑌾𑌮𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌰𑌵𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌬𑍁𑌧𑌾𑌃 ॥ 𑌗𑌰𑍍𑌦𑌭𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌨𑍈𑌰𑍍𑌋𑌤𑌂 𑌪𑌶𑍁𑌮𑌾𑌲𑌭𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

கண் இல்லாத கழுதையினால் நாற்சந்தியில் பாகயஜ்ஞவிதியாய் இரவில் நிர்ருதி தேவதையைக் குறித்து, ஹோமம் செய்ய வேண்டும்.

ஸம்வர்த்தர்:— எந்த ப்ராம்ஹசாரீ புத்திபூர்வமாய் ரேதஸ் ஸ்கலனம் செய்கின்றானோ, அவன் அவகீர்ணி ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். அபுத்திபூர்வமானால் வஸ்த்ரத்துடன் ஸ்நானம் செய்தால் சுத்தனாகிறான்.

போதாயனர்:— எந்த ப்ராம்ஹசாரீ ஸ்த்ரீயைச் சேருகிறானோ அவன் அவகீர்ணியாவான். அவன் கழுதையைப் பசுவாய்க் கொடுக்க வேண்டும். பசுவுக்கும் புரோடாசத்துக்கும் நிர்ருதி தேவதை. அல்லது ரக்ஷஸ் தேவதை, அல்லது யமன் தேவதை.

ஜாதுகர்ணி:— எந்த ப்ராம்ஹசாரியால் புத்திபூர்வமாகவோ, அபுத்திபூர்வமாகவோ ரேத:ஸ்கலனம் செய்யப்பட்டுள்ளதோ அவனை அறிந்தவர்கள் "அவகீர்ணி" என்கின்றனர். அவன் சுத்திக்காக நிர்ருதி தேவதைக்குக் கர்த்தப பசுவைக் கொடுக்க வேண்டும்.

கௌஶிகஸ்து நைஷ்டிகாதீநாம் க்ருதப்ராயஶ்சித்தாநாமபி இஹ வ்யவஹாரோ நாஸ்தீத்யாஹ—

'நைஷ்டிகாநாம் வநஸ்தாநாம் யதீநாம் சாவகீர்ணிநாம் । ஶுத்தாநாமபி லோகேऽஸ்மிந் வ்யவஹார்யத்வம் ந வித்யதே' இதி ॥

ருதுகாலாதிக்ரமே ப்ராயஶ்சித்தம் ।

ருதுகாலாதிக்ரமே ப்ராயஶ்சித்தமாஹ பராஶர:—

'ருதௌ ந கச்சேத்³ யோ பார்யாம் ஸோऽபி க்ருச்ச்ரார்த்தமாசரேத்' இதி ॥

காத்யாயந:—

'ருதுஸ்நாதாம் த்³விஜோ பார்யாம் வ்ரதஶ்ராத்³தவிவர்ஜித: । ஸ்வயம் ச ரோகஹீநோ யஶ்ச ஸந்தாநகாங்க்ஷயா ॥ அநிமித்தாத் ததா விப்ர: பத்நீம் ருதுமதீம் த்யஜந் । ப்ரூணஹத்யாமவாப்நோதி ப்ராஜாபத்யார்த்தமாசரேத்' இதி ॥

கௌசிகரோவெனில்:— நைஷ்டிக ப்ரம்ஹசாரீ முதலியவர்கள் ப்ராயஸ்சித்தம் செய்துகொண்டாலும் அவர்களுக்கு இவ்வுலகில் வ்யவஹாரம் (சிஷ்டர்களுடன் பழகுவது) இல்லை என்கின்றார். "நைஷ்டிகர்கள் வானப்ரஸ்தர்கள், ஸந்யாஸிகள் இவர்கள் அவகீர்ணிகளானால் அவர்கள் ப்ராயஸ்சித்தம் செய்துகொண்டாலும் இவ்வுலகில் வ்யவஹார்யத்வம் இல்லை" என்று.

ருதுகாலத்தை அதிக்ரமித்தால் ப்ராயஸ்சித்தம்.

பராசரர்:— ருதுகாலத்தில் எவன் பார்யையைச் சேரவில்லையோ அவனும் பாதிக்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

காத்யாயனர்:— ப்ராம்ஹணன் ருதுஸ்நானம் செய்த பார்யையை வ்ரதம் ச்ராத்தம் இந்த நிமித்தங்களில்லாவிடில் தானும் ரோகமில்லாவிடில், புத்ரனின் விருப்பத்தால் சேரவேண்டும். ப்ராம்ஹணன் காரணங்களில்லாமல் ருதுஸ்நாதையான பார்யையைச் சேராமலிருந்தால் அவன் ப்ரூண (கர்ப்ப) ஹத்யா தோஷத்தையடைகிறான். பாதி ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

बोधायनः—

'यस्तु न भजते भार्यामृतुकाले नियतां धर्मचारिणीम् । नियमातिक्रमे तस्य प्राणायामशतं स्मृतम्' इति ॥ प्राजापत्यार्धप्रत्याम्नायत्वेन प्राणायामशतं कार्यमिति भावः ॥

स्त्रीबालवृद्धातुराणामर्धप्रायश्चित्तम् ॥

यस्तु स्नातायाः स्त्रिया ऋतुवत्यां गमने तदर्धं प्रायश्चित्तं देयम् ॥

तथा च स्मृतिः—

'अशीतिर्यस्य वर्षाणि बालो वाऽप्यूनषोडशः । प्रायश्चित्तार्धमर्हन्ति स्त्रियो व्याधित एव च' इति ॥

शपथोल्लङ्घने प्रायश्चित्तम् ॥

केनचिन्निमित्तेन शपथोल्लङ्घितवतः प्रायश्चित्तमाह पराशरः—

போதாயனர்:— எவன் ருதுகாலத்தில் நியமமுள்ளவளும் தர்மமுள்ளவளுமான பார்யையைச் சேரவில்லையோ, அவனுக்கு நியம அதிக்ரமத்திற்காக நூறு ப்ராணாயாமங்கள் விதிக்கப்பட்டுள்ளன," என்று. ப்ராஜாபத்யக்ருச்ரத்தின் பாதிக்குப் பதிலாக நூறு ப்ராணாயாமங்களைச் செய்யவேண்டும், என்பது பொருள்.

ஸ்த்ரீ, பாலன், வ்ருத்தன், வ்யாதிஸ்தன் இவர்களுக்குப் பாதி ப்ராயஶ்சித்தம்.

ருது ஸ்நாதையான ஸ்த்ரீ பர்த்தாவினிடம் சேராவிடில் அவளுக்கு அதில் பாதி ப்ராயஶ்சித்தம் ஊஹிக்கத்தகுந்தது. அவ்விதமே,

ப்ருகு:— எண்பது வயதான வ்ருத்தனும், பதினாறு வயதுக்கு உட்பட்ட பாலனும், ஸ்த்ரீகளும், வ்யாதியுள்ளவனும், விதிக்கப் பட்ட ப்ராயஶ்சித்தத்தில் பாதிக்கு அர்ஹராகின்றனர்.

சபதத்தை மீறினல் ப்ராயஶ்சித்தம்.

ஏதாவது ஒரு காரணத்தால் சபதத்தை (ஆணையை)த் தாண்டியவனுக்கு ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

'யஸ்து க்ரோதஸ் ஸமேதஸ்து ப்ராஹ்மணோ பார்யாயா மாத்ரு ஶபதம்। புனரிச்சதி சேத்தாம் விப்ரமத்யே து ஶ்ராவயேத்॥ ஶ்ராந்த: க்ருத்தஸ்தமோந்தோ வா க்ஷுத்பிபாஸாபயார்தித:। தானம் புண்யமக்ருத்வா வா ப்ராயஶ்சித்தம் தினத்ரயம்॥ உபஸ்ப்ருஶ்ய த்ரிஷவணம் மஹாநத்யுதஸங்கமே। சீர்ணாந்தே சைவ காம் தத்யாத் ப்ராஹ்மணான் போஜயேத்தஶ' இதி॥

விப்ரமத்யே = பரிஷன்மத்யே ஸ்வகீயம் பாபம் நிவேதயேத்। அஹம் ஶபதப்ரதிஜ்ஞாவேலாயாம் ஶ்ராந்த ஆஸம்। அத: ஶ்ரமாதிதோஷப்ரயுக்தேயம் ப்ரதிஜ்ஞா, ந து விவேகபூர்விகா, தஸ்மாதஸ்ய பாபஸ்ய ப்ராயஶ்சித்தமனுக்ருஹ்ணந்து பவந்த இதி॥ யஸ்து தானம் காஶீயாத்ராதிபுண்யம் வா ப்ரதிஜ்ஞாய பஶ்சாத் [illegible] கரோதி தஸ்யைதத் த்ரிஷ-

பராசரர்:— "எந்த ப்ராம்ஹணன் கோபத்தால் பார்யையினிடம் மாத்ருகமன தோஷத்தைச் சபதம் செய்வானே, அவன் பிறகு அவளை விரும்பினால், ப்ராம்ஹணர்கள் மத்தியில் தெரிவிக்க வேண்டும். ச்ரமப்பட்டவனாகவோ, கோபமுள்ளவனாகவோ, அறியாதவனாகவோ, பசி தாகம் பயம் இவைகளினால் பீடிக்கப் பட்டவனாகவோ சபதத்தைச் செய்தாலும், தானம் புண்யம் இவைகளைச் செய்வதாகச் சொல்லிப் பிறகு செய்யாமலிருந்தாலும், மூன்று நாள் ப்ராயஶ்சித்தத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும். மஹாநதி ஸமுத்ர ஸங்கமத்தில் மூன்று வேளை ஸ்நானம் செய்பவனாய் ப்ராயஶ்சித்தம் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். முடிவில் பசு தானம் செய்ய வேண்டும். பத்து ப்ராம்ஹணர்களுக்குப் போஜனம் செய்விக்க வேண்டும்," என்று.

"ப்ராம்ஹணர்கள் மத்தியில்," என்பதற்குப் பரிஷத்தின் மத்தியில் தன் பாபத்தைத் தெரிவிக்கவேண்டும், என்பதுபொருள். நான் சபதம்செய்த வேளையில் ச்ரமமுடையவனாயிருந்தேன். ஆகையால் ச்ரமம் முதலிய காரணத்தால் ஏற்பட்டது இந்தச் சேர்வதில்லை என்ற ப்ரதிஜ்ஞை. அறிவுடன் செய்யப்பட்டதல்ல. ஆகையால் இந்தப் பாபத்திற்கு ப்ராயஶ்சித்தத்தை நீங்கள் அனுக்ரஹிக்கவேண்டும், என்று. எந்தத் தானத்தையோ, காசீ யாத்ரை முதலிய புண்யத்தையோ, ப்ரதிஜ்ஞை செய்து, பிறகு

𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍀𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍀𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌤𑌃—

'𑌕𑌥𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍀𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯 𑌏𑌵 𑌵𑌾 । 𑌗𑍋𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌵𑌕𑌾𑌹𑌾𑌰𑍋 𑌮𑌾𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍀𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌥𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑌾𑌮𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌃 । 𑌗𑍋𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌵𑌕𑌾𑌹𑌾𑌰𑍋 𑌮𑌾𑌸𑍇𑌨𑍈𑌕𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌏𑌤𑌚𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌿𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍀𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍 । 𑌇𑌤𑌰𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌵𑌧𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃—

'𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑍇𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍀𑌮𑌭𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍍𑌵𑍀𑌰𑌣𑍈𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌮𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌶𑌿𑌰𑌸𑌿 𑌵𑌪𑌨𑌂

அச்ரத்தையுடையவனுய் அதைச் செய்வதில்லையோ, அந்த மூன்று நிமித்தங்களிலும் ப்ராம்ஹணர்களால் விதிக்கப்பட்ட இந்த ப்ராயச்சித்தத்தைச் செய்யவேண்டும், என்பது பொருள்.

க்ஷத்ரியன் முதலியவர் ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீயைச் சேர்ந்த விஷயத்தில் ப்ராயச்சித்தம்.

ஸம்வர்த்தர்:— க்ஷத்ரியன், அல்லது வைச்யன் எக்காரணத்தாலாவது ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீயைச் சேர்ந்தால், கோமூத்ரத்தில் பக்வம் செய்த யவையைப் புஜிப்பவனுய், பதினைந்து நாள் வ்ரதம் அனுஷ்டித்தால் சுத்தனுகிறுன். சூத்ரன் எக்காரணத்தாலாவது காமத்தால் ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீயைச் சேர்ந்தால், கோமூத்ர யாவகாஹாரனுய் ஒரு மாஸம் இருந்தால் சுத்தனுகிறுன்.

இது அதிகமாய் வ்யபசாரிணியான ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீயைப் பற்றியது. மற்றவளின் விஷயத்தில் அவனுக்கு வதம் விதிக்கப் பட்டிருப்பதால். அவ்விதமே,

வஸிஷ்டர்:— சூத்ரன் ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீயைச் சேர்ந்தால், வீரணம் என்ற புல்லுகளால் அவனைச் சுற்றி, சூத்ரனை நெருப்பில் போடவேண்டும். அந்த ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீயைச் சிரஸ்ஸில் வபனம்

காரயித்வா ஸர்வாங்கம் நக்நாம் க்ருஷ்ணம் ஸரமாரோப்ய மஹாபதமநுஸம்வ்ராஜயேத் ஸா பூதா பவதீதி விஜ்ஞாயதே' இதி॥

ஆபஸ்தம்ப:—

'வத்ய: ஶூத்ர: ஆர்யாயாம்' இதி ॥ ஆர்யாயாம் த்ரைவர்ணிகாயாம் வ்யவஸ்தித: ஶூத்ரோ வத்ய:। ஸ ச யோऽயம் அந்த:புராதிஷ்வதிக்ருதோ ரக்ஷகஸ்ஸந் ஸ்வயம் கச்சதி தத்விஷயம்। அந்யஸ்ய ஶிஶ்நச்சேதநம் ॥

ததா ச ஶூத்ரவிஷயே கௌதம:—

'ஆர்யஸ்த்ர்யபிகமநே லிங்கோத்தார: ஸ்வஹரணம் ச கோப்தா சேத்வதோऽதிக:' இதி ॥

காத்யாயந:—

'வர்ணத்ரயஸ்ய விப்ராணாம் பார்யா மாதேதி கீயதே। தாஸ்வேவ யதா கச்சேத்வர்ணத்ரயமபுத்தித:॥ ஶிஶ்நச்சேத: ஸ்வஹரணம் கார்யம் க்ஷத்ரியவைஶ்யயோ:। ஶூத்ரஸ்ய நிக்ரஹம் ப்ராஹுர்ப்ராஹ்மண்யேஷு நிகர்த்தநம்' இதி ॥

செய்து, நெய்யினால் தடவி, வஸ்த்ரமில்லாதவளாய், கறுப்புக் கழுதையில் ஏற்றி, பெரிய வழியில் சுற்றிவைக்கவேண்டும். அவள் சுத்தையாகிறாள், என்று அறியப்படுகிறது.

ஆபஸ்தம்பர்:— "மூன்று வர்ணத்தாரின் ஸ்த்ரீகளைச் சேர்ந்த சூத்ரன் வதைக்கத் தகுந்தவன்" என்று. இது, எவன் அந்தப்புரம் முதலியதில் அதிகாரம் பெற்று, காப்பவனாயிருந்து தானே சேருகின்றானோ அவனைப்பற்றியது. மற்றவனுக்கு, சிச்னத்தின் சேதனம் தண்டனை. அவ்விதமே சூத்ரர்களைப்பற்றிச் சொல்லுமிடத்தில்,

கௌதமர்:— சூத்ரன் மூன்று வர்ணத்தாரின் ஸ்த்ரீகளைச் சேர்ந்தால், சிச்னச்சேதமும், ஸ்வத்தைப் பறிமுதல் செய்வதும் தண்டனை. அவனே காப்பவனாயிருந்தால், அவனுக்கு வதம் அதிக தண்டனை.

காத்யாயனர்:— ப்ராம்ஹணரின் பார்யைகள் மூன்று வர்ணத்தாருக்கும் மாதா எனப்படுகிறாள். அவர்களின் பார்யை களிடம் மூன்று வர்ணத்தாரும் அபுத்திபூர்வமாய்ச் சேர்ந்தால்,

स्त्रियाः परपुरुषगमने प्रायश्चित्तम् ॥

स्त्रियाः परपुरुषगमने प्रायश्चित्तमाह चतुर्विंशतिमते —

‘रजसा शुद्ध्यते नारी परपुंसाभिगामिनी । तथापि ऋषिणा प्रोक्तं प्रायश्चित्तं समाचरेत् ॥ कृच्छ्रार्धं ब्राह्मणी कुर्याद्विप्रस्य गमने सति । क्षत्रियस्य चरेत् कृच्छ्रं वैश्यस्य सान्तपनं चरेत् । शूद्रस्य गमने चैव पराकं तु समाचरेत्’ इति ॥ एतत् सकृद्गमने विषयम् ॥

असकृत्त्वे तूशना —

‘व्यभिचारिणीं भार्यां कुचैलपिण्डपरिहापितां निवृत्ताधिकारां वा चान्द्रायणं प्राजापत्यं वा प्रायश्चित्तं कारयेत्’ इति ॥

க்ஷத்ரிய வைச்யர்களுக்கு சிச்னச்சேதமும், ஸ்வத்தின் பறிமுதலும் தண்டனை. சூத்ரனுக்கோவெனில், உலக்கையால் வதம் தண்டனை, என்பது சாஸ்த்ரங்களின் நிர்ணயம்.

ஸ்த்ரீக்குப் பரபுருஷனைச் சேருவதில் ப்ராயச்சித்தம்.

சதுர்விம்சதிமதத்தில்:— *“பரபுருஷனைச் சேர்ந்த ஸ்த்ரீ ரஜோநிர்கமத்தால் சுத்தையாகிறாள். ஆனாலும் ருஷியினால் விதிக்கப்பட்ட ப்ராயச்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீ பரபுருஷனான ப்ராம்ஹணனைச் சேர்ந்தால், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தின் பாதியை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். க்ஷத்ரியனைச் சேர்ந்தால், முழு ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம். வைச்யனைச் சேர்ந்தால், ஸாந்தபன க்ருச்ரம். சூத்ரனைச் சேர்ந்தால், பராக க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்”. இது ஒரு முறை சேர்ந்ததைப் பற்றியது. அடிக்கடி யானால்,*

உசனஸ்:- *வ்யபிசாரிணியான பார்யையை மட்டமான வஸ்த்ரம், ஆஹாரம் இவைகளால் அவமதிக்கப்பட்டவளாய், அதிகாரமற்றவளாய், சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தையாவது, ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தையாவது, ப்ராயச்சித்தமாய் அனுஷ்டிக்கச் செய்யவேண்டும்.*

மநு:—

'விப்ரதுஷ்டாம் ஸ்த்ரியம் பர்த்தா நிருந்த்யாதேகவேஶ்மநி। யத்பும்ஸ: பரதாரேஷு தச்சைநாம் சாரயேத் வ்ரதம் ॥ ஸா சேத் புந: ப்ரதுஷ்யேத ஸத்ருஶேநோபமந்த்ரிதா। க்ருச்ச்ரம் சாந்த்ராயணம் சைவ ததஸ்யா: பாவநம் ஸ்ம்ருதம்' இதி ॥

ஸம்வர்த்த:—

'ப்ராஹ்மண்யா: ஶூத்ரஸம்பர்க்கே கதஞ்சித் ஸமுபாகதே। க்ருச்ச்ரம் சாந்த்ராயணம் தஸ்யா: பாவநம் பரமம் ஸ்ம்ருதம்' இதி ॥

யாஜ்ஞவல்க்ய:—

'ப்ராதிலோம்யே வத: பும்ஸாம் ஸ்த்ரீணாம் நாஸாதிகர்த்தநம்' இதி ॥

மநு:—

'ப்ராஹ்மணக்ஷத்ரியவிஶாம் ஸ்த்ரிய: ஶூத்ரேண ஸங்கதா:। அப்ரஜாதா விஶுத்த்யந்தி ப்ராயஶ்சித்தேந நேதரா:' இதி ॥

மனு:— வ்யபிசாரிணியான பார்யையைப் பர்த்தா ஒரு வீட்டில் தடுத்து வைக்கவேண்டும். புருஷர்களுக்குப் பரதாரகமனத்தில் எந்த வ்ரதம் சொல்லப்பட்டுள்ளதோ, அந்த வ்ரதத்தை இவளை அனுஷ்டிக்கும்படி செய்யவேண்டும். அவள் மறுபடியும் ப்ராம்ஹணனால் அழைக்கப்பட்டுத் தோஷமடைந்தால், அவளுக்குச் சாந்த்ராயண க்ருச்ரம் சுத்திகரமாய்ச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

ஸம்வர்த்தர்:—ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீக்குச் சூத்ரனுடன் ஸம்பர்க்கம் எவ்விதத்தாலாவது ஏற்பட்டால் அவளுக்குச் சாந்த்ராயண க்ருச்ரம் மிகவும் சுத்திகரமாகும்.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— சூத்ரர்கள் உத்தமவர்ண ஸ்த்ரீயைச் சேர்ந்தால், வதம். ஸ்த்ரீகளுக்கானால் மூக்கு முதலிய அங்கங்களைச் சேதிப்பது தண்டனை.

மனு:— முதல் மூன்று வர்ணத்தாருடைய ஸ்த்ரீகள் சூத்ரனோடு சேர்ந்தால், கர்ப்பந்தரிக்காவிடில், ப்ராயஶ்சித்தத்தினால் சுத்தர்களாவார்கள். கர்ப்பந்தரித்தவராகில், ப்ராயஶ்சித்தத்தால் சுத்தர்களாவதில்லை.

𑌗𑌰𑍍𑌭𑌪𑌾𑌤𑍇 𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 —

'𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌗𑌰𑍍𑌭𑍇 𑌪𑌰𑌾𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 । 𑌗𑌰𑍍𑌭𑍇 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑍇 𑌪𑌰𑌾𑌕𑍇𑌣 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌗𑌰𑍍𑌭𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍋 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌗𑌰𑍍𑌭𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌃 । 𑌪𑌤𑌿𑌜𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌜𑌾𑌰𑌜𑌨𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 । 𑌸𑌵𑌰𑍍𑌣𑌜𑍋𑌽𑌸𑌵𑌰𑍍𑌣𑌜𑌶𑍍𑌚 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌪𑌾𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌮𑌤𑍇𑌽𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 —

'𑌗𑌰𑍍𑌭𑌪𑌾𑌤𑍇 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍 । 𑌰𑌾𑌜𑌗𑌰𑍍𑌭𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌋𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾 ॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌗𑌰𑍍𑌭𑌵𑌧𑍇 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌮𑌬𑍍𑌦𑌂 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍 । 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌗𑌰𑍍𑌭𑌵𑌧𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌚𑌰𑍇𑌚𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥ 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍈𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌂

கர்ப்பபாதத்தில் ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீக்கு ப்ராயஶ்சித்தம்.

ஓர் ஸ்ம்ருதியில்:— *ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீ ப்ராம்ஹணனால் ஏற்பட்ட கர்ப்பத்தை அழித்தால், பராகக்ருச்ரம் ப்ராயஶ்சித்தம். க்ஷத்ரியனால் கர்ப்பமானால், சாந்த்ராயண க்ருச்ரம். வைச்யனால் கர்ப்பமானால், பராக க்ருச்ரமும் சாந்த்ராயணமும். சூத்ரனால் கர்ப்பமானால், அவளைத் தள்ளிவிடவேண்டும்.*

கர்ப்பம் என்பது இரண்டு விதம். பதியினால் உண்டாகியதும் ஜாரனால் உண்டாகியதும் என்று. ஸமான வர்ணத்தானால் உண்டாகியதும், வேறு வர்ணத்தானல் உண்டாகியதும் என்றும். அந்த எல்லாக் கர்ப்ப பாதத்திலும் ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப் பட்டுள்ளது,

சதுர்விம்சதிமதத்தில்:- *கர்ப்பம் தரித்துப் பதிதையானல் வர்ணத் திற்கு உரியபடி ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. ராஜ கர்ப்பத்தில் விசேஷம் உண்டு. ருஷிகளால் முன் சொல்லப்பட்ட படி. ப்ராம்ஹணனால் கர்ப்பத்தைத் தரித்து, அதை வதம் செய்தால் ஸாந்தபனம் முதலிய க்ருச்ரம் ப்ராயஶ்சித்தமாக ஒரு வர்ஷம் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். க்ஷத்ரியனால் கர்ப்பந்தரித்து வதைத்தால் இரண்டு சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். வைச்ய*

पराकः शूद्रपाताने । प्रायश्चित्तमिदं प्रोक्तं गर्भपाते विशेषतः' इति ॥

व्यभिचारिस्त्रीणां त्यागविचारः ॥

याज्ञवल्क्यः—

'व्यभिचारादृतौ शुद्धिर्गर्भे त्यागो विधीयते । गर्भभर्तृवधादौ च तथा महति पातके' इति ॥ ऋतौ शुद्धिरिति मानसव्यभिचारविषयं, 'रजसा स्त्री मनोदुष्टा' इति स्मृतेः । शूद्रगर्भे त्यागः स्यात् । तथा गर्भवधे भर्तृवधे महापातके च । आदिग्रहणात् शिष्यादिगमने च त्यागः ॥

तथा च वसिष्ठः—

'यतस्तस्य पतित्याज्याः शिष्यगा गुरुगा च या ।

னுடைய கர்ப்ப வதமானால் சாந்த்ராயணம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. சூத்ர கர்ப்பபாதத்தில் பராக க்ருச்ரம். இவ்விதம் கர்ப்பபாதத்தில் விசேஷமாக ப்ராயச்சித்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

வ்யபிசாரிணியான ஸ்த்ரீகளை த்யாகம் செய்வதைப்பற்றியது.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— "வ்யபிசாரம் செய்தவளுக்கு ரஜோ தர்சனத்தால் சுத்தி. கர்ப்பந்தரித்தால் அவளைத் தள்ளிவிடவேண்டும். கர்ப்ப வதம், பர்த்ரு வதம், மஹாபாதகம் முதலியவைகளைச் செய்தால் அவளைத் தள்ளிவிடவேண்டும்," என்று. ரஜோதர்சனத்தால் சுத்தியென்றது மனதினால் ஸங்கல்பித்த வ்யபிசாரத்தைப் பற்றியது. "மனதினால் தோஷமடைந்த ஸ்த்ரீ ரஜோநிர்கமத்தால் சுத்தையாகிறாள்" என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால். சூத்ரனால் கர்ப்பந் தரித்தால் அவளைத் தள்ளவேண்டும். அப்படியே கர்ப்ப வதத்திலும், பர்த்ரு வதத்திலும், மஹாபாதகத்திலும் அவளைத் தள்ளவேண்டும். முதலியவை என்றதால் சிஷ்யன் முதலியவனைச் சேர்ந்தாலும் த்யாகமே. அவ்விதமே,

வஸிஷ்டர்:— சிஷ்யனைச் சேர்ந்தவளும், குருவைச் சேர்ந்த

पतिघ्नी च विशेषेण जुङ्गितोपगता च या' इति ॥
जुङ्गितः = श्वपाकादिः ॥

चतुर्विंशतिमते—

'चतस्र एव संत्याज्याः पतिता अपि स्त्रियः ।
श्वपाकोपगता या च पतिघ्नी पितृगामिनी' इति ॥
त्यागश्चोपभोगधर्मकार्ययोः । न तु सर्वथा त्यागः ॥

तथा चतुर्विंशतिमते—

'स्त्रीणां नापि परित्यागो ब्रह्महत्यादिभिर्विना ।
तत्रापि गृहमध्ये तु प्रायश्चित्तानि कारयेत् ॥ परित्यक्ता यदेत् पापं बह्वल्पं वाऽपि किञ्चन । तत्पापं शतधा भूत्वा बान्धवाननुगच्छति', इति ॥

माधवीये तु—

'परित्यागनिषेधोऽनुतापोपेतप्रायश्चित्तायि

வளும், பதியைக் கொன்றவளும், ச்வபாகனைச் சேர்ந்தவளும் ஆகிய இந் நால்வரையும் தள்ளிவிடவேண்டும்.

சதுர்விம்சதிமதத்தில்:— "பாதித்யம் ஏற்பட்டாலும் இந்த நால்வரையே தள்ளவேண்டும். ச்வபாகனைச் சேர்ந்தவளும், பதியைக் கொன்றவளும், பிதாவைச் சேர்ந்தவளும், புத்ரனைச் சேர்ந்தவளும்," என்று.

தள்ளுவது என்பது போகத்திலும், தர்ம கார்யத்திலும். எல்லாவிதத்தாலும் அவளைத் தள்ளுவதென்பது இல்லை. அவ்விதம்,

சதுர்விம்சதிமதத்தில்:— ப்ரம்ஹஹத்தி முதலிய காரணங்களைத் தவிர்த்து மற்ற காரணங்களால் ஸ்த்ரீகளைத் தள்ளுவதென்பது கூடாது. ப்ரம்ஹஹத்தியிலும் வீட்டின் நடுவில் அவளுக்கு ப்ராயஸ்சித்தங்களைச் செய்விக்கவேண்டும். அவ்விதமில்லாமல் தள்ளப்பட்டு அவள் ஏதாவது பாபத்தை அதிகமாகவோ ஸ்வல்பமாகவோ செய்தால், அந்தப் பாபமானது நூறு மடங்காக வளர்ந்து, பந்துக்களை யடைகின்றது.

மாதவீயத்திலோவெனில், "தள்ளக்கூடாது என்று சொல்லியது, பஸ்சாத்தாபத்துடன்கூடி ப்ராயஸ்சித்தத்துக்கு அதிகாரமுள்ள

कारिस्त्रीविषयं, 'प्रायश्चित्तानि कारयेत्' इत्यभिधानात् । अनुतापरहितायास्तु शूद्रगर्भादौ सर्वथा त्याग एव' इत्युक्तम् ॥

अकारणतया भर्तृभार्यान्यतरपरित्यागे प्रायश्चित्तम् ॥

अकारणतया भार्यापरित्यागे भर्तृत्यागे च प्रायश्चित्तमाहापस्तम्बः—

'दारव्यतिक्रमी खराजिनं बहिर्लोम परिधाय दारव्यतिक्रमिणे भिक्षामिति सप्तागाराणि चरेत् । सा वृत्तिः षण्मासान् । स्त्रियास्तु भर्तृव्यतिक्रमे कृच्छ्रद्वादशरात्राभ்यासस्तावन्तं कालम्' इति ॥ षण्मासान् प्राजापत्याभ्यास इत्यर्थः ॥

வளாகிய ஸ்த்ரீயைப் பற்றியது. 'ப்ராயஶ்சித்தங்களைச் செய்விக்கவும்' என்று சொல்லியிருப்பதால். பஶ்சாத்தாபமில்லாதவளைச் சூத்ரனால் கர்ப்பம் தரித்தது முதலிய விஷயத்தில் எவ்விதத்தாலும் தள்ளவேண்டும்," என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது.

காரணமில்லாமல் பர்த்தா பார்யை இவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் பரித்யாகம் செய்தால் ப்ராயஶ்சித்தம்.

காரணமில்லாமல் பார்யையைத் தள்ளினாலும், பர்த்தாவைத் தள்ளினாலும், ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

ஆபஸ்தம்பர்:— பார்யையைத் தள்ளினவன் கழுதையின் தோலை வெளியில் மயிர் பாகம் உள்ளதாய்த் தரித்து, பத்னியைத் தள்ளிய எனக்குப் பிக்ஷையைக் கொடுங்கள், என்று ஏழு வீடுகளில் பிக்ஷை யெடுக்கவேண்டும். அவ்விதம் ஆறு மாஸம் முழுவதும் இருந்து ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஸ்த்ரீயானவள் பர்த்தாவைத் தள்ளினால், ஆறு மாஸ காலம் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

𑌆𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌯𑌾 𑌬𑌲𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌪𑌰𑍍𑌕𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌆𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌯𑌾 𑌬𑌲𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌪𑌰𑍍𑌕𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌰𑍇𑌤𑌸𑍍𑌸𑍇𑌕𑌾𑌸𑍇𑌕𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑌾𑌹 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃 —

'𑌬𑌨𑍍𑌦𑌿𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍇𑌣 𑌯𑌾 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌬𑌲𑌾𑌦𑍍𑌭𑌯𑌾𑌤𑍍 ।
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌪𑌾𑌰𑌾𑌶𑌰𑍋𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥

𑌸𑌕𑍃𑌦𑍍𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌤𑍁 𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌰𑍀 𑌨𑍇𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌪𑌾𑌪𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌋𑌤𑍁𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇𑌨 𑌚' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌵𑌿𑌧𑌵𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌗𑌰𑍍𑌭𑍇 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌃 ॥

𑌵𑌿𑌧𑌵𑌾𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂, 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌵𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌵𑌿𑌧𑌵𑌾𑌯𑌾 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌧𑌾𑌰𑌣𑍇 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌮𑌾𑌹 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃—

ஆபத்தையடைந்தவளுக்குப் பலாத்காரமாய், ஶூத்ரன் முதலியவர்களுடன் ஸம்பர்க்கம் ஏற்பட்டால் ப்ராயஶ்சித்தம்.

ஆபத்தை யடைந்தவளுக்குப் பலாத்காரமாய், ஶூத்ரன் முதலியவருடன் சேர்க்கை நேர்ந்தால், ரேதஸ்ஸின் ஸேகம், ஸேகம் இல்லாமை என்ற பேதத்தால் இரண்டுவித ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

பராசரர்:— *எந்த ஸ்த்ரீ சிறைச்சாலையில் அடைக்கப்பட்டு அடித்தோ, கட்டியோ, பலாத்காரமாகவோ, பயமூட்டியோ அனுபவிக்கப்பட்டாளோ அவள் ஸாந்தபன க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டித்தால் சுத்தையாவாள், என்று பராசரர் சொன்னார். எந்த ஸ்த்ரீ இச்சையில்லாமல் பாபச்செயலுள்ளவர்களால் ஒருமுறை அனுபவிக்கப்பட்டாளோ அவள் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தாலும், ரஜோநிர்கமத்தாலும் சுத்தையாவாள்.*

விதவைக்குக் கர்ப்பம் உண்டானால் த்யாகமே.

விதவையைச் சேர்ந்த புருஷனுக்கு எந்த ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளதோ அந்த ப்ராயஶ்சித்தத்தின் பாதி விதவைகளுக்கு என்றறியவும். விதவை கர்ப்பந்தரித்தால் அவளைத் தள்ள வேண்டும் என்றார்,

'जारेण जनयेद्गर्भं मृते त्यक्ते(ं) गते पतौ ।
तां त्यजेदपरे राष्ट्रे पतितां पापकारिणीम्' इति ॥

नागरखण्डे —

'वर्णत्रयाणां विधवा स्ववर्णाद्वाऽथवा गर्भिणी ।
विप्रैस्सर्वैः परित्याज्या कार्ये यज्ञपरायणैः ॥
तद्दर्शनाच्च महापापं प्राप्नोतीह पूर्वजः' इति ॥

विष्णुधर्मे —

'वर्णत्रयात् स्ववर्णाद्वा विधवा गर्भिणी यदि ।
तस्या दर्शनमात्रेण ब्रह्महत्यामवाप्नुयात् ॥ अत
स्त्याज्यो मुनिश्रेष्ठैर्विधवाया विधीयते' इति ॥

शङ्कितव्यभिचारे स्त्रीणां कर्तव्यम् ॥

शङ्कितव्यभिचारां ब्राह्मणीं प्रत्याह पराशरः —

'ब्राह्मणी तु यदा गच्छेत् परपुंसा समन्विता ।
सा तु नष्टा विनिर्देश्या न तस्या गमनं पुनः' इति ॥

பராசரர்:— தனது பதி இறந்த பிறகோ, தேசாந்தரம் சென்ற பிறகோ, விதவை தடையின்றி, ஜாரபுருஷனால் கர்ப்பத்தைத் தரித்தால், அந்தப் பாபம் செய்த பதிதையை வேறொரு ராஜ்யத்தில் அப்புறப்படுத்தவேண்டும்.

நாகரகண்டத்தில்:— விதவை மூன்று வர்ணத்தானிடமிருந்தாவது, தன் வர்ணத்தானிடமிருந்தாவது கர்ப்பந்தரித்தால், அவளைக் கர்மமனுஷ்டிக்கும் ப்ராம்ஹணர்கள் த்யாகம் செய்ய வேண்டும். அவளைப் பார்த்தாலும் ப்ராம்ஹணன் இவ்வுலகில் மஹாபாபத்தை யடைவான்.

விஷ்ணுதர்மத்தில்:— மூன்று வர்ணத்தானிடமிருந்தாவது, தன் வர்ணத்தானிடமிருந்தாவது விதவை கர்ப்பந்தரித்தால், அவளைப் பார்ப்பதினாலேயே ப்ரம்ஹஹத்தி தோஷத்தை யடைவான். ஆகையால் விதவையைத் தள்ளவேண்டுமென்பது முனிவர்களால் விதிக்கப்படுகிறது.

ஸந்தேகப்பட்டுள்ள வ்யபசார விஷயத்தில் ஸ்த்ரீகளுக்குச் செய்யவேண்டிய முறை.

பராசரர்:— "ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீ பரபுருஷனுடன் வெளியேறி

𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾 𑌸𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌤𑌿𑌶𑌯𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌕𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌸𑌰𑌂 𑌸𑌂𑌮𑌿𑌤𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌯𑌦𑌾 𑌕𑍇𑌨𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑍇𑌨 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌵𑌸𑍇𑌤𑍍 । 𑌸𑌾 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌷𑍍𑌟𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌖𑍍𑌯𑌾𑌪𑌨𑍀𑌯𑌾। 𑌨 𑌤𑍁 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌗𑍃𑌹𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌃 । 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌨𑍀𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌪𑌰𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇𑌣 𑌯𑍋𑌗𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌸 𑌏𑌵—

'𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑍋𑌹𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌾 𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍂𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍 । 𑌸𑌾 𑌤𑍁 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌪𑌰𑍇 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌬𑌨𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍀𑌪𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 ॥

ளுல், அவளைக் காணப்படாதவள் என்று சொல்லிவிடவேண்டும். அவளை மறுபடி வீட்டில் சேர்க்கக்கூடாது," என்று.

பித்ரா முதலியவரைத் தவிர்த்த புருஷன் அன்யன் எனப்படுகிறான். அவனுடன் அதிக ப்ரீதியைக் காட்டும் சிரிப்பு முதலியதுடன் கூடியவளாய், ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீ ஏதாவது ஒரு கபடத்தால் வேறு க்ராமத்துக்கோ வேறு தேசத்துக்கோ சென்று வெகு நாள் வஸித்தால், அவளைப் பந்துக்களின் நடுவில், காணப்படவில்லையென்று ப்ரஸித்திப்படுத்தப்படவேண்டும். மறுபடி அவளுக்கு வீட்டில் ப்ரவேசம் என்பது இல்லை. அதாவது, தனது வீட்டுக்கு வந்தாலும், பர்த்தா அவளை விரட்டவேண்டும், என்பது பொருள்.

பரபுருஷனுடன் முன் சொல்லியபடி சேர்க்கை இல்லாவிடினும், ஸ்வதந்த்ரமாய் வெகு நாள் வெளியில் சென்றவளைத் தள்ளவேண்டும், என்றார்,

பராசரர்:— "எந்த ஸ்த்ரீ காமத்தாலோ, மோஹத்தாலோ, பந்துக்களையும், பிள்ளைகளையும், பதியையும் விட்டுவிட்டுச் செல்வாளோ, அவள் பரலோகத்தை இழந்தவள், மனுஷ்யலோகத்தை மிகவும் இழந்தவள்," என்று.

பந்து முதலியவர்களுள் யாராவது ஒருவருடைய ஸமீபத்தில் இருக்கவேண்டும், என்பது ஸ்த்ரீ தர்மம். அவ்விதமே,

ததா ச யாஜ்ஞவல்க்ய:—

"பித்ருமாத்ருஸுதப்ராத்ருஶ்வஶ்ரூஶ்வஶுரமாதுலை: | ஹீநா ந ஸ்யாத்விநா பர்த்ரா கர்ஹணீயாऽந்யதா பவேத்" இதி ||

ஏவம் ச ஸதி யா ஸ்த்ரீ காமதோ வா தர்மஜ்ஞாநாபாவாத்வா பந்த்வாதீந் விஹாய க்ராமாந்தராதௌ சிரம் வஸ்தும் கச்சேத் ஸா பரலோகே நஷ்டா நரகம் ப்ராப்நோதி | பந்த்வாதிஷு ச ப்ரவேஶம் ந லபதே ||

பந்த்வாராஹித்யேந கமநேऽபி த்யாகாபாவ: ||

உக்தார்த்தஸ்ய நிமித்தவிஶேஷேணாபவாதமாஹ ஸ ஏவ—

"மதமோஹகதா நாரீ க்ரோதாத்தண்டாதிதாடிதா | அத்விதீயா கதா சைவ புநராகமநம் பவேத்" இதி ||

மத: = பதிஶ்வஶுராதிதிரஸ்காரஜநகோ மநோவிகாரோ மத:

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— *பிதா, மாதா, பிள்ளை, ப்ராதா, மாமியார், மாமனார், அம்மான், இவர்களைவிட்டு, விதவையானவள் இருக்கக் கூடாது. விட்டிருந்தால் உலகத்தில் நிந்திக்கக்கூடியவளாவாள்.*

இவ்விதமிருக்க, எந்த ஸ்த்ரீ காமத்தாலோ, சாஸ்த்ரத்தில் சொல்லிய ஸ்த்ரீ தர்மத்தை யறியாமையாலோ, பந்து முதலியவர்களைவிட்டு வேறு க்ராமம் முதலிய இடத்தில் வெகுகாலம் வஸிப்பதற்குச் செல்வாளோ, அவள் பரலோகத்தில் நஷ்டையாவாள். அதாவது நரகத்தையடைவாள். பந்துக்கள் முதலியவர் நடுவிலும் சேருவதிற்கில்லை.

பந்துக்கள் இல்லாததால் சென்றாலும் தியாகத்திற்கு மறுப்பு.

சொல்லிய விஷயத்திற்குக் காரண விசேஷத்தால் மறுப்பைச் சொல்லுகிறார்,

பராசரரே:— *"மதத்தையாவது மோஹத்தையாவது அடைந்த ஸ்த்ரீ, கோபத்தால் கழி முதலியதால் அடிக்கப்பட்டு, துணையில்லாமல் வெளியில் சென்றால், அவளுக்கு மறுபடியும் வீட்டையடைவது என்பது உண்டு," என்று.*

மதம் = பதி, மாமனார் முதலியவர்களிடம் திரஸ்காரபுத்தியை

𑌷𑌃 । 𑌪𑌤𑌿𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌰𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂𑌰𑍂𑌪𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌾𑌭𑌾𑌵𑌃 = 𑌮𑍋𑌹𑌃 । 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌦𑍋𑌷𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌪𑍇𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌰𑍀𑌂 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌯𑌦𑌾 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌡𑌯𑍇𑌯𑍁𑌃, 𑌤𑌦𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌾 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌬𑌨𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌸𑌹𑌾𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌕𑌾𑌕𑌿𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑍀𑌯𑌕𑌾𑌲𑌾𑌵𑌧𑌿𑌃 ॥

𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑍀𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌵𑌧𑌿𑌮𑌾𑌹 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃—

‘𑌦𑌶𑌮𑍇 𑌤𑍁 𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌦𑌶𑌾𑌹𑌂 𑌨 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑍀𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌦𑍍𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌥𑌾’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌗𑌮𑌨𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂 𑌦𑌶𑌦𑌿𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌦𑌶𑌮𑍇 𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌤𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌨𑍇𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌭𑌾𑌗𑌿𑌨𑍀 । 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑍋𑌚𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌭𑌾𑌗𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌦𑌶𑌾𑌹

உண்டாக்கும் மனஸின் தோஷம். மோஹம் = பதி சுச்ரூஷை ஸ்த்ரீகளுக்கு மேலான தர்மம், என்பதுபோன்ற விவேகமின்மை. இந்த இரண்டு தோஷங்களுடன் கூடிய ஸ்த்ரீயைச் சிக்ஷிப்பதற்குப் பதி முதலியவர்கள் எப்பொழுது கழி முதலியதால் அடிப்பார்களோ, அப்பொழுது வருத்தமுடையவளாய் அவள் முன்சொல்லிய பந்து முதலியவர்களின் ஸாஹாய்யம் இல்லாமல் தான் ஒருத்தியாகவே வெளியில் செல்லக்கூடும். அப்படியானாலும் தனது வீட்டில் மறுபடியும் வரவை அடையலாம், என்பது பொருள்.

திரும்பிவருவதற்கு எதிர்பார்க்கவேண்டிய காலவரையறை.

பராசரர்:— பத்தாவது தினத்தில் வந்துவிட்டால், ப்ராயப்சித்தமில்லை, பத்துநாள் வரையில் ஸ்த்ரீயை விடக்கூடாது. பத்து நாட்களுள் அவள் பாதிவ்ரத்யம் இழந்தவளென்று கேள்விப்பட்டால், அவளைத் தள்ளவேண்டும்.

மறுபடி திரும்பி வருவதைப் பத்து நாள் வரையில் எதிர்பார்க்கலாம். பத்தாவது நாளில் அவள் வீட்டையடைந்தால் அவளுக்கு ப்ராயப்சித்தம் இல்லை. மேலானால், வ்யபிசாரத்துக்கு விதிக்கப்பட்ட ப்ராயப்சித்தத்துக்கு உரியவளாகிறாள்: பத்து நாட்களுள்

மஸ்ய ததீயவ்யபிசாராச்ரவணே தாம் ந பரித்யஜேத் | யதி நஷ்டசீலா ஸா ச்ரூயேத, ததா தசாஹமத்யே அக்ருதப்ராயச்சித்தாம் தாம் பரித்யஜேதித்யர்த்த: ||

ஸ்வாதந்த்ர்யேண கதாயா அத்யாகே பர்த்ராதீநாம் ப்ராயச்சித்தம் ||

நஷ்டாம் ச்ருத்வாபி யதி பர்த்ராதயஸ்தாம் ந பரித்யஜேயு:, ததா தேஷாம் ப்ராயச்சித்தமாஹ ஸ ஏவ—

‘பர்த்தா சைவ சரேத் க்ருச்ரம் க்ருச்ரார்த்தம் சைவ பாந்தவா:’ இதி ||

அக்ருதப்ராயச்சித்தாநாம் பர்த்ராதீநாம் க்ருஹே போஜநாதி குர்வாணஸ்தூபவாஸேந சுத்திரித்யாஹ ஸ ஏவ—

‘தேஷாம் புக்த்வா ச பீத்வா ச அஹோராத்ரேண சுத்யதி’ இதி ||

அவளுடைய வ்யபிசாரம் கேட்கப்படாவிடில், அவளைத் தள்ளக் கூடாது. அவள் பாதிவ்ரத்யம் கெட்டவளாய்க் கேட்கப்பட்டால் பத்து நாட்களுள் ப்ராயஸ்சித்தம் செய்துகொள்ளாவிடில் அவளைத் தள்ளவேண்டும், என்பது பொருள்.

ஸ்வதந்த்ரமாய்ச் சென்றவளை த்யாகம் செய்யாவிடில் பர்த்தா முதலியவர்க்கு ப்ராயஸ்சித்தம்.

பாதிவ்ரத்யம் கெட்டவள் என்று கேள்விப்பட்டும், பர்த்தா முதலியவர்கள் அவளை த்யாகம் செய்யாவிடில், அப்பொழுது அவர்களுக்கு ப்ராயஸ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

பராசரர்:— அவளின் பர்த்தா ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும். பந்துக்கள் பாதி ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

ப்ராயஸ்சித்தம் செய்துகொள்ளாத அவர்களின் வீட்டில் போஜனம் முதலியதைச் செய்தவன் ஒரு நாள் உபவாஸத்தால் சுத்தனாகின்றான், என்றார்,

பராசரர்:— அவர்களின் வீட்டில் புஜித்தாலும், ஜலபானம் செய்தாலும் ஒரு நாள் உபவாஸத்தால் சுத்தனாகிறான்.

தாடனாதினா நிஷ்க்ராந்தாயாஃ த்யாகவிசாரஃ ॥

தாடனாதினா நிஷ்க்ராந்தாயாஃ பரபுருஷஸங்காபாவேऽபி தஶாஹாதூர்த்வம் த்யாகே கோ ஹேதுரித்யத்ராஹ ஸ ஏவ —

'ப்ராஹ்மணீ து யதா கச்சேத் பரபும்ஸா விவர்ஜிதா ।
கத்வா பும்ஸஶதம் யாதி த்யஜேயுஸ்தாம் து கோத்ரிணஃ' இதி ॥

யத்யபி க்ரோதாதினா நிஷ்க்ராந்தா ந ததானீம் பரபுருஷஸங்கேன ஸம்யுஜ்யதே, ததாபி கத்வா காலக்ரமேண பஹுபுருஷேஷு ஸஞ்சரதீதி மத்வா பாந்தவாஸ்தாம் பரித்யஜேயுஃ । ப்ராஹ்மண்யா அபி பஹுபுருஷஸஞ்சாரிண்யாஃ கணிகாத்வம் பவதி ॥

ததாஹ ப்ரஜாபதிஃ—

'ரஹஸி கச்சதி யா நாரீ பஹுபிஃ பரபூருஷைஃ ।
ஸ்வைரிணீதி ஸா ஜ்ஞேயா ப்ரத்யக்ஷகணிகேதி ச' இதி ॥

அடி முதலியதால் வெளியேறியவளுக்கு த்யாகத்தைப்பற்றிய விசாரம்.

அடி முதலியதால் வெளியேறியவளுக்கு வேறு புருஷனுடன் சேர்க்கை யில்லாவிடினும், பத்து நாட்களுக்கு மேல் தள்ளுவதில் என்ன காரணம், என்றால் சொல்லுகிறார்,

பராசரரே:— ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீ பரபுருஷனுடன் சேராதவளாய் வெளியிற் சென்றாலும், காலக்ரமத்தால் அநேகம் புருஷர்களுடன் சேரக்கூடும், என்று ஜ்ஞாதிகள் அவளைத் தள்ளி விடுவார்கள்.

கோபம் முதலிய காரணத்தால் வெளியேறியவள், அப்பொழுது பரபுருஷனுடன் சேருவது இல்லைதான். ஆனாலும், சென்று காலக்ரமத்தால் அநேகம் புருஷர்களிடம் ஸஞ்சரிக்கிறாள், என்று நினைத்துப் பந்துக்கள் அவளைத் தள்ளிவிடுவார்கள். ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீயானாலும் அநேக புருஷர்களிடம் ஸஞ்சரித்தால் அவளுக்கு வேசித்தன்மையுண்டாகின்றது. அதைச்சொல்லுகிறார்,

ப்ரஜாபதி:- எந்த ஸ்த்ரீ ரஹஸ்யத்தில் அநேக புருஷர்களுடன்

வ்யபிசாரிண்யா: க்ருஹப்ரவேசே சுத்திப்ரகார: ॥

யதோக்தாயா ப்ராஹ்மண்யா க்ருஹப்ரவேசே தச்சுத்திப்ரகாரமாஹ பராசர:—

'பும்ஶ்சலீ யதி க்ருஹம் கச்சேத் தத³ஶுத்தம் க்ருஹம் பவேத் । பதிமாத்ருக்ருஹம் யச்ச ஜாரவேஶ்ம ததா யத்க்ருஹம் ॥ உல்லிக்ய தத்க்ருஹம் பஶ்சாத் பஞ்சகவ்யேந ஸேசயேத் । த்யஜேச்ச ம்ருண்மயம் பாத்ரம் வஸ்த்ரம் காஷ்டம் ச ஶோதயேத் ॥ ஸம்பாராந் ஶோதயேத் ஸர்வாந் கோகேஶைஶ்ச பலோத்பவாந் । தாம்ராணி பஞ்சகவ்யேந காம்ஸ்யாநி தஶ பஸ்மபி: ॥ ப்ராயஶ்சித்தம் சரேத் விப்ரோ ப்ராஹ்மணைருபபாதிதம் । கோத்வயம் தக்ஷிணாம் தத்யாத் ப்ராஜாபத்யத்வயம் சரேத் ॥ இதரேஷாமஹோராத்ரம்

சேருகிறுளோ அவள் வ்யபிசாரிணீ என்றும், ப்ரத்யக்ஷவேசீ என்றும் அறியத்தக்கவள்.

வ்யபிசாரிணீ வீட்டில் ப்ரவேசித்தால் சுத்தியின் ப்ரகாரம்.

முன் சொல்லப்பட்ட ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீ வ்யபசாரிணீ வீட்டில் நுழையும் விஷயத்தில் வீட்டிற்குச் சுத்தியின் ப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகிறுர்,

பராசரர்:— வ்யபிசாரிணி ஸ்த்ரீ மற்ற புருஷர்களின் வீட்டை யடைந்தால் அந்த வீடு அசுத்தமாகும். பதியினுடைய வீடு, தாயாரின் வீடு, ஜாரனுடைய வீடு இவைகளில் சென்றுலும் அவைகளும் அசுத்தங்களாகும். அந்த வீட்டைக் கிளறி, பிறகு பஞ்சகவ்யத்தால் நனைக்கவேண்டும். மண்பாத்ரங்களை த்யஜிக்கவேண்டும். வஸ்த்ரங்களையும் கட்டைகளையும் சுத்தி செய்யவேண்டும். பழத்தினுல் உண்டாகிய ஸாமான்களைப் பசுவின் வால் மயிர்களால் சுத்தி செய்யவேண்டும். தாம்ர பாத்ரங்களைப் பஞ்சகவ்யத்தாலும், வெண்கலப்பாத்ரங்களைப் பத்துத் தடவை சாம்பலினுலும் சுத்தி செய்யவேண்டும். ப்ராம்ஹணர்களால் விதிக்கப்பட்ட ப்ராயச்சித்தத்தை ப்ராம்ஹணன் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். இரண்டு பசுக்களைத் தக்ஷிணையாகக்கொடுக்கவேண்டும். இரண்டு ப்ராஜாபத்ய

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌶𑍋𑌧𑌨𑌮𑍍 । 𑌉𑌪𑌵𑌾𑌸𑍈𑌰𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑍈𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌚𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ 𑌜𑌪𑌹𑍋𑌮𑌦𑌯𑌾𑌦𑌾𑌨𑍈𑌃 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌦𑌯𑌃 । 𑌆𑌕𑌾𑌶𑍋 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑌗𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌮𑍇𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌗𑌤𑌂 𑌜𑌲𑌮𑍍 ॥ 𑌨 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌹 𑌦𑌰𑍍𑌭𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌷𑍁 𑌚𑌮𑌸𑌾 𑌯𑌥𑌾' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀 𑌸𑍍𑌵𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌾𑌯 𑌪𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌜𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌽𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍍𑌯𑌵𑌿𑌷𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌚𑌿𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌤𑌿, 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌾𑌧𑍍𑌯𑍁𑌷𑌿𑌤𑌗𑍃𑌹𑌵𑌦𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑌶𑍁𑌚𑌿 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌉𑌲𑍍𑌲𑍇𑌖𑌨𑌂 𑌭𑍂𑌮𑍇𑌃 । 𑌤𑍇𑌨 𑌕𑍁𑌡𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌲𑍇𑌪𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌭𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍋𑌧𑌨𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌨𑌾𑌰𑌿𑌕𑍇𑌲𑌾𑌦𑌿𑌫𑌲𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌗𑍋𑌵𑌾𑌲𑍈𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌨𑌮𑍍 । 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌲𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 । 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 । 𑌕𑌾𑌂𑌸𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯

க்ருச்ரங்களை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். மற்றவைகளுக்கு ஒரு நாள் முழுவதும் பஞ்சகவ்யத்தால் சுத்தி. ப்ராம்ஹணர் முதலிய வர்ணத்தார், உபவாஸம், வ்ரதம், புண்யமான ஸ்நானம், ஸந்த்யோபாஸனம், தேவ பூஜை முதலியவைகள், ஜபம், ஹோமம், தயை, தானம் இவைகளால் சுத்தராகின்றனர். ஆகாசம், வாயு, அக்னி, பூமியில் உள்ள ஜலம் இவைகள் சுத்தங்களே. தர்ப்பங்களும் தோஷத்தை யடைவதில்லை. யாகங்களில் சமஸபாத்ரங்கள்போல்.

சொல்லப்பட்ட வ்யபிசாரிணீ தான் வஸிப்பதற்காகப் புருஷன், தாயார், ஜாரன், தாக்ஷிண்யத்திற்குப் பாத்ரமான மற்றவன் இவர்களுள் யாராவது ஒருவனுடைய வீட்டில் நுழைந்தால், அந்த வீடு சண்டாளனால் வஸிக்கப்பட்ட வீடு போல் மிகவும் அசுத்தமாக ஆகிறது. அவ்விஷயத்தில் பூமியைக் கிளறவேண்டும் அதனால், சுவர் முதலியதை மெழுகுவது முதலியது சொல்லப்படுகிறது. வஸ்த்ரம், கட்டை இவைகளுக்கும், தான்யம் முதலிய வஸ்துக்களுக்கும் த்ரவ்ய சுத்திப்ரகரணத்தில் சொல்லியபடி சுத்தி செய்யவேண்டும். தென்னை முதலியதின் பழங்களால் உண்டாகிய பாத்ரங்களைப் பசுவின் வால் மயிர்களால் சுத்தி செய்யவேண்டும். தாம்ரத்திற்குப் புளி முதலியதால் சுத்தியென்பது முன்பு சொல்லப்பட்டது. இவ்விடத்தில் பஞ்சகவ்யத்தினுல் சுத்தி என்றது விசேஷம்.

த்ராணாம் தஶக்ருத்வோ பஸ்மநா பரிமார்ஜநம் | க்ருஹஸ்வாமீ து
பரிஷத்விநிர்திஷ்டம் ஸதக்ஷிணம் ப்ராஜாபத்யத்வயம் சரேத் |
அந்யேஷாம் து தத்க்ருஹவாஸிநாம் ஏகோபவாஸ: பஞ்சகவ்யப்ரா
ஶநம் ச | தத்க்ருஹவாஸிபிஸ்ஸஹ ஸம்வாஸகர்த்ரூணாம் க்ருஹாந்தர
வாஸிநாம் ப்ராஹ்மணாதீநாம் நிர்திஷ்டோபவாஸாதீநாமேக
தமேந ஶுத்தி: | தத்க்ருஹஸம்பந்திநாமாகாஶாதீநாம் நிர்தோ
ஷத்வாத் ந ப்ரயத்நஸாத்யா ஶுத்திரஸ்தி | தத்ர த்ருஷ்டாந்தோ
யஜ்ஞேஷ்விதி | சிரகாலவாஸவிஷயமிதம் பரிஶோதநம் | ஸக்ருத்
ப்ரவேஶே து உபலேபநாதிபிஶ்ஶுத்திரிதி மாதவீயே ||

ப்ராஹ்மண்யா: ஶ்வபாகாதிஸங்கமே ப்ராயஶ்சித்தம் ||

அகாமதோ சண்டாலஸம்ஸர்கே ப்ராஹ்மண்யா: ப்ராய
ஶ்சித்தமாஹ பராஶர:—

வெண்கலப் பாத்ரங்களைப் பத்துத் தடவை சாம்பலால் தேய்க்க வேண்டும். வீட்டிற்குடையவன் பரிஷத்தால் விதிக்கப்பட்ட தக்ஷிணையுடன் கூடிய இரண்டு ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். அவ்வீட்டிலிருக்கும் மற்றவர்களுக்கு ஒரு நாள் முழுவதும் உபவாஸமும், பஞ்சகவ்ய ப்ராசனமும். அந்த வீட்டிலிருப்பவருடன் ஸஹவாஸம் செய்த வேறுக்ருஹத்திலுள்ள ப்ராம்ஹணர் முதலியவர்க்கும் சொல்லப்பட்ட உபவாஸம் முதலியவைகளுள் ஏதாவது ஒன்றினல் சுத்தி. அந்த வீட்டைச் சேர்ந்த ஆகாசம் முதலியவைகளுக்குத் தோஷமில்லாததால் புருஷப்ரயத்னத்தால் ஸம்பாதிக்கக்கூடிய சுத்தி என்பதில்லை. அதில் உதாஹரணம் யஜ்ஞேஷு என்பது. இவ்விதம் சொல்லிய சுத்தி வெகுகாலம் வஸித்ததைப்பற்றியது. ஒரு தடவை அவள் ப்ரவேசித்த விஷயத்தில் மெழுகுவது முதலியதால் சுத்தி, என்றுள்ளது மாதவீயத்தில்.

ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீக்குச் சண்டாளன் முதலியவர்களைச் சேர்ந்த விஷயத்தில் ப்ராயஸ்சித்தம்.

அபுத்திபூர்வமாய்ச் சண்டாளனின் ஸம்பர்க்கத்தில் ப்ராம்ஹணஸ்த்ரீக்கு ப்ராயஸ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹 𑌸𑌂𑌪𑌰𑍍𑌕𑌂 𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌰𑍀 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌤𑌤𑌃 । 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌶𑌾𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌂 𑌦𑍋𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌆𑌕𑌣𑍍𑌠𑌸𑌂𑌮𑌿𑌤𑍇 𑌕𑍂𑌪𑍇 𑌗𑍋𑌮𑌯𑍋𑌦𑌕𑌕𑌰𑍍𑌦𑌮𑍇 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌹𑌾𑌰𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌸𑌶𑌿𑌖𑌂 𑌵𑌪𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌕𑍌𑌦𑌨𑌮𑍍 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌪𑌵𑌾𑌸𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌵𑍇𑌕𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌜𑌲𑍇 𑌵𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍀𑌲𑌤𑌾𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌪𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌂 𑌫𑌲𑌮𑍍 । 𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌕𑍍𑌵𑌾𑌥𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌜𑍍𑌜𑌲𑌮𑍍 ॥ 𑌏𑌕𑌭𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌵𑌤𑍀 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌚𑌰𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌵𑌸𑌤𑍇 𑌬𑌹𑌿𑌃 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚𑍀𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌭𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍 । 𑌗𑍋𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌶𑌰𑍋𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌕𑌾𑌮𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌸𑌕𑍃𑌦𑍍𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌅𑌬𑍍𑌦𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌮𑍍 । 𑌅𑌸𑌕𑍃𑌦𑍍𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌃 । 𑌸𑌕𑍃𑌦𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌕𑌾𑌮𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 ।

பராசரர்:— எவள் சண்டாளனேடு ஸம்பர்க்கத்தைச் செய்கின்ருளோ, அவள் பத்துப் பேர்களுக்குக் குறையாத பரிஷத்தைச் சேர்த்து, தன்னுடைய பாபத்தைத் தெரிவிக்கவேண்டும். கழுத்தளவுள்ள கிணற்றில் பசுவின் சாணத்தால் கூடிய சேற்றில் அவள் ஒரு நாள் முழுவதும் ஆஹாரம் இல்லாமலிருந்து வெளியேறவேண்டும். சிகையுடன் வபனம் செய்துகொண்டு யாவகான்னத்தைப் புஜிக்க வேண்டும். மூன்று நாள் உபவாஸமிருந்து, ஒரு நாள் முழுவதும் ஜலத்தில் வஸிக்கவேண்டும். சங்கபுஷ்பக் கொடியின் வேர், இலை, பூ, பழம், தங்கம், பஞ்சகவ்யம் இவைகளைக் கொதிக்கச்செய்து அந்த ஜலத்தைக் குடிக்கவேண்டும். பிறகு ரஜஸ்வலையாய் ஆகும் வரையில் ஒருவேளை புஜிக்கவேண்டும். இந்த ப்ராயச்சித்தத்தை அனுஷ்டிக்கும் வரையில் அவள் வெளியில் வஸிக்கவேண்டும். ப்ராயச்சித்தம் அனுஷ்டித்த பிறகு ப்ராம்ஹணர்களைப் புஜிப்பிக்க வேண்டும். இரண்டு பசுக்களைத் தக்ஷிணையாக கொடுக்கவேண்டும். இவ்விதம் சுத்தியைப் பராசரர் சொன்னர்.

புத்திபூர்வமாய் ஒரு தடவைசெய்த ஸம்பர்க்கத்தில் அப்த க்ருச்ரம் ப்ராயச்சித்தம். அடிக்கடி செய்தால் அக்னி ப்ரவேசம்

𑌅𑌬𑍍𑌦𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌨𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍇𑌃 ॥

𑌰𑍇𑌤𑌸𑍍𑌸𑍇𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌸𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌭𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌰𑍇𑌤𑌸𑍍𑌸𑍇𑌕𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃—

'𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 । 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌨𑌾𑌰𑍀 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌨 𑌤𑍁 𑌦𑍂𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌨 𑌦𑍂𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍 = 𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍀𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍋𑌚𑌨𑍀𑌯𑌮𑍍, '𑌰𑍇𑌤𑌸𑍍𑌸𑍇𑌕𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌸𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌸𑌤𑌿 । 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍀 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍇𑌃 ॥

ப்ராயஶ்சித்தம். "ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீக்குப் புத்திபூர்வமாய் ஒரு தடவை சண்டாள ஸம்பர்க்கம் ஏற்பட்டால் அப்த க்ருச்ரம் ப்ராயஶ்சித்தம் எனச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. அடிக்கடியானால், அக்னிப்ரவேசம் ப்ராயஶ்சித்தம்," என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால்,

ரேதஸ்ஸேகாந்தமான ஸம்பர்க்கத்தில் ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லி அதற்குமுன் நிவ்ருத்தியானால், அவ்விஷயத்தில் ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

பராசரர்:—*நான்கு வர்ணத்தாருடைய ஸ்த்ரீகளுக்கும் ப்ராயஶ்சித்தம் சாந்த்ராயணம் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. பூமி எப்படியோ அதுபோல் உள்ளவள் ஸ்த்ரீயும். ஆகையால் அவளைத் தூஷிக்கக்கூடாது (தள்ளக்கூடாது.)*

நான்கு வர்ணத்தாருடைய என்றதில் ப்ராம்ஹணஸ்த்ரீயைத் தவிர்த்த மூன்று வர்ண ஸ்த்ரீகளுக்கு என்று சுருக்கிக்கொள்ள வேண்டும். "ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீ சண்டாள ஸம்பர்க்கத்தில் ரேதஸ்ஸேகத்திற்கு முன்பே நிவ்ருத்தியடைந்தால் நான்கு சாந்த்ராயணங்களை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்" என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால்,

ब्राह्मण्याः म्लेच्छरजकादिसंसर्गे प्रायश्चित्तम् ॥

संवर्तः—

'चण्डालं पुल्कसं म्लेच्छं श्वपाकं पतितं तथा । ब्राह्मणी कामतो गत्वा चान्द्रायणचतुष्टयम् ॥ रजकव्याधशैलूषवेणुचर्मोपजीविनः । ब्राह्मण्यज्ञानतो गत्वा चरेच्चान्द्रायणद्वयम्' इति ॥

गर्भधारणे तु जाबालिः—

'विप्रा ज्ञानाच्चण्डालगर्भिणीं तां दण्डयेन्नृपः । निकृत्य कर्णनासं तु निर्वास्या पत्तनाद्बहिः ॥ राज्ञा कार्यः स्त्रियामेवं न वधः स्त्रीषु संमतः । क्षत्रवैश्यस्त्रियो राजा कारीषवह्निना दहेत्' इति ॥

तदेवं ब्रह्महत्यासुरापानस्वर्णस्तेयगुरुतल्पगामिनां महापातकिनां प्रायश्चित्तानि निरूपि

ப்ராம்ஹணிக்கு ம்லேச்சன், ரஜகன் முதலியவருடன் ஸம்பர்க்கத்தில் ப்ராயஸ்சித்தம்.

ஸம்வர்த்தரோவெனில்:— சண்டாளன், புல்கஸன், ம்லேச்சன், ச்வபாகன், பதிதன் இவர்களை ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீ புத்திபூர்வமாய்ச் சேர்ந்தால், நான்கு சாந்த்ராயண க்ருச்ரங்களை யனுஷ்டிக்க வேண்டும். ரஜகன், வ்யாதன், சைலூஷன், வேணுஜீவி, சர்மஜீவி இவர்களை ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீ அறியாமல் சேர்ந்தால் இரண்டு சாந்த்ராயணங்களை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

கர்ப்பந் தரித்தாலோ, **ஜாபாலி:**— ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீ சண்டாளனைச் சேர்ந்து கர்ப்பம் தரித்தால், அவளை அரசன் தண்டிக்க வேண்டும். காதையும் மூக்கையும் துண்டித்து அவளைப் பட்டணத்துக்கு வெளியில் துரத்தவேண்டும். அரசன் இவ்விதம் வெளியேற்றுவதை மட்டில் செய்யவேண்டும். ஸ்த்ரீகள் விஷயத்தில் கொலை என்பது விதிக்கப்படவில்லை. க்ஷத்ரிய வைச்ய ஸ்த்ரீகளுக்கு அரசன் எரிமுட்டையால் எரிப்பதை விதிக்கவேண்டும்.

இவ்விதம் ப்ரம்ஹஹத்யை, ஸுராபானம், ஸ்வர்ணஸ்தேயம், குருதல்பகமனம் என்ற மஹாபாதகங்களுக்கு ப்ராயஸ்சித்தங்

𑌤𑌾𑌨𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌦𑌿𑌤𑌰𑌹𑌨𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌪𑍇𑌯𑌪𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌤𑍇𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌗𑌮𑍍𑌯𑌾𑌗𑌮𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 ॥

𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌿𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃—

'𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌪𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍇𑌯𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍍𑌵𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌗𑌮𑌃 । 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌤𑌕𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌤𑍈𑌃 𑌸𑌹 ॥ 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌤𑌤𑌿 𑌪𑌤𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌹𑌾𑌚𑌰𑌨𑍍 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌾 𑌮𑌦𑍍𑌯𑌪𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌤𑌲𑍍𑌪𑌗𑌃 ॥ 𑌏𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌿𑌨𑍋 𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍈𑌃 𑌸𑌹 𑌸𑌂𑌵𑌸𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌿𑌣 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍, '𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌪𑌤𑌿𑌤𑍇𑌨𑍈𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌃 । 𑌸 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

கள் சொல்லப்பட்டன. ப்ரஸங்க வசத்தால் மற்ற வதத்திற்கும், குடிக்கக்கூடாதவைகளைக் குடித்ததிற்கும், மற்ற திருட்டுக்கும், சேரக்கூடாத ஸ்த்ரீகளைச் சேர்ந்ததற்கும் ப்ராயஶ்சித்தங்கள் சொல்லப்பட்டன.

சேர்க்கைக்கு மஹாபாதகத் தன்மையைப்பற்றிய விசாரம்.

இனி, மஹாபாதகிகளுடன் சேருவதற்கு ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்படுகிறது. மஹாபாதகிகளுடன் சேர்ந்தவனுக்கு மஹாபாதகியின் தன்மை சொல்லப்பட்டுள்ளது,

மனு யாஜ்ஞவல்க்யர் முதலியவர்களால்:- "ப்ரம்ஹஹத்யை, ஸுராபானம், ஸ்வர்ணஸ்தேயம், குருதல்பகமனம் இவைகளை மஹாபாதகங்கள் என்கின்றனர். அவர்களுடன் சேர்வதும் மஹாபாதகம் என்கின்றனர். பதிதனோடுகூட ஒரு வர்ஷம் சேர்பவன் பதிதனாகிறான். ப்ரம்ஹஹத்தி செய்தவன், மத்யபானம் செய்தவன், ஸ்வர்ணஸ்தேயம் செய்தவன், குருதல்பகாமீ இவர்கள் மஹாபாதகிகளாவர். அவர்களுடன் எவன் கூடியிருப்பவனோ அவனும் மஹாபாதகி," என்று.

ஸம்ஸர்க்கம் செய்தவனுக்கும் அந்தந்தப் பாதகிக்குச் சொல்லப்பட்ட ப்ராயஶ்சித்தம் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. "இந்த மஹாபாதகி

𑌏𑌤𑌦𑍍𑌯𑍁𑌗𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍 । 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌕𑌲𑌿𑌯𑍁𑌗𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌧𑌾𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 । 𑌕𑌲𑌿𑌯𑍁𑌗𑍇 𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌦𑍋𑌷𑌾𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌧𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍈𑌵 𑌪𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌥𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌪𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌰𑌵𑍇𑌣𑌾𑌹 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃—

'𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌷𑌣𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇𑌨 𑌚 । 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌕𑌲𑍌 𑌪𑌤𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 । 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌯𑍁𑌗𑍇 𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑍇 𑌕𑍁𑌲𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌲𑍌 𑌯𑍁𑌗𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

களுள் எந்தப் பாதகியுடன் எந்த மனிதன் ஸம்ஸர்க்கத்தையடைகின்ருனே, அவன் அந்த மஹாபாதகிக்குச் சொல்லப்பட்ட ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும், ஸம்ஸர்க்க பாபத்தைப் போக்குவதற்கு," என்று.

இது மற்ற யுகங்களைப் பற்றியது. ஆகையாலேயே கலியுக தர்மங்களைச் சொல்லுவதில் ப்ரவ்ருத்தித்துள்ள பராசரர், ப்ரம்ஹஹத்யை முதலிய நான்கு மஹாபாதகங்களுக்கும் ப்ராயஶ்சித்தங்களைச் சொன்னார். கலியுகத்தில் ஸம்ஸர்க்கத்திற்குத் தோஷமில்லை என்று அபிப்ராயப்பட்டு ஸம்ஸர்க்கத்திற்கு ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லவில்லை.

பாப கர்மத்திற்கே பதிதத் தன்மைக்குக் காரணத் தன்மையை நிரூபித்தல்.

அவ்விதம் செய்கையால் பதிதத் தன்மையை ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லுகிருர்,

பராசரர்:- க்ருதயுகத்தில் பதிதனுடன் ஸம்பாஷிப்பதாலேயே பதிதனுவான். த்ரேதாயுகத்தில் தொடுவதினுலும் பதிதனுவான். த்வாபரயுகத்திலோவெனில் அவனுடைய அன்னத்தைப் புஜித்தால் பதிதனுவான். கலியுகத்தில் பாபகர்மத்தைச் செய்தால் பதிதனுவான். க்ருதயுகத்தில் பாபியிருக்கும் தேசத்தைப் பரிஹரிக்க வேண்டும், த்ரேதாயுகத்தில் அவனிருக்கும் க்ராமத்தைப் பரிஹரிக்க வேண்டும். த்வாபர யுகத்தில் பாபியின் குலம் ஒன்றைமட்டில்

𑌸𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑍁𑌃—

'𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌪𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍇𑌯𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍍𑌵𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌗𑌮𑌃 । 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌕𑌲𑍌 𑌯𑍁𑌗𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌾𑌦𑍇𑌵𑌕𑌾𑌰𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌿𑌣𑍋 𑌨 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 ॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌕𑌾𑌮𑌧𑍇𑌨𑍌—

'𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌦𑍋𑌷𑍋 𑌨𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌲𑍌 । 𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌦𑍋𑌷𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌪𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇—

𑌕𑌲𑍌 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌨𑍀𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌣𑍇 '𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌦𑍋𑌷𑌃 𑌪𑌾𑌪𑍇𑌷𑍁' 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌠𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌕𑌲𑍌 𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌪𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑌾 ॥

𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌦𑍋𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌹 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃—

பரிஹரிக்கவேண்டும். கலியுகத்தில் பாபம் செய்தவனை மட்டில் பரிஹரிக்கவேண்டும்.

ஸுமந்து:— "ப்ரம்ஹஹத்யை, ஸுராபானம் ஸ்வர்ணஸ்தேயம், குருதல்பகமனம் என்ற இந்த நான்கே கலியுகத்தில் மஹா பாதகங்களெனப்படுகின்றன," என்று. இந்த வசனத்தில் நான்கு என்றதாலும், 'ஏவ' என்றதாலும், மஹாபாதகி ஸம்ஸர்க்கம் செய்தவனுக்கு மஹாபாதகித்வம் இல்லை.

ஸம்ருதிகாமதேனுவில்:— கலியுகத்தில் மஹாபாதகிகளுடன் ஸம்ஸர்க்கம் செய்வது தோஷமாகாது. "ஸ்வர்ணஸ்தேயம் செய்தவன் முதலியவருடன் ஸம்ஸர்க்க தோஷமும், மஹா பாபத்திற்கு ப்ராயஶ்சித்தமும் இல்லை," என்று.

அவ்விதமே **ஓர் ஸம்ருதியில்:-** கலியுகத்தில் வர்ஜிக்கவேண்டியவைகளைப் படிக்குமிடத்தில் "மஹா பாதகிகளிடம் சேருவதில் தோஷமும்" என்று படிக்கப்பட்டுள்ளது.

கலியுகத்தில் மஹாபாதகி ஸம்ஸர்க்கத்திற்குப் பாபத்திற்கு மட்டில் காரணத்தன்மை.

ஸம்ஸர்க்கதோஷத்திற்குப் பதிதத் தன்மைக்குக் காரணம் என்பது இல்லாவிடினும், பாபத்திற்கு மட்டில் காரணத்தன்மை இருக்கின்றது என்கிறார்,

ஆஸநாச்சயநாத்யாநாத் ஸம்பாஷாத் ஸஹபோஜநாத் ।
ஸங்க்ராமந்தி ஹி பாபாநி தைலபிந்துரிவாம்பஸி' இதி ॥

தத்ர ப்ராயஶ்சித்தமாஹ ஸ ஏவ—

ஸம்ஸர்க்கமாசரேத்விப்ர: பதிதாதிஷ்வகாமத: । பஞ்சாஹம் வா தசாஹம் வா த்வாதசாஹமதாபி வா ॥ மாஸார்த்தம் மாஸமேகம் வா மாஸத்வயமதாபி வா । அப்தார்த்தமப்தமேகம் வா தத ஊர்த்வம் சைவ தத்ஸம: ॥ த்ரிராத்ரம் ப்ரதமே பக்ஷே த்விதீயே க்ருச்ச்ரமாசரேத் । த்ருதீயே சைவ பக்ஷே து க்ருச்ச்ரம் ஸாந்தபநம் சரேத் ॥ சதுர்த்தே தசராத்ரம் ஸ்யாத் பராக: பஞ்சமே மத: । குர்யாச்சாந்த்ராயணம் ஷஷ்டே ஸப்தமே த்வைந்தவத்வயம் ॥ ஶுத்த்யர்த்தமஷ்டமே சைவ ஷண்மாஸாந் க்ருச்ச்ரமாசரேத் । பக்ஷஸங்க்யாப்ரமாணேந ஸுவர்ணாந்யபி தக்ஷிணா' இதி ॥

பராசரர்:—சேர்ந்து உட்காருவதாலும், படுப்பதாலும், போவதாலும், பேசுவதாலும், சேர்ந்து சாப்பிடுவதாலும் பாபியின் பாபங்கள் சேருபவனிடத்தில் சேருகின்றன. ஜலத்தில் எண்ணெயின் துளிபோல். அவ்விஷயத்தில் ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

பராசரரே:— "ப்ராம்ஹணன் பதிதன் முதலியவர்களிடத்தில் ஐந்து நாளாவது, பத்து நாளாவது, பன்னிரண்டு நாளாவது, பாதி மாஸமாவது, ஒரு மாஸமாவது, இரண்டு மாஸமாவது, ஆறு மாஸமாவது, ஒரு வர்ஷமாவது, அதற்கு மேலாவது அறியாமையால் ஸம்ஸர்க்கம் செய்வானாகில் அவனுக்கு ஸமனாவான். ஐந்து நாளானால், மூன்று நாள் உபவாஸம். பத்து நாளானால், ஒரு ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம். பன்னிரண்டு நாளானால், ஏழு நாள் ஸாந்தபன க்ருச்ரம். பதினைந்து நாளானால், பத்துநாள் உபவாஸம். ஒரு மாஸமானால், பராக க்ருச்ரம். இரண்டு மாஸமானால், சாந்த்ராயண க்ருச்ரம். ஆறு மாஸமானால், இரண்டு சாந்த்ராயண க்ருச்ரம். ஒரு வர்ஷத்துக்குக் கொஞ்சம் குறைவானால், ஆறு மாஸம் க்ருச்ரங்கள் (இது பதினைந்து ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரங்களாகும்) என்று ப்ராயஶ்சித்தம். இத்துடன் ஒன்று முதல் சொல்லப்பட்டப் எட்டுப் பக்ஷங்களிலும் முறையே ஒன்று இரண்டு முதலிய ஸ்வர்ணங்களையும் தக்ஷிணையாய்க் கொடுக்கவேண்டும்." (ஸ்வர்ணத்தின் நிறை முன்பே சொல்லப்பட்டுள்ளது.)

𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑌣𑌂 = 𑌸𑌹𑌶𑌯𑌨𑌾𑌦𑌿, '𑌏𑌕𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌾𑌣𑍍𑌡𑌪𑌕𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍। 𑌯𑌾𑌜𑌨𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌨𑍇 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌸𑌹𑌭𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍॥ 𑌨𑌵𑌧𑌾 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑍋𑌽𑌧𑌮𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹' 𑌇𑌤𑌿 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍॥ 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇, '𑌪𑌤𑌿𑌤𑍋𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌤𑍍॥

𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌹𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃। 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍। 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌤𑍁 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍। 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌤𑍁 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑌨𑌮𑍍। 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑌨𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇। 𑌅𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌸𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌰𑍂𑌪𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑌶𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍। 𑌐𑌨𑍍𑌦𑌵𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 = 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍। 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑍂𑌨𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌰𑍂𑌪𑌷𑍍𑌷𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌃।

ஸமாசரணம் என்பது சேர்ந்து படுப்பது முதலியது. "ஒரே படுக்கையில் படுப்பது, ஒரே ஆஸனத்தில் உட்காருவது, ஒரு பங்க்தியில் உட்காருவது, ஒரு பாத்ரத்தில் பக்குவம் செய்வது, ஒரு பங்க்தியில் சேர்ந்து அன்னத்தைப் புஜிப்பது, யாகம் செய்விப்பது, வேதத்தைக் கற்பிப்பது, விவாஹாதிகள் செய்வது, சேர்ந்து புஜிப்பது என்று ஒன்பது விதமாய் ஸங்கரம் என்பது சொல்லப்பட்டுள்ளது. இந்த ஸங்கரத்தைப் பாபிகளுடன் செய்யக் கூடாது" என்று ப்ருஹஸ்பதி சொல்லியிருப்பதால். 'பதிதாதிஷு' என்பதிலுள்ள 'ஆதி' என்ற சப்தத்தால் பதிதனின் புத்ரன் முதலியவர்கள் சொல்லப்படுகின்றனர். "பதிதனிடத்தினின்று உண்டானவன் பதிதனாகிறான்" என்று அவனை வஸிஷ்டர் நிந்தித்திருப்பதால்.

முதல்பக்ஷம் ஐந்துநாள் ஸம்ஸர்க்கம் செய்வது. அது விஷயத்தில் மூன்றுநாள் உபவாஸத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும். இரண்டாவது பக்ஷத்திலோவெனில், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம். மூன்றாவது பக்ஷத்திலோவானால், ஸாந்தபன க்ருச்ரம். இவ் விஷயத்தில் ஸாந்தபனம் என்பது ஏழு நாள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அரைமாஸம் ஸம்ஸர்க்கம் செய்வது நான்காவது பக்ஷம். அதில் பத்து நாள் உபவாஸத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஐந்தவ த்வயம் என்பது இரண்டு சாந்த்ராயணம். கொஞ்சம் குறைந்த வர்ஷம்

अत्र षण्मासात् कृच्छ्रमाचरेत् । षट्सु मासेषु प्राजापत्यकृच्छ्राणि पञ्चदश सम्पद्यन्ते ॥

वर्षादूर्ध्वसंसर्गे तु 'समं पातकिनः स्या'दिति वचनात् तस्य प्रायश्चित्तार्धं द्रष्टव्यम् ॥ सर्वेष्वपि पक्षेषु यथोक्तं प्रायश्चित्तमनुष्ठाय तदङ्गत्वेन दक्षिणा दातव्या । तत्र पञ्चरात्रसंसर्गे प्रथमे पक्षे सुवर्णमेकम्, दशरात्रसंसर्गे सुवर्णद्वयम् । एवमेवेतरेष्वपि पक्षेषूहनीयम् ॥

कूर्मपुराणेऽपि—

'पक्षसंसर्गे तु उपवासान् दशाचरेत् । पराकं माससंसर्गे चान्द्रं मासत्रये व्रतम् ॥ षाण्माससंसर्गे चान्द्रायणद्वयम् । किञ्चिदूनाब्दसंसर्गे षाण्मासं कृच्छ्रमाचरे'दिति ॥

வரை ஸம்ஸர்க்கம் செய்வது எட்டாவது பக்ஷம். இவ் விஷயத்தில் ஆறு மாஸம் வரை க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஆறு மாதங்களில் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரங்கள் பதினைந்து ஆகின்றன.

ஸம்ஸர்க்கம் ஒரு வர்ஷத்துக்குமேல் ஆனால், "ஸம பாதகத்தில் பாதகியின் பாதி ப்ராயஶ்சித்தம்" என்று வசனமிருப்பதால், அவனுக்கு அந்தப் பாதகியின் ப்ராயஶ்சித்தத்தின் பாதி ப்ராயஶ்சித்தம் என்றறியவேண்டும். எல்லாப் பக்ஷங்களிலும் அதற்கு விதிக்கப்பட்ட ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டித்து, அதற்கு அங்கமாகத் தக்ஷிணையையும் கொடுக்கவேண்டும். அதில், ஐந்து நாள் ஸம்ஸர்க்கமானால், ஒரு ஸ்வர்ணம். பத்து நாள் ஸம்ஸர்க்கமானால், இரண்டு ஸ்வர்ணம். இவ்விதம் மற்ற பக்ஷங்களிலு மறியவேண்டும்.

கூர்மபுராணத்திலும்:— பதிதனுடன் பதினைந்து நாள் சேர்ந்தால், பத்து நாள் உபவாஸம். ஒரு மாஸமானால், பராக க்ருச்ரம். மூன்று மாஸமானால், சாந்த்ராயண க்ருச்ரம். ஆறு மாஸமானால், இரண்டு சாந்த்ராயணம். கொஞ்சம் குறைந்த ஒரு வர்ஷமானால், ஆறு மாஸம் க்ருச்ரம் அனுஷ்டிக்கப்படவேண்டும்.

𑌗𑍋𑌚𑌰𑍍𑌮𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃-

'𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌶𑌤𑌂 𑌸𑍈𑌕𑌵𑍃𑌷𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍𑌯𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌶𑌗𑍁𑌣𑌿𑌤𑌂 𑌗𑍋𑌚𑌰𑍍𑌮𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌨𑍋𑌵𑌾𑌕𑍍𑌕𑌾𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌜𑍈𑌃 । 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌗𑍋𑌚𑌰𑍍𑌮𑌦𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑍈𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌏𑌕𑌵𑍃𑌷𑍇𑌣 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌗𑍋𑌶𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌣𑌾𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌰𑌣𑌾𑌯 𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑌮𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇, 𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍂𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑍋 𑌦𑌶𑌗𑍁𑌣𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌗𑍋𑌚𑌰𑍍𑌮𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨𑌾𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌶𑌂𑌸𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌭𑌿𑌶𑌂𑌸𑌨𑍇 𑌦𑍋𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃-

'𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌶𑌂𑌸𑌿𑌨𑍋 𑌦𑍋𑌷𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌃 𑌸𑌮𑍋 𑌭𑍂𑌤𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃 ।

கோசர்ம க்ஷேத்ர லக்ஷணம்.

மஹாபாதகங்களுக்கு ஸாமான்யமான ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார், **பராசரர்**:— "ஒரு காளையுடன் கூடிய நூறு பசுக்கள் எந்த இடத்தில் கட்டப்படாமல் நிற்கக்கூடுமோ, அந்த இடம் பத்து மடங்காக்கப்பட்டால் எவ்வளவோ அவ்வளவு ஸ்தலம் கோசர்மம் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. இந்த கோசர்ம மாத்ரமுள்ள பூமியைத் தானம் செய்பவன் ப்ரம்ஹஹத்யாதி பாபங்களுடன் கூடியவனாயினும், மனஸ் வாக் தேஹம் இவைகளின் கார்யங்களாலுண்டாகிய எல்லாப் பாபங்களாலும் விடுபடுவான்" என்று.

ஒரு காளையுடன் கூடிய நூறு பசுக்கள் கட்டப்படாமல் இளைப்பாறுவதற்கு எவ்வளவு இடத்தை ஆக்ரமித்து இருக்குமோ, அவ்வளவு உள்ள பூமியின் ப்ரதேசம் பத்து மடங்கானால் கோசர்மம் என்ற சப்தத்தால் சொல்லப்படுகிறது.

பொய்யான அபவாதத்தில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

அபவாதத்தில் பாபத்தையும் ப்ராயஶ்சித்தத்தையும் சொல்லுகிறார்,

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— பொய்யாகப் பிறரிடம் அபவாதம் சொல்பவ

மித்யாபிஶஸ்ததோஷம் ச ஸமாதத்தே ம்ருஷா வதந் ॥ மஹாபாபோபபாபாப்யாம் யோऽபிஶம்ஸேந்ம்ருஷா பரம் । அப்பக்ஷோ மாஸமாஸீத ஸ ஜாபீ நியதேந்த்ரிய: ॥ அபிஶஸ்தோ ம்ருஷா க்ருச்ச்ரம் சரேதாக்நேயமேவ வா । நிர்வபேத்து புரோடாஶம் வாயவ்யம் பஶுமேவ வா' இதி ॥

அத்ரி:—

'பதிதம் பதிதேத்யுக்த்வா சோரம் சோரேதி வா புந: । வசநாத்துல்யதோஷ: ஸ்யாந்மித்யா த்விர்தோஷதாம் வ்ரஜேத்' இதி ॥

கௌதம:—

'ப்ராஹ்மணஸ்யாபிஶம்ஸநே தோஷஸ்தாவாந் த்விரநேநஸி துர்பலஹிம்ஸாயாம் சாவிமோசநே ஶக்தஶ்சேத்' இதி ॥

போதாயந:—

'மித்யாபிஶம்ஸநே க்ருச்ச்ர: தத்வதேவாபிஶம்ஸித:' இதி ॥

னுக்குப் பாபம் இரண்டு மடங்காகும். உண்மையானல், ஸமமான பாபமுண்டாகும். பொய்யாக அபவாதம் சொல்பவன் பொய்யாகக் குற்றம் சொல்லப்பட்டவனுடைய பாபத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறான். எவன் பிறனை மஹாபாபம் அல்லது உபபாபம் இவைகளால் பொய்யாகத் தூஷிக்கின்றானோ, அவன் ஒரு மாஸம் முழுவதும் ஜலத்தைமட்டில் உட்கொள்பவனாய், இந்த்ரியங்களை யடக்கியவனாய், சுத்தவதீமந்த்ர ஜபசீலனாய், இருக்கவேண்டும். பொய்யாகத் தோஷம் சொல்லப்பட்டவன் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். அல்லது ஆக்னேயமான புரோடாசத்தாலாவது, வாயவ்ய புரோடாசத்தாலாவது யஜிக்கவேண்டும். அல்லது வாயவ்ய பசுவினாலாவது யஜிக்கவேண்டும்.

மனு:— பதிதனைக் குறித்து "பதிதா" என்று சொன்னலாவது, திருடனை, "திருடா" என்று சொன்னலாவது, அவனுக்கு ஸமமான பாபத்தை அடைபவனாவான். பொய்யானல் இரண்டு மடங்கு பாபமுடையவனாவான்.

கௌதமர்:— ப்ராம்ஹணனைப் பாபி என்று நிந்தித்தால் அவனுக்கு ஸமபாதகனாவான். அவன் பாபியல்லாதவனாகில் இரண்டு மடங்கு பாபத்தையடைவான். துர்ப்பலனைப் பிறன் ஹிம்ஸிக்கும் பொழுது சக்தியுள்ளவன் அவனை விடுவிக்காவிடில் பாபியாவான்.

போதாயனர்:— பொய்யாய் அபவாதம் சொன்னல் ப்ராஜாபத்ய

मरीचिः—

'स्तेयं वा व्यभिचारो वा ब्रह्महत्या वाऽपवादस्तु सर्वथा । इति यो वदते साधून् स मिथ्यापवादवान् द्विजः ॥ देवकार्येषु पित्र्येषु ह्यनर्हो मिथ्यया वदन् । सत्ये तु पापी स्यान्मिथ्या द्विगुणं भवेत् ॥ तस्य पापविशुद्ध्यर्थं प्रायश्चित्तं महत्तरम् । विप्रेषु तप्तकृच्छ्रं स्यादङ्गनासु च कायिकम् ॥ बालवृद्धातुरेष्वेवं वदन् पराकमेव च । क्षत्रियादिषु सर्वेषु प्राजापत्यमुदीरितम्' इति ॥

गालवः—

'मिथ्यापवादे नावद्धो ह्यभिशस्त इतीरितः । पापे सति न वा लोके वादस्सर्वैस्तु मन्यते ॥ सर्वदा

க்ருச்ரம் ப்ராயஶ்சித்தம். உண்மையானல் பாதி ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம்.

மரீசி:— ஸ்வர்ணஸ்தேயம், வ்யபிசாரம், ப்ராம்ஹஹத்தி, இவை இருக்கின்றன என்று எவன் ஸாதுக்களைத் தூஷிக்கின்றானே அவன் பொய் சொல்பவனுவான். அவன் தேவ பித்ரு கார்யங்களில் அர்ஹனல்லாதவனுவான். அபவாதம் உண்மையானல் அவன் பாபிக்கு ஸமனுவான். அபவாதம் பொய்யாக இருந்தால் இரண்டு மடங்கு பாபமுடையவனுவான். அந்தப் பாபத்தைப் போக்குவதற்குப் பெரிய ப்ராயச்சித்தம் அனுஷ்டிக்கப்படவேண்டும். ப்ராம்ஹணர்கள் விஷயத்தில் அபவாதம் சொன்னல் தப்த க்ருச்ரம் ப்ராயஶ்சித்தம். ஸ்த்ரீகள் விஷயத்திலானல் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம். பாலர், வ்ருத்தர், வ்யாதியுள்ளவர் இவர்கள் விஷயத்திலானல், பராக க்ருச்ரம் ப்ராயஶ்சித்தம். க்ஷத்ரியர் முதலிய மற்ற எல்லோரிடத்திலுமானல் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம் ப்ராயஶ்சித்தமாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

காலவர்:— பொய்யான பாபத்திலானல் கட்டப்பட்டவன் அபிசஸ்தன் எனப்படுகிறான். பாபம் இருக்கின்றதோ இல்லையோ உலகில் வார்த்தை எல்லோராலும் மதிக்கப்படுகிறது. ஜனங்களால் எப்பொழுதும் நிந்திக்கப்பட்டவன் ஹவ்யகவ்யங்களில் (தேவபித்ரு கார்யங்களில்) அர்ஹனல்லாதவனுகிறான். ஆகையால்

ஹவ்யகவ்யேஷு நிந்திதஸ்ஸர்வதா ஜநை: । தஸ்ய தேஹவிஶுத்த்யர்த்தம் ப்ராஜாபத்யம் சரேத் த்விஜ: ॥ ததஶ்ஶுத்தோ பவேத்ஸத்ய மித்யாரோபே விப்ரவாஜ்ஞவ: । தோஷஸ்து விஷயே யத்ர தத்ரோக்தாம் நிஷ்க்ருதிம் சரேத்' இதி ॥ தோஷஸ்ய ஸத்யே ஶாஸ்த்ரோக்தம் ப்ராயஶ்சித்தம் கார்யமித்யர்த: ॥

அஸக்ருதபிஶம்ஸநே து ஶங்க:—

'நாஸ்திகோ நாஸ்திகவ்ருத்தி: க்ருதக்ந: கூடவ்யவஹாரீ மித்யாபிஶம்ஸீத்யேதே பஞ்சவர்ஷாணி ப்ராஹ்மணக்ருஹே பைக்ஷம் சரேயு:' இதி ॥

யத்து நாஸ்திகவிஷயே வஸிஷ்டவசநம்—

'நாஸ்திக: க்ருச்ச்ரம் த்வாதஶராத்ரம் சரித்வா விரமேந்நாஸ்திக்யாத் நாஸ்திகவ்ருத்திரதிக்ருச்ச்ரம்' இதி, தத் ஸக்ருத்கரணவிஷயமிதி மாதவீயே ॥

அவன் தேஹ சுத்திக்காக ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும். அபவாதம் பொய்யானால் இந்த ப்ராயச்சித்தத்திற்குப் பிறகு சுத்தனுவான். தோஷம் உண்மையானால் சாஸ்த்ரத்தில் சொல்லப்பட்டபடி ப்ராயச்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

அடிக்கடி தோஷம் சொன்னால்,

சங்கர்:— நாஸ்திகன், நாஸ்திக வ்ருத்தியுடையவன், நன்றியை மறந்தவன், பொய்யாய் வ்யாபாரம் செய்பவன், பொய்யாய் அபவாதம் சொல்பவன் என்ற இவர்கள் ஐந்து வர்ஷம் வரையில் ப்ராம்ஹணரின் க்ருஹத்தில் பிக்ஷை வாங்கவேண்டும்.

ஆனால் நாஸ்திகன் விஷயத்தில்,

வஸிஷ்டர்:— "நாஸ்திகன் பன்னிரண்டு நாள் க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டித்து, நாஸ்திகத் தன்மையை விடவேண்டும். நாஸ்திக வ்ருத்தியையுடையவனேயெனில் அதிக்ருச்ரத்தை யனுஷ்டித்து அதை விடவேண்டும்" என்று உள்ளதேயெனில், அது ஒரு தடவை செய்ததைப் பற்றியது, என்றுள்ளது மாதவீயத்தில்.

ब्राह्मणावगोरणादौ प्रायश्चित्तम् ॥

ब्राह्मणावगोरणादौ प्रायश्चित्तमाह पराशरः—

'अवगूर्य त्वहोरात्रं त्रिरात्रं क्षितिपातने । अतिकृच्छ्रं च रुधिरे कृच्छ्रोऽभ्यन्तरशोणिते' इति ॥

अवगूर्य = वधायोद्यम्य दण्डमुष्ट्यादिनेति शेषः । भूमौ निपात्य त्रिरात्रमिति शेषः । प्रहारेण रुधिरे निर्गते अतिकृच्छ्रं चरेत् । अनिर्गतं रुधिरमन्तरेव स्थित्वा विष्व नीलीभूतं चेत् कृच्छ्रम् इत्यर्थः ॥

एतच्च कलियुगाभिप्रायम्, 'कलौ पाराशराः स्मृताः' इति स्मरणात् ॥

युगान्तरे तु मनुः—

'अवगूर्य त्वब्दशतं सहस्रमभिहत्य तु । जिघांसया ब्राह्मणस्य नरकं प्रतिपद्यते ॥ शोणितं यावतः पांसून् संगृह्णाति द्विजन्मनः । तावन्त्यब्दसहस्राणि

ப்ராம்ஹணனைத் தடி முதலியதால் ஓங்கினால் ப்ராயஶ்சித்தம்.

ப்ராம்ஹணனைக் குறித்து, தடி முதலியதால் ஓங்குவது முதலியதில் ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லுகிறார்,

பராசரர்:— ப்ராம்ஹணனைக் குறித்து அடிப்பதற்காகக் கழி முதலியதை ஓங்கினால், ஒரு நாள் முழுவதும் உபவாஸம் ப்ராயஶ்சித்தம். அடித்து பூமியில் தள்ளினால், மூன்று நாள் உபவாஸம் ப்ராயஶ்சித்தம். அடித்ததால் ரக்தம் வெளிவந்தால் அதிக்ருச்ரம் ப்ராயஶ்சித்தம். ரக்தம் வெளி வராமல் உள்ளேயே கட்டப் பட்டிருந்தால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம் ப்ராயஶ்சித்தம்.

இவ்விதம் சொல்லியது கலியுகத்தைப் பற்றியது. "கலியில் பராசரர் சொல்லிய தர்மங்கள் முக்யங்கள்" என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால். மற்ற யுகத்திலோவெனில்,

மனு:— ப்ராம்ஹணனை அடிப்பதற்காகத் தண்டத்தை ஓங்கினால் நூறு வர்ஷங்களும், அடித்தால் ஆயிரம் வர்ஷங்களும் நரகத்தை யடைவான். அடிக்கப்பட்ட ப்ராம்ஹணனின் ரக்தம் பூமியில் வீழ்ந்து எவ்வளவு பூமி துளிகளை க்ரஹிக்கின்றதோ அவ்

𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌨𑌰𑌕𑍇 𑌵𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌅𑌵𑌗𑍂𑌰𑍍𑌯 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌮𑌤𑌿𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑌨𑍇 । 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍌 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌤 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌶𑍋𑌣𑌿𑌤𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿—

'𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋𑌦𑍍𑌗𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌿𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍋 𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑌨𑍇 । 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍋𑌽𑌸𑍃𑌕𑍍𑌪𑌾𑌤𑍇 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌶𑍋𑌣𑌿𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌬𑍋𑌧𑌾𑌯𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿—

'𑌅𑌵𑌗𑍂𑌰𑍍𑌯 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌮𑌤𑌿𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑌨𑍇 । 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌲𑍋𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍇 ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑍈𑌵𑌾𑌵𑌗𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌤 𑌨 𑌚 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌤 𑌶𑍋𑌣𑌿𑌤𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃—

'𑌹𑍁𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌚 𑌗𑌰𑍀𑌯𑌸𑌃 । 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌨𑌹𑌶𑍍𑌶𑍇𑌷𑌮𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

வளவு ஆயிரம் வர்ஷங்கள் வரையில் நரகத்தையடைவான். ஓங்கினால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தையும், அடித்துக் கீழே தள்ளினால் அதி க்ருச்ரத்தையும், ப்ராம்ஹணனின் தேகத்தில் ரக்தத்தை வெளியாக்கினால் ப்ராஜாபத்யக்ருச்ரம், அதிக்ருச்ரம் இவைகளை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

யாஜ்ஞவல்க்யரும்:— ப்ராம்ஹணனைக் குறித்துக் கழியை ஓங்கினால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரமும், கீழே தள்ளினால், அதிக்ருச்ரமும், ரக்தத்தை வெளியாக்கினால் க்ருச்ராதிக்ருச்ரமும், ரக்தம் வெளிவராமல் உள்ளேயே கட்டப்பட்டிருந்தால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரமும் ப்ராயச்சித்தமாகும்.

போதாயனரும்:- ப்ராம்ஹணனைக் குறித்துக் கழியை ஓங்கினால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரமும், கீழே தள்ளினால் அதிக்ருச்ரமும், ரக்தத்தை வெளிவரச் செய்தால் சாந்த்ராயணமும் ப்ராயச்சித்தமாகும். ஆகையால் கழியை ஓங்கக்கூடாது. ரக்தத்தையும் வெளியாக்கக் கூடாது.

ப்ராம்ஹணனை அவமதித்தால் ப்ராயச்சித்தம்.

பராசரர்:— ப்ராம்ஹணன் விஷயத்தில் ஹுங்காரத்தைச்

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌹𑍁𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌯𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌵𑌾 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌵𑍁𑌭𑍌 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌸𑍍𑌤𑌮𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌹𑌾𑌰𑍌 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌅𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑌨𑍇𑌨 𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌤𑌾𑌡𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌾𑌡𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃—

"𑌤𑌾𑌡𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍃𑌣𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌂 𑌬𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌾𑌸𑌸𑌾 । 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌪𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍" 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌪𑌾𑌤𑍇𑌨𑍋𑌪𑌵𑌾𑌸𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑍁𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌮𑌨𑍁𑌃—

𑌹𑍁𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌚 𑌗𑌰𑍀𑌯𑌸𑌃 ।

சொன்னாலும், பெரியவனுக்கு நீ என்ற சப்தத்தைச் சொன்னாலும், ஸ்நானம் செய்து, மீதியுள்ள பகல் முழுவதும் நின்றுகொண்டிருந்து அவமதிக்கப்பட்டவனை நமஸ்கரித்துப் ப்ரார்த்தித்துத் தெளிவிக்க வேண்டும்.

வேதம் அறிந்த ப்ராம்ஹணனைக் குறித்து எவன் ஹுங்காரத்தை உபயோகிக்கின்றானோ, எவன் வயதினாலோ, வித்யையினாலோ பெரியவனாய் உள்ளவனைக் குறித்து, ஏக வசனத்தை (நீ என்ற பதத்தை) உபயோகிக்கின்றானோ, அவ்விருவரும் ஸ்நானம் செய்து அஸ்தமயம் வரையில் ஆஹாரமில்லாமலிருந்து, ராத்ரியில் நமஸ்காரத்தால் அவனை மன்னிக்கும்படி கோரவேண்டும், என்பது பொருள்.

ப்ராம்ஹணனை அடிப்பது முதலியதில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

பராசரர்:— "ப்ராம்ஹணனைப் புல்லினாலாலும் அடித்தாலும், வஸ்த்ரத்தால் கழுத்தில் கட்டினாலும், வாதத்தால் ஜயித்தாலும் அவனை நமஸ்கரித்து மன்னிப்பைக் கோரவேண்டும்", என்று. நமஸ்கரித்து என்பதால் உபவாஸமும் சொல்லப்படுகிறது. அவ்விதமே,

மனு:—ப்ராம்ஹணன் விஷயத்தில் ஹுங்காரத்தைச் சொன்னாலும், பெரியவர் விஷயத்தில் நீ என்று சொன்னாலும், ஸ்நானம்

ஸாஷ்டாங்கம் ப்ரணம்யைஷ அபிவாத்ய ப்ரஸாதயேத் ॥ தாடயித்வா த்ருணேநாபி கண்டே வா பத்த்வா வாஸஸா । விவாதே வா விநிர்ஜித்ய ப்ரணிபத்ய ப்ரஸாதயேத்' இதி ॥

யாஜ்ஞவல்க்யோऽபி —

'த்வங்காரம் க்ருத்வா ஹுங்காரம் க்ருத்வா விப்ரம் நிர்ஜித்ய வாததஃ । பத்த்வா வா வாஸஸா க்ஷிப்ரம் ப்ரஸாத்யோபவஸேத்திநம்' இதி ॥

த்வங்காரவிப்ராத்யதிக்ஷேபே ப்ராயச்சித்தம் ॥

அஸக்ருத் பித்ராத்யதிக்ஷேபே ப்ராயச்சித்தம் ஸ்காந்தே —

'பித்ராதிஜநகம் ஜ்யேஷ்டம் த்வங்காரம் வாऽபி ந பீடயேத் । ஏகவசநேந நாம்நா வா த்வங்காரம் ஹுங்க்ருதிம் ச வா ॥ தத்தோஷபரிஹாரார்த்தம் நாசிகேதவ்ரதம் சரேத் । நாசிகேதஃ புரா ராஜந் த்வங்காரோத்தாலகம் ப்ரதி ॥ பரிஹாஸ்ய

செய்து மீதியுள்ள பகலில் போஜனம் செய்யாமலிருந்து, அவனை நமஸ்கரித்து, மன்னிக்கும்படி கோரவேண்டும். புல்லினாலாவது அடித்தாலும், வஸ்த்ரத்தால் கழுத்தில் கட்டினாலும், வாதத்தில் ஜயித்தாலும், அவனை நமஸ்கரித்து, மன்னிப்புக் கோரவேண்டும்.

யாஜ்ஞவல்க்யரும்:— குருவை நீ என்று சொன்னாலும், ஹூம் என்று சொன்னாலும், ப்ராம்ஹணனை வாதத்தால் ஜயித்தாலும், வஸ்த்ரத்தால் கழுத்தில் கட்டினாலும், உடனே மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொண்டு அந்தப்பகல் முழுவதும் உபவாஸமிருக்க வேண்டும்.

குரு, பிதா முதலியவரை அதிக்ஷேபம் செய்வதில் ப்ராயச்சித்தம்.

பல தடவை பிதா முதலியவரை அதிக்ஷேபம் செய்தால் (அவமதித்துப் பேசினால்) ப்ராயச்சித்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளது,

ஸ்காந்தத்தில்:— பிள்ளை முதலியவன் தகப்பன், தமையன், குரு இவர்களை ஏக வசனத்தாலும், பெயரைச் சொல்வதாலும், நீ என்று சொல்லுவதாலும், ஹூங்காரத்தாலும் வருத்தக் கூடாது. அப்படிச் செய்தால், அந்தப் பாபத்தைப் பரிஹரிப்பதற்காக நாசிகேத வ்ரதத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஓ அரசனே! முற்காலத்தில் நாசிகேதர் என்பவர் உத்தாலகர் என்ற குருவை

𑌤𑌤𑍋 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌮𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍 । 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍂𑌮𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌵𑌿𑌤𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌪𑌤𑍍𑌯 𑌚 ॥ 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌮𑌾𑌦𑌰𑌾𑌤𑍍 । 𑌕𑌪𑌿𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌂 𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌦𑌿𑌨𑍇 ॥ 𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌤𑌃 । 𑌅𑌸𑌕𑍃𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍇 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌷𑌡𑌬𑍍𑌦𑌂 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃—

‘𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑌲𑍀𑌕𑌨𑌿𑌰𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌚𑍈𑌲𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌨𑌾𑌚𑍍𑌛𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿’ 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌦𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌸𑌕𑍃𑌦𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌧𑌵𑍀𑌯𑍇 ॥

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃—

‘𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌗𑍌𑌰𑌵𑌾𑌨𑍃𑌤𑍇 𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑌲𑍀𑌕𑌨𑌿𑌰𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌚 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑍇𑌣 𑌮𑌾𑌸𑌂 𑌪𑌯𑌸𑌾 𑌵𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

நோக்கி அவமதிப்பாய்ப் பேசி, பிறகு பெரிய யமபட்டணத்தை யடைந்து அதைப் பார்த்து மறுபடி பூமியின் ப்ரதேசத்தை யடைந்து, தகப்பனை நமஸ்கரித்து, அவருடைய வாக்யத்தால் தேகம் சுத்தமாவதற்காக ஆதரவுடன் ஒரு மண்டலம் வரையில் ஒவ்வொரு தினத்திலும் பசுவின் பாலை மட்டில் பருகினர். பிறகு சுத்தியையடைந்தார். ஒரு மண்டலத்திற்குப் பிறகு சுத்தியை யடைந்தார். பல தடவை குருவை அதிக்ஷேபம் செய்தால் இந்த வ்ரதத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். அல்லது, தேஹ சுத்திக்காக ஷட்ப்த க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

வஸிஷ்டர்:— “குருவைப் பொய்யாய் நிர்ப்பந்தித்தால் பன்னிரண்டுநாள் க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டித்து, ஸசேல ஸ்நானம் செய்து, குரு மன்னித்ததால் சுத்தனுவான்,” என்று. இவ்விதம் சொல்லியது அறியாமையால் செய்த விஷயத்திலும், அறிந்து ஒரு தடவை செய்த விஷயத்திலும் என்றறியவும், என்று மாதவீயத்தில் உள்ளது.

விஷ்ணு:— தன் விஷயமாய் கௌரவத்திற்காகப் பொய் சொன்னுலும், குருவைப் பொய்யாய் நிர்ப்பந்தித்தாலும், ஒரு மாஸம் வரையில் பாலைப் பருகியாவது, ஜலத்தையாவது பருகி, வ்ரதம் அனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

𑌪𑌤𑌨𑍀𑌯𑍇 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌯𑌾𑌨𑌾𑌦𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌪𑌤𑌨𑍀𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌬𑍋𑌧𑌾𑌯𑌨𑌃—

‘𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌪𑌹𑌰𑌣𑌂 𑌭𑍂𑌮𑍍𑌯𑌨𑍃𑌤𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌣𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌰𑌣𑌂 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌭𑌿𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌮𑌭𑌿𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑌃 । 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌕𑌾𑌲𑌾 𑌮𑌿𑌤𑌭𑍋𑌜𑌿𑌨𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑍁𑌰𑌪𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌵𑍇𑌯𑍁𑌸𑍍𑌸𑌵𑌨𑌾𑌨𑍁𑌕𑌲𑍍𑌪𑌮𑍍 । 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌸𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤 𑌏𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌷𑍈𑌸𑍍𑌤𑌦𑌪𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌮𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌮𑍍 । 𑌯𑌥𑌾 — 𑌅𑌦𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌵𑍋 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌤𑍇 𑌤𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 । 𑌤𑌥𑌾 𑌮𑌿𑌤𑌭𑍋𑌜𑌿𑌨𑌃 = 𑌅𑌲𑍍𑌪𑌾𑌶𑌿𑌨𑌃 । 𑌅𑌪𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌵𑍇𑌯𑍁𑌃 = 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌗𑌤𑌾𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌸𑍁 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑍁𑌃 । 𑌸𑌵𑌨𑌾𑌨𑍁𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 = 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑌵𑌣𑌮𑍍 । 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌸𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 = 𑌦𑌿𑌵𑌾 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌃, 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌚𑌾𑌸𑍀𑌨𑌾𑌃 । 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑌃 = 𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌏𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌷𑍈𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑌾𑌪𑌮𑌪𑌘𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌭𑌿

பதனீயமான ஸமுத்ர யாத்ரை முதலியதில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

பதனீயங்களுக்கு ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

போதாயனர்:— “ஸமுத்ரத்தில் யாத்ரை, ப்ராம்ஹணனின் ஸ்வத்தையும் அடைக்கலமான ஸ்வத்தையும் அபஹரிப்பது, பூமி விஷயமாய்ப் பொய் சொல்வது, நிஷித்தமான பண்டங்களை வ்யாபாரம் செய்வது, ஶூத்ரியிடம் சேருவது, அவளிடத்தில் ப்ரஜோத்பத்தி செய்வது, அவளுக்குப் பிள்ளையாயிருப்பது, இவைகளில் ஒன்றைச் செய்தவர்கள் ப்ராயஶ்சித்தம் செய்துகொள்ள வேண்டும். அவர்கள் இரண்டு காலங்கள் உபவாஸமிருந்து நான்காவது போஜன காலத்தில் அல்பமாய்ப் புஜிப்பவர்களாய் மூன்று காலங்களிலும் பூமியில் உள்ள ஜலத்தில் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். பகலில் நிற்பவர்களாய் இரவில் உட்காருகிறவர்களாயும் மூன்று வர்ஷம் இருந்தால் அந்தப் பாபத்தைப் போக்கிக் கொள்வார்கள்,” என்று. ஶூத்ர ஸ்த்ரீயினிடம் சேர்ந்ததற்குச் சொல்லிய இந்தப் பெரிய ப்ராயஶ்சித்தம், ருது காலத்தில் சேர்ந்து ப்ரஜை உண்டாகியதைப்பற்றியது. “ஶூத்ர ஸ்த்ரீயைச் சேர்ந்தவனுக்கும், அவளிடம்

ஶூத்³ரே இத³ம் ஜநகஸ் ப்ராயஶ்சித்தம் நாஸ்தி ஏவம் ஶூத்³ரே ப்ரஜோத்பத்தௌ த்³ரஷ்டவ்யம், 'வ்ருஷலீபே²நபீதஸ்ய நி:ஶ்வாஸோபஹதஸ்ய ச । தஸ்யாம் சைவ ப்ரஸூதஸ்ய நிஷ்க்ருதிர்ந விதீ⁴யதே' இதி ஸ்ம்ருதே: ॥

து³ர்ஜநஸேவாப்ராயஶ்சித்தம் ॥

து³ர்ஜநஸேவாப்ராயஶ்சித்தமாஹ தே³வல: —

'பிஶுநஸ்ய மத்³யபஸ்ய த்³யூதக: கிதவஸ்ய வா । ஸ்தேயி ச து³ர்ஜநாநாம் ச ஸேவாமேஷாம் கரோதி ய: ॥ பராகமேக தி³வஸே பக்ஷே தப்தக்ருச்ச்ரிதம் । ப்ராஜாபத்யம் ததா² மாஸே வர்ஷே சாந்த்³ரஸ்ய லக்ஷணம் ॥ க்ருத்வா ஶுத்³தி⁴மவாப்நோதி வர்ஷாதூ³ர்த்⁴வம் பதத்யஸௌ' இதி ॥

ஶூத்³ரஸேவா ப்ராயஶ்சித்தம் ॥

ஶூத்³ரஸேவாயாம் ப்ராயஶ்சித்தமாஹது: போ³தா⁴யநாபஸ்தம்பௌ³ —

'யதே³கராத்ரேண கரோதி பாபம் க்ருஷ்ணம் வர்ணம் ப்³ராஹ்மணஸ்ஸேவமாந: । சதுர்த²காலம் உத³காப்⁴யவாயீ த்ரிஷவணம்

ப்ரஜோத்பத்தியைச் செய்தவனுக்கும் ப்ராயஶ்சித்தம் இல்லை," என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால்,

துஷ்டர்களை ஸேவிப்பதில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

தேவலர்:— கோட் சொல்பவன், துஷ்டன், மத்யபானம் செய்பவன், சூதாடுபவன், ஸ்வர்ணஸ்தேயி, துர்ஜனன், இவர்களை எவன் ஸேவிக்கின்றானோ அவனுக்கு ஒரு நாள் ஸேவித்தால், பராக க்ருச்ரம் ப்ராயஶ்சித்தம். ஒரு பக்ஷம் (பதினைந்து நாள்) ஆனால், தப்தக்ருச்ரம். ஒரு மாஸமானால், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம். ஒரு வர்ஷமானால், சாந்த்ராயணம் ப்ராயஶ்சித்தம். இவ்விதம் செய்தால் சுத்தனாவான். ஒரு வர்ஷத்திற்கு மேலானால், பதிதனாவான்.

சூத்ர ஸேவையில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

போதாயனரும் ஆபஸ்தம்பரும்:— சூத்ரனைப் பிழைப்புக்காக வேலைக்காரனாயிருந்து ஸேவிக்கும ப்ராம்ஹணன், ஒரு நாளில்

𑌶𑍈𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌹𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌵𑌰𑍍𑌣𑌃 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌃, 𑌤𑌥𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑌰𑍋 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌾 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑍇𑌵𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌮𑌿𑌤𑌭𑍋𑌜𑍀 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑌵𑌣𑌸𑍍𑌨𑌾𑌯𑍀 𑌅𑌨𑌕𑍍𑌷𑌿𑌨𑌸𑍇𑌵𑌾𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌬𑍋𑌧𑌾𑌯𑌨𑌃—

𑌭𑍈𑌷𑌜𑍍𑌯𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌯𑌾𑌜𑌨𑌂 𑌰𑌙𑍍𑌗𑍋𑌪𑌜𑍀𑌵𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌟𑍍𑌯𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑌾 𑌗𑍋𑌮𑌹𑌿𑌷𑍀𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌯𑌚𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍂𑌷𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑍌 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍌' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌦𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿— 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌦𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍁𑌪𑌪𑌾𑌤𑌕𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌅𑌶𑍁𑌚𑌿𑌕𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌸 𑌏𑌵—

𑌅𑌥𑌾𑌶𑍁𑌚𑌿𑌕𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌦𑍍𑌯𑍂𑌤𑌮𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑍋𑌽𑌨𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌰𑍁𑌞𑍍𑌛𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍈𑌕𑍍𑌷𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍈𑌵 𑌗𑍁𑌰𑍋𑌃 𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌵𑌾𑌸 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌸𑍇𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾

செய்த பாபத்தை, மூன்று வர்ஷம் வரையில் நான்காவது காலத்தில் புஜிப்பவனும், மூன்று வேளை ஸ்நானம் செய்பவனும், நியமத்துடன் இருந்தால் போக்கிக்கொள்வான்.

போதாயனர்:— (ஜீவனார்த்தமாக) வைத்யம் செய்தல், கூட்டத்துக்கு யஜனம் செய்வித்தல், நாடகத்தால் ஜீவனம், நாட்டியத்தை உபதேசித்தல், பசு எருமை இவைகளைப் பிழைப்புக்காக ரக்ஷிப்பது, இவை போன்ற மற்றவை, கன்யகையைத் தூஷிப்பது, (இவைகள் உபபாதகங்கள்.) அவைகளுக்கு ப்ராயச்சித்தம் பதிதனுக்குச் சொல்லிய ப்ராயச்சித்தத்தை இரண்டு வர்ஷம் அனுஷ்டிப்பது.

அசுத்திகரங்களான பாபங்களுக்கு ப்ராயச்சித்தம்.

போதாயனர்:— இனி அசுத்திகரங்களான தோஷங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. சூதாட்டம், அபிசார கர்மாக்கள், ஆஹிதாக்னியில்லாதவன் உஞ்சவ்ருத்தி செய்வது, க்ருஹஸ்தன் பிக்ஷாசரணம் செய்வது, க்ருஹஸ்தனை பிறகு நாலு மாதத்திற்கு அதிக

𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌶𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶 𑌮𑌾𑌸𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌸𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶 𑌷𑌡𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌹𑌂 𑌷𑌡𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌮𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌕𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌕𑌾𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌲𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌯𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 । 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌾𑌨𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇𑌽𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇 𑌚 𑌭𑍂𑌯𑌾𑌂𑌸𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌅𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌶𑌾𑌪𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌆𑌪𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌬𑌃—

‘𑌅𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌾𑌨𑍁𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌾𑌰𑌾𑌵𑌶𑍁𑌚𑌿𑌕𑌰𑌾𑌵𑌪𑌤𑌨𑍀𑌯𑍌 𑌪𑌤𑌨𑍀𑌯𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌹𑌾𑌰𑍀𑌤𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌃 = 𑌶𑍍𑌯𑍇𑌨𑌯𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌃 । 𑌅𑌨𑍁𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌾𑌰𑌃 = 𑌶𑌾𑌪𑌃 । 𑌤𑍌 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑍌 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

மாகக் குருகுலத்தில் வஸிப்பது, ஸமாவ்ருத்தனுக்கு அத்யயனம் செய்துவைப்பது, ஜ்யோதிஷம் சொல்லுவது இவைகள் அசுசி கரங்கள். இவைகளுக்கு ப்ராயஶ்சித்தமாவது:— பன்னிரண்டு மாஸம், பன்னிரண்டு பக்ஷம், நூற்று நாற்பத்து நான்கு நாட்கள், எழுபத்திரண்டு நாட்கள், முப்பத்தாறு நாட்கள், பன்னிரண்டு நாட்கள், ஆறு நாட்கள், மூன்று நாட்கள், ஒரு நாள், ஒரு பகல் என்று உபவாஸம். தோஷ பலாபலங்களுக்கும் அடிக்கடி செய்வதற்கும் ஏற்றபடி அதிகம் குறைவுகளின் வ்யவஸ்தையை அறியவும்.

பன்னிரண்டு மாஸம் முதல் ஒரு பகல் வரையில் விதிக்கப் பட்ட காலத்தின் விகல்பம், பாபத்தைப் பலமுறை செய்ததற்குத் தகுந்தபடி அறியத்தக்கது. புத்திபூர்வமாயும், அடிக்கடி செய்த தாயும், உள்ள விஷயத்தில் அதிக காலம் வரையில் ப்ராயஶ்சித்தத் தைச் செய்யவேண்டும்; குறைந்தால் குறைந்த காலத்தில் செய்யலாம், என்பது பொருள்.

அபிசாரம், சாபம் முதலியவைகளில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

ஆபஸ்தம்பர்:— ச்யேன யாகம் முதலிய அபிசாரம், சாபம் இவ்விரண்டும் அபதனீயங்களான அசுசிகரங்களாம். இவைகளைப் பதனீயங்களென்கிறார் ஹாரீதர்.

ஆபஸ்தம்ப:—

'பதநீயவ்ருத்திரஶுசிகராணாம் த்வாதஶமாஸாந் த்வாதஶார்தமாஸாந் த்வாதஶ த்வாதஶாஹாந் த்வாதஶ ஸப்தாஹாந் த்வாதஶ த்ர்யஹாந் த்வாதஶ த்வ்யஹாந் த்வாதஶாஹம் ஸப்தாஹம் த்ர்யஹம் த்வ்யஹமேகாஹம்' இதி ॥

அஶுசிகராணாமபி கர்மணாம் ப்ராதிஸ்விகம் யேஷாம் ப்ராயஶ்சித்தம் நோக்தம், தேஷாமபி பதநீயேஷு கர்மஸு யா வ்ருத்தி: = ப்ராயஶ்சித்தம், ஸைவ ப்ராயஶ்சித்தி: । ஶிஷ்டம் வ்யாக்யாதம் । அஶுசிகராணி தேநோக்தானி । 'அதாஶுசிகராணி ஶூத்ரகமநமார்யஸ்த்ரீணாம் ப்ரதிஷித்தாநாம் மாம்ஸபக்ஷணம் ஶுநோ மநுஷ்யஸ்ய ச குக்குடஸூகராணாம் க்ராம்யாணாம் க்ரவ்யாதஸாம் மநுஷ்யாணாம் மூத்ரபுரீஷப்ராஶநம் ஶூத்ரோச்சிஷ்டமபபாத்ராகமநம் சார்யாணாம்' இதி ॥ 'ஏதாந்யபி பதநீயாநீத்யேகே' இதி । க்ரவ்யாதஸ: = க்ருத்ராதய: । ஶூத்ரோச்சிஷ்டம் ஸாக்ஷாதஶுசிகரம் । அபபாத்ரா: = ப்ரதிலோமஸ்த்ரிய: ॥

ஆபஸ்தம்பரே:— "அசுசிகர பாபங்களுக்குப் பதனீயத்துக்குச் சொல்லியது போல் ப்ராயஶ்சித்தம். பன்னிரண்டு மாஸம், ஆறு மாஸம், நூற்றுநாற்பத்துநான்கு நாள், எண்பத்து நான்கு நாள், மூப்பாத்தாறு நாள், இருபத்துநான்கு நாள், பன்னிரண்டு நாள், ஏழு நாள், மூன்று நாள், இரண்டு நாள், ஒரு நாள் என்று (ப்ராயஶ்சித்தம்.)"

அசுசிகரங்களான எந்தப் பாபங்களுக்கும் குறிப்பிட்டதாய் ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்படவில்லையோ அவைகளுக்கும் பதநீய கர்மங்களில் எந்த ப்ராயஶ்சித்தமோ அதே ப்ராயஶ்சித்தம், என்பது பொருள். மற்றவை வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டுள்ளது. அசுசிகர பாபங்கள் அவராலேயே சொல்லப்பட்டுள்ளன. "இனி அசுசிகரங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. ப்ராம்ஹணுதி மூன்று வர்ண ஸ்த்ரீகள் சூத்ரகமனம் செய்வது, விலக்கப்பட்டவைகளின் மாம்ஸத்தைப் புஜிப்பது, அதாவது நாய், மனுஷ்யன், கோழி, க்ராமப் பன்றி, மாம்ஸத்தைப் புஜிக்கும் கழுகு இவைகளின் மாம்ஸத்தைப் புஜிப்பது, மனுஷ்யர்களின் மல மூத்ரங்களை உட்

𑌮𑌨𑍁𑌃—

'𑌵𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌜𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑍇𑌷𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚 । 𑌅𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌮𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌪𑍋𑌹𑌤𑌿 ॥ 𑌶𑌰𑌣𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌲𑌾𑌵𑍍𑌯 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 । 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌂 𑌯𑌵𑌾𑌹𑌾𑌰𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌾𑌪𑌮𑌪𑌸𑍇𑌧𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌨𑌾𑌨𑍂𑌚𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 । 𑌤𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑍁𑌪𑌨𑌾𑌯𑌯𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃—

'𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌨𑌾𑌚𑌰𑍇𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾𑌜𑌕𑍋𑌽𑌭𑌿𑌚𑌰𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 । 𑌵𑍇𑌦𑌪𑍍𑌲𑌾𑌵𑍀 𑌯𑌵𑌾𑌶𑍍𑌯𑌬𑍍𑌦𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌶𑌰𑌣𑌾𑌗𑌤𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌪𑍈𑌠𑍀𑌨𑌸𑌿𑌃—

'𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌯𑌾𑌜𑌕𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌯𑍋𑌪𑌹𑌰𑍇𑌦𑍇𑌷 𑌦𑌶𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯𑍈𑌷' 𑌇𑌤𑌿 ॥

கொள்வது, ஆர்யர்கள் சூத்ரர்களின் உச்சிஷ்டத்தைப் புஜிப்பது, ப்ரதிலோம ஸ்த்ரீகளைச் சேருவது இவைகளையும் பதனீயங்கள் என்கின்றனர் சிலர்."

மநு:— ஸம்ஸ்காரம் இல்லாதவர்களுக்கு யாகம் செய்வித்தாலும், பிறருக்கு ப்ரேதகர்மம் செய்தாலும், அபிசாரயாகம் செய்தாலும், அஹீநயாகம் செய்தாலும் மூன்று க்ருச்ரங்களால் சுத்தனாவான். சரணமடைந்தவனை த்யாகம் செய்தாலும், வேதத்தைக் கெடுத்தாலும் (அத்யயனம் செய்விக்கக் கூடாதவனுக்கு அத்யயனம் செய்வித்தாலும்,) ப்ராம்ஹணன் ஒரு வர்ஷம் வரையில் யவத்தை மட்டில் புஜித்தால் அந்தப் பாபத்தைப் போக்கிக்கொள்வான். எந்த ப்ராம்ஹணர்களுக்கு விதிப்படி காயத்ரீ உபதேசிக்கப்படவில்லையோ அவர்களை மூன்று க்ருச்ரங்கள் அனுஷ்டிக்கச்செய்து விதிப்படி உபநயனம் செய்விக்கவேண்டும்.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— வ்ராத்யனுக்கு யாகம் செய்வித்தாலும், அபிசாரயாகம் செய்தாலும், வேதத்தை அத்யயனம் செய்ய யோக்யதை இல்லாதவனுக்குக் கற்பித்தாலும், சரணமடைந்தவனைக் கைவிட்டாலும் ஒரு வர்ஷம் வரையில் யவத்தை மட்டில் புஜிப்பவனாய் மூன்று க்ருச்ரங்களை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

பைடீநஸி:— சூத்ரனுக்கு யாகம் செய்வித்தவன் அவனிட

யதாஹ நாரத:—

'வார்துஷ்யாச்சூத்ரஸேவாயா: ... ப்ராஹ்மணோ ய: ஶுத்த்யதே | ஸஹஸ்ரப்ராணாயாமாந் க்ருத்வா ...' இதி ||
தத்ர ஶக்தவிஷயம் ||

பராஶர:—

'க்ருஹீத்வா தக்ஷிணாம் யஸ்து ஶூத்ரஸ்ய ஜுஹுயாத்தவி: | ப்ராஹ்மணஸ்து பவேச்சூத்ர: ஶூத்ரஸ்து ப்ராஹ்மணோ பவேத்' இதி || ஜுஹுயாத் = வேதமந்த்ரை: | ஶூத்ரஸ்து ப்ராஹ்மணோ பவேதிதி தத்கர்மபலபோக்த்ருத்வம் ||

ப்ருதகாத்யாபநாத்யயநப்ராயஶ்சித்தம் ||

ப்ருதகாத்யாபநம் நிந்ததி ஶௌநக:—

'வேதாக்ஷராணி யாவந்தி நியுஞ்ஜ்யாதர்த்தகாரணாத் | தாவதீர் ப்ரூணஹத்யா வை வஹதே நாத்ர ஸம்ஶய:' இதி ||

மிருந்து பெற்ற த்ரவ்யத்தைத் தானம் செய்து, பதினாயிரம் ப்ராணாயாமங்களைச் செய்தால் பிறகு சுத்தனாவான். ஆனால்,

நாரதர்:— "எந்த ப்ராம்ஹணன் சூத்ரனுக்கு ஸ்நேஹத்தாலோ, பணத்தாசையாலோ புரோகிதனாய் ஆகின்றானோ அவனுக்குத் தப்தக்ருச்ரம் ப்ராயஶ்சித்தம்," என்று சொல்லியுள்ளாரே எனில், அது அசக்தனைப்பற்றியது.

பராசரர்:— "எந்த ப்ராம்ஹணன் தக்ஷிணையைப் பெற்றுக் கொண்டு, சூத்ரனுக்கு வேதமந்த்ரங்களால் ஹவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கின்றானோ அந்த ப்ராம்ஹணன் சூத்ரனாவான். சூத்ரன் ப்ராம்ஹணனாவான், என்றார்". சூத்ரன் ப்ராம்ஹணனாவான், என்பதற்குச் சூத்ரன் அக்கர்மபலனையடைவான், என்பது பொருள்.

கூலியால் அத்யயனம் செய்வித்தல், அத்யயனத்தைப் பெறுதல் இவைகளில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

கூலியால் அத்யயனம் செய்விப்பதை நிந்திக்கிறார்,

சௌனகர்:— பணத்திற்காக எவ்வளவு வேதாக்ஷரங்களை விற்கின்றானோ அவ்வளவு ப்ரூணஹத்திகளை அடைகின்றான். இவ் விஷயத்தில் ஸம்ஶயமில்லை.

व्यासोऽपि—

'यो विप्रो भृतकं भृत्वा मासि मासि प्रचोदितम् । शिष्यानध्यापयेद्वेदं साक्षान्नारायणात्मकम् ॥ स वै नारायणद्रोही सर्वदा सोऽशुचिर्भवेत् । अयोग्यो दैवपित्र्येषु सर्वदा तं विवर्जयेत्' इति ॥

तस्य प्रायश्चित्तमाह जाबालिः—

'अब्दं यो भृतकं भृत्वा वेदपाठं द्विजातये । तस्य चान्द्रद्वयं प्रायश्चित्तं प्रचक्षते ॥ अब्दद्वयं वसेद्यस्तु भृत्वा शिष्यं द्विजन्मने । तस्य चान्द्रायणाख्यं प्रोक्तं चान्द्रचतुष्टयम् ॥ अब्दत्रये चान्द्रषट्कं कृच्छ्रमेव विशोधये । अत ऊर्ध्वं ब्रह्महा ज्ञेयो ललाटे तालवर्जितः । ब्रह्महत्याव्रतं कुर्यात् कपालध्वजवर्जितः' इति ॥

வ்யாஸரும்:— எந்த ப்ராம்ஹணன் ஒவ்வொரு மாஸத்திலும் ஏற்பட்டதான கூலியைக் கேட்டுக்கொண்டு சிஷ்யர்களுக்கு நாராயணஸ்வரூபமாகிய வேதத்தைக் கற்பிக்கின்றானோ, அவன் நாராயணனுக்கு த்ரோஹம் செய்தவனாயும், எப்பொழுதும் அசுத்தனாகவும் ஆவான். அவன் எப்பொழுதும் தேவபித்ருகார்யங்களில் யோக்யனல்லாதவன், அவனைத் தள்ளவேண்டும்.

அவனுக்கு ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார் **ஜாபாலி:—** ஒரு வர்ஷம் வரையில் கூலியைப் பெற்று எந்த ப்ராம்ஹணன் வேதத்தைக் கற்பித்தவனோ அவனுக்கு இரண்டு சாந்த்ராயண க்ருச்ரம் ப்ராயஶ்சித்தமாய் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. இரண்டு வர்ஷம் கூலியைப்பெற்று வேதத்தைக் கற்பித்தால், அவனுக்கு நான்கு சாந்த்ராயணம் ப்ராயஶ்சித்தம் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. மூன்று வர்ஷமானால், ஆறு சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை அனுஷ்டிக்க வேண்டும். மூன்று வர்ஷத்திற்கு மேல் கற்பித்தால், ப்ரம்ஹஹத்தி செய்தவனாவான். அவன் நெற்றியில் சூடுவது இல்லாமலும், கபாலம், கொடி இவைகளில்லாமலும் ப்ரம்ஹஹத்யா வ்ரதத்தையனுஷ்டிக்க வேண்டும்.

𑌭𑍃𑌤𑌕𑌾𑌧𑍍𑌯𑌯𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃—

[‘𑌭𑍃𑌤𑌕𑌾𑌧𑍍𑌯𑌯𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋 𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌧𑌨𑍇𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 । 𑌶𑌾𑌖𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌾 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌤𑍍𑌵𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ 𑌮𑌾𑌸𑌂 𑌪𑌠𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍃𑌤𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌅𑌬𑍍𑌦𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 ॥ 𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌕𑍋𑌟𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌾𑌮𑍍 । 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌭𑍃𑌤𑌕𑌾𑌧𑍍𑌯𑌯𑌨𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃’ 𑌇𑌤𑌿 ॥]

𑌹𑌾𑌰𑍀𑌤𑌃—

‘𑌭𑍃𑌤𑌕𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿𑌤𑍋 𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌭𑍃𑌤𑌕𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌕𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌃 । 𑌉𑌭𑍌 𑌪𑌯𑍋𑌵𑍍𑌰𑌤𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌯𑌃 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌤𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍋𑌜𑍍𑌝𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍋𑌜𑍍𑌝𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃—

‘𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍋𑌜𑍍𑌝𑌃 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌧𑍀𑌯𑍀𑌤 𑌵𑍇𑌦𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

கூலியால் அத்யயனம் செய்தால் ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்:—

வ்யாஸர்:—[எந்த ப்ராம்ஹணன் பணத்தாசையால் கூலியைக் கொடுத்து வேதத்தை ஒரு சாகையையாவது, அதில் பாதியை யாவது கற்றுக்கொள்கிறானோ அவன் சண்டாளத்தன்மையையடை கிறான். ஒருமாஸம் முழுவதும் கூலியால் படித்தால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும். இரண்டு வர்ஷமானால் கவன முடையவனாய் ப்ரம்ஹஹத்யாப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும். அல்லது ஐம்பது கோடி விஸ்தாரமுள்ள பூமியை மூன்று தடவை வலம் வந்தால் பிறகு சுத்தியை அடைவான்.]

ஹாரீதர்:— கூலியைக் கேட்பது கொடுப்பது இவைகளால் அத்யயனம் செய்விக்கப்பட்டவனும், அத்யயனம் செய்வித்தவனும் மூன்று பக்ஷம் வரையில் பாலைமட்டில் பருகவேண்டும்.

கற்ற வேதத்தை மறந்தவனுக்கு ப்ராயஶ்சித்தம்.

வஸிஷ்டர்:— "கற்ற வேதத்தை மறந்தவன் பன்னிரண்டு நாள் வரையில் (ப்ராஜாபத்ய) க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டித்து ஆசார்ய னிடமிருந்து மறுபடி கற்றுக்கொள்ளவேண்டும்" என்று.

ஏதத் ப்ராமாதிகாத்யயநத்யாகவிஷயம் । நாஸ்திக்யதயா த்யாகே ஸுராபாநஸமமிதி மநோருக்தம் ॥

அநாச்ரமவாஸே ப்ராயச்சித்தம் ॥

அநாச்ரமவாஸே ப்ராயச்சித்தமாஹ ஹாரீதः—

‘அநாச்ரமீ ஸம்வத்ஸரம் ப்ராஜாபத்யக்ருச்ச்ரம் சரித்வாऽऽச்ரமம் உபேயாத் । த்விதீயேऽதிக்ருச்ச்ரம் த்ருதீயே க்ருச்ச்ராதிக்ருச்ச்ரம் அத ஊர்த்வம் சாந்த்ராயணம்’ இதி ॥

கௌதமः—

‘அக்நிஹோத்ரஸோமாப்யாம் க்ருஹஸ்தோ ஹி விசுத்த்யதி । தயோரப்யக்ருதே பத்நீ ம்ருதா யஸ்ய தஜ்ஜந்ம விபலம் பவேத் ॥ அநாச்ரமீ த்விஜோ யஸ்து யாவஜ்ஜீவதி ஸம்மதே । மாஸி மாஸி ஸ குர்வீத ப்ராஜாபத்யம் விசுத்தயே ॥ அசக்தச்சேத்ததா க்ருச்ச்ரம் குர்யாதூர்த்வம் ம்ருதஸ்ய து । மாஸி மாஸீஹ தாவந்தி ம்ருதஸ்ய பிதுராத்மஜः ॥ ததச்சுத்திமவாப்நோதி பரலோகஞ்ச விந்ததி’ இதி ॥

இது கவனமின்மையால் வேதத்தை மறந்ததைப் பற்றியது. நாஸ்திகத்தன்மையால் வேதத்தை மறந்தால் அது ஸுராபானத்துக்கு ஸமம் என்றார் மனு.

ஆச்ரமம் இல்லாமலிருப்பதில் ப்ராயச்சித்தம்.

ஹாரீதர்:— ஒரு வர்ஷம் முழுவதும் ஆச்ரமம் இல்லாதவனாயிருந்தால், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டித்து, ஆச்ரமத்தை அடையவேண்டும். இரண்டு வர்ஷம் இருந்தால், அதிக்ருச்ரம், மூன்று வர்ஷம் இருந்தால், க்ருச்ராதிக்ருச்ரம். அதற்குமேலானால், சாந்த்ராயணம் ப்ராயச்சித்தம்.

கௌதமர்:— க்ருஹஸ்தன் அக்ன்யாதானத்தாலும், ஸோமபானத்தாலும் சுத்தனாய் இருக்கவேண்டும். அவைகளைச் செய்வதற்குள் பார்யை இறந்தால், அவனது ஜந்மம் பயனற்றதாகும். எந்த ப்ராம்ஹணன் ஆச்ரமமில்லாமல் பூமியில் எவ்வளவு நாள் இருக்கின்றானோ, அவன் ஒவ்வொரு மாஸமும் சுத்திக்காக ப்ராஜாபத்யக்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். அவ்விதம் செய்வதற்குச் சக்தியற்றவனாகில், அவன் இறந்த பிறகு செய்யவேண்டும். இறந்தவனின் புத்ரன் அனாச்ரமியாயிருந்த பிதாவின் காலத்தின் மாஸங்

பஞ்சாஶதூர்த்வம் விவாஹ நிஷேத: ॥

ஸ கௌதம:—

பஞ்சாஶதூர்த்வம் வர்ஷாணாம் ந குர்யாத் பாணிபீடநம் । கலியுகஸ்ய து தோஷத்வாத்தந்நிஷித்தம் மநீஷிண: ॥ யௌவநம் ப்ரேக்ஷதே நாரீ வ்ருத்தம் ஜீர்ணம் பதிம் ஸதா । வ்யபிசாராத் குலம் நஶ்யேத் குலநாஶாத் குலஸ்த்ரிய: ॥ ப்ரணஶ்யந்தி வர்ணஸங்கரோ ஸங்கராத் ஸங்கரோ நரகாய ச இதி ॥

யஸ்து ஸம்யக் க்ருஹஸ்தாஶ்ரமம் வாநப்ரஸ்தோ ந ஜாயதே । பரிவ்ராஜகோ(அ)பி மைத்ரேய ஸ நக்ந: பரிகீர்த்தித:' இதி விஷ்ணுபுராணவசநமதிகாரிவிஷயம் ॥

உத்வாஹிதாயா: புநருத்வாஹே ப்ராயஶ்சித்தம் ॥

உத்வாஹிதாயா: புநருத்வாஹே ப்ராயஶ்சித்தமாஹ ஜாபாலி:—

பூர்வமுத்வாஹிதாம் கந்யாம் பிதா ப்ராதா யதேச்சயா ।

களைக் கணக்கிட்டு அவ்வளவு ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரங்களை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். பிறகு அவன் சுத்தனாகிறான், சிறந்த லோகங்களையும் அடைகிறான்.

ஐம்பது வயதுக்குமேல் விவாஹத்தின் நிஷேதம்.

கௌதமர்:— ஐம்பது வர்ஷத்துக்கு மேல் விவாஹம் செய்து கொள்ளக்கூடாது. கலியுகம் துஷ்டமாகையால் அந்த விவாஹத்தை நிஷித்தமாகப் புத்திமான்கள் சொல்லுகின்றனர். ஸ்த்ரீ தான் கிழவியானாலும் எப்பொழுதும் வாலிபனையே பார்க்கிறாள். வ்யபிசாரத்தால் குலம் கெடும். குலம் நசித்தால் குலஸ்த்ரீகள் கெடுவார்கள். அதனால் வர்ணஸங்கரம் உண்டாகும். வர்ணஸங்கரத்தால் நரகம் உண்டாகும்.

"ஆனால், எவன் க்ருஹஸ்தாஶ்ரமத்தை விட்டபிறகு வானப்ரஸ்தனாக ஆகவில்லையோ, அல்லது ஸந்யாஸியாக ஆகவில்லையோ, அவன் 'நக்னன்' எனப்படுகிறான், ஓ! மைத்ரேய!" என்ற விஷ்ணு புராணவசனம் அதிகாரியைப்பற்றியது.

விவாஹம் ஆகியவளுக்கு மறுபடி விவாஹமானால் ப்ராயஶ்சித்தம்.

ஜாபாலி:— முதலில் விவாஹம் செய்விக்கப்பட்ட பெண்ணை,

கந்யாமேவம் வேத தநலுப்த்யாஸ் பிதரோ யாந்த்யதோகதிம் ||
ஸா கந்யா பாம்ஸுலா ஜ்ஞேயா தத்புத்ரா: குண்டஸம்ஜ்ஞகா: |
தத்தோஷவிஶுத்த்யர்த்தம் ப்ராயஶ்சித்தம் ஸமாசரேத் || தாதா ராமதநுஷ்கோட்யாம் ப்ரத்யஹம் ஸ்நாநமாசரேத் | வர்ஷமாத்ரேண ஸ ஶுத்தோ நாந்யதா ஶுத்திரிஷ்யதே || தத்பர்தா தாம் பரித்யஜ்ய சாந்த்ராயணத்ரயம் சரேத் | தஸ்யோபநயநம் க்ருத்வா புந: ஸம்ஸ்காரமேவ ஶுத்திமாப்நுயாத் || ஸா கந்யா பூர்வபர்தாரம் சாந்யம் த்யக்த்வா சாந்த்ராயணம் சரேத் | புத்ரோத்பத்தௌ புத்ராணாம் தஸ்யாஶ்ச த்யாக இஷ்யதே' இதி ||

ஸகோத்ராதிவிவாஹே ப்ராயஶ்சித்தம் ||

ஸகோத்ராவிவாஹே ப்ராயஶ்சித்தமாஹ போதாயந:—
'ஸகோத்ராம் சேதமத்யோபயச்சேந்மாத்ருவதேநாம் பிப்ருயாத்

பிதா, அல்லது ப்ராதா பணத்தாசையால் மற்ருெருவனுக்குக் கொடுத்துவிட்டால், அவனது பித்ருக்கள் நரகத்தை யடைகின்றனர். அந்தப் பெண் வ்யபிசாரிணீ என்று சொல்லப்படுகிருள். அவளுக்குப் பிறந்த பிள்ளைகள் "குண்டர்" எனப்படுகின்றனர். இந்தப் பாபத்தைப் போக்குவதற்காக ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் செய்யவேண்டும். பெண்ணைக் கொடுத்தவன் ஸ்ரீராமதனுஷ்கோடியில் ப்ரதிதினம் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். ஒரு வர்ஷம் முழுவதும் செய்தால் சுத்தனுவான். மற்ற விதத்தால் சுத்தியில்லை. அவளின் பர்த்தா அவளைத் தள்ளி மூன்று சாந்த்ராயணத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும். அவனுக்குப் புநருபநயனம் செய்யவேண்டும். அவன் முன்போல் சுத்தியை யடைவான். அந்தப் பெண் முன் பர்த்தாவையும், பிந்திய பர்த்தாவையும் விட்டுவிட்டுச் சாந்த்ராயணக்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். புத்ரனுண்டாகிவிட்டால், அந்தப் புத்ரர்களையும் அவளையும் த்யாகம் செய்யவேண்டும்.

ஸகோத்ரை முதலியவர்களின் விவாஹத்தில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

போதாயனர்:— ஸகோத்ரையான பெண்ணை அறியாமையால் விவாஹம் செய்துகொண்டால், அந்தப் பெண்ணை மாதாவைப்

यात् । प्रजाता चेत् कृच्छ्राब्दपादं चरित्वा 'यन्म आत्मनो मिन्दाऽभूत्', 'पुनरग्निश्चक्षुरदात्' इत्येताभ्यां जुहुयात्' इति ॥

कल्पसारे —

'सगोत्रां समोढ्वा चेन्मातृवत्परिपालयेत्ताम् । चान्द्रायणं चरित्वाऽन्यामुद्वहेत कन्यकाम् ॥ कृच्छ्राब्दपादं कुर्वीत प्रजाता यदि सा भवेत् । मिन्दाहुती च जुहुयात्तस्यामेव चरितव्रतः ॥ तस्यां प्रसूतो निर्दोषः काश्यपो गोत्रतः स्मृतः । ज्ञात्वा चेदुद्वहेत्तां तु गुरुतल्पव्रतं चरेत् ॥ तस्यां प्रसूतश्चण्डालः सर्वकर्मबहिष्कृतः' इति ॥

स्मृत्यर्थसारे —

'यदि कश्चिज्ज्ञानतस्तां कन्यामुद्वहति । गुरुतल्पव्रताच्छुध्येत् । सहैव तज्जातं व्रजेत् । सोमत

போல் போஷிக்கவேண்டும். அவள் புத்ரனைப் பெற்றால், அப்த க்ருச்ரத்தின் நாலில் ஒரு பாகத்தை யனுஷ்டித்து, 'யந்ம ஆத்மந:'. 'புநரக்நி:' என்ற இந்த இரண்டு மந்த்ரங்களால் ஹோமம் செய்ய வேண்டும்.

கல்பஸாரத்தில்:— ஸகோத்ரையான பெண் அறியாமையால் விவாஹம் செய்யப்பட்டால், அவளைத் தாயைப்போல் போஷிக்க வேண்டும். சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டித்து வேறு பெண்ணை மணக்கவேண்டும். அந்த ஸகோத்ரை புத்ரனைப் பெற்றிருந்தால், அப்தக்ருச்ரத்தின் கால்பாகத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். ப்ராயச்சித்தத்தை யனுஷ்டித்த பிறகு இரண்டு மிந்தாஹுதிகளைச் செய்யவேண்டும். அவளிடம் பிறந்த பிள்ளை தோஷமற்றவன். அவன் காச்யபகோத்ரன் என்று சொல்லப்படுகிறான். அறிந்தே விவாஹம் செய்யப்பட்டால், அதுவிஷயத்தில் குருதல்ப ப்ராயச்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். அவளிடத்தில் பிறந்தவன் சண்டாளனாவான். எல்லாக் கர்மங்களுக்கும் அனர்ஹனாவான்.

ஸ்ம்ருத்யர்த்த ஸாரத்தில்:— புத்தி பூர்வமாய் ஸகோத்ரையை மணந்து, அவளிடம் ஸம்பர்க்கம் செய்தால், அவன் குருதல்ப கமனப்ராயச்சித்தத்தால் சுத்தனாவான். அவனுக்குப் பிறந்த ப்ரஜை

𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌲𑌯𑍇𑌜𑍍𑌜𑌨𑌨𑍀𑌮𑌿𑌵 । 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌚𑍇𑌨 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌶𑌾𑌤𑌾𑌤𑌪𑌃—

'𑌸𑌮𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌾𑌂 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌚𑍈𑌵𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑌹𑍇𑌤𑍍 । 𑌉𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌵𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌾𑌲𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌗𑌮𑍇𑌽𑌤𑌿𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍋𑌧𑌨𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌦𑍇𑌵𑌲𑌃—

'𑌸𑌮𑌾𑌨𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌜𑌾𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌾𑌂 𑌤𑌥𑌾 । 𑌯𑌦𑌿 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌨𑍍𑌮𑍋𑌹𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃 ॥ 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌗𑌾𑌮𑍀 𑌸 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌬𑌹𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌃 । 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌤𑌲𑍍𑌪𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌿𑌶𑍍𑌨𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌜𑌾𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌤𑍍𑌵𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑍁𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌪𑌰𑌿𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌪𑌰𑌿𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃—

சண்டாளனாவான். ஆகையால் அவளைப் போகவிஷயத்தில் தள்ளி மாதாவைப்போல் காப்பாற்றவேண்டும். அறியாமையால் நேர்ந்தால் சாந்த்ராயணத்தால் சுத்தனாவான். அவளுக்குப் பிறந்த பிள்ளை காச்யபகோத்ரனாவான்.

சாதாதபர்:— ஸமான ப்ரவரமுடையவளையும், ஸகோத்ரை யையும் விவாகம் செய்துகொண்டால், அவளை விட்டு விட்டு, அவளைத் தாயைப்போல் காப்பாற்றவேண்டும். அவளிடத்தில் சேர்ந்தால் அதிக்ருச்ரம் ப்ராயச்சித்தம்.

தேவலர்:— ஸகோத்ரையையும், ஸமானப்ரவரமுள்ளவளையும் விவாஹம் செய்துகொண்டால், அவள் புஷ்பவதியான பிறகு அவ ளுடன் ஒரு தடவை சேர்ந்தால், அவன் மாதாவைச் சேர்ந்தவன், என்று அறியத்தகுந்தவன். அவன் எல்லாக்கர்மங்களின்றும் வெளி யாக்கப்பட்டவன். ஆண் குறியைச் சேதிப்பதைத் தவிர்த்து, குருதல்ப கமன ப்ராயச்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். புத்ரர் கள் பிறந்தால் அவர்கள் சண்டாளத்தன்மையை யடைவார்கள்.

பரிவித்தி முதலியவர்களுக்கு ப்ராயச்சித்தம்.

பராசரர்:—"பரிவித்தி, பரிவேத்தா, அந்தப் பெண், பெண்ணைக்

"𑌪𑌰𑌿𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌯𑌯𑌾 𑌚 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍇 𑌨𑌰𑌕𑌂 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑌾𑌤𑍃𑌯𑌾𑌜𑌕𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌾𑌃 ॥ 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰 𑌏𑌵 𑌚 । 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍌 𑌦𑌾𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌹𑍋𑌤𑌾 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍" 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌨𑍋𑌦𑍍𑌵𑌹𑌤𑌿, 𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌶𑍍𑌚𑍋𑌦𑍍𑌵𑌹𑌤𑌿, 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 । 𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌾, 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍇𑌦𑌿𑌨𑍀 । 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌦𑌾𑌤𑌾, 𑌯𑌾𑌜𑌕𑌃 = 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌹𑍋𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑌾 । 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 । 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍁𑌬𑍍𑌜𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑌵𑌵𑌾𑌦𑌾 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃, 𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾 ॥

𑌬𑍋𑌧𑌾𑌯𑌨𑌃 --

"𑌪𑌰𑌿𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌦𑌾𑌤𑌾 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌯𑌾𑌜𑌕𑌃 । 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿" 𑌇𑌤𑌿 ॥

கொடுத்தவன், ஹோமத்தைச் செய்வித்தவன் இவ்வைந்துபேரும் நரகத்தையடைகின்றனர். பரிவித்தி பரிவேத்தா இருவருக்கும் இரண்டு க்ருச்ரம் ப்ராயச்சித்தம். கந்யகைக்கு ஒரு க்ருச்ரம். பெண்ணைக் கொடுத்தவனுக்கு க்ருச்ராதி க்ருச்ரம். ஹோமம் செய்வித்தவனுக்குச் சாந்த்ராயணம் ப்ராயச்சித்தம்," என்று. தமயனுக்கு விவாஹமாகாமலிருக்க, கனிஷ்டன் விவாஹம் செய்து கொண்டால், அவர்களுள் மூத்தவன் பரிவித்தி, கனிஷ்டன் பரிவேத்தா. அந்தப் பெண் பரிவேதினீ. கொடுத்தவன் என்பது அந்தப்பெண்ணைத் தானம் செய்த பிதா முதலியவன். யாஜகன் = விவாஹ ஹோமத்தைச் செய்வித்தவன். இவ்விஷயத்தில் ஜ்யேஷ்டனுக்கும் கனிஷ்டனுக்கும் இரண்டு க்ருச்ரங்கள். எந்த விஷயத்தில் கூனன் முதலியவரின் விஷயத்தில் விசேஷம் சொல்லி மறுப்புச் சொல்லப்பட்டுள்ளதோ அவ்விஷயத்தில் ப்ராயச்சித்தம் வேண்டுவதில்லை.

போதாயனரோ வெனில்:— பரிவித்தி, பரிவேத்தா, பெண்ணைக்கொடுத்தவன், ஹோமம் செய்வித்தவன் இவர்கள் பன்னிரண்டுநாள் அனுஷ்டிக்கவேண்டிய ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தாலும், மூன்று நாள் க்ருச்ரத்தாலும் சுத்தராகின்றனர்.

ஶங்கலிகிதௌ —

'பரிவித்தி: பரிவேத்தா ச ஸம்வத்ஸரம் ப்ராஹ்மணக்ருஹேஷு பைக்ஷம் சரேயாதாம்' இதி ॥ அத்ர ஜ்ஞாதாஜ்ஞாதபேதேந ப்ராயஶ்சித்ததாரதம்யவ்யவஸ்தா ॥

ப்ராயஶ்சித்தாநந்தரம் பரிவேத்து: கர்தவ்யமாஹ வஸிஷ்ட: —

'பரிவிவிதாந: க்ருச்ச்ராதிக்ருச்ச்ரௌ சரித்வா தஸ்மை தத்வா புநஸ்தாமேவோபயச்சேத' இதி ॥

தஸ்மை ஜ்யேஷ்டாய நிவேத்ய புநஸ்தாமேவோத்வஹேதித்யர்த்த: ॥ அயமேவ ந்யாயோ வ்யத்யாஸக்ருதே ஆதாநே பகிநீவிவாஹவ்யத்யாஸக்ருதே ச போத்தவ்ய இதி மாதவீயே ॥

உஷ்ட்ராதியுக்தயாநாரோஹணே ப்ராயஶ்சித்தம் ॥

உஷ்ட்ராதியுக்தஶகடாத்யாரோஹணே ப்ராயஶ்சித்தமாஹ மநு: —

சங்கலிகிதர்கள்:— "பரிவித்தி, பரிவேத்தா இருவரும் ஒரு வர்ஷம் முழுவதும் ப்ராஹ்மணர்களுடைய வீட்டில் பிக்ஷை வாங்க வேண்டும்," என்று.

இவ்விஷயத்தில் அறிந்து செய்தது, அறியாமல் செய்தது என்ற பேதத்தைக்கொண்டு ப்ராயச்சித்தங்களின் தாரதம்யத்துக்கு வ்யவஸ்தை யறியத்தக்கது.

ப்ராயச்சித்தம் செய்துகொண்ட பிறகு பரிவேத்தா செய்ய வேண்டியதைச் சொல்லுகிறார்,

வஸிஷ்டர்:— "பரிவேத்தா க்ருச்ராதி க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டித்து ஜ்யேஷ்டனுக்குக் கொடுத்து, மறுபடியும் அந்தப் பெண்ணையே விவாஹம் செய்துகொள்ளவேண்டும்," என்று,

ஜ்யேஷ்டனுக்குத் தெரிவித்து, மறுபடி அவளையே விவாஹம் செய்து கொள்ளவேண்டும்," என்பது பொருள். இந்த ந்யாயமே மாற்றிச் செய்யப்பட்ட ஆதானத்திலும், தங்கை தமக்கைகளுக்கு மாறிச் செய்த விவாஹ விஷயத்திலும் அறியத்தக்கது, என்று மாதவீயத்திலுள்ளது.

ஒட்டகை முதலியதுடன் கூடிய வாஹனத்தில் ஏறியதற்கு ப்ராயஸ்சித்தம்.

ஒட்டகை முதலியதுடன் கூடிய வண்டி முதலியதில் ஏறியதற்கு ப்ராயஸ்சித்தம் சொல்லுகிறார்,

"उष्ट्रयानं समारुह्य खरयानं च कामतः। स्नात्वा च विप्रो दिग्वासाः प्राणायामेन शुध्यति" इति ॥

याज्ञवल्क्यः—

"प्राणायामी जले स्नात्वा खरयानोष्ट्रयानगः। नग्नः स्नात्वा च सुप्त्वा च गत्वा चैव दिवा स्त्रियम्" इति ॥

खराद्यारोहणे प्रायश्चित्तम् ॥

खराद्यारोहणे प्रायश्चित्तमाह मार्कण्डेयः—

"खरमारुह्य विप्रस्तु योजनं यदि गच्छति । तप्तकृच्छ्रत्रयं कृत्वा शुद्धिमाप्नोति वै द्विजः ॥ उष्ट्रं च महिषं चैव ह्यनड्वाहं द्विजस्सकृत् । आरुह्य योजनं गच्छेत् प्राजापत्यमुदीरितम् ॥ अजं मेषं तथाऽऽरुह्य योजनं यदि गच्छति । तत्र सान्तपनं कृच्छ्रं शरीरस्य विशोधनम् ॥ पादः कृच्छ्रं प्रकुर्वीत तेन शुध्येन्न संशयः" इति ॥ पादःकृच्छ्रं = पादप्राजापत्यम् ॥

மனு:— ஒட்டகையுடன் கூடிய வாஹனத்திலும், கழுதையுடன் கூடிய வாஹனத்திலும், ப்ராம்ஹணன் புத்தி பூர்வமாய் ஏறினாலும், வஸ்த்ரமில்லாமல் ஸ்நானம் செய்தாலும், ப்ராணாயாமத்தால் சுத்தனாகிறான்.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— கழுதை ஒட்டகை கூடிய வண்டிகளில் ஏறினாலும், வஸ்த்ரமில்லாமல் ஸ்நானம் போஜனம் செய்தாலும், பகலில் ஸ்த்ரீ ஸங்கம் செய்தாலும், ப்ராணாயாமத்துடன் ஜலத்தில் ஸ்நானம் செய்து சுத்தனாகிறான்.

கழுதை முதலியதில் ஏறினால் பிராயஸ்ச்சித்தம்.

மார்க்கண்டேயர்:— ப்ராம்ஹணன் கழுதையின்மேலேறி ஒரு யோஜனை தூரம் சென்றால், மூன்று தப்த க்ருச்ரத்தைச் செய்தால் சுத்தனாவான். ப்ராம்ஹணன் ஒட்டகை, எருமைக்கடா, எருது இவைகளில் ஒரு முறை ஏறி ஒரு யோஜனை தூரம் சென்றால், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம் ப்ராயச்சித்தமாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. வெள்ளாடு செம்மறியாடு இவைகளில் ஏறி ஒரு யோஜனை தூரம் சென்றால், அவ்விஷயத்தில சரீர சுத்திக்காக ஸாந்தபன க்ருச்ரம்

𑌕𑌾𑌰𑌾𑌗𑍃𑌹𑌵𑌾𑌸𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌕𑌾𑌰𑌾𑌗𑍃𑌹𑌵𑌾𑌸𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌃—

'𑌬𑌲𑌾𑌨𑍍𑌮𑍍𑌲𑍇𑌚𑍍𑌛𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌤𑌸𑍍𑌕𑌰𑍈𑌃 । 𑌕𑌾𑌰𑌾𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌮𑌾𑌸𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌉𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌯𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍋𑌷𑌿𑌤𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌯𑌮𑌃—

𑌕𑌾𑌰𑌾𑌗𑍃𑌹𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌥𑍋𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ 𑌬𑌲𑌾𑌤𑍍𑌬𑌨𑍍𑌦𑍀𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌰𑍀 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌵𑌸𑍇𑌦𑍍𑌯𑌦𑌿 । 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌮𑌾𑌸𑌮𑍃𑌤𑍁𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌮𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 ॥ 𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍃𑌤𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌕𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌪𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌦𑍀𑌜𑌲𑍈𑌃 ॥ 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 । 𑌅𑌰𑍍𑌧𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯

ப்ராயச்சித்தமாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. புனருபநயனமும் செய்து கொள்ள வேண்டும். அதனால் சுத்தனுவான். ஸம்சயமில்லை.

சிறைச்சாலையில் வஸித்ததற்கு ப்ராயச்சித்தம்.

கௌதமர்:— எவன் பலாத்காரமாய் ம்லேச்சன், சண்டாளன், திருடன் இவர்களால் பிடிக்கப்பட்டு, சிறைச்சாலையில் அடைக்கப்பட்டு, ஒரு மாஸம் வரையில் வஸித்தானே, அவன் ஒரு ப்ராஜாபத்யக்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஒரு வர்ஷம் இருந்தால், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரமும், சாந்த்ராயணமும் அனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

யமன்:— சிறைச்சாலையிலிருந்து வெளிவந்து விதிப்படி ப்ராயச்சித்தத்தைச் செய்துகொண்டு, மறுபடி உபநயனம் செய்து கொண்டால் ப்ராம்ஹணன் சுத்தனாகிறான். பலாத்காரமாய்ச் சிறைச்சாலையிலடைக்கப்பட்ட ஸ்த்ரீ அங்கேயே வஸித்தால், ஒரு பக்ஷம், ஒரு மாஸம், ஒரு ருது (இரண்டு மாஸம்), ஒரு வர்ஷம் வரையில் இருந்தால், அப்பொழுது அவளின் புருஷன் அறுபது தடவை மண்களால் க்ருதசௌசம் செய்வித்து, விதிப்படி நதீ ஜலங்களால் ஸ்நானம் செய்வித்து, முன்போல் க்ரமமாய் ப்ராயச்சித்தத்தைச் செய்விக்கவேண்டும். இவ்விஷயத்தில் ஸ்த்ரீகளுக்கு

𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍋𑌷𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌜𑌨𑌵𑌾𑌦𑍋 𑌨 𑌹𑍀𑌯𑌤𑍇 । 𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌨 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑍌 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍋 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌕𑍁𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌵𑌾𑌸𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌕𑍁𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌵𑌾𑌸𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌆𑌹 𑌮𑌰𑍀𑌚𑌿𑌃—

'𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍 𑌤𑌟𑌾𑌕𑌾𑌦𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌣𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌤𑌥𑍇𑌨𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍 । 𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌕𑍁𑌲𑍀𑌨𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌚𑍈𑌵𑍋𑌪𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀 ॥ 𑌨 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌤𑍁 𑌸 𑌕𑍁𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌹𑌵𑍍𑌯𑌕𑌵𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑌃 ॥ 𑌏𑌕𑌤𑍍𑌰 𑌦𑌿𑌵𑌸𑍇 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌦𑍁𑌰𑍍𑌦𑍇𑌶𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌦𑍁𑌰𑍍𑌦𑍇𑌶𑌗𑌮𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌆𑌹 𑌬𑍋𑌧𑌾𑌯𑌨𑌃—

'𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌸𑍌𑌵𑍀𑌰𑌸𑍌𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 ।

முன் சொல்லிய ப்ராயஶ்சித்தத்தில் பாதி ப்ராயஶ்சித்தம் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. அவளுக்குப் பாபம் விலகும். ஆனாலும் ஜனங்களின் அபவாதம் குறையாது. ஆகையால் அவளைக் காப்பாற்ற வேண்டும். அவளுடன் சேர்க்கை முதலியதைச் செய்யக்கூடாது. அங்கேயே கர்ப்பம் உண்டாகிவிட்டால் அவளைப் பரித்யாகம் செய்ய வேண்டும்.

குக்ராமத்தில் வஸிப்பதற்கு ப்ராயஶ்சித்தம்.

மரீசி:— வேதாத்யயனம் செய்தவன், குளம் முதலியது, புல், இலை, விறகு, பந்துக்கள், தன் குலத்தில் பிறந்தவர்கள், உபகரிக்கும் வித்யை என்ற இவைகள் எந்த க்ராமத்தில் இல்லையோ, அந்த க்ராமம் குக்ராமம் எனப்படுகிறது. அந்த க்ராமத்தில் எந்த ப்ராம்ஹணன் தேவ பித்ரு கார்யங்களில் நோக்கமில்லாதவனாக ஒரு நாள் வஸிக்கிறானோ அவன் மஹாசாந்த்ராயணத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

துர்தேசங்களுக்குச் சென்றால் ப்ராயஶ்சித்தம்.

போதாயனர்:— ஸிந்து, ஸௌவீரம், ஸௌராஷ்ட்ரம்,

अङ्गवङ्गकलिङ्गांश्च गत्वा संस्कारमर्हति' इति ॥ प्रत्यन्तवासिनः = चण्डालादि वासप्रदेशान् ॥

बोधायनः—

'पद्भ्यां स कुरुते पापं यः कलिङ्गान् प्रपद्यते । ऋषयो निष्कृतिं तस्य प्राहुर्वैश्वानरं हविः' इति ॥

श्वसृगालादिदंशने प्रायश्चित्तम् ॥

श्वादिदंशे प्रायश्चित्तमाह याज्ञवल्क्यः—

'पुंश्चली वानरखरैर्दष्टश्चोष्ट्रादिवायसैः । प्राणायामं जले कृत्वा घृतं प्राश्य विशुध्यति' इति ॥

मनुः—

'श्वसृगालखरैर्दष्टो ग्राम्यैः क्रव्याद्भिरेव च । नराश्वोष्ट्रवराहैश्च प्राणायामेन शुध्यति' इति ॥ अत्र नदीस्नानादेरप्युपलक्षणम् ॥

சண்டாளாதிகள் வஸிக்கும் ப்ரதேசங்கள், அங்கம், வங்கம், களிங்கம், இந்தத் தேசங்களுக்குச் சென்றால் புனருபநயனம் செய்துகொள்ள வேண்டும்.

போதாயனர்:— எவன் களிங்கதேசத்தை யடைகின்றானோ அவன் கால்களால் பாபம் செய்கிறான். அவனுக்கு வைச்வாநர ஹவிஸ்ஸினால் செய்யும் யாகத்தை ப்ராயஸ்சித்தமாக ருஷிகள் சொல்லுகின்றனர்.

நாய் நரி முதலியவை கடித்தால் ப்ராயஸ்சித்தம்.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— வ்யபிசாரிணீ, குரங்கு, கழுதை, நாய், ஒட்டகை முதலியது, காக்கை இவைகளால் கடிக்கப்பட்டவன் ஜலத்தில் மூழ்கி, ப்ராணாயாமம் செய்து, நெய்யைப் பருகினால் சுத்தனாகிறான்.

மனு:— நாய், நரி, கழுதை க்ராமத்தில் உள்ள மாம்ஸத்தைப் பக்ஷிக்கும் பக்ஷிகள், மனிதன், குதிரை, ஒட்டகை, பன்றி இவைகளால் கடிக்கப்பட்டவன் ப்ராணாயாமம் செய்வதால் சுத்தனாகிறான்.

ப்ராணாயாமம் என்றது நதீ ஸ்நானம் முதலியதையும் சொல்லுகின்றது. அவ்விதமே,

𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌬𑍋𑌧𑌾𑌯𑌨𑌃—

'𑌶𑍁𑌨𑌾 𑌦𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌨𑌦𑍀𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌗𑌾𑌮𑍍 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌶𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌘𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌰𑌜𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍋𑌦𑌕𑍇𑌨 𑌵𑌾 । 𑌨𑌵𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌲𑌶𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍁𑌚𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌹𑌾𑌰𑍀𑌤𑌃—

'𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑍋 𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌷𑍍𑌟𑍁𑌕𑍋 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌰𑍀 𑌵𑌾 𑌯𑌦𑌿 𑌵𑌾 𑌨𑌰𑌃 । 𑌆𑌖𑍁 𑌨𑌕𑍁𑌲𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌾𑌰 𑌵𑌾𑌯𑌸 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯 𑌸𑍂𑌕𑌰𑌾𑌃 ॥ 𑌸𑌨𑍍𑌦𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌸𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌚𑍇𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑍀𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌿𑌸𑍃𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌨𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌨𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌗𑍋𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍃𑌣𑌂 𑌨𑌰𑌃 ॥ 𑌸𑌹 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌅𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌾𑌃—

'𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑍀 𑌶𑍁𑌨𑌾 𑌦𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌪𑌯𑌃 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌤𑍍 ।

போதாயனர்:—எந்த ப்ராம்ஹணன் நாயால் கடிக்கப்பட்டானே அவன் ஸமுத்ரகாமினியான நதியை யடைந்து, (ஸ்நானம் செய்து) நூறு ப்ராணாயாமம் செய்து, நெய்யைப் பருகினல் சுத்தனுகிறுன். அல்லது தங்கம் வெள்ளி இவைகளுடன் கூடிய ஜலத்தினுலாவது, பசுக்களின் கொம்பிலிருந்து விழும் ஜலத்தினுலாவது, புதிதான கலசங்களினுல் விடப்பட்ட ஜலத்தினுலாவது ஸ்நானம் செய்தால் அப்பொழுதே சுத்தனுகிறுன்.

ஹாரீதர்:— நாய், நரி, ஸ்த்ரீ, மனிதன், எலி, கீரி, பூனே, காக்கை, க்ராமப் பன்றி, இவைகளால் ப்ராம்ஹணனின் தேஹம் கடிக்கப்பட்டால் அவனுக்கு ப்ராயஶ்சித்தம் எப்படி? அவன் ப்ராம்ஹணர்களின் அனுஜ்ஞையினுல் ஸசேல ஸ்நானம் செய்து, மூன்று ப்ரோக்ஷணீ மந்த்ரங்களால் ப்ரோக்ஷணம் செய்து கொள்ள வேண்டும். மூன்று ப்ராணுயாமம் செய்யவேண்டும். பசுக்களுக்குப் புல்லைக் கொடுக்கவேண்டும். ப்ராம்ஹணர்களுடன் புஜித்தால் சுத்தனுகிறுன். ஸம்ஶயமில்லை.

அங்கிரஸ்:— ப்ரம்ஹசாரீ நாயால் கடிக்கப்பட்டால் மூன்று நாள் வரையில் இரவில் பாலைமட்டில் பருகவேண்டும். க்ருஹஸ்த

𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌽𑌪𑍍𑌯𑍇𑌕𑌾𑌹𑌂 𑌵𑌾𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ 𑌨𑌾𑌭𑍇𑌰𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌕𑍇 𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌮𑍍 ॥ 𑌅𑌵𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌸𑌵𑍍𑌰𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌶𑍁𑌨𑌾 𑌦𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 । 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑍀𑌨𑍍 𑌹𑍂𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌦𑍍𑌯 𑌏𑌵 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃—

'𑌵𑍃𑌕𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌸𑍃𑌗𑌾𑌲𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌦𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 । 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌪𑍇𑌤𑍍𑌸 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌮𑌾𑌤𑌰𑌮𑍍 ॥ 𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍋𑌦𑌕𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌦𑍍𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑍇 । 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌶𑍁𑌨𑌾 𑌦𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌃 𑌶𑍁𑌨𑌾 𑌦𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋 𑌯𑌦𑌿 । 𑌸 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑍋𑌦𑌕𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌘𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌵𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑍁𑌨𑌾 𑌦𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌪𑌾𑌵𑌸𑍇𑌤𑍍 । 𑌘𑍃𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌶𑍋𑌦𑌕𑌂 𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌅𑌵𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌸𑌵𑍍𑌰𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌶𑍁𑌨𑌾

னால் இரண்டு நாள் மட்டில். அக்னிஹோத்ரியானால் ஒரு நாள் மட்டில். நாபிக்குமேல் கடிக்கப்பட்டவனுக்கு முன் சொன்ன ப்ராயஸ்சித்தமே இரண்டு மடங்காகும். முகத்தில் கடிக்கப்பட்டால் மூன்று மடங்காகும். தலையில் கடிக்கப்பட்டால் நான்கு மடங்காகும். ப்ராம்ஹணன் ப்ரம்ஹசாரியானாலும் மற்றவனானாலும் நாயினால் கடிக்கப்பட்டால் ஹோமம் செய்யப்படும் அக்னிகளைத் தர்சித்தால் அப்பொழுதே சுத்தனாகிறான்.

பராசரர்:— செந்நாய், நாய், நரி முதலியவைகளால் கடிக்கப்பட்ட ப்ராம்ஹணன் ஸ்நானம்செய்து, வேதமாதாவும் பரிசுத்தையுமான காயத்ரியை ஜபிக்கவேண்டும். பசுக்களின் கொம்பிலிருந்து விழும் ஜலத்தினால் ஸ்நானம், மஹாநதிகள் சேருமிடத்தில் ஸ்நானம், ஸமுத்ர தர்சனம் இவைகளுள் ஒன்றினால் நாயால் கடிக்கப்பட்டவன் சுத்தனாவான். வேத வித்யை, வ்ரதம் இவைகளைச் செய்து ஸ்நானம் செய்த ப்ராம்ஹணன் நாயால் கடிக்கப்பட்டால், அவன் தங்கத்துடன் கூடிய ஜலங்களால் ஸ்நானம் செய்து நெய்யைப் பருகினால் சுத்தனாகிறான். வ்ரதத்தை யனுஷ்டிக்கும் பொழுது கடிக்கப்பட்டவன் மூன்று நாள் உபவாஸம் இருக்க வேண்டும். பிறகு நெய், தர்ப்பையுடன்கூடிய ஜலம் இவைகளைப் பருகி, பிறகு வ்ரதத்தின் மீதியை முடிக்கவேண்டும். வ்ரதம்

தஷ்டோ பவேத் த்விஜ: । ப்ரணிபாதாத் பவேத் பூதோ விப்ரைஶ்சக்ஷுர்நிரீக்ஷித: ॥ ஶுநா க்ராதாவலீடஸ்ய நகைர் விலிகிதஸ்ய ச । அத்பி: ப்ரக்ஷாலநம் ப்ரோக்தம் அக்நிநா சோபசூலநம் ॥ ஶுநா து ப்ராஹ்மணீ தஷ்டா ஜம்புகேந வ்ருகேண வா । உதிதம் க்ரஹநக்ஷத்ரம் த்ருஷ்ட்வா ஸத்ய: ஶுசிர்பவேத் ॥ க்ருஷ்ணபக்ஷே யதா ஸோமோ ந த்ருஶ்யேத கதாசந । யாம் திஶம் வ்ரஜதே ஸோமஸ்தாம் திஶம் அவலோகயேத் ॥ அஸத்ப்ராஹ்மணகே க்ராமே ஶுநா தஷ்டோ த்விஜோத்தம: । வ்ருஷம் ப்ரதக்ஷிணீக்ருத்ய ஸத்ய: ஸ்நாத்வா விஶுத்யதி' இதி ॥

வ்ருகஶ்வாநாவாரண்யகக்ராம்யாம் பேத: । ஸ்ருகால: = ஜம்புக: । ஆதிஶப்தேந வராஹாதயோ க்ருஹ்யந்தே । தைர்தஷ்ட: ஸ்நாத்வா காயத்ர்யஷ்டஶதம் ஜபேத் ॥

அனுஷ்டிக்காதவனாயினும், வ்ரதம் அனுஷ்டிப்பவனாயினும் ப்ராம்ஹணன் நாயால் கடிக்கப்பட்டால், அவன் ப்ராம்ஹணர்களை நமஸ்கரித்து, அவர்களால் கண்களால் பார்க்கப்பட்டால் சுத்தனாகிறான். நாயினால் மோக்கப்பட்டு நக்கப்பட்டாலும், நகங்களால் கீறப்பட்டாலும், அந்த இடத்தை ஜலத்தால் அலம்பவேண்டும். அக்னியினால் அந்த இடத்தை தபிக்கச் செய்வதும் ப்ராயச்சித்தம். எந்த ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீ நாயாலாவது, நரியாலாவது, செந்நாயாலாவது கடிக்கப்பட்டவளோ, அவள் இரவில் உதயமாகிய க்ரஹங்கள், நக்ஷத்ரங்கள் இவைகளைப் பார்த்தால் அப்பொழுதே சுத்தையாகிறாள். க்ருஷ்ண பக்ஷத்தில் சந்த்ரன் எப்பொழுது காணப்படவில்லையோ அப்பொழுது சந்த்ரன் எந்தத் திக்கில் இருக்கக்கூடுமோ அந்தத் திக்கையாவது பார்க்கவேண்டும். ப்ராம்ஹணர்கள் இல்லாத க்ராமத்தில் ப்ராம்ஹணன் நாயால் கடிக்கப்பட்டால், காளைமாட்டை ப்ரதக்ஷிணம் செய்து, ஸ்நானம் செய்தால் அப்பொழுதே சுத்தனாகிறான்,” என்று.

வ்ருகம் என்பது காட்டு நாய் (செந்நாய்); ச்வா என்பது க்ராமத்தில் உள்ள நாய் என்று பேதம். ஆதி யென்றதால் பன்றி முதலியவை சொல்லப்படுகின்றன. அவைகளால் கடிக்கப்பட்டவன் ஸ்நானம் செய்து, நூற்றெட்டு முறை காயத்ரியை ஜபிக்கவேண்டும்.

जपे सङ्ख्याविशेषमाहोशनाः —

'दंष्ट्रिभिर्दष्टो गायत्र्यष्टशतं प्राणायामशतं वा' इति ॥

तदशक्तविषयम्। शक्तस्तु गोशृङ्गोदकस्नानादिकमाचरेत्। तत्र गोशृङ्गस्नानं नाम शृङ्गोदकमभिमन्त्र्य गायत्र्या शतवारमभिषिच्य तेन मज्जनम्, 'गोशृङ्गेण शतं स्नानं गायत्र्या' इति हारीतस्मरणात्। गोशृङ्गोदकस्नानसङ्गमस्नानसमुद्रदर्शनानामधस्तनमध्योत्तमाङ्गभेदेन वा दंशतारतम्येन वा व्यवस्था। वेदाध्ययनं वा सौम्यप्राजापत्यादिव्रतानि वा समाप्य स्नातः = वेदविद्याव्रतस्नातः। स यदि शुना दष्टस्तदा हिरण्योदके निधाय तेनोदकेन स्नात्वा घृतं प्राश्य विशुध्यति। तत्रापि ब्राह्मणश्चेद्गायत्रीं शतकृत्वो जपेत्॥

ஜபத்தில் கணக்குப் பேதத்தைச் சொல்லுகிறார்,

உசனஸ்:— *பல் உள்ள ஜந்துக்கள் முதலியவைகளால் கடிக்கப் பட்டவன், காயத்ரியை நூற்றெட்டுமுறை ஜபிக்கவும். அல்லது ப்ராணாயாமத்தை நூறு தடவை செய்யவும்.*

இது அசக்தனைப் பற்றியது. சக்தனாயெவெனில், பசுவின் கொம்பு ஜலத்தினால் ஸ்நானம் செய்வது என்பது முதலியதைச் செய்யவேண்டும். அவைகளுள் கோச்ருங்கோதக ஸ்நானம் என்பது கொம்பில் நிரப்பப்பட்ட ஜலத்தை நூறு முறை காயத்ரியால் அபிமந்த்ரித்து, அதனால் முழுகுவது. "நூறு தடவை காயத்ரியைச் சொல்லிப் பசுவின் கொம்பின் ஜலத்தால் ஸ்நானம்" என்று ஹாரீதரின் ஸ்ம்ருதியால். பசுவின் கொம்பு ஜலத்தால் ஸ்நானம், நதீ ஸங்கம ஸ்நானம், ஸமுத்ர தர்சனம் என்ற இவைகளுக்குக் கீழ்ப் பட்ட அங்கம், நடுவாகிய அங்கம், மேலாகிய அங்கம் இவைகளின் பேதத்தாலாவது, கடித்ததின் தாரதம்யத்தாலாவது வ்யவஸ்தையை யறியவேண்டும். வேதவித்யாவ்ரதஸ்நாதன் = வேதாத்யயனத்தையாவது, ஸௌம்யம் ப்ராஜாபத்யம் முதலிய வ்ரதங்களையாவது முடித்து ஸ்நானம் செய்தவன். அவன் நாயால் கடிக்கப்பட்டானாகில், அப்பொழுது ஸ்வர்ணத்தை ஜலத்தில் போட்டு, அந்த ஜலத்தினால் ஸ்நானம் செய்து, நெய்யைப் பருகினால் சுத்தனாகிறான்.

तथाह बोधायनः—

'वेदविद्याव्रतस्नातः शुना दष्टस्तु ब्राह्मणः ।
शतवारमावृत्य गायत्रीं शुद्धिमवाप्नुयात्' इति ॥

चान्द्रायणादिव्रतेन सहितः सव्रतः । स त्रिरात्रमुपोष्य चतुर्थेऽह्नि घृतं प्राश्य कुशोदकं च पीत्वा व्रतशेषं समापयेत् । सव्रतावव्रतावपि विप्रान् प्रणिपत्य तैर्निरीक्षितौ यथोक्तप्रायश्चित्ताचरणेन शुद्धौ भवतः । यदा ब्राह्मणी श्वादिभिर्दष्टा तदा सा रात्रावुदितान् चन्द्राङ्गारकादीन् नक्षत्राणि कृत्तिकादीन्यवलोक्य शुद्धा भवति । चन्द्रदर्शनासंभवे तदवस्थितिप्रदेशं दिशं वा चक्षुषावलोकयेत् । तत्रावलोकनं पञ्चगव्यप्राशनस्योपलक्षणम् ॥

அதிலும் கடிக்கப்பட்டவன் ப்ராம்ஹணனுகில் காயத்ரியை நூறு முறை ஜபிக்கவேண்டும்.

அதைச் சொல்லுகிறுர், போதாயனர்:— வேதவித்யாவ்ரத ஸ்நாதனுன ப்ராம்ஹணன் நாயால் கடிக்கப்பட்டால், நூறுமுறை காயத்ரியை ஜபித்தால் சுத்தியையடைவான்.

சாந்த்ராயணம் முதலிய வ்ரதத்துடன் கூடியவன் ஸவ்ரதன். அவன் மூன்றுநாள் உபவாஸமிருந்து, நான்காவது நாளில் நெய்யைப் பருகி, தர்ப்பை ஜலத்தையும் பருகி, பிறகு வ்ரதத்தின் மீதியை முடிக்கவேண்டும். ஸவ்ரதன், அவ்ரதன் என்ற அவ்விருவரும் ப்ராம்ஹணர்களை நமஸ்கரித்து, அவர்களால் பார்க்கப்பட்டால், முன்சொல்லிய ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டித்ததினுல் சுத்தராயாகின்றனர். எப்பொழுது ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீ நாய் முதலியவைகளால் கடிக்கப்பட்டாளோ, அப்பொழுது அவள் இரவில் உதித்த சந்த்ரன், செவ்வாய் முதலிய க்ரஹங்களையும், க்ருத்திகை முதலிய நக்ஷத்ரங்களையும் பார்த்தால் சுத்தையாகிறுள். சந்த்ரனைப் பார்க்க முடியாவிடில், அவன் இருக்கக்கூடிய திக்கையாவது கண்ணுல் பார்க்கவேண்டும். அதில், பார்க்கவேண்டும் என்றது பஞ்சகவ்ய ப்ராசனத்தையும் சொல்லுகிறது. ஆகையாற்றுன்,

அத ஆங்கிரா:—

ப்ராஹ்மணீ து ஶுநா தஷ்டா ஸோமே த்ருஷ்டிம் நிபாதயேத் । ஸமுத்ரதர்ஶநாத்வாபி ஶுநா தஷ்டா ஶுசிர்பவேத் ॥ ஸோமமார்கேண வா பஶ்யேத் பஞ்சகவ்யேந ஶுத்த்யதி’ இதி ॥

ஸோமதர்ஶநாஸம்பவே ஸமுத்ரதர்ஶநாதிரவமேகநா ஆ ஶுத்தீத்யர்த: । யஸ்மிந்து க்ராமே ப்ராஹ்மணா ந ஸந்தி, தத்ர ப்ராஹ்மணப்ரணிபாதநிரீக்ஷணயோ: ஸ்தாநே வ்ருஷப ப்ரதக்ஷிணம் த்ரஷ்டவ்யம் । ஏதேஷு வசநேஷு யத்ர யத்ர ப்ராயஶ்சித்தபாஹுல்யம், தத்ர தத்ரோத்தமாங்கவிஷயத்வம் தம்ஶநாவ்ருத்திவிஷயத்வம் சோஹநீயம் ॥ ப்ரஹ்மசாரிக்ருஹஸ்தாக்நிஹோத்ரிஷூத்தரோத்தரம் தபோபாஹுல்யாத் ப்ராயஶ்சித்தஹ்ராஸ இதி மாதவீயே ॥

ஶரீரே க்ரும்யுத்பத்தௌ ப்ராயஶ்சித்தம் ॥

ஶரீரே க்ரும்யுத்பத்தௌ ப்ராயஶ்சித்தமாஹ ஶாதாதப:—

ப்ராஹ்மணஸ்ய வ்ரணத்வாரே யதா ஸம்பத்யதே க்ருமி: ।

அங்கிரஸ்:— *ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீ நாயால் கடிக்கப்பட்டால், சந்த்ரனிடத்தில் பார்வையைச் செலுத்தவேண்டும். ஸமுத்ரத்தைத் தர்சித்தாலாவது சுத்தையாவாள். அல்லது சந்த்ரன் இருக்கக் கூடிய திக்கையாவது பார்த்து, பஞ்சகவ்ய ப்ராசனம செய்தால் சுத்தையாவாள்.*

சந்த்ரனைப் பார்க்கமுடியாவிடில், ஸமுத்ரத்தைப் பார்ப்பதாலாவது, சந்த்ரன் உள்ள திக்கைப் பார்ப்பதாலாவது சுத்தையாகிருள், என்பது பொருள். எந்த க்ராமத்தில் ப்ராம்ஹணர்கள் இல்லையோ, அவ்விடத்தில் ப்ராம்ஹணர்களின் நமஸ்காரம் தர்சனம் இவைகளுக்குப் பதிலாக வ்ருஷபத்தின் ப்ரதக்ஷிணம் அறியத் தக்கது. இந்த வசனங்களில் எந்த எந்த இடத்தில் ப்ராயஶ்சித்தம் அதிகமாயுள்ளதோ, அங்கங்கு, சிறந்த அங்கங்களைப்பற்றியதென்பதும், கடித்ததின் ஆவ்ருத்தியைப் பற்றியதென்பதும் ஊஹிக்கப் படவேண்டும். ப்ரம்ஹசாரீ, க்ருஹஸ்தன், அக்னிஹோத்ரீ என்ற இவர்களுள் மேல் மேல் உள்ளவன் அதிக தபஸ் உள்ளவனுகையால் ப்ராயஶ்சித்தத்தின் குறைவு என்பது மாதவீயத்தில் உள்ளது.

சரீரத்தில் புழு உண்டானுல் ப்ராயஶ்சித்தம்.

சாதாதபர்:— *ப்ராம்ஹணனுடைய சரீரத்தில் வ்ரணத்தின்*

ப்ராயஶ்சித்தம் ததா கார்யமிதி ஶாதாதபோऽப்ரவீத் ॥ கோமூத்ரம் கோமயம் க்ஷீரம் ததி ஸர்பிः குஶோதகம் । த்ர்யஹம் ஸ்நாத்வா ச பீத்வா ச க்ருமிதஷ்டः ஶுசிர்பவேத்' இதி ॥

போதாயனः—

ப்ராஹ்மணஸ்ய வ்ரணத்வாரே பூயஶோணிதஸம்பவே । க்ருமிருத்பத்யதே தஸ்ய ப்ராயஶ்சித்தம் கதம் பவேத் ॥ கோமூத்ரம் கோமயம் க்ஷீரம் ததி ஸர்பிः குஶோதகம் । த்ர்யஹம் ஸ்நாத்வா ச பீத்வா ச க்ருமிதஷ்டः ஶுசிர்பவேத்' இதி ॥

ஏதத்து நாபேரதோபாகே த்ரஷ்டவ்யம் । உபரிபாகே து பானுராஹ—

'நாபிகண்டாந்தரோத்பூதே வ்ரணே ஜாதே க்ருமிः । ஷட்ராத்ரம் து ததா ப்ரோக்தம் ப்ராஜாபத்யம் ஶிரோவ்ரணே' இதி ॥

முகத்தில் எப்பொழுது புழு உண்டாகிறதோ அப்பொழுது ப்ராயஶ்சித்தம் செய்யப்படவேண்டும் என்றார் சாதாதபர். புழுவினல் கடிக்கப்பட்டவன், பசுவின் மூத்ரம், சாணி, பால், தயிர், நெய், தர்ப்பையின் ஜலம் இவைகளால் மூன்று நாள் ஸ்நானம் செய்து, அவைகளைப் பருகினல் சுத்தனுவான்.

போதாயனர்:— ப்ராம்ஹணனுடைய வ்ரணத்தின் முகத்தில் துர்நீர் ரக்தம் இவைகள் உண்டாகி புழு உண்டாகிறது. அதில் ப்ராயஶ்சித்தம் எப்படி? எனில், புழுவினல் கடிக்கப்பட்டவன் பஞ்சகவ்யத்தால் மூன்று நாள் ஸ்நானம் செய்து அதைப் பருகினல் சுத்தனுவான்.

இது கொப்பூழுக்குக் கீழ்பாகத்தில் உண்டாகியதைப் பற்றியது என்று அறியவும். கொப்பூழுக்கு மேல் பாகத்திலானல் சொல்லுகிறார்.

பானு:— நாபிக்கும் கழுத்திற்கும் நடுவில் உள்ள ப்ரதேசத்தில் வ்ரணத்தில் புழு உண்டானல் அப்பொழுது ஆறு நாள் ப்ராஜாபத்யம் ப்ராயஶ்சித்தம். தலையிலானல் ஒரு ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம் ப்ராயஶ்சித்தம்.

𑌦𑍁𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌗𑍃𑌹𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌃—

'𑌨𑌿𑌰𑌾𑌚𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌚𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌚 । 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑌿𑌨𑌮𑍇𑌕𑌮𑌭𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌤𑌦𑌶𑌕𑍍𑌤𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑌾𑌹 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃—

'𑌸𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑍇𑌦𑌿𑌨𑌃 । 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌦𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌨𑍍𑌨𑌰𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌏𑌤𑌦𑌨𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍 । 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌹 𑌸 𑌏𑌵—

'𑌪𑌰𑌪𑌾𑌕𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌪𑌾𑌕𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 । 𑌅𑌪𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

துர் ப்ராம்ஹணரின் வீட்டில் புஜிப்பதில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

புஜிக்கக் கூடாத அன்னத்தைப் புஜிப்பதில் ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்படுகிறது. அதில் துர் ப்ராம்ஹணனின் வீட்டில் போஜனம் செய்தால் ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

பாரத்வாஜர்:- ஆசாரமற்றவனும், விலக்கப்பட்ட ஆசாரத்தை உடையவனுமான ப்ராம்ஹணனின் அன்னத்தைப் புஜித்தால் ஒரு நாள் முழுவதும் உபவாஸம் செய்யவேண்டும்.

அதைச் செய்ய முடியாவிடில் வேறு ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

பராசரர்:— நல்ல ஆசாரமுடையவனும், வேதம் வேதாந்தம் இவைகளை அறிந்தவனுமான ப்ராம்ஹணனின் அன்னத்தைப் புஜித்தால் ஒரு நாளுக்குள் பாபத்தினின்றும் விடுபடுவான்.

இது பலதடவை செய்யாததைப்பற்றியது. பல தடவையானால் சொல்லுகிறார், **பராசரரே:—** பரபாக நிவ்ருத்தன், பரபாக ரதன், அபசன் இவர்களின் அன்னத்தைப் புஜித்தால் ப்ராம்ஹணன் சாந்த்ராயணத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

பரபாகநிவ்ருத்தாதிலக்ஷணாநி ॥

தேஷாம் லக்ஷணமாஹ ஸ ஏவ—

'க்ருஹீத்வாக்நிம் ஸமாரோப்ய பஞ்சயஜ்ஞாந்ந நிர்வபேத் । பரபாகநிவ்ருத்தோ஽ஸௌ முநிபி: பரிகீர்தித: ॥ பஞ்சயஜ்ஞாந் ஸ்வயம் க்ருத்வா பராந்நேநோபஜீவதி । ஸததம் ப்ராதருத்தாய பரபாகரதஸ்து ஸ: ॥ க்ருஹஸ்த஧ர்மோ யோ விப்ரோ ததாதி பரிவர்ஜித: । ருஷிபிர்தர்மதத்த்வஜ்ஞைரபச: பரிகீர்தித:' இதி ॥ ததாதி பரிவர்ஜித: = அந்நதாநவர்ஜித: கேவலம் ஸ்வயமேவ புங்க்தே ஸோऽயமபச இத்யுச்யதே । தஸ்ய நிந்தா ஶ்ருத்யைவம் ப்ரதர்ஶ்யதே— 'நார்யமணம் புஷ்யதி நோ ஸகாயம் । கேவலாகோ பவதி கேவலாதீ' இதி ॥

ஶாதாதபப்ருஹஸ்பதீ—

'யோ ஹி ஹித்வா விவாஹாக்நிம் க்ருஹஸ்த இதி மந்யதே । அந்நம் தஸ்ய ந போக்தவ்யம் வ்ருதாபாகோ ஹி ஸ ஸ்ம்ருத: ॥

பரபாக நிவ்ருத்தன் முதலியவரின் லக்ஷணங்கள்.

அவர்களின் லக்ஷணத்தைச் சொல்லுகிறூர் பராசரர்:— அக்னியை க்ரஹித்து, ஸமாரோபணம் செய்து, பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்களைச் செய்யாதவன் பரபாக நிவ்ருத்தன், என்று முனிவர்களால் சொல்லப்பட்டுள்ளான். எப்பொழுதும் காலையிலெழுந்து, பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்களைத் தான் செய்து, பரான்னத்தினுல் ஜீவிப்பவன் பரபாகரதன் எனப்படுகிறுன். க்ருஹஸ்த தர்மமுள்ள எந்த ப்ராம் ஹணன் அன்னதானம் செய்யாமலிருக்கின்றுனே அவன் தர்மம் அறிந்த ருஷிகளால் அபசன் எனச் சொல்லப்பட்டுள்ளான்.

எவன் தான் மட்டில் புஜிப்பவனுய் இருக்கின்றுனே அவன் அபசன் என்று சொல்லப்படுகிறுன். அவனைப்பற்றிய நிந்தை வேதத்தில் ஸ்பஷ்டமாய்ச் சொல்லப்படுகிறது:— "பெரியோரைப் போஷிக்காமலும் மித்ரனைப் போஷிக்காமலும் தான் மட்டில் புஜிப்பவன் பாபத்தையே படைபவனுகிறுன்".

சாதாதபரும் ப்ருஹஸ்பதியும்:— எவன் ஔபாஸனத்தைவிட்டு க்ருஹஸ்தனென்று தன்னை நினைத்துள்ளானே, அவனது அன்னத்

𑌵𑍃𑌥𑌾𑌪𑌾𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌦𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌶𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌘𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌵𑍃𑌥𑌾𑌪𑌾𑌕𑍇 𑌯𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌕𑌾𑌦𑌾𑌵𑌪𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌵𑌚𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌹 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃—

'𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑍇𑌦𑍀 𑌵𑍃𑌥𑌾𑌪𑌾𑌕𑍀 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌕𑌃 । 𑌆𑌦𑍇𑌶𑍀 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑍈𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌘𑌾𑌤𑌕𑌾𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌶𑍌𑌨𑌕𑌃—

'𑌕𑌨𑌿𑌕𑍍𑌰𑌦𑌂 𑌜𑌪𑍇𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌶𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌯𑌦𑌾 𑌤𑌦𑌾 । 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌯𑌿𑌣𑍋 𑌗𑍇𑌹𑍇 𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌹𑌾𑌰𑍀𑌤𑌃—

'𑌯𑌦𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌲𑍋𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌜𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑍍 । 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌿𑌨𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌯𑌦𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌤𑌘𑍍𑌨𑌯𑍋𑌃 ॥ 𑌆𑌰𑍂𑌢𑌪𑌤𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌸𑌹𑍋𑌦𑍍𑌵𑌾𑌹𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 । 𑌪𑌾𑌷𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂

தைப் புஜிக்கக்கூடாது. அவன் வ்ருதாபாகன் என்று சொல்லப் பட்டுள்ளான். வ்ருதாபாகனின் அன்னத்தைப் புஜித்த ப்ராம்ஹணன் ப்ராயஶ்சித்தம் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். நூறு ப்ராணாயாமங்கள் செய்து, நெய்யைப் பருகினால் சுத்தனுவான்.

வ்ருதாபாகனுக்குச் சொல்லிய ப்ராயஶ்சித்தம் எதுவோ, அதுவே ப்ராம்ஹணனை நிந்திப்பவன் முதலியவருக்கும் ப்ராயஶ்சித்தம் என்றறியவும். நிந்தாவசனத்துடன் சேர்த்துப் படித்திருப்பதால். அவ்விதமே,

வ்யாஸர்:— *பங்க்திபேதம் செய்பவன், வ்ருதாபாகன், எப்பொழுதும் ப்ராம்ஹணர்களை நிந்திப்பவன், ஆதேசீ, வேதத்தை விற்பவன், இவ்வைவரும் ப்ரம்ஹகாதகர்களாவர்.*

ஶௌனகர்:— *வேதவிக்ரயம் செய்தவன். வீட்டில் புஜித்தால் கனிக்ரதம் என்ற மந்த்ரத்தைப் பத்துமுறை ஜபித்தால் பாபத்தினின்றும் விடுபடுவான்.*

ஹாரீதர்:— *ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீயினிடம் சூத்ரனால் பிறந்த ப்ரதிலோமன், மஹா பாதகம் செய்தவன், ஸ்த்ரீ, நன்றிமறந்தவன் ஆரூட பதிதன், ஸஹோத்ரையை விவாஹம் செய்துகொண்டவன், பாஷண்டன், அனாஶ்ரிதன் (சக்தியிருந்தும் ஒரு ஆச்ரமத்தையும்*

च यदेतेष्वेव तथैव च ॥ अतिकृच्छ्रं चरेत् स्वाका प्रमादाद्ब्राह्मणस्सकृत् । बुद्ध्या चान्द्रायणं कार्यमामं चेद्गृह्य चैव च ॥ तद्धस्तभोजने चापि त्रिगुणं सहभोजने । चतुर्गुणं तदुच्छिष्टे पानीये चार्धमेव च ॥ कृच्छ्रपादोऽभ्यासे बहुशोऽज्ञानभोजने । बुद्ध्याऽभ्यासे तथा कार्या त्रिंशत्कृच्छ्रं विजानतः' इति ॥

उत्तमस्त्री = ब्राह्मणी । तस्यां प्रातिलोम्येन शूद्राज्जातश्चण्डालः । सत्यपि सामर्थ्ये नास्तिक्येन विहितदेवपित्रादिकर्मत्यागी कृतान्तः ॥

राजाद्यन्नभोजनशमनानि ॥

सुमन्तुः—

'राजान्नं तेज आदत्ते शूद्रान्नं ब्रह्मवर्चसम् । आयुस्सुवर्णकारान्नं यशश्चर्मावकर्तिनः ॥ कारुकान्नं प्रजां हन्ति बलं निर्णेजकस्य च । गणान्नं गणिकान्नं

அடையாயலிருப்பவன்.) ஸந்யாஸீ, இவர்களின் அன்னத்தை அறியாமையால் ப்ராம்ஹணன் ஒரு தடவை புஜித்தால், அதிக்ருச்ரத்தையனுஷ்டிக்கவேண்டும். புத்திபூர்வமாய்ப் புஜித்தால், சாந்த்ராயணத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஆமத்தை க்ரஹித்தால், பாதி ப்ராயஸ்சித்தம். அவர்கள் கையால் புஜித்தால், மூன்று மடங்கு ப்ராயஸ்சித்தம். சேர்ந்து புஜித்தால் நான்குமடங்கு, அவர்கள் குடித்த மீதி ஜலத்தைக் குடித்தால், பாதி ப்ராயஸ்சித்தம். அறியாமையால் பலதடவை புஜித்தால், அப்த க்ருச்ரத்தின் கால்பாகம். புத்தி பூர்வமாய்ப் பலதடவை புஜித்தால், முப்பது க்ருச்ரம்.

அரசன் முதலியவரின் அன்னத்தைப் புஜித்தால் ப்ராயஸ்சித்தம்.

ஸுமந்து:— அரசனின் அன்னம் தேஜஸ்ஸை அபஹரிக்கும், சூத்ரனின் அன்னம் ப்ரம்ஹ தேஜஸ்ஸையும், தட்டானுடைய அந்நம் ஆயுஸ்ஸையும், சக்கிலியனுடைய அன்னம் கீர்த்தியையும், சிற்பியின் அன்னம் ப்ரஜையையும், வண்ணானுடைய அன்னம் பலத்தையும், கூட்டத்தின் அன்னமும் வேசியின் அன்னமும் நல்ல உலகங்களை

च पौनर्भवः परिकीर्तितः ॥ पूयं चिकित्सकस्यान्नं पुंश्चल्यास्त्वन्नमिन्द्रियम् । विष्ठा वार्धुषिकस्यान्नं शस्त्रविक्रयिणो मलम् ॥ एवमेते ह्यभोज्यान्नाः क्रमशः परिकीर्तिताः ॥ एषामन्यतमस्यान्नममत्या क्षपणं त्र्यहम् । मत्या ह्याचरेत् कृच्छ्रं रेतोविण्मूत्रमेव च इति ॥

विष्णुः —

गणकगणिकाचोरनटगायकानामन्नं भुक्त्वा सप्तरात्रं पयसा वर्तेत तक्षचर्मकारश्वपाकवार्धुषिककदर्यदीक्षितबद्धनिगडाभिशस्तषण्ढानां च पुंश्चलीदाम्भिकचिकित्सकलुब्धकक्रूरोच्छिष्टभोजिनां च अवीरस्त्रीस्वर्णकारसपत्नपतितानां च पिशुनानृतवादिधर्मविक्रयिसोमविक्रयिणां च शैलूषतुन्नवायकृतघ्ननिषाद

யும், வைத்தியனின் அன்னம் ரூபத்தையும், வ்யபிசாரிணியின் அந்நம் இந்திரியத்தையும், அபஹரிக்கும். வட்டியால் ஜீவிப்பவனின் அன்னம் விஷ்டைக்கு ஸமமாகும். ஆயுதத்தை விற்பவனின் அன்னம் மலத்திக்கு ஸமமாகும். இவ்விதம் இந்தப் புஜிக்கக் கூடாத அன்ன முடையவர்கள் வரிசையாகச் சொல்லப்பட்டனர். இவர்களுள் யாராவது ஒருவனின் அன்னத்தை அறியாமையால் புஜித்தால், மூன்று நாள் உபவாஸம் ப்ராயஸ்சித்தம். புத்திபூர்வமாய்ப் புஜித்தால், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். சுக்லம், மலம், மூத்ரம் இவைகளை உட்கொண்டாலும், ப்ராஜாபத்யம் ப்ராயஸ்சித்தம்.

விஷ்ணு:— கணக்கன், வேசி, திருடன், பாடகன், இவர்களின் அன்னத்தைப் புஜித்தால், ஏழு நாள் வரையில் பாலை மட்டில் பருகி இருக்கவேண்டும். தச்சன், சக்கிலியன், ச்வபாகன், வட்டியால் ஜீவிப்பவன், க்ருபணன், தீக்ஷிதன், விலங்கிடப்பட்டவன், அபவாதம் அடைந்தவன், நபும்ஸகன், வ்யபிசாரிணீ, டம்பன், வைத்யன், லோபி, கொடியவன், உச்சிஷ்டத்தைப் புஜிப்பவன், பர்த்தா புத்ரன் இல்லாத ஸ்த்ரீ, தட்டான், சத்ரு, பதிதன், கோள் சொல்லுபவன், பொய் சொல்லுபவன், தர்மத்தை விற்பவன், ஸோமத்தை விற்பவன், நடிப்பவன், தையற்காரன், நன்றி மறந்தவன், வேடன், நாடகத்தில் நடிப்பவன், வேதம் விற்பவன்,

𑌰𑌜𑌾𑌯𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌯𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌶𑍍𑌵𑌜𑍀𑌵𑌿𑌶𑍌𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑌤𑍈𑌲𑌿𑌕𑌚𑍈𑌲𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑍇𑌜𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌵𑌲𑌾𑌜𑌾𑌰𑌵𑌦𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌭𑍍𑌰𑍂𑌣𑌹𑌾𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍁𑌦𑌕𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌪𑌤𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌾𑌽𑌵𑌲𑍀𑌢𑌂 𑌶𑍁𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌗𑌵𑌾𑌘𑍍𑌰𑌾𑌤𑌂 𑌚 𑌕𑌾𑌮𑌤𑌃 𑌵𑌾𑌯𑌸𑌾 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌵𑌕𑍍𑌷𑍁𑌤𑌂 𑌚 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌤𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌨𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍃𑌥𑌾 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌪𑌵𑌸𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ||

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌵𑌾𑌸𑌃 𑌅𑌕𑌾𑌮𑌕𑍃𑌤𑌸𑌕𑍃𑌦𑍍𑌭𑍋𑌜𑌨𑌵𑌿𑌷𑌯𑌃 | 𑌅𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌲𑌿𑌖𑌿𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿—

'𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌧𑍁𑌷𑌿𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 |
𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌭𑍋𑌜𑌨𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ||

𑌅𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌅𑌶𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑍂𑌰𑍍𑌚𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑌨𑌮𑌾𑌹 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃—

'𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌸𑍂𑌤𑌕𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌚 |

ஆயுதம் விற்பவன், நாய்களால் பிழைப்பவன், கள் விற்பவன், எண்ணெய் விற்பவன், வஸ்த்ரத்தை வெளுப்பவன், ரஜஸ்வலை, ஜாரனை வீட்டில் வைத்திருப்பவள் இவர்களின் அன்னத்தையும், கர்ப்பஹத்தி செய்தவனால் பார்க்கப்பட்டதும், ரஜஸ்வலையால் தொடப்பட்டதும், பக்ஷியினால் கொத்தப்பட்டதும், நாயால் தொடப்பட்டதும், பசுவினால் மோக்கப் பட்டதும், புத்திபூர்வமாய்க் காகினால் தொடப்பட்டதும், தும்மலால் கெடுக்கப்பட்டதும், ஆகிய அன்னத்தையும், மதமுள்ளவன், கோபமுடையவன், வ்யாதிஸ்தன், இவர்களுடைய அன்னத்தையும், புகழப்படாத அன்னத்தையும், தேவபித்ரு சேஷமல்லாத மாம்ஸத்தையும் புஜித்தால், மூன்று நாள் உபவாஸமாயிருக்கவேண்டும்.

மூன்று நாள் உபவாஸம் என்றது அறியாமையால் ஒருமுறை புஜித்ததைப்பற்றியது. இதேவிஷயத்தில்,

லிகிதரும்:— வட்டியால் ஜீவிப்பவன், வ்ரதத்தையனுஷ்டிக்கிறவன், வ்ரதத்தை யனுஷ்டிக்காதவன், சூத்ரன் இவர்களின் அன்னத்தைப் புஜித்தால், மூன்று நாள் உபவாஸமிருக்கவேண்டும்.

இதே விஷயத்தில் சக்தியற்றவனுக்கு ப்ரம்ஹகூர்ச்ச பஞ்சகவ்ய ப்ராசனத்தைச் சொல்லுகிறார்,

பராசரர்:— சூத்ரன், ஆசௌசமுடையவன், எவனுடைய

𑌶𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ॥ 𑌯𑌦𑌿 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑌾𑌪𑌦𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌾 । 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑍂𑌰𑍍𑌚𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌵𑌨𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑌾𑌪𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌵𑌾 𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇, 𑌸 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑍂𑌰𑍍𑌚𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌅𑌕𑌾𑌮𑌕𑍃𑌤𑌸𑌕𑍃𑌦𑍍𑌭𑍋𑌜𑌨𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌅𑌶𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌾𑌰𑍀𑌤𑌸𑍍𑌤𑍂𑌪𑌵𑌾𑌸𑌮𑌾𑌹—

'𑌮𑍃𑌤𑌸𑍂𑌤𑌕𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌅𑌶𑍌𑌚𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 । 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍋𑌽𑌨𑍍𑌨𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿 𑌵𑌾 ॥ 𑌯𑌦𑌿 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌤 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌏𑌕𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌵𑌾𑌸𑌶𑍍𑌚 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌶𑌤𑌂 𑌜𑌪𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 । 𑌏𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍂𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌭𑍋𑌜𑌨𑌾𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌕𑌾𑌮𑌕𑍃𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥

ஆன்னம் நிஷேதிக்கப்பட்டுள்ளதோ அவன் இவர்களின் அன்னம், ஸந்தேஹிக்கப்பட்டது, விலக்கப்பட்டது, முன்னால் உச்சிஷ்டமாக்கப்பட்டது, இந்த அன்னங்கள் ப்ராம்ஹணனால் அறியாமையாலாவது, ஆபத்தாலாவது புஜிக்கப்பட்டால் ப்ரம்ஹகூர்ச்ச பஞ்சகவ்ய ப்ராசனம் செய்யவேண்டும். அறிந்து புஜிக்கப்பட்டால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

அறியாமையால் ஒருமுறை புஜித்த விஷயத்தில், சக்தியற்றவனுக்கு உபவாஸத்தைச் சொல்லுகிறார்,

ஹாரீதர்:— ம்ருதாசௌசி, ஜனனாசௌசி, சூத்ரன் இவர்களின் அன்னம், அசுத்தனால் சமைக்கப்பட்ட அன்னம், ஸந்தேகப்பட்ட அன்னம், விலக்கப்பட்ட அன்னம், சத்ருவின் அன்னம் இவைகளை ப்ராம்ஹணன் புஜித்தால், அவனுக்கு ப்ராயஶ்சித்தம் எப்படி? ஒருநாள் உபவாஸமும் நூற்றெட்டுமுறை காயத்ரீ ஜபமும் ப்ராயஶ்சித்தம். ஐந்து மந்த்ரங்களால் பஞ்சகவ்யத்தைத் தனித்தனியாய் ப்ராசனம் செய்விக்கவேண்டும். இவைகளால் ப்ராம்

𑌶𑌙𑍍𑌖𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌵𑌯𑌵𑌾𑌗𑍂𑌪𑌾𑌨𑌮𑌾𑌹—

'𑌅𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑍋𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌜𑌗𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌮𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌕𑌾𑌮𑌕𑍃𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇 𑌹𑌾𑌰𑍀𑌤𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌥𑌾 𑌶𑌙𑍍𑌖𑍋𑌽𑌪𑌿—

'𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌥𑌾 𑌰𑌙𑍍𑌗𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 । 𑌚𑌿𑌕𑌿𑌤𑍍𑌸𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌮𑍃𑌗𑌜𑍀𑌵𑌿𑌨𑌃 ॥ 𑌅𑌭𑌿𑌶𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍋𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌵𑍀𑌰𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 । 𑌚𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌲𑍀𑌬𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 ॥ 𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌰𑌜𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌧𑍁𑌷𑍇𑌃 । 𑌕𑌦𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍃𑌶𑌂𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌤𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌚 ॥ 𑌗𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌪𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍃𑌗𑌜𑍀𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 । 𑌸𑍌𑌨𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍂𑌤𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 = 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌮𑍍 ॥

ஹ்மணன் சுத்தனாகிறான். அபோஜ்ய போஜனத்திலும் இதே ப்ராயச்சித்தம்.

அறியாமையால் பலமுறை செய்யப்பட்ட விஷயத்தில் விஷ்ணுவால் சொல்லப்பட்ட ஏழுநாள் உபவாஸம் ப்ராயச்சித்தம் என்று அறியத்தக்கது.

மனுவோவெனில், யவைக் கஞ்சியின் பானத்தை விதிக்கின்றார்:— அபோஜ்யான்னர்களின் அன்னத்தையும், ஸ்த்ரீ சூத்ர உச்சிஷ்டத்தையும் நிஷித்தமான மாம்ஸத்தையும், புஜித்தால், ஏழுநாள் முழுவதும் யவைக் கஞ்சியை மட்டில் குடிக்கவேண்டும்.

புத்திபூர்வமாய் அடிக்கடி புஜித்தால், ஹாரீதரால் சொல்லப்பட்ட சாந்த்ராயணம் ப்ராயச்சித்தம். அவ்விதம்,

சங்கரும்:— சூத்ரன், நாடகத்தில் நடிப்பவன், வைத்யன், கொடியவன், ஸ்த்ரீகளால் பிழைப்பவன், ம்ருகத்தால் பிழைப்பவன், அபவாதமுள்ளவன், திருடன், பதி புத்ரன் இல்லாத ஸ்த்ரீ, சக்கிலியன், மூங்கிலால் ஜீவிப்பவன், நபும்ஸகன், பதிதன், தட்டான், தச்சன், வண்ணான், வட்டியால் ஜீவிப்பவன், லோபி, ஹிம்ஸிப்பவன், வேசி, சூதாடுபவன், இவர்களின் அன்னத்தையும், கூட்டம், அரசன், ம்ருகங்களால் ஜீவிப்பவன், நாயால் பிழைப்பவன்,

𑌶𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌭𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌶𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌭𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌮𑌨𑍁𑌃—

'𑌶𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌕𑌷𑌾𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌮𑍇𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 ।
𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍋 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍𑌨 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌤𑍍𑌯𑌧𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌆𑌪𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌬𑌃—

'𑌅𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑍈𑌷𑍍𑌪𑍁𑌰𑍀𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑌾𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌅𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑌾𑌶𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑍁𑌰𑍀𑌷𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 । 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍁𑌦𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑍁𑌰𑍀𑌷𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿, 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍁𑌪𑌵𑌸𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌤𑌤𑍍 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑌾𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌨𑍈𑌷𑍍𑌪𑍁𑌰𑍀𑌷𑍍𑌯𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍈𑌵 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 ॥

மாம்ஸம் விற்கிறவன், ஆசௌச முடையவன் இவர்களின் அன்னத்தையும் ப்ராம்ஹணன் புஜித்தால், சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

புளித்தது முதலியதைப் பக்ஷிப்பதில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

மனு:— புளித்த வஸ்துக்களேயும், கஷாயங்களேயும், அசுத்த வஸ்துக்களேயும் ப்ராம்ஹணன் குடித்தால், அவை ஜீர்ணமாகும் வரையில் அசுத்தனுவான்.

ஆபஸ்தம்பர்:— "நிஷித்தமான மாம்ஸம் முதலியதைப் புஜித்தால், வயிற்றில் மலமில்லாமலிருப்பது ப்ராயஶ்சித்தம், அது ஏழு நாளால் அடையப்படும்," என்று.

நிஷித்தமான மாம்ஸம் முதலியதைப் புஜித்தால், வயிற்றில் மலமில்லாமை செய்யத்தகுந்தது. வயிற்றில் மலம் என்பது எது வரையில் இல்லாமலிருக்குமோ அது வரையில் உபவாஸம் இருக்க வேண்டும். அது (மலமின்மை யென்பது) ஏழு நாளில் அடையக் கூடியது. எவர்களுக்கு மூன்று நாட்களாலேயே மலமில்லாமை ஏற்படுமோ, அவர்களுக்கு மூன்று நாளாலேயே சுத்தி. அவ்விதமே,

तथा च गौतमः—

'अभोज्यभोजने निष्पुरीषभावस्त्रिरात्रम् अभोजनं सप्तरात्रं वा' इति ॥

व्यतीपातादिभोजने प्रायश्चित्तम् ॥

व्यतीपातादिभोजने प्रायश्चित्तमाह देवलः—

'व्यतीपाते यदन्नं च महापुरुषभोजनम् । कर्मान्ने रिपुजे चैव दशाहे बलिभोजनम् ॥ भूतप्रेतपिशाचानां यदन्नं परिकल्पितम् । दुष्टं वर्जनीयं तद् ब्रह्मराक्षसभोजनम् ॥ धनतृष्णया यो विप्रो भोजनपरायणः । तदानीं मृत्युमाप्नोति जीवेद्वा पापकारकः ॥ तस्य दोषापनोदार्थं प्रायश्चित्तमिदं स्मृतम् । प्राजापत्यद्वयं कृत्वा पुनःसंस्कारमर्हति ॥ पञ्चगव्यं पिबेत्पश्चाद् भुवि शुद्धो भवति मानवः' इति ॥

கௌதமர்:— நிஷித்தமான வஸ்துவைப் புஜித்தால், வயிற்றில் மலமில்லாமலிருக்கும் தன்மை ப்ராயஶ்சித்தம். அத் தன்மை மூன்று நாட்களால் அடையக்கூடும். அல்லது ஏழு நாட்களால்.

வ்யதீபாதம் முதலியதில் புஜிப்பதில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

தேவலர்:— வ்யதீபாதான்னம், மஹாபுருஷான்னம், கர்மான்னம், சத்ருவின் அன்னம், தசாஹத்தில் பலி, பூதம், ப்ரேதம், பிசாசம், ப்ரம்ஹராக்ஷஸம் இவைகளைக் குறித்து வைக்கப்பட்ட அன்னம், இவைகள் பாபப்ரதங்கள். அவைகளை வர்ஜிக்க வேண்டும். எந்த ப்ராம்ஹணன் பணத்தாசையால் இந்த அன்னங்களைப் புஜிக்கின்றானோ அவன் அப்பொழுதே மரணத்தை யடைவான். பாபச்செயலுடைய இவன் பிழைத்தாலும் அந்தப் பாபத்தைப் போக்குவதற்கு ப்ராயச்சித்தம் இவ்விதம் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. இரண்டு ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம் அனுஷ்டித்து, புநருபனயனம் செய்துகொண்டு, பஞ்சகவ்ய ப்ராசனம் செய்யவேண்டும். பிறகு இப்புவியில் சுத்தனாவான்.

𑌅𑌯𑍁𑌤𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌯𑍁𑌤𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑌣𑍍𑌡𑍇𑌯𑌃—

'𑌅𑌯𑍁𑌤𑍇 𑌵𑌾 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇 । 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌚𑌾𑌪𑌲𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌤𑌾𑌪𑌃 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌾 ॥ 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌸𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 । 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌕𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑌿𑌹 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌤𑍍𑌵𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑍀𑌹 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌦𑍇𑌵𑌲𑌃—

'𑌅𑌯𑍁𑌤𑍇 𑌵𑌾 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑌮𑌾𑌕𑍁𑌲𑍇 । 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌕𑍍𑌲𑍀𑌬𑌪𑍈𑌡𑌾𑌲 𑌵𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌯𑌤𑌸𑍍𑌕𑌰𑌪𑍂𑌰𑌿𑌤𑍇 ॥ 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌗𑍋𑌲𑌕𑌸𑌂𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌨𑌟𑌗𑌾𑌯𑌕𑌸𑌂𑌕𑍁𑌲𑍇 । 𑌪𑌾𑌷𑌣𑍍𑌡𑌜𑌨𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌤𑌕𑌿𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌲𑍇 ॥ 𑌭𑌾𑌣𑍍𑌡𑍋𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑌂𑌪𑌾𑌕𑍇 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌜𑌨𑍇𑌨 𑌰𑍂𑌪𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑍇 । 𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌲𑍋𑌭𑌮𑍋𑌹𑍇𑌨 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌨' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌤𑍍𑌰𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍍 ॥

பதிணாயிரம், ஆயிரம் இந்தப் போஜனங்களில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

மார்க்கண்டேயர்:— அயுத (பதிணாயிரம்) ப்ராம்ஹண போஜனத்திலாவது, ஸஹஸ்ர (ஆயிரம்) ப்ராம்ஹண போஜனத்திலாவது ப்ராம்ஹணன் நாக்கின் சபலத்தால் புஜித்தாலும், ஜலபானம் செய்தாலும், ஒரு பக்ஷம் அல்லது ஒரு மாஸம் இடைவிடாது புஜித்தால் முறையே பராக க்ருச்ரத்தையும், சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தையும் அனுஷ்டித்தால் சுத்தனாவான். ஒரு வர்ஷத்திற்கு மேல் புஜித்தால் சூத்ரத்தன்மையை யடைகிறான், நிச்சயம்.

தேவலர்:— அனேக வர்ணத்தார் கூடியதும், பதிதன், நபும்ஸகன், பைடாலன், வ்ராத்யன் (உபநயனமில்லாதவன்), திருடன் இவர்களால் நிறைந்ததும், குண்டர், கோளகர் இவர்களால் வ்யாபித்ததும், நடன், பாடுபவன் இவர்களால் நிறைந்ததும், பாஷண்டன், பாதகிகள் இவர்களுடன் சேர்ந்ததும், உச்சிஷ்டமான பாத்ரங்களில் சமைக்கப்படுவதும், ஸ்த்ரீகள் நிறைந்ததும், ஆகிய அயுத போஜனத்திலாவது ஸஹஸ்ர போஜனத்திலாவது புண்ய

தீர்கஸத்ரபோஜநே ப்ராயஶ்சித்தம் ॥

தீர்கஸத்ரபோஜநே ப்ராயஶ்சித்தமாஹ தேவல: —

'வர்ஷத்வயம் வா வர்ஷம் வா யோ வா கோ வா த்விஜோ ஹவி । ஸங்கல்ப்ய போஜயேத்விப்ராந் தத்தீர்கம் ஸத்ரமுச்யதே ॥ விப்ரஸ்தத்ர ந புஞ்ஜீயாத் பூர்வவத்துஷ்டஸங்கத: । பக்ஷம் வா மாஸமேவ வா புக்த்வா நிஷ்க்ருதிமாசரேத் ॥ பக்ஷபுக்தௌ பராகம் ஸ்யாச்சாந்த்ரம் ஸ்யாந்மாஸபோஜநே' இதி ॥

ஶூத்ரஸத்ரபோஜநே ப்ராயஶ்சித்தம் ॥

ஶூத்ரஸத்ரபோஜநே ப்ராயஶ்சித்தமாஹ ஸ ஏவ —

'ஶூத்ரஸத்ரே ந புஞ்ஜீத ப்ராணை: கண்டகதைரபி । புஞ்ஜந்நரகமாஸாத்ய வாயஸத்வமவாப்நுயாத் ॥ பக்ஷே மாஸ த்விமாஸாதௌ போஜநே து யதாக்ரமம் । யாவகம் தப்தக்ருச்ரம் ச

லோகத்தை விரும்பும் ப்ராம்ஹணன் ஒருகாலும் புஜிக்கக்கூடாது. ஸத்ரத்தில் புஜிப்பதிலும் இவ்விதமே நிஷேதம்.

தீர்க்க ஸத்ர போஜனத்தில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

தேவலர்:-எவனாவது ப்ராம்ஹணன் இரண்டு வர்ஷம், அல்லது ஒரு வர்ஷம் வரையில் ப்ராம்ஹணர்களுக்கு அன்னதானம் செய்வதாய் ஸங்கல்பம் செய்துகொண்டு ப்ராம்ஹணர்களைப் புஜிப்பித்தால் அது தீர்க்க ஸத்ரம் எனப்படுகிறது. ப்ராம்ஹணன் அதில் புஜிக்கக்கூடாது. முன்போல் துஷ்டர்கள் சேர்வார்களாகையால். ஒரு பக்ஷம் அல்லது ஒரு மாஸம் புஜித்தால் ப்ராயஶ்சித்தம் செய்துகொள்ளவேண்டும். ஒருபக்ஷம் புஜித்தால் பராகக்ருச்ரமும், ஒரு மாஸம் புஜித்தால் சாந்த்ராயண க்ருச்ரமும் ப்ராயஶ்சித்தம்.

சூத்ர ஸத்ரத்தில் புஜித்தால் ப்ராயஶ்சித்தம்.

தேவலர்:— ப்ராணன்கள் கழுத்திலிருந்தாலும் சூத்ரன் அமைத்த ஸத்ரத்தில் ப்ராம்ஹணன் புஜிக்கக்கூடாது. புஜித்தவன் நரகத்தை யடைந்து காக்கையின் ஜன்மத்தை யடைவான். ஒரு பக்ஷம் வரையில் புஜித்தால் யாவகம் ப்ராயஶ்சித்தம். ஒரு மாஸமானல் தப்த க்ருச்ரம். இரண்டு மாஸமானல் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம்.

प्राजापत्यमथैकं वा ॥ कृत्वा शान्तिमवाप्नोति द्विजः पापक्षयात् कृतात्' इति ॥

शूद्रवैश्यादिगृहे स्वयंपाकादिना भोजने प्रायश्चित्तम् ॥

शूद्रादिगृहे स्वयंपाकाद्भोजने प्रायश्चित्तमाह पराशरः—

'शूद्राणां वा वैश्याया गृहे वा तण्डुलं पचेत्। पक्त्वा भुक्त्वा स पापीयान् महान्तं नरकं व्रजेत् ॥ तद्दोषपरिहारार्थं प्रायश्चित्तमिदं स्मृतम्। परेद्युस्तद्दिनं वा वापयित्वा शिरोरुहान् ॥ स्नानं कृत्वा ततः पश्चात्तप्तकृच्छ्रं समाचरेत्। पञ्चगव्यं पिबेत् पश्चाच्छुद्धो भवति नान्यथा' इति ॥

सङ्घातभोजने प्रायश्चित्तम् ॥

सङ्घातभोजने प्रायश्चित्तमाह गौतमः—

'सम्भूय द्विजा ये तु तीर्थयात्रापथेऽपि वा।

ஒரு வர்ஷமானல் சாந்த்ராயண க்ருச்ரம். இவ்விதம் செய்தால் சுத்தியை யடைகிறுன்.

சூத்ரன், வேசிமுதலியவர்களின் வீட்டில் தானுகப் பாகம் முதலியதைச் செய்து சாப்பிடுவதில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

பராசரர்:— சூத்ரனின் வீட்டிலாவது, வேசியின் வீட்டிலாவது அவர்களால் கொடுக்கப்பட்ட அரிசி முதலியதைச் சமைத்துப் புஜித்தால் அந்த மஹாபாபீ கொடிய நரகத்தை யடைவான். அந்தப் பாபத்தைப் பரிஹரிப்பதற்கு இந்த ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளது:— மறு நாளிலாவது அன்றேயாவது கேசங்களை வபனம் செய்துகொண்டு, ஸ்நானம் செய்து, பிறகு தப்த க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். பிறகு பஞ்சகவ்ய ப்ராசனம் செய்யவேண்டும். பிறகு சுத்தனுகிறுன். மற்றப்படி சுத்தனுவதில்லை.

கூட்டத்தாரின் போஜனத்தில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

கௌதமர்:— எந்த ப்ராம்ஹணர்கள் கூட்டமாய்க்கூடி வழியிலோ தீர்த்த யாத்ரையிலேயோ தங்கள் த்ரவ்யத்தை ஒன்று

𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌭𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌕𑍍𑌵𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌕𑍇𑌕𑍍𑌵𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥ 𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌨𑌰𑌕𑌂 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 । 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥ 𑌏𑌕𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌯𑌾𑌵𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌚 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 𑌮𑌾𑌸𑍇 𑌤𑍁 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌮𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌸𑌮𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌕𑍍𑌰𑍀𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌕𑍍𑌰𑍀𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌮𑌾𑌹 𑌦𑍇𑌵𑌲𑌃—

'𑌦𑍇𑌵𑌾𑌲𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌗𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌚 । 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌨𑌰𑌕𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌰𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿—

'𑌕𑍍𑌰𑍀𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌗𑌾𑌰𑍇 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌵𑌾 𑌪𑌤𑍍𑌤𑌨𑍇 𑌪𑌥𑌿 । 𑌯𑍋 𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌽𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌨𑌰𑌕𑌂 𑌸 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

சேர்த்துச் சமைத்து ஒரே இடத்தில் சாப்பிடுகிறார்களோ அவர்கள் எல்லோரும் நரகத்தை யடைவார்கள். அவர்கள் சூத்ரருக்கு ஸமமாவார். ஸம்சயமில்லை. அவர்களுக்குச் சுத்தியைக் கொடுக்கும் ப்ராயஶ்சித்தம் முனிவர்களால் இவ்விதம் சொல்லப்பட்டுள்ளது:— ஒரு நாள் புஜித்தால் பஞ்சகவ்ய ப்ராசனம். இரண்டு நாளானால் யாவகம். மூன்றுநாளானால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம். ஒரு பக்ஷமானால் சாந்த்ராயண க்ருச்ரம். ஒரு மாஸம் புஜித்தால் சூத்ரனுக்கு ஸமமாவர். ஸ்த்ரீகளுக்கானால் சொல்லியதில் பாதி ப்ராயஶ்சித்தம்.

விலைக்கு வாங்கிய அன்னத்தைப் புஜிப்பதில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

விலைக்கு வாங்கிய அன்னத்தைப் புஜிப்பதை நிந்திக்கிறார்,

தேவலர்:— தேவாலயங்கள், வழிகள், க்ராமங்கள், நகரங்கள் இவைகளில் ப்ராம்ஹணன் விலைக்கு வாங்கிய அன்னத்தைப் புஜித்தால், அப்பொழுது நரகத்தை யடைவான்.

மஹாபாரதத்திலும்:— தேவாலயம், க்ராமம், பட்டணம், வழி இவைகளில் விலைக்கு வாங்கிய அன்னத்தை எந்த ப்ராம்ஹணன் அறியாமையால் புஜிக்கின்றானோ அவன் நரகத்தை யடைவான்.

हेमाद्रौ —

'विप्रः कण्ठगतप्राणः शूद्रान्नं भक्षयेद्यदि । ग्रामे वा नगरे तीर्थे महादेवालयेऽपि वा ॥ स गत्वा नरकं घोरं नानायोनिषु जायते । तस्मात्तस्य विशुद्ध्यर्थं प्रायश्चित्तमुदीरितम् ॥ त्रिरात्रं भोजने कार्यं पक्षे तप्तं समाचरेत् । महातप्तं तु मासे च वत्सरे चान्द्रमुच्यते ॥ अतःपरं शूद्रतुल्यो विद्वानपि न संशयः । विप्रस्त्रीणामेतदर्धं यतीनां द्विगुणं भवेत्' इति ॥

यागान्नभोजने प्रायश्चित्तम् ॥

यागान्नभोजने प्रायश्चित्तमाह कण्वः —

'यज्ञेषु पशुबन्धेषु भुङ्क्ते यस्तु द्विजः । स वै नरकमाप्नोति स शूद्रसमतो द्विजः ॥ होमात्पूर्वे

ஹேமாத்ரியில்:— ப்ராம்ஹணன் ப்ராணன் கழுத்திலிருந்தாலும க்ராமத்திலோ, நகரத்திலோ, தீர்த்தத்திலோ, சிவாலயத்திலோ விலைக்கு வாங்கிய அன்னத்தைப் புஜிப்பானாகில், அவன் கொடிய பலவித நரகத்தை யடைந்து பலவிதப் பிறப்புக்களை யடைவான். ஆகையால். அந்தப் பாபத்தைப் போக்குவதற்கு ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. மூன்றுநாள் புஜித்தால், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம். ஒரு பக்ஷமானால் தப்த க்ருச்ரம். ஒரு மாஸமானால் மாஹாதப்த க்ருச்ரம். ஒரு வர்ஷமானால் சாந்த்ராயண க்ருச்ரம். ப்ராயஶ்சித்தம் என்றுசொல்லப்படுகிறது. அதற்கு மேலானால் வித்வானானாலும் சூத்ரனுக்கு ஸமனாவான். ஸம்சயமில்லை ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீகளுக்கானால் சொல்லிய ப்ராயஶ்சித்தத்தில் பாதி. ஸந்யாஸிகளுக்கானால், இரண்டு மடங்கு ப்ராயஶ்சித்தம்.

யாகத்தில் அன்னத்தைப் புஜிப்பதில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

கண்வர்:— ப்ராம்ஹணன் யாகங்களிலும், பசுபந்தங்களிலும் அன்னத்தைப் புஜித்தால் அவன் நரகத்தையடைவான். அவன் சூத்ரனுக்கு ஸமமாவான். அவன் யாஹோமத்திற்குமுன்பு புஜித்

யதி வபாஹோமாத் ப்ராக் பாபம் மஹதஶ்நுதே । புநஸ்தஸ்யோபநயநம் ப்ராஜாபத்யேந ஶுத்த்யதி ॥ வபாயாகாத் பரம் விப்ரோ யோ புங்க்தே தீக்ஷிதாலயே । ப்ராஜாபத்யம் விஶுத்த்யர்த்தம் முநிபி: பரிகீர்த்திதம்' இதி ॥

காத்யாயந:—

‘ருத்விஜாம் ச பரஸ்த்ரீணாம் போக்த்ரூணாம் யாகஸத்மநி । உபோஷ்ய ரஜநீமேகாம் பஞ்சகவ்யேந ஶுத்த்யதி ॥ ஸுவாஸிநீ சேத்தத்பத்யு: பிபேத் பாதோதகம் ததா । விதவா வபநம் க்ருத்வா ப்ரபிபேத் ப்ரஹ்மகூர்சகம் ॥ யதிஶ்ச ப்ரஹ்மசாரீ ச பூர்வம் யாகாந்நபக்ஷணே । சாந்த்ரம் குர்யாத் வபாஹோமாத் பரம் காயம் ஸமாசரேத்' இதி ॥

அஸ்நாத்வா போஜநே ப்ராயஶ்சித்தம் ॥

அஸ்நாத்வா போஜநே ப்ராயஶ்சித்தமாஹ கௌதம: —

‘அஸ்நாத்வா போஜநம் விப்ரோ நீரோக: குருதே யதி ।

தால் மஹாபாபத்தை யடைவான், அவனுக்குப் புனருபநயனம் செய்யவேண்டும். ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தால் சுத்தனாவான். தீக்ஷிதனின் வீட்டில் வபாயாகத்திற்குப் பிறகு எந்த ப்ராம்ஹணன் புஜிக்கிறானோ, அவனுக்குப் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம் ப்ராயச்சித்தம் என்று முனிவர்களால் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

காத்யாயனர்:— யாகசாலையில் புஜித்த ருத்விக்குகள், அன்ய ஸ்த்ரீகள், இவர்களுக்கு, ஒரு இரவு உபவாஸமிருந்து பிறகு பஞ்சகவ்ய ப்ராசனம் செய்வதால் சுத்தி. ஸுமங்கலியானால், தனது பர்த்தாவின் பாத தீர்த்தத்தைப் பருகவேண்டும். விதவையானால், வபனம் செய்துகொண்டு ப்ரம்ஹகூர்ச்ச பஞ்சகவ்யத்தை ப்ராசனம் செய்யவேண்டும். ஸந்யாஸியும், ப்ரம்ஹசாரியும் வபாஹோமத்திற்குமுன் யாகான்னத்தைப் புஜித்தால் சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். வபாஹோமத்திற்குப் பிறகு புஜித்தால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ர ப்ராயச்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

ஸ்நானம் செய்யாமல் புஜித்தால் ப்ராயச்சித்தம்.

கௌதமர்:— ரோகமில்லாத ப்ராம்ஹணன் ஸ்நானம் செய்

ஸ மலாஶீ ஸதா ஜ்ஞேய: ஸர்வகர்மபஹிஷ்க்ருத: ॥ ஶ்ராத்தகாலே து சாந்த்ரம் ஸ்யாத் க்ரஹணே த்விகுணம் ஸ்ம்ருதம் । பஞ்சபர்வஸு தப்தம் ஸ்யாதிதரத்ர து யாவகம் ॥ த்விகுணம் விதவாநாம் து யதீநாம் ப்ரஹ்மசாரிணாம்' இதி ॥

அஶுசிகாலபோஜநே ப்ராயஶ்சித்தம் ॥

ஶாதாதப:—

'மூத்ரோச்சாரம் த்விஜ: க்ருத்வா ஹ்யக்ருத்வா ஶௌசமாத்மந: ।
மோஹாத்புக்த்வா த்ரிராத்ரம் ஸ்யாஜ்ஜ்ஞாத்வா ஸாந்தபநம் சரேத் ॥
மூத்ரயித்வா வ்ரஜந்மார்கம் ஸ்ம்ருதிப்ரம்ஶாஜ்ஜலம் பிபேத் ।
அஹோராத்ரோஷித: ஸ்நாத்வா ஜுஹுயாத் ஸர்பிஷா ஹவி:' இதி ॥

யாமல் புஜிப்பானாகில், அவன் மலத்தைப் புஜிப்பவனாயும், எல்லாக் கர்மங்களுக்கும் அனர்ஹனாயுமாவான். ச்ராத்த காலத்திலானால், சாந்த்ராயண க்ருச்ரம் ப்ராயஶ்சித்தம். க்ரஹணத்திலானால், இரண்டு சாந்த்ராயண க்ருச்ரம். பஞ்சபர்வங்களிலானால், தப்த க்ருச்ரம். (சுக்ல க்ருஷ்ண பக்ஷங்களில் சதுர்தசீ, அஷ்டமீ இந்தத் திதிகளும், அமை, பூர்ணிமை, ஸங்க்ரமணம் இவைகளும் பஞ்சபர்வங்களெனப்படுகின்றன.) மற்றக் காலங்களிலானால், யாவகக்ருச்ரம். விதவைகள், ஸந்யாஸிகள், ப்ரம்ஹசாரிகள் இவர்களுக்கு முன் சொல்லிய ப்ராயஶ்சித்தத்தில் இரண்டு மடங்கு.

அசுத்தனாயுள்ள காலத்தில் புஜிப்பதில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

சாதாதபர்:— ப்ராம்ஹணன், மூத்ர விஸர்க்கத்தைச் செய்து, சௌசம் செய்துகொள்ளாமல், அறியாமையால் புஜித்தால், மூன்று நாள் க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். புத்திபூர்வமாய்ப் புஜித்தால், ஸாந்தபன க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். மூத்ரோத்ஸர்க்கம் செய்து வழியில் செல்பவன் மறதியினால் ஜலபானம் செய்தால், ஒருநாள் முழுவதும் உபவாஸமிருந்து, ஸ்நானம் செய்து, நெய்யுடன் ஹவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌃—

'𑌅𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌦𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌶𑍍𑌨𑍇𑌤 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑍀 ।
𑌅𑌕𑌾𑌮𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌷𑌡𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌤𑌶𑍍𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃—

'𑌅𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌯𑌦𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑍀 ।
𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌵𑌮𑍁𑌦𑌕𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌂 𑌸𑍂𑌤𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥
𑌅𑌕𑌾𑌮𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑌨𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥
𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌂 = 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌮𑍍 ॥

𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌸 𑌏𑌵—

'𑌜𑌲𑍇 𑌨𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌯𑌦𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑍇 𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌷𑌿𑌤𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 ।

வ்யாக்ரர்:— க்ருஹஸ்தன் தொடக்கூடாதவரைத் தொட்ட பிறகு ஸ்நானம் செய்யாமல் போஜனம் செய்வானாகில், அறியாமையானால், மூன்றுநாள் க்ருச்ரம் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். புத்திபூர்வமானால், ஆறு நாள் க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

ப்ரஜாபதி:— ப்ரம்ஹசாரி பிதாவுக்கு ப்ரேதபிண்டத்தைக் கொடுத்தபிறகு ஸ்நானம் செய்யாமல் புஜித்தானாகில், அப்பொழுதும், சவத்தையாவது ரஜஸ்வலையையாவது சண்டாளனையாவது ப்ரஸவித்தவளையாவது தொட்டாலும் ஸ்நானம் செய்யாமல் புஜித்தால், அபுத்தி பூர்வமானால், மூன்றுநாள் க்ருச்ரம் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். புத்திபூர்வமானல், ஸாந்தபன க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

பழமையான அன்னத்தைப் புஜிப்பதில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

ப்ரஜாபதி:— முதல் நாளில் பானையில் ஜலத்தில் போட்டு வைக்கப்பட்டுள்ள அன்னம் எதுவோ அது பர்யுஷிதம் எனப் படும். அதைப் புஜித்தால், சாந்த்ராயண க்ருச்ரம் அனுஷ்டிக்க வேண்டும். மூன்றுநாள் அல்லது ஐந்துநாள்வரையில் ப்ராம்ஹணன்

𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌨𑌯𑌨𑌂 𑌸𑌹 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑍇𑌨𑌾𑌪𑌰𑍇𑌽𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍 ॥ 𑌹𑌿𑌙𑍍𑌗𑍁𑌜𑍀𑌰𑌕𑌸𑌂𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑍀𑌰𑌸𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 । 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑍈𑌃 ॥ 𑌦𑌧𑍍𑌨𑌾 𑌘𑍃𑌤𑍇𑌨 𑌤𑍈𑌲𑍇𑌨 𑌯𑌦𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌮𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌓𑌦𑌨𑌵𑌟𑌕𑌮𑌾𑌷𑌵𑌟𑌕𑌾𑌦𑌿𑌭𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌗𑌾𑌲𑌵𑌃—

𑌓𑌦𑌨𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑍁𑌷𑍍𑌕𑍀𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌯𑌦𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌅𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌷𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌕𑌂 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌚 𑌯𑌤𑍍 । 𑌵𑌟𑌕𑌂 𑌮𑌾𑌷𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌶𑌷𑍍𑌕𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ॥ 𑌤𑍈𑌲𑌾𑌦𑌿𑌪𑌾𑌕𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌚 𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌣𑌃 । 𑌮𑌾𑌷𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌵𑌟𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌶𑌷𑍍𑌕𑍁𑌲𑍀𑌂 𑌚

பர்யுஷிதத்தைப் புஜித்தால், அவனுக்குப் புநருபநயனத்துடன் சாந்த்ராயண க்ருச்ரம் ப்ராயஸ்சித்தம். பெருங்காயம், ஜீரகம் இவைகளுடன் கூடியதும், புளியின் ரஸத்துடன் சேர்ந்ததும், துர்நாற்றமற்றதுமான அன்னம் எதுவோ அது ப்ராம்ஹணர்களால் புஜிக்கத்தகுந்தது. தயிர், நெய், எண்ணெய் இவைகளால் எந்த அன்னம் சேர்க்கப்பட்டுள்ளதோ, அது துர்நாற்றமில்லாமலிருந்தால் புஜிக்கத்தகுந்தது. அவ்விதமில்லாவிடில், சாந்த்ராயண க்ருச்ரம் அனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

சோற்று வடாம், உளுந்து வடாம் முதலியதைப் புஜித்தால் ப்ராயஸ்சித்தம்.

காலவர்:—சோற்றினால் செய்யப்பட்ட பண்டம் உலர்ந்ததாயானால், அது புஜிக்கத்தகாதது. அதைப் புஜித்தால் யாவக க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். துர்நாற்றமில்லாமலிருந்தால் புஜிக்கலாம். அவ்விதம் பர்யுஷிதமும் துர்நாற்றமில்லாமலிருந்தால் புஜிக்கத்தகுந்தது. உளுந்தால் செய்யப்பட்ட வடாம், முறுக்கு முதலியது, எண்ணெய் முதலியதில் பாகம் செய்யப்படாதது ஆகிய இவைகளை வித்வான்கள் புஜிக்கத்தகுந்தது என்கின்றனர். உளுந்தால் செய்யப்பட்ட வடாங்களையும், அவ்விதமான முறுக்கு

तथाविधाः । निष्कारणं तथा विप्रो न भुञ्जीत कदाचन ।
पित्र्यर्थं देवकार्यार्थं पक्त्वा भुक्त्वा न दोषभाक् ॥
वृथा तानीह भक्षित्वा यावकं कृच्छ्रमाचरेत्' इति ॥

पायसकृसरभक्षणे कालनियमः ॥

देवलः—

पायसं च कृसरं वृथा पक्त्वा द्विजोत्तमः । भुञ्जीत यदि मोहाद्वा उद्वम्य रजनीं तथा ॥ उपोष्य पञ्चगव्यं च पिबेत् शुद्धो भवति नान्यथा । रवौ धनुस्संस्थिते गृहे कन्या रजस्वला ॥ पितृदेवनिमित्तं च पायसं प्रशस्यते' इति ॥

गौतमः—

'धनुर्मासे गृहे कन्या यदि स्यात्प्रथमार्तवा । तथैव देवयात्रायां कृसरान्नं न दोषकृत् ॥ पितृ

முதலியவைகளையும் காரணமில்லாமல் ஒருபொழுதும் ப்ராம்ஹணன் புஜிக்கக்கூடாது. பித்ருக்களுக்காகவும், தேவர்களுக்காகவும் சமைத்துப் புஜித்தால் தோஷத்தை யடைவதில்லை. அவ்விதமில்லாமல் வீணாக அவைகளைப் புஜித்தால் யாவக க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும்.

பாயஸம், எள் சேர்ந்த பதார்த்தம் இவைகளைப் புஜிப்பதில் காலநியமம்.

தேவலர்:—பாயஸம், எள்ளுருண்டை இவைகளை வீணாய்ச் சமைத்து (பித்ரு தேவர்களுக்கல்லாமல்) ப்ராம்ஹணன் புஜிப்பானாகில், உடனே வாந்திசெய்து, அன்றிரவு உபவாஸமிருந்து, பிறகு பஞ்சகவ்ய ப்ராசனம் செய்யவேண்டும். பிறகு சுத்தனாவான். மற்றப்படி சுத்தனாவதில்லை. ஸூர்யன் தனூர்ராசியை யடைந்த பொழுதும் (மார்கழி மாஸத்தில்), வீட்டில் கன்யகை ரஜஸ்வலையானாலும், பித்ருதேவர்களுக்காகவும், பாயஸம் ச்லாகிக்கப்படுகிறது. (பாயஸத்தைச் சமைக்க வேண்டும்.)

கௌதமர்:—மார்கழி மாஸத்திலும், வீட்டில் கன்யகை முதல் தடவை ரஜஸ்வலையானாலும், தேவயாத்ரையிலும் எள்ளுடன் சேர்ந்த அன்னத்தைப் புஜிப்பது தோஷத்தைச் செய்யாது.

𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍈𑌵𑍇 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑍇 । 𑌪𑌕𑍍𑌵𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍂𑌤𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑍈𑌕𑌭𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍 । 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌤𑍍𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾𑌸𑍇 𑌚 𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑌰𑌿 𑌭𑌗𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌨𑍁𑌷𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌰𑍍𑌤𑍁𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌦𑍇𑌵𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑍇 𑌚 𑌪𑌾𑌯𑌸𑌕𑍃𑌸𑌰𑌾𑌨𑍍𑌨𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇 𑌨 𑌦𑍋𑌷𑌃 । 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑍈𑌕𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌵𑌾𑌸𑌃, 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑌨𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌵𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌯𑌕𑍁𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌵𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌲𑌃—

'𑌵𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌦𑌿 𑌕𑍁𑌷𑍍𑌠𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌧𑌾𑌤𑍁𑌰𑌃 । 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑍈𑌵 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍈 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂

எல்லாப் பித்ருகார்யங்களிலும், தேவகார்யங்களிலும்; பந்துக்கள் வந்த காலத்திலும், அதிகமான பாலுடன் கூடிய அன்னத்தைச் சமைத்து அது புஜிக்கத்தகுந்ததாகும். காரணமில்லாமல் பாயஸ அன்னத்தைப் புஜித்தால் ஒருநாள் உபவாஸம் ப்ராயஶ்சித்தம். பிறகு பஞ்சகவ்ய ப்ராசனம் செய்யவேண்டும். பிறகு சுத்தனாகிறான். நிச்சயம்.

மார்கழி மாஸத்திலும், பெண்ணாவது, ஸஹோதரியாவது, நாட்டுப்பெண்ணாவது முதல்தடவையாய் ரஜஸ்வலையானாலும், பித்ருகார்யத்திலும், தேவகார்யத்திலும், பந்துக்கள் வந்த காலத்திலும், பாயஸம், எள்ளன்னம் இவைகளைப் புஜிப்பதில் தோஷமில்லை. மற்ற காலத்திலானால், ஒருநாள் உபவாஸமிருக்கவேண்டும். பஞ்சகவ்ய ப்ராசனமும் ப்ராயஶ்சித்தம், என்பது பொருள்.

வ்ராத்யன், குஷ்டரோகி முதலியவரின் அன்னத்தைப் புஜித்தால் ப்ராயஶ்சித்தம்.

தேவலர்:— ப்ராம்ஹணன் பசியால் வருந்தியவனாய் வ்ராத்யன் (காலத்தில் உபநயன மாகாதவன்) குஷ்டரோகி இவர்களின் அன்னத்தைப் புஜித்தாலும், ஏகாதசியில் புஜித்தாலும், சுத்திக்காக, சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். குண்டன், கோளகன், பரிவித்தி, பரிவேத்தா இவர்களின் அன்னத்தைப்

[illegible]

புஜித்தால் சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். தேவதையைப் பூஜை செய்பவன், கணக்கன் இவ்விருவர்களின் வீட்டில் புஜிப்பவர்கள் பாபிகள் எனப்படுகின்றனர். அவர்கள் ப்ராயச்சித்தத்திற்குரியவர்கள். ஒருநாளாகில், பஞ்சகவ்யப்ராசனம் ப்ராயச்சித்தம். இரண்டு நாளாகில், யாவக க்ருச்ரம். ஒரு மாஸமானால், பராக க்ருச்ரம். ஒருவர்ஷமானால், சாந்த்ராயண க்ருச்ரம். அதற்குமேலானால், எவன் அன்னத்தைப் புஜித்தானோ அவனுக்கு ஸமனாவான். ஸ்த்ரீகளுக்கானால் பாதி ப்ராயச்சித்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஸந்யாஸியின் ஆராதனத்தில் புஜித்தாலும், ஸந்யாஸியின் பாத்ரத்தில் உள்ள அன்னத்தைப் புஜித்தாலும், தம்பதிகள் போஜனம்செய்து மீதியுள்ளதைப் புஜித்தாலும் சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். காலால் தாண்டப்பட்டதும், காலால் மிதிக்கப்பட்டதும், பூனை, எலி இவைகளால் கெடுக்கப்பட்டதும், தேவதைக்கு நிவேதனம் செய்யப்படாததும், வைச்வதேவம் செய்யப்படாததுமான அன்னத்தைப் புஜித்தாலும், தேவாலயத்தில் புஜித்தாலும், விலைக்கு வாங்கிப் புஜித்தாலும், முறத்தினாலாவது, வாயினாலாவது குளிர்ந்ததாக்கப்பட்ட அன்னத்தைப் புஜித்தாலும், உமி, கல், தவிடு இவைகளுடன் கூடியதைப் புஜித்தாலும், சாக்ஷியில்லாத அன்னத்தைப் புஜித்தாலும், நன்று

𑌭𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌭𑍋𑌜𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌭𑍋𑌜𑌨𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌯𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍇𑌷𑌿𑌤𑌂, 𑌤𑌦𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌶𑌵𑌸𑍍𑌥𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌶𑌵𑌸𑍍𑌥𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌤𑌃—

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌤𑍁 𑌕𑍁𑌣𑌪𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍈 । 𑌪𑌾𑌕𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌲𑌾𑌹𑌰𑌣𑌮𑍇𑌵 𑌚 ॥ 𑌨 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨𑍀𑌯𑌤𑍇 । 𑌕𑍁𑌣𑌪𑍇𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍇 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸 𑌪𑌾𑌪𑌕𑍃𑌤𑍍 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌤 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌪𑌾𑌨𑍇 𑌤𑍁 𑌨 𑌦𑍋𑌷𑍋 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍇𑌧𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋𑌪𑌰𑌾𑌗𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌉𑌪𑌰𑌾𑌗𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌮𑌨𑍁𑌃—

𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋𑌪𑌰𑌾𑌗𑍇 𑌯𑍋 𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌮𑌹

கப் பாகமாகாத அன்னத்தைப் புஜித்தாலும், சுத்திக்காகப் பராக க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

புஜிப்பவன் வருவதற்குமுன் போஜன பாத்ரத்தில் வைக்கப் பட்ட அன்னம் அஸாக்ஷிகம் எனப்படுகிறது.

சவம் உள்ளிருக்கும் க்ராமத்தில் புஜித்தால் ப்ராயஸ்சித்தம்.

ஸம்வர்த்தர்:— எந்த க்ராமத்தில் ப்ராப்ஹணனின் சவம் இருக்கின்றதோ. அந்த க்ராமத்தில், பாகயஜ்ஞும், (வைச்வதேவம் முதலியது), போஜனம், ஜலத்தைக்கொண்டுவருவது, இவைகளை அந்தச் சவம் க்ராமத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படும் வரையில் செய்யக்கூடாது. சவமுள்ள க்ராமத்தில் ப்ராம்ஹணன் புஜித்தால் பாபியாவான். அவன் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும். பிறகு பஞ்சகவ்ய ப்ராசனம் செய்யவேண்டும். க்ருஹஸ் தர்களின் குழந்தைகள் பாலைப் பருகுவதில் தோஷமில்லை.

சந்த்ர ஸூர்ய க்ரஹணத்தில் புஜிப்பதில் ப்ராயஸ்சித்தம்.

மனு:— ஸூர்ய க்ரஹணத்தில் எவன் புஜிப்பானோ அவனுக்கு

त्रम् । तस्य पापविशुद्ध्यर्थं तप्तकृच्छ्रं विधीयते ॥
चन्द्रोपरागकाले तु भुक्त्वा कायं समाचरेत् । उभयोर्ग्रहणे विप्रः पुनःसंस्कारमर्हति' इति ॥

मरीचिः—

'सूर्यग्रहे तु नाश्नीयात् पूर्वं यामचतुष्टयम् । चन्द्रग्रहे तु यामांस्त्रीन् भुक्त्वा पापं समश्नुते ॥ एवं धर्मं परित्यज्य यो विप्रस्त्वन्यथा चरेत् । तस्योपनयनं तप्तकृच्छ्रं सान्तपनं स्मृतम्' इति ॥

सूर्यग्रहे भोजने तप्तकृच्छ्रम्, चन्द्रग्रहे सान्तपनम्, उभयोः पुनःसंस्कार इत्यर्थः ॥

भिन्नपात्रभोजने प्रायश्चित्तम् ॥

भिन्नपात्रभोजने प्रायश्चित्ते गालवः—

'स्वर्णपात्रं तथा कांस्यं राजतं भिन्नमेव यत् ।

மிகுந்த பாபமுண்டாகும். அப்பாபத்தைப் போக்குவதற்குத் தப்த க்ருச்ரம் ப்ராயஶ்சித்தம், என்று விதிக்கப்பட்டுள்ளது. சந்த்ர க்ரஹண காலத்தில் புஜித்தால், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். இவ்விரண்டு க்ரஹணத்திலும் புஜித்தால், புநருபநயனம் செய்துகொள்ளவேண்டும்.

மரீசியும்:— ஸூர்ய க்ரஹணத்தில் அதற்கு முன் நான்கு யாமங்களில் புஜிக்கக்கூடாது. சந்த்ர க்ரஹணத்திலானல் அதற்கு முன் மூன்று யாமங்களில் புஜிக்கக்கூடாது. புஜித்தால் பாபத்தை யடைகிறுன். இந்தத் தர்மத்தைவிட்டு எந்த ப்ராம்ஹணன் வேறு விதமாய்ச் செய்வானே அவனுக்குப் புநருபநயனமும், தப்த க்ருச்ரமும், ஸாந்தபன க்ருச்ரமும் விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஸூர்ய க்ரஹணத்தில் புஜித்தால் தப்த க்ருச்ரமும், சந்த்ர க்ரஹணத்தில் புஜித்தால் ஸாந்தபன க்ருச்ரமும், இரண்டிலும் புஜித்தால் புநருபநயனமும், ப்ராயஶ்சித்தம், என்பது பொருள்.

உடைந்த பாத்ரத்தில் புஜிப்பதில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

காலவர்:— ஸ்வர்ணபாத்ரம் வெண்கலப்பாத்ரம், வெள்ளிப் பாத்ரம் இவைகள் உடைந்திருந்தால், அதில் புஜித்தால், ப்ராஜாபத்ய

தத்ர ஹாக்ஷா வரோக்தாய உருந்யா ஷொஷீராவ்யாமுக ॥ யெஷ வணெர்ஷு யொ ஹூஜெஷ யஷா தத்ர ஹாஜிம் வரொக ।
வணர்ஹரம் ந யாஜீத தயா வெசெஷநூவம் வரொக' ஐதி ॥

ஶௌதமோஉவி—

'ஊகஜாதீயவணெர்ஷ காம்ஸ்யே வாஹிஷஹாஜநெ ।
ஹொஜநம் கூரா2தெ யஸ்ஸு ஸ வர்ணராயாஹஸ்வேஷிஹ' ஐதி ॥

ரஜஸ்வலாவகாஷஹொஜநெ ப்ராயஶ்சித்தம் ॥

ரஜஸ்வலாவகாஷஹொஜநெ ப்ராயஶ்சித்தமாஹ மாகண்டேயஃ–
'அஜ்ஞாத்வா வ்ரஷீணீ நாரீ க்ருத்வா வெ பசநக்ரியாம் ।
வஶ்சாது·ஷம் ரஜொ த்ருஷ்ட்வா யஷா தஸ்மாதபக்ரமெக ॥ தாம்
த்ருஷ்ட்வா ஹாஷணம் க்ருத்வா ஹுக்தவந்தோ யதி த்விஜாஃ । வாந்த்ராய
ணெந ஶுத்ஸ்யந்தி வஞ்சகவ்யேந தெ ததா ॥ வுநஃ
கர்ம ப்ரகுர்வீரந் ஹவெயுஃ வாவிநோந்யதா' ஐதி ॥

க்ருச்ரம் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். இல்லாவிடில் பாபத்தையடைவான். இலைகளில் போஜனம் செய்வானாகில், புஜிக்கும்பொழுது வேறு ஜாதி இலையைச் சேர்த்துக்கொள்ளக் கூடாது. அப்படிச் சேர்த்துக் கொண்டால் சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

கௌதமர்:–*ஒரே ஜாதியான இலைகளிலும், வெண்கலப் பாத்ரத்திலும், உடையாத பாத்ரத்திலும் எவன் போஜனம் செய்கின்றானோ அவன் பூர்ணமான ஆயுஸ்ஸை இவ்வுலகில் அடைவான்.*

ரஜஸ்வலை சமைத்த அன்னத்தைப் புஜிப்பதில் ப்ராயச்சித்தம்.

மார்க்கண்டேயர்:— *ரஜஸ்வலையான ஸ்த்ரீ அறியாமையால் பாகம் செய்து, பிறகு உலர்ந்த ரஜஸ்ஸைப் பார்த்து அந்த இடத்தினின்றும் விலகினால், அவளைக்கண்டு அவளுடன் பேசி, ப்ராம்ஹணர்கள் புஜித்தால், அவர்கள் சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தாலும் பஞ்சகவ்ய ப்ராசனத்தாலும் சுத்தர்களாவார்கள். மறுபடி கர்மத்தைச் (உபநயனம்) செய்யவேண்டும். அவ்விதம் செய்யாவிடில் பாபிகளாவார்கள்.*

𑌨𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌦𑍍𑌯𑌕𑌰𑌣𑍇 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌨𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌦𑌿𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌸 𑌏𑌵—

'𑌅𑌰𑍍𑌕𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌾𑌸𑌰𑍇 । 𑌤𑌥𑌾 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌚 𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑍇 ॥ 𑌪𑌿𑌤𑌰𑍌 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾𑌽𑌽𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑌨𑍇 । 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇 𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌗𑍁𑌰𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑌂𑌭𑌵𑍇 ॥ 𑌨 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌶𑍍𑌨𑍀𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌯𑌦𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌹𑌸𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌯𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌾𑌰𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌏𑌤𑌦𑌨𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍 । 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇 𑌤𑍁 𑌭𑍋𑌜𑌨𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑌣𑍇 '𑌅𑌰𑍍𑌕𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌚' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥

நிஷித்த தினத்தில், இருமுறை புஜிப்பதிலும், ப்ரம்ஹயஜ்ஞம் முதலியதைச் செய்யாவிடிலும் ப்ராயச்சித்தம்.

மார்க்கண்டேயர்:-ஞாயிற்றுக்கிழமை, அமை, பூர்ணிமை இவைகளின் இரவிலும், ச்ராத்த தினத்திற்கு முதல்நாள், சதுர்த்தசீ, அஷ்டமீ, ஸங்க்ரமணம், பெரிய உத்ஸவம், மாதாபிதாக்கள் வ்யாதியுடன் இருக்கும் காலம், மஹாராஜாவின் மரணம், ச்ரோத்ரியனின் மரணம், குருக்களுக்குத் துக்கம் நேரிட்ட காலம் இவைகளிலும் தர்மமறிந்த ப்ராம்ஹணன் இருமுறை புஜிக்கக்கூடாது. புஜித்தால் அப்பாபத்தைப் போக்குவதற்கு உடனே ப்ராயச்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். அறியாமையால் புஜித்தால், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம் அனுஷ்டிக்கப்படவேண்டும். அறிந்து புஜித்தால், தப்த க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். பிறகு பஞ்சகவ்ய ப்ராசனத்தாலும் சுத்தனுவான்.

இது அடிக்கடி செய்யாத விஷயத்தைப் பற்றியது. அடிக்கடி செய்திருந்தால், போஜனப்ரகரணத்தில் (ஆஹ்னிக காண்டத்தில்) "அர்க்க த்விபர்வ ராத்ரௌ ச" என்று சொல்லிய ப்ராயச்சித்தத்தை அறியவும்.

𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑌣𑍍𑌡𑍇𑌯𑌃—

‘𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌹𑍋𑌮𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌯𑌮𑍍 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌣𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ॥ 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌸𑍁𑌰𑌾𑌪𑍀𑌤𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌬𑍁𑌧𑍈𑌃 ॥ 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌪𑍀 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌦𑍋𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍂𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌇𑌦𑌮𑌸𑌕𑍃𑌦𑌾𑌚𑌰𑌣𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍 । 𑌸𑌕𑍃𑌦𑌾𑌚𑌰𑌣𑍇 𑌤𑍁 ‘𑌵𑍇𑌦𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇 । 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌕𑌵𑍍𑌰𑌤𑌲𑍋𑌪𑍇 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌭𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍂𑌕𑍍𑌤𑍈𑌕𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌃 ॥

𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌾𑌧𑌾𑌨 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌵𑌨 𑌸𑍀𑌮𑌨𑍍𑌤 𑌜𑌾𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮
𑌕𑌰𑌣𑌾𑌨𑍍𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑌨 𑌚𑍌𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌕𑌰𑌣𑍇
𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾𑌶𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌕𑌰𑌣𑍇 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌾𑌧𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌕𑌰𑌣𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌹𑍇𑌮𑌾𑌦𑍍𑌰𑍌—

𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍇𑌽𑌹𑍍𑌨𑌿 𑌵𑌾 ।

மார்க்கண்டேயரே:— வைச்வதேவம், தேவபூஜை, நித்ய ஹோமம், ப்ரம்ஹயஜ்ஞம், பித்ருதர்ப்பணம் இவைகளைவிட்டு ப்ராம்ஹணன் புஜிப்பானாகில், அவன் ஸுராபானம் செய்தவனென்று அறிந்தவர்களால் சொல்லப்படுகிறான். அவன் தப்தக்ருச்ரத்தை யனுஷ்டித்தால் அப்பாபத்தினின்றும் விடுபடுவான். பஞ்சகவ்ய ப்ராசநத்தாலும் சுத்தனாவான். இல்லாவிடில் சுத்தனாகான்.

இது அடிக்கடி செய்ததைப்பற்றியது. ஒருமுறை மட்டில் செய்திருந்தால், “வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட நித்ய கர்மங்களைச் செய்யாவிடினும், ஸ்நாதகனுக்கு வ்ரதலோபம் ஏற்பட்டாலும், அதில் ப்ராயஶ்சித்தம் உபவாஸம்” என்று மனுவினால் சொல்லப்பட்ட ஒருநாள் உபவாஸம் ப்ராயஶ்சித்தம் என்றறியத்தக்கது.

அதனதன் காலத்தில் கர்ப்பாதானம் முதலியதைச் செய்யாவிடில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

ஹேமாத்ரியில்:— பத்னீ ரஜஸ்வலையாயிருந்து ஸ்நானம் செய்த பிறகு நான்காவது அல்லது ஐந்தாவது தினத்தில் காலையில் நாந்தீ

க்ருத்வாऽऽப்⁴யுத³யிகம் ச்ராத்³த⁴ம் தத்³ராத்ரௌ மந்த்ரபூர்வகம் ॥
க³ர்பா⁴தா⁴நம் தத: குர்யாத் ப்ரதிக³ர்ப⁴ம் ந தத் ஸ்ம்ருதம் ।
அக்ருத்வா க³ர்ப⁴கா⁴தீ ஸ்யாஜ்ஜாரவதே³வ ஸ: ॥ ப்ராஜா-
பத்யத்ரயம் குர்யாத் த்³விதீயே சார்தவே । ஸீமந்தபும்-
ஸவநயோ: ஸ்வகாலாகரணே ஸதி ॥ ப்ராஜாபத்யத்³வயம் க்ருத்வா
ஶுத்³தோ⁴ ப⁴வதி நாந்யதா² । ஜாதகர்ம நகுர்வீத நாஸ்திக்யாத்³யதி³
த்³விஜ: ॥ ப்ராஜாபத்யத்³வயம் குர்யாத் சௌலே (சைவம்) ததா²
வ்ரதே । ஏகாத³ஶே த்³வாத³ஶே வா நாமகர்ம விதீ⁴யதே ।
அதிவர்த்ய பிதா குர்யாத் ப்ராஜாபத்யத்³வயம் தத: ॥ அந்நப்ரா-
ஶநசௌலாதி³ காலே குர்யாத³தா²பி வா । முக்²யகாலவ்யதி-
க்ரமாத³ந்நப்ராஶநகர்மண: ॥ வ்ரதப³ந்தே⁴ து கௌ³ணம் ஸ்யாத்
ப்ராஜாபத்யம் சரேத்ததா³ । தே³ஶகாலாநுரோதே⁴ந யதி³ சௌலம்
விலம்ப³தே ॥ ப்ராஜாபத்யத்³வயம் க்ருத்வா தத்³வ்ரதம் விஶோத⁴ய

ச்ராத்தம் செய்து, அன்று இரவில் மந்த்ர பூர்வமாய், கர்ப்பாதானத்தைச் செய்யவேண்டும். அதை ஒவ்வொரு கர்ப்பத்திலும் செய்ய வேண்டியதில்லை. செய்யாவிடில் கர்ப்பஹத்தி தோஷத்தை யடைவான். அவன் ஜாரபுருஷன் போலவே ஆவான். அதற்காக இரண்டாவது ரஜஸ்ஸில், மூன்று ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரங்களை யனுஷ்டிக்க வேண்டும். ஸீமந்தம், பும்ஸவனம் இவைகளை விஹித காலத்தில் செய்யாவிடில், இரண்டு ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டித்தால், சுத்தனுவான். அதன்றியில் சுத்தனுகான். ப்ராம்ஹணன் நாஸ்திகத்தன்மையால் ஜாதகர்மத்தைச் செய்யாவிடில் இரண்டு ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும். சௌளத்திலும் வ்ரதத்திலும் அப்படியே. குழந்தை பிறந்த பதினொன்று அல்லது பன்னிரண்டாவது நாளில் நாமகரணம் விதிக்கப்படுகிறது. அதை அதிக்ரமித்தால் பிதா இரண்டு ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். அன்னப்ராசனம், சௌளம் இவைகளை அந்தந்தக்காலத்தில் செய்யவேண்டும். அல்லது உபநயன காலத்தில் செய்யவேண்டும். அன்னப்ராசன கர்மத்தை முக்ய காலத்தில் செய்யாவிடில், உபநயன காலத்தில் செய்வது கௌணமாகும். அதற்கு ப்ராயஶ்சித்தம் ஒரு ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. தேச காலங்களை யனுஸரித்து, சௌளத்தைச் செய்யத் தாமதித்தால் அந்தப்

யேத் । பஞ்சமாப்தம் விலங்க்ய ஶிஶோரக்ஷரஸங்க்ரஹே ॥ காயிகம் தத்ர க்ருச்ச்ரம் ஸ்யாதந்யதா தோஷமவாப்நுயாத் । யதி காமா தஷ்டமாப்தம் லங்கயித்வா வ்ரதம் சரேத் ॥ நவமே தப்தக்ருச்ச்ரம் ஸ்யா த்தஶமே தத்ர காயிகம் । ஏகாதஶே த்வாதஶே வா ஹ்யதிக்ராந்தே து சாந்த்ரம் சரேத் ॥ தத ஊர்த்வம் ஷோடஶாந்தம் சாந்த்ராயணத்ரய மேவ ச ॥ க்ருஷ்ணாஜிநம் மேகலாம் ச தண்டம் ப்ரஹ்மசாரீ யதி த்யஜேத் । ப்ராஜாபத்யம் பக்ஷமாத்ரே மாஸே தப்தம் ஸமாசரேத் ॥ அப்த மாத்ரம் பரித்யாகே சாந்த்ராயணமுதாஹ்ருதம் । அக்நிகார்யம் ப்ரஹ்மயஜ்ஞம் தேவர்ஷிபித்ருதர்ப்பணம் ॥ ஏகாப்தம் வர்ஜயே ச்சாந்த்ரம் தத்பரம் பதிதோ ஹி ஸ:’ இதி ॥

உஷ்ணோதகஸ்நாநே ப்ராயஶ்சித்தம் ॥

உஷ்ணோதகஸ்நாநாதௌ ப்ராயஶ்சித்தமாஹ ஜாபாலி:—

‘கூபோதகேந ஸப்தாஹம் ஸ்நாநமுஷ்ணேந வாரிணா ।

பாபத்தைப் பரிஹரிக்க இரண்டு ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஐந்தாவது வயதைத் தாண்டி அக்ஷராரம்பத்தைத் தாமதித்தால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். இல்லாவிடில் தோஷத்தை யடைவான். புத்திபூர்வமாய் உபநயனத்தில் எட்டாவது வயதை அதிக்ரமித்தால் ஒன்பதாவது வயதில் செய்தால் தப்த க்ருச்ரத்தையும், பத்தாவது வயதில் செய்தால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தையும், பதினொன்று அல்லது பன்னிரண்டாவது வயதை அதிக்ரமித்தால் சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தையும் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். அதற்குப் பிறகு பதினாறு வயது வரையில் மூன்று சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். க்ருஷ்ணாஜினம், மேகலை, தண்டம், இவைகளை ப்ரம்ஹசாரீ பரித்யாகம் செய்தால், ஒரு பக்ஷமாகில் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம். ஒரு மாஸமானால் தப்த க்ருச்ரம். ஒரு வர்ஷமானால் சாந்த்ராயண க்ருச்ரம் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். அக்னி கார்யம், ப்ரம்ஹயஜ்ஞம், தேவ ருஷி பித்ரு தர்ப்பணம் இவைகளை ஒரு வர்ஷம் செய்யாமலிருந்தால் சாந்த்ராயணம் ப்ராயஶ்சித்தம். அதற்கு மேலானால் அவன் பதிதனாவான்.

வெந்நீரில் ஸ்நானம் செய்வதில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

ஜாபாலி:— ப்ராம்ஹணன் ஏழு நாள் வரையில் கிணற்று

𑌮𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌚 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 । 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋𑌪𑌵𑍀𑌤𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 ॥

𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋𑌪𑌵𑍀𑌤𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌦𑍇𑌵𑌲𑌃—

'𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋𑌪𑌵𑍀𑌤𑍇𑌨 𑌶𑌿𑌖𑌯𑌾 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 । 𑌉𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌯𑌦𑌿 𑌮𑍋𑌹𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌪𑌕𑍃𑌤𑍍 𑌸 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 ॥ 𑌉𑌪𑍋𑌷𑍍𑌯 𑌰𑌜𑌨𑍀𑌮𑍇𑌕𑌾𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌶𑌿𑌖𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌶𑌿𑌖𑌾𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌶𑌿𑌖𑍋𑌪𑌵𑍀𑌤𑌨𑌾𑌶𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 ॥

𑌶𑌿𑌖𑌾𑌨𑌾𑌶𑍇 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌃—

'𑌶𑌿𑌖𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌗𑍋𑌵𑌾𑌲𑌰𑍋𑌮𑌭𑌿𑌃 । 𑌧𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍋𑌷𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌯𑌾𑌵

ஜலத்தாலும் வெந்நீராலும் ஸ்நானத்தையும், ம்ருத்திகை யில்லாமல் சௌசத்தையும் செய்தானாகில், சுத்திக்காக ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டித்தால் சுத்தனாவான். பிறகு பஞ்சகவ்ய ப்ராசனமும் செய்யவேண்டும். இல்லாவிடில் சுத்தனாகான்.

யஜ்ஞோபவீதமில்லாமல் போஜனம் செய்தால் ப்ராயஶ்சித்தம்.

தேவலர்:— ப்ராம்ஹணன் யஜ்ஞோபவீத மில்லாமலும், சிகையைக் கட்டாமலும் அறியாமையால் புஜித்தானாகில், அவன் பாபம் செய்தவனாவான். ஒரு இரவு உபவாஸமிருந்து மறுநாளில் பஞ்சகவ்ய ப்ராசனத்தால் சுத்தனாவான்.

சிகை, யஜ்ஞோபவீதம் இவைகள் தவறினால் ப்ராயஶ்சித்தம்.

சிகை போய்விட்டால், **கௌதமர்:—** ப்ராம்ஹணன் சிகை யில்லாமலிருந்தால், பசுவின் வால் மயிரை காதில் தரித்துக்கொண்டு பாபத்தைப் போக்குவதற்கு ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்

ஷிவா பூநர்ஜாதா தாவந்நைந யாஸயேத் । ப்ரஹ்மவிஷ்ணு
மஹேஶாக்யா ப்ரஹ்மஸூத்ரஸ்ய தந்தவ: । ஏகஸ்மிந் த்ருடிதே
விப்ர: பூநர்ந்யத்வா நவம் மஹா । நித்யகர்ம ப்ரகுர்வீத
த்ருடிதம் நிக்ஷிபேஜ்ஜலே ॥ ப்ரஹ்மஸூத்ரம் து வாமாம்ஸாத்
ப்ரஷ்டம் ஸ்யாச்சதுரங்குலம் । ப்ராணாயாமத்ரயம் க்ருத்வா பூந:
ஸ்கந்தே நியோஜயேத் ॥ வாமபாஹௌ யதா ப்ரஷ்டம் தஸ்யைவ
ப்ரஹ்மஸூத்ரகம் । ப்ராணாயாமஶதம் க்ருத்வா ஸ்வஸ்தாநே
பூர்வவத் க்ஷிபேத் ॥ மணிபந்தே யதா ப்ரஷ்டம் ப்ராணா
யாமஸஹஸ்ரகம் । க்ருத்வா ஶுத்திமவாப்நோதி வாமஹஸ்தாதயோ
கதம் । தத் ஸூத்ரம் ஸஹஸா த்யக்த்வா யஜேதந்யஸூத்ர
கம் ॥ ஜலே ப்ரஷ்டம் பரித்யஜ்ய ஸஹஸ்ரம் வேதமாதரம் । ஜப்த்வா
ஶுத்திமவாப்நோதி நாந்யதா ஶுத்திரிஷ்யதே' இதி ॥

போஜநகாலே க்ஷுதஜ்ரும்பணாபாநவாயுமோக்ஷணே ப்ராயஶ்சித்தம் ॥

போஜநகாலே க்ஷுதாதௌ ப்ராயஶ்சித்தமாஹ விஷ்ணு:—
'விப்ரோ போஜநகாலே து ஜ்ரும்பணம் க்ஷுதமேவ வா ।

டிக்க வேண்டும். சிகை மறுபடி உண்டாகும் வரையில் காதில் பசுவின் வால் மயிரைத் தரிக்கவேண்டும். யஜ்ஞோபவீதத்தின் மூன்று நூல்களும் ப்ராம்ஹா, விஷ்ணு, ருத்ரன் என்ற பெயருடையவைகள். அவைகளுள் ஒரு நூல் அறுந்தாலும் மறுபடி புதிதாகிய யஜ்ஞோபவீதத்தைத் தரித்து நித்ய கர்மத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும். அறுந்ததை ஜலத்தில் போடவேண்டும். யஜ்ஞோபவீதம் இடது தோளிலிருந்து நான்கு அங்குலம் நழுவிவிட்டால், மூன்று ப்ராணாயாமம் செய்து மறுபடி தோளில் சேர்க்கவேண்டும். யஜ்ஞோபவீதம் இடது கையில் நழுவிவிட்டால் நூறு ப்ராணாயாமம் செய்து, முன்போல் அதனுடைய இடத்தில் சேர்க்க வேண்டும். மணிக்கட்டு வரையில் நழுவியிருந்தால், ஆயிரம் ப்ராணாயாமத்தைச் செய்தால் சுத்தனாவான். இடது கையிலிருந்து கீழே நழுவினால், அந்த உபவீதத்தை த்யஜித்துவிட்டு வேறு உபவீதத்தைத் தரிக்கவேண்டும். ஜலத்தில் நழுவிவிட்டால், ஆயிரம் முறை காயத்ரீ ஜபம் செய்தால் சுத்தியடைவான். அவ்விதம் செய்யாவிடில் சுத்தியில்லை.

போஜன காலத்தில் தும்மல், கொட்டாவி, அபானவாயு விடுதல் இவைகளில் ப்ராயச்சித்தம்.

விஷ்ணு:— ப்ராம்ஹணன் போஜன காலத்தில் கொட்டாவி,

க்ஷவாபாநவாயுமோக்ஷம் வா குர்வந் ஶிஷ்டஸ்திமாசரேத் ॥ அந்யோ தர்பைஸ்(தோர்ப்யாம்)ஜலம் த்ருத்வா தஸ்ய மூர்தநி விந்யஸேத் । ப்ருச்சேத்தம் ஜந்மஸ்தாநம் திவா வா யதி வா நிஶி ॥ க்ஷுதே ச ப்ராஹ்மணே சைவ ஸூர்யே சைவம் ஸ விஶுத்யதி । அபாநவாயோருத்ஸர்கே ஜாதே ததந்நம் பரித்யஜேத் ॥ லோபேந புக்த்வா ததந்நம் ஸ்நாத்வா காயம் ஸமாசரேத்' இதி ॥

ஶிவநிர்மால்யபோஜநே ப்ராயஶ்சித்தம் ॥

ஶிவநிர்மால்யபோஜநே ப்ராயஶ்சித்தமாஹ தேவல꞉ —

'ஶம்போர்நிவேதிதம் பக்தம் தீர்த்தம் ஶாகமேவ வா । விப்ர꞉ ஸக்ருந்ந புஞ்ஜீயாத் புக்த்வா தப்தம் ஸமாசரேத்' இதி ॥

மார்கண்டேய꞉ —

'ஶிவே நிவேதிதம் பக்தம் ப்ருதக்கம் தேவதாம் விநா । விப்ரோ ஜ்ஞாநாத்யதி புங்க்தே தப்தக்ருச்ச்ரம் ஸமாசரேத்' இதி ॥

தும்மல், அபானவாயு விடுதல் இவைகளைச் செய்தால், ப்ராயஶ்சித்தம் செய்துகொள்ளவேண்டும். மற்றொருவன் தர்ப்பத்தால் (கைகளால்) ஜலத்தை யெடுத்து அவன் தலையில் விடவேண்டும். அவனை உண்டாகிய இடத்தைக் கேட்கவேண்டும். பகலிலாகிலும், இரவிலாகிலும் இவ்விதம் செய்தால் அவன் சுத்தனாகிறான். அபான வாயு விடப்பட்டால், அந்த அன்னத்தைத் தள்ளவேண்டும். தள்ளாமல் லோபத்தால் அந்த அன்னத்தைப் புஜித்தால் ஸ்நானம் செய்து ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

சிவ நிர்மால்யத்தைப் புஜிப்பதில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

தேவலர்: — சிவனுக்கு நிவேதனம் செய்யப்பட்ட அன்னம், சாகம், தீர்த்தம் இவைகளை ப்ராம்ஹணன் ஒருமுறைகூடப் புஜிக்கக் கூடாது. புஜித்தால் தப்த க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

மார்க்கண்டேயர்: — மற்றத் தேவதைகளுடன் கூடியிராத சிவனுக்கு நிவேதனம் செய்யப்பட்ட அன்னத்தை ப்ராம்ஹணன் புத்திபூர்வமாய்ப் புஜித்தால் தப்த க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும்.

𑌶𑌾𑌲𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌸𑌾𑌹𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥

𑌶𑌾𑌲𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌾𑌹𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌮𑌾𑌹 𑌜𑌾𑌬𑌾𑌲𑌿𑌃 —

'𑌶𑌿𑌵𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑍈𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑌨𑍍𑌨𑌭𑍁𑌕𑍍
𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌨 𑌸𑌦𑍋𑌷𑌾𑌯 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌹𑌾𑌰𑍀𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 —

'𑌶𑌾𑌲𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌦𑌨𑍍𑌨𑌭𑍁𑌕𑍍 ।
𑌤𑌦𑍍𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍋𑌯𑌂 𑌚 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌫𑌲𑌾𑌧𑌿𑌕𑍍𑌯𑌮𑌪𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌯𑍋𑌗𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃 —

'𑌶𑌿𑌵𑍇 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌾𑌲𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑍇 । 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥ 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍋𑌯𑌮𑌸𑍃𑌜𑌾 𑌸𑌮𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

ஸாளிக்ராமம் முதலியதுடன் சேர்ந்திருந்தால் ப்ராயச்சித்தமில்லை.

ஜாபாலி:— விஷ்ணு முதலிய தேவர்களுடன் சேர்ந்துள்ள சிவனுக்கு நிவேதனம் செய்யப்பட்ட அன்னத்தைப் புஜித்தால் ப்ராம்ஹணன் தோஷத்தை யடைவதில்லை.

ஹாரீதரும்:— ஸாளிக்ராமம் முதலிய தேவர்களால் சேர்ந்துள்ள சிவனுக்கு அர்ப்பணம் செய்யப்பட்ட அன்னத்தை ப்ராம்ஹணர்கள் எப்பொழுதும் புஜிக்கவேண்டும். அந்தத் தீர்த்தத்தையும் பருகவேண்டும்.

பலனின் அதிகத் தன்மையையும் சொல்லுகிறார்,

யோகயாஜ்ஞவல்க்யர்:— ஸாளிக்ராமம் முதலியவைகளுடன் சேர்ந்துள்ள சிவனுக்கு நிவேதனம் செய்யப்பட்ட அன்னத்தைப் புஜித்தவன் சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டித்தவனாவான். இதில் ஸம்சயமில்லை. இவ்விதமில்லாவிடில் அந்த அன்னம் மாம்ஸத்திற்கு ஸமம். அந்தத் தீர்த்தம் ரக்தத்திற்கு ஸமம்.

𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌜𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌹𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌹 𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌦𑍇𑌵𑌲𑌃—

'𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌯𑍋 𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌹 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌣𑌹𑌾𑌕𑌃 ।
𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌚𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌗𑌾𑌲𑌵𑌃—

'𑌏𑌕𑌯𑌾𑌨𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌰𑍋𑌹𑍇 𑌏𑌕𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇 ।
𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑍇 𑌪𑌥𑌿 𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌨 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌦𑍋𑌷𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌚𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌗𑍌𑌤𑌮𑌃—

'𑌪𑌿𑌤𑌾𑌨𑍁𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌂 𑌸𑌮𑍀𑌹𑌤𑍁 । 𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍇𑌤𑍍 𑌕𑌬𑌲𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨 𑌦𑍋𑌷𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇 ॥
𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌹 𑌨 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌤 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍋𑌷𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

பத்னீ, புத்ரன், தம்பி இவர்களுடன் சேர்ந்து புஜிப்பதில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

தேவலர்:— *காமுகனாகிய எந்த ப்ராம்ஹணன் பத்னியுடன் சேர்ந்து புஜிப்பானோ, அவன் பிறகு சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டித்தால் முன்போல் சுத்தனாகிறான்.*

காலவர்:— *ஒரே வாஹனத்தில் ஏறுவதையும், ஒரே பாத்ரத்தில் போஜனத்தையும், விவாஹம், வழி, யாத்ரை இவைகளில் செய்தால் ப்ராம்ஹணன் தோஷத்தை யடையான். மற்ற காலத்திலானால் தோஷத்தை யடைவான். பிறகு சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். அடிக்கடி செய்தால், இரண்டு மடங்கு ப்ராயச்சித்தத்தைச் செய்தால் சுத்தியடைவான்.*

கௌதமர்:— *பிதாவானவன் தம்பி, புத்ரன் இவர்களுக்கு ஸந்தோஷத்திற்காகத் தனது அன்னத்திலிருந்து ஒரு கபளத்தை அவர்களுக்குக் கொடுக்கலாம். அதை அவர்கள் புஜித்தால் தோஷமில்லை. அவர்களுடன் சேர்ந்து புஜிக்கலாகாது. புஜித்தால் பாபத்தை யடைவான்.*

𑌨𑍀𑌲𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌧𑌾𑌰𑌣𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌃 ॥

𑌨𑍀𑌲𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌧𑌾𑌰𑌣𑍇 𑌆𑌪𑌸𑍍𑌤𑌂𑌬𑌃—

‘𑌨𑍀𑌲𑍀𑌰𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌦𑌾 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋𑌽𑌙𑍍𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌧𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌅𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌷𑌿𑌤𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 𑌰𑍋𑌮𑌕𑍂𑌪𑍈𑌰𑍍𑌯𑌦𑌾 𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍍𑌰𑌸𑍋 𑌨𑍀𑌲𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌚𑌿𑌤𑍍 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍋𑌧𑌨𑌮𑍍 ॥ 𑌪𑌾𑌲𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌚𑍋𑌪𑌜𑍀𑌵𑌨𑌮𑍍 । 𑌪𑌾𑌤𑌨𑌂 𑌚 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌜𑌪𑍋 𑌹𑍋𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌤𑌰𑍍𑌪𑌣𑌮𑍍 । 𑌵𑍃𑌥𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌨𑍀𑌲𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥ 𑌨𑍀𑌲𑍀𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌾𑌦𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 । 𑌅𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌷𑌿𑌤𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑍀𑌲𑍀𑌦𑌾𑌰𑍁 𑌯𑌦𑌾 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌕𑌮𑍍 । 𑌶𑍋𑌣𑌿𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌂𑌭𑍋𑌗𑍇 𑌶𑌯𑌨𑍀𑌯𑍇 𑌨

நீல வஸ்த்ரத்தைத் தரிப்பதற்கு நிஷேதம்.

ஆபஸ்தம்பர்:-அவுரிச்சாயமுள்ள வஸ்த்ரத்தை ப்ராம்ஹணன் தேஹத்தில் தரித்தால், அவன் ஒருநாள் உபவாஸமிருந்து, பஞ்சகவ்ய ப்ராசனம் செய்தால் சுத்தனுவான். நீலி (அவுரி)யின் ரஸம் எவனுடைய மயிர்க்காலில் ப்ரவேசிக்கின்றதோ அவன் தப்தக்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். இது, முதல்மூன்று வர்ணத்தாருக்கும் ஸமமாகும். நீலியைப் பரிபாலிப்பதும், விற்பதும், அதைக்கொண்டு ஜீவிப்பதும் ப்ராம்ஹணனுக்குப் பாபஹேதுவாகும். ப்ராம்ஹணன் மூன்று க்ருச்ரங்களால் சுத்தனுவான். நீலிச்சாயமுள்ள வஸ்த்ரத்தைத் தரித்தால் ப்ராம்ஹணனுக்கு ஸ்நானம், தானம், ஜபம், ஹோமம், வேதாத்யயனம், பித்ரு தர்ப்பணம், பஞ்சமஹா யஜ்ஞங்கள் இவையெல்லாம் வீணுகும். ப்ராம்ஹணன் எப்பொழுதாவது அறியாமையால் அவுரிச் செடிகளின் நடுவில் சென்றுல் அவன் ஒருநாள் உபவாஸமிருந்து, பஞ்சகவ்ய ப்ராசனம் செய்தால் சுத்தனுவான். எந்த ப்ராம்ஹணனின் தேஹத்தை அவுரிக் கட்டை தாக்கி ரக்தமுண்டாக்குகின்றதோ, அவன் சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தையனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஸ்த்ரீகளுக்கு விளையாட்டுக்காகவுள்ள

𑌦𑍂𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑍀𑌲𑍀𑌰𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌯𑌦𑌨𑍍𑌨𑌮𑍁𑌪𑌨𑍀𑌯𑌤𑍇 । 𑌦𑌾𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌨𑍋𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌤 𑌹𑍋𑌤𑌾 𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌮𑍍 ॥ 𑌕𑌂𑌬𑌲𑍇 𑌪𑌟𑍍𑌟𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌚 𑌨𑍀𑌲𑍀𑌰𑌾𑌗𑍋 𑌨 𑌦𑍂𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌨𑍀𑌲𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌧𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌨𑍀𑌲𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌧𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌗𑌾𑌲𑌵𑌃 —

‘𑌨𑍀𑌲𑍀𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌚𑍍𑌛𑌿𑌹𑍍𑌨𑌂 𑌧𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌯𑌃 । 𑌸 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌵𑌿𑌫𑌲𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌏𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌵𑌸𑍇 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑍀𑌲𑍀𑌮𑌯𑌂 𑌪𑌟𑌮𑍍 । 𑌕𑌾𑌯𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌕𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑌰𑌾𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌬𑍍𑌦𑍇 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇’ 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌚𑍍𑌛𑌿𑌹𑍍𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌾 𑌨𑍀𑌲𑌤𑌨𑍍𑌤𑍁𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌹𑍍𑌨𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

வஸ்த்ரத்திலும், படுக்கையிலும் அவுரிச் சாயத்துக்குத் தோஷமில்லை. அவுரிச் சாயமுள்ள வஸ்த்ரத்துடன் எந்த அன்னம் கொடுக்கப்படுகிறதோ அந்த அன்னம் கொடுப்பவனுக்குப் பலனையளிப்பதில்லை. புஜிப்பவன் பாபத்தைப் புஜிப்பான். கம்பளியிலும் பட்டு வஸ்த்ரத்திலும் அவுரிச் சாயம் தோஷத்தைச் செய்யாது.

நீல வஸ்த்ரம் தரித்துப் புஜிப்பதில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

காலவர்:— கறுப்பு வஸ்த்ரத்தையாவது, கறுப்புக் குறியுள்ள வஸ்த்ரத்தையாவது தரித்து எந்த ப்ராம்ஹணன் கர்மத்தைச் செய்கின்றானோ அவன் கர்மத்தை யனுஷ்டிக்க அர்ஹனல்லன். அக் கர்மம் வீணாகும். ஒரு நாளில் அவுரிச் சாயமுள்ள வஸ்த்ரத்தைத் தரித்துப் போஜனம் செய்தானாகில் அவன் தேஹ சுத்திக்காக முனிவர்களால் சொல்லப்பட்ட யாவக க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். அடிக்கடி செய்தால் பராக க்ருச்ரம் ப்ராயச்சித்தம். ஒரு வர்ஷம் செய்தால் சாந்த்ராயணம் ப்ராயஶ்சித்தம். மூலத்தில் உள்ள “தச்சிஹ்நம்” என்ற பதத்திற்கு வஸ்த்ரத்தின் நுனியிலாவது நடுவிலாவது கறுப்பு நூல்களால் அடையாளமிடப்பட்டது என்பது பொருள்.

கௌதம:—

"நீலீரக்தம் படம் த்ருத்வா விப்ரஸ்தச்சிஹ்நமேவ வா । த்ருத்வா கர்மாணி குர்வன் வா ந தத் கர்மபலம் லபேத் ॥ போஜநே மாம்ஸபக்ஷீ ஸ்யாத் பரிவர்ஜயேத்" இதி ॥

தேவல:—

"நீலவஸ்த்ரம் ச தச்சிஹ்நம் த்ருத்வா ஜ்ஞாநாத்து யோ நர: । ஸ விப்ரஸ்ஸர்வதா(அ)சுத்தோ ந கர்மார்ஹோ பவேதிஹ" இதி ॥

பராந்நபோஜநே விஷமபோஜநாதௌ ச ப்ராயச்சித்தம் ॥

பராந்நபோஜநே ப்ராயச்சித்தமாஹ சௌநக:—

"யஸ்மின் வயம் ஜபேந்நித்யம் சதவாரம் திநே திநே । ஸதா பராந்நபோக்தா ச விமுச்யேத ஹி கில்பிஷாத்" இதி ॥

யம:—

"ந பங்க்த்யாம் விஷமம் தத்யாத் ந யாசேத ந தாபயேத் । ப்ராஜாபத்யேந க்ருச்ச்ரேண சுத்யதே கர்மணஸ்தத:" இதி ॥

கௌதமர்:— *ப்ராம்ஹணன் அவுரிச் சாயம் முழுவதுமுள்ள வஸ்த்ரத்தையாவது, அதன் குறியுள்ள வஸ்த்ரத்தையாவது தரித்துக் கர்மங்களை யனுஷ்டித்தாலும், போஜனம் செய்தாலும் அக் கர்மங்களின் பலனை யடைவதில்லை. அவ்விதம் போஜனம் செய்தால் மாம்ஸத்தைப் புஜித்தவனாவான். ஆகையால் எப்பொழுதும் அதை வர்ஜிக்கவேண்டும்.*

தேவலர்:— *கறுப்பு வஸ்த்ரத்தையாவது, கறுப்புக் குறியுள்ள வஸ்த்ரத்தையாவது புத்திபூர்வமாகத் தரித்து எந்த ப்ராம்ஹணன் கர்மங்களை யனுஷ்டிக்கின்றானோ அவன் எப்பொழுதும் அசுத்தனாவான். ஒரு கர்மத்துக்கும் இவ்வுலகில் அர்ஹனாகான்.*

பராந்ந போஜனத்திலும், பக்ஷபாதமாய்ப் பரிமாறுவதிலும் ப்ராயஸ்சித்தம்.

சௌனகர்:- *"யஸ்மின் வயம்" என்ற மந்த்ரத்தை ஒவ்வொரு நாளிலும் நூறு முறை ஜபிக்கவேண்டும். எப்பொழுதும் பராந்நத்தைப் புஜிப்பவனும் பாபத்தினின்றும் விடுபடுவான்.*

யமன்:— *புஜிப்பவர்களின் பங்க்தியில் பேதமாய்க் கொடுக்கக் கூடாது. புஜிப்பவன் கேட்கவும் கூடாது. கொடுக்கச் செய்யவும்*

நவஶ்ராத்தாதிபோஜனே ப்ராயஶ்சித்தம் ॥

ஶ்ராத்தபோஜனே ப்ராயஶ்சித்தமாஹ விஷ்ணு:—

'ப்ராஜாபத்யம் நவஶ்ராத்தே பாதோனம் த்வாத்யமாஸிகே । த்ரைபக்ஷிகே ததர்தம் து பஞ்சகவ்யம் த்விமாஸிகே' இதி ॥

ஏததாபத்விஷயம் । அநாபதி து — 'சாந்த்ராயணம் நவஶ்ராத்தே ப்ராஜாபத்யம் து மிஶ்ரகே । ஏகாஹஸ்து புராணேஷு ப்ராயஶ்சித்தம் விதீயதே' இதி ஹாரீதோக்தம் த்ரஷ்டவ்யம் । 'ப்ராஜாபத்யம் து மிஶ்ரகே' இத்யாத்யமாஸிகவிஷயம் । ஊனமாஸிகாதிஷு து பாதோனப்ராஜாபத்யாதீனி கல்ப்யானி ॥

ததுக்தம் சதுர்விம்ஶதிமதே—

'ப்ராஜாபத்யம் நவஶ்ராத்தே பாதோனம் தூனமாஸிகே । த்ரைபக்ஷிகே ததர்தம் ஸ்யாத்பாதோ மாஸிகே தத: ॥

கூடாது. இவ்விதியை மீறிச் செய்தால், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தால் அப் பாபத்தினின்றும் விடுபடுவான்.

நவச்ராத்தம் முதலியவைகளில் புஜிப்பதில் ப்ராயச்சித்தம்.

விஷ்ணு:— நவச்ராத்தத்தில் புஜித்தவனுக்கு ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம் ப்ராயச்சித்தம். ஆத்ய மாஸிகத்தில் முக்கால் க்ருச்ரம். த்ரைபக்ஷிகத்தில் பாதி க்ருச்ரம். இரண்டாவது மாஸிகத்தில் பஞ்சகவ்ய ப்ராசனம் ப்ராயச்சித்தம்.

இவ்விதம் சொல்லியது ஆபத்தைப்பற்றியது. ஆபத்தில்லாத விஷயத்திலானுல், "நவச்ராத்தத்தில் சாந்த்ராயண க்ருச்ரம். ஆத்ய மாஸிகத்தில் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம். ப்ரத்யாப்திக ச்ராத்தங்களில் ஒரு நாள் ப்ராயச்சித்தம் விதிக்கப்படுகிறது" என்று ஹாரீதர் சொல்லிய ப்ராயச்சித்தத்தை யறியவும். "ப்ராஜாபத்யந்து மிச்ரகே" என்றது ஆத்யமாஸிக விஷயம். ஊனமாஸிகம் முதலியவைகளில் முக்கால் க்ருச்ரம் முதலிய க்ருச்ரங்கள் அனுஷ்டிக்கப்பட வேண்டும். அது சொல்லப்பட்டுள்ளது.

சதுர்விம்சதிமதத்தில்:— நவச்ராத்தத்தில் ப்ராஜாபத்யம். ஊன மாஸிகத்தில் முக்கால் க்ருச்ரம். த்ரைபக்ஷிகத்தில் பாதி ப்ராஜா

பாதோநம் க்ருச்ச்ரமுத்திஷ்டம் ஷாண்மாஸே சாப்திகே ததா । த்ரிராத்ரம் சாந்யமாஸேஷு ப்ரத்யாப்தே சைகமேவ து' இதி ॥

அத்ர 'ப்ராஜாபத்யம் நவஶ்ராத்தே' இத்யயமம்ஶஃ ஆபத்விஷயஃ । அநாபதி து சாந்த்ராயணம் ॥

ததா ச மரீசிஃ—

'நக்நஶ்ராத்தம் நவஶ்ராத்தம் மாஶௌசாஹ்ருதயோர் த்வயம் । தத்ராமம் ப்ரதிக்ருஹ்யாஸௌ மஹாரௌரவமஶ்நுதே ॥ நக்நஶ்ராத்தே நவஶ்ராத்தே சாந்த்ராயணமுதீரிதம் । ஆத்யஶ்ராத்தே ததா சாந்த்ர• ஸபிண்டீப்ரேதபோஜநே ॥ சாந்த்ராயணம் பராகம் வா குர்யாத் தத்தோஷஶாந்தயே' இதி ॥

'ப்ராஜாபத்யம் து மிஶ்ரகே' இத்யேததாவ்ருத்தாத்யமாஸிகவிஷயம் । தத்ர சாந்த்ராயணம் மஹைகோத்திஷ்டவிஷயம் । ஆவ்ருத்தௌ து சாந்த்ராயணத்ரயம் கார்யம் ॥

பத்ய க்ருச்ரம். பிறகுள்ள மாஸிகத்தில் பாதி ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம். ஷாண்மாஸிகத்தில் முக்கால் க்ருச்ரம். ஆப்திகத்திலும் அப்படியே. மற்ற மாஸிகங்களில் மூன்று நாள் க்ருச்ரம். ப்ரத்யாப்திகமானால் ஒரு நாள் ப்ராயஸ்சித்தம்.

இவ்விடத்தில் "ப்ராஜாபத்யம் நவச்ராத்தே" என்றது ஆபத் விஷயத்தைப்பற்றியது. ஆபத்தில்லாத விஷயத்தில், சாந்த்ராயண க்ருச்ரம் ப்ராயஸ்சித்தம். அவ்விதம்,

மரீசி:— ஆசௌசத்தின் நடுவில் நக்நச்ராத்தம், நவச்ராத்தம் என்ற இரண்டு ச்ராத்தங்கள். அவைகளில் ஆமத்தை ப்ரதிக்ரஹிப்பவன் மஹாரௌரவ நரகத்தை யடைவான். நக்நச்ராத்தத்திலும் நவச்ராத்தத்திலும் சாந்த்ராயணம் ப்ராயஸ்சித்தமாகச் சொல்லப் பட்டுள்ளது. ஆத்ய ச்ராத்தத்திலும் சாந்த்ராயண க்ருச்ரம் ப்ராயஸ்சித்தம். ஸபிண்டீகரணத்தில் ப்ரேதவர்ண போஜனத்தில் சாந்த்ராயணம் அல்லது பராகம் ப்ராயஸ்சித்தம்.

"ப்ராஜாபத்யந்து மிச்ரகே" என்றது ஆவ்ருத்தாத்ய மாஸிகத்தைப் பற்றியது. அதில், சாந்த்ராயணம் என்று சொல்லியது மஹைகோத்திஷ்டத்தைப் பற்றியது. அடிக்கடி புஜித்தால் மூன்று சாந்த்ராயணம் ப்ராயஸ்சித்தம்.

'𑌆𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌸𑌿𑌕𑌮𑍇𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌸 𑌹𑍀𑌯𑌤𑍇 । 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍂𑌷𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑍈𑌰𑍍𑌜𑍁𑌹𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥ 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌤 𑌤𑌤𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃' 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍇𑌃 ॥

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌵𑌚𑌨𑌮𑍍—

'𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌨𑌵𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌪𑌰𑌾𑌕𑍋 𑌮𑌾𑌸𑌿𑌕𑍇 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 । 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇𑌽𑌤𑌿𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌷𑌾𑌣𑍍𑌮𑌾𑌸𑍇 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰 𑌏𑌵 𑌤𑍁 ॥ 𑌆𑌬𑍍𑌦𑌿𑌕𑍇 𑌪𑌾𑌦𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌕𑌾𑌹𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌬𑍍𑌦𑌿𑌕𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌕𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌹𑌤𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍, 𑌅𑌪𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇𑌯𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌚 । '𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌾𑌦𑍁𑌦𑌕𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌾𑌤𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌾𑌦𑌪𑌿 । 𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌿𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌶𑍁𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥ 𑌪𑌤𑌨𑌾𑌨𑌾𑌶𑌕𑍈𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌷𑍋𑌦𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌕𑍈𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 । 𑌹𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 ॥

"ஆத்யமாஸிகத்தை ஒருவன் புஜித்தால், அவன் ப்ராம்ஹணத் தன்மையினின்று குறைகிறான். அவன் மூன்று சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டித்து, பிறகு கூச்மாண்ட ஹோமம் செய்ய வேண்டும். புநருபனயனம் செய்துகொள்ளவேண்டும். பிறகு சுத்தனுவான்" என்று ஸ்ம்ருதி யிருப்பதால். ஆனால்,

சங்கரால் சொல்லப்பட்ட வசனம்:—"நவச்ராத்தத்தில் சாந்த்ராயணம். மாஸிகத்தில் பராகம். த்ரைபக்ஷிகமாஸிகத்தில் அதிக்ருச்ரம். ஷாண்மாஸிகத்தில் ஒரு க்ருச்ரம். ஆப்திகத்தில் கால்க்ருச்ரம். ப்ரத்யாப்திகத்தில் ஒருநாள் ப்ராயஶ்சித்தம்" என்று உள்ளதேயெனில், இந்த வசனத்தில் பராகம் முதலியதை விதித்தது ஸர்ப்பம் முதலியதால் கொல்லப்பட்டவனைப்பற்றியது. பங்க்திக்கு அர்ஹனல்லாதவனைப் பற்றியதுமாகும். "சண்டாளன், ஜலம், ஸர்ப்பம், ப்ராம்ஹணன், இடி, பல்லுள்ள புலி முதலியவை, பசுக்கள், இவைகளினின்றும் மரணம் பாபிகளுக்கு ஏற்படும். விழுவது, உபவாஸம், விஷம், சுருக்கிட்டுக்கொள்ளுதல் இவைகளால் மரணம் பாபிகளுக்கு ஏற்படும். இவ்விதமிறந்தவர்களின் பதினாறு ச்ராத்தங்களில் ப்ராம்ஹணன் புஜித்தால் சாந்த்ராயணக்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். பங்க்திக்கு அர்ஹமல்லாதவரைக்

[illegible] 𑌯𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌮𑍇𑌕𑌾𑌦𑌶𑍇𑌽𑌹𑌨𑌿। 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌶𑌿𑌶𑍁𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍॥ 𑌮𑌾𑌸𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿। 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌪𑌣𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌭𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍॥

𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌯𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌮𑌾𑌹—

'𑌮𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌯𑍋𑌽𑌶𑍍𑌨𑍀𑌯𑌾𑌦𑌸𑌮𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌕𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃। 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌪𑌵𑌾𑌸𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌶𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌘𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌇𑌦𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍॥

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑍇 𑌤𑍁 𑌸 𑌏𑌵𑌾𑌹—

'𑌮𑌧𑍁 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑍋𑌽𑌶𑍍𑌨𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌸𑍂𑌤𑌕𑌾𑌨𑍍𑌨𑌵𑌾। 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿॥

குறித்துப் பதினோராவது நாளில் செய்யப்படும் ச்ராத்தத்தில் ப்ராம்ஹணன் அன்னத்தைப் புஜித்தால் சிசு சாந்த்ராயணத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். மாஸிகத்தில் புஜித்தால் தப்தக்ருச்ரத்தால் சுத்தனாவான். இவர்களின் ஸங்கல்பிதமான ச்ராத்தத்தில் புஜித்தால் மூன்றுநாள் க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்" என்று பரத்வாஜரால் விசேஷ ப்ராயஸ்சித்தம் சொல்லப்பட்டிருப்பதால்.

ப்ரம்ஹசாரி, ச்ராத்தம் புஜித்தால் ப்ராயஸ்சித்தம்.

ப்ரம்ஹசாரிக்கோவெனில், விசேஷத்தைச் சொல்லுகிறார்,

ப்ருஹத்யமன்:— ப்ரம்ஹசாரியான ப்ராம்ஹணன் எவன் மாஸிகம் முதலியவைகளில் புஜிக்கின்றானோ அவனுக்கு மூன்று நாள் க்ருச்ராசரணம் ப்ராயஸ்சித்தமாக விதிக்கப்படுகிறது. பிறகு நூறு ப்ராணாயாமம் செய்து, நெய்யைப் பருகினால், சுத்தனாவான்.

இது அறியாமல் செய்ததைப் பற்றியது. அறிந்து செய்த விஷயத்திலோவெனில் சொல்லுகிறார்,

ப்ருஹத்யமனே:— ச்ராத்தத்தில் மது, மாம்ஸம் இவைகளைப் புஜித்தாலும், ஆசௌச அன்னத்தைப் புஜித்தாலும் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். பிறகு வ்ரதத்தின் மீதியை முடிக்கவேண்டும.

𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌮𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃—

"𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌨𑌵𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌪𑌰𑌾𑌕𑍋 𑌮𑌾𑌸𑌿𑌕𑍇 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ।
𑌤𑍍𑌰𑍈𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌕𑍇 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌾𑌸𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌵𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍇𑌤𑌦𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 । 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌨𑌵𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌮𑌾𑌸𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 𑌮𑌾𑌸𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇 𑌪𑌰𑌾𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍" 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍂𑌶𑌨𑌸𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍—

"𑌦𑌶𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌃 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌦𑌾𑌪𑍋 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌭𑍁𑌗𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 ।
𑌤𑌤𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌤𑌦𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍" 𑌇𑌤𑌿, 𑌤𑌦𑌨𑌾𑌕𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍 ॥

க்ஷத்ரியன் முதலியவரின் ச்ராத்தத்தில் புஜிப்பதில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

சதுர்விம்சதிமதத்தில்:— "நவச்ராத்தத்தில் சாந்த்ராயணம். மாஸிகத்தில் பராக க்ருச்ரம். த்ரைபக்ஷிக மாஸிகத்தில் ஸாந்தபன க்ருச்ரம். இரண்டாவது மாஸிகத்தில் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம் ப்ராயஶ்சித்தம். க்ஷத்ரியனின் நவச்ராத்தத்தில் இந்த ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. வைச்யனுடைய ச்ராத்தத்திலானால் க்ஷத்ரியன் விஷயத்தில் சொல்லிய ப்ராயஶ்சித்தத்தில் பாதி அதிகமாக ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. சூத்ரனின் நவச்ராத்தத்திலானால், இரண்டு சாந்த்ராயணத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். மாஸிகத்தில் ஒன்றறைச் சாந்த்ராயண க்ருச்ரம். த்ரைபக்ஷிக மாஸிகத்திலானால் சாந்த்ராயணம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இரண்டாவது மாஸத்தில் பராக க்ருச்ரம். அதற்குமேல் ஸாந்தபனம் ப்ராயஶ்சித்தம்," என்று விசேஷம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஆனால்,

உசநஸ்ஸினால்:- "ச்ராத்தத்தில் புஜித்த ப்ராம்ஹணன் காயத்ரீயினால் பத்துதடவை ஜலத்தைப் பருகவேண்டும். பிறகு ஸந்த்யோபாஸனத்தைச் செய்யவேண்டும். பிறகு சுத்தனாகிறான்" என்று

𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌨𑍍𑌦𑍀𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃—

'𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌚𑍌𑌲𑌹𑍋𑌮𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌨𑌾𑌮𑌕𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾 । 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌚𑍈𑌵 𑌹𑌿 ॥ 𑌏𑌤𑌦𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍁 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 । 𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌾𑌦𑍁𑌪𑌵𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑍀𑌮𑌨𑍍𑌤𑍋𑌨𑍍𑌨𑌯𑌨𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌧𑍌𑌮𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌮𑌾𑌹—

'𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍌𑌦𑌨𑍇 𑌚 𑌸𑍋𑌮𑍇 𑌚 𑌸𑍀𑌮𑌨𑍍𑌤𑍋𑌨𑍍𑌨𑌯𑌨𑍇 𑌤𑌥𑌾 । 𑌜𑌾𑌤𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌨𑌵𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍌𑌦𑌨𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌧𑌾𑌨𑌾𑌙𑍍𑌗𑌭𑍂𑌤𑌮𑍍 ॥ 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌭𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑍇𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍—

'𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌵𑌣𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌷𑌡𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌉𑌪𑌵𑌾𑌸𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮

சொல்லப்பட்டுள்ள வசனமோவெனில், அது ப்ராயஶ்சித்தம் விதிக்கப்படாத ச்ராத்தத்தைப் பற்றியதாகும்.

ஸம்ஸ்காரத்திற்கு அங்கமான நாந்தீச்ராத்தத்தில் புஜிப்பதற்கு ப்ராயஶ்சித்தம்.

வ்யாஸர்:— சௌளஹோமம், செய்யப்படும் பொழுதும், நாமகரணத்திற்கு முன்பும், ஜாதகர்மத்திலும், நாந்தீச்ராத்தத்தில் புஜித்தால் ஸாந்தபன க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். இவைகளைத் தவிர்த்த ஸம்ஸ்காரங்களில் அன்னத்தை ப்ராம்ஹணன் புஜித்தால், உபவாஸத்தால் சுத்தனாகிறான்.

தௌம்யர்:— ஸீமந்தம் முதலியவைகளில் விசேஷத்தைச் சொல்லுகிறார்:— ப்ரம்ஹௌதனத்திலும், ஸோமயாகத்திலும், ஸீமந்தத்திலும், ஜாதகர்ம ச்ராத்தத்திலும், நவச்ராத்தத்திலும் புஜித்தால் சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

அதில், ப்ரம்ஹௌதனம் என்ற கார்யம் அக்ன்யாதானத்திற்கு அங்கமாகியது. ஆனால்,

பரத்வாஜரால்:— பார்வண ச்ராத்தத்தில் புஜித்தானாகில், ஆறு ப்ராணாயாமங்களைச் செய்யவேண்டும். மூன்றாவது மாஸம்

त्रयं प्राश्याहोरात्रं सपिण्डने । आमश्राद्धं नक्तं व्रतपारणिके तथा ॥ द्विगुणं क्षत्रिये चैव त्रिगुणं वैश्यभोजने । साक्षाच्चतुर्गुणं चैव शूद्रश्राद्धस्य भोजने' इति ॥ तदपि आपद्विषयम् । अनापद्यधिकप्रायश्चित्तस्योक्तत्वात् ॥

आमश्राद्धे सर्वत्रार्धम् । 'आमश्राद्धे भवेदर्धम्' इति षट्त्रिंशन्मतदर्शनात् ॥

श्राद्धशिष्टान्नभोजननिषेधः ॥

श्राद्धशिष्टान्नभोजनं प्रतिषेधति देवलः—

'अमायां पैतृकश्राद्धे मासिश्राद्धे महालये । श्राद्धे च षण्णवत्याख्ये सपिण्डीकरणे तथा ॥ मासिके च तथा विप्रो न कुर्याच्छेषभोजनम्' इति ॥

முதல் வர்ஷம் முடியும் வரையில் உள்ள ச்ராத்தங்களில் புஜித்தால் உபவாஸம் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. நாந்தீ ச்ராத்தத்தில் மூன்று ப்ராணாயாமங்கள். ஸபிண்டீகரணத்தில் ஒருநாள் உபவாஸம். ஆம ச்ராத்தத்தில் ஒரு இரவு உபவாஸம். வ்ரதபாரணிகத்திலும் அவ்விதமே. க்ஷத்ரிய ச்ராத்தத்திலானால் இந்த ப்ராயஸ்சித்தம் இரண்டு மடங்கு. வைச்ய ச்ராத்தத்தில் புஜித்தால், மூன்று மடங்கு ப்ராயஸ்சித்தம். சூத்ர ச்ராத்தத்தில் புஜித்தால், நான்கு மடங்கு ப்ராயஸ்சித்தம்." என்று சொல்லப்பட்டுள்ளதேயெனில், இதுவும் ஆபத்தைப்பற்றியது. ஆபத்இல்லாத விஷயத்தில் அதிக ப்ராயஸ்சித்தம் சொல்லப்பட்டிருப்பதால்.

ஆமச்ராத்தம் எல்லாவற்றிலும் பாதி ப்ராயஸ்சித்தம். "ஆம ச்ராத்தத்தில் பாதி ப்ராயஸ்சித்தம் விதிக்கப்படுகிறது" என்று ஷட்த்ரிம்சன்மதத்தில் சொல்லியிருப்பதால்,

ச்ராத்தசேஷ அன்னத்தைப் புஜிப்பதில் நிஷேதம்.

தேவலர்:— அமாச்ராத்தம், மாதாபித்ரு ச்ராத்தம், மாஸி ச்ராத்தம், மஹாளய ச்ராத்தம், ஷண்ணவதி ச்ராத்தம், ஸபிண்டீகரண ச்ராத்தம், மாஸிகங்கள், இவைகளில் ச்ராத்தசேஷமான அன்னத்தை ப்ராம்ஹணன் புஜிக்கக்கூடாது.

மஹாபாரதே —

'ச்ராத்தகர்மணி போக்தாரோ போக்தாரோ யஜ்ஞகர்மணி । ச்ராத்தசிஷ்டான்னபோக்தாரஸ்தே வை நிரயகாமிந: ॥ ஸகோத்ராணாம் ஸபந்தூநாம் ந தோஷச்சிஷ்டபோஜநே । துஹித்ரூணாமந்யகோத்ராணாம் விதவாநாம் து தூஷ்யதி' இதி ॥

ஜாபாலி: —

'ச்வசுரஸ்ய குரோச்சாபி மாதுலஸ்ய மஹாத்மந: । ஏதேஷாம் ச்ராத்தசிஷ்டான்னம் புக்த்வா தோஷோ ந வித்யதே ॥ பித்ரோர்ப்ராதுர்ப்ரஹ்மநிஷ்டஸ்ய ஜ்யேஷ்டப்ராதுச்ச ஜ்ஞாநிந: । ஏதச்சேஷு ந போக்தவ்யம் விதவாபிஸ்து ஸர்வதா ॥ விப்ரஸ்த்வந்யகுலே ச்ராத்தே க்ருத்வோச்சிஷ்டபோஜநம் । ப்ராஜாபத்யேந சுத்த்யேத ஜ்ஞாதீநாம் து ந தோஷபாக் ॥ வ்ரதிநாம் ச ஸ்வபித்ராதௌ ந தோஷச்சிஷ்டபோஜநே । விதவா கேசவபநம் க்ருத்வா தப்தம் ஸமாசரேத் ॥ யதிஸ்து ப்ரஹ்மசாரீ ச வபநம் க்ருத்வா ஸமாசரேத் । ஸந்யாஸீ வபநம் க்ருத்வா லக்ஷம் ச ப்ரணவம் ஜபேத்' இதி ॥

மஹாபாரதத்தில்:— ச்ராத்தகார்யம், யஜ்ஞகார்யம், இவைகளில் புஜிப்பவரும், ச்ராத்த சேஷமான அன்னத்தைப் புஜிப்பவரும் நரகத்தையடைகின்றனர். ஸகோத்ரர்களுக்கும், பந்துக்களுக்கும், அந்ய கோத்ரத்தில் உள்ள புத்ரிகளுக்கும், ச்ராத்த சேஷ போஜனத்தில் தோஷமில்லை. விதவைகளுக்கானால் ச்ராத்த சேஷ அன்னபோஜனம் தோஷப்ரதமாகும்.

ஜாபாலி:- மஹாத்மாவான மாமனார், குரு, அம்மான், இவர்களின் ச்ராத்தசேஷமான அன்னத்தைப் புஜித்தால் தோஷமில்லை. மாதா பிதாக்கள், ப்ராம்ஹநிஷ்டனும் ஜ்ஞானியுமான ஜ்யேஷ்டப்ராதா, இவர்களின் ச்ராத்தங்களிலும் விதவைகள் ஒருபொழுதும் புஜிக்கக் கூடாது. ப்ராம்ஹணன் அந்யகுலத்தானின் ச்ராத்தத்தில் மீதியுள்ள அன்னத்தைப் புஜித்தால், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தால் சுத்தனாவான். ஜ்ஞாதிகளுக்குத் தோஷமில்லை. ப்ரம்ஹசாரிகளுக்கும் தனது மாதா பிதாக்கள் முதலியவரின் விஷயத்தில் ச்ராத்த சேஷ அன்னபோஜனத்தில் தோஷமில்லை. விதவை புஜித்தால் க்ஷெளரம் செய்துகொண்டு தப்த க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஸந்யாஸீ புஜித்தால் க்ஷெளரம் செய்துகொண்டு லக்ஷம்முறை ப்ரணவத்தை ஜபிக்கவேண்டும்.

चन्द्रिकादावनेकस्मृतिवचनान्युदाहृत्य श्राद्धशेषान्नभोजनं न दोषावहमित्युक्तम् । तच्चाधस्ताद्दर्शितमस्माभिः । हेमाद्रौ तु निषेधवचनमुदाहृत्य श्राद्धशेषान्नभोजने प्रायश्चित्तं चाभिहितम् । अत्र निषेधस्य प्राबल्यात् श्राद्धशेषान्नभोजने प्रायश्चित्ताभिधानात् शिष्टाचारबाहुल्याच्च तद्वर्जनमेव युक्तमित्याहुः ॥

चौलादिषु भोजने निषेधः ॥

चौलादिषु भोजने विशेषमाह देवलः—

'चौलकर्मणि सीमन्ते मुहूर्तादूर्ध्वभोजने ।
सुरापानसमं प्रोक्तं तस्मान्नेच्छन्ति सूरयः' इति ॥

गौतमः—

'सीमन्ते पुंसवे चैव चौलकर्मणि यो द्विजः ।
भुङ्क्तेऽज्ञातिः सुरापीत्युच्यते बुधैः' इति ॥

சந்த்ரிகை முதலிய க்ரந்தங்களில் அநேக ஸ்ம்ருதி வசனங்களை உதாஹரித்து, ச்ராத்த சேஷான்ன போஜனம் தோஷத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதல்ல என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. அது கீழே சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஹேமாத்ரியிலோவெனில் நிஷேதிக்கும் வசனத்தைச் சொல்லி, ச்ராத்த சேஷ அன்னத்தைப் புஜிப்பதில் ப்ராயச்சித்தமும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இவ்விஷயத்தில் நிஷேதம் ப்ரபலமாயிருப்பதாலும் ச்ராத்தசேஷ அன்ன போஜனத்தில் ப்ராயச்சித்தம் சொல்லப்பட்டிருப்பதாலும், சிஷ்டாசாரம் அதிகமாயிருப்பதாலும், சேஷான்ன போஜனத்தை வர்ஜிப்பதே யுக்தமென்கிறார்கள்.

சௌளம் முதலியதில் அன்னத்தைப் புஜிப்பதில் நிஷேதம்.

தேவலர்:— சௌளம், ஸீமந்தம் இவைகளில் முஹூர்த்தத்திற்குப் பிறகு புஜித்தால், அது ஸுராபானத்துக்கு ஸமமாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஆகையால் அறிந்தவர்கள் அதை விரும்புவதில்லை.

கௌதமர்:— ஸீமந்தம், பும்ஸவனம், சௌளம், இவைகளில் ஜ்ஞாதியல்லாத எந்த ப்ராம்ஹணன் புஜிப்பானோ அவன் அறிந்தவர்களால் ஸுராபாயீ எனப்படுகிறான்.

𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑌣𑍍𑌡𑍇𑌯𑌃—

‘𑌚𑍌𑌲𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌸𑍀𑌮𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌵𑍇 𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌜𑌃 । 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑌶𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌸 𑌪𑌾𑌪𑍀 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌪𑌾𑌨𑌦𑍋𑌷𑌭𑌾𑌕𑍍 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌨𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇 । 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌤𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌤𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌭𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾 ॥ 𑌜𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌮𑌾𑌤𑌰𑌮𑍍 । 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌮𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌯𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 𑌚𑍌𑌲𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌰𑌤𑍍𑌰 𑌚 𑌸𑌮𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌤𑍁—

‘𑌚𑍌𑌲𑍋𑌪𑌨𑌯𑌨𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑍀𑌮𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌵𑍇 𑌤𑌥𑌾 । 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌰𑍍𑌤𑌾𑌵𑌹𑌶𑍍𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍’ 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌅𑌹𑌶𑍍𑌶𑍇𑌷𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌚𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇 𑌨𑍈𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌉𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑌭𑍋𑌜𑌨𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹𑍍𑌨𑌿𑌕𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌭𑍋𑌜𑌨𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑌣𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌤𑌮𑍍, 𑌤𑌤 𑌏𑌵𑌾𑌵𑌗𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥

மார்க்கண்டேயர்:— சௌளம், ஸீமந்தம், பும்ஸவனம் இவைகளில் அந்யகோத்ரஜன் எவன் முஹூர்த்தத்திற்குப் பிறகு புஜிக்கிறானே அந்தப் பாபி ஸுராபானதோஷத்தை யடைவான். இந்தத் துஷ்ட அன்ன போஜனத்தில் ப்ராயச்சித்தம் ப்ராம்ஹணர்களால் சொல்லப்பட்டுள்ளது. முஹூர்த்தத்திற்குப் பிறகு புஜித்தால் தப்த க்ருச்ரம், முஹூர்த்தத்திற்கு முன் புஜித்தால் காயத்ரியை ஆயிரம் முறை ஜபித்தால் சுத்தனாவான். ஸ்த்ரீகளுக்குப் பாதி ப்ராயச்சித்தம். ஸந்யாஸிகளுக்கும் ப்ரம்ஹசாரிகளுக்கும் சாந்த்ராயணம் ப்ராயச்சித்தம் எனப்படுகிறது. சௌள கர்மாவிலானால் முஹூர்த்தத்திற்கு முன் புஜித்தாலும் பின்பு புஜித்தாலும் ப்ராயச்சித்தம் ஸமமேயாகும்.

மற்றோர் ஸ்ம்ருதியில்:- சௌளம், உபநயனம், ஸீமந்தம், பும்ஸவனம், முதல் ரஜோதர்சனம் இவைகளில் அன்று பகலில் அன்னத்தைப் புஜித்தால் சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும். மூலத்தில் ‘அஹ:சேஷம்’ என்று இருப்பதால் இரவில் அந்த க்ருஹத்தில் புஜித்தால் இந்த ப்ராயச்சித்தமில்லை.

உச்சிஷ்ட போஜனம் முதலியவைகளுக்கு ப்ராயச்சித்தம் ஆஹ்னிக காண்டத்தில் போஜன ப்ரகரணத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. அங்கிருந்தே தெரிந்துகொள்ளவும்.

अनुक्तप्रायश्चित्तविषये शङ्खलिखितौ —

'अविक्रेयविक्रयदुष्टभोजनदुष्प्रतिग्रहेष्वनुक्तेषु प्रायश्चित्तेषु सर्वेषु वा चान्द्रायणं प्राजापत्यं वा' इति ॥

मनुः

'अभोज्यान्नं न भोक्तव्यं आत्मनः शुद्धिमिच्छता । अज्ञानाद्भुक्तमुत्तार्यं शोध्यं वाप्याशु शोधनैः' इति ॥

स्मृत्यन्तरे —

'भक्ष्याभक्ष्याण्यशेषाणि ब्राह्मणानां विशेषतः । तत्र शिष्टा यथा ब्रूयुस्तत्कर्तव्यमिति स्मृतम्' इति ॥

अविक्रेयविक्रये रसादिजीवने च प्रायश्चित्तम् ॥

अविक्रेयविक्रयप्रायश्चित्तमाह हारीतः —

'गुडतिलपुष्पमूलफलपक्वान्नविक्रये चान्द्रायणम् । मञ्जिष्ठालवणमधुतैलक्षीरदधिघृततक्र[illegible]

ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்படாத விஷயத்தில்,

சங்கலிகிதர்கள்:—*விற்கக்கூடாத வஸ்துவை விற்பது, தோஷமுள்ள அன்னத்தைப் புஜிப்பது, துஷ்ட ப்ரதிக்ரஹம் இவைகளிலும், ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்படாத மற்ற எல்லாவற்றிலும் சாந்த்ராயணமாவது ப்ராஜாபத்யமாவது ப்ராயஶ்சித்தம்.*

மனு:— *நிஷித்தமான அன்னம் புஜிக்கத்தகாதது. தனக்குச் சுத்தியை நினைத்தவன் அறியாமல் புஜித்திருந்தால், வாந்தியால் வெளிப்படுத்தவேண்டும். சீக்ரமாய்ச் சுத்திபண்ணக்கூடிய வழிகளாலாவது வெளிப்படுத்தவேண்டும்.*

ஓர் ஸ்ம்ருதியில்:—*ப்ராம்ஹணர்களுக்குப் புஜிக்கக்கூடிய வஸ்துக்களும் புஜிக்கக்கூடாத வஸ்துக்களும் பலவிதமாக இருக்கின்றன. அவ்விஷயத்தில் சிஷ்டர்கள் எவ்விதம் சொல்வார்களோ அதைச் செய்யவேண்டும், என்று விதியுள்ளது.*

விற்கக்கூடாததை விற்பது, சக்கரவட்டி முதலியதால் ஜீவிப்பதில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

ஹாரீதர்:—*வெல்லம், எள், புஷ்பம், வேர், பழம், பக்வான்னம் இவைகளை விற்பதில் சாந்த்ராயண க்ருச்ரம் ப்ராயஶ்சித்தம். செம்மஞ்சி, உப்பு, தேன், எண்ணெய், பால், மோர், தயிர், நெய்,*

𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑌮𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌮𑍍 । 𑌤𑌥𑍋𑌰𑍍𑌣𑌾𑌕𑌮𑍍𑌬𑌲𑌕𑍇𑌶𑌕𑍇𑌸𑌰𑌿𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌪𑌶𑍁𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌾𑌶𑍍𑌮𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌯𑍇 𑌚 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌮𑌾𑌂𑌸𑌸𑍍𑌨𑌾𑌯𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌨𑌖𑌶𑌙𑍍𑌖𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌯𑍇 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌮𑍍 । 𑌹𑌿𑌙𑍍𑌗𑍁𑌗𑍁𑌗𑍍𑌗𑍁𑌲𑍁𑌹𑌰𑌿𑌤𑌾𑌲𑌮𑌨𑌃𑌶𑌿𑌲𑌾𑌞𑍍𑌜𑌨𑌗𑍈𑌰𑌿𑌕𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑍍𑌭𑌲𑌵𑌣𑌰𑌤𑍍𑌨𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌲𑌵𑍇𑌣𑍁𑌮𑌯𑌮𑍃𑌨𑍍𑌮𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌆𑌰𑌾𑌮𑌤𑌟𑌾𑌕𑌕𑍂𑌪𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌿𑌣𑍀𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑌵𑌣𑌸𑍍𑌨𑌾𑌯𑍍𑌯𑌧𑌃𑌶𑌾𑌯𑍀 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌕𑌾𑌲𑌾𑌹𑌾𑌰𑍋 𑌦𑌶𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌜𑌪𑌨𑍍 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍇𑌣 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌹𑍀𑌨𑌮𑌾𑌨𑍋𑌨𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌯𑍂𑌨𑌮𑌾𑌨𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑌸𑌙𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌯𑍇 𑌚 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌮𑌤𑍇 —

𑌸𑍁𑌰𑌾𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌰𑍇𑌚𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌮𑍍 । 𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑌵𑌣𑌮𑌾𑌂𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌚𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 ॥ 𑌕𑍍𑌷𑍌𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌤𑍈𑌲𑌸𑍋𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌚𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 । 𑌪𑌯𑌃𑌪𑌾𑌯𑌸𑌾𑌵𑌾

சந்தனம், தோல், வஸ்த்ரம், இவைகளுள் எதையாவது விற்றால் சாந்த்ராயணம் ப்ராயஸ்சித்தம். கம்பளம், மயிர், கேஸரி, பூ, பசு, வீடு, கல், ஆயுதம் இவைகளை விற்றாலும், மீன், மாம்ஸம், ஸ்நாயு, எலும்பு, கொம்பு, நகம், கிளிஞ்சில் இவைகளை விற்றாலும் தப்த க்ருச்ரம் ப்ராயஸ்சித்தம். பெருங்காயம், குங்கிலியம், ஹரிதாளம், மனச்சிலா, மை, கைரிகம், செம்மஞ்சி, உப்பு, ரத்னம், முத்து, பவழம், மூங்கிலால் செய்யப்பட்டவை, மண்ணினால் செய்யப்பட்டவை, தோட்டம், குளம், கிணறு, ஓடை, புண்யம் இவைகளை விற்றால், மூன்று காலங்களிலும் ஸ்நானம் செய்பவனாய், பூமியில் படுப்பவனாய், நான்காவது போஜன காலத்தில் புஜிப்பவனாய், பதினாயிரம் முறை காயத்ரியை ஜபிப்பவனாய், ஒரு வர்ஷம் முழுவதும் இருந்தால் சுத்தனாகிறான். குறைந்த அளவு, குறைந்த நிறை, குறைத்து அளக்கச்செய்வது, அன்ய வஸ்துக்களைச் சேர்ப்பது, சேர்த்த வஸ்துக்களை விற்பது இவைகளிலும் (முன்சொல்லப்பட்ட ப்ராயஸ்சித்தம்).

சதுர்விம்சதிமதத்தில்:—*ஸுரையை விற்றால், நான்கு சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும். செம்மஞ்சி, உப்பு, மாம்ஸம் இவைகளை விற்றால், மூன்று சாந்த்ராயண க்ருச்ரம் அனுஷ்டிக்கவேண்டும்; தேன், நெய், எண்ணெய், ஸோமலதை இவைகளை விற்றால், இரண்டு சாந்த்ராயணத்தை யனுஷ்டிக்க*

𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑍇𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌗𑍁𑌡𑌪𑌣𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌯𑍇 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌪𑌕𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌕𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌨𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌉𑌪𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌕𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌜𑌿𑌕𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌯𑍇 ॥ 𑌪𑍂𑌗𑍀𑌫𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌞𑍍𑌜𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌖𑌰𑍍𑌜𑍂𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌚 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌯𑍇 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌨𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌿𑌨𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥ 𑌕𑌦𑌲𑍀 𑌨𑌾𑌲𑌿𑌕𑍇𑌰𑌂 𑌚 𑌨𑌾𑌰𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌬𑍀𑌜𑌪𑍂𑌰𑌕𑌮𑍍 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌜𑌮𑍍𑌬𑍀𑌰𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌚 ॥ 𑌕𑌸𑍍𑌤𑍂𑌰𑌿𑌕𑌾𑌦𑌿𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌯𑍇 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌕𑌰𑍍𑌪𑍂𑌰𑌾𑌦𑍇𑌷𑍍𑌵𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌹𑌿𑌙𑍍𑌗𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌯𑍇 ॥ 𑌤𑌿𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌕𑍃𑌷𑌿𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌾𑌨𑌲𑌬𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌯𑍇 ॥ 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌪𑍀𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌜𑌿𑌨𑌮𑌥𑍈𑌵 𑌵𑌾 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌯𑍇 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌗𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌯𑌥𑌾 ॥ 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌯𑌂

வேண்டும். பால், பாயஸான்னம், அப்பம் இவைகளை விற்றால், சாந்த்ராயணத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். தயிர், நெய், கரும்புச்சாறு, வெல்லக்கட்டி முதலியவைகளை விற்றாலும், எண்ணெய், நெய் இவைகளில் பக்வமான எந்த வஸ்துக்களை விற்றாலும், ப்ராக க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். சமைத்த அன்னத்தை ப்ராம்ஹணன் விற்றால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். மோரை விற்றால் உபவாஸம் ப்ராயஶ்சித்தம். காடி விற்றால் ஒரு இரவு உபவாஸம். பாக்கு, மஞ்சிஷ்டை, பேரீச்சை இவைகளை விற்றால், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம் ப்ராயஶ்சித்தம். பலாப்பழத்தை விற்றால், இரண்டு நாள் உபவாஸம். வாழை, தேங்காய். நார்த்தை, மாதுளை இவைகளை விற்றால், கால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம். எலுமிச்சை முதலியவை விற்பதிலும் அப்படியே. கஸ்தூரி முதலிய வாஸனை த்ரவ்யங்களை விற்றால், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தையனுஷ்டிக்கவேண்டும். கர்ப்பூரம் முதலியதை விற்றால் பாதி ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம் விதிக்கப்படுகிறது. பெருங்காயம் முதலியதை விற்றால் ஒரு நாள் ப்ராயஶ்சித்தம். எள்ளை விற்றால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம் அநுஷ்டிக்கவேண்டும். யஜ்ஞத்திற்காக ஸம்பாதித்ததையும், க்ருஷியால் கிடைத்ததையும், தானத்தால் கிடைத்ததையும் விற்றாலும், சிகப்பு வஸ்த்ரம், மஞ்சள் வஸ்த்ரம், க்ருஷ்ணாஜிநம் இவைகளை

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌲𑍍𑌲𑌾𑌭𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌤 𑌗𑌜𑌾𑌨𑌾𑌮𑍈𑌨𑍍𑌦𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 𑌖𑌰𑌾𑌶𑍍𑌵𑌾𑌜𑌾𑌵𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌕𑌰𑌭𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌯𑍇 । 𑌪𑌰𑌾𑌕𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌤 𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌨𑌾𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌰𑍇𑌚𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍 । 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌣𑌃 ॥ 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌤 𑌸𑍈𑌕𑌾𑌹𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌯𑍇 । 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌰𑌾𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌇𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑌨𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 । 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌗𑌾𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑍀𑌤𑌿𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃—

'𑌤𑌣𑍍𑌡𑍁𑌲𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌿𑌲𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌷𑌾𑌨𑍍 𑌫𑌲𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌗𑍁𑌡𑌾𑌨𑌪𑌿 ।

விற்றாலும், கர்க்கரின் வசனப்படி ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம் ப்ராயஶ்சித்தம். ப்ராம்ஹணன் தனத்தில் ஆசையுள்ளவனாய் லாபத்திற்காகப் பசுக்களை விற்றால், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். யானைகளை விற்றால், சாந்த்ராயண க்ருச்ரம் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. கழுதை, குதிரை, ஆடு முதலியது, ஒட்டகம் இவைகளை விற்றால், பராக க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். நாயை விற்றால் இரண்டு மடங்கு ப்ராயஶ்சித்தம். பெண்களை விற்றால், சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஆண்களை விற்றால், இரண்டு மடங்கு ப்ராயஶ்சித்தம். வேதத்தை விற்றால் சாந்த்ராயண க்ருச்ரமும் ஒருநாள் உபவாஸமும் ப்ராயஶ்சித்தம். வேதாங்கங்களை விற்றால், பராகக்ருச்ரம். ஸ்ம்ருதிகளை விற்றால், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம். இதிஹாஸம் புராணம் இவைகளை விற்றால், ப்ராம்ஹணன் ஸாந்தபன க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். ரஹஸ்யம், பாஞ்சராத்ரம் இவைகளை விற்றால், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். காதைகள், நீதிசாஸ்த்ரங்கள், ப்ராக்ருதங்கள், மற்ற எல்லா வித்யைகள் இவைகளை விற்றால் கால்க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

நாரதர்:— அரிசி, எள், உளுந்து, பழம், புஷ்பம், வெல்லம், வெற்றிலை, பாக்கு, சுண்ணாம்பு, கர்ப்பூரம், கஸ்தூரி, குங்குமப்பூ,

நாகவல்லீதலம் ஶாகம் பர்ணம் கடுகமேவ ச ॥ க்ஷௌத்ரம்
காஷ்டம் மூலம் முத்கம் ததி க்ருதம் ததா । க்ருஷ்ணாஜினம் ச
ருத்ராக்ஷாந் ப்ரஹ்மஸூத்ரம் கமண்டலும் ॥ தாம்ரம் காம்ஸ்யம்
ததா வஸ்த்ரம் கம்பளம் ரோசனம் ததா । திந்த்ரிணீம் லவணம்
மூலம் பக்வான்னம் விக்ரயேத் யதி ॥ விக்ரயித்வா து யோ ஜீவேத் ஸ
து ஶூத்ரோ ந ஸம்ஶய: । ஏதானி விக்ரயித்வா து ஹவ்ய
கவ்யானி நாசரேத் ॥ ஏதானி விக்ரயித்வா து ப்ராஜாபத்யம்
ஸமாசரேத் । தனஸ்ய ஸங்க்ரஹார்த்தம் து த்விகுணம் க்ருச்ச்ரமா
சரேத் ॥ விப்ரஸ்து பக்ஷமாத்ரம் து கோரஸம் விக்ரயேத்யதி ।
தஸ்ய தேஹவிஶுத்த்யர்த்தம் தப்தக்ருச்ச்ரம் விதீரிதம் ॥ மாஸமாத்ரம்
விக்ரயித்வா சரேச்சாந்த்ராயணவ்ரதம் । சதுர்மாஸம் விக்ரயித்வா
மண்டலம் யாவகம் சரேத் ॥ ஷண்மாஸம் விக்ரயித்வா ப்ரஹ்மஹா
ஸ்யாத் த்ருவம் । ஷண்மாஸம் கோரஸம் பக்வம் பீத்வா ஶுத்திமவா
ப்னுயாத் ॥ லவணம் பக்வான்னம் ச யதி மாஸம் து விக்ரயேத் ।
ததைவ நிஷ்க்ருதிர்யம் வத்ஸரம் யாவகம் சரேத் ॥ ததைவோ
பநயனம் ஹ்யஸ்ய கர்த்தவ்யம் ஶுத்திஸ்ததா இதி ॥

வேர், பயறு, தயிர், நெய், மான் தோல், ருத்ராக்ஷம், யஜ்ஞோப வீதம், கமண்டலு, தாம்ரம், வெண்கலம், வஸ்த்ரம், கம்பளி, ரோசனம், புளி, உப்பு, பக்குவம் செய்யப்பட்ட அன்னம் இவைகளை ப்ராம்ஹணன் விற்றுப்பிழைத்தால், அவன் சூத்ரனுக்கு ஸமனுவான். ஸம்சயமில்லை. இவைகளை விற்று ஹவ்யகவ்யங்களைச் செய்யக்கூடாது. இவைகளை விற்றால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். பணத்தைச் சேர்ப்பதற்காக விற்றால், இரண்டு மடங்கு ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். ப்ராம்ஹணன் பதினைந்து நாள் மோரை விற்றால், அவனுக்குச் சுத்திக்காகத் தப்த க்ருச்ரம் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு மாஸம் வரையில் விற்றால், சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். நான்கு மாஸம் விற்றால், ஒரு மண்டலம் வரையில் யாவக க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஆறு மாஸம் வரையில் விற்றால், ப்ரம்ஹஹத்தியை செய்தவனுவான். நிச்சயம். அவன் ஆறு மாஸம் வரையில் காய்ச்சப்பட்டமோரைப் பருகியிருந்தால் சுத்தனுவான். உப்பு,

कूर्मपुराणे —

अश्वस्य नरनार्योश्च रासभः कुञ्जरस्तथा । कन्या नारी च मेषस्य पुस्तकं ब्रह्मसूत्रकम् ॥ लवणं मांसचर्म लशुनं गृञ्जनं तथा । पिप्पली च मरीचानां हरिद्राणां लवङ्गकाः ॥ औषधानि च यावन्ति मत्स्यकुक्कुटसूकराः । हिङ्गुजीरकमुख्यानि ताम्रं कांस्यादिकं तथा ॥ एतानि स्वल्पैः क्रीत्वा तु समौल्यैस्तथाधिकैः । विक्रयी कारणं द्रव्याणां जीवति स पापवान् ॥ मृत्वा नरकमासाद्य कूपिकायां पतत्ययः । तस्यापनोदनार्थाय प्रायश्चित्तमिहोच्यते ॥ एकवारं द्विवारं वा बहुवारमतः क्रमात् । तप्तं पराकं चान्द्रं च यावकं वत्सरं चरेत् ॥ तस्योपनयनं भूयः पञ्चगव्येन शुध्यति । वृद्धिरेव च या वृद्धिश्चक्रवृद्धिरुदाहृता ॥ मासि मासि च या वृद्धिः शिखावृद्धिरुच्यते । तासां

பக்வமான அன்னம் இவைகளை ஒரு மாஸம் வரையில் விற்றால், ஒரு வர்ஷம் வரையில் யாவக க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிப்பது ப்ராயஶ்சித்தம். அவனுக்குப் புநருபநயனமும் செய்யப்படவேண்டும்.

கூர்மபுராணத்தில்:— குதிரை, பசு, மனிதன், கழுதை, யானை, கன்யகை, ஸ்த்ரீ, ஆடு, புஸ்தகம், யஜ்ஞோபவீதம், உப்பு, மாம்ஸம், தோல், பூண்டு, க்ருஞ்சனம், திப்பிலீ, மிளகு, மஞ்சள், லவங்கம், பலவிதமான ஔஷதங்கள், மீன், கோழி, பன்றி, பெருங்காயம், ஜீரகம், தாம்ரம், வெண்கலம் முதலியவை இவைகளை ஸ்வல்பமாகவாவது, அதிகமாகவாவது உள்ள க்ரயத்துக்கு வாங்கி, அதிக விலைக்கு விற்று, ஜீவித்தால் அவன் பாபியாவான். மரித்த பிறகு நரகத்தை யடைந்து, புழுக்கிணற்றில் விழுவான். ஆகையால், பாபத்தைப் போக்குவதற்கு ப்ராயஶ்சித்தம் இங்குச் சொல்லப்படுகிறது. ஒரு தடவை, இரண்டு தடவை, மூன்று தடவை, அனேகந் தடவை செய்தால், முறையே தப்த க்ருச்ரம், பராக க்ருச்ரம், சாந்த்ராயண க்ருச்ரம், யாவக க்ருச்ரம் இவைகளை ஒரு வர்ஷம் அனுஷ்டிக்க வேண்டும். அவனுக்குப் புனருபநயனமும், பஞ்சகவ்ய ப்ராசனமும் செய்யப்படவேண்டும். அதனால் சுத்தனவான். வட்டிக்கும் வட்டி என்பது சக்ரவ்ருத்தி என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு மாஸத்திலும் எந்த வட்டியோ அது சிகா வ்ருத்தி எனப்படு

ஜீவேத்³யதா³ விப்ரஸ்து வார்து⁴ஷிக உச்யதே || மாஸம் ஜீவேத்³யதா³ வ்ருத்³த்⁴யா பாதகம் க்ருச்ச்²ரமாசரேத் | மாஸத்³வயே ச தப்தம் ஸ்யாச்சாந்த்³ரம் மாஸத்ரயே ஸ்ம்ருதம் || ஷண்மாஸே து மஹாசாந்த்³ரம் வத்ஸரே த்³விகு³ணம் ஸ்ம்ருதம் | பதிதஸ்ஸ்யாத்பரம் விப்ரஸ்ஸர்வகர்மப³ஹிஷ்க்ருத:' இதி ||

ருணாதி³ க்ருத்வா வ்ரதாத்³யாசரண நிஷேத⁴: ||

ஹேமாத்³ரௌ —

ஸ்வஸ்யாகிஞ்சந்யமஜ்ஞாத்வா ருணம் க்ருத்வா வ்ரதம் சரேத் | போ⁴கா³ஸக்தஸ்து யஸ்ஸாத்மவிக்ரயீத்யுச்யதே பு³தை⁴: || நித்யகர்மாணி காம்யானி இஷ்டாபூர்த்தாதி³காநி ச | ஸர்வம் தஸ்யைவ ப⁴வதி ஸ்வயம் சைவ நிஷ்ப²லோ ப⁴வேத் || அர்வாக் யதஸ்ய த்³வைகு³ண்யாத்தஸ்யார்த்தே² தே³யம் ஸவ்ருத்³தி⁴கம் | ஊர்த்⁴வம் து கர்மணாம் ப்⁴ரம்ஶாத் பதிதஸ்ஸ்யாந்ந ஸம்ஶய: || ஹிரண்யக³ர்ப⁴ம் தஸ்யாஹு:

கிறது. இந்த இரண்டு வட்டிகளால் ப்ராம்ஹணன் ஜீவித்தால் அவன் வார்த்துஷிகன் எனப்படுகிறான். ஒரு மாஸம் வட்டியினல் ஜீவித்தால், பாதக்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். இரண்டு மாஸம் ஜீவித்தால் தப்த க்ருச்ரம் ப்ராயஶ்சித்தம். மூன்று மாஸம் ஜீவித்தால், சாந்த்ராயண க்ருச்ரம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஆறு மாஸம் ஜீவித்தால், மஹாசாந்த்ராயண க்ருச்ரம். ஒரு வர்ஷம் ஜீவித்தால் இரண்டு மடங்கு ப்ராயஶ்சித்தம். அதற்குமேல் ஜீவித்தால் அவன் பதிதனுவான். எல்லாக் கர்மங்களிலும் அனர்ஹனுவான்.

கடன் முதலியதைச் செய்து வ்ரதம் முதலியதைச் செய்வதின் நிஷேதம்,

ஹேமாத்ரியில்:—தனது ஏழ்மையை அறியாமல் கடன் வாங்கி வ்ரதம் செய்பவனும், தனது போகத்தில் ஆசையுற்றவனும், ஆத்ம விக்ரயீ என அறிந்தவர்களால் சொல்லப்படுகிறான். அவன் செய்த நித்ய கர்மங்களும், காம்ய கர்மங்களும், இஷ்டா பூர்த்தம் முதலியவைகளும் இவையெல்லாம் கடன் கொடுத்தவனுடையதாகின்றது. செய்தவன் தான் பலன் இல்லாதவனுக ஆகிறான். கடன் வாங்கிய தனம் இரண்டு மடங்கு ஆவதற்குள் வட்டியுடன் கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு மேலானல், கர்ம ப்ரஷ்டனுவதால் பதிதனுவான். ஸம்சயமில்லை. அவனுக்கு ப்ராயஶ்சித்தம் மஹர்ஷிகளால் ஹிரண்ய கர்ப்பம் ப்ராயஶ்சித்தம் எனச் சொல்லப்பட்

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑍁𑌭𑌿𑌃 । 𑌯𑌦𑌿 𑌨𑍈𑌵 𑌧𑌨𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

'𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌭𑍍𑌰𑍂𑌣𑌹𑌾 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑍇𑌤𑌰𑍍𑌣𑍀 𑌤𑍁 𑌨 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌨' 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌚𑌨𑌮𑌕𑍃𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌤𑌃—

'𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑍀 𑌚 𑌋𑌣𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌦𑌿 । 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌪𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌨𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿, 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌦𑍍 𑌋𑌣𑌦𑍍𑌵𑍈𑌗𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌧𑌨𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌿𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌚𑌾𑌵𑌗𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌯𑍇 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌯𑍇 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌹𑍇𑌮𑌾𑌦𑍍𑌰𑍌—

'𑌪𑌾𑌪𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍

டுள்ளது. கடன்கொடுத்தவனுக்குத் தனத்தைக் கொடுத்துவிட்டு ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

"ப்ரூணஹத்யை செய்தவன் கல்பத்தின் முடிவில் பாபத்தினின்றும் விடுபடுவான். கடன் வாங்கியவன், (கடன் தீர்க்காவிடில்) ஒரு நாளும் விடுபடுவதில்லை" என்ற வசனம் ப்ராயஶ்சித்தம் செய்துகொள்ளாதவனைப்பற்றியது. ஆனால்,

ஸம்வர்த்தர்:—"அக்னி ஹோத்ரமுள்ளவனும், தபஸ்வியானவனும் கடனுடையவனாய் மரித்தால், அவன் செய்த அக்னி ஹோத்ரம், தபஸ் எல்லாம் கடன் கொடுத்தவனைச் சேர்ந்ததாகும்" என்று சொல்லிய வசனமோவெனில், அந்த வசனம் கடன் வாங்கிய த்ரவ்யம் இரண்டுமடங்கு ஆகியதற்குமேல் இறந்தாலும் தனத்தை க்ரஹித்தவனுக்குப் புத்ரன் முதலியவர் இல்லாவிடினும் என்றதைப் பற்றியது, என்றறியவும்.

ப்ராம்ஹணர் முதலியவரை விற்பது, புத்ரன், பத்னீ, கந்யகை, வேலைக்காரி, நித்யகர்மம் முதலியது இவைகளை விற்பதில் ப்ராயஶ்சித்தம்

ஹேமாத்ரியில்:— பாபபுத்தியுள்ள ப்ராம்ஹணன், ப்ராம்

ஜாது । வஶீக்ருத்யௌஷதைர்மந்த்ரைர்விக்ரயேத்யதி பாபதீ: ॥
பாலே சாந்த்ரம் த்விஜம் ப்ரோக்தம் பௌகண்டே த்வயம் சரேத் ।
தருணே து மஹாசாந்த்ரம் வ்ருத்தே ப்ரோக்தம் து தத்த்ரயம் ॥
அன்யவர்ணே து விக்ரீய ஸஹஸ்ரம் க்ருச்ச்ரமாசரேத் । விப்ரம்
ப: க்ஷத்ரியோ ஹ்ருத்வா விக்ரயேத்யதி பாபதீ: ॥ ப்ரஹ்மஹத்யா
வ்ரதம் க்ருத்வா ஶுத்திமாப்நோதி வைஶ்யக: । தததர்தேந
ஶுத்தஸ்யாச்சூத்ரோ விப்ரவிக்ரயே ॥ ஶூத்ரஸ்து விக்ரயே
விப்ரம் முஸல்யவதமர்ஹதி । ஜாரஜம் வாऽऽத்மஜம் வாऽபி
விக்ரீணீயாத் ஸுதம் யதி ॥ தத்தோஷபரிஹாரார்த்தம் மஹா
ஸாந்தபனம் சரேத் । பாலே ஸாந்தபனம் ப்ரோக்தம் பௌகண்டே
த்வயம் ஸ்ம்ருதம் ॥ குமாரே வ்ருத்தகாலே ச மஹாஸாந்தபன
த்ரயம் । ஸ்வபத்நீம் விக்ரயேத்யஸ்து ஸதீம் துஷ்டாமதவாऽபி வா ॥

ஹ்மணனையாவது, க்ஷத்ரியன், வைச்யன், சூத்ரன் இவர்களையாவது ஔஷதங்களாலும் மந்த்ரங்களாலும் வசப்படுத்தி, விற்பானுகில், விற்கப்பட்டவன் ப்ராம்ஹண பாலனுகில் சாந்த்ராயண க்ருச்ரம் ப்ராயஶ்சித்தமாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. பௌகண்டனுகில், இரண்டு மடங்கு ப்ராயஶ்சித்தம். யௌவனமுள்ளவனுகில், மஹா சாந்த்ராயணம் ப்ராயஶ்சித்தம். வ்ருத்தனுகில், மூன்று மடங்கு ப்ராயஶ்சித்தம். (க்ஷத்ரியன் முதலிய) அந்யவர்ணனை விற்றால், ஸஹஸ்ரக்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். பாபபுத்தியுள்ள க்ஷத்ரியன் ப்ராம்ஹணனை அபஹரித்து விற்றால், ப்ரம்ஹஹத்யா ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டித்தால் முன்போல் சுத்தனுவான். வைச்யன் ப்ராம்ஹணனை விற்றால், முன்சொல்லிய ப்ராயஶ்சித்தத்தின் பாதியால் சுத்தனுவான். சூத்ரன் ப்ராம்ஹணனை விற்றால், உலக்கையினுல் கொலைக்கு அர்ஹனுவான். கள்ளபுருஷனுக்குப் பிறந்தவனுயினும் தனக்குப் பிறந்தவனுயினும் பிள்ளையை விற்றால், அந்தப்பாபத்தைப் போக்குவதற்கு மஹாஸாந்தபன க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். விற்கப்பட்டவன் பாலனுனுல், ஸாந்தபன க்ருச்ரம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. பௌகண்டனுகில், இரண்டு மடங்கு ப்ராயஶ்சித்தம். குமாரனுனுலும், வ்ருத்தனுனுலும் மூன்று மஹாஸாந்தபன க்ருச்ரம் ப்ராயஶ்சித்தம். பதிவ்ரதையா னுலும், துஷ்டையானுலும் தனது பத்னியை எவன் விற்பானே,

ஸதீம் விக்ரீய சாந்த்ரம் ஸ்யாத் பராகம் துஷ்டசாரிணீம் | பாலிகாயாம் ஷடப்தம் ஸ்யாத்வ்ருத்தாயாம் நாஸ்தி நிஷ்க்ருதி: || ஜ்ஞாத்வா விக்ரயணே யஸ்து த்விகுணம் வ்ரதமாசரேத் | விவாஹார்த்தம் தநம் க்ருஹ்ணந் யத்கிஞ்சித்வ்யாஜமாஶ்ரித: || ஸ கந்யாவிக்ரயீ தஸ்ய ஶுத்திஶ்சாந்த்ராயணத்ரயாத் | த்விஜஸ்ஸம்பாத்ய யோ தாஸீம் க்ருஹகர்மஸுகாப்தயே || யுவதீம் விக்ரயித்வா தாம் ஷடப்தம் க்ருச்ச்ரமாசரேத் | ஸ்நாநாதி நித்யகர்மாணி இஷ்டாபூர்த்தாதிகாநி ச || உபோஷணவ்ரதாதீநி ஶ்ரௌதஸ்மார்த்தாதிகாநி ச | விக்ரீணீயாத்து யோ விப்ரோ மாகஸ்நாநம் ததைவ ச || சாந்த்ராயணத்ரயம் க்ருத்வா புநஸ்ஸம்ஸ்காரக்ருத்த்விஜ: | பஞ்சகவ்யம் தத: பீத்வா ஶுத்திமாப்நோதி நைஷ்டிகீம்' இதி ||

விற்கப்பட்ட அவள் பதிவ்ரதையாகில், சாந்த்ராயண க்ருச்ரமும், துஷ்டையாகில், பராகக்ருச்ரமும் ப்ராயஶ்சித்தம். விற்கப்பட்டவள் சிறியவளாகில் ஷடப்த க்ருச்ரம் ப்ராயஶ்சித்தம். வ்ருத்தையானால், ப்ராயஶ்சித்தம் இல்லை. அறிந்து விற்பானாகில், இரண்டுமடங்கு ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். பெண்ணின் விவாஹத்திற்காக ஏதாவது ஒரு கபடத்தை ஆச்ரயித்து, தனத்தை க்ரஹித்தால் அவன் கன்யகையை விற்றவன் எனப்படுவான். அவனுக்கு மூன்று சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தால் சுத்தி. வீட்டின் வேலையால் ஸுகத்தை யடைவதற்காக வேலைக்காரியை ஸம்பாதித்து எந்த க்ருஹஸ்தன் யுவதியாகிய அவளை விற்பானோ அவன் ஷடப்த க்ருச்ரத்தை ப்ராயஶ்சித்தமாக அனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஸ்நானம் முதலிய நித்யகர்மங்கள், இஷ்டாபூர்த்தம் முதலியது, உபவாஸம், வ்ரதம் முதலியவை, ச்ரௌதம் ஸ்மார்த்தம் முதலிய கர்மங்கள், மாகஸ்நானம் இவைகளை எந்த ப்ராம்ஹணன் விற்கின்றானோ, அவன் மூன்று சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டித்து, புநருபநயனத்தைச் செய்துகொள்ளவேண்டும். பிறகு பஞ்சகவ்ய ப்ராசனம் செய்தால் முன்போல் சுத்தியடைகிறான்.

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌸𑌾𑌲𑌿𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃—

'𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌂 𑌤𑌥𑌾 । 𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌫𑌲𑌕𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌧𑌨𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿 𑌵𑌾 ॥ 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌯𑍇𑌦𑍍𑌯𑌦𑌿 𑌲𑍋𑌭𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌘𑌂 𑌨𑌰𑌕𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍 । 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌕𑌂 𑌚 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑌣𑍍𑌡𑍇𑌯𑌃—

'𑌸𑌾𑌲𑌿𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌶𑌿𑌲𑌾𑌂 𑌯𑍋 𑌵𑍈 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 । 𑌶𑌿𑌵𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌪𑌾𑌣𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌂 𑌯𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌤 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌪𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 । 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌚 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥ 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌦𑌧𑌿𑌵𑌾𑌮𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌚 । 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑌾𑌦𑌿𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍀𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌪𑌹𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀𑌃 ॥ 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 । 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌦𑌧𑌿𑌵𑌾𑌮𑌨𑍇 ॥ 𑌮𑌹𑌾𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌤

வேதம், ஸ்ம்ருதி முதலியவைகளையும், ஸாளிக்ராமம் முதலியவைகளையும் விற்பதில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

வஸிஷ்டர்:— வேதம், ஸ்ம்ருதி, தர்மசாஸ்த்ரம், புராணம், ஜ்யோதிஷம், புஸ்தகம், பலகை, அதன் ஸாதனம், இவைகளில் எதையாவது லோபத்தால் விற்ருகில் கொடிய நரகத்தை யடைவான். சாந்த்ராயண க்ருச்ரம், பராகக்ருச்ரம் இவைகளை யனுஷ்டித்தால் சுத்தியை யடைவான்.

மார்க்கண்டேயர்:- அந்தந்தச் சக்ரத்துடன்கூடிய ஸாளிக்ராமச் சிலையையாவது, சிவலிங்கத்தையாவது, சக்ரபாணி ப்ரதிமையை யாவது விற்பாருகில், பிறகு பச்சாத்தாபத்துடன் கூடியவனாய், சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும். லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹன், ராமன், கோபாலன், ஸ்ரீதரன், லக்ஷ்மீநாராயணன், ததிவாமனன், ஹிரண்யகர்ப்பன் இவை முதலிய— பாபத்தைப் போக்கும் மூர்த்திகளை விற்றாலும், ராமன் முதலிய மூர்த்திகளை விற்றாலும் மூன்று சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். லக்ஷ்மீநாராயணனை விற்றால், இரண்டு சாந்த்ராயண க்ருச்ரம்.

लक्ष्मीनृसिंहविक्रये । पराकं देहशुद्ध्यर्थं चरेद्विप्रोऽविचारयन् ॥ लिङ्गे तु स्फाटिके चैव तथा मारकते द्विजः । मासं दीक्षामुपादाय प्रातः स्नात्वा यथाविधि ॥ सूर्योदयं समारभ्य यावदस्तमितो रविः । प्रत्यहं दशसाहस्रं जपेच्चैव षडक्षरम् ॥ फलाहारं प्रकुर्वीत यदास्तमयते रविः । स्थण्डिले शयनं कृत्वा मासान्ते शुद्धिमाप्नुयात्' इति ॥

जलाग्न्यादिषु मृत्युव्यवसितनिवृत्तस्य प्रायश्चित्तम् ॥

'चतुर्णामपि वर्णानां यः कोऽपि स्वात्मघाताय मृत्युं कयाचिद्बाधया प्राणेभ्यो निवर्तते तस्य प्रायश्चित्तं प्रश्नपूर्वकमाह पराशरः—

'जलाग्निपतने चैव प्रव्रज्यानाशकेषु च । प्रत्यावसितवर्णानां कथं शुद्धिर्विधीयते ॥ प्राजापत्यद्वये

ததிவாமனனை விற்றால், மஹாசாந்த்ராயண க்ருச்ரம் அனுஷ்டிக்க வேண்டும். லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹனை விற்றால், பராகக்ருச்ரத்தை ஸந்தேஹமில்லாமல் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஸ்படிகலிங்கம், மரகத லிங்கம் இவைகளை விற்றால், ஒரு மாஸம் தீக்ஷையை ஸங்கல்பித்து, காலையில் விதிப்படி ஸ்நானம்செய்து, ஸூர்யோதயம் முதல் ஸூர்யாஸ்தமயம் வரையில் ஒவ்வொருநாளிலும் பதினாயிரம்முறை ஷடக்ஷர மந்த்ரத்தை ஜபிக்கவேண்டும். ஸூர்யாஸ்தமயத்திற்குப் பிறகு பழத்தை ஆஹாரமாகக்கொள்ளவேண்டும். தரையில் படுக்க வேண்டும். இவ்விதமிருந்தால், ஒரு மாஸத்திற்குப்பிறகு சுத்தியை யடைவான்.

ஜலம், அக்னி முதலியவைகளில் மரிப்பதற்தாக முயற்சித்துப் பிறகு திரும்பினால் ப்ராயஶ்சித்தம்.

நான்கு வர்ணத்தாருள் எவனாயினும் தன்னைக் கொல்வதற்காக முயற்சித்து, எக்காரணத்தாலாவது கொல்லுவதனின்றும் திரும்புகின்றானோ அவனுக்கு ப்ராயஶ்சித்தத்தைக் கேள்வியுடன் சொல்லுகிறார் பராசரர்:— ஜலம், நெருப்பு இவைகளில் விழுவது, ஸந்யாஸம், உண்ணாவ்ரதம் இவைகளைச் செய்வதாய் முயற்சித்து, செய்யாமல் திரும்பியவர்க்கு ப்ராயஶ்சித்தம் எப்படி விதிக்கப் படுகிறது? (எனில்):— இரண்டு ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம், புண்ய

𑌚𑍈𑌵 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌭𑌿𑌗𑌮𑌨𑍇𑌨 𑌚 । 𑌵𑍃𑌷𑍈𑌕𑌾𑌦𑌶𑌦𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃 ॥ 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌵𑌨𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌪𑌥𑍇 । 𑌸𑌶𑌿𑌖𑌂 𑌵𑌪𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌗𑍋𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌶𑌰𑍋𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 । 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌪𑍇𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌨𑌦𑍀𑌤𑌟𑌾𑌕𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌨𑌂 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌨𑌂 𑌭𑍃𑌗𑍁𑌪𑌤𑌨𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌅𑌨𑌶𑌨𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌜𑌲𑌾𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌰𑌣𑌹𑍇𑌤𑌵𑌃 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌜𑌲𑌾𑌦𑌿𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌮𑌪𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌮𑍍 ॥ * 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑌪𑍋𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌲𑍌 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌨𑍀𑌯𑌮𑍍 । 𑌯𑌥𑌾

தீர்த்த யாத்ரை, ஒரு வ்ருஷபத்துடன் பத்துப் பசுக்களைத் தானம் செய்வது இவைகளால் மூன்று வர்ணத்தாரும் (க்ஷத்ரிய வைச்ய சூத்ர) முறையே சுத்தியடைகின்றனர். ப்ராம்ஹணனுக்கு விதியைச் சொல்லுகிறேன். காட்டிற்குச் சென்று நாற்சந்தியில் சிகையைச் சேர்த்து க்ஷவரம் செய்துகொண்டு இரண்டு ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். இரண்டு பசுக்களைத் தக்ஷிணையாக் கொடுக்கவேண்டும். இவ்விதம் சுத்தியைப் பாராசரர் விதித்தார். அந்தப் பாபத்தினின்றும் விடுபடுவான். ப்ராம்ஹணத் தன்மையையும் அடைவான்.

நதீ, தடாகம் முதலியதில் விழுவது, நெருப்பில் நுழைவது, மலைச்சரிவிலிருந்து விழுவது, மஹாப்ரஸ்தானம் செல்வது, உண்ணு வ்ரதம் என்று இவ்விதம் ஐந்தும் மரணத்துக்குக் காரணங்கள். அதில் ஜலம் முதலியதால் மரிப்பது என்பது இரண்டுவிதமுள்ளது— விதிக்கப்பட்டது என்றும் தடுக்கப்பட்டது என்றும். அதில் விதிக்கப்பட்டது என்பது இரண்டு விதம். காம்யதபஸ் என்றும் ப்ராயச்சித்த ரூபம் என்றும், அது கலியில் வர்ஜிக்கத்

---

* 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑌪𑍋𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌕𑍂𑌰𑍍𑌮𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌨𑌰𑍍𑌮𑌦𑌾𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌮𑍍— '𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌂 𑌯𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍

காம்ய தபோரூபமான ப்ராயச்சித்தம் கூர்ம புராணத்தில் நர்மதா மாஹாத்ம்யத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது:— ஓ! அரசனே!

தரேஷ்வபி விஹிதத்வேந ந ப்ராயஶ்சித்தார்ஹம் | க்ரோதாதிநா ஜலாதிமரணம் தந்நிஷித்தம் | ததேவாத்ர பரிஶிஷ்யதே | ஜலாக்நீதி விஷபக்ஷணோத்பந்தநாத்யுபலக்ஷணம் | தத்ர

தக்கது. மற்ற யுகங்களிலும் விதிக்கப்பட்டிருப்பதால் ப்ராயஶ்சித்தத்திற்குரியது அல்ல. கோபம் முதலியதால் ஜலம் முதலியதில் விழுந்து மரிப்பது என்பது தடுக்கப்பட்டது. அதுதான் இங்கு மீதியாகிறது. ஜலம், நெருப்பு என்று சொல்லியது விஷத்தை உட்கொள்வது, சுருக்கிட்டுக்கொள்வது முதலியதையும் சொல்

ஸோமதீர்தே'க்நிப்ரவேஶம் ஜலே வா'நஶநேந வா | ஸம்த்யஜ்ய ப்ராணாந் மர்த்யோ ந மாநுஷ்யம் லபதே' இதி || தத்ரைவ ப்ரயாகமாஹாத்ம்யே — கங்காயமுநயோர்மத்யே கரீஷாக்நிம் விஶேத்து ய: | அஹீநாங்கோ ஹ்யரோகஶ்ச பஞ்சேந்த்ரியஸமந்வித: || யாவந்தி ரோமகூபாணி தஸ்ய காத்ரேஷு மாநவ: | தாவத்வர்ஷஸஹஸ்ராணி ஸ்வர்கலோகே மஹீயதே || ஜலப்ரவேஶம் ய: குர்யாத் ஸங்கமே லோகவிஶ்ருதே | ராஹுக்ரஸ்தே யதா ஸோமே விமுக்த: ஸர்வபாதகை: || ஸோமலோகமவாப்நோதி ஸோமேந ஸஹ மோததே' இதி, ததேதத் ப்ராயஶ்சித்தரூபம் மரணம் ||

எந்த மனிதன் ஸோம தீர்த்தத்தில் அக்னி ப்ரவேசத்தையாவது, ஜலப்ரவேசத்தையாவது, உபவாஸத்தையாவது செய்து மரணத்தை யடைகின்றானோ அவன் மறுபடி மனிதனாய்ப் பிறப்பதில்லை, என்று. அதிலேயே ப்ரயாக மாஹாத்ம்யத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது:— எந்த மனிதன், அங்கஹானி யில்லாதவனும், ரோகமில்லாதவனும், ஐந்து இந்த்ரியங்களுடன் கூடியவனும் இருந்தும், கங்கை, யமுனை இவைகளின் நடுவில் கரீஷாக்னியில் (சாணங்களால் உண்டாகிய நெருப்பில்) ப்ரவேசிக்கின்றானோ, அவன் தனது தேஹத்தில் எவ்வளவு மயிர்க்குழிகள் உள்ளனவோ அவ்வளவு ஆயிரம் வர்ஷங்கள் வரை ஸ்வர்க்கலோகத்தில் சிறப்பை அடைவான். எவன் கங்கா யமுனா ஸங்கமத்தில் சந்த்ரக்ரஹண காலத்தில் ஜலத்தில் ப்ரவேசித்து மரிக்கின்றானோ, அவன் ஸகல பாபங்களாலும் விடப்பட்டவனாய்ச் சந்த்ரலோகத்தையடைந்து சந்த்ரனோடு கூட ஸந்தோஷிக்கின்றான். இது தான் ப்ராயஶ்சித்த ரூபமான மரணம்.

𑌉𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌕𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂, 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑍇𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍂𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌮𑌰𑌣𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇, 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌰𑌣𑍋𑌦𑍍𑌯𑌮𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 । 𑌜𑌲𑌾𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 = 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑌾𑌃 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 । 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 । 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍃𑌷𑌭𑌸𑌹𑌿𑌤𑌗𑍋𑌦𑌶𑌕𑌦𑌾𑌨𑌮𑍍 । 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌨𑌗𑌮𑌨𑌾𑌦𑌿𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍 । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌹𑌨𑌨𑍋𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌤𑍍𑌵𑌮𑌪𑌗𑌤𑌮𑍍 । 𑌚𑌾𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑌾𑌤𑌮𑍍 । 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌚𑌰𑌣𑍇𑌨 𑌚𑌾𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌤𑌥𑌾𑌹 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃—

'𑌅𑌨𑌾𑌶𑌕𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 । 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌸𑍍𑌸 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌨𑍀𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌤𑌃 ॥ 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌭𑌿𑌗𑌮𑌨𑍇𑌨 𑌚 । 𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌦𑌶𑌕𑌦𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌣𑍍𑌡𑌾

வதாகும். அதில் மரிப்பதற்கு முயற்சித்து, இறந்தவனுக்கு ஆர் மரணமாகினும் இந்த ப்ராயஶ்சித்தம் இல்லை, செய்துகொள்ளுகிற வனே இல்லாததால். எவன் முயற்சித்து மரணத்தினின்றும் திரும்புகின்றானோ, அவனுக்கு மரணத்துக்கு முயற்சித்ததற்காக இந்த ப்ராயஶ்சித்தம். மூலத்திலுள்ள "ப்ரத்யவஸிதா:" என்ற பதத்திற்கு ஜலம் நெருப்பு முதலியதால் மரிப்பதற்கு முயற்சித்து அதனின்றும் திரும்பியவர்கள் என்பது பொருள். அதில் க்ஷத்ரியனுக்கு இரண்டு ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம். வைச்யனுக்குத் தீர்த்த யாத்ரை. சூத்ரனுக்கு ஒரு வ்ருஷபத்துடன் கூடிய பத்துப் பசுக்களின் தானம். ப்ராம்ஹணனுக்குக் காட்டுக்குச் செல்வது முதலிய வ்ரதம். தன்னைக் கொல்வதற்கு முயற்சித்ததால், ப்ராம்ஹணத் தன்மை போய்விட்டது. சண்டாளத் தன்மை வந்துவிட்டது. மறுபடி ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டிப்பதால் சண்டாளத் தன்மை நிவ்ருத்தித்த பிறகு மறுபடி முன்னுள்ள ப்ராம்ஹணத் தன்மையை யடைகிறான். அதைச் சொல்லுகிறார்,

வ்ருத்த பராசரர்:— உண்ணு வ்ரதத்தினின்று திரும்பியவன் நான்கு வர்ணத்தாருள் ஒருவனாகில் சண்டாளன் என்று அறியப் படவேண்டும். அவனை அவச்யம் வர்ஜிக்கவேண்டும். ப்ராம்ஹணர் களின் அனுக்ரஹத்தாலும், தீர்த்த யாத்ரையாலும், பத்துப் பசுக்

ஶுத்⁴யந்தி தே த்ரய: ॥ ப்³ராஹ்மணஸ்ய ப்ரவக்ஷ்யாமி க³த்வாரண்யம் வதா³ம்யஹம் | ஸஶிக²ம் வபநம் க்ருத்வா த்ரிஸந்த்⁴யமவகா³ஹநம் ॥ ஸாவித்ர்யஷ்டஸஹஸ்ரம் து ஜபேதே³வ தி³நே தி³நே | முச்யதே ஸர்வபாபேப்⁴யோ ப்³ராஹ்மணத்வம் ச க³ச்ச²தி ॥ பை⁴க்ஷார்தீ² விசரேத் க்³ராமம் க்³ருஹாந் ஸப்த வநே வஸேத் | தௌ⁴தாம் பி⁴க்ஷாம் ஸமஶ்நீயாத்³ஷாண்மாஸேந விஶுத்⁴யதி' இதி ॥

அத்ரைவ வ்ரதாந்தராண்யாஹ வஸிஷ்ட²:—

'ஜீவந்நாத்மத்யாகீ³ க்ருச்ச்²ரம் வா த்³வாத³ஶராத்ரம் சரேத் | த்ரிராத்ரம் சாப்யுபவஸேந்நித்யம் ஸ்நிக்³தே⁴ந வாஸஸா ॥ ப்ராணாநாத்மநி ஸம்யம்ய த்ரி: படே²த³க⁴மர்ஷணம் | அபி வா தேந கல்பேந கா³யத்ரீம் பரிவர்தயேத் | அபி வாக்³நிம் ஸமாதா⁴ய கூஷ்மாண்டை³ர்ஜுஹுயாத்³க்⁴ருதம்' இதி ॥

களின் தானத்தாலும், (க்ஷத்ரியன் முதலிய) மூன்று வர்ணத்தாரும் சுத்தராகின்றனர். ப்ராம்ஹணனுக்கு ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறேன். அவன் அரண்யத்தையடைந்து, கார்சந்தியில் சிகையுடன் வபனம் செய்துகொண்டு மூன்று காலங்களிலும் ஸ்நானம்செய்து, ஒவ்வொரு தினத்திலும் எண்ணாயிரம்முறை காயத்ரியை ஜபிக்கவேண்டும். இவ்விதம் செய்தால் எல்லாப் பாபங்களினின்றும் விடுபடுவான். ப்ராம்ஹணத் தன்மையையுமடைவான். பிக்ஷான்னத்தை வேண்டியவனாய் க்ராமத்தில் ஸஞ்சரிக்க வேண்டும். ஏழு வீடுகளில் பிக்ஷையை அடையவேண்டும். வனத்தில் வஸிக்கவேண்டும். பிக்ஷான்னத்தை அலம்பிப் புஜிக்க வேண்டும். இவ்விதம் ஆறுமாஸம் செய்தால் சுத்தனுவான்.

இவ்விஷயத்திலேயே வேறு வ்ரதங்களைச் சொல்லுகிறார்

வஸிஷ்டர்:— தன்னைக் கொல்ல முயற்சித்துத் திரும்பிப் பிழைத்தவன் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தையாவது அனுஷ்டிக்கவேண்டும். அல்லது, மூன்றுநாள் முழுவதும், உபவாஸமிருக்கவேண்டும். எப்பொழுதும் ஈரமான வஸ்த்ரத்துடனிருக்கவேண்டும். ப்ராணுயாமம் செய்து மூன்றுமுறை அகமர்ஷண ஸூக்தத்தை ஜபிக்க வேண்டும். அல்லது, இதே வ்ரதத்துடன் காயத்ரியை ஜபிக்க வேண்டும். அல்லது, அக்னியைக் கல்பித்து, கூச்மாண்ட மந்த்ரங்களால் நெய்யை ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌜𑌪𑌹𑍋𑌮𑍌 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑍀𑌯𑍌 ; 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑍀𑌯𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌧𑌵𑍀𑌯𑍇 ॥

𑌪𑌾𑌰𑌿𑌵𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

'𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌰𑌜𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌶𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌚' 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌰𑌜𑍍𑌯𑌾𑌶𑌬𑍍𑌦𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 । 𑌪𑌾𑌰𑌿𑌵𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌸𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌰𑌿𑌵𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌤𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌲𑍋𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍁𑌪𑌨𑌯𑌨𑌾𑌦𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌿𑌵𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌿𑌘𑍃𑌕𑍍𑌷𑍋𑌰𑌵𑌗𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌮𑍋𑌹𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌤𑌃—

'𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌦𑍍𑌯𑌦𑌿 । 𑌸 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌮𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌷𑌣𑍍𑌮𑌾𑌸𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ॥ 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌿𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

அதில் ஜபம், ஹோமம் என்றது வித்வானைப் பற்றியது. பன்னிரண்டு நாள் உபவாஸம், மூன்றுநாள் உபவாஸம் என்றது, அவித்வானைப்பற்றியது என்றது. சக்தியுள்ளவன், சக்தியில்லாதவன் என்றவரைப்பற்றியதாய் வ்யவஸ்தை செய்யவேண்டும், என்று மாதவீயத்தில் உள்ளது.

ஸந்யாஸத்திலிருந்து நழுவுவதில் ப்ராயஸ்சித்தம்.

"ப்ரவ்ரஜ்யா நாசகேஷு—ச" என்ற பராசர வசனத்தில் உள்ள "ப்ரவ்ரஜ்யா" சப்தம் எதுவோ அதற்கு வேறு ஒரு அர்த்தமும் சொல்லப்பட்டுள்ளது அதிலேயே. அந்தச் சப்தத்தால் ஸங்யாஸித் தன்மை சொல்லப்படுகிறது. அப்படியிருக்கும்பொழுது, ஸங்யாஸ ஆச்ரமத்திலிருந்து நழுவிய ப்ராம்ஹணனுக்கு ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம் ப்ராயஸ்சித்தம் என்று சொல்லப்பட்டதாக ஆகிறது. ஆகையால் இது, ச்ரத்தையுள்ளவனாய் புநருபனயனம் முதலியது முதற்கொண்டு மறுபடி ஸங்யாஸத்தை க்ரஹிக்க விரும்பியவனுக்கு, என்றறியப்படவேண்டும். அறியாமையால் நழுவிய விஷயத்தில்,

ஸம்வர்த்தர்:— துர்ப்புத்தியாகிய ஒருவன் ஸங்யாஸம் செய்துகொண்டு அதிலிருந்து நழுவினால், அவன் ஆறுமாஸம் வரையில்,

𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃—

'𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌰𑌜𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌰𑌜𑍍𑌯𑌾𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌃 । 𑌅𑌨𑌾𑌶𑌕𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌚𑍇𑌚𑍍𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌤𑌿 ॥ 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌿 𑌚 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌿 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌚 । 𑌜𑌾𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌶𑍍𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌶𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌿𑌵𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌜𑌿𑌘𑍃𑌕𑍍𑌷𑌤𑌿, 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌰𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌦𑌾𑌸𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃—

'𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞 𑌏𑌵 𑌤𑍁 𑌦𑌾𑌸𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌰𑌜𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑌿𑌤𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 । 𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌕𑌥𑌞𑍍𑌚𑌨' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌕𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑌃—

'𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌰𑌜𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑌿𑌤𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑌯𑌃 । 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍋𑌰𑍍𑌨𑍃𑌪𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

இடைவிடாது ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். மறுபடி விதிப்படி ஸந்யாஸத்தை யடையவேண்டும்.

மிகவும் சக்தியில்லாத விஷயத்தில் வ்ருத்தபராசரர்:— எந்த ப்ராம்ஹணன் ஸந்யாஸத்திலிருந்து வெளியேறியவனோ அவனும், எவன் உண்ணா வ்ரதத்திலிருந்து வெளியேறியவனோ அவனும், க்ருஹஸ்தத் தன்மையை யடைவதற்கு விரும்பினால், மூன்று ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தையும் மூன்று சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தையும் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். அவன் ஜாதகர்மம் முதலிய எல்லா ஸம்ஸ்காரங்களையும் அனுஷ்டித்தால் சுத்தியை யடைவான்.

சக்தியுடைய எவன் மறுபடி ஸந்யாஸத்தை க்ரஹிக்க விரும்பவில்லையோ, அவனுக்கு மரணம் வரையில் அரசனுக்குத் தாஸனா யிருப்பது முதலியது ப்ராயசிஸ்த்தம். இதில்,

நாரதர்:— ஸந்யாஸத்திலிருந்து திரும்பிய ப்ராம்ஹணன் அரசனுக்குத் தாஸனாகவே இருக்கவேண்டும். அவனுக்குத் திரும்புவதென்பதில்லை. எவ்விதத்திலும் அவனுக்குச் சுத்தியில்லை.

காத்யாயனர்:— எந்த ராஜ்யத்தில் முந்திய மூன்று வர்ணத்தாரும் ஸந்யாஸத்தினின்றும் நழுவியவராயுள்ளனரோ, அந்தத் தேசத்தினின்று ப்ராம்ஹணனை வெளியேற்றவேண்டும். க்ஷத்ரிய வைச்யர்களை அரசனிடத்தில் அடிமையாக்கவேண்டும்.

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌃—

'𑌪𑌾𑌰𑌿𑌵𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌨 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 ।
𑌶𑍍𑌵𑌪𑌦𑍇𑌨𑌾𑌙𑍍𑌕𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌸𑌯𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃—

'𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌰𑌜𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑌿𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌦𑌾𑌸𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌮𑌰𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌅𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌾𑌃

'𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌯𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 । 𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 ॥ 𑌆𑌰𑍂𑌢𑍋 𑌨𑍈𑌷𑍍𑌠𑌿𑌕𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌯𑌦𑌿 । 𑌆𑌰𑍂𑌢𑌪𑌤𑌿𑌤𑍋 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌬𑌹𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌃 ॥ 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍍𑌰𑌾𑌜𑌕𑌤𑌾𑌪𑌸𑌾𑌃 । 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑍈𑌃 𑌸𑌹 𑌵𑌾𑌸𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌨𑍈𑌷𑍍𑌠𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌨𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌵𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 । 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

தக்ஷர்:— *எவன் ஸந்யாஸத்தை க்ரஹித்து, தனது தர்மத்தில் இல்லையோ அவனை நாயின் காலினால் சூடிட்டுத் தன் தேசத்தினின்று அரசன் சீக்கிரமாக வெளியேற்றவேண்டும்.*

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— *ஸந்யாஸத்தினின்று நழுவியவன் மரணம் வரையில் அரசனுக்கு அடிமையாகவேண்டும்.*

அங்கிரஸ்:—*எந்த ப்ராம்ஹணன் ஸந்யாஸம் செய்துகொண்டு மறுபடி க்ருஹஸ்தாச்ரமத்தை யடைகிறானோ அவனுக்கு ப்ராயஶ்சித்தம் என்பது விதிக்கப்படவில்லை. ஸ்வதர்மத்தை விட்டவனுக்கு மப்படியே. ஸந்யாஸத்தை க்ரஹித்தவன் மறுபடி கீழ் ஆச்ரமத்திற்கு இறங்கினால், அவனை ஆரூடபதிதனென்றறியவும். அவன் எல்லாக் கர்மங்களுக்கும் அர்ஹனல்லாதவன். ஸந்யாஸிகளும், வானப்ரஸ்தர்களும் தமது ஆச்ரமத்திலிருந்து நழுவினால் சண்டாளர்கள் ஆவர். அவர்களுக்குப் பிறந்த குழந்தைகளைச் சண்டாளர்களுடன் சேர்ந்து இருக்கச்செய்யவேண்டும். நைஷ்டிக ப்ரம்ஹசாரிகள், வானப்ரஸ்தர்கள், ஸந்யாஸிகள் இவர்கள் அவகீர்ணிகளானால் (ப்ரம்ஹசர்யத்தை இழந்தால்), அவர்கள் ப்ராயஶ்சித்தம் செய்துகொண்டாலும் இவ்வுலகில் வ்யவஹாரயோக்யதை இல்லை.*

बह्वृचपरिशिष्टे —

यस्य बुद्धिकृतं रेतःस्कन्दनं द्रव्यसंग्रहणं च । भवत्यसौ ध्रुवं भिक्षुः पतितः स भिक्षोरात्मीयं भवेत्' इति ॥

आत्मघातिनश्शववहनादौ प्रायश्चित्तम् ॥

आत्महननस्यातिकष्टत्वं प्रतिपाद्य तच्छववहनादौ प्रायश्चित्तमाह पराशरः —

अतिमानादतिक्रोधात् स्नेहाद्वा यदि वा भयात् । उद्बध्नीयात् स्त्री पुमान्वा गतिरेषा विधीयते ॥ पूय-शोणितसम्पूर्णे ह्यन्धे तमसि मज्जति । षष्टिं वर्ष-सहस्राणि नरकं प्रतिपद्यते ॥ नाशौचं नोदकं नाग्निं नाश्रुपातं च कारयेत् । वोढारोऽग्निप्रदातारः पाशच्छेदकराश्च ये । तप्तकृच्छ्रेण शुध्यन्तीत्येव

பஹ்வ்ருச பரிசிஷ்டத்தில்:— எந்த ஸந்யாஸிக்குப் புத்தி பூர்வமாய் ரேதஸ்ஸ்கலனமும் பணத்தைச் சேர்ப்பதும் என்ற இவ்விரண்டும் உள்ளதோ. அந்த ஸந்யாஸீ நிச்சயமாய்ப் பதிதனாகிறான்.

தற்கொலை செய்து கொண்டவனின் சவத்தைச் சுமப்பது முதலியதில் ப்ராயஸ்சித்தம்.

தற்கொலைக்கும் கஷ்டத்தன்மையைச் சொல்லி அவனது சவத்தை வஹிப்பது முதலியதில் ப்ராயஸ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

பராசரர்:— அதிக அஹங்காரத்தாலோ, அதிக கோபத்தாலோ, அதிஸ்நேஹத்தாலோ, அதிக பயத்தாலோ, ஸ்த்ரீயாவது புருஷனாவது சுருக்கிட்டுக்கொண்டு மரித்தால், அவனுக்கு இவ்விதம் கதி சொல்லப்படுகிறது. பூயம், ரக்தம் இவைகளால் நிறைந்த அந்ததமஸம் என்கிற கொடிய நரகத்தில் முழுகுவான். அறுபதினாயிரம் வர்ஷங்கள் நரகத்தையடைவான். அவன்விஷயத்தில் ஆசௌசம், உதக தானம், அக்னிதானம், ரோதனம் இவைகளைச் செய்யக்கூடாது. அந்தச் சவத்தைச் சுமந்தவர்கள், அக்னிதானம் செய்தவர்கள், கயிற்றை அறுத்தவர்கள் இவர்கள் தப்த க்ருச்ரத்தால் சுத்தரா

மாஹ ப்ரஜாபதி: । தப்தக்ருச்ச்ரேண ஶுத்தாஸ்தே குர்யுர்ப்ராஹ்மணபோஜநம் ॥ அநடுத்ஸஹிதாம் காம் ச தத்யுர்விப்ராய தக்ஷிணாம்’ இதி ॥ அந்தம: = தீவ்ரோ நரகவிஶேஷ: ॥

யத்து ஸ்ம்ருத்யந்தரம்—

‘ஸ்நாநாதி பதிதாநாம் து ய: கரோதி விமோஹித: । தப்தக்ருச்ச்ரத்வயேநைவ தஸ்ய ஶுத்திர்நாந்யதா’ இதி ॥ ஸ்நாநாதி = தாஹாதீநி । தேஷாம் தத்ர ப்ரக்ருதத்வாத் । தத் காமகாரவிஷயம் । ‘விஹிதம் யதகாமாநாம் காமாத்து த்விகுணம் பவேத்’ இதி ஸ்மரணாத் ॥

யத்து ப்ருஹஸ்பதிநோக்தம்—

‘விஷோத்பந்தநஶஸ்த்ரேண யஸ்யாத்மாநம் ப்ரமாபயேத் । ம்ருதோऽமேத்யேந லேப்தவ்யோ நாஸ்ய ஸம்ஸ்காரமர்ஹதி ॥ பாஶம் சேத்தா து யஸ்தஸ்ய வோடா சாக்நிப்ரதஸ்ததா । ஸோऽதிக்ருச்ச்ரேண ஶுத்த்யேத பிண்டதோ வா நராதம:’ இதி ॥

கின்றனர் என்றார் ப்ராஜாபதி. அவர்கள் தப்த க்ருச்ரத்தினால் சுத்தர்களான பிறகு ப்ராம்ஹணர்களுக்குப் போஜனம் செய்விக்க வேண்டும். காளையுடன்கூடிய ஒரு பசுவையும் ப்ராம்ஹணனுக்குத் தக்ஷிணையாகக் கொடுக்கவேண்டும். ஆனால்,

மற்றோர் ஸ்ம்ருதி:—பதிதர்களுக்குத் தஹனம் முதலியவைகளை எவன் அறியாமையால் செய்கிறானோ அவனுக்கு இரண்டு தப்த க்ருச்ரத்தால் சுத்தி. வேறுவிதத்தால் சுத்தியில்லை” என்று சொல்லிய வசனம், அறிந்து செய்த விஷயம். “அறியாமையால் செய்தவருக்கு விதித்துள்ள ப்ராயஶ்சித்தம் எதுவோ, அது அறிந்து செய்தவர் விஷயத்தில் இரண்டு மடங்காகும்” என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால்.

ப்ருஹஸ்பதி:— விஷம், சுருக்கு, ஆயுதம், இவைகளால் எவன் தன்னைக் கொலைசெய்து கொள்ளுகிறானோ அவன் அமேத்யத்தால் பூசப்படவேண்டும். வேறு ஸம்ஸ்காரம் இல்லை. அவனது கயிற்றை யறுத்தவனும், சவத்தைச் சுமந்தவனும், அக்னிதானம் செய்தவனும், பிண்டதானம் செய்தவனும் அதிக்ருச்ரத்தால் சுத்தராவார்கள், என்று சொல்லிய வசனமும்,

यत्तु यमेनोक्तम् —

'यो ब्राह्मणं हतं दग्ध्वा मृतोद्बन्धनेन च ।
पाशं छित्त्वा तथा तस्य कृच्छ्रं सान्तपनं चरेत्' इति,
तद्देशकालादितारतम्यापेक्षयोक्तम् । देशकालादितारतम्यस्य प्रायश्चित्ततारतम्ये हेतुत्वात् ॥

तथा च व्याघ्रः —

'देशं कालं वयश्शक्तिं ज्ञानं बुद्धिकृतं तथा ।
अबुद्धिकृतमभ्यासं ज्ञात्वा निष्करणं भवेत्' इति ॥

'शक्त्यादितारतम्यवन्निमित्तादितारतम्यमपि प्रायश्चित्ततारतम्ये कारणम् ॥ अत एव प्रजापतिः स्वल्पनिमित्ते स्वल्पं प्रायश्चित्तमाह —

'तच्छवं केवलं स्पृष्ट्वा पातयित्वाऽश्रु वा तथा ।
एकरात्रं त्वनश्नीयात् त्रिरात्रं बुद्धिपूर्वकम्' इति ॥

யமனால்:— சுருக்கினால் இறந்த ப்ராம்ஹணனை எவன் தஹித்தானோ, இறந்தவனுடைய கயிற்றை எவன் அறுத்தானோ அவன் ஸாந்தபன க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும், என்று சொல்லப் பட்ட வசனமும், தேசம், காலம் முதலியதின் தாரதம்யத்தை அபேக்ஷித்துச் சொல்லப்பட்டதாகும். தேசகாலதாரதம்யம் ப்ராயஶ்சித்தத்தின் தாரதம்யத்திற்குக் காரணமாவதால். அவ் விதமே.

வ்யாக்ரர்:— தேசம், காலம், வயஸ், சக்தி, ஜ்ஞானம், புத்தியால் செய்யப்பட்டது, அறியாமையால் செய்யப்பட்டது, அடிக்கடி செய்வது, இவைகளை அறிந்து உசிதப்படி ப்ராயஶ்சித்தம் விதிக்கப் படவேண்டும்.

சக்தி முதலியதின் தாரதம்யம்போல் காரணம் முதலியதின் தாரதம்யமும் ப்ராயஶ்சித்தத்தின் தாரதம்யத்தில் காரணமாகும். ஆகையாலேயே **ப்ரஜாபதி** தொடுவது முதலியதாகிய அல்ப காரணத்தில் ஸ்வல்பமான ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்:—

அவனின் சவத்தைத் தொட்டாலும், கண்ணீர் விட்டாலும், ஒரு நாள் முழுவதும் உபவாஸமிருக்கவேண்டும். புத்திபூர்வமாய் அவைகளைச் செய்திருந்தால் மூன்று நாள் புஜிக்கக்கூடாது.

𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌧𑌿𑌕𑍍𑌯𑍇𑌨𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃—

𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 । 𑌸 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌚𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌪𑌾𑌤𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑍇𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 । 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌾𑌶𑍌𑌚𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌨𑍃𑌤𑌭𑌾𑌷𑌣𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌨𑍃𑌤𑌭𑌾𑌷𑌣𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌮𑌨𑍁𑌃—

'𑌵𑌾𑌗𑍍𑌦𑍈𑌵𑌤𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌚𑌰𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌜𑍇𑌰𑌂𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌮𑍍 । 𑌅𑌨𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌨𑌸𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌮𑍍 ॥ 𑌕𑍂𑌷𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌜𑍁𑌹𑍁𑌯𑌾𑌦𑍍𑌘𑍃𑌤𑌮𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 । 𑌉𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍃𑌚𑌾 𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍃𑌚𑍇𑌨𑌾𑌬𑍍𑌦𑍈𑌵𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌾 ॥ 𑌅𑌨𑍃𑌤𑍀 𑌹𑍋𑌮𑍈𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌤𑌪𑌃 । 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌾𑌹𑍁𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌾 𑌜𑍁𑌹𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌰𑌤𑍇𑌨 𑌤𑍁' 𑌇𑌤𑌿 ॥

காரணங்கள் அதிகமானல் அதிக ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

வஸிஷ்டர்:— *தற்கொலை செய்துகொண்டவருக்கு ப்ரேத க்ரியை முழுவதையும் எவன் செய்வானோ அவன் தப்த க்ருச்ரம், சாந்த்ராயண க்ருச்ரம் இவைகளை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.*

கவனமின்மையால் ஏற்பட்ட மரணத்தில் பாதித்யம் இல்லாததால் இந்த ப்ராயஶ்சித்தம் இல்லை. அது கீழே சொல்லப்பட்டுள்ளது. (ஆசௌசகாண்டத்தில்)

பொய் சொல்லுவதில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

மனு:— *அவர்கள் (பொய் சொல்லுகிறவர்கள்) அந்தப் பொய்யினாலுண்டாகிய பாபத்திற்கு ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் செய்பவர்களாய் ஸாஸ்வதீ தேவதாகமான சருக்களால் ஸரஸ்வதியைக் குறித்து யாகம் செய்யவேண்டும். அல்லது கூச்மாண்ட மந்த்ரங்களால் அக்னியில் நெய்யை விதிப்படி ஹோமம் செய்யவேண்டும். உதுத்தமம் என்ற வருணதேவதாகமான ருக்கினாலாவது, அப்தேவதாகமான மூன்று ருக்குக்களாலாவது ஹோமம் செய்ய*

யாஜ்ஞவல்க்ய:—

'மயி தேஜ இதி ச்சாயாம் ஸ்வாம் த்ருஷ்ட்வாம்புகதாம் ஜபேத் ।
ஸாவித்ரீமஶுசௌ த்ருஷ்டே சாபல்யே சாந்ருதேऽபி ச' இதி ॥

ஏதச்ச காமகாரே த்ரஷ்டவ்யம் । அகாமக்ருதே து மநுநா தர்ஶிதம்—

'ஸுப்த்வா க்ஷுத்வா ச புக்த்வா ச நிஷ்டீவ்யோக்த்வாऽந்ருதாநி ச ।
பீத்வாऽபோऽத்யேஷ்யமாணஶ்ச ஆசாமேத் ப்ரயதோऽபி ஸந்' இதி ॥

மித்யாபிஶாபே வர்ணசதுஷ்டயவதே ப்ராயஶ்சித்தம் ॥

ஏதஸ்ய கார்யஸ்யாகரணே சதுர்வர்ணாநாமந்யதமம் ஹதவாநஸ்மீதி ஶபதம் க்ருத்வா யஸ்தத்கார்யம் ந கரோதி, தஸ்ய ப்ராயஶ்சித்தமாஹ யம:—

வேண்டும். ஸோமபானம் செய்தவன் பொய் சொன்னால் இவ்விதம் சிறந்த தபஸ்ஸைச் செய்யவேண்டும். அல்லது ஸப்தவதீ என்றதிருக்கினால் பூர்ணாஹுதியைச் செய்யவேண்டும்.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— ஜலத்தில் தனது நிழலைப் பார்த்தால் "மயி தேஜ:" என்ற மந்த்ரத்தை ஜபிக்கவேண்டும். அசுத்தமான வஸ்துவைப் பார்த்தாலும், வாக் முதலியதின் சாபலத்திலும் பொய் பேசினாலும் காயத்ரியை ஜபிக்கவேண்டும்.

இது புத்திபூர்வமாய்ச் செய்த விஷயத்தில் என்றறியவும். அபுத்திபூர்வமாய்ச் சொல்லப்பட்ட பொய்யில் சொல்லுகிறார்,

மனு:— தூங்கினாலும், தும்மினாலும், புஜித்தாலும், துப்பினாலும், பொய் பேசினாலும், ஜலத்தைப் பருகினாலும், அத்யயனம் செய்வதற்கு முன்பும், சுத்தனாயிருந்தாலும் ஆசமனம் செய்ய வேண்டும்.

பொய்யாக நான்கு வர்ணத்தாரை வதம் செய்வதாய் ஆணையிட்டால் ப்ராயஶ்சித்தம்.

இக்கார்யத்தைச் செய்யாவிடில் நான்கு வர்ணத்தாருள் ஒருவனைக் கொன்றவனாவேன் என்று சபதம் செய்து, எவன் அக்கார்யத்தைச் செய்யவில்லையோ அவனுக்கு ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

'𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌧𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌶𑌪𑌥𑌂 𑌮𑍃𑌷𑌾 । 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌯𑌾𑌵𑌕𑌾𑌨𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌾𑌕𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌶𑌃 । 𑌵𑍃𑌷𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌹𑌨𑌨𑌶𑍍𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑌾𑌹𑍁𑌰𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑍃𑌷𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌧𑌂 𑌮𑍃𑌷𑌾 । 𑌨𑍈𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌮𑌤𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌸𑍌' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍃𑌤𑍋𑌕𑍍𑌤𑍌 𑌹𑌾𑌰𑍀𑌤𑌃—

'𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍃𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 । 𑌸 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌚𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌗𑌰𑍍𑌗𑌃—

'𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌕𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌨𑍃𑌤𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑍀 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌾

யமன்:— *ப்ராம்ஹணன், ப்ராம்ஹணனைக் கொல்வதுடன் சேர்ந்த சபதத்தைப் பொய்யாகச் செய்தால் யவான்னத்தால் சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். க்ஷத்ரியனைக் கொன்ற பாபம் என்று சபதம் செய்தால் பராக க்ருச்ரம். வைச்யனைக் கொன்ற பாபம் என்று சபதம் செய்தால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம். சூத்ரனைக் கொன்ற பாபம் என்று சபதம் செய்தால் மூன்றுநாள் வ்ரதத்தை யனுஷ்டிக்கவும். சிலர் சூத்ர விஷயத்தில் பொய்யான சபதத்தைப் பாபமில்லை என்கின்றனர். இது எனக்கு இஷ்டமில்லை. ஏனெனில், அவனால் இவன் கொல்லப்பட்டவனாகவே ஆகிறான்.*

ப்ரதிஜ்ஞை செய்து பொய் சொன்னால் ப்ராயச்சித்தம் சொல்லுகிறார் **ஹாரீதர்:—** *ஒருவனுக்கு வாக்களித்துப் பிறகு பொய் சொன்னாலும், உண்மை சொன்னாலும், அவன் தப்த க்ருச்ரத்துடன் கூடிய சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.*

ப்ரம்ஹசாரி முதலியவர்கள் விஷயத்தில் சொல்லுகிறார்,

கர்க்கர்:— *ப்ரம்ஹசாரீ பொய் பேசினால், மூன்று நாள் அல்லது ஒரு நாள் வ்ரதத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். ப்ரம்ஹசாரீ மாம்ஸத்தைப் புஜித்தால் புநருபனயனம் செய்துகொள்ளவேண்டும். அடிக்கடி செய்த விஷயத்தில் சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை*

𑌸 𑌚𑍈𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌨𑍈𑌷𑍍𑌠𑌿𑌕𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌵𑌨𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌮𑍍 । 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌾𑌶𑌨𑍇𑌽𑌨𑍃𑌤𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌶𑌵𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑌰𑌣𑍇 𑌤𑌥𑌾’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇 𑌅𑌨𑍃𑌤𑌮𑌪𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌥𑌾𑌹 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃—

‘𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌹𑌿 𑌵𑌧𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌦𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌪𑌾𑌵𑌨𑌾𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌰𑍁𑌃 𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍈𑌃’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑍍𑌵𑍋𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑍇𑌽𑌨𑍃𑌤𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌨𑌾—

‘𑌅𑌨𑍃𑌤𑌂 𑌚 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌗𑌾𑌮𑌿 𑌚 𑌪𑍈𑌶𑍁𑌨𑌮𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌠𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

‘𑌨𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌭𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌜𑍈𑌹𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑍁𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌚 𑌵𑌚𑍋𑌽𑌨𑍃𑌤𑌮𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌪𑌾𑌨𑌸𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌠𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

யனுஷ்டிக்கவேண்டும். நைஷ்டிக ப்ரம்ஹசாரியானால் இரண்டு மடங்கு ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். வானப்ரஸ்தன் மூன்று மடங்கு ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஸந்யாஸியானால் நான்கு மடங்கு அனுஷ்டிக்கவேண்டும். மாம்ஸத்தைப் புஜித்தாலும், பொய் சொன்னாலும், சவத்தைக் கடத்தினாலும் அப்படியே ப்ராயஶ்சித்தம்.

சில இடத்தில் காரண விசேஷத்தை அபேக்ஷித்துப் பொய்யும் அறிந்தே சொல்லப்படவேண்டும். அதைச் சொல்லுகிறார்,

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— ப்ரம்ஹசாரிகளுக்கு வதம் ஏற்படும் விஷயமானால் அதில் ஸாக்ஷி பொய் சொல்லலாம். அந்தப் பாபத்தைப் போக்குவதற்காக ஸாரஸ்வதீ தேவதாகமான சருவைச் செய்யவேண்டும்.

தன்னைச் சிறப்பிப்பதற்காகப் பொய்சொல்லுதல், மனுவினால் "தன்னைச் சிறப்பிப்பதற்காகச் சொல்லப்படும் பொய்யும், அரசனிடம் கோட் சொல்லுவதும்" என்று ப்ரம்ஹஹத்யா ஸமபாபங்களின் நடுவில் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

"நிஷித்த வஸ்துவைப் பக்ஷிப்பதும், குடிலத் தன்மையும், தன்னைச் சிறப்பிப்பதற்காகப் பொய்வார்த்தையும்", என்று யாஜ்ஞவல்க்யரால் ஸுராபான ஸமபாபங்களில் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑌾 𑌤𑍁—

'𑌅𑌨𑍃𑌤𑌵𑌚𑌨𑌮𑍁𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑍇' 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌪𑌾𑌤𑌕𑌤𑍍𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌚 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌭𑍇𑌦 𑌉𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌾𑌧𑌵𑍀𑌯𑍇—

'𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌘𑌾𑌤𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌮𑌪𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌪𑌰𑌾𑌧𑌮𑌾𑌰𑍋𑌪𑍍𑌯𑌾𑌨𑍃𑌤𑌂 𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍, 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑌂 𑌵𑌧𑌪𑌰𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌨𑌪𑍂𑌜𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌭𑌾𑌦𑍌 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌮𑌪𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌟𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑌨𑍃𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌤𑍇, 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌪𑌾𑌨𑌸𑌮𑌮𑍍, 𑌅𑌤𑌿𑌗𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌖𑌿𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌 𑌪𑌰𑍋𑌪𑌕𑌾𑌰𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌵𑍃𑌥𑌾𑌽𑌨𑍃𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌪𑌾𑌤𑌕𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍—

'𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑍇𑌽𑌨𑍃𑌤𑍇 𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑌲𑍀𑌕𑌨𑌿𑌰𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇 𑌚 𑌮𑌾𑌸𑌂 𑌪𑌯𑌸𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤' 𑌇𑌤𑌿 ॥

விஷ்ணுவினுலோவெனில், "தன்னைச் சிறப்பிப்பதற்காகப் பொய் சொல்வது," என்று அதற்கு உபபாதகத் தன்மை சொல்லப்பட்டுள்ளது.

இவ்விடத்தில் விஷயபேதம் சொல்லப்பட்டுள்ளது,

மாதவீயத்தில்:-"த்வேஷிக்கப்பட்ட மனிதனை அரசன் முதலியவர்களால் கொல்லச்செய்வதற்காக அவனிடத்தில் இல்லாமலிருந்தாலும் பெரிய குற்றத்தை ஏற்றிவைத்துப் பொய்யைச் சொல்வாளுகில், அது ப்ரம்ஹஹத்யா பாபத்திற்கு ஸமமாகும், கொலையில் முடிவதால். எவன் தனலாபம், மர்யாதை, கீர்த்தி இவைகளில் ஆசையுடையவனாய் ராஜஸபை முதலிய இடத்தில் தன்னிடத்தில் இல்லாமலிருந்தாலும் நான்கு வேதங்களையும் அறிந்த தன்மை முதலியதை வெளியிடுவதற்குப் பொய்யைச் சொல்லுகின்றானோ, அவனுக்கு அந்தப் பொய் ஸுராபான பாபத்துக்கு ஸமம், மிகவும் இழிவானதால். எவன் மித்திரர்களின் கூட்டம் முதலியதில் பிறருக்கு உபகாரமில்லாமல் வீணாய்ப் பொய்யைச் சொல்லுகிறானோ, அவனுக்கு அந்தப் பொய் உபபாதகத்துக்கு ஸமம்," என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது.

அவைகளுள் முதல் இரண்டுக்கும் ப்ராயச்சித்தம் சொல்லப்

த்ருதீயே து யாஜ்ஞவல்க்யாத்யுக்தம் த்ரஷ்டவ்யம்। 'அஶ்வாந்ருதே ஹந்தி ஶதம் ஸஹஸ்ரம் து கவாந்ருதே' இத்யாதிநா உக்தபாபதாரதம்யயுக்தே அந்ருதே உக்தப்ராயஶ்சித்தேஷு தாரதம்யம் த்ரஷ்டவ்யம்॥

ஶ்ரௌதாக்நித்யாகே ப்ராயஶ்சித்தம்॥

ஶ்ரௌதாக்நித்யாகே ப்ராயஶ்சித்தேऽஹ விஷ்ணு:—

'அக்நித்யாகீ த்ரிஷவணஸ்நாயீ அத:ஶாயீ ஸம்வத்ஸரம் ஸக்ருத் பைக்ஷேண வர்தேத' இதி॥

வஸிஷ்ட:—

'யோऽக்நீநபவித்யேத் ஸ க்ருச்ச்ரம் த்வாதஶராத்ரம் சரித்வா புநராதாநம் காரயேத்' இதி॥

பட்டுள்ளது, **விஷ்ணுவினல்:**— தன்னைச் சிறப்பிப்பதற்காகப் பொய் சொல்லுவதிலும், குருவிஷயத்தில் பொய்யாக நிர்ப்பந்தம் செய்வதிலும், குருவை அவமதிப்பதிலும், ஒரு மாஸம் முழுவதும் பாலை மட்டும் பருகி ப்ராயஶ்சித்தத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

மூன்றுவது விஷயத்திலோவெனில், **யாஜ்ஞவல்க்யர்** முதலியவர் சொல்லிய ப்ராயஶ்சித்தத்தையறியவும், "குதிரை விஷயமாய்ப் பொய் சொன்னல், நூறு குதிரைகளைக் கொன்றவனுவான். பசு விஷயமாய்ப் பொய் சொன்னல், ஆயிரம் பசுக்களைக் கொன்றவனுவான்" என்பது முதலியதால் சொல்லப்பட்டுள்ள பாபத்தின் தாரதம்யத்துடன் கூடிய பொய்யில் சொல்லப்பட்டுள்ள ப்ராயஶ்சித்தங்களில் தாரதம்யத்தையறியவேண்டும்.

ஶ்ரௌதாக்னியை விடுவதில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

விஷ்ணு:— அக்னிகளை விட்டவன், மூன்று காலமும் ஸ்நானம் செய்பவனுய், பூமியில் படுப்பவனுய், ஒருவர்ஷம் முடியும் வரையில் ஒருவேளை பிக்ஷான்னத்தால் ஜீவிக்கவேண்டும்.

வஸிஷ்டர்:— எவன் அக்னிகளை விடுவானே அவன் பன்னிரண்டுநாள் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டித்து மறுபடி அக்னியாதானம் செய்துகொள்ளவேண்டும்.

𑌮𑌨𑍁𑌃—

'𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌪𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑍀𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌕𑌾𑌰𑌤𑌃 । 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌨𑍍𑌮𑌾𑌸𑌂 𑌵𑍀𑌰𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑌂 𑌹𑌿 𑌤𑌤𑍍 ॥ 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌪𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑍀𑌨𑍍𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌮𑌤𑌃 । 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵𑌾𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌹𑌾𑌰𑍀𑌤𑌃—

'𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍋𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌚𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌷𑍋𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌸𑍋𑌮𑌾𑌯𑌨𑌂 𑌚 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌷𑍋𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌶𑌙𑍍𑌖𑌃—

'𑌅𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑌾𑌦𑍀 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 𑌗𑌾𑌂 𑌚 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌭𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌃—

'𑌆𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌮𑍁𑌪𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌮𑌾𑌸𑌾𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇

மனு:— *அக்னிஹோத்ரியான ப்ராம்ஹணன் அக்னிகளைப் புத்திபூர்வமாய் விட்டால், ஒரு மாஸம் வரையில் சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். அது வீர(புத்ர)ஹத்திக்கு ஸமமல்லவா. அக்னிஹோத்ரியானவன் புத்திபூர்வமாய் ஒரு மாஸத்துக்குமேல் அக்னிகளை விட்டிருந்தால், ஸந்தேஹமில்லாமல் சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.*

ஹாரீதர்:—*ஒருவர்ஷம் அக்னிஹோத்ரத்தை விட்டிருந்தால், சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டித்து, புனராதானம் செய்ய வேண்டும். இரண்டு வர்ஷம் விட்டிருந்தால், சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தையும் ஸோமாயனத்தையும் செய்யவேண்டும். மூன்று வர்ஷம் விட்டிருந்தால், ஒருவர்ஷம் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டித்து, புநராதானம் செய்யவேண்டும்.*

சங்கரும்:— *அக்னிகளை விட்டவன் ஒருவர்ஷம் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். பசுவையும் கொடுக்கவேண்டும்.*

பாரத்வாஜர்:— *பன்னிரண்டுநாள் அக்னிஹோத்ரத்தை அதிக்*

ஆதிஶப்தவாச்யஸம்வத்ஸராதிக்ரமே மாஸோபவாஸ: பயோபக்ஷணம் ச' இதி ॥

ஏதத்ஸர்வமாலஸ்யாதிநிமித்தத்யாகவிஷயம் । யத்து பாரத்வாஜக்ருஹ்யேऽபிஹிதம்—

'ப்ராணாயாமஶதமாதஶராத்ராத் ஊர்த்வமுபவாஸ ஆ விம்ஶதிராத்ராத் தத ஊர்த்வமாஷஷ்டிராத்ராத் த்ரிராத்ரமுபவாஸஸ் தத ஊர்த்வமாஸம்வத்ஸராத் ப்ராஜாபத்யம் அத ஊர்த்வம் காலபாஹுல்யே தோஷபாஹுல்யம்' இதி தத் ப்ரமாதாதிநிமித்தத்யாகவிஷயம் ॥

யத்து ஜாதூகர்ண்ய ஆஹ—

'அதிகாலம் ச ஜுஹுயாதக்நௌ விப்ராய வா யவம் । நஷ்டேऽக்நௌ விதிவத்தத்ர க்ருத்வாऽऽதானம் புநர்த்விஜ:' இதி, ததௌபாஸநாக்நிவிஷயம் ॥

ரமித்தால், மூன்றுநாள் உபவாஸம். ஒரு மாஸம் அதிக்ரமித்தால், பன்னிரண்டுநாள் உபவாஸம். ஒருவர்ஷம் அதிக்ரமித்தால், ஒரு மாஸம் உபவாஸமும், க்ஷீரபானமும்.

இவையெல்லாம் சோம்பல் முதலிய காரணத்தால் அக்னிஹோத்ரத்தை விட்டதைப்பற்றியது. ஆனால்,

பாரத்வாஜ க்ருஹ்யத்தில்:— "பத்துநாள் வரையில் அக்னிஹோத்ரத்தை விட்டிருந்தால், நூறு ப்ராணாயாமம் ப்ராயஶ்சித்தம். இருபதுநாள் வரையில், உபவாஸம் ப்ராயஶ்சித்தம். அதற்குமேல் அறுபதுநாள் வரையில், மூன்றுநாள் உபவாஸம். அதற்குமேல் ஒரு வர்ஷம்வரையில், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். அதற்குமேல் அதிககாலம் ஆனால், தோஷம் அதிகம்" என்று சொல்லப்பட்டுள்ளதேயெனில், அது கவனமின்மையால் அக்னிகளை விட்டதைப்பற்றியது. ஆனால்,

ஜாதுகர்ண்யர்:-"அதிக்ராந்தமான காலத்தின் ஹோமத்தையும் அக்னியில் செய்யவேண்டும். அல்லது ப்ராம்ஹணனுக்கு யவத்தையாவது தானம் செய்யவேண்டும். அக்னி நஷ்டமானால், மறுபடி விதிப்படி ஆதானம் செய்துகொண்டு தானம் செய்யவேண்டும்." என்று சொல்லியுள்ளாரே யெனில், அது ஔபாஸன அக்னியைப் பற்றியது.

नास्तिक्यप्रायश्चित्तम् ॥

नास्तिक्यप्रायश्चित्ते आह वसिष्ठः—

'नास्तिकः कृच्छ्रं द्वादशरात्रं चरित्वा विरमेन्नास्तिक्यात्' इति ॥ अयं चोपपातकनास्तिक्यविषयः ॥

पातकनास्तिक्ये तु शङ्खः—

'नास्तिको नास्तिकवृत्तिः कृतघ्नः कूटव्यवहारी मिथ्याभिशंसी चेत्येते पञ्च संवत्सरं ब्राह्मणगृहे भैक्षं चरेयुः' इति ॥

नास्तिकस्य त्रैविध्यमुक्तं माधवीये—

'नास्तिकस्त्रिविधः प्रोक्तो धर्मज्ञैस्तत्त्वदर्शिभिः । क्रियादुष्टो मनोदुष्टो वाग्दुष्टस्तथैव च ॥ उपपातकवान् वाग्दुष्टो मनोदुष्टस्तु पातकी । अभ्यासात् क्रियादुष्टो महापातक उच्यते' इति ॥

நாஸ்திகத்தன்மைக்கு ப்ராயஶ்சித்தம்.

வஸிஷ்டர்:— நாஸ்திகன் (தெய்வமில்லை என்பவன்) பன்னிரண்டுநாள் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டித்து, நாஸ்திகத் தன்மையினின்றும் விலகவேண்டும்.

இந்த வசனம் உபபாதகமான நாஸ்திக்யத்தைப் பற்றியது. பாதக நாஸ்திக்யவிஷயத்திலோ வெனில்,

சங்கர்:— நாஸ்திகன், நாஸ்திக்யத்தால் பிழைப்பவன், நன்றி மறந்தவன், வஞ்சனையாய் வ்யாபாரம் செய்பவன், பொய்யாக அபவாதம் சொல்பவன் என்ற இந்த ஐவரும் ஒரு வர்ஷம் வரையில் ப்ராம்ஹணரின் க்ருஹத்தில் பிக்ஷை வாங்கவேண்டும்.

நாஸ்திகன் மூன்றுவிதம் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது,

மாதவீயத்தில்:—தர்மமறிந்தவரும், உண்மையறிந்தவருமாகிய வர்களால் நாஸ்திகன் மூன்று விதமாவான் என்று சொல்லப் பட்டுள்ளது— க்ரியாதுஷ்டன், மனோதுஷ்டன், வாக்துஷ்டன் என்று. வாக்துஷ்டன் உபபாதகமுடையவன், மனோதுஷ்டன் பாதகி, அடிக்கடி நாஸ்திக்யத்தைச் செய்பவன் க்ரியாதுஷ்டன். அவன் மஹாபாதகி என்று சொல்லப்படுகிறான்.

𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑌾𑌰𑍀𑌤𑌃—

‘𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍂𑌷𑍀 𑌸𑍋𑌮𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌯𑍀 𑌵𑍃𑌷𑌲𑍀𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌕𑍌𑌮𑌾𑌰𑌦𑌾𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍀 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌮𑌦𑍍𑌯𑌪𑌶𑍍𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌯𑌾𑌜𑌕𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌘𑍍𑌨𑌃 𑌕𑍂𑌟𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑍀 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌘𑍍𑌨𑍋 𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌶𑌂𑌸𑍀 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌸𑌂𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑍀 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌦𑍍𑌰𑍁𑌕𑍍 𑌶𑌰𑌣𑌾𑌗𑌤𑌘𑌾𑌤𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑌕𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑌪𑍋𑌽𑌭𑍍𑌰𑌾𑌵𑌕𑌾𑌶𑌜𑌲𑌶𑌯𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑍁𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑍁𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌗𑍍𑌰𑍀𑌷𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌹𑍇𑌮𑌨𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌾𑌸𑌂 𑌗𑍋𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌵𑌕𑌮𑌶𑍍𑌨𑍀𑌯𑍁𑌃’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍌 𑌵𑍈𑌷𑌮𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌦𑌾𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑍈𑌷𑌮𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌦𑌾𑌨𑌾𑌦𑌾𑌵𑌾𑌹 𑌯𑌮𑌃—

‘𑌨 𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌮𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌯𑌾𑌚𑍇𑌨𑍍𑌨 𑌚 𑌦𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

மஹாபாதகமாகிய நாஸ்திக்ய விஷயத்தில்,

ஹாரீதர்:— கன்யகையைத் தூஷிப்பவன், ஸோமலதையை விற்பவன், வ்ருஷளீபதி, இளமையான பத்னியைத் தள்ளியவன், ஸுரை, மத்யம் இவைகளைப் பருகியவன், சூத்ரனுக்கு யாகம் செய்விப்பவன், குருவைத் தடுப்பவன், நாஸ்திகன், நாஸ்திகத்தால் பிழைப்பவன், நன்றிமறந்தவன், வஞ்சனையால் வ்யாபாரம் செய்பவன், ப்ராம்ஹணனை மித்ரனைக் கொன்றவன், பொய்யாக அபவாதம் சொல்பவன், பதிதனுடன் சேர்ந்திருப்பவன், மித்ரனுக்கு த்ரோஹம் செய்பவன், சரணமடைந்தவனைக் கொன்றவன், ப்ரதிரூபகவ்ருத்தி என்ற இவர்கள் பஞ்சாக்னிதபஸ், ஆகாசத்தை நோக்கி நிற்பது, ஜலத்தில் படுத்திருப்பது இவைகளை அனுஷ்டிக்கவேண்டும். முறையே க்ரீஷ்மருது, வர்ஷருது, ஹேமந்தருது இக்காலங்களில். ஒரு மாஸம் கோமூத்ரத்தில் பக்வமான யவான்னத்தைப் புஜிக்கவேண்டும்.

ஒரே பங்க்தியில் பேதமாகப் பரிமாறுவதில் ப்ராயச்சித்தம்.

யமன்:— ஒரு பங்க்தியில் உட்கார்ந்து புஜிப்பவர்க்குப் பேதமாகப் பரிமாறக்கூடாது. புஜிப்பவன் கேட்கவும் கூடாது, பரிமாறு

𑌅𑌪𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇𑌯𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌷𑌣𑍇
𑌅𑌪𑍍𑌸𑍁 𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌰𑍀𑌷𑌾𑌦𑌿 𑌕𑌰𑌣𑍇 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌪𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑌣𑍍𑌡𑍇𑌯𑌃—

'𑌅𑌪𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍌 𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 । 𑌅𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌷𑌿𑌤𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌭𑌾𑌷𑌣𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌃—

'𑌨 𑌮𑍍𑌲𑍇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌶𑍁𑌚𑍍𑌯𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕𑍈𑌃 𑌸𑌹 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌷𑍇𑌤 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌷𑍇𑌤' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌅𑌪𑍍𑌸𑍁 𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌰𑍀𑌷𑌕𑌰𑌣𑍇 𑌸𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑍁𑌃—

'𑌅𑌪𑍍𑌸𑍍𑌵𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌵𑌾 𑌮𑍇𑌹𑌤𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌤𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

கிறவன் கொடுக்கவும் கூடாது. அவ்விதம் பேதமாகச் செய்தால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தால் அப்பாபத்தினின்றும் விடுபடுவான்.

பங்க்திக்கு அர்ஹரல்லாதவரின் பங்க்தியில் புஜிப்பது, பதிதன் முதலியவருடன் பேசுவது, ஜலத்தில் மூத்ர மல த்யாகம் செய்வது இவைகளில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

மார்க்கண்டேயர்:—பங்க்திக்கு அர்ஹனல்லாதவனின் பங்க்தியில் எந்த நல்ல ப்ராம்ஹணன் புஜிக்கின்றானோ அவன் ஒருநாள் முழுவதும் உபவாஸமிருந்து பஞ்சகவ்ய ப்ராசனத்தால் சுத்தனுவான்.

பதிதர் முதலானவர்களுடன் பேசும் விஷயத்தில்,

கௌதமர்:— ம்லேச்சன், அசுத்தன், அதார்மிகன் இவர்களுடன் பேசக்கூடாது. பேசினால் புண்யம் செய்தவர்களை மனஸினால் த்யானிக்க வேண்டும். அல்லது ப்ராம்ஹணனுடன் பேச வேண்டும்.

ஜலத்தில் மூத்ர த்யாகம் செய்வதில்,

ஸுமந்து:— ஜலத்திலாவது அக்னியிலாவது மூத்ர த்யாகம் செய்தவனுக்குத் தப்தக்ருச்ரம் ப்ராயஶ்சித்தம்.

ஆதுரவிஷயே து மநு:—

"விநாத்³பி⁴ரப்ஸு வாப்யார்த: ஶாரீரம் ஸந்நிவேஶ்ய ச । ஸசைலோ ப³ஹிராப்லுத்ய கா³மாலப்⁴ய விஶுத்⁴யதி" இதி ॥ விநாத்³பி⁴ரித்யகாமகாரவிஷயம் ॥

காமகாரே து யம:—

"ஆபத்³க³தோ விநா தோயம் ஶாரீரம் யோ நிஷேவதே । ஏகாஹம் க்ஷபணம் க்ருத்வா ஸசைலஸ்நாநமாசரேத்" இதி ॥

யஜ்ஞோபவீதம் விநா மலமூத்ரோத்ஸர்கா³தி³கரணே

அநாசம்ய பாநாதௌ³ ச ப்ராயஶ்சித்தம் ॥

யஜ்ஞோபவீதம் விநா மலமூத்ரோத்ஸர்கா³தி³கரணே ப்ராயஶ்சித்தமுக்தம் ஸ்ம்ருத்யந்தரே—

"விநா யஜ்ஞோபவீதேந யத்³யுச்சிஷ்டோ ப⁴வேத்³த்³விஜ: । ப்ராயஶ்சித்தமஹோராத்ரம் கா³யத்ர்யஷ்டஶதம் து வா ॥ அகாமதஸ்து பிப³தோ மேஹதஶ்சைவ பு⁴ஞ்ஜத: । ப்ராணாயாமத்ரிகம் ஷட்கம் நக்தம் ச த்ரிதயம் க்ரமாத்" இதி ॥

வ்யாதியுள்ளவன் விஷயத்தில்,

மனு:—ஜலமில்லாமல் மூத்ரத்யாகம் செய்தாலும், வ்யாதியுள்ளவன் ஜலத்தில் மூத்ரத்யாகம் செய்தாலும் வஸ்த்ரத்துடன் கிராமத்திற்கு வெளியில் சென்று நதி முதலியதில் மூழ்கி, பசுவை ஸ்பர்சம் செய்தால் சுத்தனாவான். இது அறியாமற் செய்த விஷயத்தில்.

புத்திபூர்வமாய்ச்செய்த விஷயத்தில்,

யமன்:— ஆபத்திலிருப்பவன் ஜலம் கிடைக்காததால் மூத்ரத்யாகம் செய்தால், ஒரு நாள் உபவாஸமிருந்து, ஸசேலஸ்நானம் செய்யவேண்டும்.

யஜ்ஞோபவீதமில்லாமல் மல மூத்ர விஸர்க்கம் செய்தாலும், ஆசமனம் செய்யாமல் ஜலபானம் செய்வது முதலியதிலும் ப்ராயஶ்சித்தம்.

ஓர் ஸ்ம்ருதியில்:— யஜ்ஞோபவீதமில்லாமல் ப்ராம்ஹணன் மல மூத்ர த்யாகம் செய்தால், ஒருநாள் உபவாஸம், அல்லது நூற்றெட்டுமுறை காயத்ரீ ஜபம் ப்ராயஶ்சித்தம். அறியாமல் ஜலத்தைக் குடிப்பவனுக்கும் மலமூத்ரவிஸர்க்கம் செய்பவனுக்கும், போஜனம் செய்பவனுக்கும் முறையே மூன்று ப்ராணாயாமங்களும், ஆறு ப்ராணாயாமங்களும், ராத்ரிஉபவாஸமும் ப்ராயஶ்சித்தம்.

𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌤𑌃—

'𑌅𑌨𑌾𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌅𑌪𑌿 𑌵𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇𑌦𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 ।
𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌜𑌪𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌪𑌲𑌾𑌶𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌶𑌯𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌰𑌣𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑌗𑌮𑌨𑍇
𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌣𑍇 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌦𑌾𑌨𑍇 𑌫𑌲𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌨𑍇
𑌦𑌾𑌸𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌵𑌿𑌷𑌯𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌶𑌙𑍍𑌖𑌃—

'𑌅𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌯𑌨𑌂 𑌯𑌾𑌨𑌮𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑍇 𑌤𑌥𑌾 । 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 𑌪𑌲𑌾𑌶𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑍍𑌰𑌤𑍀 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍌 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌗𑍍𑌨𑍀 𑌵𑌾 𑌦𑌮𑍍𑌪𑌤𑍀 𑌗𑍋𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍌 𑌤𑌥𑌾 । 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌯𑌦𑌾 𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑌨𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌹𑍋𑌮𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌦𑍋𑌹𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇 𑌦𑌾𑌰𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 । 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌯𑌦𑌾 𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌰𑌣𑍇 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 । 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌫𑌲𑌪𑍍𑌰𑌦𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

ஸம்வர்த்தர்:—எவன் ஆசமனம் செய்யாமல் ஜலபானம் செய்கிறானோ, அல்லது போஜனம் செய்கிறானோ, அவன் காயத்ரியை ஆயிரத்தெட்டுமுறை ஜபித்தால் சுத்தனாவான்.

புரசு மரத்தின் பலகையில் படுப்பது முதலியதில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

சங்கர்:-ப்ராம்ஹணன் பலாசமரத்தினால் செய்யப்பட்ட கட்டில், வண்டி, ஆஸனம், பாதுகை இவைகளில் ஏறினால், மூன்று நாள் உபவாஸமிருக்கவேண்டும். இரண்டு ப்ராம்ஹணர்கள், ப்ராம்ஹணன்-அக்னி இவர்கள் நடுவிலும், தம்பதிகள் நடுவிலும், பசு, ப்ராம்ஹணன் இவ்விருவர்கள் நடுவிலும் சென்றால், ஸாந்தபனக்ருச்ரத்தையனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஹோம காலத்திலும், பசு கறக்கும் பொழுதும், வேதாத்யயன காலத்திலும், விவாஹ காலத்திலும் நடுவில் சென்றால், ப்ராம்ஹணன் சாந்த்ராயணத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும். க்ஷத்ரியன், யுத்தத்தில் ப்ராணனைக் காப்பாற்றுவதற்காக முதுகைக் காண்பித்தால், ஒரு வர்ஷம் முழுவதும் நியமத்

𑌸 𑌏𑌵—

'𑌦𑍁𑌃𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌾𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌦𑍌 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌿𑌰𑍍 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌨𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌨𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇 𑌯𑌮 𑌆𑌹—

'𑌕𑍇𑌤𑌨𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌯𑍋𑌽𑌤𑌿𑌪𑌾𑌤𑌯𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌯𑍋𑌨𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥ 𑌏𑌤𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌪𑌮𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌵𑍍𑌰𑌤𑌃 । 𑌯𑌤𑌿𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌵𑌪𑌾𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑌨𑍇 𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌦𑍌 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑌨𑍇 𑌹𑌾𑌰𑍀𑌤𑌃—

'𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑌨𑍇 𑌽𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌪𑌵𑌸𑍇𑌤𑍍 । 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯

துடன் இருக்கவேண்டும். பழத்தைக் கொடுக்கும் மரத்தை வெட்டினலும் அப்படியே.

ஸங்கரே:—துஸ்வப்னம், அபசகுனம் முதலியதைப் பார்த்தால், பொன், நெய் இவைகளைத் தானம் செய்யவேண்டும்.

ச்ராத்தத்தில் வரிக்கப்பட்டவன் காலத்தை அதிக்ரமித்தால் ப்ராயஸ்சித்தம்.

யமன்:—எந்த ப்ராம்ஹணன் ச்ராத்தத்தில் நிமந்த்ரணத்தை ஒப்புக்கொண்டு, காலதாமதம் செய்கிருனே அவன் ப்ராம்ஹஹத்யா தோஷத்தை யடைவான். சூத்ர ஜாதியிலும் பிறப்பான். இந்தப் பாபம் நேர்ந்தால் ப்ராம்ஹணன் நியமத்துடன் யதி சாந்த்ராயணத்தைச் செய்து பிறகு சாந்த்ராயணத்தையும் அனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

க்ஷத்ரியர் முதலியவரை அபிவாதனம் செய்தால் ப்ராயஸ்சித்தம்.

ஹாரீதர்:—க்ஷத்ரியனுக்கு அபிவாதனம் செய்தால், ஒரு நாள் முழுவதும் உபவாஸமிருக்கவேண்டும். வைச்யனுக்குச் செய்தால்,

𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 । 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑌨𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌵𑌾𑌸𑌃 । 𑌤𑌥𑌾 𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾𑌰𑍂𑌢𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑍋𑌪𑌾𑌨𑌦𑌾𑌰𑍋𑌪𑌿𑌤𑌪𑌾𑌦𑍋𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌧𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌥𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌕𑍃𑌜𑍍𑌜𑌪𑌦𑍇𑌵𑌪𑍂𑌜𑌾𑌦𑌿𑌰𑌤𑌾𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑌨𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌵𑌾𑌸𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌵𑌾𑌸𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌦𑍌 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌃—

'𑌅𑌥 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯𑌵𑍇𑌦𑌮𑍁𑌪𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌜𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑍂𑌰𑌣𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑌰𑌣𑍇 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍋 𑌧𑌾𑌰𑌣𑍇 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌭𑍇𑌦𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇—

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾

இரண்டு நாள் உபவாஸம். சூத்ரனுக்குச் செய்தால், மூன்று நாள் உபவாஸம். அவ்விதம் படுக்கையிலிருப்பவன், பாதுகை, பாதரக்ஷை இவைகளில் காலை வைத்துக்கொண்டிருப்பவன், உச்சிஷ்டன் (அசுத்தன்), இருளில் இருப்பவன், ச்ராத்தம் செய்பவன், ஜபம் செய்பவன், தேவ பூஜை முதலியதைச் செய்பவன் இவர்களுக்கு அபிவாதனம் செய்தால், மூன்று நாள் உபவாஸம் ப்ராயச்சித்தம். மற்றொரிடத்தில் ச்ராத்தத்திற்கு வரிக்கப்பட்டவன் அதைவிட்டு மற்றொரிடத்தில் புஜித்தாலும் மூன்று நாள் உபவாஸம் ப்ராயச்சித்தம்.

சூத்ரன் வேதவாக்யத்தைக் கேட்பது முதலியதில் ப்ராயச்சித்தம்.

கௌதமர்:—சூத்ரன் வேதத்தைக் கேட்டால், அவன து காதைக் காய்ச்சிய ஈயம், அரக்கு இவைகளால் நிரப்புவது ப்ராயச்சித்தம். அவன் வேதவாக்யத்தை உச்சரித்தால், நாக்கைத் துண்டிப்பதும், வேத வாக்யத்தை மனதில் தரித்தால், சரீரத்தைப் பேதிப்பதும் ப்ராயச்சித்தம்.

ப்ரதிக்ரஹத்தைப் பற்றிய விசாரம்.

இனி ப்ரதிக்ரஹம் சொல்லப்படுகிறது. அது விஷயத்தில் ஜீவனத்திற்காக ஸாதுப்ரதிக்ரஹம் செய்தால் ப்ராயச்சித்தம்

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌃 — '𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑌧𑌰𑍍𑌮(𑌰𑍍𑌮)𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 । 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌿𑌨𑍋 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ॥ 𑌅𑌨𑌾𑌪𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌤𑌶𑍍𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 । 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌨 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌹𑍀𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍇𑌃 ॥ 𑌅𑌸𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌸 𑌚 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌧𑌃 '𑌅𑌸𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌶𑌤𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 । 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌤𑍋 𑌜𑌾𑌤𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌤𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌧𑌾' 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥ 𑌕𑌾𑌲𑌃 = 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌾𑌦𑌿𑌃 । 𑌦𑍇𑌶𑌃 = 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌃 । 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 = 𑌮𑍇𑌷𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌜𑌿𑌨𑌤𑍁𑌲𑍋𑌭𑌯𑌤𑍋𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍 । 𑌜𑌾𑌤𑌿𑌃 = 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌃 । 𑌕𑌰𑍍𑌮 = 𑌪𑌤𑌨𑍀𑌯𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 ॥

𑌮𑌨𑍁𑌃 —

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌵𑌰𑍋 𑌵𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌂 𑌤𑍇𑌜𑍋 𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥

வேண்டுவதில்லை. "க்ருஹஸ்த தர்மம் ஸித்திப்பதற்காக அறிந்த மனிதனிடமிருந்து வாங்கலாம். தனக்கு ஜீவனத்தை வேண்டியவன் நல்லவனிடமிருந்து ப்ரதிக்ரஹிக்கலாம். ஆபத்தில்லாத காலத்திலும், தர்மத்துடன் யாஜ்யனிடத்தினின்றும் (யாகம் செய்விக்கப்பட்டவன்), சிஷ்யனிடமிருந்தும் ப்ரதிக்ரஹத்தைப் பெற்றால் ப்ராம்ஹணன் தர்மத்தினின்றும் நழுவுவதில்லை," என்பது முதலிய ஸ்ம்ருதியிருப்பதால். அஸாதுக்களிடமிருந்து ப்ரதிக்ரஹம் செய்தால் ப்ராயஶ்சித்தம் செய்துகொள்ளவேண்டும். அது ஐந்து விதமாகும். "அஸாது (துஷ்ட) ப்ரதிக்ரஹம் என்பது காலம், தேசம், ஸ்வரூபம், ஜாதி, கர்மா என்று இந்த ஐந்தாலும் துஷ்டமாகி ஐந்துவிதமெனப்படும்," என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால். காலம் = க்ரஹணம் முதலியது. தேசம் = குருக்ஷேத்ரம் முதலியது. ஸ்வரூபம் = பெண் ஆடு, மான்தோல், துலாபாரம், இருபுறம் முகம் உள்ள பசு ஆடு முதலியது (ஈன்றும் காலத்தில் கன்றின் தலை மாத்ரம் வெளியில் தெரியும் ஸமயம்). கர்மம் = பாதித்யத்தைக் கொடுக்கும் பிழைப்பு.

மனு:— "ப்ராம்ஹணன் வ்ராத்யனிடமிருந்து ப்ரதிக்ரஹம் செய்வது நிஷித்தமாகிறது. ப்ராம்ஹணர்கள் ப்ரதிக்ரஹித்தால் அவரது ப்ரம்ஹதேஜஸ் நசிக்கின்றது. ப்ரதிக்ரஹம் பெற்றவனின்

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌾𑌤𑌾𑌰𑌮𑌧𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 । 𑌦𑌾𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌹𑌿 𑌯𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌿𑌣𑌮𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌭𑍀𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌪𑌿𑌨𑌾 । 𑌯𑌦𑍍𑌗𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑍇𑌨𑌾𑌰𑍍𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌧𑌨𑌮𑍍 ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌜𑌪𑍇𑌨 𑌤𑌪𑌸𑍈𑌵 𑌚' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌉𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣 = 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇𑌨, 𑌜𑌪𑍇𑌨 = 𑌵𑍇𑌦𑌪𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌜𑌪𑍇𑌨, 𑌤𑌪𑌸𑌾 = 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌚 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌮𑌨𑍁𑌃—

'𑌕𑍃𑌷𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌕𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌵𑌾𑌣𑌿𑌜𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 । 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 𑌤𑍁𑌰𑍀𑌯𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃—

'𑌵𑌾𑌣𑌿𑌜𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌷𑍍𑌟𑌮𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌮𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍇𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌪𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥

புண்யம் எதுவோ அது கொடுப்பவனை யடைகின்றது. கொடுப்பவனின் பாபம் எதுவோ அது ப்ரதிக்ரஹம் பெற்றவனை அடைகின்றது. ஆகையால், பயந்தவன் பச்சாத்தாபமடைந்து ப்ராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளவேண்டும். ப்ராம்ஹணர்கள் நிஷித்தமான கர்மத்தால் எந்தத் தனத்தை ஸம்பாதிக்கின்றனரோ அந்தத் தனத்தைத் தானம் செய்வதாலும், ஜபத்தாலும், தபஸாலும் சுத்தராகின்றனர்.” உத்ஸர்க்கம்=த்யாகம் (தானம்). ஜபம்=வேதபாராயணம், காயத்ரீ முதலியதின் ஜபம். தபஸ்=க்ருச்ரம், சாந்த்ராயணம் முதலியது. இவைகளால் சுத்தராகின்றனர் என்பது பொருள்.

வ்ருத்தமனு:— க்ருஷி (உழவு) செய்தால் இருபதில் ஒரு பாகத்தையும், வ்யாபாரம் செய்தால் ஆறில் ஒரு பாகத்தையும், ப்ரதிக்ரஹம் செய்தால் நான்கில் ஒரு பாகத்தையும் தானம் செய்தால் பாபத்தினின்றும் விடுபடுவான்.

வ்யாஸர்:— வ்யாபாரம் செய்தால் எட்டில் ஒரு பாகத்தையும், க்ருஷி செய்தால் இருபதில் ஒரு பாகத்தையும், ப்ரதிக்ரஹம் செய்தால் நான்கில் ஒரு பாகத்தையும் தானம் செய்தால் பாபங்

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌮𑌤𑍇 —

'𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇𑌷𑍁 𑌦𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌹𑍇𑌮𑌾𑌦𑍍𑌰𑍌 —

'𑌯𑍋 𑌵𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌃 । 𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑌮𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌯𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌨 𑌹𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌤𑍍 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌾𑌂𑌶𑌮𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑍈𑌰𑍇𑌵𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌾 — 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑍋𑌷𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 । '𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍋𑌹𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌤𑍁 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌮𑌥𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥ 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣 𑌏𑌵 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 । '𑌪𑍍𑌰𑌹𑍀𑌣𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯' 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌪𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂

களால் விடுபடுவான். அப்படித் தானம் செய்யாவிடில் ஜபங்களாலும், தீர்த்த ஸ்நானத்தாலும் ப்ராயச்சித்தம் என்பது இல்லை.

சதுர்விம்சதிமதத்தில்:— நிஷேதிக்கப்பட்ட தானங்கள் விஷயத்தில் ஆறில் ஒரு பாகத்தைத் தானம் செய்யவேண்டும்.

ஹேமாத்ரியில்:— ஜீவனமில்லாததால் ப்ராம்ஹணன் ப்ரதிக்ரஹம் பெற்றால், ஸம்பாதித்த பணத்திலிருந்து பத்தில் ஒரு பாகத்தைத் தானம் செய்யவேண்டும். இவ்விதம் செய்தால் அவன் குறைவை அடைவதில்லை. அல்லது பதினாறில் ஒரு பாகத்தையாவது அல்லது ஐந்தில் ஒரு பாகத்தையாவது தானம் செய்யவேண்டும்.

இவ்விஷயத்தில் சிஷ்டர்கள் இவ்விதம் வ்யவஸ்தையைக் காண்பித்துள்ளனர். ஐந்து விதமான தோஷங்களுடன் கூடிய ப்ரதிக்ரஹத்தில் அங்கங்களுடன் கூடியதாய் த்ரவ்யத்தைத் தானம் செய்யவேண்டும். "அறியாமையாலோ, மோஹத்தாலோ துஷ்ட ப்ரதிக்ரஹத்தைப் பெற்றால், அந்த த்ரவ்யம் முழுவதையும் கொடுத்து விட்டு, பிறகு சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும்" என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால். அவன் தானம் செய்த த்ரவ்யத்தையும் ப்ராம்ஹணனே வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும். "விடப்பட்டது ப்ராம்ஹணனுடையது" என்று ஸ்ம்ருதியிருப்ப

ஶுத்தி: கார்யா । தோஷத்ரயயுக்தஸ்ய சதுர்தோஷதுஷ்டஸ்ய வா ப்ரதிக்ரஹஸ்ய சதுர்தாம்ஶத்யாக: கார்ய: । ப்ரதிக்ரஹீது: தனிகஸ்யார்தத்யாக: । 'துஷ்டப்ரதிக்ரஹே த்ரவ்யம் த்யக்த்வா பாபாத் ப்ரமுச்யதே' இதி ஸ்மரணாத் । தோஷத்வயயுக்தஸ்ய பஞ்சமாம்ஶத்யாக: । ஏகதோஷதுஷ்டஸ்ய ஷஷ்டாம்ஶத்யாக: । ப்ரதிக்ரஹீதுர்தாரித்ர்யே தஶாம்ஶத்யாக: ஷோடஶாம்ஶத்யாகோ வா கார்ய: । ஸர்வதா த்ரவ்யத்யாகானந்தரம் ஜபாதிரூபம் ப்ராயஶ்சித்தம் ச கர்தவ்யம் । க்ருஷ்ணாஜினகாலபுருஷதிலதேனூபயதோமுகீமஹிஷ்யஜாதீனாம் நிஷித்தப்ரதான த்ரவ்யாணாம் ப்ரதானத்ரவ்யம் தக்ஷிணாத்ரவ்யசதுர்தபாகம் ச த்யக்த்வா ப்ராயஶ்சித்தம் கர்தவ்யம் । அன்யே து 'ப்ரதான த்ரவ்யம் பரித்யஜ்ய தக்ஷிணாத்ரவ்யம் ஸ்வீக்ருத்ய ப்ராயஶ்சித்தம் கர்தவ்யம்' இதி ॥

தால். இவ்விதம் செய்துவிட்டு ஜபம், தபஸ் இவைகளால் சுத்தியைச் செய்துகொள்ள வேண்டும். தரித்ரன், மூன்று தோஷங்களோ அல்லது நான்கு தோஷங்களோ உள்ள ப்ரதிக்ரஹத்தைப் பெற்றால் அவன் நான்கில் ஒரு பாகத்தை த்யாகம் செய்ய வேண்டும். ப்ரதிக்ரஹம் பெற்றவன் தனிகனுகில் பாதியை த்யாகம் செய்யவேண்டும். "துஷ்ட ப்ரதிக்ரஹம் பெற்றால் பாதி த்ரவ்யத்தை த்யாகம் செய்தால் பாபத்தினின்றும் விடுபடுவான்" என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால். இரண்டு தோஷங்களுள்ள ப்ரதிக்ரஹத்தில், ஐந்தில் ஒரு பாகத்தை த்யாகம் செய்யவேண்டும். ஒரு தோஷமுள்ள ப்ரதிக்ரஹத்தில், ஆறில் ஒரு பாகத்தை த்யாகம் செய்யவேண்டும். ப்ரதிக்ரஹம் பெற்றவன் தரித்ரனுகில், இரண்டு விஷயத்திலும் பத்தில் ஒரு பாகத்தையாவது பதினறில் ஒரு பாகத்தையாவது த்யாகம் செய்யவேண்டும். எல்லா ப்ரகாரத்திலும் த்ரவ்யத்தை த்யாகம் செய்த பிறகு ஜபம் முதலிய ப்ராயச்சித்தத்தையும் செய்யவேண்டும். மான்தோல், கால புருஷன், எள்ளினுல் செய்யப்பட்ட பசு, இருமுகமுள்ள எருமை, ஆடு இவைகளின் தானம் முதலிய தானங்களின் விஷயத்தில் நிஷித்தமான ப்ரதான த்ரவ்யங்களை த்யாகம் செய்வதுடன் தக்ஷிணையான த்ரவ்யத்தின் நான்கில் ஒரு பாகத்தையும் கொடுத்துவிட்டு ப்ராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளவேண்டும். மற்றவரோவெனில்,

ஸ்வல்பத்ரவ்யஸ்ய ரத்நவஸ்த்ரபஶ்வாதேஶ்ச ப்ரதிக்ரஹே ப்ராயஶ்சித்தம் ॥

ஸ்வல்பத்ரவ்யாணாம் ப்ரதிக்ரஹே ப்ராயஶ்சித்தமுக்தம் ஷட்த்ரிம்ஶந்மதே—

'பிக்ஷாமாத்ரே க்ருஹீதே து புண்யம் மந்த்ரம் ஸமுச்சரேதி'தி ॥

ஹாரீத:—

'ரத்நவஸ்த்ர பஶ்வாதீநாம் ப்ரதிக்ரஹே ஸாவித்ர்யஷ்டஸஹஸ்ரம் ஜபேத்' இதி ॥

யாஜ்ஞவல்க்ய:—

'கோஷ்டே வஸந் ப்ரஹ்மசாரீ மாஸமேகம் பயோவ்ரத: ।
காயத்ரீஜப்யநிரதஶ்ஶுத்யதேऽஸத்ப்ரதிக்ரஹாத்' இதி ॥

தத்ர ஜபஸங்க்யா மநுநா தர்ஶிதா—

'ஜபித்வா த்ரீணி ஸாவித்ர்யா ஸஹஸ்ராணி ஸமாஹித: ।
மாஸம் கோஷ்டே பய: பீத்வா முச்யதேऽஸத்ப்ரதிக்ரஹாதி'தி ॥

"ப்ரதான த்ரவ்யத்தை விட்டுவிட்டு, தக்ஷிணை முதலிய அங்க த்ரவ்யத்தை தானே எடுத்துக்கொண்டு, ப்ராயஸ்சித்தத்தைச் செய்துகொள்ளவேண்டும்" என்கின்றனர்.

ஸ்வல்பமான த்ரவ்யத்தையும், ரத்னம், வஸ்த்ரம், பசு இவை முதலியதை ப்ரதிக்ரஹித்தால் ப்ராயஶ்சித்தம்.

ஷட்த்ரிம்சந்மதத்தில்:—பிக்ஷையைமட்டில் க்ரஹித்தால் புண்யமான மந்த்ரத்தை ஜபிக்கவேண்டும்.

ஹாரீதர்:—ரத்னம், வஸ்த்ரம், பசு முதலியவைகளை ப்ரதிக்ரஹித்தால் ஆயிரத்தெட்டு முறை காயத்ரியை ஜபிக்கவேண்டும்.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— துஷ்ட ப்ரதிக்ரஹம் பெற்றவன், பசுக்கொட்டிலில் வஸிப்பவனாய், ப்ரம்ஹசர்ய வ்ரதமுடையவனாய், பாலைமட்டில் பருகுகிறவனாய், காயத்ரீ ஜபத்தைச் செய்பவனாய், ஒரு மாஸம் முழுவதும் இருந்தால் சுத்தனாகிறான்.

இவ்விஷயத்தில் ஜபத்தின் கணக்கு **மனுவினால்** சொல்லப்பட்டுள்ளது:—துஷ்ட ப்ரதிக்ரஹம் செய்தவன், பசுக்கொட்டிலில் ஒரு மாஸம் முழுவதும் க்ஷீரத்தை மட்டில் பருகுபவனாய், நியமமுடையவனாய், மூவாயிரம் முறை காயத்ரியை ஜபித்தால் அந்தப் பாபத்தினின்றும் விடுபடுவான்.

𑌸 𑌤𑌦𑍍𑌦𑌾𑌤𑍃𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌯𑍋𑌰𑍁𑌭𑌯𑍋𑌰𑍍𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌤𑍁 𑌷𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌨𑍍𑌮𑌤𑍇 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 —

'𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌮𑍃𑌗𑌾𑌰𑍇𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌯𑌾 । 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌘𑍋𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌃 । 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌜𑌪𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇𑌦𑍍𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌹𑌾𑌰𑍀𑌤𑌵𑌚𑌨𑌮𑍍 —

'𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌸𑌮𑌪𑍍𑌸𑍁 𑌸𑌦𑌾 𑌵𑌸𑍇𑌤𑍍 । 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌪𑌯𑍋𑌭𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌸𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 𑌤𑌪𑍋𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌮𑍈𑌰𑍍𑌭𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌵𑍍𑌰𑌤𑌃' 𑌇𑌤𑌿, 𑌤𑌤𑍍 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑍋𑌷𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌧𑌵𑍀𑌯𑍇 ॥

𑌤𑍁𑌲𑌾𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌤𑍁𑌲𑌾𑌦𑌿𑌷𑍋𑌡𑌶𑌮𑌹𑌾𑌦𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿𑌸𑍍𑌵𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌹𑍇𑌮𑌾𑌦𑍍𑌰𑍌 । 𑌤𑌦𑌿𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

இது, தானம் கொடுத்தவன், கொடுக்கப்பட்ட த்ரவ்யம் என்ற இரண்டும் துஷ்டமாகிய விஷயத்தில் என்றறியவும். இவைகளுள் ஒன்று துஷ்டமாகில், **ஷட்த்ரிம்சந்மதத்தில்** சொல்லப்பட்டுள்ளது:- சாந்த்ராயணம், ம்ருகாரேஷ்டி, மித்ரவிந்தா, பவித்ரேஷ்டி இவைகளுள் ஒன்றினுல் துஷ்டப்ரதிக்ரஹ பாபங்கள் விலகுகின்றன. காயத்ரியை லக்ஷம்முறை ஜபிப்பதாலேயே துஷ்ட ப்ரதிக்ரஹத்தினின்றும் சுத்தராவார்கள்.

ஆனுல், வ்ருத்த ஹாரீதர்:— "அரசனிடமிருந்து ப்ரதிக்ரஹம் செய்தால், ஒரு மாஸம் முழுவதும் ஜலத்தில் வஸிக்கவேண்டும். ஆறுவது காலத்தில் பாலைப் பருகுகிறவனுயிருக்கவேண்டும். ஒரு மாஸமான பிறகு பாபத்தினின்றும் விடுபடுவான். எப்பொழுதும் நியமமுடையவனுயிருக்கவேண்டும். பிறகு ப்ராம்ஹண போஜனம் த்ருப்தியாகச் செய்வித்தால் சுத்தனுவான்," என்று சொல்லியுள்ளாரே எனில், அது ஐந்து தோஷங்களுள்ள ப்ரதிக்ரஹத்தைப்பற்றியது, என்று மாதவீயத்தில் உள்ளது.

துலா புருஷன் முதலியதை ப்ரதிக்ரஹித்தால் ப்ராயச்சித்தம்.

துலா முதலிய பதினறு மஹாதானங்களை ப்ரதிக்ரஹித்தால், தனியான ப்ராயச்சித்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளது, **ஹேமாத்ரியில்.** அதை இப்பொழுது விவரிப்போம்.

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑍀—

‘𑌤𑍁𑌲𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑍀𑌤 𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌤𑍁𑌰𑌃 । 𑌸𑍋𑌽𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌲𑍇 𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌃 ॥ 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌜𑌪𑌾𑌦𑍃𑌤𑍇’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌦𑍇𑌵𑌲𑌃—

‘𑌋𑌣𑌾𑌪𑌕𑌰𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑌥𑌾 𑌯𑌾𑌗𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 । 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌰𑌤𑍍𑌨𑌰𑌜𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁𑌲𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 । 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰 𑌋𑌣𑌯𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾 ॥ 𑌰𑍌𑌰𑌵𑍇 𑌨𑌰𑌕𑍇 𑌘𑍋𑌰𑍇 𑌋𑌤𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹 𑌮𑌜𑍍𑌜𑌤𑌿’ 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌋𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 = 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾, 𑌸𑌦𑌸𑍍𑌯𑌃, 𑌹𑍋𑌤𑌾𑌰𑍋 𑌜𑌾𑌪𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚 ॥

𑌦𑍇𑌵𑍀𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇—

‘𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌧𑌨𑌾𑌤𑍁𑌰𑌃 । 𑌅𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌋𑌤𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌃’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

அதில், **தேவஸ்வாமீ:—** விஷயத்தில் பற்றுள்ள ப்ராம்ஹணன் துலா ப்ரதிக்ரஹம் செய்தால், அவன் ஜலமில்லாத காட்டு ப்ரதேசத்தில் ப்ராம்ஹராக்ஷஸனாய் ஆவான். அவனுக்கு, காயத்ரியை ஒன்பது லக்ஷம் முறை ஜபிக்காதவரை ப்ராயஶ்சித்தம் இல்லவே இல்லை.

தேவலர்:— கடன் தீர்ப்பதற்காகவாவது, யாகத்திற்காகவாவது ப்ராம்ஹணன் ப்ரதிக்ரஹம் செய்தால், அதில் பாதியை த்யாகம் செய்யவேண்டும். துலைகள்— தங்கம், ரத்னம், வெள்ளி இவைகளால் மூன்று விதமுள்ளவைகளாகும். ப்ராம்ஹணன், கடன் தீர்ப்பது, யாகம் செய்வது முதலிய காரணங்களில்லாமல் அவைகளை ப்ரதிக்ரஹித்தால், கோரமான ரௌரவ நரகத்தில் ருத்விக்குகளுடன் முழுகுவான். ருத்விக்குகள் = ப்ராம்ஹா, ஸதஸ்யன், ஹோதாக்கள், ஜபிப்பவர்கள்.

தேவீ புராணத்தில்:— எவன் பணத்தில் ஆசையுடையவனாய் தனக்கு (கொடுப்பவனுக்கு) ஸமமான எடையுள்ள தங்கத்தை ப்ரதிக்ரஹிக்கிறானோ, அவன் அப்பாபத்திற்கு ப்ராயஶ்சித்தம் செய்துகொள்ளாவிடில் ருத்விக்குகளுடன் ராக்ஷஸனாவான்.

𑌗𑌾𑌰𑍁𑌡𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇—

‘𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍈𑌲𑍇 𑌹𑍇𑌮𑌕𑍂𑌟𑍇 𑌵𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌥𑌵𑌾 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌮𑌾𑌦𑌨𑍇 । 𑌅𑌹𑍋𑌬𑌿𑌲𑍇 𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌾𑌦𑍍𑌰𑍌 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥ 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋𑌪𑌰𑌾𑌗𑌕𑌾𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌕𑌾𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌸𑍁 । 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌤𑍁𑌲𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌯𑍋 𑌲𑍋𑌭𑌮𑍋𑌹𑌤𑌃 ॥ 𑌸𑍋𑌽𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌲𑍇 𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌹𑍀𑌨𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 । 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌬𑍍𑌦𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌨𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌜𑌪𑌾𑌦𑍃𑌤𑍇’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇—

‘𑌸𑍇𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌉𑌪𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌪𑌰𑍍𑌵𑌸𑍁 । 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌜𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌤𑌿 𑌤𑍁𑌲𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥ 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌬𑍍𑌦𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌹𑍀𑌨𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 । 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌜𑌪𑌾𑌦𑌿𑌹 ॥ 𑌯𑌦𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑌾 𑌪𑌾𑌤𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 । 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌫𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥ 𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀𑌪𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸 𑌚 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

காருட புராணத்தில்:— ஸ்ரீசைலம், ஹேமகூடம், கந்தமாதனம் இப்பர்வதங்களிலும், அஹோபிலம், வேங்கடாத்ரி, காசி முதலிய இடங்களிலும், ஸூர்ய க்ரஹணம் முதலிய காலங்களிலும், மற்ற புண்ய காலங்களிலும், பர்வங்களிலும், எந்த ப்ராம்ஹணன் விஷயங்களில் ஆசையுடையவனாய் அரசனிடமிருந்து துலா தானத்தை ப்ரதிக்ரஹிக்கின்றானோ, அவன் காட்டில், ஜலமில்லாத ப்ரதேசத்தில் கண்ணில்லாதவனாயும், தங்குமிடமில்லாதவனாயும் ஆயிரம் வர்ஷம் வரையில் ராக்ஷஸனாய்ப் பிறப்பான்; காயத்ரியை ஒன்பது லக்ஷம் முறை ஜபிக்காவிடில்.

ப்ரம்ஹாண்டத்தில்:— ராமஸேது முதலிய புண்ய தீர்த்தங்களில் க்ரஹணம் முதலிய பர்வங்களில் ப்ராம்ஹணன் அரசனிடமிருந்து துலா ப்ரதிக்ரஹம் செய்தால், ஆயிரம் வர்ஷம் வரையில் கண்ணில்லாதவனாயும், தங்குமிடமில்லாதவனாயுமுள்ள ராக்ஷஸனாக ஆவான். அவனுக்குக் காயத்ரியை ஒன்பது லக்ஷம் முறை ஜபிப்பதால் ப்ராயஸ்சித்தம். அவன் எப்பொழுது ப்ரதிக்ரஹம் செய்தானோ அப்பொழுதே பதிதனாகிறான். அவன் செய்யும் ஸந்த்யோபாஸனம் முதலிய நித்ய கர்மங்கள் பயனற்றவை. ஸம்சயமில்லை.

𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌦𑍇𑌽𑌪𑌿—

'𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌤𑍁𑌲𑌾𑌭𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌜𑌪𑍇𑌦𑍍𑌬𑍁𑌧𑌃 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑍍 ॥ 𑌤𑌦-
𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌸𑌦𑌸𑌸𑍍𑌪𑌤𑍇𑌃 । 𑌹𑍋-
𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌪𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌠𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ॥ 𑌜𑌾𑌪𑌕𑌾-
𑌨𑌾𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌯𑍋𑌰𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌯𑍋𑌃 =
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑌦𑌸𑍍𑌯𑌯𑍋𑌰𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑌣𑍍𑌡𑍇𑌯𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌤𑍁—

'𑌤𑍁𑌲𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌚𑌤𑍁-
𑌰𑍍𑌭𑌾𑌗𑌾𑌂𑌶𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌷𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌾-
𑌂𑌶𑌂 𑌧𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌧𑌾 𑌭𑌾𑌗𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌅𑌨𑍁𑌵𑌾𑌦𑍇 𑌭𑌾𑌗-
𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯𑌕𑍇 ॥ 𑌭𑌾𑌗𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌷𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃
𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌷𑍍𑌟𑌧𑌾 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 । 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌜𑌸𑍍𑌯

அவனை ஸாவித்ரீ பதிதன் என்றறியவும். அவன் புனருபநயனத்திற்கு அர்ஹனாகிறான்.

ஸ்காந்தத்திலும்:— அறிந்தவன் துலா ப்ரதிக்ரஹம் செய்தால் உடனே ஒன்பது லக்ஷம் முறை காயத்ரியை ஜபம் செய்யவேண்டும். நான்கில் ஒரு பாகம் செலவு செய்யவேண்டும். ஸர்வதக்ஷிணமான யாகத்தையாவது செய்யவேண்டும். சொல்லிய ப்ராயஶ்சித்தத்தில் பாதி ப்ரம்ஹாவுக்கும், ஸதஸ்யனுக்கும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஹோதாக்கள், த்வாரபாலர்கள், பாடகர்கள், ஜபிப்பவர்கள் இவர்களுக்கு அவ்விருவருக்கும் சொல்லிய ப்ராயஶ்சித்தத்தில் பாதி ப்ராயஶ்சித்தம், என்று வித்வான்களால் சொல்லப்பட்டுள்ளது. "அவ்விருவருடைய" என்பதற்கு ப்ரம்ஹா, ஸதஸ்யர் என்பவர்களின் ப்ராயஶ்சித்தத்தின் பாதி எல்லோருக்கும் ப்ராயஶ்சித்தம், என்பது பொருள்.

மார்க்கண்டேயபுராணத்திலானால்:— துலாப்ரதிக்ரஹம் செய்தவன் இந்த ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் செய்யவேண்டும். நான்கில் ஒரு பங்கு தனத்தை விதித்து, பரிஷத்தை வரித்து விதி பூர்வமாகச் செய்யவேண்டும். ப்ரதிக்ரஹித்த தனத்தின் நான்கில் ஒரு பாகத்தை முழுவதும் நான்குபாகமாகச் செய்யவேண்டும். அனுவாதகனுக்கு ஒரு பாகத்தையும், விதாயகனுக்கு ஒரு

𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌹𑍋𑌮𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚 ॥ 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍁𑌪𑌵𑍇𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍋𑌪𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌤𑌃 ॥ 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌜𑌪𑍇𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌸𑍁𑌧𑍀𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌪𑌰𑌾𑌨𑍍𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌖𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾𑌰𑌤𑌃 ॥ 𑌇𑌹 𑌯𑌦𑌿 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌸𑍁𑌖𑍀𑌹 𑌚 𑌪𑌰𑌤𑍍𑌰 𑌚 । 𑌏𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌶𑍋𑌧𑌨𑌸𑌃 ॥ 𑌤𑍁𑌲𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 । 𑌅𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑍀𑌰𑍇𑌤𑌾 𑌏𑌕𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 ॥ 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌚 । 𑌨 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌹 𑌸𑌫𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌹𑌵𑍀𑌂𑌷𑌿 𑌭𑌸𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌹𑍁𑌤𑌵𑌤𑍍 ॥ 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍈 । 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑌾 𑌤𑍁 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌦𑍇𑌹𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 ॥ 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌰𑌜𑌾𑌹𑍋𑌮𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍁𑌲𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

பாகத்தையும், பரிஷத்திற்கு ஒரு பாகத்தையும் கொடுத்து, மீதியுள்ளதை க்ருச்ரம் முதலியதில் விநியோகிக்கவேண்டும். அதற்குப் பிறகு அவன் இவ்வுலகிலும் பரலோகத்திலும் சுத்தனாவான். புநருபநயனம் செய்து கொண்டு காயத்ரியை ஜபிக்கவேண்டும். அதிலும் ஆசார்யனின் வாக்யத்தால் ப்ரம்ஹோபதேசத்தைப் பெறவேண்டும். அதற்குப்பிறகு காயத்ரியை ப்ரதிதினமும் நல்ல புத்தியுடையவனாய் ஜபிக்கவேண்டும். ப்ரதிக்ரஹம், பரான்ன போஜனம் இவைகளில் பராங்முகனாய்ப் பக்தியுடன் விஷ்ணுவைச் சிந்தித்துக்கொண்டிருப்பவனாய் ப்ராம்ஹணன் இருந்தால் இஹத்திலும் பரத்திலும் ஸுகமுடையவனாவான். ப்ராம்ஹணன் துலாப்ரதிக்ரஹத்தில் இவ்விதம் சுத்தமனமுடையவனாய் ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் செய்தால் சுத்தியடைவான். மற்ற விதத்தால் சுத்தனாகான். ஓ அரசனே! இவ்விதம் இந்த ப்ராயஶ்சித்தங்களை அல்லது அவைகளுள் ஒன்றையாவது செய்யாவிடில், ஸந்த்யோபாஸனம் முதலிய நித்ய கர்மங்களும், பித்ருகார்யங்களும் பலமுள்ளவைகளாக ஆவதில்லை. சாம்பலில் ஹோமம் செய்யப்பட்ட ஹவிஸ்ஸுகள் போல். புனருபநயனம் செய்துகொண்டால் அவைகள் எல்லாம் மறுபடி வருகின்றன. ஆகையால் ப்ரதிக்ரஹம் செய்தவன் தன் தேஹம் சுத்தமாவதற்காக விரஜாஹோமத்தைச் செய்யவேண்டும். பிறகு பஞ்சகவ்ய ப்ராசனம் செய்யவேண்டும்.

துலாப்ரதிக்ரஹ ப்ராயஶ்சித்தம் முற்றிற்று

हिरण्यगर्भप्रतिग्रहे प्रायश्चित्तम् ॥

अथ हिरण्यगर्भप्रायश्चित्तम्—

तत्र हेमाद्रौ—

वृत्त्यर्थी ऋणमोक्षेण यज्ञयागादिभिर्विना ।
गर्भं स्वर्णमयं गृह्णन् ऋत्विग्भिस्सह राक्षसः' इति ॥

पाद्मे—

हिरण्यगर्भं सम्भोगात् भूपालात् द्विजसत्तमः ।
प्रतिगृह्य स शीघ्रेण नष्टं याति स वै भुवि ॥
ऋत्विजः कीकसा नाम पिशाचास्संभवन्त्यथ । तस्य निष्कृतिर्दृष्टा पुनस्संस्कारणान्यथा' इति ॥

देवीपुराणे—

दक्षिणामात्रमादाय मुख्यद्रव्यं त्यजेद्द्विजः ।
तथापि यज्ञं यागादिं कृत्वा शुद्धिमवाप्नुयात् ॥ शेषं
येन धृतं लोभेन वृत्त्यर्थं भोगलोलुपः । तस्य
उपनयनं भूयो जननं गर्भकोशतः ॥ पञ्चगव्येन

ஹிரண்யகர்ப்ப ப்ரதிக்ரஹத்தில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

ஹேமாத்ரியில்:— *ப்ராம்ஹணன், பணத்தாசையால் கடன் தீர்ப்பது, யாகம் செய்வது முதலிய காரணங்களில்லாமல் ஸ்வர்ண மயமான கர்ப்பத்தை ப்ரதிக்ரஹித்தால், ருத்விக்குகளுடன் ராக்ஷஸனுவான்.*

பாத்மத்தில்:— *ப்ராம்ஹணன் போகத்திலாசையால் அரசனிடமிருந்து ஹிரண்யகர்ப்பத்தை ப்ரதிக்ரஹித்தால், அவன் சீக்ரமாய்ப் பூமியில் ராக்ஷஸனுவான். ருத்விக்குகள் கீகஸர்கள் என்ற பெயருடைய பிசாசர்களாக ஆவார்கள். அவனுக்குப் புனஸ் ஸம்ஸ்காரம் தவிர்த்து எவ்விதத்தாலும் ப்ராயஶ்சித்தம் இல்லை.*

தேவீபுராணத்தில்:— *தக்ஷிணையை மட்டில் எடுத்துக்கொண்டு, முக்ய த்ரவ்யத்தை த்யாகம் செய்யவேண்டும். அப்படியும் யாகம் முதலிய தர்ம கார்யத்தைச் செய்தால் சுத்தியை யடைவான். எவன் போகத்திலாசையுடையவனுய்ப் பிழைப்புக்காக மீதிவைத்துக் கொள்ளுகிறானே அவனுக்குப் புனருபநயனம் செய்யப்பட வேண்டும். கர்ப்பகோளத்திலிருந்து ஜனனமும் செய்யப்பட*

शम्भोर्वार्धायुताभिषेकेण मुच्यते । गायत्र्यष्टलक्षजपाद्वा कूष्माण्डायुतहोमतः ॥ चतुर्भागव्ययो वापि यज्ञो वा सर्वदक्षिणः । एवं कृत्वा द्विजो यस्तु तस्मात्पापात् प्रमुच्यते' इति ॥

मार्कण्डेयपुराणे तु—

'प्रधानं सम्परित्यज्य यागार्थं दक्षिणां वहन् । तस्यैव निष्कृतिरियं मुनिभिः परिकीर्तिता ॥ सद्यो वा परेद्युर्वा स्नातः शुचिरलङ्कृतः । नीलवर्णां च गां कृष्णां श्यामां वाव्याधितां नयेत् ॥ आपो हिष्ठादिभिर्मन्त्रैः प्राङ्मुखीं जलमध्ये जलैः । रक्तेन वाससाच्छाद्य भक्त्या त्रिः परिक्रम्य यत्नतः ॥ तन्मूत्रस्नानशुद्धचित्तः जपेन्नक्तं स्मरन् ततः । हिरण्यगर्भः समवर्तताग्रे + हविषा विधेमेत्यृचा, विष्णोर्नु कमिति + सकृज्जप्य, सहस्रं ... ततः परं मुच्यते

வேண்டும். ஈச்வரனுக்கு ஐம்பதினாயிரம் அபிஷேகத்தினாலாவது பாபத்தினின்றும் விடுபடுவான். காயத்ரியை எட்டுலக்ஷம் முறை ஜபிப்பதாலாவது, பதினாயிரம்முறை கூச்மாண்டஹோமத்தாலாவது விடுபடுவான். நான்கில் ஒரு பாகம் செலவுடைய யாகத்தையாவது, அல்லது த்ரவ்யம் முழுவதும் தக்ஷிணையாயுடைய யாகத்தையாவது செய்யவேண்டும். ப்ராம்ஹணன் இவ்விதம் செய்தால் அந்தப் பாபத்தினின்றும் விடுபடுவான்.

மார்க்கண்டேய புராணத்திலானல்:— ப்ரதான த்ரவ்யத்தை விட்டு விட்டு யாகத்திற்காகத் தக்ஷிணையைமட்டில் எடுத்துக்கொண்டால், அவனுக்கு ப்ராயஶ்சித்தம் இவ்விதம், என்று முனிவர்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்பொழுதேயாவது மறு நாளிலாவது ஸ்நானம் செய்து, சுத்தனாய், அலங்காரமுடையவனாய், வ்யாதியில்லாத நீல நிறமுள்ள அல்லது கறுப்பு நிறமுள்ள ஒரு பசுவைக் கொண்டுவந்து, கிழக்குமுகமாக உள்ள அதை ஆபோ ஹிஷ்டா முதலிய மந்த்ரங்களால் ஜலத்தினால் ப்ரோக்ஷிக்கவேண்டும். சிகப்பு வஸ்த்ரத்தால் போர்த்தி, பக்தியுடன் மூன்று முறை ப்ரதக்ஷிணம் செய்து, அதன் மூத்ரத்தினல் ஸ்நானம் செய்து, சுத்த சித்தனாய், ஹிரண்ய கர்ப்ப: + ஹவிஷா விதேம என்ற மந்த்ரத்தை

𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑍋𑌰𑍁𑌦𑌰𑍇 [illegible] 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌯𑍋𑌨𑍀𑌮𑌷𑍍𑌟𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌂 𑌜𑌪𑍇𑌤𑍍। 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌾 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾 𑌜𑌾𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌪𑌨𑌯𑌨𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍। 𑌗𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌦𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌤𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿॥

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌿𑌦𑌮𑍍। 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌷𑍍𑌟𑌲𑌕𑍍𑌷𑌜𑌪𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿। 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌨 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃॥

𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌹𑍇𑌮𑌾𑌦𑍍𑌰𑍌 —

'𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌹𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑍀𑌰𑌿𑌮𑌾𑌃। 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌬𑍍𑌦𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌲𑍋𑌭𑌤𑌃॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌦𑌸𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍। 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌪𑌾 𑌋𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌹𑍋𑌤𑌾𑌰𑍋 𑌯𑌾𑌜𑌕𑌾 𑌅𑌪𑌿॥ 𑌤𑌯𑍋𑌰𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌯𑍁-

ஜபிக்கவேண்டும். விஷ்ணுர்யோநிம் + ஸமர்த்தய என்ற மந்த்ரங்களை ஜபிக்கவேண்டும். பிறகு ஒரு முஹூர்த்த காலம் இருந்து, பசுவின் வயிற்றில் தனது சிரஸ்ஸை வைத்துக்கொண்டு அஷ்டயோநீ மஷ்டபுத்ராம் என்ற அனுவாகத்தை ஜபிக்கவேண்டும். பிறகு தன்னை மறுபடி ஜனித்ததாய் நினைக்கவேண்டும். தானாகவேயாவது, பிதாவாவது, ஆசார்யனாவது ஜாதகர்மம் முதல் உபநயனம் வரையில் உள்ள ஸம்ஸ்காரங்களைச் செய்யவேண்டும். பசுவையும் த்ரவ்யங்களையும் ஆசார்யனுக்குக் கொடுத்து மன்னிக்கும்படி ப்ரார்த்திக்கவேண்டும். பிறகு சுத்தனாகிறான்.

தக்ஷிணையை மட்டில் ப்ரதிக்ரஹிக்கும் விஷயத்தில் இந்த ப்ராயச்சித்தம். முக்ய த்ரவ்யத்தை த்யாகம் செய்யாதபக்ஷத்தில் முன் சொல்லிய எட்டு லக்ஷம் முறை காயத்ரீஜபம் முதலியவைகளால் சுத்தனாகிறான். இல்லாவிடில் வேறு ப்ராயச்சித்தமில்லை. அவ்விதமே,

ஹேமாத்ரியில்:— சொல்லிய இந்த ப்ராயச்சித்தங்களைச் செய்துகொள்ளாவிடில் வேறு ப்ரகாரமாய் ப்ராயச்சித்தமில்லை. த்ரவ்யத்திலுள்ள ஆசையால் ஆசார்யனாகியவன் ஆயிரம் வர்ஷம் ராக்ஷஸனாவான். ப்ரம்ஹாவும், ஸதஸ்யனும் ஐந்நூறு வர்ஷங்கள் வரையில் ராக்ஷஸராவர். த்வாரபாலகர்கள், ருத்விக்குகள், ஹோதாக்கள்,

ஸ்தே ராக்ஷஸா கோரரூபிண:। ஆசார்யஸ்யார்த்தம் ஜப: ப்ரோக்தோ ப்ரஹ்மணஸ்ஸதஸஸ்பதே:॥ தயோரர்த்தம் து ஹோத்ரூணாம் ஜபதாரேவ பாதித: ஸ்ம்ருதி:' இதி ॥

நாகரகண்டே—

'ஏவம் ஹிரண்யகர்ப்பஸ்ய க்ரஹணே நிஷ்க்ருதி: புரா। ப்ரோக்தா மன்வாதிபிர்விப்ரைர்தர்மஶாஸ்த்ரபராயணை:॥ அன்யதா நிஷ்க்ருதிர்நாஸ்தி ப்ராயஶ்சித்தைஶ்ச பாவனை:' இதி ॥ இதி ஹிரண்யகர்ப்பப்ராயஶ்சித்தம் ॥

ப்ராஹ்மணபடப்ரதிக்ரஹே ப்ராயஶ்சித்தம் ॥

அத ப்ராஹ்மணபடப்ரதிக்ரஹ ப்ராயஶ்சித்த முச்யதே ॥

தத்ராஹ தேவல:—

'ப்ராஹ்மணம் யஸ்து க்ருஹ்ணாதி த்விஜ: க்ரத்வாதிபிர்வினா। ருத்விக்பிஸ்ஸஹ துஷ்டாத்மா ராக்ஷஸோ பவதி த்ருவம்' இதி ॥

மார்க்கண்டேய:—

'ப்ராஹ்மணம் புண்யதீர்த்தேஷு ப்ரதிக்ருஹ்ணாதி யோ த்விஜ:। நிஷ்க்ருதிஸ்தஸ்ய நாஸ்தீஹ யாவதாபூதஸம்ப்லவம்' இதி ॥

ஜபித்தவர்கள் இருநூற்றைம்பது வர்ஷம் வரையில் கோரமான ராக்ஷஸர்களாக ஆவார். ப்ரம்ஹாவுக்கும், ஸதஸ்ஸின் தலைவனுக்கும், ஆசார்யனுக்குச் சொல்லிய ஜபத்தில் பாதி ஜபம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஹோதாக்களுக்கும், ஜபம் செய்தவர்க்கும் அவ்விருவருடைய ஜபத்தில் பாதி விதிக்கப்படுகிறது, என்று ஸ்ம்ருதியுள்ளது.

நாகரகண்டத்தில்:— ஹிரண்யகர்ப்பத்தை ப்ரதிக்ரஹித்தால் ப்ராயஶ்சித்தம் முன்பு தர்மசாஸ்த்ரமறிந்த மன்வாதிகளாலும் ப்ராம்ஹணர்களாலும் இவ்விதம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இவ்விதம் செய்யாவிடில் ப்ராயஶ்சித்தங்களாலும் தீர்த்த ஸ்நானங்களாலும் சுத்தி என்பதில்லை.

ப்ரம்ஹாண்ட கட ப்ரதிக்ரஹத்தில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

தேவலர்:— எந்த ப்ராம்ஹணன் யாகம் முதலிய காரணங்களில்லாமல் ப்ரம்ஹாண்ட கடத்தை ப்ரதிக்ரஹிக்கின்றானோ, அந்தத் துஷ்டன் ருத்விக்குகளுடன் ராக்ஷஸனாவான், நிச்சயம்.

மார்க்கண்டேயர்:— எந்த ப்ராம்ஹணன் புண்ய தீர்த்தங்களில்

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑍈𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇 —

'𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌘𑌟𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌤𑌿 𑌯𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 ।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌲𑌕𑍍𑌷𑌜𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌗𑌾𑌲𑌵𑌃 —

'𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌯𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌲𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌜𑌪𑍇𑌦𑍍𑌯𑌦𑌿 ।
𑌪𑍂𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌇𑌹 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌪𑌰𑌤𑍍𑌰 𑌚 ॥ 𑌨𑌿𑌯𑍁-
𑌤𑍇𑌨𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌂𑌭𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌤𑌃 । 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌾𑌗-
𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌵𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑍍 ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃-
𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌋𑌤𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 । 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿
𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌬𑍍𑌦𑌂 𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑌤𑌾' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 —

'𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ।

ப்ரம்ஹாண்டகடத்தை ப்ரதிக்ரஹிக்கின்றானோ, அவனுக்கு எட்டு லக்ஷம் முறை காயத்ரீ ஜபத்தைத் தவிர்த்து ப்ராயச்சித்தம் இங்கு இல்லை.

ப்ரம்ஹகைவர்த்தத்தில்:— ப்ரம்ஹாண்டகடம் என்பதை எந்த ப்ராம்ஹணன் ப்ரதிக்ரஹிக்கின்றானோ அவனுக்கு எட்டு லக்ஷம் முறை காயத்ரீ ஜபம் செய்யாவிடில் ப்ரம்ஹராக்ஷஸத் தன்மையினின்றும் விடுபடுவதென்பதில்லை.

காலவர்:— எந்த ப்ராம்ஹணன் ப்ரம்ஹாண்டகடத்தை ப்ரதிக்ரஹித்தானோ அவன் எட்டு லக்ஷம் முறை காயத்ரியை ஜபிக்க வேண்டும். அவ்விதம் ஜபித்தால் அந்தத் துஷ்டன் இவ்வுலகிலும் மேலுலகிலும் சுத்தனாவான். ருத்ர விதியுடன் சிவனுக்கு லக்ஷம் முறை அபிஷேகம் செய்வதால் சுத்தனாவான். நான்கில் ஒரு பாகத்தைச் செலவு செய்தால் சுத்தனாவான். அல்லது எல்லாத் தனத்தையும் தக்ஷிணையாயுடைய யாகத்தைச் செய்தால் சுத்தனாவான். ருத்விக்குக்களுடன் கூடிய அவனுக்கு இதுவே ப்ராயச்சித்தம். இதைத் தவிர்த்து வேறு ப்ராயச்சித்தம் இல்லை. அவன் ஆயிரம் வர்ஷம் வரையில் பிசாசனாவான்.

பவிஷ்யோத்தரத்தில்:— ஏ ப்ரபோ! அவ்விருவர்களுக்கும் ஆசார்யனுக்கு விதித்த ப்ராயச்சித்தத்தில் பாதி ப்ராயச்சித்தம்

𑌆𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌰𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌹𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 ॥ 𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑌭𑌾𑌗𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 । 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌦𑌾𑌨𑍈𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌚𑌨𑍈𑌃 ॥ 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍇𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌦𑌾𑌨𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 । 𑌪𑌾𑌦𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌶𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌨 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌤𑍍 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾(𑌤𑌿)𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃, 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑌰𑍁𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌥 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑌰𑍁𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑍍𑌕𑌣𑍍𑌡𑍇𑌯𑌃 —

'𑌆𑌪𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌸𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌨 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑍀𑌯𑌾𑌦𑌿𑌮𑌂 𑌤𑌰𑍁𑌮𑍍 । 𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌫𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌚 ॥ 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍀𑌸𑍍𑌸 𑌸𑌮𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌨𑍇 𑌵𑌨𑍇 । 𑌋𑌤𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑌧𑌃𑌪𑌾𑌦𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

சொல்லப்பட்டுள்ளது. த்வாரபாலகர்களுக்கு அதன் பாதி ப்ராயஶ்சித்தம். மற்றவர்களுக்கு முன் சொல்லியது போல். அல்லது, அந்தத் தான த்ரவ்யத்தின் நான்கில் ஒரு பாகத்தைத் தானம் செய்யவேண்டும். இவ்விதம் செய்யாவிடில், மற்றத் தானங்களாலும், புண்ய தீர்த்த ஸ்நானங்களாலும் ப்ராயஶ்சித்தமென்பதில்லை. அரசனின் பாபம் ஆசார்யனை அடைகின்றது. முக்கால் பாகம் பாபம் அவ்விருவருக்கும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. மீதியுள்ளது எல்லாரிடமும் சேருகிறது. ஓ அரசனே! ப்ராயஶ்சித்தம் செய்துகொள்ளாவிடில் ப்ரதிக்ரஹ பாபத்தினின்றும் சுத்தர்களாவதில்லை. ஆகையால் ப்ராம்ஹணர்கள் இந்த ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் செய்துகொள்ளவேண்டும்.

கல்பதருப்ரதிக்ரஹத்தில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

மார்க்கண்டேயர்:— ப்ராம்ஹணன் எப்பொழுதும் ஆபத்துக் காலங்களிலும் கல்பக வ்ருக்ஷத்தை ப்ரதிக்ரஹிக்கக்கூடாது. இந்த வ்ருக்ஷத்தினுடைய இலைகள், புஷ்பங்கள், பலங்கள் எவ்வளவு உள்ளனவோ அவ்வளவு வர்ஷம் வரையில் ஜனங்களில்லாத காட்டில் ருத்விக்குகள், ப்ராம்ஹா இவர்களுடன் கீழ்க்காலில்லாத ராக்ஷஸனாவான்.

गारुडे—

'न गृह्णीयात् द्विजः क्वापि बहुभिः कारणैर्विना । तरुमेनं पर्णवृक्षं रक्षो भवति कानने ॥ चक्षुष्पद्भ्यां विना राजन्नृत्विग्भिस्सह निर्जले । यावन्ति तस्य पर्णानि तावद्वर्षं नराधिप' इति ॥

दौर्ब्राह्मण्यनिवृत्त्यर्थः क्रतुः, पितृभिरात्मना वा कृतस्य ऋणस्य शोधनम्, यदा स्वेनैव कृतोऽग्रहारस्तटाको वा शिथिलो भवति, तदा तदुद्धारश्च प्रतिग्रहे कारणानि । एतैः कारणैर्विना भोगार्थं प्रतिग्रहे ब्रह्मराक्षसो भवेदित्यर्थः ॥

अत्राह गौतमः—

'द्विजस्त्वृणविमुक्त्यर्थं गृह्णीयात् क्रतुसाधने । ग्रामाद्यं स्वकृतग्रामतटाकादिविनाशने ॥ सर्वं तद्द्रव्यं सहसा व्ययं कृत्वा न दोषभाक् । भोगो भवति चान्यस्य न भवेद्ब्रह्मराक्षसः' इति ॥

காருடத்தில்:— ப்ராம்ஹணன் ஒரு காலத்திலும் பல காரணங்களில்லாமல் இந்த இலையுள்ள வ்ருக்ஷத்தை ப்ரதிக்ரஹிக்கக்கூடாது. ப்ரதிக்ரஹித்தால் ஓ அரசனே! அந்த வ்ருக்ஷத்தின் இலைகள் எவ்வளவோ அவ்வளவு வர்ஷம் வரையில், ருத்விக்குகளுடன் ஜலமில்லாத காட்டில் கண், கால்கள் இல்லாத ராக்ஷஸனாவான்.

துர்ப்ராம்ஹணத்தன்மை நிவர்த்திப்பதற்கான யாகம், தனது முன்னோராலாவது, தன்னுலாவது செய்யப்பட்ட கடனைத் தீர்ப்பது, தன்னுல் செய்யப்பட்ட அக்ராஹாரம் அல்லது குளம் சிதிலமாய்விட்டால் அதைப் புதுப்பிப்பது, என்பவை ப்ரதிக்ரஹத்தில் காரணங்களாகும். இவ்விதமான காரணங்களில்லாமல் போகத்திற்காக ப்ரதிக்ரஹம் செய்தால், ப்ரம்ஹராக்ஷஸனுவான், என்பது பொருள்.

அதைச் சொல்லுகிறுர் கௌதமர்:— ப்ராம்ஹணன், கடன் தீர்ப்பதற்காவது, யாகத்திற்காவது, தான் நிர்மாணம் செய்த க்ராமம், தடாகம் முதலியது அழிந்தால் அவைகளைச் சீர்திருத்துவதற்காவது கல்ப வ்ருக்ஷத்தை ப்ரதிக்ரஹிக்கலாம். அந்த த்ரவ்யம் முழுவதையும் உடனே அதற்காகச் செலவு செய்துவிட்டால்

மார்கண்டேயபுராணே —

'ப்ரதிக்ருஹ்ய த்விஜோ மோஹாத்ததேநம் ஸ்வார்தஸித்தயே ।
நிஷ்க்ருதிஸ்தஸ்ய நாஸ்தீஹ நரகாநேகவிம்ஶதே: ॥ கதஞ்சிந்நிஷ்க்ருதி: ப்ரோக்தா மநுநாரதகாலவை: । அஷ்டலக்ஷா ஜபேத்காயத்ரீம் சதுர்தாம்ஶவ்யயேந வா ॥ அபிஷேகேண வா ஶம்போ: பூமேர்வா த்ரி: ப்ரக்ரமாத் । ராமஸேத்வாதிதீர்தேஷு த்ரிவர்ஷம் ஸ்நாநதோঽபி வா ॥ ஸதா நிஷ்க்ருதயோ த்ருஷ்டா: கல்பவ்ருக்ஷஸ்ய ஸங்க்ரஹே' இதி ॥

ப்ரஹ்மஸதஸ்யர்த்விஜாம் ஹோத்ருஜாபகபாடகாநாம் ப்ராயஶ்சித்தமர்தபாதாம்ஶேந வேதிதவ்யம் ॥

தத்ரைவ —

'ப்ராஹ்மணோ ஜைகஶ்ரேணிதம் பாதஜாச்சூத்ரணம் சரேத் ।

பாபத்தை யடைவதில்லை. மனிதத் தன்மையிலேயே சுத்தனுவான். ப்ராம்ஹராக்ஷஸனுகமாட்டான்.

மார்க்கண்டேய புராணத்தில்:— ப்ராம்ஹணன் மோஹத்தால் தனது ஸுகத்திற்காக இந்த வ்ருக்ஷத்தை ப்ரதிக்ரஹித்தால் அவனுக்கு இருபத்தொரு நரகங்களை அடைவதைத் தவிர்த்து ப்ராயஶ்சித்தமில்லை. அதற்கு ப்ராஶ்சித்தத்தை மனு, நாரதர், காலவர் இவர்கள் ச்ரமப்பட்டுச் சொல்லியுள்ளார். காயத்ரியை எட்டு லக்ஷம் முறை ஜபிப்பதாலாவது, நான்கில் ஒரு பாகத்தைச் செலவு செய்வதாலாவது, சிவனுக்கு அபிஷேகம் செய்வதாலாவது, பூமண்டலத்தை மூன்று முறை ப்ரதக்ஷிணம் செய்வதாலாவது, ராமஸேது முதலிய புண்ய தீர்த்தங்களில் மூன்று வர்ஷம் ஸ்நானம் செய்வதாலாவது சுத்தி. இவைகள் ப்ராயஶ்சித்தங்கள், என்று. இந்தக் கல்ப வ்ருக்ஷத்தை ப்ரதிக்ரஹித்தால் இந்த ப்ராயஶ்சித்தங்கள் சொல்லப்பட்டுள்ளன.

ப்ரம்ஹா, ஸதஸ்யன், ருத்விக்குகள் இவர்களுக்கும், ஹோதாக்கள், ஜபிப்பவர்கள், படிப்பவர்கள் இவர்களுக்கும் ப்ராயஶ்சித்தமானது பாதியும், கால் பாகமும் என்று அறியப்பட வேண்டும்.

மார்க்காண்டேய புராணத்திலேயே:— க்ஷத்ரியனிடமிருந்து ப்ரதிக்ரஹித்தால், சொல்லிய ப்ராயஶ்சித்தம். சூத்ரனிடமிருந்து

வைஶ்யாத்க்ஷத்ரேண ஹ்யுராஜாத்க்ஷத்ரவத்ஸம்பவ ॥ நாதோ(அ)ந்யா நிஷ்க்ருதிர்த்ருஷ்டா ப்ரதிக்ரஹக்ருதே க்வசித்' இதி ॥

கோஸஹஸ்ரப்ரதிக்ரஹே ப்ராயஶ்சித்தம் ॥

அத² கோஸஹஸ்ரப்ரதிக்ரஹப்ராயஶ்சித்தம் ॥

தத்ர தேவல:—

'துலாயாம் கோஸஹஸ்ரே ச ஆசார்யஸ்ய ப்ரதிக்ரஹே । ஆப்ரஹ்மணோ வர்ஷமேகம் நாஸ்தி பூமௌ பிஶாசத:' இதி ॥ பிஶாசத்வாந்நிவ்ருத்திர்நாஸ்தீத்யர்த்த: ॥

மார்க்கண்டேய:—

'ப்ராஹ்மணோ க்ருஹ்ணதே கோஸஹஸ்ரம் ராஜ்ஞோ வைஶ்யாஜ்ஜநார்தந । நவலக்ஷம் ஜபேத்தேவ்யா: புநஸ்ஸம்ஸ்காரமர்ஹதி' இதி ॥

மத்ஸ்யபுராணே—

'புண்யக்ஷேத்ரே புண்யதீர்த்தே ஸூர்யோபராகே

க்ரஹித்தால், இரண்டுமடங்கு ப்ராயஶ்சித்தம். ப்ராம்ஹணனிடமிருந்து க்ரஹித்தால், சொல்லியபடி ப்ராயஶ்சித்தம். வைச்யனிடமிருந்து க்ரஹித்தால், க்ஷத்ரியனிடமிருந்து க்ரஹித்ததில் போல் ப்ராயஶ்சித்தம். இந்த ப்ராயஶ்சித்தங்களைத் தவிர்த்து வேறு இடத்தில் ப்ராயஶ்சித்தம் காணப்படவில்லை.

ஆயிரம் பசுக்களை ப்ரதிக்ரஹிப்பதில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

தேவலர்:— துலாதானத்திலும், கோஸஹஸ்ர தானத்திலும், ஆசார்யனுக்குப் பிசாசத்தன்மையினின்று மறு பிறப்பானது ப்ரம்ஹாவின் ஒரு வர்ஷம் வரையில் பூமியில் இல்லை.

பிசாசத் தன்மையினின்றும் நிவ்ருத்தி இல்லை, என்பது பொருள்.

மார்க்கண்டேயர்:— ப்ராம்ஹணன் அரசனிடமிருந்தாவது வைச்யனிடமிருந்தாவது கோஸஹஸ்ரத்தை க்ரஹித்தால், காயத்ரியை ஒன்பது லக்ஷம்முறை ஜபிக்கவேண்டும். புநருபநயனம் செய்துகொள்ள வேண்டும்.

மத்ஸ்யபுராணத்தில்:— புண்ய க்ஷேத்ரத்தில், புண்ய தீர்த்தத்தில், ஸூர்ய சந்த்ர க்ரஹணத்தில், தனத்தில் ஆசையுள்ள

𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑍀𑌤𑍇 । 𑌯𑍇𑌨𑍈𑌷𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌗𑍋𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑌃 ॥ 𑌸𑌃 𑌭𑍂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌜𑌪𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃 । 𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌪𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌃𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌰𑌾𑌜𑌵𑌿𑌜𑌯𑍇—

'𑌗𑍋𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑍇 𑌤𑍁 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌦𑌿 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍 । 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌜𑌪𑌾𑌦𑍃𑌤𑍇 ॥ 𑌭𑍂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌪𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌃𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌕𑍂𑌰𑍍𑌮𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇—

'𑌗𑍋𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑍇 𑌤𑍁 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌦𑌿 𑌲𑍋𑌭𑌤𑌃 । 𑌭𑍂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌜𑌪𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥ 𑌤𑌦𑌶𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌶𑌂𑌭𑍋𑌰𑍍𑌨𑌮𑌕𑍈𑌶𑍍𑌚𑌮𑌕𑍈𑌰𑍍𑌹𑌰𑍇𑌃 । 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌦𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌯𑌾𑌗𑍇 𑌵𑌾 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

எவன் கோஸஹஸ்ரத்தை ப்ரதிக்ரஹிக்கின்றானோ, அவன் பூப்ரதக்ஷிணம் செய்து, பிறகு காயத்ரியை ஒன்பது லக்ஷம்முறை ஜபிக்க வேண்டும். கேசங்களை வபனம் செய்துகொண்டு புநருபநயனத்தாக்கு அர்ஹனாகிறான்.

ராஜவிஜயத்தில்:— கோஸஹஸ்ர தானத்தில் ஆசார்யத் தன்மையை யடைந்தால், அவனுக்குக் காயத்ரியை ஒன்பதுலக்ஷம் முறை ஜபிப்பதைத் தவிர்த்து வேறு ப்ராயச்சித்தமில்லை. பூப்ரதக்ஷிணம் செய்து, கேசங்களை வபனம் செய்துகொண்டு, ப்ராயச்சித்தத்தால் சுத்தனால் புனருபநயனத்திற்கு அர்ஹனாகிறான்.

கூர்மபுராணத்தில்:— பேராசையினால் கோஸஹஸ்ர தானத்தில் ஆசார்யனாயிருந்தால், அவன் பூப்ரதிக்ஷிணம் செய்து, பிறகு காயத்ரியை ஒன்பதுலக்ஷம் முறை ஜபிக்கவேண்டும். அதில் சக்தியில்லாதவன், ஈச்வரனுக்கு நமக (ருத்ர) சமகங்களால் விதிப்படி பதினாயிரம் அல்லது லக்ஷம் அபிஷேகம் செய்தாலாவது, த்ரவ்யம் முழுவதையும் யாகத்தில் செலவு செய்தாலாவது சுத்தியை யடைவான்.

𑌨𑌾𑌗𑌰𑌖𑌣𑍍𑌡𑍇 —

'𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌦𑌸𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌃 । 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌪𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌠𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ॥ 𑌹𑍋𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌜𑌾𑌪𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 —

'𑌤𑍁𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌗𑍋𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇 𑌚 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌧𑌨𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌅𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌨𑍁𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑌨𑌾𑌯𑌿𑌵 । 𑌹𑌵𑍍𑌯𑌕𑌵𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌯𑍋 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌯𑍇 𑌚 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌃 ॥ 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌤𑌪𑍋𑌧𑌨𑍈𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑌧𑍇𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌥 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑌧𑍇𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌰𑌤𑍇 —

'𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌧𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌪𑌾𑌪𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾𑌮𑍍 ।

நாகரகண்டத்தில்:— ப்ரம்ஹா, ஸதஸ்யன் இவ்விருவரும் முன்சொல்லிய ப்ராயஶ்சித்தத்தில் பாதிக்கு அர்ஹராகின்றனர். த்வாரபாலகர்கள், படிப்பவர்கள் இவர்களுக்கு அதன் பாதி ப்ராயஶ்சித்தம். ஹோதாக்கள், ஜபிப்பவர்கள், இவர்களுக்கு ப்ராயஶ்சித்தம் முன்போல், என்று முனிவர்களால் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

லிங்கபுராணத்தில்:— துலா தானத்திலும், கோஸஹஸ்ர தானத்திலும் ஆசார்யனாயிருப்பவன் எந்தத் தனத்தை க்ரஹிக்கின்றானோ அந்தத் தனத்தை தர்மவிஷயத்தில் உபயோகிக்காமல், பத்னீ புத்ரர்கள் இவர்களுடன் கூடியவனாய் ஸுகமாயிருந்தால், அவனது பத்னீ, புத்ரர்கள், தம்பிகள் இவர்களுக்கும், அவனது ஹவ்யகவ்யங்களில் புஜிப்பவர்களுக்கும், அவனது ஸம்பந்திகள், பந்துக்கள் இவர்களுக்கும் ப்ராயஶ்சித்தம் இரண்டு ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம். பெரியோர்கள் இவ்விதம் ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லியுள்ளார்கள்.

தங்கத்தால்செய்த காமதேனுவை ப்ரதிக்ரஹிப்பதில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

மஹாபாரதத்தில்:— எப்பொழுதும் பாபிகளாயும், பாபபுத்திகளாயும் உள்ள அரசர்களுக்குக் காமதேனு பாபத்தைப் போக்குவ

पापनिष्ठापनी तेषां कामधुक् पार्थिवर्षभ ॥
सदार्हरूपां पार्थिवां स्वर्णकामदुघां द्विजः । प्रति-
गृह्णाति यो लोभात् स सद्यः पतितो भवेत् ॥ अष्ट-
लक्षजपाद्राजन् द्रव्याष्टमांशगः । अभिषेकेण वा
शंभोर्यज्ञाद्वा सर्वदक्षिणात् ॥ सदेह शुद्धिमा-
प्नोति ह्यमुष्मिन्नपरत्र च' इति ॥

कौर्मे —

'स्वर्णकामदुघां राज्ञा स्वर्चितां शास्त्रवर्त्मना ।
प्रतिगृह्णाति विप्रो यस्तु स सदा साशौची भवेत् ॥
प्रायश्चित्ती भवेत् सद्यः पुनरुपनयनतः । अष्ट-
लक्षजपं कृत्वा प्रत्यहं विधिवच्च वै ॥ द्रव्याष्टमांश-
दानेन प्रायश्चित्तं समाचरेत् । अभिषेकेण वा शंभो-
र्यज्ञाद्वा सर्वदक्षिणात् ॥ सदेह शुद्धिमाप्नोति पुन
प्रायश्चित्तेन पार्थिव । इह लोके परत्रापि शुद्धि-
माप्नोत्यनुत्तमाम्' इति ॥

தாயும், புண்யத்தை வ்ருத்திசெய்வதாகவும் ஆகின்றது. இவ்விதம் புண்யரூபமாகிய ஸ்வர்ண காமதேனுவை எந்த ப்ராம்ஹணன் ஆசையினால் ப்ரதிக்ரஹிக்கின்றானோ, அவன் அப்பொழுதே பதிதனாவான். ஓ அரசனே! காயத்ரியை எட்டுலக்ஷம்முறை ஜபிப்பதாலாவது, எட்டில் ஒரு பாகம் த்ரவ்யத்தைச் செலவு செய்தாலாவது, ஈச்வரனுக்கு அபிஷேகம் செய்தாலாவது, எல்லாத் தனத்தையும் தக்ஷிணையாகவுள்ள யாகத்தாலாவது, அவன் இரண்டு உலகங்களிலும் சுத்தனாவான்.

கௌர்மத்தில்:— அரசனால் சாஸ்திரப்படி பூஜிக்கப்பட்ட ஸ்வர்ண காமதேனுவை எந்த ப்ராம்ஹணன் ப்ரதிக்ரஹிக்கின்றானோ, அவன் எப்பொழுதும் ஆசௌசமுள்ளவனாவான். அப்பொழுதே ப்ராயச்சித்தத்திற்கு அர்ஹனாகிறான். மறுபடி உபநயனத்தால் ஒவ்வொரு நாளும் விதியுடன் காயத்ரியை எட்டு லக்ஷம் முறை வரையில் ஜபித்து, தனத்தின் எட்டில் ஒரு பாகத்தைச் செலவு செய்து ப்ராயச்சித்தத்தைச் செய்துகொள்ள வேண்டும். சிவனுக்கு அபிஷேகத்தினாலாவது, தனம் முழுவதையும் தக்ஷிணையாயுள்ள யாகத்தாலாவது சுத்தனாவான். ஓ அரசனே!

𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌥 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌕𑍌𑌰𑍍𑌮𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 —

'𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌵𑌾𑌜𑌿𑌨𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋 𑌲𑍋𑌭𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 । 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍈𑌶𑌾𑌚𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌵𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌸𑌭𑌤𑍍𑌵𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌰𑍋𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌰𑌕𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌵𑌾𑌮𑌨𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 —

'𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋 𑌲𑍋𑌭𑌾𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌦𑌿𑌨𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑍋𑌗𑌾𑌯 𑌸 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌃 ॥ 𑌤𑌤𑌃 𑌖𑌰𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌰𑍋𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇 । 𑌤𑌤𑍋 𑌨𑌰𑌕𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌤𑌾𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌲𑌕𑍍𑌷𑌜𑌪𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

புத்தியுள்ளவன் சொல்லப்பட்ட இந்த ப்ராயஶ்சித்தங்களுள் ஒன்றினல் இவ்வுலகத்திலும் பரலோகத்திலும் சிறந்த சுத்தியை யடைவான்.

தங்கத்தினுல் செய்யப்பட்ட குதிரையை ப்ரதிக்ரஹிப்பதில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

கூர்மபுராணத்தில்:— *ப்ராம்ஹணன் பேராசையுடையவனுய்த் தங்கத்தாலாகிய குதிரையை ப்ரதிக்ரஹித்தால், அவன் மூன்று பிறப்பில் ராக்ஷஸத் தன்மையையும், பிசாசத் தன்மையையும் அனுபவித்து, அதன் முடிவில் பூமியையடைந்து கழுதைத் தன்மையை அடைவான். அதன் முடிவில் ரோகமுள்ளவனுக ஆகி நரகத்தை அடைகிறுன், ஓ பாண்டவ!*

வாமன புராணத்தில்:— *ப்ராம்ஹணன் பேராசையால் புண்ய காலங்களில் அரசனிடமிருந்து தங்கக் குதிரையைத் தனது ஸுகத் திற்காக ப்ரதிக்ரஹித்தால், அவன் ப்ரம்ஹ ராக்ஷஸனுவான். பிறகு கழுதைத் தன்மையயடைந்து, மூன்று பிறப்புகளில் ரோக முடையவனுகி, பிறகு நரகத்தையடைந்து, சந்த்ரன் நக்ஷத்ரங்கள் உள்ள வரையில் இருப்பான். அவனுக்குக் காயத்ரியை எட்டு லக்ஷம்*

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑍈𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇—

'𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍀𑌰𑌿𑌤𑌾 । 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌲𑌕𑍍𑌷𑌜𑌪𑌾𑌦𑍍𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌤𑌃 ॥ 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌂𑌶𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌯𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌯𑌾𑌗𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍈𑌃 । 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍁𑌪𑌨𑌯𑌨𑌤𑌃 ॥ 𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌚 𑌸𑌦𑌸𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌃 । 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑍍𑌤𑌜𑍍𑌜𑌾𑌪𑌕𑌾 𑌪𑌾𑌦𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑌂𑌹𑌤𑌃 ॥ 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌪𑌾𑌪𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌨 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌨 । (𑌨 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍌𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃') 𑌇𑌤𑌿 ।

𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌵𑌰𑌥𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌵𑌰𑌥𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑍈𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇—

'𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌵𑌰𑌥𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍 ।

முறை ஜபிப்பதைத் தவிர்த்து வேறு ப்ராயஶ்சித்தம் இல்லவே இல்லை.

ப்ரம்ஹகைவர்த்தத்தில்:— ப்ராம்ஹணன் தங்கக் குதிரையை ப்ரதிக்ரஹித்தால், அவனுக்கு ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்பட்டு உள்ளது, காயத்ரியை எட்டு லக்ஷம் முறை ஜபிப்பதாலாவது, லக்ஷம் முறை ருத்ராபிஷேகத்தாலாவது, எட்டில் ஒரு பாகம் த்ரவ்யத்தைச் செலவு செய்வதாலாவது, எல்லாத் தனத்தையும் தக்ஷிணையாயுள்ள யாகங்களாலாவது அப்பாபத்தினின்றும் சுத்தியை யடைவான். புநருபநயனம் செய்துகொள்ளவேண்டும். அதில், ப்ரம்ஹாவும், ஸதஸ்யனும் சொல்லிய ப்ராயஶ்சித்தத்தின் பாதியைச் செய்யவேண்டும். த்வாரபாலகர்களும், ஜபிப்பவர்களும் கால்பாகம் ப்ராயஶ்சித்தத்திற்கு உரியவராவர். ப்ராயஶ்சித்தம் செய்துகொள்ளாவிடில் பாபிகளாகிய அவர்கள் ஒருகாலும் பேசுவதற்கு அர்ஹரல்லர். (அவர்கள் தொடுவதற்கு அர்ஹரல்லர். பங்க்திக்கு அர்ஹரல்லர். அவர்களுடன் பேசக்கூடாது.)

தங்கத்தினுல் செய்யப்பட்ட குதிரையுள்ள ரதம் ப்ரதிக்ரஹிப்பதில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

ப்ரம்ஹகைவர்த்தத்தில்:— எந்த ப்ராம்ஹணன் அரசனிட

𑌸𑍋𑌽𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌲𑍇 𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌋𑌤𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌃 ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌷𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌭𑌿𑌃 । 𑌨𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌜𑌪𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌯𑍁𑌤𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌤𑌃 ॥ 𑌕𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌂𑌶𑌵𑍍𑌯𑌯𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌤𑌃 । 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌪𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 ॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌮𑌹𑍀𑌯𑌸𑌾 । 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌤𑍁 𑌨 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌸𑌮𑍍𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌨 ॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌾𑌂𑌶𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤 𑌇𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌥 𑌹𑍇𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇—

'𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑌾𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌸𑍁 ।
𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌲𑍋𑌭𑌮𑍋𑌹𑍇𑌨 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌦𑌾𑌨𑌮𑌾𑌦𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌨𑍃𑌪 ॥

மிருந்து தங்கத்தினால் செய்யப்பட்ட குதிரையுடன் கூடிய ரதத்தை ப்ரதிக்ரஹிக்கின்றானோ, அவன் காட்டில், ஜலமில்லாத பிரதேசத்தில் ருத்விக்குகளுடன் ராக்ஷஸனாவான். அவனுக்கு உண்மையறிந்த முனிவர்களால் இவ்விதம் ப்ராயஸ்சித்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. காயத்ரியை ஒன்பது லக்ஷம் முறை ஜபிப்பதாலாவது, லக்ஷம் முறை ருத்ராபிஷேகத்தாலாவது, எட்டில் ஒரு பாகம் த்ரவ்யத்தைச் செலவிட்டு ப்ராயஸ்சித்தம் செய்துகொள்வதாலாவது, என்று. அதன் முடிவில் வபநம் செய்து புனருபநயனத்திற்கு அர்ஹனாகிறான். இவ்விதம் பெரியதாகிய ப்ராயஸ்சித்தம் செய்துகொண்டால் சுத்தியையடைகிறான். இவ்விதம் செய்துகொள்ளாவிடில் சுத்தனாகான். ஒருகாலும் ஸம்பாஷணத்துக்கு அர்ஹனாகான். ப்ரம்ஹா முதலியவர்களுக்கு அதன் பாதி, என்ற ந்யாயம் முன் சொல்லியபடி விதிக்கப்படுகிறது.

தங்க யானை ப்ரதிக்ரஹிப்பதில் ப்ராயஸ்சித்தம்.

ப்ரம்ஹாண்ட புராணத்தில்:— எந்த ப்ராம்ஹணன் பேராசையாலும் மோஹத்தாலும் அரசனிடமிருந்து புண்யகாலம், பர்வகாலம் இவைகளில் தங்கத்தால் ஆகியயானையை க்ரஹிக்கின்றானோ, தானத்தை ப்ரதிக்ரஹித்த அவனுக்குப் பத்து லக்ஷம் முறை

ந தஸ்ய நிஷ்க்ருதிர்த்ருஷ்டா காயத்ரீஜபதோऽந்யதா । லக்ஷஹோமேந கூஷ்மாண்டைஶ்ஶுத்திம் ப்ராப்நோத்யநுத்தமாம்’ இதி ॥

ப்ரஹ்மவைவர்தே—

‘ஹிரண்யஹஸ்திநம் ராஜ்ஞோ த்விஜோ மோஹவிமோஹித: ।
புண்யகாலேஷு புண்யேஷு தீர்தேஷ்வாயதநேஷு ச ॥
ப்ரதிக்ருஹ்ய ததோ லோபாதக்ருத்வா நிஷ்க்ருதிம் ந்ருப । ஸோऽரண்யே நிர்ஜலே தேஶே ராக்ஷஸோऽம்பரசாரவாந் ॥
தஸ்யைவ நிஷ்க்ருதிர்நாஸ்தி நவலக்ஷஜபாத்விநா । லக்ஷஹோமேந கூஷ்மாண்டைஶ்ஶுத்திமாப்நோதி வைதிகீம் ॥ அஷ்டாம்ஶஸ்ய வ்யயேநாபி ப்ராயஶ்சித்தவிதாநத: । கேஶாநாம் வபநம் க்ருத்வா புநஸ்ஸம்ஸ்காரமாசரேத் ॥ ததர்தம் ப்ரஹ்மண: ப்ரோக்தம் ததைவ ஸதஸ்யத: । ததர்தம் த்வாரபாலாநாம் ஜாபகாநாம் ததர்தக: ॥ ப்ராயஶ்சித்தமிதம் ப்ரோக்தம் ஹேமஹஸ்திப்ரதிக்ரஹே’ இதி ॥

காயத்ரீ ஜபத்தைத் தவிர்த்து ப்ராயஶ்சித்தம் இல்லை. கூச்மாண்ட மந்த்ரங்களால் லக்ஷம் முறை ஹோமம் செய்வதால் சிறந்த சுத்தியை யடைவான்.

ப்ரஹ்மவைவர்த்தத்தில்:— ப்ராம்ஹணன், ஆசையால் மயங்கி அரசனிடமிருந்து புண்ய காலங்களில், புண்ய தீர்த்தங்களில், புண்ய ஆலயங்களில் தங்க யானையை ப்ரதிக்ரஹித்தால், பிறகு லோபத்தால் ப்ராயஶ்சித்தம் செய்துகொள்ளாமலிருந்தால், அவன் காட்டில் ஜலமில்லாத இடத்தில், ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்ற ராக்ஷஸனாக ஆவான். அவனுக்கு ஒன்பது லக்ஷம் முறை காயத்ரீ ஜபத்தைத் தவிர்த்து வேறு ப்ராயஶ்சித்தம் இல்லை. கூச்மாண்ட மந்த்ரங்களால் லக்ஷம் முறை ஹோமம் செய்வதால் வேதோக்தமான சுத்தியை யடைகிறான். எட்டில் ஒரு பாகம் த்ரவ்யத்தைச் செலவு செய்து விதிப்படி ப்ராயஶ்சித்தம் செய்துகொள்வதாலும் சுத்தனாவான். கேசங்களை வபனம் செய்துகொண்டு புனருபநயனம் செய்து கொள்ள வேண்டும். அதில் பாதி ப்ராயஶ்சித்தம் ப்ரம்ஹாவுக்கும், ஸதஸ்யனுக்கும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. த்வாரபாலகர்களுக்கும் அதில் பாதி ப்ராயஶ்சித்தம். அதில் பாதி ஜாபகர்களுக்கு. தங்க யானையை ப்ரதிக்ரஹம் செய்வதில் இந்த ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப் பட்டுள்ளது.

पञ्चलाङ्गलप्रतिग्रहे प्रायश्चित्तम् ।

पञ्चलाङ्गलप्रतिग्रहप्रायश्चित्तम् ॥

वसिष्ठसंहितायाम्—

लाङ्गलं ब्राह्मणो गृह्य पञ्च वाप्येकमेव वा । तस्यैव निष्कृतिं वक्ष्ये शृणु नान्यमनाः नृप ॥ गायत्रीं पञ्चलक्षं वा जपेद्रुद्राभिषेचनम् । चतुर्भागद्रव्यं त्यजेद्वा समग्रं दक्षिणम् । यतः पापविशुद्ध्यर्थं परेद्युर्वाऽन्यथापि वा ॥ प्रातः सूर्योदयात्पूर्वं स्नानं कृत्वा यथाविधि ॥ नित्यकर्म समाप्याशु यावत्सूर्योदयो भवेत् । तटाकं वा नदीं वापि पुष्करिणीमथापि वा ॥ कण्ठदघ्नजले स्थित्वा श्रीनारायणं स्मरन् । ऊर्ध्वदृष्ट्या रविं पश्यन् ऊर्ध्वबाहुश्च पापनुत् ॥ अघमर्षणसूक्तं च जपेत्पापविशुद्धये । यावदस्तं गतो भानुः तावज्जपेत्सुधीः ॥ मध्ये माध्याह्निकं कृत्वा ब्रह्मयज्ञं च

ஐந்து கலப்பை ப்ரதிக்ரஹிப்பதில் ப்ராயஸ்சித்தம்.

வஸிஷ்ட ஸம்ஹிதையில்:— ப்ராம்ஹணன் ஐந்து கலப்பைகளோ அல்லது ஒரு கலப்பையை ப்ரதிக்ரஹித்தால், அவனுக்கு ப்ராயஸ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறேன். ஓ அரசனே! கவனமுள்ளவனாய்க் கேட்பாயாக. காயத்ரியை ஐந்து லக்ஷம் முறை ஜபிக்கவும். அல்லது, பத்து லக்ஷம் முறை ருத்ராபிஷேகம் ப்ராயஸ்சித்தம். நான்கில் ஒரு பங்கு த்ரவ்யத்தைச் செலவு செய்யவேண்டும். அல்லது த்ரவ்யம் முழுவதும் தக்ஷிணையாயுள்ள யாகத்தைச் செய்ய வேண்டும். இந்தப் பாபத்தைப் போக்குவதற்காக மறுநாளிலாவது அல்லது பிறகாவது ஸூர்யோதயத்திற்கு முன் உசிதப்படி ஸ்நானம் செய்து, ஸூர்யோதயமாகும் வரையில் நித்ய கர்மத்தை முடித்து, பிறகு தடாகம், நதீ, புஷ்கரிணீ ஏதாவதொன்றையடைந்து, கழுத்தளவு ஜலத்தில் நின்று, ஸ்ரீ நாராயணனை ஸ்மரித்துக்கொண்டு, தலையை நிமிர்த்தி ஸூர்யனைப் பார்ப்பவனாய், கைகளைத் தூக்கி, பாபத்தைப் போக்குவதற்காக அகமர்ஷண ஸூக்தத்தை ஜபிப்பவனாய் ஸூர்யாஸ்தமயம் வரையில் நற்புத்தியுடையவனாய் ஜபிக்கவேண்டும். இடையில் மாத்யாஹ்னிகம், ப்ராம்ஹ

𑌤𑌰𑍍𑌪𑌣𑌮𑍍 । 𑌤𑌤𑍋 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌮𑌾𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌪𑍍𑌸𑍁 𑌜𑌪𑌂 𑌜𑌪𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌹𑍋𑌮𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌤𑌤𑍋 𑌮𑍌𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌮𑌿𑌤𑌾𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌕𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑌭𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 । 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌲𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌏𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌵𑌿𑌰𑌜𑌾𑌹𑍋𑌮𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌉𑌪𑍋𑌷𑍍𑌯 𑌦𑌿𑌨𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃 । 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥ 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌤 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 𑌸𑌹' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑍇—

'𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌦𑌸𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌃 । 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌪𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌾𑌰𑌕𑍇 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑌿𑌧𑌿𑌶𑍍𑌚𑍈𑌷 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥

யஜ்ஞம், தர்ப்பணம் இவைகளைச் செய்து, மனஸினால் பூஜை செய்து, மறுபடி ஜலத்தை யடைந்து ஜபம் செய்யவேண்டும். ஸாயங்காலம் ஸந்த்யோபாஸனம் செய்து, பிறகு ஸாயங்கால ஹோமத்தைச் செய்து, மௌனத்தை விட்டு, ஓ அரசனே! அப்பொழுது அல்பமான ஆஹாரத்தைப் புஜிக்கவேண்டும். யவையாலாகிய அன்னத்தைப் புஜிக்கவேண்டும். அல்லது பச்சைப்பயறு தான்யத்தைப் புஜிக்கவேண்டும். தான் செய்த பாபத்தை ஸ்மரித்துப் பூமியில் படுக்கவேண்டும். இரவு விடிந்த பிறகு முன்போல் வ்ரதத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். இவ்விதம் ஒரு மண்டலம் பூர்ணமான பிறகு விரஜாஹோமத்தைச் செய்யவேண்டும். ஒரு நாள் உபவாஸமிருந்து பிறகு பஞ்சகவ்யத்தைப் பருகவேண்டும். பிறகு ப்ராம்ஹணர்களைப் புஜிப்பிக்கவேண்டும். அவர்களுக்குத் தக்ஷிணையைக் கொடுக்கவேண்டும். பிறகு அந்த ப்ராம்ஹணர்களின் உத்தரவினால் தான் புஜிக்கவேண்டும்.

இது ஆசார்யனுக்கு ப்ராயஸ்சித்தம். எல்லாருக்கும் ப்ராயஸ்சித்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளது,

மாத்ஸ்யத்தில்:— ப்ரம்ஹாவும், ஸதஸ்யனும் அவனது பாதி ப்ராயஸ்சித்தத்திற்கு உரியவர். த்வாரபாலகர்களுக்கு அதன் பாதி.

धराप्रतिग्रहे प्रायश्चित्तम् ॥

अथ धराप्रतिग्रह प्रायश्चित्तम् ॥

शिवपुराणे —

धरां सम्पूज्य गन्धाद्यै राजा पुण्यकालतः
विप्रसात्कुरुते तस्य पुण्यस्यान्तो न विद्यते ॥
गृह्णीयाद्यो धरामेनां पुण्यकालेषु पर्वसु ।
तस्य विप्रस्य चाप्यत्र न पुनर्जन्म राक्षसात् ॥ ब्रह्मोपदेशः कर्तव्यः सावित्रीदानमेव च ॥ ततः परं जपेद्देव्या दशलक्षमतन्द्रितः इति ॥

पाद्मे —

धरां विधिवतां राज्ञा धर्मशास्त्रानुसारतः । यो विप्रः प्रतिगृह्णाति द्रव्यलोभपरायणः ॥ यज्ञादिकमकृत्वा स भवति ब्रह्मराक्षसः । दशलक्षजपाद्देव्या अस्य निष्कृतिरीरिता ॥ सदस्यब्रह्मणोरर्धं [illegible]

மற்றவர்க்கு அதன் பாதி. இது ப்ராயஸ்சித்தத்தின் ப்ரகாரம். இதைத் தவிர்த்து வேறு வழியில்லை.

பூமியை ப்ரதிக்ரஹிப்பதில் ப்ராயஸ்சித்தம்.

சிவபுராணத்தில்:— எந்த அரசன் புண்ய காலத்தில் சந்தனம் முதலியவைகளால் பூமியைப் பூஜித்து ப்ராம்ஹணனுக்குத் தானம் செய்கின்றானோ, அதில் புண்யத்துக்கு முடிவு இல்லை. இந்தப் பூமியை புண்ய காலங்களிலும் பர்வ காலங்களிலும் எவன் ப்ரதிக்ரஹிக்கின்றானோ அந்த ப்ராம்ஹணனுக்கும் இப்புவியில் ராக்ஷஸ ஜன்மத்தைத் தவிர வேறு ஜன்மம் இல்லை. ப்ரம்ஹோபதேசம் செய்துகொள்ள வேண்டும். ஸாவித்ரீ தானமும் செய்யவேண்டும். பிறகு காயத்ரியைப் பத்துலக்ஷம் முறை சோம்பலில்லாமல் ஜபிக்கவேண்டும்.

பாத்மத்தில்:— தர்ம சாஸ்த்ர விதிப்படி அரசனால் பூஜிக்கப் பட்ட பூமியை எந்த ப்ராம்ஹணன் த்ரவ்யத்தில் ஆசையுள்ளவனாய் ப்ரதிக்ரஹிக்கின்றானோ, அவன் யாகம் முதலியதைச் செய்யாவிடில் ப்ரம்ஹராக்ஷஸனாகின்றான். காயத்ரியைப் பத்துலக்ஷம் முறை ஜபித்தால் அவனுக்கு ப்ராயஸ்சித்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஸதஸ்யனுக்கும் ப்ரம்ஹாவுக்கும் அதன்பாதி ப்ராயஸ்சித்தம்.

𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌚 | 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌜𑌾𑌪𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌹𑍋𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 || 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌦𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌭𑍁𑌵𑌾 | 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿𑌤𑍈𑌷𑌿𑌣𑌾 || 𑌅𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌤𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ||

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌚𑌕𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ||

𑌅𑌥 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌚𑌕𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ||

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑌣𑍍𑌡𑍇𑌯𑌃—

'𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌲𑍋𑌭𑌤𑌃 | 𑌅𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌲𑍇 𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌃 || 𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌬𑍍𑌦𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃 | 𑌅𑌸𑍍𑌯𑍈𑌷𑌾 𑌚𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 || 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌤𑌃 | 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 || 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍋𑌪𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌜𑌪𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 |

த்வாரபாலகர்களுக்கு அதன்பாதி. ஜாபகர்களுக்கு அதன் பாதி. ஹோதாக்களுக்கும் அப்படியே. எல்லாத் தானங்களிலும் ஆசார்யர்களுக்கு ப்ராயஶ்சித்தம் இவ்வுலகத்துக்கு ஹிதத்தை விரும்பும் ப்ரம்ஹாவினால் முற்காலத்தில் தேவர்களின் நடுவில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. ப்ராயஶ்சித்தம் செய்துகொள்ளாவிடில் மரணத்தை யடைவான். ஆகையால் இந்த ப்ராயஶ்சித்தத்தை முயற்சியுடன் செய்யவேண்டும்.

விச்வசக்ர ப்ரதிக்ரஹத்தில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

மார்க்கண்டேயர்:— *ப்ராம்ஹணன் காரணமில்லாமல் பேராசையினால் விச்வசக்ரத்தை ப்ரதிக்ரஹித்தால், காட்டில் ஜலமில்லாத ப்ரதேசத்தில் ப்ரம்ஹராக்ஷஸனாக ஆவான். அவனுக்கு அந்த ஜன்மத்தினின்றும் திரும்புவதென்பது ஆயிரம் வர்ஷம் வரையில் இல்லை. அதற்கு இந்த ப்ராயஶ்சித்தம் மஹாத்மாவான வஸிஷ்டரால் சொல்லப்பட்டுள்ளது. ப்ராயஶ்சித்த விதிப்படி நான்கில் ஒரு பாகம் த்ரவ்யத்தைச் செலவுசெய்து, விதிப்படி புனருபநயனம் செய்துகொள்ளவேண்டும். சிறந்த ப்ராம்ஹணனிடமிருந்து ப்ரம்ஹோபதேசத்தை யடையவேண்டும். பதினாயிரம்முறை சிவாபிஷே*

प्र(श)यत्नेनाभिषेकस्य निष्कृतिस्तस्य नान्यथा ॥ तदर्धं ब्राह्मणः प्रोक्तं तथैव सदस्यके । द्वारपालानां जापकानां तयोरर्धं प्रकल्पयेत्' इति ॥

कल्पतरुप्रतिग्रहे प्रायश्चित्तम् ॥

अथ कल्पलताप्रतिग्रहप्रायश्चित्तम् ॥
तत्र लिङ्गपुराणे—

उत्तमां कल्पलतां राजभिः पूजितां शुभाम् । यो गृह्णीयाद्द्विजः कामात् स भवेद्ब्रह्मराक्षसः ॥ यावज्ज्योतींषि तिष्ठन्ति तावत्तिष्ठति राक्षसः । तद्ब्रह्मा च सदस्यश्च द्वारपा जापका अपि ॥ राक्षसाः क्रूरकर्माणो भवन्त्येव न संशयः । सहस्राब्दं तदर्धं च तदर्धं च यथाक्रमम् ॥ प्रायश्चित्तं कल्पतरोरर्धमेव समाचरेत्' इति ॥

கத்தால் அவனுக்குச் சுத்தி. வேறு விதத்தால் இல்லை. ப்ரம்ஹாவுக்கு அதன் பாதி ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஸதஸ்யனுக்கும் அப்படியே. த்வாரபாலகர்களுக்கும் ஜாபகர்களுக்கும் அதன் பாதி ப்ராயஶ்சித்தம் விதிக்கவேண்டும்.

கல்பக்கொடி ப்ரதிக்ரஹத்தில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

லிங்கபுராணத்தில்:— அரசர்களால் பூஜிக்கப்பட்டதும் சுபமாயுமுள்ள இந்தக் கல்பக்கொடியை எந்த ப்ராம்ஹணன் ஆசையினால் ப்ரதிக்ரஹிக்கின்றானோ, அவன் ப்ரம்ஹராக்ஷஸனாக ஆவான். ஸூர்யன் முதலிய தேஜஸ்ஸுகள் உள்ளவரையில் ராக்ஷஸனாயிருப்பான். அப்படியே ப்ரம்ஹா, ஸதஸ்யன், த்வாரபாலகர்கள், ஜாபகர்கள் என்ற எல்லோரும் கொடிய ராக்ஷஸர்களாக ஆயிரம் வர்ஷம் ஆகின்றனர். ஸந்தேஹமில்லை. கல்பதரு ப்ரதிக்ரஹத்தில் சொல்லிய ப்ராயஶ்சித்தப்படி இவர்கள் ப்ராயஶ்சித்தத்தைப் பாதி பாதியாய் க்ரமப்படி அனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌸𑌾𑌗𑌰𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌸𑌾𑌗𑌰𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌗𑌾𑌰𑍁𑌡𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇—

'𑌲𑍋𑌭𑍇𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌸𑌾𑌗𑌰𑌮𑍍 । 𑌕𑍁𑌲𑍇𑌨 𑌸𑌹 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌲𑍇 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌯𑌾𑌗𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍇𑌤𑍍 । 𑌯𑌾𑌗𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍂𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌇𑌹 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌪𑌰𑌤𑍍𑌰 𑌚 । 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌾𑌂𑌶𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌨𑌯𑌨𑌂 𑌭𑍂𑌯𑌃 𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀𑌦𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌚 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌦𑌸𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌿𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑌤𑌃 ॥ 𑌤𑌯𑍋𑌰𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌃𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑌾𑌪𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌚𑌰𑍍𑌮𑌧𑍇𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌥 𑌚𑌰𑍍𑌮𑌧𑍇𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌾𑌮𑌨𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇—

'𑌲𑍋𑌭𑌾𑌚𑍍𑌚𑌰𑍍𑌮𑌮𑌯𑍀𑌂 𑌧𑍇𑌨𑍁𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌧𑌨𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 । 𑌸𑌰𑍍𑌵

ஸப்தஸாகர ப்ரதிக்ரஹத்தில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

காருடபுராணத்தில்:— ப்ராம்ஹணன் பணத்தாசையால் ஸப்த ஸாகரத்தை ப்ரதிக்ரஹித்தால், தன் குலத்துடன் ஜலமில்லாத இடத்தில் ராக்ஷஸனுய், ஆவான். தக்ஷிணையை யாகத்திற்காக வைத்துக்கொண்டு ப்ரதானத்ரவ்யத்தை த்யாகம் செய்யவேண்டும். யாகத்தில் தனத்தையெல்லாம் செலவிட்டால் அவனுக்குப் பிசாசத் தன்மை இல்லை. இவ்விதம் ப்ராயஶ்சித்தத்தால் இவ்வுலகிலும் மேலுலகிலும் சுத்தனுகிருன். நான்கில் ஒரு பாகத்தை யாவது செலவிட்டு ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் செய்துகொள்ளவேண்டும். பிறகு அவனுக்கு மறுபடி புநருபநயனமும், ஸாவித்ரீ தானமும் செய்யப்படவேண்டும். ப்ரம்ஹா, ஸதஸ்யன் இருவரும் அவனின் ப்ராயஶ்சித்தத்தின் பாதிக்கு உரியவர். அதன் பாதி த்வாரபாலகர்களுக்கும், ஜாபகர்களுக்கும்.

தோலினல் செய்யப்பட்ட பசுவின் ப்ரதிக்ரஹத்தில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

வாமன புராணத்தில்:— ப்ராம்ஹணன் பணத்தாசையுள்ள

𑌜𑌨𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌪𑌿𑌨𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌲𑍇𑌽𑌜𑌨𑍇 ॥ 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌮𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌸 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌷𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌲𑌕𑍍𑌷𑌤𑌃 ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌨𑌯𑌨𑌂 𑌭𑍂𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃—

‘𑌮𑍁𑌖𑌜𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑍀𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚𑌰𑍍𑌮𑌧𑍇𑌨𑍁𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 । 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌚 ॥ 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌾𑌗𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌤𑌃 । 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌲𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌨𑌿𑌯𑍁𑌤𑍇𑌨𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌤𑌃 ॥ 𑌏𑌷𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑌮𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌤𑌶𑍍𑌶𑍁𑌚𑌿𑌃 । 𑌸𑌦𑌸𑍍𑌯𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋𑌰𑌰𑍍𑌧𑌮𑍃𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌗𑌾𑌰𑍁𑌡𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇—

‘𑌤𑍁𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌗𑍋𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇 𑌚 𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑌲𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌸𑌾𑌗𑌰𑍇 । 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌚𑌰𑍍𑌮𑌧𑍇𑌨𑍌 𑌮𑌹𑌾𑌭𑍂𑌤𑌘𑌟𑍇 𑌤𑌥𑌾 ॥ 𑌹𑍇𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿

வனுய்த் தோலினுல் செய்யப்பட்ட பசுவை ப்ரதிக்ரஹித்தால், ஜலமும் ஜனமும் இல்லாத காட்டில் ப்ரம்ஹராக்ஷஸனாக ஏழு பிறவிகளில் தான் செய்த பாபத்தை நினைத்துக்கொண்டு இருப்பான். அவனுக்கு இவ்விதம் ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. காயத்ரியைப் பன்னிரண்டு லக்ஷம் முறை ஜபிக்க வேண்டும். அவனுக்கு மறுபடி உபநயனம் புனஸ் ஸம்ஸ்காரத்துடன் செய்யப்படவேண்டும், என்று.

பராசரர்:— எந்த ப்ராம்ஹணன் க்ரஹணம் முதலிய காலங்களில் புண்ய தீர்த்தங்களில் சர்ம தேனுவை அரசனிடமிருந்து ப்ரதிக்ரஹிப்பானோ, அவன் ப்ராயஶ்சித்த விதிப்படி நான்கில் ஒரு பாகம் த்ரவ்யத்தைச் செலவிடவேண்டும். காயத்ரியைப் பன்னிரண்டு லக்ஷம் முறை ஜபிக்கவேண்டும். லக்ஷம் முறை சிவாபிஷேகம் செய்யவேண்டும். இவைகளுடன் ஏதாவதொன்றைச் செய்து புனஸ் ஸம்ஸ்காரம் செய்துகொண்டால் சுத்தனுவான். ஸதஸ்யன், ப்ராம்ஹா இவர்களுக்குப் பாதி ப்ராயஶ்சித்தம். ருத்விக்குகளுக்கும் முன்போலவே.

காருடபுராணத்தில்:- துலா, கோஸஹஸ்ரம், லாங்கலம், ஸப்த ஸாகரம், விச்வசக்ரம், சர்மதேனு, மஹாபூதகடம், ஹேமஹஸ்தி,

ரஜதே சைவ ஸுவர்ணே ம்ருத்யுராசார்யமேஷ்யதி । தஸ்மாத் தந்நாஶநம் கார்யம் ம்ருத்யுதாரணஹேதவே ॥ ததாநீம் வா பரேத்யுர்வா பக்ஷே வா பஞ்சமே தி3நே । மாஸமாத்ரே த்ரிமாஸே வா வத்ஸரே வா கதே ஸதி ॥ ப்ராயஶ்சித்தேந ஶுத்தாத்மா புநஸ்ஸம்ஸ்காரமர்ஹதி । வ்யவஹாரக்ஷமோ ஹ்யேஷ லோகயோருபயோரபி ॥ அந்யதா தோஷமாப்நோதி ந முக்திம் ப்ரஹ்மராக்ஷஸாதிதி ॥

மஹாபூதகடப்ரதிக்ரஹே ப்ராயஶ்சித்தம் ॥

அத மஹாபூதகடப்ரதிக்ரஹப்ராயஶ்சித்தம் ॥

தத்ர தேவல:—

பஞ்சபூதகடம் க்ருஹ்ணந் விப்ரோ பவதி ராக்ஷஸ: । ஸஹஸ்ராப்தம் வஸேந்ந கோரே நிர்ஜநே நிர்ஜலே வநே ॥ பக்ஷமாத்ரம் ஜபேத் தேவீம் த்விஜ: பாபவிஶுத்தயே । தஸ்யோபநயநம் பூய: புநஸ்ஸம்ஸ்காரகர்மணா ॥ நியமேநாபிஷே

ஹேமரஜதம் இவைகளின் ப்ரதிக்ரஹத்தில் ஆசார்யனே ம்ருத்யு அடைவான். ஆகையால் ம்ருத்யுவைத் தாண்டுவதற்காக அதற்கு ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்படுகிறது. அன்றேயாவது, மறுநாளிலாவது, பதினைந்து நாட்களுக்குப் பிறகாவது, ஐந்தாவது நாளிலாவது, ஒரு மாஸத்திற்குப் பிறகாவது, மூன்று மாஸத்திற்குப் பிறகாவது, ஒரு வர்ஷத்திற்குப் பிறகாவது ப்ராயஶ்சித்தம் செய்து கொண்டு சுத்தனானால் புனஸ் ஸம்ஸ்காரத்திற்கு அர்ஹனாகிறான். இரண்டு உலகங்களிலும் வ்யவஹாரத்திற்கு யோக்யனாகிறான். இல்லாவிடில் தோஷத்தையடைவான். ப்ரம்ஹராக்ஷஸத் தன்மையினின்றும் நிவ்ருத்தி என்பது இல்லை.

மஹாபூத கட ப்ரதிக்ரஹத்தில் ப்ராயஶ்சித்தம்.

தேவலர்:— ப்ராம்ஹணன் பஞ்சபூத கடத்தை ப்ரதிக்ரஹித்தால், ப்ரம்ஹ ராக்ஷஸனாக ஆவான். கோரமான காட்டில், ஜனமும் ஜலமும் இல்லாத ப்ரதேசத்தில் ஆயிரம் வர்ஷம் வஸிப்பான். ப்ராம்ஹணன் பாப நிவ்ருத்திக்காக ஒரு பக்ஷம் முழுவதும் காயத்ரியை ஜபிக்கவேண்டும். அவனுக்குப் புனஸ்ஸம்ஸ்காரத்துடன் மறுபடி உபநயனம் செய்யவேண்டும். லக்ஷம் முறை சிவாபிஷேகத்

चैव चतुर्भागव्ययेन च । नान्यथा शुद्धिमाप्नोति ब्रह्मराक्षसदेहतः ॥ तदर्धं ब्राह्मणः प्रोक्तं तथैव सदस्यतः । द्वारस्थानां जापकानां च तथार्धं प्रकल्पयेत्' इति ॥

स्कान्दे तु —

'प्रतिगृह्य तुलादीनि राज्ञः पापपरायणात् । प्रायश्चित्तेन शुद्धात्मा पुनः संस्कारमर्हति ॥ गङ्गायां कौसलस्नानाच्छुद्धिमाप्नोति देहभृत् । रेवायां च तथा स्नात्वा शुद्धिमाप्नोति पूर्ववत् ॥ प्रातरारभ्य गण्डक्यामासायं स्नानमाचरेत् । वर्षद्वयेन शुद्धात्मा ह्युभयोर्लोकयोः शुचिः ॥ तथैव शोणभद्रायां चरेच्छुद्धिमवाप्नुयात् । गौतम्यां नियमात् स्नात्वा नित्यकर्मपरायणः ॥ विंशत्या कौसलस्नानैरब्देन शुध्यति ॥ भीमरथ्यां महानद्यामर्धरात्रे जितेन्द्रियः । जानुदघ्ने जले स्थित्वा जपेद्

தாலும், நான்கில் ஒரு பாகம் தனத்தைச் செலவிடுவதாலும், சுத்தி. அவ்விதம் செய்யாவிடில் ப்ரம்ஹராக்ஷஸ தேஹத்தினின்று நிவ்ருத்தியில்லை. அதன் பாதி ப்ராயஶ்சித்தம் ப்ரம்ஹாவுக்கு. அப்படியே ஸதஸ்யனுக்கும். த்வாரபாலகர்களுக்கும், ஜாபகர்களுக்கும் அதன் பாதி ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் செய்விக்கவேண்டும்.

ஸ்காந்தத்திலோவெனில்:—பாபியான அரசனிடமிருந்து துலா முதலியதை ப்ரதிக்ரஹித்தால் ப்ராயஶ்சித்தம் செய்து சுத்தனாகி, புனஸ்ஸம்ஸ்காரம் செய்துகொள்ள அர்ஹனாவான். கங்கையில் உலக்கைபோல் ஸ்நானம் செய்வதால் தேஹசுத்தியை யடைவான். அப்படியே நர்மதையில் ஸ்நானம் செய்தால் முன்போல் சுத்தியை யடைவான். கண்டகீநதியில் ப்ராத:காலத்தில் ஆரம்பித்து ஸாயங்காலம் வரையில் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். இரண்டு வர்ஷம் செய்தால் சுத்தனாய் இரண்டு உலகங்களிலும் சுத்தனாவான். அவ்விதமே ப்ராம்ஹணன் சோணபத்ரா நதியில் அனுஷ்டித்தால் சுத்தியை யடைவான். கௌதமீ நதியில் நியமத்துடனும் ஸ்நாநம் செய்து நித்யகர்மானுஷ்டானம் செய்து உலக்கைபோல் இருபது ஸ்நானம் செய்தால் ஒரு வர்ஷத்தால் சுத்தனாவான். பீமநதி என்கிற மஹாநதியில் ஜிதேந்த்ரியனாய்ப் பாதிராத்ரியில் முழங்கால்

𑌘𑍍𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍𑌬𑌕𑌮𑍍 ॥ 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌾 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑌮𑍇𑌤𑍍 । 𑌏𑌵𑌂 𑌮𑌾𑌸𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 ॥ 𑌅𑌖𑌣𑍍𑌡𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌵𑍇𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 । 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌥 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌦𑌘𑍍𑌨𑍇 𑌜𑌲𑍇 𑌵𑌸𑌨𑍍 ॥ 𑌜𑌪𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌅𑌷𑍍𑌟𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌶𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 । 𑌯𑌦𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌾 𑌮𑍌𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌸𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑌃 । 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌪𑌰𑍍𑌣𑍀𑌨𑌦𑍀𑌤𑍋𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌿𑌨𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 ॥ 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍𑌬𑌕𑌂 𑌜𑌪𑍇𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌰𑌹𑌿𑌤𑌮𑌾𑌦𑌰𑌾𑌤𑍍 । 𑌦𑌿𑌨𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌜𑌨𑌾𑌯𑌿𑌵 ॥ 𑌪𑍂𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍁𑌲𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌤𑍍 । 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌲𑍋𑌭𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍁𑌲𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑌾 𑌯𑌦𑌿 𑌮𑍋𑌹𑌤𑌃 । 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑌵𑍇𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌲𑌯𑌮𑍍 ॥ 𑌔𑌪𑌾𑌸𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌜𑍁𑌹𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌰𑌜𑌾𑌹𑍋𑌮𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌃 । 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌶𑌾𑌯𑍀 𑌭𑌵𑍇𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌸𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ॥ 𑌦𑍁𑌗𑍍𑌧𑌾𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌫𑌲𑌾𑌹𑌾𑌰𑌂

அளவுள்ள ஜலத்தில் நின்று த்ரியம்பக மந்த்ரத்தை ஜபிக்கவேண்டும். ஆயிரம் முறை ஆவதுவரையில் ஜபித்துவிட்டு ஜபத்தை நிறுத்த வேண்டும். இவ்விதம் மூன்று மாஸம் வரையில் செய்தால் முன் போல் சுத்தியை யடைகிறான். அகண்டமான காவேரியில் விதிப் படி ப்ராத:காலத்தில் ஸ்நானம் செய்து, சீக்ரமாய் நித்யகர்மத்தை முடித்துக்கொண்டு, கழுத்தளவு ஜலத்தில் இருப்பவனாய், நூற்றெட்டுமுறை புருஷஸூக்தத்தை ஜபிக்கவேண்டும். அது முடிந்த பிறகு மௌனத்தை விடலாம். இவ்விதம் ப்ரதிதினம் செய்யவேண்டும். இவ்விதம் இரண்டு மாஸம் செய்தால் சுத்தனாவான். தாம்ரபர்ணீ நதியின் ஜலத்தில் மூன்றுநாள் ஸ்நானம் செய்து, த்ரயம்பக மந்த்ரத்தை ப்ரதிதினமும் கணக்கில்லாமல் ஜபிக்கவேண்டும். இவ்விதம் விக்னமில்லாமல் மூன்று நாட்களில் இந்த வ்ரதம் முடிந்தால் ப்ராம்ஹணன் துலாப்ரதிக்ரஹம் முதலிய பாபத்தினின்றும் சுத்தனாவான். பணத்தாசையால் துலாப்ரதி க்ரஹம் முதலியதைச் செய்தவன் ராமதனுஷ்கோடியில் ஸ்நானம் செய்து, மத்யாஹ்ன ஸமயத்தில் ராமநாத ஆலயத்தை அடைந்து, முதலில் ஔபாஸனாக்னியில் விரஜாஹோமத்தைச் செய்யவேண் டும். ஒரு மாஸம் முழுவதும் பூமியில் படுக்கவேண்டும். பாலை அல்லது பழத்தை ஆஹாரமாகக்கொள்ளவேண்டும். ராமஸேது

…ஸரோவரம் | ஸேதுதர்சநமாத்ரேண ப்ரஹ்மஹத்யா விநச்யதி || க்ஷுத்ராணி ச பாபாநி நச்யந்தி தத்ர கா கதா' இதி ||

ஆஹிதாக்நிஸ்து புஷ்கலதக்ஷிணேந புந:ஸ்தோமேந வா யஜேத | 'யோ வா பஹு ப்ரதிக்ருஹ்ய கரகீர்ண இவ மந்யேத | புந:ஸ்தோமேந யஜேத' இதி ச்ருதே: || ('உசநஸ்தோமேந கரகீர்ணமாத்மாநம் மந்யமாநோ யஜேத' இத்யாச்வலாயநஸூத்ரம் | உசநஸ்தோமோ நாமைகாஹ: | புந:ஸ்தோம இதி சாஸ்யைவ ஸம்ஜ்ஞா | கர: = விஷம் | கரோ கீர்ணோ யேந ஸ கரகீர்ண: | யோ பஹு ப்ரதிக்ரஹாதிநா பாபாதிபயாதாத்மாநம் கரகீர்ணமிவ மந்யேத ஸ அநேந யஜேதேதி நாராயணவ்ருத்தி: ||) இதி ப்ரதிக்ரஹப்ராயச்சித்தம் ||

யத்ர ப்ருதக்வா ப்ராயச்சித்தம் நோக்தம், நோக்தம் த்ருச்யதே வா, தத்ர ஸாதாரணம் ப்ராயச்சித்தமுச்யதே ||

வைப் பார்ப்பதினாலேயே ப்ரம்ஹஹத்யாபாபமும் நசிக்கிறது. அதற்குக் கீழ்ப்பட்ட பாபங்கள் நசிக்கின்றன என்பதில் பேச்சென்ன?

ஆஹிதாக்னியானால் புஷ்கலமான தக்ஷிணையையுடைய புனஸ்தோமம் என்கிற யாகத்தையாவது செய்யவேண்டும். "எவன் அதிகமாக ப்ரதிக்ரஹித்துத் தன்னை விஷமருந்தியவனைப்போல் எண்ணுகின்றானோ அவன் புனஸ்தோமம் என்கிற யாகத்தைச் செய்யவேண்டும்" என்று வேதவாக்யமிருப்பதால். ("தன்னை விஷமருந்தியவனைப்போல் நினைத்தவன் உசனஸ்தோமம் என்கிற யாகத்தைச் செய்யவேண்டும்," என்று ஆச்வலாயன ஸூத்ரம் உள்ளது. உசனஸ்தோமம் என்பது ஏகாஹமான யாகம். புனஸ்தோமம் என்பதும் இதற்கே பெயர். கர: = விஷம். விஷம் எவனால் விழுங்கப்பட்டதோ அவன் கரகீர்ணன், எவன் அதிகமான ப்ரதிக்ரஹம் முதலியதால் பாபம் முதலியதினின்றும் பயத்தினால் தன்னை விஷமருந்தியவனைப்போல் நினைக்கின்றானோ அவன் இந்த யாகத்தைச் செய்யவேண்டும், என்று நாராயணீய வ்ருத்தி சொல்லுகின்றது.) ப்ரதிக்ரஹ ப்ராயச்சித்தம் முற்றிற்று.

எந்த இடத்தில் அதற்கென்றுள்ள ப்ராயச்சித்தம் சொல்லப் படவில்லையோ, அல்லது காணப்படவில்லையோ, அவ்விஷயத்தில் பொதுவான ப்ராயச்சித்தம் சொல்லப்படுகின்றது.

अतिपातकिनां प्रायश्चित्तम् ॥

तत्रातिपातकसमपातकयोः विष्णुराह—

'अतिपातकिनस्त्वेते महापातकिनो यथा । अश्वमेधेन शुध्यन्ति तीर्थानुसरणेन वा' इति ॥

तत्राश्वमेधः सार्वभौमविषयः । 'राजा सार्वभौमोऽश्वमेधेन यजेत' इति श्रुतेः ॥ तीर्थस्नानमितरविषयम् ॥

उपपातकिनां प्रायश्चित्तम् ॥

उपपातकप्रायश्चित्तमाह स एव—

'उपपातकिनस्त्वेते कुर्युश्चान्द्रायणं नराः ॥ पराकमथवा कुर्युर्यजेयुर्गोसवेन वा' इति ॥

याज्ञवल्क्योऽपि—

'उपपातकशुद्धिः स्यादेवं चान्द्रायणेन वा । पयसा वाऽपि मासेन पराकेणाथवा पुनः' इति ॥

அதி பாதகிகளுக்கு ப்ராயஶ்சித்தம்.

அவ்விஷயத்தில் அதிபாதக ஸமபாதகங்களுக்கு ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறார்,

விஷ்ணு:— இந்த அதிபாதகிகள் மஹாபாதகிகளைப் போன்றவர்கள். இவர்கள் அச்வமேதத்தாலாவது தீர்த்தாடனத்தினாலாவது சுத்தராவர்.

அவைகளுள் அச்வமேதமென்பது ஸார்வபௌமனைப்பற்றியது. "ஸார்வபௌமனான அரசன் அச்வமேதம் என்கிற யாகத்தைச் செய்யவேண்டும்," என்று வேதவாக்யம் இருப்பதால். தீர்த்த ஸ்நானம் என்பது மற்றவரைப் பற்றியது.

உபபாதகிகளுக்கு ப்ராயஶ்சித்தம்.

விஷ்ணு:— இந்த உபபாதகிகள் சாந்த்ராயண வ்ரதத்தைச் செய்யவேண்டும். அல்லது பராகத்தையாவது செய்யவேண்டும். கோஸவம் என்ற யாகத்தையாவது செய்யவேண்டும்.

யாஜ்ஞவல்க்யரும்:— இவ்விதம் செய்தால் உபபாதகிகள் சுத்தராவர். அல்லது சாந்த்ராயணத்தால், அல்லது ஒருமாஸம்

𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑍀𑌕𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑍀𑌕𑌰𑌣𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃—

'𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑍀𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌸𑌮𑌶𑍍𑌨𑍀𑌤 𑌯𑌾𑌵𑌕𑌮𑍍 । 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌮𑌥𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌅𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍀𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 । 𑌶𑍀𑌤𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌾 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌾 ॥ 𑌮𑌲𑌿𑌨𑍀𑌕𑌰𑌣𑍀𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 । 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌮𑌥𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌮𑌨𑍁𑌃—

'𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁 𑌮𑌾𑌸𑌂 𑌶𑍋𑌧𑌨𑌮𑍈𑌨𑍍𑌦𑌵𑌮𑍍 । 𑌮𑌲𑌿𑌨𑍀𑌕𑌰𑌣𑍀𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌕𑍈𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

பாலமட்டில் பருகுவதாலும். அல்லது பாராக க்ருச்ரத்தால் சுத்தராவர்.

ஸங்கரீகரணம் முதலியதற்கு ப்ராயஸ்சித்தம்.

விஷ்ணு:— ஸங்கரீகரண பாபத்தைச் செய்தால் ஒரு மாஸம் முழுவதும் யாவகத்தைப் புஜிக்கவேண்டும். அல்லது க்ருச்ராதி க்ருச்ரத்தையாவது ப்ராயஸ்சித்தமாக அனுஷ்டிக்கவேண்டும். அபாத்ரீகரணத்தைச் செய்தால், தப்தக்ருச்ரத்தால் சுத்தனாவான். அல்லது சீதக்ருச்ரத்தாலாவது, மஹாஸாந்தபனத்தாலாவது சுத்தி. மலினீகரணீயங்களில் தப்தக்ருச்ரம் ப்ராயஸ்சித்தமாகும். அல்லது க்ருச்ராதி க்ருச்ரம் ப்ராயஸ்சித்தம்.

மனு:— ஸங்கரீகரணம், அபாத்ரீகரணம் இவைகளைச் செய்தால் சாந்த்ராயண க்ருச்ரம் ஒரு மாஸம் செய்வது ப்ராயஸ்சித்தம். மலினீகரணீயங்களில் மூன்று நாள் யாவகங்களால் தப்த க்ருச்ரம் ப்ராயஸ்சித்தம்.

𑌅𑌨𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 ॥

𑌅𑌨𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃—

‘𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌕𑌂 𑌚 𑌤𑍁𑌲𑌾𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌏𑌵 𑌚 । 𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌨𑍁𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑍁𑌲𑌾𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 = 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 । 𑌪𑌾𑌪𑌗𑍌𑌰𑌵𑌲𑌾𑌘𑌵𑌾𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌾 𑌅𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌾 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑌾𑌨𑌿 ॥

𑌸 𑌏𑌵—

‘𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑍇 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 । 𑌦𑌶𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌶𑍋𑌧𑌨𑍀 𑌪𑌰𑌮𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌶𑌙𑍍𑌖𑌲𑌿𑌖𑌿𑌤𑍌—

‘𑌕𑍍𑌰𑌯𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌯𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌭𑍋𑌜𑌨𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌷𑍍𑌵𑌨𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾’ 𑌇𑌤𑌿॥

சொல்லப்படாத ஸாதாரணமான எல்லாப் பாபங்களுக்கும் ப்ராயஶ்சித்தம்.

பராசரர்:— சாந்த்ராயண க்ருச்ரம், யாவக க்ருச்ரம், துலா புருஷக்ருச்ரம், பசுக்களைப் பின்பற்றிச்செல்வது என்ற இவைகள் எல்லாப் பாபங்களுக்கும் ப்ராயஶ்சித்தங்கள்.

துலாபுருஷம் = ஒரு க்ருச்ர விசேஷம். பாபத்தின் அதிகத் தன்மை குறைவு என்பதை யனுஸரித்து சாந்த்ராயணம் முதலிய வைகளை அடிக்கடியாவது ஒரு முறையாவது அனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

பராசரரே:— எல்லாப் பாபங்களின் சேர்க்கையும் நேர்ந்தால், பதினாயிரம் முறை ஜபிக்கப்பட்ட காயத்ரீ மந்த்ரம் சுத்தி செய்வதாகும்.

சங்கலிகிதர்கள்:— விலைக்கு வாங்குவது, விற்பது, தோஷமுள்ள அன்னத்தைப் புஜிப்பது, துஷ்டப்ரதிக்ரஹம் இவைகளுக்கு ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்படாமலிருந்தால், அவைகள் எல்லாவற்றிற்கும் சாந்த்ராயண க்ருச்ரமாவது, ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரமாவது ப்ராயஶ்சித்தமாகும்.

𑌶𑌾𑌤𑌾𑌤𑌪𑌃—

'𑌅𑌨𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍। 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌉𑌶𑌨𑌾—

'𑌯𑌤𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌾 𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌿𑌹 𑌪𑌾𑌤𑌕𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍। 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌮𑌨𑍁𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃—

'𑌅𑌨𑍁𑌕𑍍𑌤𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌯𑍇। 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌚𑌾𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃—

'𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌵𑌯𑌶𑍍𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌚𑌾𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌯𑌤𑍍𑌨𑌤𑌃। 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌚𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌨 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸 𑌏𑌵—

'𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌚 𑌸𑌂𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃। 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌿𑌲𑍈𑌰𑍍𑌹𑍋𑌮𑍋 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾' 𑌇𑌤𑌿 ॥

சாதாதபர்:— *ப்ராயஸ்சித்தம் சொல்லப்படாத விஷயங்களில் சாஸ்த்ரத்தை யறிந்து ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும். ப்ராம்ஹணன் எக்கார்யங்களிலும் எல்லாப் பாபங்களிலும் சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.*

உசனஸ்:— *இவ்விஷயத்தில், எதற்கு ப்ராயஸ்சித்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளதோ, எதற்கு ப்ராயஸ்சித்தம் சொல்லப்படவில்லையோ அவ்விஷயத்தில் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டித்தால் சுத்தராகின்றனர். இதில் ஸம்சயமில்லை.*

மனு, விஷ்ணு, விச்வாமித்ரர்:— *ப்ராயஸ்சித்தம் விதிக்கப் படாத பாபங்களைப் போக்குவதற்குப் பாபியின் சக்தியையும் பாபத்தையும் ஆலோசித்து ப்ராயஸ்சித்தத்தை விதிக்கவேண்டும்.*

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— *தேசம், காலம், வயது, சக்தி, பாபம் இவைகளை நன்ருக ஆராய்ந்து ப்ராயஸ்சித்தத்தை விதிக்கவேண்டும். எவ்விஷயத்தில் ப்ராயஸ்சித்தம் சொல்லப்படவில்லையோ அதிலும் இவ்விதமே.*

யாஜ்ஞவல்க்யரே:— *ப்ராம்ஹணன் எங்கெந்தக் கார்யங்களில்*

கௌதம:—

ஸம்வத்ஸரஷ்ஷண்மாஸாஶ்சத்வாரஸ்த்ரயோ த்வாவேகஶ்சதுர்விம்ஶத்யஹோ த்வாதஶாஹஷ்ஷடஹஸ்த்ர்யஹோऽஹோராத்ர இதி காலா ஏதாந்யநாதேஶே விகல்பேந க்ரியேரந் ஏநஸ்ஸு குருஷு குரூணி லகுஷு லகூநி க்ருச்ச்ராதிக்ருச்ச்ரௌ சாந்த்ராயணமிதி ஸர்வப்ராயஶ்சித்தம்’ இதி॥

ஸ்ம்ருத்யந்தரே—

ஸர்வஜந்மார்ஜிதாநீஹ ப்ரஹ்மஹத்யாதிகாநி வை। ஸர்வபாபாநி நஶ்யந்தி க்ருச்ச்ரைர் த்வாதஶவார்ஷிகை:॥ ஜந்மப்ரப்ருதி யத்கிஞ்சித் பாதகஞ்சோபபாதகம்। ஸர்வாகம் தத் ப்ரஹ்மஹத்யாயா ஷஷ்டாம்ஶ[illegible] [illegible]॥ [illegible] ஸக்ருத்[illegible] [illegible] ஸஹ [illegible]। [illegible] க்ருச்ச்ரேண [illegible] பாதகாத்’ இதி॥

தன்னை பாபத்துடன் சேர்ந்ததாக நினைக்கின்றானோ அந்தந்தக் கார்யங்களில் காயத்ரியால் திலஹோமஞ் செய்யவேண்டும், அப்படியே திலதானமும் செய்யவேண்டும்.

கௌதமர்:— ஒரு வர்ஷம், ஆறு மாஸம், நான்கு, மூன்று, இரண்டு, ஒன்று மாதங்கள், இருபத்துநான்கு நாட்கள், பன்னிரண்டு, ஆறு, மூன்று நாட்கள், அல்லது ஒரு நாள், இவைகளுள் சக்திக்குத் தகுந்தபடி காலத்தை அவலம்பிக்கவும். கீழே விதிக்கப்பட்ட ப்ராயஶ்சித்தாதிகள் விசேஷ விதியில்லாத விடங்களில் விகல்பமாக அனுஷ்டிக்கத்தக்கவை. ஆனால் பாபங்களின் தன்மைக்கேற்றபடி விகல்பிக்கப்படும். பாபங்கள் பெரியவையா யிருந்தால் பெரிய ப்ராயஶ்சித்தங்கள். லகுக்களானால் லகு ப்ராயஶ்சித்தங்கள். க்ருச்ரம், அதிக்ருச்ரம், சாந்த்ராயணம் என்ற ப்ராயஶ்சித்தங்கள் பொதுவாக எல்லாவற்றிற்கும் உபயோகப்படக்கூடியவை.

ஓர் ஸ்ம்ருதியில்:— எல்லா ஜன்மங்களிலும் செய்யப்பட்டதும் ப்ரம்ஹஹத்யா முதலியதும் ஆகிய எல்லாப் பாபங்களும் இந்த ஜன்மத்தில் பன்னிரண்டு வர்ஷம் அனுஷ்டிக்கப்பட்ட க்ருச்ரங்களால் நசிக்கின்றன. பிறவி முதற்கொண்டு செய்யப்பட்ட பாதகமும் உபபாதகமும் ப்ரம்ஹஹத்திக்குக் கீழ்ப்பட்டுள்ளது. ஆறு

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌅𑌬𑍍𑌦𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌃। 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌃। 𑌸 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌨𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃॥

𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌪𑌾𑌪𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍॥

𑌅𑌥 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇। 𑌯𑌤𑍍𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌕𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌨 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌮𑍍, 𑌤𑌦𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌮𑍍। 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌪𑌿 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍॥

𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌯𑌮𑌹𑌾𑌰𑍀𑌤𑍌—

'𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌷𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾॥

𑌤𑌦𑌾𑌹 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍌—

'𑌵𑌿𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌦𑍋𑌷𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌤 𑌪𑌰𑍍𑌷𑌦𑍋𑌽𑌨𑍁𑌮𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍। 𑌅𑌨𑌭𑌿𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌦𑍋𑌷𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿॥

அப்த (180) க்ருச்ரங்களால் நசிக்கும். நிச்சயம். ஒரு வர்ஷத்துக்குள் ஒரு தடவை புத்திபூர்வமாய்த் திருப்பி செய்யப்பட்ட ஸமபாதகம் அப்த க்ருச்ரத்தினால் (30) சுத்தமாகும்; மஹாபாதகம் தவிர.

முப்பது க்ருச்ரம் அப்த க்ருச்ரம் எனப்படும். க்ருச்ரம் என்பது ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம். அதை ப்ரதிநிதியால் அனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

ரஹஸ்ய பாபத்திற்கு ப்ராயஸ்சித்தம்.

இனி ரஹஸ்ய ப்ராயஸ்சித்தங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. எந்தப் பாபமானது செய்தவனைத் தவிர்த்த மற்ற எவனாலும் அறியப்படவில்லையோ அது ரஹஸ்யம் எனப்படும். அதற்கு ப்ராயஸ்சித்தமும் ரஹஸ்யத்திலேயே செய்யப்படவேண்டும். அவ்விதமே,

யமனும், ஹாரீதரும்:— ரஹஸ்ய பாப விஷயத்தில் ரஹஸ்ய ப்ராயஸ்சித்தம். ப்ரகாசமான பாபவிஷயத்தில் ப்ரகாச ப்ராயஸ்சித்தம்.

ரஹஸ்யமாயிருப்பதனாலேயே பரிஷத்தின் உத்தரவை அபேக்ஷிப்பதென்பது இல்லை. அதைச் சொல்லுகிறார்கள்,

ப்ரஹஸ்பதி, யஜ்ஞவல்க்யர்:— ப்ரஸித்தமான பாபத்தையுடையவன் பரிஷத் விதித்த ப்ராயஸ்சித்ததைச் செய்யவேண்டும்.

𑌨 𑌚 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌷𑌦𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌭𑌾𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌨𑍀𑌯𑌮𑍍 । 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌇𑌤𑌰𑍇𑌣𑌾𑌪𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑌭𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍇𑌨𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑍇𑌨𑌾𑌵𑌗𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌲𑍍𑌪𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌜𑌪𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ॥

𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑌪𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌮𑌾𑌹 𑌮𑌨𑍁𑌃—

'𑌏𑌤𑍈𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑌯𑌃 𑌶𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌰𑌤𑍈𑌰𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑍈𑌨𑌸𑌃 । 𑌅𑌨𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌪𑌾𑌪𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌹𑍋𑌮𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍋𑌧𑌯𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌪𑌾𑌪𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌸 𑌏𑌵—
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑍋𑌽𑌨𑍍𑌵𑌹𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌯𑌜𑍍𑌞𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾 । 𑌨𑌾

ப்ரஸித்தமில்லாத பாபத்தையுடையவன் ரஹஸ்யமான ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் செய்துகொள்ளவேண்டும்.

பரிஷத் இல்லாவிடில் ப்ராயஶ்சித்தத்தைத் தெரிந்துகொள்ள முடியாதென்று ஸந்தேஹிக்கவேண்டாம். சாஸ்த்ரம் அறிந்தவர்க்கு ப்ராயஶ்சித்தத்தை அறிந்துகொள்வது என்பது ஸம்பவிக்குமாதலால். சாஸ்த்ரமறியாதவனும் புத்திமானுகில் வித்வான்களின் ஸபையில் ஏதாவதொரு கபடத்தால் அறிந்துகொள்ள முடியுமாகையால். ரஹஸ்யத்தில் செய்யப்பட்ட பாபம் ஸ்வல்பமான ஜபம் முதலியதால் நிவ்ருத்திக்கும்.

ஆகையாற்றான் ப்ராஜாபத்யம் முதலிய வ்ரதங்களுக்கும் ஜபம் முதலியதற்கும் வ்யவஸ்தையைச் சொல்லுகிறார்,

மனு:— ப்ரகாசமான பாபங்களையுடைய த்விஜர்கள் இந்த (ப்ராஜாபத்யாதி) வ்ரதங்களால் சுத்தப்படுத்தப்பட வேண்டியவர்கள். ரஹஸ்யமான பாபங்களை யுடையவர்களையோவெனில் மந்த்ரங்களாலும் ஹோமங்களாலும் சுத்தர்களாகச் செய்ய வேண்டும்.

ரஹஸ்ய பாபங்களுக்கு ஸாதாரணமான ப்ராயஶ்சித்தம்.

மனு:— ப்ரதிதினம் யதாசக்தி வேதாத்யயனமும், உசிதப்படி

𑌚𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑌿 𑌘𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌜𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 ॥ 𑌯𑌥𑍈𑌧𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌹𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍। 𑌤𑌥𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌦𑌹𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌤𑍍 ॥ 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌕𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌷𑍋𑌡𑌶। 𑌅𑌪𑌿 𑌭𑍍𑌰𑍂𑌣𑌹𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌸𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌨𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌹𑌰𑌹𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌬𑍋𑌧𑌾𑌯𑌨𑌃—

'𑌯𑌦𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍। 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌵𑌗𑍍𑌘𑍍𑌰𑌾𑌣𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌦𑌹𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑍈𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍈𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌗𑍌𑌤𑌮𑌃—

'𑌅𑌨𑌾𑌰𑍍𑌜𑌵𑌪𑍈𑌶𑍁𑌨𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌚𑌾𑌰𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌰𑍇𑌤𑌸𑍍𑌸𑌿𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯𑍋𑌨𑍌 𑌚 𑌦𑍋𑌷𑌵𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌭𑌿𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌽𑌬𑍍𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌭𑌿𑌰𑌪 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍁-

---

பஞ்ச மஹாயஜ்ஞங்கள் செய்வதும், என்ற இவைகள் மஹாபாதகங்களாலுண்டாகிய பாபங்களையும் சீக்ரம் நாசப்படுத்துகின்றன. எப்படி அக்னி தேஜஸ்ஸினால் தன்னை யடைந்த விறகு முதலியதை உடனே தஹிக்கின்றதோ, அப்படி வேதமறிந்தவன் ஜ்ஞானாக்னியால் பாபம் முழுவதையும் தஹிக்கின்றான். வ்யாஹ்ருதி ப்ரணவங்களுடன் கூடிய ப்ராணாயாமங்கள் ப்ரதிதினமும் பதினாறு முறை ஒரு மாஸம் வரையில் செய்யப்பட்டால் ப்ரம்ஹஹத்தி செய்தவனையும் சுத்தப்படுத்துகின்றன.

போதாயனர்:— உபஸ்தேந்த்ரியத்தாலோ, கால்களாலோ, கைகளாலோ, மனதினாலோ, வாக்கினாலோ, காது, தோல், மூக்கு, கண் இவைகளாலோ எந்தப் பாபம் செய்யப்பட்டதோ அதையெல்லாம் மீதியில்லாமல் மூன்று தடவை செய்யப்பட்ட ப்ராணாயாமங்களால் தஹிப்பான்.

கௌதமர்:— ருஜுவாயில்லாமை, கோள் சொல்லுவது, நிந்திக்கப்பட்டதைச் செய்வது, நிஷித்தமானதைச் சாப்பிடுவது, சூத்ர ஸ்த்ரீயினிடத்தில் ரேதஸ்ஸேகம் செய்வது, அயோனியில் ரேதஸ்ஸேகம் செய்வது, பாபமுள்ள கார்யத்தில் புத்திபூர்வமாக ப்ரவர்த்திப்பது என்ற இவைகளில் "ஆபோஹிஷ்டா" முதலிய மந்த்ரங்

ணீபிர்வாருணீபிர்வா பவித்ரை: ப்ரதிஷித்தவாங்மனஸாபசாரே
வ்யாஹ்ருதய: பஞ்ச ஸர்வாஸ்வேவா ''அஹஶ்ச மா ஆதி-
த்யஶ்ச புனாத்விதி ப்ராதா ராத்ரிஶ்ச மா வருணஶ்ச புனாத்விதி
ஸாயமஷ்டௌ வா ஸமிதோ 'தேவக்ருதஸ்யை'தி ஹுத்வா
ஸர்வஸ்மாதேநஸோ முச்யதே முச்யதே' இதி ॥

அநார்ஜவம் மாநஸம் கர்ம வா । பைஶுநம் = பரபரிவாத: வாசிகம் । ப்ரதிஷித்தாசார: = நியம-லோப: காயிகம் । அநாத்யப்ராஶநம் அநேகவிதவஸ்த்வப்ராஶநம் = அநாத்யப்ராஶநம் । தத்ராபி ஆபோஹிஷ்டாதிபி: வாருணீபிஶ்ச ஸ்நாநேன ஶுத்தோ பவதி । ஓம் பூர்வாபிர்வ்யாஹ்ருதிபி: ஸர்வாஸு ஸர்வபாபேஷ்வாசமேத் । ஆசமநாதேவ ஸர்வஸ்மாத் பாபாத் ப்ரமுச்யதே । ஸாயம் வா ஸமித

களால், அல்லது வருணதேவதாக மந்த்ரங்களால், அல்லது வேறு பரிசுத்த மந்த்ரங்களால் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். நிஷித்த விஷயத்தில் வாக்கினுலாவது மனதினுலாவது அதிக்ரமம் ஏற்பட்டால், ஐந்து வ்யாஹ்ருதிகளை ஜபிக்கவும். எல்லாப் பாப க்ரியைகளிலும் மேலே சொல்லப்படும் மந்த்ரங்களால் ஆசமனம் செய்ய வேண்டும். "அஹஶ்சமா ஆதித்யஶ்ச புநாது" என்று பகலில். "ராத்ரிஶ்சமா வருணஶ்ச புநாது" என்று இரவில். "தேவக்ருதஸ்ய" என்பது முதலிய மந்த்ரங்களால் எட்டு ஸமித்துக்களை அக்னியில் ஹோமும் செய்யவும். இவ்விதம் செய்வதாலேயே எல்லாப் பாபங்களினின்றும் விடுபடுவான்.

அனார்ஜவம்=நேராக இல்லாமலிருப்பது, மானஸிகமான கர்மம், வக்ரத்தன்மையாவது. பைசுனம்=பிறரைத் தூஷிப்பது, வாக்கின் கர்மம். ப்ரதிஷித்தாசாரம்=நியமங்களை அனுஷ்டிக்காமலிருப்பது, தேஹத்தின் கர்மம். அனாத்யப்ராசனம்=புஜிக்கக் கூடாத அநேகவித வஸ்துக்களைப் புஜிப்பது. இது முதலிய பாபமுள்ள கார்யத்திலும், ஆபோஹிஷ்ட முதலிய மந்த்ரங்களாலும் வருணதேவதாக மந்த்ரங்களாலும் ஸ்நானம் செய்தால் சுத்தனுவான். ஓங்காரத்தை முன்னுள்ள எல்லா வ்யாஹ்ருதிகளாலும் எல்லாப் பாபங்களிலும் ஆசமனம் செய்யவேண்டும். ஆசமனம் செய்வதாலேயே எல்லாப் பாபங்களினின்றும் விடுபடுவான்.

ஜுஹுயாத் | தேவக்ருதஸ்யைநஸோऽவயஜநமஸி ஸ்வாஹா | மநுஷ்யக்ருதஸ்யைநஸோऽவயஜநமஸி ஸ்வாஹா | பித்ருக்ருதஸ்யைநஸோऽவயஜநமஸி ஸ்வாஹா | ஆத்மக்ருதஸ்யைநஸோऽவயஜநமஸி ஸ்வாஹா | யத்திவா ச நக்தஞ்சைநஶ்சக்ரும தஸ்யாவயஜநமஸி ஸ்வாஹா | யத்ஸ்வபந்தஶ்ச ஜாக்ரதஶ்சைநஶ்சக்ரும தஸ்யாவயஜநமஸி ஸ்வாஹா | யத்வித்வாம்ஸஶ்சாவித்வாம்ஸஶ்சைநஶ்சக்ரும தஸ்யாவயஜநமஸி ஸ்வாஹா | ஏநஸ ஏநஸோऽவயஜநமஸி ஸ்வாஹா | இத்யஷ்டாபிர்ஹோமாத் ஸர்வபாபை: ப்ரமுச்யதே | ருதஞ்ச ஸத்யஞ்சேத்யகமர்ஷணம் த்ரிர்ஜலே படேத் | ஸர்வபாபை: ப்ரமுச்யதே | ஆயங்கௌ: ப்ருஶ்நிரக்ரமீதிதி த்ர்ய்ருசம் த்ரிர்ஜலே படேத், ஸர்வபாபை: ப்ரமுச்யதே | த்ருபதாதிவேந்முமுசாந இத்ய்ருசம் த்ரிர்ஜலே படேத் | ஸர்வபாபை: ப்ரமுச்யதே | ஹம்ஸஶ்ஶுசிஷதித்ய்ருசம் த்ரிர்ஜலே படேத் | ஸர்வபாபை: ப்ரமுச்யதே | அதவா காயத்ரீம் ஸாவித்ரீம் பச்சோऽர்தர்சஶஸ்ஸமஸ்தாமிதி த்ரிர்ஜலே படேத் | ஸர்வபாபை: ப்ரமுச்யதே | அதவா வ்யாஹ்ருதீர்வ்ய-

---

அல்லது எட்டு ஸமித்துக்களை ஹோமம் செய்யவேண்டும். “தேவக்ருதஸ்யைநஸோ + ஏநஸ ஏநஸோ zவயஜநமஸி ஸ்வாஹா” என்ற இந்த எட்டு மந்த்ரங்களால் ஹோமம் செய்தால், எல்லாப் பாபங்களினின்றும் விடுபடுவான். “ருதஞ்ச” என்பது முதலிய அகமர்ஷண மந்த்ரத்தை மூன்று முறை ஜலத்திற்குள் மூழ்கிப் படிக்கவேண்டும். எல்லாப் பாபங்களினின்றும் விடுபடுவான். “ஆzயங்கௌ:” என்ற மூன்று ருக்கை மூன்றுமுறை ஜலத்தில் மூழ்கி ஜபித்தால் எல்லாப் பாபங்களினின்றும் விடுபடுவான். “த்ருபதாதிவ” என்ற ருக்கை ஜலத்தில் மூழ்கி மூன்று முறை படித்தால் எல்லாப் பாபங்களினின்றும் விடுபடுவான். “ஹம்ஸஶ்ஶுசிஷத்” என்ற ருக்கை ஜலத்தில் மூழ்கி மூன்று முறை படித்தால் எல்லாப் பாபங்களினின்றும் விடுபடுவான். அல்லது காயத்ரியைப் பாதம் பாதமாயும், பாதி ருக்காயும், பிறகு முழுவதாயும் ஜலத்தில் மூழ்கி மூன்று தடவை ஜபித்தால் எல்லாப் பாபங்களினின்றும் விடுபடுவான். அல்லது வ்யாஹ்ருதிகளைத் தனித்தனியாகவாவது சேர்த்தா

[illegible] த்ரிரந்தர்ஜலே படேத் । ஸர்வபாபை: ப்ரமுச்யதே । அதவா ப்ரணவமேவ த்ரிரந்தர்ஜலே படேத் । ஸர்வபாபை: ப்ரமுச்யதே । பவித்ரைர்மார்ஜநம் க்ருத்வா ருத்ரைகாதஶிநீம் ஜபந் । முச்யதே ஸர்வபாபேப்யோ மஹத: பாதகாத்ருதே' இதி ॥

ஆபஸ்தம்ப:—

'அநார்யவ்ருத்தேஸூயாயாம் ப்ரதிஷித்தாசாரேஷ்வபக்ஷ்யாபோஜ்யாபேயப்ராஶநே ஶூத்ராயாம் ச ரேதஸ்ஸேகேயோநௌ ச தோஷவத்கர்மாபிஸந்திபூர்வேப்யநபிஸந்திபூர்வே வாப்லிங்காபிரப உபஸ்ப்ருஶேத் வாருணீபிரந்யைர்வா பவித்ரைர்யதா கர்மாப்யாஸ:' இதி ॥

யம:—

'விரஜா த்ரிகுணம் ஜப்த்வா தத்வதேவ விமுச்யதே । (மஹா

வது மூன்று முறை ஜலத்தில் மூழ்கி ஜபித்தால் எல்லாப் பாபங்களினின்றும் விடுபடுவான். அல்லது ப்ரணவத்தையே மூன்று முறை ஜலத்தில் மூழ்கிப் படித்தால் எல்லாப் பாபங்களினின்றும் விடுபடுவான். பரிசுத்தமான மந்த்ரங்களால் ப்ரோக்ஷணம் செய்துகொண்டு ருத்ரைகாதசினியை ஜபித்தால் மஹாபாதகம் தவிர்த்த எல்லாப் பாபங்களினின்றும் விடுபடுவான்.

ஆபஸ்தம்பர்:— ஆர்யாசாரத்திற்கு விருத்தமான செய்கை, பிறர் தோஷத்தைக் கூறுவது (கோள் சொல்லுவது), நிஷித்த ஆசாரங்களைக் கைக்கொள்வது இவைகளிலும், பக்ஷிக்கத்தகாதது, சாப்பிடக்கூடாதது, குடிக்கக்கூடாதது இவைகளை உபயோகிப்பது, சூத்ர ஸ்த்ரீயினிடமும் அயோனியிலும் ரேதஸ்ஸேகம் செய்வது, தோஷமுள்ள அபிசாராதி கர்மங்களைப் புத்திபூர்வமாகவோ, அறியாமலோ செய்வது இவைகளில் மேலே சொல்லப்படும் ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் செய்துகொள்ளவும். ஆபோஹிஷ்டா முதலிய மந்த்ரங்களாலாவது, வருண தேவதாக மந்த்ரங்களாலாவது, வேறு பவித்ர மந்த்ரங்களாலாவது தோஷங்களின் அப்யாஸத்திற்குத் தகுந்தபடி ஸ்நான ப்ரோக்ஷணாதிகளைச் செய்துகொள்ள வேண்டும்.

யமன்:— விரஜா மந்த்ரங்களை இருமுறை ஜபித்தால்

देव्यं त्रिरावर्त्य तदहरेव विशुध्यति ॥) पौरुषं सूक्तमावर्त्य मुच्यते सर्वकिल्बिषात् । वृषभं शतवारं जप्त्वा तदहरेव विशुध्यति ॥ वेदमेकगुणं जप्त्वा तदहरेव विशुध्यति । रुद्रैकादशकं जप्त्वा तदहरेव विशुध्यति ॥ अस्यवामीयं पावमानीरथापि वा । कुन्तापं वालखिल्यांश्च निवित्प्रैषं वृषाकपिम् ॥ होतॄन् रुद्रान् पितॄन् जप्त्वा मुच्यते सर्वपातकैः' इति ॥

होतॄन् = चित्तिः स्रुगित्यादीन् । पितॄन् = परेयिवांसमित्यादीन् ॥

चतुर्विंशतिमते—

पावमानीस्तथा कौत्सं पौरुषं सूक्तमेव च । जप्त्वा पापैः प्रमुच्येत सपुत्रं मातृच्छन्दसम् ॥ मण्डूकब्राह्मणं रुद्रं शुक्रियं मोक्षकं तथा । वामदेव्यं बृहत्साम जप्त्वा पापैः प्रमुच्यते ॥ यज्ञा

அன்றைக்கே சுத்தனுவான். (வாமதேவ்ய ஸாமத்தை மூன்று முறை ஜபித்தால் அன்றே சுத்தனுவான்). புருஷ ஸூக்தத்தை ஆவ்ருத்தி செய்தால் எல்லாப் பாபத்தினின்றும் விடுபடுவான். வ்ருஷபத்தை நூறு முறை ஜபித்தால் அன்றே சுத்தனுவான். வேதத்தை ஒரு முறை ஜபித்தால் அன்றே சுத்தனுவான். ருத்ரத்தைப் பதினொரு முறை ஜபித்தால் அன்றே சுத்தனுவான். அஸ்யவாமஸ்ய என்பதையாவது, அல்லது பவமான மந்த்ரங்களை யாவது ஜபிக்கவும். குந்தாபம், வாலகில்ய மந்த்ரங்கள், நிவித்ப்ரைஷம், வ்ருஷாகபி, ஹோத்ரு மந்த்ரங்கள், ருத்ர மந்த்ரங்கள், பித்ரு மந்த்ரங்கள் இவைகளை ஜபித்தால் எல்லாப் பாபங்களாலும் விடுபடுவான்.

ஹோத்ரு மந்த்ரங்கள் = சித்தி: ஸ்ருக் முதலியவை. பித்ரு மந்த்ரங்கள் = பரேயுவாம்ஸம் முதலியவை.

சதுர்விம்சதி மதத்தில்:— பாவமானிகள், கௌத்ஸம், புருஷ ஸூக்தம், புத்ரவர்க்கங்களோடு கூடிய மாதுசந்தஸம் இவைகளைப் படித்தால் பாபங்களால் விடுபடுவான். மண்டூக ப்ராம்ஹணம், ருத்ரம், சுக்ரியம், மோக்ஷகம், வாமதேவ்யம், ப்ருஹத்ஸாமம்

ஜ்ஞீயமாதித்யம் ஜ்யேஷ்டஸாம ச ராஜநம் । பாருச்சேபஞ்ச ஸாமானி ஜப்த்வா முச்யேத கில்பிஷாத் ॥ அதர்வஶிரஸம் சைவ புருஷஸூக்தம் ததைவ ச । நீலருத்ராம்ஸ்ததைவைந்த்ரம் ஜப்த்வா பாபை: ப்ரமுச்யதே ॥ அதர்வணோக்தா யே கேசின் மந்த்ரா: காமவிவர்ஜிதா: । தே ஸர்வே பாபஹந்தாரோ யாஜ்ஞவல்க்யவசோ யதா ॥ அக்னேர்மன்வ இத்யனுவாகம் து ஜபேதேதமனுத்தமம் । ஸிம்ஹே மே மன்யுரித்யேத மனுவாகம் ஜபேத்த்விஜ: ॥ ஜப்த்வா பாபை: ப்ரமுச்யேத போதாயனவசோ யதா । ருக்வேதமப்யஸேத்யஸ்து யஜுஶ்ஶாகாமதாபி வா ॥ ஸாமானி ஸரஹஸ்யானி அதர்வாங்கிரஸஸ்ததா । யத்கிஞ்சித் பாதகம் க்ருத்வா ருக்திஞ்சேதமேவம் ஜபேத் । ஹம்ஸஶ்ஶுசிஷதித்யேதாம் ஜபேதாத்மவித் த்ர்யம்பகம் ॥ ப்ராஹ்மணானி ச கல்பாம்ஶ்ச ஷடங்கானி ததைவ ச । ஆக்யானானி ததான்யானி ஜப்த்வா பாபை: ப்ரமுச்யதே ॥ இதிஹாஸபுராணானி தேவதாஸ்தவனானி ச । ஜப்த்வா பாபை: ப்ரமுச்யேத [illegible]’ இதி ॥

இவைகளை ஜபித்தால் பாபங்களால் விடுபடுவான். யஜ்ஞாயஜ்ஞீயம், ஆதித்யம், ஜ்யேஷ்டஸாமம், ராஜனம், பாருச்சேபம் என்ற ஐந்து ஸாமங்களை ஜபித்தால் பாபத்தினின்றும் விடுபடுவான். அதர்வ சிரஸ், புருஷஸூக்தம், நீல ருத்ரங்கள், ஐந்த்ரம் இவைகளை ஜபித்தால் பாபங்களால் விடுபடுவான். அதர்வவேதத்தில் சொல்லப் பட்ட எந்த மந்த்ரங்கள் காம்ய பலத்துடன் இல்லையோ அவைகள் எல்லாம் பாபத்தைப் போக்கக்கூடியவைகள், யாஜ்ஞவல்க்யரின் வசனப்படி. அக்னேர் மந்வே என்ற சிறந்த அனுவாகத்தையும், ஸிம்ஹமேமேமன்யு: என்ற அனுவாகத்தையும் ப்ராம்ஹணன் ஜபிக்கவேண்டும். இவைகளை ஜபித்தால் பாபங்களால் விடுபடுவான், போதாயனர் வசனப்படி. எவன் ருக்வேதத்தைப் படிக்கின்றானோ, அல்லது யஜுச் சாகையைப் படிக்கின்றானோ, ரஹஸ்யங்களுடன் கூடிய ஸாமங்களையாவது, அதர்வ அங்கிர: என்ற மந்த்ரங்களையாவது படிக்கின்றானோ அவன் எல்லாப் பாபங்களாலும் விடுபடுவான். ஏதாவது பாபங்களைச் செய்தாலும் யத்கிஞ்சேதம் என்ற ருக்கை ஜபிக்கவேண்டும். ஹம்ஸஶ்ஶுசிஷத், த்ரியம்பகம், ப்ராம்ஹணங்கள், கல்பங்கள், ஆறு அங்கங்கள், ஆக்யானங்கள் இவைகளையும்

விஷ்ணு:—

அதாத: ஸர்வவேத பவித்ராணி பவந்தி। யேஷாம் ஜபைச்ச ஹோமைச்ச த்விஜாதய: பாபேப்ய: பூயந்தே। அகமர்ஷணம் தேவக்ருதம் சுத்தவத்ய: தரத்ஸமந்தீ யாவதி கூஷ்மாண்ட்ய: பாவமான்ய: துர்காஸாவித்ரீ அபீஷங்க்ய: பதஸ்தோபா வ்யாஹ்ருதயோ பாருண்டானி இந்த்ரஸாமானி புருஷவ்ரதம் சைவதம் பாஸம் பார்ஹஸ்பத்யம் வாக்ஸூக்தம் கோஸூக்தம் அச்வஸூக்தம் மத்வ்ருச: ஸாமானி இந்த்ரசுத்தம் சதருத்ரீயம் அதர்வசிர: த்ரிஸுபர்ணம் மஹாவ்ரதம் நாராயணீயம் புருஷஸூக்தம் த்ரீண்யாஜ்யதோஹானி ரதந்தரம் அக்னேர்வ்ரதம் வாமதேவ்யம் ப்ருஹச்சைதானி ஜப்தானி புனந்தி ஜந்தூன் ஜாதிஸ்மரத்வம் லபதே யதீச்சேத் இதி ॥

மற்றவைகளையும் ஜபித்தால் பாபங்களால் விடுபடுவான். இதிஹாஸங்கள், புராணங்கள், தேவதா ஸ்தோத்ரங்கள் இவைகளையும், மற்றத் தர்ம சாஸ்த்ர க்ரந்தங்களையும் படித்தால் பாபங்களால் விடுபடுவான்.

விஷ்ணு:— இனி சொல்லப்படுபவைகள் எப்பொழுதுமே சுத்திகரங்களாகும்; எவைகளை ஜபிப்பதாலும், எவைகளால் ஹோமம் செய்தாலும் ப்ராம்ஹணர்கள் பாபங்களால் விடுபடுவார்களோ. அகமர்ஷணம், தேவக்ருதம், சுத்தவதிகள், தரத்ஸமந்திதாவதி, கூச்மாண்டிகள், பாவமானிகள், துர்க்கா மந்த்ரம், ஸாவித்ரீ, அபிஷங்கீ, பதஸ்தோபங்கள், வ்யாஹ்ருதிகள், பாருண்டங்கள், இந்த்ரஸாமம், புருஷவ்ரதம், சைவதம், பாஸம், அப்லிங்கம், பார்ஹஸ்பத்யம், வாக்ஸூக்தம், கோஸூக்தம், அச்வஸூக்தம், மதுருக்குகள், ஸாமங்கள், இந்த்ரசுத்தம், சதருத்ரீயம், அதர்வசிரஸ், த்ரிஸுபர்ணம், மஹாவ்ரதம், நாராயணீயம், புருஷஸூக்தம், மூன்று ஆஜ்யஸ்தோமங்கள், ரதந்தரம், அக்னேர்வ்ரதம், வாமதேவ்யம், ப்ருஹத் என்ற இவைகளை ஜபித்தால், அவை ப்ராணிகளைச் சுத்தம் செய்கின்றன. விரும்பினால் பூர்வஜன்ம ஜ்ஞானம் உண்டாகும்.

𑌪𑍈𑌠𑍀𑌨𑌸𑌿𑌃—

‘𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌪𑍍𑌰𑌸𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌮𑌿𑌷𑌮𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 । 𑌭𑍂𑌯𑌸𑍍𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑍀 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑌾𑌵𑌨𑌪𑌾𑌵𑌨𑌃’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃—

‘𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌕𑌲𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌸𑌞𑍍𑌚𑌯𑌮𑍍 । 𑌸 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌧𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌭𑍃𑌗𑍁𑌃—

‘𑌕𑍋𑌟𑌿𑌶𑍋 𑌮𑌨𑍁𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌭𑍀𑌤𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌰𑌾𑌮 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌃 ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 । 𑌨𑌾𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌤𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌯𑍋𑌗𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃—

‘𑌨 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌪𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌨 𑌹𑍃𑌤𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌃 । 𑌅𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌭𑌯𑌾𑌦𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌵𑍃𑌥𑌾’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

பைடீனஸி:— எல்லாப் பாபங்களையும் செய்பவனாயினும் ஒரு நிமிஷகாலம் அச்யுதனை த்யானம் செய்தால் அவன் மறுபடி தபஸ்வியாக ஆகிறான். தனது பங்க்தியைச் சுத்தம் செய்பவர்களையும் சுத்தி செய்பவனாவான்.

வஸிஷ்டர்:— விஷ்ணுவின் நாமத்தைக் கீர்த்தனம் செய்கிற நற்புத்தியுடையவன் ஸகல பாபங்களையும் தொலைத்து, புண்யக் குவியலையடைந்து பரிசுத்தனாக ஆகிறான்.

ப்ருகு:— மனிதர்களுக்குப் பயத்தைக் கொடுக்கக்கூடியது, கோடிக் கணக்காய் ஸமீபத்திலுள்ளது. மனிதன் ராம ராம என்று சொன்னால் அதை நாசம் செய்கிறான். எல்லாப் பாபங்களுக்கும் இது ப்ராயஶ்சித்தமாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இதைக் காட்டிலும் சிறந்த புண்யத்தைக் கொடுப்பது மூவுலகிலுமில்லை.

யோகயாஜ்ஞவல்க்யர்:— ஹரியின் நாமோச்சாரணத்தால் போக்கப்படாத பாபம் என்பது இல்லை. ஆனால் (பாபம்) அதிகமிருக்கக்கூடும் என்ற பயத்தால் மஹர்ஷிகள் வேறு ப்ராயஶ்சித்தத்தை வீணாகச் சொல்லியுள்ளனர்.

ப்ரஹ்மகைவர்தே —

'ஸர்வபாபயுதோ வாऽபி கீர்தயன்னநிஶம் ஹரிம் ।
ஶுத்தாந்த꞉கரணோ பூத்வா ஜாயதே பங்க்திபாவன꞉' இதி ॥

ரஹஸ்யப்ரஹ்மஹத்யாதி பாபானாம்
ப்ருதகுக்தப்ராயஶ்சித்தானி ॥

அத ப்ருதகுக்தானி ॥

தத்ர வ்யாஸ꞉ —

'யோऽர்தலோபாத் த்விஜம் ஹத்வா ஸாங்கவேதமதீயுத꞉ ।
ஸ ஜலேஷு பௌருஷம் ஸூக்தம் ஜபந்த்யாயம்ஸ்து ஹரிம் ॥
ததைவ ப்ரஹ்மஹத்யாயா முச்யதே நாத்ர ஸம்ஶய꞉' இதி ॥

யம꞉ —

'ப்ரஹ்மஹத்யாஸுராபானஸ்வர்ணஸ்தேயகுருதல்பகா꞉ ।
ப்ராணாயாமை꞉ ஶ்ராந்தோऽகமர்ஷணம் ஜபேத்' இதி ॥

யாஜ்ஞவல்க்ய꞉ —

'த்ரிராத்ரோபோஷிதோ ஜப்த்வா ப்ரஹ்மஹா த்வகமர்ஷணம் ।
அந்தர்ஜலே விஶுத்யேத காம் ச தத்வா பயஸ்வினீம்' இதி ॥

ப்ரம்ஹகைவர்த்தத்தில்:— எல்லாப் பாபங்களுடனும் கூடியவனாயினும் ஈச்வரனை எப்பொழுதும் கீர்த்தனம் செய்பவன் சுத்த மனமுடையவனாக ஆகி, பங்க்தியைச் சுத்தம் செய்பவனாக ஆகிறான்.

ரஹஸ்யத்தில் செய்த ப்ரம்ஹஹத்யை முதலிய பாபங்களுக்குத் தனியாகச் சொல்லப்பட்ட ப்ராயஶ்சித்தம்.

வ்யாஸர்:— எந்த மனிதன் பணத்தாசையால் அங்கத்துடன் கூடிய வேதத்தை அத்யயனம் செய்த ப்ராம்ஹணனைக் கொன்றானோ, அவன் ஜலத்திலிருந்து விஷ்ணுவைச் சிந்திப்பவனாய் புருஷஸூக்தத்தை ஜபிக்கவேண்டும். அப்பொழுதே ப்ரம்ஹஹத்யையினின்றும் விடுபடுவான். ஸம்சயமில்லை.

யமன்:— ப்ரம்ஹஹத்யை, ஸுராபானம், ஸ்வர்ணஸ்தேயம், குருதல்பகமனம் இவைகளைச் செய்தால் ப்ராணாயாமங்களால் ச்ராந்தனாய், அகமர்ஷண மந்த்ரத்தை ஜபிக்கவேண்டும்.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— ப்ராம்ஹஹத்யை செய்தவன் மூன்றுநாள் உபவாஸமிருந்து அகமர்ஷணத்தை ஜலத்தினுள் ஜபித்துப் பால் உள்ள பசுவையும் தானம் செய்தால் சுத்தனாவான்.

ஶங்கலிகிதாவபி—

ப்ரஹ்மஹா த்ரிராத்ரோபோஷிதோऽப்ஸு நிமக்நோऽகமர்ஷணம் த்ரிராவர்தயேத்' இதி ॥

சதுர்விம்ஶதிமதே—

'த்ரிமது த்ரிஸுபர்ணம் ச நாசிகேதத்ரயம் ததா ।
நாராயணம் ஜபேத் ஸர்வம் முச்யதே ப்ரஹ்மஹத்யயா' இதி ॥

போதாயந:—

க்ராமாத் ப்ராசீமுதீசீம் வா திஶமுபநிஷ்க்ரம்ய ஸ்நாத: ஶுசி: ஶுசிவாஸா உதகாந்தே ஸ்தண்டிலமுபலிப்ய ஸக்ருத்க்லிந்நவாஸா: ஸக்ருத்பூதேந பாணிநா ஆதித்யாபிமுகோऽகமர்ஷணம் ஸ்வாத்யாயமதீயீத । ப்ராத: ஶதம் மத்யாஹ்நே ஶதம் அபராஹ்ணே ஶதம் பரிமிதம் வா உதிதேஷு நக்ஷத்ரேஷு ப்ரஸ்ருதியாவகம் ப்ராஶ்நீயாத் । ஜ்ஞாநக்ருதேப்யோऽஜ்ஞாநக்ருதேப்யஶ்ச உபபாதகேப்ய: ஸப்தராத்ராத் ப்ரமுச்யதே ஆத்வாதஶராத்ராத் மஹாபாதகேப்யோ ப்ரஹ்மஹநநம் குருதல்பகமநம் ஸுவர்ண-

சங்கலிகிதர்களும்:— ப்ரம்ஹஹத்தி செய்தவன் மூன்று நாள் உபவாஸமிருந்து, ஜலத்தினுள் அகமர்ஷண மந்த்ரத்தை மூன்று முறை ஜபிக்கவேண்டும்.

சதுர்விம்சதிமதத்தில்:— மூன்று மதுமதீ மந்த்ரங்கள், த்ரிஸுபர்ணம், மூன்று நாசிகேதம், நாராயணம் முழுவதும் இவைகளை ஜபித்தால் ப்ரம்ஹஹத்தி தோஷத்தால் விடுபடுவான்.

போதாயனர்:— க்ராமத்தினின்று கிழக்கு அல்லது வடக்குத் திக்கை யடைந்து, ஸ்நானம் செய்து சுத்தனாய், சுத்த வஸ்த்ர முடையவனாய், ஜல ஸமீபத்தில் மேடையை மெழுகி, (அதில் உட்கார்ந்து) ஒரு முறை நனைந்த வஸ்த்ரமுடையவனாய், பசுவின் சாணத்தால் சுத்தமான கையுடன் ஸூர்யனுக்கு நேராக அகமர்ஷணம் என்கிற வேதத்தை ஜபிக்கவேண்டும். காலையில் நூறு முறை, மத்யாஹ்னத்தில் நூறு முறை, அபராஹ்ணத்தில் நூறு முறை அல்லது அநேக முறை. நக்ஷத்ர உதயத்திற்குப் பிறகு யவைக் கஞ்சியை ஒரு கையளவு குடிக்கவேண்டும். அறிந்து செய்ததும், அறியாமற் செய்ததுமாகிய உபபாதகங்களினின்றும் ஏழு நாட்களால் விடுபடுவான். பன்னிரண்டு நாள் செய்தால் மஹாபாதகங்

स्तेयं सुरापानमिति वर्जयित्वैकविंशतिरात्रात्तान्यपि तरति' इति ॥

बृहद्विष्णुः—

'ब्रह्महत्यां कृत्वा प्राचीमुदीचीं वा दिशमुपनिष्क्रम्य प्रभूतेन्धनेनाग्निं प्रज्वाल्याघमर्षणेनाष्टसहस्रमाज्याहुतीर्जुहुयात्तदेतस्मात् पूतो भवति' इति ॥

मनुः—

'कौत्सं जप्त्वाप इत्येतद्वासिष्ठं च प्रतीत्यृचम् । माहित्रं शुद्धवत्यश्च सुरापोऽपि विशुध्यति ॥ सकृज्जप्त्वास्यवामीयं शिवसङ्कल्पमेव च । सुवर्णमपहृत्यापि क्षणाद्भवति निर्मलः ॥ हविष्पान्तीयमभ्यस्य नतमंह इतीति च । जप्त्वा च पौरुषं सूक्तं मुच्यते गुरु

களினின்றும் விடுபடுவான். ப்ரம்ஹஹத்தி, குருதல்பகமனம், ஸ்வர்ணஸ்தேயம், ஸுராபானம் இவைகளைத் தவிர்த்து. இருபத்தொருநாள் செய்தால் அந்தப் பாபங்களையும் தாண்டுவான்.

ப்ருஹந்விஷ்ணு:— ப்ரம்ஹஹத்தி செய்தால், கிழக்கு அல்லது வடக்குத் திக்கில் சென்று, அதிகமான ஸமித்தினால் அக்னியை எரிக்கச் செய்து, அகமர்ஷண மந்த்ரத்தால் எண்ணாயிரம் முறை ஆஜ்ய ஆஹுதிகளைச் செய்யவேண்டும். அதனால் இந்தப் பாபத்தினின்றும் சுத்தனாகிறான்.

மனு:— கௌத்ஸம் = "அபந: சோசுசதகம்" என்ற ஸூக்தத்தையும், வாஸிஷ்டம் = "ப்ரதிஸ்தோமேபிருஷஸம்" என்ற ருக்கையும் மாஹித்ரம் = 'மஹித்ரீணாமவோஸ்து' என்ற ஸூக்தத்தையும், சுத்தவத்ய: = "ஏதோன்மிந்த்ரம்" என்ற மூன்று ருக்குகளையும், ஒரு மாஸம் முழுவதும் தினந்தோறும், பதினாறு முறை ஜபித்தால் ஸுராபானம் செய்தவனும் சுத்தனாகிறான். "அஸ்யவாமஸ்ய" என்ற ஸூக்தத்தையும், "யஜ்ஜாக்ரதோதூரம்" என்று வாஜஸநேயகத்தில் உள்ள சிவஸங்கல்பத்தையும் ஒரு மாஸம் ப்ரதி தினம் ஒரு முறை ஜபித்தால் ப்ராம்ஹண ஸ்வர்ணத்தை அபஹரித்தவனும் உடனே சுத்தனாவான். ஹவிஷ்பாந்தீயம் = "ஹவிஷ்பாந்தமஜரம்" என்ற பத்தொன்பது ருக்குகளையும், நதமம்ஹ: = "நதமம்ஹோந துரிதம்", என்பதையும் பதினாறு ருக்குகளுள்ள

[illegible]

[illegible]

புருஷ ஸூக்தத்தையும் ஒரு மாஸம் முடிய ப்ரதிதினம் பதினறு முறை ஜபித்தால் குருதல்பகமனம் செய்தவன் அப்பாபத்தினின்றும் உடனே விடுபடுவான். "தேவக்ருதஸ்ய" என்பது முதலிய சகல ஹோம மந்த்ரங்களால் ஒரு வர்ஷம் வரையில் ப்ரதிதினம் ஆஜ்ய ஹோமத்தைச் செய்தாலும், "நம இந்த்ரஶ்ச" என்ற ருக்கை ஒரு வர்ஷம் முழுவதும் ஜபித்தாலும் மஹாபாபத்தையும் ப்ராம்ஹணன் போக்குவான். மஹாபாதகத்துடன் கூடியவன் ஜிதேந்த்ரியனுய், பசுக்களைப் பின்தொடர்ந்து செல்லவேண்டும். ப்ரதிதினம் ய: பாவமானீ: என்ற மந்த்ரங்களை அடிக்கடி ஜபித்து, பிக்ஷான்னத்தை மட்டில் புஜிப்பவனுய் ஒரு வர்ஷம் வரையில் இருந்தால் அந்தப் பாபத்தினின்றும் சுத்தனுவான். மூன்று பராக க்ருச்ரங்களால் சுத்தனுகி, மந்த்ர ப்ராம்ஹண ரூபமான வேத ஸம்ஹிதையை அரண்யத்தில் சுத்தனுய் மூன்று தடவை ஜபித்தால் மஹாபாபங்களெல்லாவற்றினின்றும் சுத்தனுவான். மூன்று நாள் உபவாஸமிருக்கவேண்டும். நியமமுள்ளவனுய் ஒவ்வொரு நாளிலும் மூன்று காலங்களிலும் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். மூன்று கால ஸ்நானங்களிலும் ஜலத்தினுள் மூழ்கி அகமர்ஷண ஸூக்தத்தை மூன்று முறை ஜபிக்கவேண்டும். ஸகல பாபங்களாலும் விடுபடுவான்.

யமன்:— ஸுராபானம் செய்தவன், கழுத்தளவு ஜலத்திலிறங்கி, ஸுதஸோமம் என்கிற மந்த்ரத்தால் கையளவு ஜலத்தை எடுத்துக்கொண்டு, ஓங்காரத்தினுல் அபிமந்த்ரணம் செய்து, பானம்

𑌨𑌿𑌮𑌗𑍍𑌨𑍋 𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑍋𑌕𑍀𑌯𑌂 𑌜𑌪𑍇𑌤𑍍 । 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌤𑍇𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌶𑌾𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌸𑍁 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌣𑌾𑌤𑍋 𑌸𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌉𑌦𑌕𑍇 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌤𑌸𑍃𑌭𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌤𑌲𑍍𑌪𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌘𑌮𑌰𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌿𑌮𑌜𑍍𑌜𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌸𑍁𑌰𑌾𑌪𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌸𑍁𑌰𑌾𑌪𑌾𑌨𑌾𑌦𑍌 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃—

'𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑍋𑌷𑌿𑌤𑍋 𑌹𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍂𑌷𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑍀𑌭𑌿𑌰𑍍𑌘𑍃𑌤𑌂 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌃 । 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌹𑌾𑌰𑍀 𑌤𑍁 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑍀 𑌜𑌲𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥ 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌾𑌜𑌾𑌪𑍀 𑌤𑍁 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌤𑌲𑍍𑌪𑌗𑌃 । 𑌗𑍌𑌰𑍍𑌦𑍇𑌯𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍇𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌯𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀' 𑌇𑌤𑌿 ।

செய்யவேண்டும். பிறகு ஜலத்தினுள் மூழ்கி "மானஸ்தோகே" என்ற ருக்கை ஜபிக்கவேண்டும். ப்ராம்ஹணனின் ஸ்வர்ணத்தைத் திருடினல், ஸ்வர்ணசாலையில் அதைப் போட்டு ஜலத்திலிறங்கி ஸ்நானம் செய்து, "ஹிரண்யவர்ணு:" என்ற நான்கு ருக்குகளால் தன்னை ப்ரோக்ஷித்துக்கொண்டு, மூன்று ப்ராணுயாமங்கள் செய்தால் அந்தப் பாபத்தினின்றும் சுத்தனுவான். குருதல்பகமனம் செய்தால் அகமர்ஷண ஸூக்தத்தை ஜலத்தில் மூழ்கி மூன்று தடவை ஜபித்தால் அந்தப் பாபத்தினின்றும் சுத்தனுவான்.

ரஹஸ்ய ஸுராபானம் முதலியவைகளில் ப்ராயச்சித்தம்.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— மூன்று நாள் உபவாஸமிருந்து சுத்தனுய், கூச்மாண்ட மந்த்ரங்களால் ஆஜ்யஹோமம் செய்தால் (ஸுராபான பாபத்திலிருந்து விடுபடுவான்) ஜலத்தில் நின்று ருத்ரத்தை ஜபித்தால் ப்ராம்ஹணனின் ஸ்வர்ணத்தை அபஹரித்தவன் பாபத்தினின்றும் விடுபடுவான். குருதல்பகமனம் செய்தவன் ஸஹஸ்ர சீர்ஷா என்ற புருஷஸூக்தத்தை ஜபித்தால் அந்தப் பாபத்தினின்றும் விடுபடுவான். இந்த ப்ராயச்சித்த கர்மம் முடிந்த பிறகு இந்தப் பாபிகள் தனித்தனியே பால் உள்ள பசுவைத் தானம் செய்யவேண்டும்.

𑌶𑌾𑌤𑌾𑌤𑌪𑌃—

‘𑌸𑍁𑌰𑌾𑌂 𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌦𑌾𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍇𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 । 𑌭𑌸𑍍𑌮𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌭𑌸𑍍𑌮𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾𑌶𑌯𑌾𑌨𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌯𑍀 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑍈𑌃’ 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌜𑌪𑌶𑍍𑌚𑍈𑌕𑌾𑌦𑌶𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃—

‘𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍 ।
𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌪𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌬𑍋𑌧𑌾𑌯𑌨𑌃—

‘𑌅𑌘𑌮𑌰𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌰𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌃 । 𑌕𑍂𑌷𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌾𑌵𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌰𑌜𑌾 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑍍 ॥ 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌯𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌨𑌾𑌶𑌨𑌾𑌃’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌆𑌶𑍍𑌵𑌲𑌾𑌯𑌨𑌃—

‘𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑌾𑌪𑌂 𑌵𑌾𑌲𑌖𑌿𑌲𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌪𑌨𑍍 𑌪𑌾𑌪𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌪𑌾𑌪𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌾𑌵𑌮𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

சாதாதபர்:— ஸுராபானம் செய்தாலும், குருதல்பகமனம் செய்தாலும், ஸ்வர்ணஸ்தேயம் செய்தாலும், ப்ரம்ஹஹத்யை செய்தாலும் விபூதியினால் மூடப்பட்டு, விபூதிப் படுக்கையில் படுத்தவனாய், பதினொரு முறை ருத்ரத்தை ஜபிப்பவன் எல்லாப் பாபங்களாலும் விடுபடுவான்.

ருத்ர ஜபத்தைப் பதினொரு முறை செய்யவேண்டும். அதைச் சொல்லுகிறார், **அத்ரி:—** தர்மத்தை யறிந்தவன் ருத்ர மந்த்ரங்களைப் பதினொரு முறை ஆவ்ருத்தி செய்தாலாவது மஹா பாபங்களாலும் விடுபடுவான். இதில் ஸம்சயமில்லை.

போதாயனர்:— அகமர்ஷண மந்த்ரம், தேவக்ருதஸ்ய என்பது முதலிய மந்த்ரங்கள், சுத்தவதீ ருக்குகள், தரத்ஸமா: என்ற ருக்குகள், கூச்மாண்ட ஹோம மந்த்ரங்கள், பாவமானீ மந்த்ரங்கள், விரஜா மந்த்ரங்கள், ம்ருத்யுலாங்கலம், துர்க்கா மந்த்ரங்கள், வ்யாஹ்ருதிகள், ருத்ர மந்த்ரங்கள் இவைகள் மஹாபாதகங்களையும் போக்கக்கூடியவைகள்.

ஆச்வலாயனர்:— குந்தாபம், வாலகில்யங்கள், இவைகளை

𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌤𑌃—

'𑌷𑌣𑍍𑌮𑌾𑌸𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌾𑌸𑌂 𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌯𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌾𑌶𑌨𑌃 । 𑌜𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌤𑌕𑍈𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌬𑍋𑌧𑌾𑌯𑌨𑌃—

'𑌮𑌾𑌤𑍃 𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑍃 𑌸𑍍𑌨𑍁𑌷𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍃 𑌸𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌧𑌵𑌾𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌃 𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌦𑌾𑌨𑍀𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍂𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌕𑍂𑌰𑍍𑌮𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇—

'𑌜𑌪𑌸𑍍𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌸𑍇𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌪𑍂𑌜𑌨𑌮𑍍 । 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌶𑍋𑌧𑌨𑌮𑍍 ॥ 𑌉𑌪𑍋𑌷𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 । 𑌯𑌮𑌾𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌰𑌾𑌜𑌾𑌯 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌵𑍇 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌯 𑌚 ॥ 𑌵𑍈𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤𑌾𑌯 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌯 𑌚 । 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌂 𑌤𑌿𑌲𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌪𑍍𑌤𑍋𑌦𑌕𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑍀𑌨𑍍 ॥ 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌹𑍍𑌣𑍇 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌤𑌕𑍈𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

ஜபித்தால் பாபங்களால் விடுபடுவான். பாவமானீ மந்த்ரங்களை ஜபித்தால் ப்ரம்ஹஹத்யாதி பாபங்களினின்றும் விடுபடுவான்.

ஸம்வர்த்தர்:— ஆறு மாஸம் அல்லது ஐந்து மாஸம் வரையில் நியமமுடையவனாய், ஆஹார நியமமுடையவனாய், புருஷஸூக்தத்தை ஜபித்து வந்தால் எல்லாப் பாபங்களாலும் விடுபடுவான்.

போதாயனர்:— மாதா, பெண், நாட்டுப்பெண், ஸஹோதரீ, ஸவர்ணஸ்த்ரீ, விதவை இவர்களைச் சேர்ந்தாலும் எவன் புருஷஸூக்தத்தை மூன்று முறை ஜபிப்பானோ அவன் அப்பொழுதே சுத்தனாகிறான்.

கூர்மபுராணத்தில்:— க்ரஹணம் முதலிய புண்ய காலங்களில் செய்யப்படும் ஜபம், தபஸ், தீர்த்தஸேவை, தேவ ப்ராம்ஹணர்களைப் பூஜிப்பது இவை மஹாபாதகங்களையும் போக்குவதாகும். க்ருஷ்ண பக்ஷத்தில் சதுர்த்தசியில் உபவாஸமிருந்து நியமமுடையவனாய், பகலின் முன் பாகத்தில் நதியில் ஸ்நானம் செய்து யமன் முதல் ஸர்வபூதக்ஷயன் வரையுள்ள ஏழு நாமங்களால் யமனுக்குத் தனித்தனியே திலதர்ப்பணம் செய்யவேண்டும். ஸர்வ பாபங்களாலும் விடுபடுவான்.

अत्र ज्ञानाज्ञानाभ्यासानभ्यासैर्व्यवस्था द्रष्टव्या । संसर्गी तु तस्यैव प्रायश्चित्तं कुर्यात्, 'स तस्यैव व्रतं कुर्यात्' इति वचनैरेवोक्तत्वात् ॥

उपपातकरहस्यप्रायश्चित्तम् ॥

उपपातकरहस्यप्रायश्चित्ते आह याज्ञवल्क्यः—

'प्राणायामशतं कार्यं सर्वपापापनुत्तये ।
उपपातकजातानामनादिष्टस्य चैव हि' इति ॥

स्मृत्यन्तरे—

'दशप्रणवसंयुक्तैः प्राणायामैश्चतुश्शतैः ।
मुच्यते ब्रह्महत्यायाः किं पुनश्शेषपातकैः' इति ॥

प्राजापत्यकृच्छ्रलक्षणम् ॥

अथ कृच्छ्राणां लक्षणमुच्यते ॥

तत्र प्राजापत्यकृच्छ्रलक्षणमाह बोधायनः—

இந்த ப்ராயஶ்சித்தங்களில், அறிந்து செய்வது, அறியாமல் செய்வது, ஒரு முறை செய்வது, பலமுறை செய்வது என்பவைகளை அனுஸரித்து தகுந்தபடி வ்யவஸ்தையை அறியவேண்டும். பாபியுடன் ஸம்ஸர்க்கம் செய்தவன் பாபியின் ப்ராயஶ்சித்தத்தையே அனுஷ்டிக்கவேண்டும். இவ்விஷயம் முன்பே சொல்லப்பட்டிருப்பதால்.

உபபாதகங்களில் ரஹஸ்ய விஷய ப்ராயஶ்சித்தம்.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— எல்லாப் பாபங்களையும் போக்குவதற்கும், உபபாதகங்களுக்கும், ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்படாத பாபத்திற்கும், நூறு தடவை ப்ராணாயாமத்தைச் செய்யவேண்டும்.

ஓர் ஸ்ம்ருதியில்:— பத்து ப்ரணவங்களுடன்கூடிய நானூறு ப்ராணாயாமங்களால் ப்ரம்ஹஹத்யா பாபத்தினின்றும் விடுபடுவான். மற்றப் பாபங்களால் விடுபடுவான் என்பதைச் சொல்வதேன்?

ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ர லக்ஷணம்.

இனி க்ருச்ரங்களுக்கு லக்ஷணம் சொல்லப்படுகிறது. ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ர லக்ஷணத்தைச் சொல்லுகிறார்,

'ப்ராஜாபத்யோ ஹ்யேஷ க்ருச்ச்ரோ திவாராத்ராவயாசிதம் |
க்ரமஶோ வாயுபக்ஷஶ்ச த்வாதஶாஹம் த்ர்யஹம் த்ர்யஹம்' இதி ||

ஆபஸ்தம்ப:—

'த்ர்யஹமநக்தாஶீ திவாஶீ ததஸ்த்ர்யஹம் த்ர்யஹமயாசிதவ்ரதஸ்த்ர்யஹம் நாஶ்நாதி கிஞ்சநேதி க்ருச்ச்ர த்வாதஶராத்ரஸ்ய விதி:' இதி ||

மநு:—

'த்ர்யஹம் ப்ராதஸ்த்ர்யஹம் ஸாயம் த்ர்யஹமத்யாதயாசிதம் |
த்ர்யஹம் பரம் ச நாஶ்நீயாத் ப்ராஜாபத்யம் சரந் த்விஜ:' இதி ||

அஸ்யைவாதிகாரிபேதேந ப்ரயோகாந்தரமாஹ வஸிஷ்ட:—

'அஹ: ப்ராதரஹர்நக்தமஹரேகமயாசிதம் | அஹ: பராகம் தத்ரைகமேவம் சதுரஹௌ பரௌ || அநுக்ரஹார்தம் விப்ராணாம் மநுர்தர்மப்ருதாம் வர: | பாலவ்ருத்தாதுராணாம் ச ஶிஶுக்ருச்ச்ரமுவாச ஹ' இதி ||

போதாயனர்:— மூன்று நாள் பகலில் மட்டும், மூன்று நாள் இரவில் மட்டும் புஜிப்பது, மூன்று நாள் யாசிக்காமல் கிடைத்ததை மட்டில் புஜிப்பது, மூன்று நாள் காற்றை மட்டில் புஜிப்பது, என்று முறையே பன்னிரண்டுநாள் இருப்பது ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம்.

ஆபஸ்தம்பர்:— மூன்று நாள் பகலில் மட்டில் புஜிப்பவனும், மூன்று நாள் இரவில் மட்டில் புஜிப்பவனும், மூன்று நாள் யாசிக்காமல் கிடைத்ததை மட்டில் புஜிப்பவனும், மூன்று நாள் ஒன்றும் புஜிக்காதவனும் இருந்தால், என்பது பன்னிரண்டு நாள் அனுஷ்டிக்கவேண்டிய ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தின் விதி.

மனு:— ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கும் ப்ராம்ஹணன், மூன்று நாள் பகலிலும், மூன்று நாள் இரவிலும், மூன்று நாள் யாசிக்கப்படாததையும் புஜித்து, மூன்று நாள் ஒன்றையும் புஜிக்காமலிருக்கவேண்டும்.

இந்த க்ரச்ருத்திற்கே அதிகாரிக்குத் தகுந்தபடி வேறு ப்ரயோகத்தைச் சொல்லுகிறார்,

வஸிஷ்டர்:— ஒரு நாள் பகலிலும், ஒரு நாள் இரவிலும், ஒரு நாள் யாசிக்காமல் கிடைத்ததையும் புஜிக்கவும். ஒரு நாள் உபவாஸம் இருக்கவேண்டும். இவ்விதம் மற்ற இரண்டு நான்கு நாட்களிலும் அனுஷ்டிக்கவும். இவ்விதம் க்ருச்ரத்தை-பாலர், வ்ருத்தர் வ்யாதிஸ்தர்கள் முதலிய ப்ராம்ஹணர்களுக்கு அனுக்ரஹத்துக்காகச் சிசுக்ருச்ரத்தை மஹாதர்மிஷ்டரான மனு விதித்தார்.

𑌬𑍌𑌧𑌾𑌯𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿—

"𑌅𑌹𑌰𑍇𑌕𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌨𑌕𑍍𑌤𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌭𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍃𑌦𑍇𑌷 𑌪𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇" 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌏𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌮𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌮𑌾𑌹 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃—

"𑌏𑌕𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌤𑌥𑍈𑌵𑌾𑌯𑌾𑌚𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌚 । 𑌉𑌪𑌵𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌚𑍈𑌕𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌦𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ॥ 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌥𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇" 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌏𑌕𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 = 𑌦𑌿𑌵𑍈𑌵 𑌸𑌕𑍃𑌦𑍍𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇𑌨, 𑌨𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 = 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌸𑌕𑍃𑌦𑍍𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇𑌨, 𑌅𑌯𑌾𑌚𑌿𑌤𑍇𑌨 = 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌾𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇, 𑌤𑌦𑌯𑌾𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍, 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾𑌲𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑍇𑌰𑍍𑌦𑌿𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌵𑌾 𑌸𑌕𑍃𑌦𑍍𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇𑌨 । 𑌉𑌪𑌵𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌚𑍈𑌕𑍇𑌨 = 𑌏𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌅𑌨𑌶𑌨𑍇𑌨 𑌚, 𑌪𑌾𑌦𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌅𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌪𑌾𑌦𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾

போதாயனரும்:— ஒரு நாள் பகலிலும், ஒரு நாள் இரவிலும் ஒரு நாள் யாசிக்காமலும் புஜித்து, ஒரு நாள் வாயுவை மட்டில் புஜித்து, இவ்விதம் மூன்று தடவை செய்வது, பாலர்களுக்கு க்ருச்ரம் (சிசுக்ருச்ரம்) எனப்படுகிறது.

இவ்விதம் உள்ள இரண்டு விதமான ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தையும் சொல்லுகிறார், **யாஜ்ஞவல்க்யர்:—** ஒரு நாள் பகலில் புஜிப்பதும், ஒரு நாள் இரவில் புஜிப்பதும், ஒரு நாள் யாசிக்காமல் கிடைத்ததைப் புஜிப்பதும், ஒரு நாள் உபவாஸமிருப்பதும், என்ற இது பாத க்ருச்ரம் எனப்படுகிறது. எவ்விதத்தாலாவது இதை மூன்று தடவை செய்தால் இது ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரமெனப் படுகிறது.

ஏகபக்தேந = பகலில் மட்டில் ஒரு முறை புஜிப்பதால். நக்தேந = இரவில் மட்டில் ஒரு முறை புஜிப்பதால். அயாசிதேந = யாசிப்பதென்பதில்லாத போஜனத்தால். இதில் காலவிசேஷம் அறியப்படாததால் பகலிலாவது ராத்ரியிலாவது ஒரு முறை புஜிப்பதால். உபவாஸேந சைகேந = ஒரு நாள் முழுவதும் புஜிக்காமலிருப்பதாலும் பாத க்ருச்ரமாகிறது. இந்தப் பாத

वा यथाकथञ्चित् त्रिरभ्यस्तः प्राजापत्य इत्यु-
च्यते इत्यर्थः ॥

एकभक्तादिषु ग्राससंख्या ग्रासप्रमाणं चाप-
स्तम्बेन दर्शितम् —

'सायं द्वाविंशतिर्ग्रासाः प्रातः षड्विंशतिः स्मृताः।
चतुर्विंशतिरायाच्याः परं निरशनं स्मृतम्॥ कुक्कु-
टाण्डप्रमाणः स्याद्यावान्वास्यं विशेत्सुखम्' इति॥
चतुर्विंशतिमते प्रकारान्तरेण संख्या प्रदर्शिता —

'प्रातस्तु द्वादश ग्रासाः सायं पञ्चदशैव तु।
अयाचितेन द्वाषोडश त्र्यहं मारुताशनः' इति॥ शक्त्य-
पेक्षया व्यवस्था द्रष्टव्या॥

க்ருச்ரமே அதைத் திருப்புவதாலாவது, தன்னுடைய ஸ்தானத்தின் வ்ருத்தியாலாவது, மூன்று முறை ஆவ்ருத்தி செய்யப்பட்டால் ப்ராஜாபத்யம் என்று சொல்லப்படுகிறது, என்று பொருள்.

ஒரு வேளை புஜிப்பது முதலியதில், கபளத்தின் கணக்கும், கபளத்தின் அளவும் சொல்லப்பட்டுள்ளது,

ஆபஸ்தம்பரால்:— இரவில் இருபத்திரண்டு கபளங்கள், பகலில் இருபத்தாறு கபளங்கள், விதிக்கப்பட்டுள்ளன. யாசிக்கப் படாமல் புஜிப்பதில் இருபத்துநான்கு கபளங்கள். பிறகு உபவாஸம் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. கோழி முட்டையின் அளவுள்ளது, அல்லது தானுக வாய்க்குள் எப்படி நுழையுமோ அவ்வளவு உள்ளது (ஒரு கபளம்.)

சதுர்விம்சதிமதத்தில்:— மற்றொரு ப்ரகாரமாய்க் கணக்குச் சொல்லப்படுகிறது. பகலில் பன்னிரண்டு கபளங்கள். இரவில் பதினைந்து கபளங்களே. யாசிக்கப்படாமல் புஜிப்பதில் பதினாறு கபளங்கள். மூன்று நாள் வாயுவே ஆஹாரம். இவ்விஷயத்தில் அவரவர் சக்தியை அபேக்ஷித்து வ்யவஸ்தையை அறியவும்.

पादकृच्छ्राणां वर्णभेदेन व्यवस्था ॥

आपस्तम्बस्तु चतुर्विधान् पादकृच्छ्रानुक्त्वा तेषां वर्णभेदेन व्यवस्थामाह—

'त्र्यहं निरशनं पादः पादश्चायाचितं त्र्यहम् । सायं त्र्यहं तथा पादः प्रातः पादस्तथा त्र्यहम् ॥ प्रातः पादं चरेच्छूद्रः सायं वैश्यस्य दापयेत् । अयाचितं तु राजन्ये त्रिरात्रं ब्राह्मणे स्मृतम्' इति ॥

अर्धकृच्छ्रं पादोनकृच्छ्रं च ॥

अर्धकृच्छ्रपादोनकृच्छ्रयोरपि स एवाह स एव—

'सायं प्रातर्विनाऽर्धं स्यात् पादोनं नक्तवर्जितम्' इति ॥

பாத க்ருச்ரங்களுக்கு வர்ண பேதத்தைக்கொண்டு வ்யவஸ்தை.

ஆபஸ்தம்பரோவெனில் நான்குவிதமான பாத க்ருச்ரங்களைச் சொல்லி, அவைகளுக்கு வர்ண பேதத்தால் வ்யவஸ்தையைச் சொல்லுகிறார்:— மூன்று நாள் உபவாஸம் ஒரு பாதம். மூன்று நாள் யாசிக்காமல் கிடைத்ததைப் புஜிப்பது ஒரு பாதம். மூன்று நாள் இரவில் மட்டில் புஜிப்பது ஒரு பாதம். மூன்று நாள் பகலில் மட்டில் புஜிப்பது ஒரு பாதம். பகலில் புஜிப்பது என்ற பாத க்ருச்ரத்தைச் சூத்ரன் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். இரவில் மட்டில் புஜிப்பது என்ற பாத க்ருச்ரத்தை வைச்யன் அனுஷ்டிக்க வேண்டும். யாசிக்காமல் கிடைத்ததைப் புஜிப்பது என்ற பாத க்ருச்ரத்தை க்ஷத்ரியன் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். மூன்று நாள் உபவாஸம் என்ற பாத க்ருச்ரம் ப்ராம்ஹணனுக்கு விதிக்கப் பட்டுள்ளது.

பாதி க்ருச்ரமும், முக்கால் க்ருச்ரமும்.

ஆபஸ்தம்பர்:— பகலிலும் இரவிலும் புஜிப்பதென்பதை விட்டால் மற்ற இரண்டையும் அனுஷ்டித்தால் அது அர்த்த க்ருச்ரம். இரவில் புஜிப்பதென்பதைத் தள்ளினால் அது முக்கால் க்ருச்ரம்.

யம:— 'அயாசிதோபவாஸத்ர்யஹாப்யாம் அநுஷ்டிதேந அர்த்தக்ருச்ச்ரோ பவதி। நக்தத்ர்யவர்ஜிதத்ர்யஹத்ரயாநுஷ்டாநேந பாதோநக்ருச்ச்ரோ பவதி' இதி ॥

அர்த்தக்ருச்ச்ர: ப்ரகாராந்தரேணாபி தர்ஶித:—

'ஸாயம் ப்ராதஸ்ததைகைகம் திநத்வயமயாசிதம்। திநத்வயம் ச நாஶ்நீயாத் க்ருச்ச்ரார்த்தம் தத்விதீயதே' இதி ॥

யத்து ஜபஹோமாதிபஹ்வங்கஸஹிதம் ப்ராஜாபத்யக்ருச்ச்ரம் கௌதமேநாபிஹிதம்—

'ஹவிஷ்யாந் ப்ராதராஶாந் புக்த்வா திஸ்ரோ ராத்ரீர்நாஶ்நீயாத் அதாபரம் த்ர்யஹம் நக்தம் புஞ்ஜீத அதாபரம் த்ர்யஹம் ந கஞ்சந யாசேத அதாபரம் த்ர்யஹமுபவஸேத்। திஷ்டேதஹநி ராத்ராவாஸீத க்ஷிப்ரகாமோ

இதன் பொருள்:— அயாசிதம், உபவாஸம் இவ்விரண்டையும் மும்மூன்று நாட்கள் அனுஷ்டித்தால் அர்த்த க்ருச்ரமாகிறது. மூன்று நாள் இரவு போஜனம் என்பதைத் தவிர்த்து மற்ற மூன்றையும் மும்மூன்று நாட்கள் அனுஷ்டிப்பதால் முக்கால் க்ருச்ரமாகிறது.

பாதி க்ருச்ரமானது வேறு ப்ரகாரமாயும் சொல்லப்பட்டுள்ளது,

ஆபஸ்தம்பராலேயே:— ஒரு நாள் இரவில் மட்டும், ஒரு நாள் பகலில் மட்டும், இரண்டு நாள் யாசிக்காமல் கிடைத்ததை மட்டும் புஜிப்பது, இரண்டு நாள் புஜிக்காமலேயிருப்பது என்பது, அர்த்த க்ருச்ரம் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது.

ஆனால் கௌதமரால் ஜபம் ஹோமம் முதலிய அநேக அங்கங்களுடன் கூடிய ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம் சொல்லப்பட்டுள்ளது:— அதாவது, மூன்று நாள் பகலில் மட்டில் ஹவிரன்னங்களைப் புஜித்து, அந்த மூன்று இரவிலும் புஜிக்கக்கூடாது. பிறகு மூன்று நாள் இரவில் மட்டில் புஜிக்கவேண்டும். பிறகு மூன்று நாள் ஒருவரையும் யாசிக்கக்கூடாது. பிறகு மூன்று நாள் உபவாஸமிருக்கவேண்டும். பகலில் நிற்கவேண்டும். இரவில் உட்கார்ந்திருக்க

ஸத்யம் வதேத் அநார்யைர் ந ஸம்பாஷேத ரௌரவயௌதாஜயே
நித்யம் ப்ரயுஞ்ஜாநோऽநுஸவநமுதகோபஸ்பர்ஶநம் ஆபோ
ஹிஷ்டேதி திஸ்ருபி: பவித்ரவதீபிர்மார்ஜயீத ஹிரண்யவர்ணா:
ஶுசய: பாவகா இத்யஷ்டாபி:, அதோதகதர்பணம் நமோ ஹமாய மோ
ஹமாய ஸம்ஹமாய துந்வதே தாபஸாய புநர்வஸவே நமோ
மௌஞ்ஜ்யாயோர்ம்யாய ஸௌம்யாய ஶம்யாய ஶிவாய வஸுவிந்தாய
ஸர்வவிந்தாய நமோ நம: பாராய ஸுபாராய மஹாபாராய
பாரயிஷ்ணவே நமோ நமோ ருத்ராய பஶுபதயே மஹதே
தேவாய த்ர்யம்பகாயைகசராயாதிபதயே ஹராய ஶர்வா
யேஶாநாயோக்ராய வஜ்ரிணே க்ருணிநே கபர்திநே நமோ நம:
ஸூர்யாயாதித்யாய நமோ நமோ நீலக்ரீவாய ஶிதிகண்டாய
நமோ நம: க்ருஷ்ணாய பிங்கலாய நமோ நமோ ஜ்யேஷ்டாய ஶ்ரே
ஷ்டாய வ்ருத்தாயேந்த்ராய ஹரிகேஶாயோர்த்வரேதஸே நமோ
நம: ஸத்யாய பாவகாய பாவகவர்ணாய காமாய காமரூபிணே
நமோ நமோ தீப்தாய தீப்தரூபிணே நமோ நமஸ்தீக்ஷ்ணாய தீக்ஷ்ண
ரூபிணே நமோ நம: ஸௌம்யாய ஸுபுருஷாய மஹாபு
ருஷாய மத்யமபுருஷாயோத்தமபுருஷாய ப்ரஹ்மசாரிணே
நமோ நமஶ்சந்த்ரலலாடாய க்ருத்திவாஸஸே நம இதி । ஏததே
வாதித்யோபஸ்தாநம் । ஏதா ஏவாஜ்யாஹுதய: । த்வாதஶரா
த்ரஸ்யாந்தே சரும் ஶ்ரபயித்வைதாப்யோ தேவதாப்யோ
ஜுஹுயாத் । அக்நயே ஸ்வாஹா ஸோமாய ஸ்வாஹாऽக்நீஷோமா

வேண்டும். சீக்ரம் பாப நிவ்ருத்தியை அபேக்ஷிப்பவன். உண்மையே பேசவேண்டும். ஆர்யர் அல்லாதவருடன் ஸம்பாஷிக்கக் கூடாது. ரௌரவம், யௌதாஜயம் என்ற ஸாமங்களைப் ப்ரதி தினமும் கானம் செய்யவேண்டும். மூன்று காலங்களிலும் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். ஆபோஹிஷ்ட என்ற மூன்று ருக்குகளாலும், பவித்ரவதிகளாலும், ஹிரண்யவர்ணா:ஶுசய: என்ற எட்டு ருக்குகளாலும் ப்ரோக்ஷித்துக்கொள்ள வேண்டும். இனி ஜலதர்ப்பணம் சொல்லப்படுகிறது. "நமோ ஹமாய" என்பது முதல் "க்ருத்தி வாஸஸே" என்பது வரையில் உள்ள மந்த்ரங்களால் ஜலதர்ப்பணம் செய்யவும். இவையே ஸூர்யனுக்கு உபஸ்தான மந்த்ரங்கள். இந்த மந்த்ரங்களே ஆஜ்யாஹுதிக்கு மந்த்ரங்கள். பன்னிரண்டு நாட்

𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌯𑍇𑌽𑌗𑍍𑌨𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑍃𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑍍𑌭𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌹𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌪𑌵𑌸𑍇𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 । 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌤𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌮𑌃 = 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌕𑌾𑌮𑌃, 𑌭𑍋𑌜𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌕𑌾𑌲𑍇𑌷𑍍𑌵𑌹𑌨𑌿 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌤𑍍, 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌸𑍀𑌨 𑌏𑌵 𑌸𑍇𑌵𑍇𑌤, 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌦𑍇𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌮𑌨𑍁𑌷𑌞𑍍𑌜𑌨𑍀𑌯𑌮𑍍 । 𑌯𑌃 𑌶𑌨𑍈𑌃 𑌶𑌨𑍈𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌭𑌵𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌰𑍌𑌰𑌵𑌯𑍌𑌧𑌾𑌜𑌯𑍇 = 𑌸𑌾𑌮𑌨𑍀 । 𑌨𑌮𑍋 𑌹𑌮𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌣𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋𑌪𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌜𑍍𑌯𑌹𑍋𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃 । 𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌷𑌟𑍍𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌇𑌤𑌿 ॥

களுக்குப் பிறகு சருவைப் பாகம் செய்து, அக்னயே ஸ்வாஹா என்பது முதல் அக்நயே ஸ்விஷ்டக்ருதே என்பது வரையில் உள்ள தேவதைகளுக்கு ஹோமம் செய்யவும். பிறகு ப்ராம்ஹணர்களுக்குப் போஜனம் செய்விக்கவும்.

"ஹவிஷ்யான்" என்பது முதல் "உபவஸேத்" என்பது வரையில் உள்ள ஸூத்ரத்தால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரஸ்வரூபம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. "திஷ்டேத்" என்பது முதலியதால் அந்த க்ருச்ரத்திலேயே செய்யவேண்டிய ப்ரகாரம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. க்ஷிப்ரகாம: = சீக்ரம் சுத்தியை விரும்புகிறவன். போஜனம் முதலியதற்கு விரோதமில்லாத காலங்களில் பகலில் நிற்கவேண்டும். இரவில் நித்ரையையும் உட்கார்ந்தே செய்யவேண்டும். இவ்விதம் உண்மை பேசவேண்டும் என்பது முதலிய அங்கங்களிலும் சீக்ரம் சுத்தியை விரும்பியவன் என்ற விசேஷணத்தைச் சேர்க்கவேண்டும். இதனால் எவன் மெல்ல மெல்லச் சுத்தனாகிறேன் என்று எண்ணுகிறானோ அவனுக்கு இந்த நியமம் இல்லை, என்று எண்ணப்படுகிறது. ரௌரவம், யௌதாஜயம் = ஸாமங்கள். "நமோஹமாய" என்பது முதல் பதின்மூன்று மந்த்ரங்கள், தர்ப்பணம், ஸூர்யோபஸ்தானம், ஆஜ்யஹோமம் இவைகளில் என்று அறியவேண்டும். அல்லது, நான்காவது வேற்றுமையை முடிவில் உள்ள ஐம்பத்தாறு மந்த்ரங்கள் என்று கணக்கு.

𑌏𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌹𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌜𑌪𑌹𑍋𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑌰𑌹𑌿𑌤 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌯𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌧𑌵𑍀𑌯𑍇 ॥

𑌅𑌤𑌿𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌤𑌿𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌾𑌹 𑌮𑌨𑍁𑌃—

'𑌏𑌕𑍈𑌕𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌸𑌮𑌶𑍍𑌨𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌾𑌣𑌿 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 । 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌚𑍋𑌪𑌵𑌸𑍇𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑌤𑌿𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌰𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌏𑌕𑌭𑌕𑍍𑌤𑌨𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌚𑌿𑌤𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌵𑌸𑍍𑌵𑍇𑌕𑍈𑌕𑌗𑍍𑌰𑌾𑌸𑌮𑌶𑍍𑌨𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌚𑍋𑌪𑌵𑌸𑍇𑌤𑍍 । 𑌅𑌯𑌮𑌤𑌿𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌯𑌮𑌃—

'𑌏𑌕𑍈𑌕𑌂 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌮𑌶𑍍𑌨𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌿 । 𑌅𑌯𑌾𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌭𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥ 𑌅𑌤𑌿𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

இது, மன்வாதிகள் சொல்லியதும், ஜபஹோமம் முதலிய அங்கங்கள் இல்லாததுமாகிய இரண்டுவித ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரங்களின் ஸ்தானத்தில் அறியத்தகுந்தது, என்று மாதவீயத்தில் உள்ளது.

அதிக்ருச்ர லக்ஷணம்.

மனு:— அதிக்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கும் ப்ராம்ஹணன் மூன்று நாட்களில் பகலில் மட்டில் ஒவ்வொரு கபளத்தைப் புஜிக்க வேண்டும். மறு மூன்று நாளில் இரவில் மட்டில் ஒவ்வொரு கபளத்தையும், மறு மூன்று நாளில் யாசிக்காமல் கிடைத்தால் ஒவ்வொரு கபளத்தையும் புஜிக்கவேண்டும். மறு மூன்று நாளில் உபவாஸமிருக்கவேண்டும்.

யமன்:— மூன்று நாள் பகலில் ஒவ்வொரு கபளத்தைப் புஜிக்க வேண்டும். மூன்று நாள் இரவில் ஒவ்வொரு கபளத்தைப் புஜிக்க வேண்டும். மூன்று நாள் யாசிக்காமல் கிடைத்தால் ஒவ்வொரு கபளத்தைப் புஜிக்கவேண்டும். பிறகு மூன்று நாள் வாயுவை மட்டில் பக்ஷிப்பவனாயிருக்கவேண்டும். இவ்விதம் பரிசுத்தமாயும் பாபத்தைப் போக்குவதுமாகிய அதிக்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும்.

போதாயநோऽபி —

"ஏகைகம் க்ராஸமச்நீயாத் பூர்வோக்தேந த்ர்யஹம் த்ர்யஹம் । வாயுபக்ஷஸ்த்ர்யஹம் சாந்யத் அதிக்ருச்ச்ர: ஸ பாவந:" இதி ॥

யத்து யாஜ்ஞவல்க்யேநோக்தம் —

"அயமேவாதிக்ருச்ச்ரஸ்ஸ்யாத் பாணிபூராந்நபோஜந:" இதி ॥

அயமேவ ப்ராஜாபத்யக்ருச்ச்ர: ஸகலோக்தநக்தாயாசிதவிசேஷேஷு நவஸு பாணிபூராந்நபோஜநயுக்தோऽதிக்ருச்ச்ரோ பவதீத்யர்த்த: ॥

ததா ச பராசர: —

"நவாஹமதிக்ருச்ச்ரஸ்ஸ்யாத் பாணிபூராந்நபோஜந: । த்ரிராத்ரமுபவாஸீ ஸ்யாத் அதிக்ருச்ச்ரஸ்ஸ உச்யதே" இதி ॥

தச்ச தச்சக்தவிஷயம், பாணிபூராந்நஸ்ய க்ராஸபரிமிதாந்நாதிகபரிமாணகத்வாத் ॥

போதாயனரும்:— முன் சொல்லியபடி ஒவ்வொரு மும்மூன்று நாட்களிலும் ஒவ்வொரு கபளத்தைப் புஜிக்கவேண்டும். மூன்று நாள் வாயுவை மட்டில் புஜிக்கவேண்டும். இது பாபத்தைப் போக்கும் அதிக்ருச்ரம். ஆனல்,

யாஜ்ஞவல்க்யரால் சொல்லப்பட்ட "இதுவே அதிக்ருச்ரமாகும். கை நிறைந்த அன்னத்தைப் புஜிப்பதை யுடையது" என்ற விதி, இந்த ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரமே முதலில் உள்ள பகலில் மட்டும், இரவில் மட்டும் யாசிக்காமல் கிடைத்ததை மட்டும் என்று சொல்லிய ஒன்பது நாட்களிலும் கை நிறைந்துள்ள அன்னத்தைப் புஜிப்பதானுல் அதிக்ருச்ரம் என்றாகிறது, என்பது பொருள். அவ்விதமே,

பராசரர்:— ஒன்பது நாள் கை நிறைவுள்ள அன்னத்தைப் புஜிப்பதென்பது அதிக்ருச்ரமாகும். மூன்று நாள் உபவாஸமுள்ளவனு யிருக்கவேண்டும். அது அதிக்ருச்ர மெனப்படுகிறது.

இந்த வசனம் சக்தியற்றவனைப்பற்றியது. கை நிறைந்துள்ள அன்னம் கபள அன்னத்திற்குமேல் அதிக அளவுள்ளதாகையால்.

𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌾𑌹 𑌬𑍋𑌧𑌾𑌯𑌨𑌃—

'𑌅𑌬𑍍𑌭𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌮𑌾𑌨𑍇𑌤𑌾𑌨𑍁 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌭𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 । 𑌏𑌷 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌶𑍍𑌶𑍋𑌽𑌤𑌿𑌪𑌾𑌵𑌨𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌏𑌕𑌭𑌕𑍍𑌤𑌨𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌚𑌿𑌤𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌯𑍇 𑌭𑍋𑌜𑌨𑌕𑌾𑌲𑌾𑌃, 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌮𑍁𑌦𑌕𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌵𑌾𑌸𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌏𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌦𑌿𑌨𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌨—

'𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌃 𑌪𑌯𑌸𑌾 𑌦𑌿𑌵𑌸𑌾𑌨𑍇𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿, 𑌤𑌦𑌶𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌪𑍍𑌤𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌪𑍍𑌤𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌾𑌹 𑌮𑌨𑍁𑌃—

'𑌤𑌪𑍍𑌤𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌰𑌨𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌃 𑌜𑌲𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌘𑍃𑌤𑌾𑌨𑌿𑌲𑌾𑌨𑍍 । 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌦𑍁𑌷𑍍𑌣𑌾𑌨𑍍𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌯𑍀 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

க்ருச்ராதி க்ருச்ரத்தின் லக்ஷணம்.

போதாயனர்:-மூன்று மூன்று நாட்களில் ஜலத்தைப் பக்ஷிப்பவனையும், பிறகு மூன்று நாட்களில் வாயுவை மட்டில் பக்ஷிப்பவனையும் இருக்கவேண்டும். இது மிகப் பரிசுத்திகரமான க்ருச்ராதி க்ருச்ரமென்று அறியப்படவேண்டும்.

பகலில் மட்டில், இரவில் மட்டில், யாசிக்காமல் கிடைத்ததை மட்டில் புஜிப்பது என்ற மூன்று காலங்களிலும் ஜலத்தை மட்டில் பருகியிருப்பதுடன் மூன்று நாள் உபவாஸமுமிருப்பது க்ருச்ராதி க்ருச்ரம், என்பது பொருள்.

ஆனால், இருபத்தொரு நாள் வரையில் பாலே மட்டில் பருகியிருப்பது என்று யாஜ்ஞவல்க்யரால் சொல்லப்பட்டுள்ளது:—

"பாலே மட்டில் இருபத்தொரு நாள் பருகியிருப்பது க்ருச்ராதி க்ருச்ரம்" என்பது அசக்தனைப்பற்றியது.

தப்த க்ருச்ர லக்ஷணம்.

மனு:— தப்த க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கும் ப்ராம்ஹணன்,

बोधायनः—

'त्र्यहं त्र्यहं पिबेदुष्णं पयस्सर्पिः कुशोदकम्। वायुभक्षस्त्र्यहं चान्यत्तप्तकृच्छ्रस्स उच्यते' इति॥

सान्तपनकृच्छ्रलक्षणम्॥

सान्तपनकृच्छ्रस्य लक्षणमाह मनुबोधायनौ—

'गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधि सर्पिः कुशोदकम्। एकरात्रोपवासश्च कृच्छ्रं सान्तपनं स्मृतम्' इति॥

एतस्य द्विरात्रानुष्ठानमाह याज्ञवल्क्यः—

'गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधि सर्पिः कुशोदकम्। जग्ध्वा परेऽह्न्युपवसेत्कृच्छ्रं सान्तपनं चरन्' इति॥

ஒவ்வொரு மும்மூன்று நாட்களிலும் முறையே ஜலம், பால், நெய், காற்று இவைகளை உஷ்ணமாய்ப் பருகவேண்டும். ப்ரதிதினம் ஒரு முறை ஸ்நானம் செய்பவனாயும் நியமமுடையவனாயுமிருக்க வேண்டும்.

போதாயனர்:— ஒவ்வொரு மும்மூன்று நாட்களிலும் உஷ்ணமான பால், நெய், தர்ப்பை ஜலம் இவைகளைப் பருகவேண்டும். மூன்று நாள் வாயு பக்ஷனாயிருக்கவேண்டும். அது தப்த க்ருச்ர மெனப்படுகிறது.

ஸாந்தபன க்ருச்ர லக்ஷணம்.

மனு, போதாயனர்:— கோமூத்ரம், கோமயம், பால், தயிர், நெய், தர்ப்பை ஜலம் இவைகளை முறையே ஒவ்வொரு நாளிலும் பருகி ஏழாவது நாளில் உபவாஸமிருப்பது ஸாந்தபன க்ருச்ர மெனப்பட்டுள்ளது.

இதற்கே இரண்டு நாள் அனுஷ்டானத்தைச் சொல்லுகிறார்,

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— ஸாந்தபன க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிப்பவன் கோமூத்ரம், கோமயம், பால், தயிர், நெய், தர்ப்பையின் ஜலம் இவைகளை ஒரு நாளில் பருகி, மறுநாளில் உபவாஸமிருக்க வேண்டும்.

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌮𑌹𑌾𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑌨𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌮𑌹𑌾𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌮𑍍, 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌏𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌿 ॥

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑌾𑌹 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃—

'𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑌨𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍈𑌷𑍍𑌷𑌡𑌹𑌸𑍍𑌸𑍋𑌪𑌵𑌾𑌸𑌕𑌃 । 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌹𑍇𑌨 𑌤𑍁 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑌨𑌸𑍍𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌯𑌮𑍇𑌨 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑌾𑌹𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑌨𑍋𑌽𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑌃—

'𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌗𑍋𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌵𑍈 𑌗𑍋𑌮𑌯𑌂 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌤𑍍 । 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌦𑌧𑌿 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑌶𑍍𑌶𑍁𑌚𑌿𑌃 ॥ 𑌮𑌹𑌾𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑌨𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

மூன்றுவிதமான மஹாஸாந்தபன க்ருச்ரத்தின் லக்ஷணம்.

மஹாஸாந்தபன க்ருச்ரம் என்பது மூன்றுவிதமாகும்— ஏழு நாள் உள்ளது, பதினைந்து நாள் உள்ளது, இருபத்தொருநாள் உள்ளது என்று. அவைகளுள், ஏழு நாள் உள்ள க்ருச்ரத்தின் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறார்,

யாஜ்ஞவல்க்யர்:- ஸாந்தபன க்ருச்ரத்தில் சொல்லிய த்ரவ்யங்களைத் தனித்தனி ஆறு நாட்களில் உட்கொண்டு, ஏழாவது நாள் உபவாஸமிருப்பது, என்ற இது மஹாஸாந்தபனம் என்கிற க்ருச்ரமாகும்.

யமனால் பதினைந்து நாட்களால் செய்யக்கூடிய மஹாஸாந்தபன க்ருச்ரம் சொல்லப்பட்டுள்ளது:- மூன்று நாள் கோமூத்ரத்தையும், மூன்று நாள் கோமயத்தையும், மூன்று நாள் தயிரையும், மூன்று நாள் பாலையும், மூன்று நாள் நெய்யையும் பருகினால் பிறகு சுத்தனாகிறான். இது எல்லாப் பாபங்களையும் போக்கும் மஹாஸாந்தபனமாகும்.

𑌜𑌾𑌬𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌤𑍁 𑌏𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑌨 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃 —

'𑌷𑌣𑍍𑌣𑌾𑌮𑍇𑌕𑍈𑌕𑌮𑍇𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌪𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 | 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌂𑌚𑍋𑌪𑌵𑌸𑍇𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃' 𑌇𑌤𑌿 || 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌤𑌾𑌰𑌤𑌮𑍍𑌯𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 ||

𑌪𑌰𑌾𑌕𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ||

𑌪𑌰𑌾𑌕𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌾𑌹 𑌮𑌨𑍁𑌃 —

'𑌯𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌽𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌹𑌮𑌭𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍 | 𑌪𑌰𑌾𑌕𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌾𑌪𑌨𑍋𑌦𑌨𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ||

𑌯𑌮𑍋𑌽𑌪𑌿 —

'𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌹𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌹𑌾𑌰𑍋 𑌯𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌂𑌶𑌿𑌤𑌵𑍍𑌰𑌤𑌃 | 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌕 𑌨𑌾𑌮𑍈𑌷 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌶𑌨𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ||

𑌪𑌰𑍍𑌣𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ||

𑌪𑌰𑍍𑌣𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌾𑌹 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃 —

'𑌪𑌰𑍍𑌣𑍋𑌦𑍁𑌮𑍍𑌬𑌰𑌰𑌾𑌜𑍀𑌵𑌬𑌿𑌲𑍍𑌵𑌪𑌤𑍍𑌰𑌕𑍁𑌶𑍋𑌦𑌕𑍈𑌃 |

ஜாபாலரால் இருபத்தொரு நாட்களால் முடிக்கக்கூடிய மஹாஸாந்தபனம் சொல்லப்பட்டுள்ளது:— முன் சொல்லிய ஆறு த்ரவ்யங்களையும் மும்மூன்று நாட்களில் முறையே உபயோகிக்க வேண்டும். கடைசியில் மூன்று நாள் உபவாஸமிருக்கவேண்டும். இது மஹாஸாந்தபனம் என்கின்றனர். இம்மூன்றும் பாபத்தின் தாரதம்யத்தை அபேக்ஷித்துள்ளதென்றறியவும்.

பராக க்ருச்ர லக்ஷணம்.

மனு:— ஜிதேந்த்ரியனாய், கவனமுள்ளவனாய் இருப்பவன் பன்னிரண்டுநாள் உபவாஸம் இருப்பது எல்லாப் பாபங்களையும் போக்கும் பராகம் எனும் க்ருச்ரமாம்.

யமனும்:— ஜிதேந்த்ரியனாய், நல்ல வ்ரதமுடையவனாய் பன்னிரண்டு நாள் ஆஹாரம் இல்லாமலிருந்தால் இது எல்லாப் பாபங்களையும் போக்கும் பராகம் எனும் க்ருச்ரம்.

பர்ண க்ருச்ர லக்ஷணம்.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— புரசு, அத்தி, தாமரை, பில்வம் இவை

𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌪𑍀𑌤𑍈𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌣𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰 𑌉𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑌲𑌾𑌶𑍋𑌦𑍁𑌮𑍍𑌬𑌰𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌬𑌿𑌲𑍍𑌵𑌪𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌕𑍈𑌕𑍇𑌨 𑌕𑍍𑌵𑌥𑌿𑌤𑍋𑌦𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌤𑍍 । 𑌕𑍁𑌶𑍋𑌦𑌕𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍇𑌽𑌹𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌹𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌣𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌃 ॥

𑌪𑌰𑍍𑌣𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑌾𑌹 𑌯𑌮𑌃—

'𑌏𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑍋𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌃 । 𑌕𑍍𑌵𑌾𑌥𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌦𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌣𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑌲𑌾𑌶𑌾𑌦𑌿𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑍇𑌕𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌭𑌸𑌾 𑌕𑍍𑌵𑌾𑌥𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌵𑌾𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌵𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌤𑍍 । 𑌅𑌯𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌣𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌫𑌲𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌫𑌲𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑌾𑌹 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑌣𑍍𑌡𑍇𑌯𑌃—

'𑌫𑌲𑍈𑌰𑍍𑌮𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌫𑌲𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 ।

களின் இலைகளைத் தனித்தனியே ஜலத்துடன் காய்ச்சி, அந்த ஜலத்தை மட்டில் முறையே நான்கு நாட்களில் ஒவ்வொரு நாளிலும் பருகி ஐந்தாவது நாளில் தர்ப்பத்தின் ஜலத்தைப் பருகியிருப்பது ஐந்து நாட்களில் செய்யக்கூடிய பர்ண க்ருச்ரமெனப்படும்.

இதற்கே வேறொரு லக்ஷணத்தைச் சொல்லுகிறார்,

யமன்:— இந்த எல்லா இலைகளையும் சேர்த்துக் காய்ச்சப்பட்ட ஜலத்தை மூன்று நாள் உபவாஸத்திற்குப் பிறகு ஒரு நாளில் பருக வேண்டியது. இது பர்ண க்ருச்ரத்தின் லக்ஷணம். பலாசம் முதலிய இலைகளைச் சேர்த்து ஜலத்தால் காய்ச்சி, மூன்று நாள் உபவாஸத்தின் முடிவில், காய்ச்சின ஜலத்தைப் பருகவேண்டும். இது பர்ண க்ருச்ரமாக ஆகும் என்பது பொருள்.

பல க்ருச்ரம் முதலியதின் லக்ஷணம்.

பல க்ருச்ரம் முதலியதின் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறார்,

மார்க்கண்டேயர்:— ஒரு மாஸம் முழுவதும் பழங்களால் இருப்பது வித்வான்களால் பல க்ருச்ரம் எனப்படுகிறது. பில்வப்

ஸ்ரீக்ருச்ச்ர: ஸ்ரீபலை: ப்ரோக்த: பத்மாக்ஷைரபரஸ்ததா || ஆமலகைரேவம் ஸ்ரீக்ருச்ச்ர: பர: ஸ்ம்ருத: | பத்ரைஸ்து பத்ரக்ருச்ச்ர: புஷ்பைஸ்ச க்ருச்ச்ர உச்யதே || மூலக்ருச்ச்ர: ஸ்ம்ருதோ மூலைஸ்தோயக்ருச்ச்ரோ ஜலேந து' இதி ||

யதா பில்வாதிபலாந்யம்பஸா க்வாதயித்வா மாஸமேகம் தத³ஹ: பிபதி, ததா பலக்ருச்ச்ரோ பவதி | யதா பில்வபத்மாக்ஷாமலகாநாமந்யதமஸ்ய க்வாதம் க்ருத்வா மாஸமேகம் பிபேத், ததா ஸ்ரீக்ருச்ச்ரோ பவதி | யதா தேஷாம் பத்ரபுஷ்பமூலாநாம் க்வாதம் பிபேத் ததா பத்ரபுஷ்பமூலக்ருச்ச்ராணி பவந்தி இத்யர்த: ||

வாருணஸ்த்ரீஸௌம்யக்ருச்ச்ரலக்ஷணம் ||

வாருணஸ்த்ரீக்ருச்ச்ரயோர்லக்ஷணமாஹ யம:—

ப்ரஹ்மசாரீ ஜிதக்ரோதோ மாஸேநார்தகம்ஸஸக்தூந் |

பழங்களால் இருப்பது ஸ்ரீ க்ருச்ரம் எனப்படுகிறது. தாமரை விதைகளால் இருப்பது பத்மாக்ஷ க்ருச்ரம். நெல்லிக்கனிகளால் இவ்விதம் ஒரு மாஸம் இருப்பது சிறந்த ஸ்ரீ க்ருச்ரம் எனப்படுகிறது. இலைகளால் இருப்பது பத்ர க்ருச்ரம். புஷ்பங்களால் இருப்பது புஷ்ப க்ருச்ரம். வேர்களால் இருப்பது மூல க்ருச்ரம். ஜலத்தால் இருப்பது தோய க்ருச்ரம்.

எப்பொழுது பில்வம் முதலியதின் பழங்களை ஜலத்துடன் காய்ச்சி ஒரு மாஸம் முழுவதும் அந்த ஜலத்தைக் குடிக்கின்றானோ, அப்பொழுது பல க்ருச்ரம் எனப்படுகிறது. எப்பொழுது பில்வம், தாமரை விதை, நெல்லிக்கனி இவைகளுள் ஒன்றை ஜலத்துடன் காய்ச்சி ஒரு மாஸம் முழுவதும் அந்த ஜலத்தைப் பருகுகின்றானோ அப்பொழுது அது ஸ்ரீ க்ருச்ரம் எனப்படுகிறது. எப்பொழுது இவைகளின் இலை, புஷ்பம், வேர் இவைகளுள் ஒன்றைத் தனித்தனியே ஜலத்தில் காய்ச்சி அந்த ஜலத்தைப் பருகுகிறானோ அப்பொழுது அது முறையே பத்ர க்ருச்ரம், புஷ்ப க்ருச்ரம், மூல க்ருச்ரம் என்றாகின்றன, என்பது பொருள்.

வாருண, ஸ்த்ரீ, ஸௌம்ய க்ருச்ரங்களின் லக்ஷணம்.

யமன்:— ப்ரம்ஹசர்ய வ்ரதமுடையவனாயும், கோபத்தை

𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌾𑌹𑌾𑌰𑌃 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌗𑍋𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌵𑍈 𑌗𑍋𑌮𑌯𑌂 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌤𑍍 । 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌵𑍈 𑌯𑌾𑌵𑌕𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑌾𑌹 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃—

'𑌪𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌚𑌾𑌮𑌤𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁 𑌸𑌕𑍍𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌾𑌸𑌰𑌮𑍍 । 𑌏𑌕𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌵𑌾𑌸𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌃 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌆𑌚𑌾𑌮𑌃 = 𑌓𑌦𑌨𑌨𑌿𑌃𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑌃 । 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌕𑍈𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌦𑌿𑌨𑌮𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍇𑌽𑌹𑌨𑍍𑌯𑍁𑌪𑌵𑌸𑍇𑌤𑍍 । 𑌸 𑌏𑌷𑌃 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌃 ॥

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌜𑌾𑌬𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍀 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃-

'𑌪𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌕𑌂 𑌸𑌕𑍍𑌤𑌵𑌸𑍍𑌤𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍇𑌽𑌹𑌨𑍍𑌯𑌭𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍 । 𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌵𑍈 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿, 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌦𑌶𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍 ॥

விட்டவனுயும், ஒரு மாஸம் வரையில் ஜலத்துடன் சேர்ந்த மாவுகளை ஆஹார நியமமுடையவனாய்க் குடித்தால் அது வாருண க்ருச்ரம் எனப்படுகிறது. மூன்று நாள் கோமூத்ரத்தை மட்டிலும், மூன்று நாள் கோமயத்தை மட்டிலும், மூன்று நாள் யவைக்கஞ்சியை மட்டிலும் பருகினால் அது ஸ்த்ரீ க்ருச்ரம் எனப்படுகிறது.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— பிண்ணாக்கு, வடிகஞ்சி, மோர், நீர், மாவு, இவைகளை ஒவ்வொரு நாளிலும் முறையே பருகவேண்டும். ஒரு நாள் உபவாஸம். இது ஸௌம்ய க்ருச்ரமெனப்படுகிறது. பிண்ணாக்கு முதலிய ஐந்துகளை ஒவ்வொன்றை முறையே ஒவ்வொரு நாளிலும் உட்கொண்டு, ஆறுவது நாளில் உபவாஸமிருக்க வேண்டும். இது ஸௌம்ய க்ருச்ரம்.

ஆனால், **ஜாபாலரால்** நான்கு நாட்களில் செய்யக்கூடிய ஸௌம்ய க்ருச்ரம் "பிண்ணாக்கு, மாவு, மோர், இவைகளை மூன்று நாள் பருகி, நான்காவது நாளில் உபவாஸம். பிறகு வஸ்த்ரத்தைத் தக்ஷிணையாய்க் கொடுக்கவேண்டும். இது ஸௌம்யக்ருச்ரம் எனப்படுகிறது," என்று சொல்லப்பட்டுள்ளதே எனில், அது சக்தியற்றவனைப்பற்றியது.

𑌤𑍁𑌲𑌾𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌥 𑌤𑍁𑌲𑌾𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌮𑌾𑌹 𑌜𑌾𑌬𑌾𑌲𑌿𑌃—

'𑌪𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌕𑌂 𑌚 𑌤𑌥𑌾𑌽𑌽𑌚𑌾𑌮𑌂 𑌤𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌚𑍋𑌦𑌕𑌸𑌕𑍍𑌤𑌵𑌃 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌪𑌵𑌾𑌸𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍁𑌲𑌾𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍋𑌽𑌯𑌮𑌷𑍍𑌟𑌦𑌿𑌵𑌸𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌃 ॥

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑌦𑌿𑌨𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹—

'𑌏𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌦𑍇𑌕𑍈𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 । 𑌤𑍁𑌲𑌾𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑌾𑌹𑌿𑌕𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌏𑌷𑌾𑌂 = 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥

𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌦𑌿𑌵𑌸𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹—

'𑌆𑌚𑌾𑌮𑌮𑌥 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌕𑌂 𑌤𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌚𑍋𑌦𑌕𑌸𑌕𑍍𑌤𑍁𑌕𑌾𑌨𑍍 । 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌨𑍋 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌭𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌨𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌏𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍁𑌲𑌾𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌯𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌪𑌤𑌾𑌰𑌤𑌮𑍍𑌯𑌵𑌿𑌷𑌯𑌤𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑍀𑌯𑌮𑍍 ॥

துலாபுருஷ க்ருச்ர லக்ஷணம்.

ஜாபாலி:— பிண்ணாக்கு, கஞ்சி, மோர், ஜலம், மாவு, மூன்று நாள் உபவாஸம் இது துலாபுருஷ க்ருச்ரம் எனப்படுகிறது.

இந்த க்ருச்ரம் எட்டுநாளில் ஸாதிக்கக்கூடியது.

யாஜ்ஞவல்க்யரோவெனில் பதினைந்து நாட்களில் ஸாதிக்கக் கூடியதைச் சொல்லுகிறார்:—பிண்ணாக்கு முதலிய ஐந்து த்ரவ்யங்களையும் முறையே ஒவ்வொன்றையும் மும்மூன்று நாட்களில் உபயோகிப்பதால் இது பதினைந்து நாட்களில் முடிக்கக்கூடிய துலாபுருஷ க்ருச்ரம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

யமனோவெனில் இருபத்தொரு நாட்களில் ஸாதிக்கக்கூடியதாய்ச் சொல்லுகிறார்:— கஞ்சி, பிண்ணாக்கு, மோர், ஜலம், மாவு, இவ்வைந்தையும் முறையே ஒவ்வொரு மும்மூன்று நாட்களிலும் உபயோகித்து, பிறகு ஆறு நாட்கள் வாயுவைப் பக்ஷித்திருந்தால் அது இருபத்தொரு நாட்களில் ஸாதிக்கக்கூடிய துலாபுருஷ க்ருச்ரமெனப்படுகிறது. இம் மூன்றும் பாபத்தின் தாரதம்யத்தை அனுஸரித்தது, என்று வ்யவஸ்தையை யறியவும்.

𑌅𑌘𑌮𑌰𑍍𑌷𑌣𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌘𑌮𑌰𑍍𑌷𑌣𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌮𑌾𑌹 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌃—

'𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑌵𑌣𑌸𑍍𑌨𑌾𑌯𑍀 𑌮𑍌𑌨𑍀 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌘𑌮𑌰𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌪𑌠𑍇𑌦𑌪𑍍𑌸𑍁 𑌨 𑌚𑌾𑌶𑍍𑌨𑍀𑌤 𑌦𑌿𑌨𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 ॥ 𑌅𑌘𑌮𑌰𑍍𑌷𑌣
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌘𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑌾𑌹 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃—

'𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌨𑌾𑌶𑍍𑌨𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑌵𑌣𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨 𑌮𑌗𑍍𑌨𑍋𑌽𑌪𑍍 ।
𑌸𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌘𑌮𑌰𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌜𑌪𑍇𑌦𑍍𑌦𑌿𑌵𑌾 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌦𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌾𑌸𑍀𑌤 ।
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌯𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀𑌂 𑌗𑌾𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌘𑌮𑌰𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌦𑍈𑌵𑌤𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌦𑍈𑌵𑌤𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌮𑌾𑌹 𑌯𑌮𑌃—

'𑌯𑌵𑌾𑌗𑍂𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌕𑌂 𑌶𑌾𑌕𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌂 𑌦𑌧𑌿 𑌘𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌨𑍀𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌭𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ।
𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍈𑌵𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

அகமர்ஷண க்ருச்ர லக்ஷணம்.

சங்கர்:—மூன்றுநாள் மூன்று காலங்களிலும் ஸ்நானம் செய்பவனாய், மௌனியாய் இருக்கவேண்டும். ஜலத்தில் மூழ்கி அகமர்ஷண மந்த்ரத்தை மனதினால் மூன்று முறை ஜபிக்கவேண்டும். மூன்றுநாள் உபவாஸம் இருக்கவேண்டும். இது எல்லாப் பாபங்களையும் போக்குவதான அகமர்ஷண க்ருச்ரமெனப்படும்.

வேறு ப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகிறார் **விஷ்ணு:**— மூன்றுநாள் புஜிக்கக்கூடாது. மூன்று நாள் மூன்று காலங்களிலும் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். ஜலத்தில் மூழ்கி அகமர்ஷண மந்த்ரத்தை மூன்று முறை ஜபிக்கவேண்டும். பகலில் நிற்கவேண்டும். இரவில் உட்கார்ந்திருக்கவேண்டும். வ்ரதம் முடிந்த பிறகு பால் உள்ள பசுவைத் தானம் செய்யவேண்டும். இவ்விதம் செய்வது அகமர்ஷண க்ருச்ரம்.

தைவத க்ருச்ர லக்ஷணம்.

யமன்:—கஞ்சி, யவைக்கஞ்சி, கீரை, பால், தயிர், நெய், இவைகளையே முறையே மும்மூன்று நாட்கள் உட்கொள்ளவேண்டும்.

यज्ञकृच्छ्रमाहाङ्गिराः—

'यावकस्त्रिषवणं स्नायी संयतो मौनमास्थितः। प्रातःस्नानं समारभ्य कृच्छ्रजप्यं च नित्यशः॥ सावित्रीं व्याहृतिं चैव जपेदष्टसहस्रकम्। ओङ्कारमादितः कृत्वा जपे जपे तथाऽन्ततः। भूमौ वीरासने युक्तः कृच्छ्रजप्यं तु संयतः॥ आसीनश्च स्थितो वाऽपि पिबेद्गव्यं पयः सकृत्॥ गव्यस्य पयसोऽलाभे गव्यमेव दध्यपि। दध्नोऽलाभे भवेत्तक्रं तक्रालाभे तु यावकम्॥ एषामन्यतमं यत्तु उपपद्येत तद्भवेत्। गोमूत्रेण समायुक्तं यावकं चोपयोजयेत्॥ एकाहेन तु कृच्छ्रोऽयमङ्गिरसा स्वयम्। सर्वपापहरो दिव्यो नाम्ना यज्ञ इति स्मृतः॥ एतत्तु पातकानां तथाऽप्युपपातकैः। महद्भिश्चापि पातकानां प्रायश्चित्तमिदं शुभम्' इति॥

பிறகு மூன்றுநாள் வாயுவைப் பக்ஷிக்கவேண்டும். இது எல்லாப் பாபங்களையும் போக்குவதான தைவத க்ருச்ர மெனப்படும்.

யஜ்ஞ க்ருச்ரத்தைச் சொல்லுகிறார் அங்கிரஸ்:—நியமமுடையவனாய், மூன்று காலங்களிலும் ஸ்நானம் செய்பவனாய், ஜிதேந்த்ரியனாய், மௌனியாய் இருக்கவேண்டும். ப்ரதி தினம் ப்ராத:ஸ்நானம் முதற்கொண்டு ஜபத்தைச் செய்யவேண்டும். காயத்ரியையும், வ்யாஹ்ருதியையும் எண்ணாயிரம் தடவை ஜபிக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு தடவையிலும் ஆரம்பத்திலும் முடிவிலும் ஓங்காரத்தைச் சேர்த்து ஜபிக்கவேண்டும். பூமியில் வீராஸனத்தில் இருந்து ஜபம் செய்யவேண்டும். உட்கார்ந்தாவது நின்றாவது ஜபிக்கவேண்டும். பசுவின் பாலை ஒரு முறை பருகவேண்டும். பசுவின் பால் கிடைக்காவிடில் பசுவின் தயிரை உபயோகிக்கவும். தயிர் கிடைக்காவிடில் மோரை உபயோகிக்கவும். மோர் கிடைக்காவிடில் யவைக்கஞ்சியைப் பருகவும். இவைகளுள் எது கிடைக்குமோ அதை உபயோகிக்கவும். கோமூத்ரத்துடன் கூடின யவைக்கஞ்சியையும் உபயோகிக்கலாம். இவ்விதம் ஒரு நாள் செய்வது க்ருச்ரம் என்று அங்கிரஸ்ஸால் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இது எல்லாப் பாபங்களையும் அபஹரிப்பது, இது யஜ்ஞக்ருச்ரம் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. இது பாபங்களுடன் கூடியவர்க்கும், உபபாதகங்

𑌯𑌾𑌵𑌕𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌯𑌾𑌵𑌕𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌮𑌾𑌹 𑌦𑍇𑌵𑌲𑌃—

'𑌯𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌾𑌧𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌮𑌾𑌸𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑌨𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌕𑌮𑍍 । 𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌯𑌾𑌵𑌕𑌪𑌾𑌯𑌸𑍋𑌦𑌕[𑌪𑌾𑌕]𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌨𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌶𑌙𑍍𑌖𑌃—

'𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑍀𑌷𑌂 𑌯𑌵𑌾𑌹𑌾𑌰𑍋 𑌮𑌾𑌸𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 । 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑌾𑌵𑌕𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌾𑌪𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌯𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌸𑍃𑌤𑌿𑌯𑌾𑌵𑌕𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌸𑍃𑌤𑌿𑌯𑌾𑌵𑌕𑌮𑌾𑌹 𑌹𑌾𑌰𑍀𑌤𑌃—

'𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌕𑍃𑌤𑍈𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑌾𑌪𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍃𑌤𑌿𑌯𑌾𑌵𑌕𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌤𑌦𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌜𑍁𑌹𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌤𑍇𑌨 𑌦𑍈𑌵𑌂 𑌬𑌲𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮 । 𑌶𑍃𑌤𑌮𑌭𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇𑌤— 𑌯𑌵𑍋𑌽𑌸𑌿

களுடன் கூடியவர்க்கும், மஹாபாதகங்களுடன் கூடியவர்க்கும் சிறந்த ப்ராயஶ்சித்தமாகும்.

யாவக க்ருச்ர லக்ஷணம்.

தேவலர்:—யவைகளை ஜலத்தில் சேர்த்துப் பாகம் செய்து, ஏழு நாள், அல்லது பதினைந்து நாள், அல்லது ஒரு மாஸம், புஜிப்பது யாவக க்ருச்ர மெனப்படுகிறது. இதனால் யாவகம், பாயஸம், ஜலம் இவைகள் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

சங்கர்:— நியதனாய் ஒரு மாஸம் முழுவதும் கோமயத்துடன் யவையைப்புஜித்து எல்லாப் பாபங்களையும் போக்குவதற்கு யாவக வ்ரதத்தை அனுஷ்டிக்கவும்.

ப்ரஸ்ருதி யாவக க்ருச்ர லக்ஷணம்.

ஹாரீதர்:— எவன் தான் செய்த கர்மங்களால் தன்னைப் பாபமுடையவனாய் நினைக்கின்றானோ அவன் தனக்காக ப்ரஸ்ருதி (ஒரு சேரை யளவுள்ள) யவையைப் பாகம் செய்யவேண்டும். அதிலிருந்து அக்னியில் ஹோமம் செய்யவேண்டும். அதனால் தைவகர்மம் பலிகர்மம் இவைகளைச் செய்யவும். பக்குவமாகிய

धान्यराजोऽसि वारुणो मधुसंयुतः । निर्णोदः
सर्वपापानां पवित्रमृषिभिः स्मृतः ॥ घृतं यवा
मधु यवा आपो वा अमृतं यवाः । सर्वं पुनन्तु मे
पापं यन्मया दुष्कृतं कृतम् ॥ वाचा कृतं कर्मकृतं
मनसा दुर्विचिन्तितम् । अलक्ष्मीं कालकर्णीं च सर्वं पु-
नीत मे यवाः ॥ मातापित्रोरशुश्रूषां वयसा कारि-
तं तथा । श्वसूकरावलीढं च उच्छिष्टोपहतं च यत् ॥
सुवर्णस्तेयं व्रात्यत्वं अयाज्ययाजनं तथा ।
ब्राह्मणानां परीवादं सर्वं पुनीत मे यवाः ॥ श्रप्य-
माणं रक्षां कुर्यात् नमो रुद्राय गायत्र्यैव तथै
[च] मानस्तोकेति । पात्रे त्रिर्निषिच्य ये
देवा मनोजाता मनोयुजस्सुदक्षा दक्षपितारस्ते नः
पान्तु ते नोऽवन्तु तेभ्यो नमस्तेभ्यस्स्वाहेत्यात्मनि
जुहुयात् । त्रिरात्रं पीत्वातिपातकृत् षड्रात्रं
पीत्वा पूतो भवति सप्तरात्रं च महापातकी द्वादश-
रात्रं पीत्वा सर्वं पापकृतं पापं निर्णुदति ।
निर्वृत्तानां यवानामेकविंशतिरात्रं पीत्वा गणान्
पश्यति गणाधिपतिं पश्यति विद्यां पश्यति विद्याधि-
पतिं पश्यति [illegible]

அதைப் பார்த்து ஜபிக்கவேண்டும். "யவோஸி" என்பது முதல் "ப்ராம்ஹணும் பரீவாதம் ஸர்வம் புனீதமேயவா:" என்பது முடிய மந்த்ரங்களை ஜபிக்கவேண்டும். பாகமாகும்பொழுது 'நமோருத்ராய, காயத்ரீ, மானஸ்தோகே' என்ற மந்த்ரங்களால் ரக்ஷை செய்யவும். பாத்ரத்தில் மூன்று தடவை சேர்த்து, 'யேதேவா:,' முதல் "தேப்ய:ஸ்வாஹா" வரையில் உள்ள மந்த்ரங்களால் தன்னிடத்திலே ஹோமம் செய்யவும். மூன்றுநாள் வரையில் அதிபாதகம் செய்தவன் செய்தால் சுத்தனாகிறான். அல்லது ஆறுநாள் பானம் செய்தால் சுத்தனாகிறான். மஹாபாதகியானால் ஏழு நாள் பானம் செய்தால் சுத்தனாகிறான். பன்னிரண்டு நாள் பானம் செய்தால், செய்த பாபங்கள் எல்லாவற்றையும் போக்குகிறான். இவ்விதம் யாவகத்தை இருபத்தொருநாள் பருகினால் கணங்கள், கணாதிபதிகள், வித்யை, வித்யாதிபதி இவர்களைத்

दधिक्षीरसर्पिःषु प्राश्नीयात् सोंऽहसः क्षणात् मुच्यते भगवान् मैत्रायणिः इति ॥

अथ चान्द्रायणकृच्छ्रलक्षणम् ॥

अथ चान्द्रायणम् ॥

तच्च द्विविधम् । पिपीलिकामध्यं यवमध्यं चेति । यथा पिपीलिकायाः शिरःपृष्ठभागौ स्थूलौ मध्यं सूक्ष्मं तथैवास्य चान्द्रायणस्य मध्ये अमावास्यादिने सर्वग्रासह्रासः । तस्य मध्यह्रासत्वात् पिपीलिकामध्यम् ॥ यथा हि कृष्णप्रतिपदि व्रतं सङ्कल्प्य चतुर्दश ग्रासान् भुञ्जीत । ततो द्वितीयारभ्य प्रतिदिनमेकैकस्य ग्रासस्य ह्रासे सति अमावास्यायामुपवासः संपद्यते । पुनश्शुक्लप्रतिपदि ग्रासमेकमारभ्य प्रतिदिनमेकैकग्रासवृद्ध्या पूर्णिमायां पञ्चदश ग्रासाः सं

தர்சனம் செய்வான். எவன் கோமூத்ரத்திலாவது அல்லது தயிர், பால், நெய் இவைகளில் பக்வமான யாவகத்தை அடிக்கடி பருகுவானோ அவன் பாபத்தினின்றும் உடனே விடுபடுவான், என்றார் பகவானாகிய மைத்ராயணி என்பவர்.

சாந்த்ராயண க்ருச்ர லக்ஷணம்.

இனி சாந்த்ராயண க்ருச்ரம் சொல்லப்படுகிறது. அது இரு விதமாகும் – பிபீலிகா மத்யம் என்றும், யவமத்யம் என்றும். எப்படி எறும்பினுடைய தலையும் பின்பாகமும் பருத்துள்ளனவோ, நடுப்பாகம் மெலிந்துள்ளதோ, அவ்விதமே இந்தச் சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்திற்கு நடுவில் அமாவாஸ்யா தினத்தில் கபளங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் குறைவு. அந்த க்ருச்ரம் நடுவில் ஸூக்ஷ்மமாக இருப்பதால் பிபீலிகாமத்யம் என்ற தன்மை. உதாஹரணம்:— க்ருஷ்ணபக்ஷ ப்ரதமையில் க்ருச்ரத்தை ஸங்கல்பித்துக்கொண்டு, பதினான்கு கபளங்கள் புஜிக்கவேண்டும். பிறகு த்விதீயையிலிருந்து ஒவ்வொரு தினத்திலும் ஒவ்வொரு கபளம் குறைவு செய்யும் பொழுது அமாவாஸ்யையில் உபவாஸம் ஏற்படுகிறது. மறுபடி சுக்லபக்ஷ ப்ரதமையில் ஒரு கபளத்தை யாரம்பித்து ஒவ்வொரு தினமும் ஒவ்வொரு கபளத்தை வ்ருத்தி செய்வதால் பூர்ணிமையில் பதினைந்து கபளங்கள் ஆகின்றன. சொல்லிய இது பிபீலிகாமத்ய

𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑍇 । 𑌸 𑌏𑌷 𑌪𑌿𑌪𑍀𑌲𑌿𑌕𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌃 । 𑌤𑌥𑌾 𑌯𑌵𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌮𑍁𑌭𑌯𑌕𑍋𑌟𑍀 𑌕𑍃𑌶𑍇 । 𑌤𑌥𑌾𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌦𑌿𑌨𑌮𑍇𑌕𑍈𑌕𑌗𑍍𑌰𑌾𑌸𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍌𑌰𑍍𑌣𑌮𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 । 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌦𑌿𑌨𑌮𑍇𑌕𑍈𑌕𑌗𑍍𑌰𑌾𑌸𑌹𑍍𑌰𑌾𑌸𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌅𑌮𑌾𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑌵𑌾𑌸 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑍌𑌲𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌮𑌧𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌿𑌪𑍀𑌲𑌿𑌕𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃—

'𑌮𑌾𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍌 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌨𑌦𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶 । 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌪𑌚𑌯𑌭𑍋𑌜𑍀 𑌸𑌨𑍍 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍌 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌸𑌂 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌤 𑌚𑌾𑌪𑌰𑌮𑍍 । 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌸𑍋𑌪𑌚𑌯𑌭𑍋𑌜𑍀 𑌸𑌨𑍍 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿—

'𑌏𑌕𑍈𑌕𑌂 𑌹𑍍𑌰𑌾𑌸𑌯𑍇𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌸𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑍇 𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌅𑌮𑌾𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌤 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑍋 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

சாந்த்ராயணத்தின் அனுஷ்டான ப்ரகாரம் ஆகும். அப்படியே, யவதான்யமானது நடுவில் பருத்துள்ளது. இரு கோடிகளும் மெலிந்துள்ளன. உதாஹரணம்:— சுக்லபக்ஷ ப்ரதமையில் ஆரம்பித்து, ஒவ்வொருநாளும் ஒவ்வொரு கபளம்வீதம் வ்ருத்திசெய்வதால் பூர்ணிமையில் பதினைந்து கபளங்கள் ஆகின்றன. க்ருஷ்ணபக்ஷ ப்ரதமை முதற்கொண்டு ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு கபளம் வீதம் குறைந்தால் அமாவாஸ்யையில் உபவாஸம் ஏற்படுகிறது, என்று. நடுப்பாகம் பருத்திருப்பதால் இதற்கு யவமத்யம் என்ற தன்மை.

அவைகளுள் பிபீலிகாமத்யத்தைச் சொல்லுகிறார், **வஸிஷ்டர்**:- மாஸத்தின் க்ருஷ்ணபக்ஷ ப்ரதமையில் பதினான்கு கபளங்களைப் புஜிக்கவேண்டும். இவ்விதம் கபளங்களைப் குறைத்துப் புஜிப்பவனாயிருந்து பக்ஷத்தின் மீதியை முடிக்கவேண்டும். அவ்விதமே சுக்லபக்ஷத்தின் ப்ரதமையில் ஒரு கபளத்தைப் புஜிக்கவேண்டும். இவ்விதம் கபளங்களை வ்ருத்தி செய்து புஜிப்பவனாயிருந்து பக்ஷம் மீதியை முடிக்கவேண்டும்.

பராசரரும்:— க்ருஷ்ணபக்ஷத்தில் ஒவ்வொரு கபளத்தைக்

𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌦𑍍𑌵𑍈𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹 𑌦𑍇𑌵𑌲𑌃—

'𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌯𑌵𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌿𑌪𑍀𑌲𑌿𑌕𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌏𑌕𑌗𑍍𑌰𑌾𑌸𑌮𑌮𑌾𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌯𑌵𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂, 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑌗𑍍𑌰𑌾𑌸𑌂 𑌪𑍌𑌰𑍍𑌣𑌮𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌪𑌿𑌪𑍀𑌲𑌿𑌕𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌮𑌨𑍁𑌰𑌪𑌿—

'𑌏𑌕𑍈𑌕𑌂 𑌹𑍍𑌰𑌾𑌸𑌯𑍇𑌤𑍍𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑍇 𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑌵𑌣𑌮𑍇𑌤𑌚𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 । 𑌏𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌦𑍍𑌯𑌵𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇 । 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌯𑌤𑌶𑍍𑌚𑌰𑌂𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌵𑌪𑌨𑌾𑌦𑍀𑌤𑌿𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌤𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 ॥

𑌵𑌪𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌾𑌹 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌃—

'𑌵𑌪𑌨𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌚𑍍𑌛𑍍𑌵𑍋𑌭𑍂𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍌𑌰𑍍𑌣𑌮𑌾𑌸𑍀𑌮𑍁𑌪𑌵𑌸𑍇𑌦𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌸𑌂𑌤𑍇𑌪𑌯𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌨𑌵𑍋 𑌨𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑍈

குறைக்கவேண்டும். சுக்ல பக்ஷத்தில் வ்ருத்தி செய்யவேண்டும். அமாவாஸ்யையில் புஜிக்கக்கூடாது. இது சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தின் விதி.

இரு வித சாந்த்ராயணங்களையும் சொல்லுகிறார்,

தேவலர்:— சாந்த்ராயணம் இருவிதமாகும்— யவமத்யம், பிபீலிகாமத்யம் என்று. அமாவாஸ்யை முதல் ஒவ்வொரு கபளத்தை அதிகரித்துப் புஜிப்பது யவமத்யம். பூர்ணிமை முதல் பதினைந்து க்ராஸமாய் புஜிப்பது பிபீலிகாமத்யம்.

மனுவும்:— க்ருஷ்ணபக்ஷத்தில் ஒவ்வொரு கபளத்தைக் குறைக்கவேண்டும். சுக்லபக்ஷத்தில் ஒவ்வொரு கபளத்தை வ்ருத்தி செய்யவேண்டும். மூன்று காலங்களிலும் ஸ்நானம் செய்ய வேண்டும். இது சாந்த்ராயண வ்ரதம் எனப்படுகிறது. சாந்த்ராயண வ்ரதத்தை யனுஷ்டிப்பவன் யவமத்யம சாந்த்ராயணத்தில் இந்த விதியையே சுக்லபக்ஷம் முதல் நியமமுடையவனாய் அனுஷ்டிக்க வேண்டும்.

வபனம் முதலிய நியமங்களின் க்ரமம்.

கௌதமர்:— சாந்த்ராயணத்தில் வபனமும் ப்ராயச்சித்த வ்ரதமாகச் செய்யவேண்டியது. மறுநாள் பூர்ணிமை இருக்கும்

𑌤𑌾𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌣𑌾𑌜𑍍𑌯𑌹𑍋𑌮𑍌 𑌹𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌣𑍋𑌪𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌸𑌃 𑌯𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌹𑍇𑌳𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌚𑌤𑌸𑍃𑌭𑌿𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍁𑌹𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌮𑌿𑌦𑍍𑌧𑍋𑌮𑌃 𑍐𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌮𑌹𑌰𑍍𑌜𑌨𑌸𑍍𑌤𑌪𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌶𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍂𑌰𑍍𑌗𑌿𑌡𑍌𑌜𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍈𑌰𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌨𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌂 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌨𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑍇𑌤𑌿 𑌨𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍇𑌤𑌰𑍇𑌵 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌨𑌨𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌤 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌸𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌮𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌚𑌰𑍁𑌭𑍈𑌕𑍍𑌷𑌸𑌕𑍍𑌤𑍁𑌕𑌣𑌯𑌾𑌵𑌕𑌶𑌾𑌕𑌪𑌯𑍋𑌦𑌧𑌿𑌘𑍃𑌤𑌮𑍂𑌲𑌫𑌲𑍋𑌦𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌹𑌵𑍀𑌂𑌷𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑍈𑌕𑍈𑌕𑌾𑌪𑌚𑌯𑍇𑌨𑌾𑌪𑌰𑌪𑌕𑍍𑌷𑌮𑌶𑍍𑌨𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌅𑌮𑌾𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑍋𑌷𑍍𑌯 𑌏𑌕𑍈𑌕𑍋𑌪𑌚𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑌕𑍍𑌷𑌂 । 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌮𑍇𑌕𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌷 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑍋 𑌮𑌾𑌸𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

பொழுது முதல் நாள் சதுர்த்தசியில் உபவாஸமிருக்கவேண்டும். 'ஆப்யாயஸ்வ', 'ஸங்தேபயாம்ஸி', 'நவோநவ:', என்ற இந்த ருக்குகளால் தர்ப்பணம், ஆஜ்யஹோமம், ஹவிஸ்ஸின் அனுமந்த்ரணம், சந்த்ரனுக்கு உபஸ்தானம் இவைகளைச் செய்யவும். "யத்தேவா தேவாஹேளனம்" என்ற நான்கு மந்த்ரங்களால் ஆஜ்யஹோமம் செய்யவேண்டும். கடைசியில் "தேவக்ருதஸ்ய" என்ற மந்த்ரங்களால் ஸமித்ஹோமம். ஓம்பூ:, புவ:, ஸுவ:, மஹ:, ஜந:, தப:, ஸத்யம், யச:, ஶ்ரீ:, ஊர்க், பிடௌஜா:, தேஜ:, புருஷ:, தர்ம:, சிவ: இந்த மந்த்ரங்களால் கபளங்களை அனுமந்த்ரிக்கவும். அல்லது "நம: ஸ்வாஹா" என்ற மந்த்ரத்தால் எல்லாக் கபளங்களையும் அனுமந்த்ரிக்கவும். கபளத்தின் ப்ரமாணம் வாயை விஸ்தரித்துக்கொள்ளாமல் ஸ்வபாவ நிலைமையில் உள்ளபடி வாய் கொண்ட அளவு. சரு, பிக்ஷான்னம், மாவு, நொய், யவைக்கஞ்சி, காய்கள், பால், தயிர், நெய், கிழங்கு, பழம், தீர்த்தம், இவை பன்னிரண்டில் மேல்மேல் உள்ளது ப்ரசஸ்தம் (உயர்ந்தது). இவ்வாறு (சதுர்த்தசியில் உபவாஸமிருந்து) பூர்ணிமையில் பதினைந்து கபளங்கள் புஜித்து, ப்ரதமைமுதல் ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு கபளம் குறைவாக க்ருஷ்ணபக்ஷம் முடிய புஜிக்கவும். அமாவாஸ்யையில் உபவாஸமிருந்து, ப்ரதமை முதல் ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு கபளம் அதிகமாக வ்ருத்தி செய்து, சுக்ல பக்ஷத்தில் புஜிக்கவும். இதையே மாற்றிச் செய்வது என்பது சிலருடைய மதத்தில். இவ்வாறு ஒரு மாஸம் செய்வது சாந்த்ராயண க்ருச்ரம்.

𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌮𑌨𑍁𑌰𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌮𑍍, 𑌋𑌷𑌿𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌶𑌿𑌶𑍁𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌯𑌤𑌿𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂𑌚𑍇𑌤𑌿 ॥

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑌾𑌹 𑌯𑌮𑌃—

'𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑍍 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌮𑌶𑍍𑌨𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌯𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌦𑍃𑌢𑌵𑍍𑌰𑌤𑌃 । 𑌹𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈 𑌮𑌾𑌸𑌮𑍃𑌷𑌿𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌶𑍍𑌨𑍀𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑌸𑍍𑌸𑌾𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌚 । 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑍇𑌤𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌶𑍁𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌸𑌮𑌶𑍍𑌨𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌸𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌰𑌵𑍌 । 𑌯𑌤𑌿𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌧𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌮𑌾𑌹—

'𑌅𑌥𑌾𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣𑌾𑌶𑍍𑌨𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌹𑌾𑌨𑍌 𑌚 𑌹𑍍𑌰𑌾𑌸𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌅𑌮𑌾𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌨𑌾𑌶𑍍𑌨𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌏𑌷 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑍋 𑌯𑌵𑌮𑌧𑍍𑌯𑌃

வேறுவிதமாய் சாந்த்ராயணம் மூன்று விதம்.

மறுபடியும் வேறுவிதமாய், சாந்த்ராயணம் மூன்று விதமாகும்:— ருஷி சாந்த்ராயணம், சிசு சாந்த்ராயணம், யதி சாந்த்ராயணம் என்று. அவைகளின் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறார்,

யமன்:—ஒரு மாஸம் முழுவதும் ப்ரதிதினம் மூன்று கபளங்களை மட்டில் நியமமுடையவனாய், த்ருடவ்ருதனாய் ஹவிஸ் அன்னத்தைப் புஜிக்கவேண்டும். இது ருஷி சாந்த்ராயணம் எனப்பட்டுள்ளது. பகலில் நான்கு கபளங்களையும், இரவில் நான்கு கபளங்களையும் மட்டில் (புஜிக்கவும்). இது பாலர்களுக்கு, சிசு சாந்த்ராயணம் எனப்படும். ஒரு மாஸம் முழுவதும் மத்யாஹ்ன காலத்தில் எட்டுக்கபளங்களைப் புஜிக்கவும். இது எல்லாப் பாபங்களையும் போக்குவதான யதி சாந்த்ராயண மெனப்படும்.

ஐந்து விதமான சாந்த்ராயணங்கள்.

விஷ்ணு:—சாந்த்ராயணத்தை ஐந்து விதமாகச் சொல்லுகிறார்:— இனி, சாந்த்ராயணம் சொல்லப்படுகிறது. கபளங்களை வாய்கொண்ட அளவு புஜிக்கவேண்டும். அந்தக் கபளங்களைச் சுக்லபக்ஷத்தில் க்ரமமாய் வ்ருத்தி செய்யவேண்டும். க்ருஷ்ணபக்ஷத்தில் குறைக்கவேண்

𑌪𑌿𑌪𑍀𑌲𑌿𑌕𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾 । 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿, 𑌸 𑌪𑌿𑌪𑍀𑌲𑌿𑌕𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑌃 । 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍌𑌰𑍍𑌣𑌮𑌾𑌸𑍀 𑌸 𑌯𑌵𑌮𑌧𑍍𑌯𑌃 । 𑌅𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌦𑌿𑌨𑌮𑌶𑍍𑌨𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸 𑌯𑌤𑌿𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 । 𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌶𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌿𑌶𑍁𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 । 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌥𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰𑍋𑌽𑌶𑍀𑌤𑍀𑌰𑍍𑌽𑌶𑍍𑌨𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌸𑌪𑌰𑌿𑌮𑌾𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌮𑌾𑌣𑌮𑌾𑌹 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃—

‘𑌕𑍁𑌕𑍍𑌕𑍁𑌟𑌾𑌣𑍍𑌡𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌤𑍁 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌸𑌂 𑌵𑍈 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌾𑌵𑌦𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌨 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌨 𑌚 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌵𑍍𑌰𑌤𑌪𑌾𑌰𑌣𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌵𑍍𑌰𑌤𑌪𑌾𑌰𑌣𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹 𑌸 𑌏𑌵—

‘𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚𑍀𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑌣𑌭𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍 । 𑌗𑍋𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌂 𑌚 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

டும். அமாவாஸ்யையில் புஜிக்கக்கூடாது. இது யவமத்யம், பிபீலிகா மத்யம் என்று. எதற்கு அமாவாஸ்யை நடுவில் வருகிறதோ அது பிபீலிகா மத்யம். எதற்குப் பூர்ணிமை நடுவில் வருகிறதோ அதற்கு யவமத்யம். ஒவ்வொரு நாளிலும் எட்டுக்கபளங்களைப் புஜிக்கவேண்டும். இது யதிசாந்த்ராயணம். இரவிலும் பகலிலும் நான்கு நான்கு கபளங்களைப் புஜிக்கவேண்டும். இது சிசுசாந்த்ராயணம். எந்த விதத்திலாலாவது இருநூற்று நாற்பது கபளங்களை ஒரு மாஸத்தில்புஜிக்கவேண்டும். இது ஸாமான்ய சாந்த்ராயணம் எனப்படும், என்று.

சாந்த்ராயணத்தில் கபளத்தின் பரிமாணம்.

சாந்த்ராயணத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள கபளத்தின் பரிமாணத்தைச் சொல்லுகிறார்,

பராசரர்:— கபளத்தைக் கோழியின் முட்டையளவுள்ளதாகச் செய்யவேண்டும். வேறு விதமாகச் செய்தால் புண்யமில்லை. வ்ரதமும் ஸித்திப்பதில்லை.

வ்ரதம் அனுஷ்டித்த பிறகு செய்யவேண்டியது.

பராசரர்:— ப்ராயஸ்சித்தம் அனுஷ்டிக்கப்பட்ட பிறகு ப்ராம

सङ्ख्याविशेषानभिधानाच्छक्त्यनुसारेण ब्राह्मणभोजनं वेदितव्यम् ॥

चान्द्रायणस्य फलनिरूपणम् ॥

चान्द्रायणस्य फलं दर्शयति यमः—
'यत्किञ्चित्कुरुते पापं कर्मणा मनसा गिरा ।
विप्रश्चान्द्रायणं कृत्वा तस्मात् पापात् प्रमुच्यते ॥
षण्मासान् विधिवत्कृत्वा हविष्याशी समाहितः ।
व्यपेतकल्मषो विप्रश्चन्द्रस्यैति सलोकताम्' इति ॥

व्रतग्रहणप्रकारः ॥

व्रतग्रहणप्रकारमाह विष्णुः—
'सर्वपापेषु सर्वेषां व्रतानां विधिपूर्वकम् । ग्रहणं सम्प्रवक्ष्यामि प्रायश्चित्ते चिकीर्षिते ॥
दिनान्ते नखरोमादीन् प्रवाप्य स्नानमाचरेत् । भस्मगो

ஹ்மணர்களைப் புஜிப்பிக்கவேண்டும். இரண்டு பசுக்களையும், இரண்டு வஸ்த்ரங்களையும் ப்ராம்ஹணனுக்குத் தக்ஷிணையாகக் கொடுக்க வேண்டும்.

கணக்கைச் சொல்லாததால் சக்தியை யனுஸரித்து ப்ராம்ஹண போஜனத்தை யறியவும்.

சாந்த்ராயண பலத்தின் நிரூபணம்.

யமன்:—ப்ராம்ஹணன் தேஹத்தாலும், மனஸாலும், வாக்கினாலும் எந்தப் பாபத்தைச் செய்கிறானோ அந்தப் பாபத்தினின்றும் சாந்த்ராயணம் செய்தால் விடுபடுவான். ப்ராம்ஹணன் ஆறுமாஸம் வரையில் ஹவிஸ்ஸைப் புஜிப்பவனாய் இவைகளைச் செய்தால், பாபம் நீங்கியவனாய், சந்த்ரனின் ஸாலோக்யத்தை யடைகிறான்.

வ்ரதத்தை ஆரம்பிக்கும் ப்ரகாரம்.

விஷ்ணு:— எல்லாப் பாபங்களுக்கும் செய்யப்படும் எல்லா வ்ரதங்களிலும் விதியுடன் ஆரம்பத்தைச் சொல்லுகிறேன். ப்ராயச்சித்தத்தைச் செய்ய விரும்பியிருக்கும்பொழுது, ஸாயங்காலத்தில் நகம், ரோமம் முதலியவைகளை வபனம் செய்துகொண்டு, ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். விபூதி, கோமயம், மண், தீர்த்தம், பஞ்ச

उपप्राश्यापि पञ्चगव्यादिभिर्व्रतैः ॥ मलापकर्षणं कार्यं बाह्यशौचोपसिद्धये' इति ॥

जाबालिः—

'कृच्छ्रादौ सर्वकृच्छ्राणां समाप्तौ च विशेषतः ।
आज्येनैव हि शालाग्नौ जुहुयाद्व्याहृतीः पृथक् ॥
गात्राभ्यङ्गं शिरोभ्यङ्गं ताम्बूलमनुलेपनम् । व्रतस्थो वर्जयेत्सर्वं यच्चान्यद्बलरागकृत्' इति ॥

सङ्कल्पितस्य व्रतस्यानाचरणे प्रत्यवायः ॥

सङ्कल्पितस्य व्रतस्यानाचरणे प्रत्यवायमाह शाकलेयः—

'पूर्वं व्रतं गृहीत्वा तु नाचरेत्कामतो हि यः । जीवन्भवति चण्डालो मृतः श्वा चाभिजायते' इति ॥

ब्रह्मकूर्चस्वरूपं तत्प्रमाणं च ॥

ब्रह्मकूर्चस्वरूपमाह पराशरः—

'गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधि सर्पिः कुशोद

கவ்யம் முதலியதால் தேகம் சுத்தமாவதற்காக மலாபகர்ஷணம் செய்யவேண்டும்.

ஜாபாலி:— எல்லா க்ருச்ரங்களின் ஆரம்பத்திலும், ஸமாப்தியிலும், அவச்யம் சாலாக்னியில் தனித்தனி வ்யாஹ்ருதிகளால் நெய்யினால் ஹோமம் செய்யவேண்டும். தேஹத்தில் எண்ணெயைத் தடவுதல், தலையில் எண்ணெயைத் தடவுதல், தாம்பூலம், சந்தனம் பூசிக்கொள்ளல், இவைகளை எல்லாம் க்ருச்ரம் அனுஷ்டிப்பவன் வர்ஜிக்கவேண்டும். இதைத் தவிர்த்து வலிமையையும் காமத்தையும் செய்யக்கூடியது எதுவோ அதையும் விடவேண்டும்.

ஸங்கல்பிக்கப்பட்ட நியமத்தை அனுஷ்டிக்காவிடில் பாபம்.

சாகலேயர்:— எவன் முதலில் நியமத்தை ஸங்கல்பித்துப் பிறகு ஸ்வேச்சையாய் அனுஷ்டிக்காமலிருக்கின்றானோ அவன் பிழைத்திருக்கும்போதே சண்டாளனாகிறான். இறந்த பிறகு நாயாகப் பிறக்கிறான்.

ப்ரம்ஹ கூர்ச்சத்தின் ஸ்வரூபமும் அதன் ப்ரமாணமும்.

பராசரர்:— கோமூத்ரம், கோமயம், பால், தயிர், நெய், தர்ப்ப

𑌕𑌂 𑌚 । 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌶𑍋𑌧𑌨𑌮𑍍 ॥
𑌗𑍋𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌗𑍋𑌮𑌯𑌮𑍍 ।
𑌪𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌯𑌾 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌦𑌧𑌿 ॥ 𑌕𑌪𑌿𑌲𑌾𑌯𑌾
𑌘𑍃𑌤𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌪𑌿𑌲𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 । 𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌕𑌪𑌲𑌂
𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌤𑍁 𑌗𑍋𑌮𑌯𑌮𑍍 ॥ 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌪𑌲𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑌧𑌿
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌲𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌘𑍃𑌤𑌮𑍇𑌕𑌪𑌲𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌲𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌕𑍁𑌶𑍋
𑌦𑌕𑌮𑍍 ॥ 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌽𑌽𑌦𑌾𑌯 𑌗𑍋𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌗𑍋𑌮𑌯𑌮𑍍 ।
𑌆𑌪𑍍𑌯𑌾𑌯𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌚 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌂 𑌦𑌧𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌵𑍍𑌣𑍍𑌣𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌦𑌧𑌿 ॥ 𑌤𑌥𑌾 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰
𑌮𑌸𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍁𑌶𑍋𑌦𑌕𑌮𑍍 । 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯𑌮𑍃𑌚𑌾
𑌪𑍂𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌦𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍌 ॥ 𑌆𑌪𑍋𑌹𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌤𑍍𑌯𑍃𑌚𑌾𑌽𑌽
𑌲𑍋𑌡𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑍋𑌕𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌵𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌚 𑌦𑌰𑍍𑌭𑌾
𑌅𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌶𑍁𑌕𑌤𑍍𑌵𑌿𑌷𑌃 ॥ 𑌏𑌤𑍈𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌹𑍋𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 । 𑌇𑌰𑌾𑌵𑌤𑍀 𑌇𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑍋𑌕𑍇 𑌚

ஜலம் இவை பஞ்சகவ்யம் எனப்படுகிறது. இது சுத்திகாம். பாபத்தைப் போக்கக்கூடியது. கறுப்புப் பசுவின் மூத்ரமும், வெள்ளைப் பசுவின் கோமயமும், தாம்ரவர்ணப் பசுவின் பாலும், சிவப்புப் பசுவின் தயிரும், கபிலப் பசுவின் (காராம்பசு) நெய்யும் க்ரஹிக்கப்படவேண்டும். அல்லது கபிலப் பசுவினின்றே எல்லாவற்றையும், க்ரஹிக்கலாம். ஒரு பலம் மூத்ரம், அரைக் கட்டைவிரலளவு கோமயம், ஏழு பலம் பால், மூன்று பலம் தயிர், ஒரு பலம் நெய், ஒரு பலம் தர்ப்பை ஜலம் என்று சேர்க்கவும். காயத்ரியால் கோமூத்ரமும், கந்தத்வாராம் என்ற மந்த்ரத்தால் கோமயமும், ஆப்யாயஸ்வ என்ற மந்த்ரத்தால் பாலும், ததிக்ராவிண்ண: என்ற மந்த்ரத்தால் தயிரும், சுக்ரமஸி என்ற மந்த்ரத்தால் நெய்யும், தேவஸ்யத்வா என்ற மந்த்ரத்தால் தர்ப்ப ஜலமும் சேர்க்கப்படவேண்டும். இவ்விதம் மந்த்ரத்தால் சுத்தமான பஞ்சகவ்யத்தை அக்னியின் எதிரில் வைக்கவேண்டும். ஆபோஹிஷ்ட என்ற மந்த்ரத்தால் கலக்கி, மானஸ்தோகே என்ற மந்த்ரத்தை ஜபிக்கவும். ஏழுக்குக் குறையாமலுள்ளதும், நுனியுள்ளதும், கிளிபோல் பச்சை நிறமுள்ளதுமாகிய தர்ப்பங்களால் பஞ்சகவ்யத்தை எடுத்து விதிப்படி ஹோமம் செய்யவேண்டும். இராவதீ, இதம் விஷ்ணு:, மானஸ்தோகே, சம்வதீ என்ற மந்த்ரங்களால் ஹோமம் செய்ய வேண்டும். இப்படி ஹோமம் செய்து, பிறகு மீதியுள்ளதை ப்ராம

ஶாவதீ ॥ ஸ தாவதேவ ஹோதவ்யம் ஹுதஶேஷம் பிபேத் த்விஜ꞉ । ஆலோட்ய ப்ரணவேநைவ அபிமந்த்ர்ய ப்ரணவேந து । உத்த்ருத்ய ப்ரணவேநைவ பிபேச்ச ப்ரணவேந து ॥ மத்யமேந பலாஶஸ்ய பத்மபத்ரேண வா பிபேத் । ஸ்வர்ணபாத்ரேண ரௌப்யேண ப்ரஹ்மதீர்த்தேந வா புந꞉ ॥ யத்த்வகஸ்திகதம் பாபம் தேஹே திஷ்டதி தேஹிநாம் । ப்ரஹ்மகூர்ச்சோ தஹேத் ஸர்வம் ப்ரதீப்தோக்நிரிவேந்தநம் ॥ பவித்ரம் த்ரிஷு லோகேஷு தேவதாபிரதிஷ்டிதம் । வருணஶ்சைவ கோமூத்ரே கோமயே ஹவ்யவாஹந꞉ ॥ தத்நி வாயு꞉ ஸமுத்திஷ்ட꞉ ஸோம꞉ க்ஷீரே க்ருதே ரவி꞉' இதி ॥

யதோக்தபரிமாணாநி த்ரவ்யாணி பலாஶாதிபத்ரே காயத்ர்யாதிபி꞉ ஸம்யோஜ்ய ஆபோஹிஷ்டேதி த்ருசேந ஆலோட்ய மாநஸ்தோகேத்யநயா அபிமந்த்ர்ய ஸப்தாவரை꞉ அச்சிந்நாக்ரை꞉ ஹரிதைர்த்தர்பை꞉ உத்த்ருத்ய இராவதீ இதம் விஷ்ணுரிதி

ஹுணன் பானம் செய்யவேண்டும். ப்ரணவத்தால் கலக்கி, ப்ரணவத்தால் அபிமந்த்ரித்து, ப்ரணவத்தாலேயே எடுத்து, ப்ரவணத்தாலேயே பருகவேண்டும். பலாச வ்ருக்ஷத்தின் நடு இலையாலாவது தாமரை இலையாலாவது பானம் செய்யவேண்டும். அல்லது ஸ்வர்ண பாத்ரம், வெள்ளிப் பாத்ரம், ப்ரம்ஹதீர்த்தம் இவைகளில் ஒன்றினுல் பருகலாம். ப்ராணிகளுக்குத் தேஹத்தில் தோல், எலும்பு, இவைகளில் எந்தப் பாபம் இருக்குமோ அப்பாபம் எல்லாவற்றையும் ப்ரம்ஹகூர்ச்ச பஞ்சகவ்யம், ஜ்வலிக்கின்ற நெருப்பு விறகை எரிப்பதுபோல் எரிக்கும். மூவ்வுலகங்களுள் பரிசுத்தமாகியது. தேவதைகளால் வஸிக்கப்பட்டது இது. கோமூத்ரத்தில் வருணனும், கோமயத்தில் அக்னியும், தயிரில் வாயுவும், பாலில் சந்த்ரனும், நெய்யில் ஸூர்யனும் வஸிக்கின்றூர்கள், என்று சொல்லப் படுகிறது.

முன் சொல்லப்பட்ட அளவுள்ள த்ரவ்யங்களைப் புரசு முதலிய இலையில் காயத்ரீ முதலிய மந்த்ரங்களால் ஒன்றுசேர்த்து வைத்து, ஆபோஹிஷ்ட என்ற மூன்று ருக்குகளால் கலக்கி, மானஸ்தோகே என்ற மந்த்ரத்தால் அபிமந்த்ரித்து, ஏழுக்குக் குறையாத பச்சை நிறமுள்ள தர்ப்பங்களால் எடுத்து, இராவதீ, இதம்விஷ்ணு:,

स्तोके शंनो देवीरभिष्टय इति चतसृभिरग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहा सवित्रे स्वाहा ओं स्वाहा अग्नये स्विष्टकृते स्वाहेति प्राजापत्यैर्मन्त्रैश्च पलाशपत्रेण हुत्वा हुतशेषं हस्तेन काष्ठेन वा निर्मथ्य पिबेत् ॥

गोमूत्रादीनां प्रमाणान्तरम्

गोमूत्रादीनां परिमाणान्तरमाह प्रजापतिः —

'गोमयाद्द्विगुणं मूत्रं सर्पिर्दद्याच्चतुर्गुणम् । क्षीरमष्टगुणं देयं दधि पञ्चगुणं तथा' इति ॥

अत्र गोमयस्य परिमाणविशेषानभिधानाद्वचनान्तरेणाङ्गुष्ठार्धपरिमितं गोमयं ग्राह्यम् । पर्वद्वयोपेतमङ्गुष्ठम् । तस्योपरितनपर्वणा समानपरिमाणं गोमयं स्वीकृत्य यथोक्तोत्तराभिवृद्ध्या गोमूत्रादीनि योजयेत् । एतस्य पूर्वोक्तपरिमाणेन सह विकल्प्येत ॥

மானஸ்தோகே, சந்நோதேவீ: என்ற நான்கு மந்த்ரங்களாலும், அக்நயே ஸ்வாஹா, ஸோமாய ஸ்வாஹா, ஸவித்ரே ஸ்வாஹா, ஓம் ஸ்வாஹா, அக்னயேஸ்விஷ்டக்ருதே ஸ்வாஹா என்று ப்ராஜாபதியினால் சொல்லப்பட்ட மந்த்ரங்களாலும் புரசு இலையால் ஹோமம் செய்து, ஹோமம் செய்த மீதியை கையாலாவது, ஸமித்தாலாவது கலக்கிக் குடிக்கவேண்டும்.

கோமூத்ரம் முதலியவைக்கு மற்றொரு அளவு.

ப்ரஜாபதி:-கோமயத்தைவிட இரண்டு மடங்கு கோமூத்ரமும், அதைவிட நான்கு மடங்கு நெய், அதைவிட எட்டு மடங்கு பால், அதைவிட ஐந்து மடங்கு தயிர் (என்று சேர்க்கப்படவேண்டும்).

இந்த வசனத்தில் கோமயத்திற்கு அளவு சொல்லாததால், மற்றொரு வசனத்தால் அரைக் கட்டைவிரலளவு கோமயம் எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும். இரண்டு கணு உள்ளது அங்குஷ்டம் என்பது. அந்த அங்குஷ்டத்தில் மேலுள்ள கணுவுடன் ஸரி அளவுள்ள கோமயத்தை க்ரஹித்து, முன் சொல்லியபடி மேல்

स आह —

"पालाशं पद्मपत्रं वा ताम्रं वाऽथ हिरण्मयम् । गृहीत्वा साधयित्वाऽथ ततः कूर्चं समाहरेत् ॥ साधयित्वाथ दर्भेषु पालाशैः पत्रकैरथ । ततस्संस्तृत्य होतव्यं देवताभ्यो यथाक्रमम् ॥ अग्नये चैव सोमाय सवित्रे च तथैव च । प्रणवेन तथा हुत्वा स्विष्टकृच्च तथैव च" इति ॥

ब्रह्मकूर्चविधौ कालविशेषदेशविशेषौ ॥

ब्रह्मकूर्चस्य कालविशेषमाह स एव —

"चतुर्दश्यामुपोष्याथ पौर्णमास्यां समाचरेत्" इति ॥

जाबालिरपि —

"एकरात्रोषितो भूत्वा पौर्णमास्यां विशेषतः । पञ्चगव्यं पिबेत्प्रातर्ब्रह्मकूर्चविधिः स्मृतः" इति ॥

மேல் வ்ருத்தியுடன் கோமூத்ரம் முதலியவைகளைச் சேர்க்க வேண்டும். இது முன் சொல்லிய அளவுடன் விகல்பிக்கப்படுகிறது. (இஷ்டப்படி ஏதாவது ஒரு அளவை க்ரஹிக்கலாம்).

ப்ரஜாபதி:—பாலாசவ்ருக்ஷத்தின் இலை, தாமரை இலை, தாம்ர பாத்ரம், தங்கப்பாத்ரம் இவைகளில் ஒன்று எடுத்து வைத்து, பிறகு கர்மாவை ஆரம்பிக்கவேண்டும். தர்ப்பங்களில் வைத்து, புரசு இலைகளால் அதை யெடுத்து, மேற்சொல்லப்படும் தேவதை களுக்கு க்ரமப்படி ஹோமம் செய்யவேண்டும். அக்னி, ஸோமன், ஸவிதா, இவர்களுக்கும் ப்ரணவத்துடன் ஹோமம் செய்து, ஸ்விஷ்டக்ருத்து ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

ப்ரம்ஹ கூர்ச்சவிதியில் கால விசேஷமும் தேச விசேஷமும்.

ப்ரஜாபதி:— சதுர்த்தசியில் உபவாஸமிருந்து, பூர்ணிமையில் செய்யவேண்டும்.

ஜாபாலியும்:— ஒரு நாள் உபவாஸமிருந்து பூர்ணிமையில் காலையில் பிரம்ஹகூர்ச்சம் என்கிற பஞ்சகவ்யத்தைப் பானம் செய்யவேண்டும்.

𑌦𑍇𑌶𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌮𑌾𑌹 𑌶𑌾𑌤𑌾𑌤𑌪𑌃—

'𑌨𑌦𑍀𑌤𑍀𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌯𑌤𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌾 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍁𑌚𑍌 𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑍂𑌰𑍍𑌚𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌯𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌥 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍇𑌨𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑍌 𑌯𑌥𑌾𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌯𑌾 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 ॥

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌮𑌤𑍇 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌾𑌃—

'𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍋𑌽𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌚 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌉𑌦𑌵𑌾𑌸𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 । 𑌧𑍇𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌸𑌮𑌮𑍇𑌤𑌚𑍍𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌮𑍍 ॥ 𑌤𑌿𑌲𑌹𑍋𑌮𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑍇𑌦𑌪𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌤𑌥𑌾 । 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶 𑌵𑌾 𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌵𑌕𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ॥ 𑌅𑌥 𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌵𑌮𑌾𑌨𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌣𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌿𑌲𑌹𑍋𑌮𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 ॥

சாதாதபர்:— நதீதீரம், மாட்டுக்கொட்டில், புண்யமான தேவாலயங்கள், இவைகளில் ஒன்றை யடைந்து, சுத்தமான ப்ரதேசத்தில் ப்ரம்ஹகூர்ச்சத்தைச் செய்யவேண்டும்.

ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம் முதலியதற்குச் சமமாயுள்ளவை.

இனி முன்சொல்லப்பட்ட க்ருச்ரங்களை எக்காரணத்தாலாவது அனுஷ்டிக்கச் சக்தியில்லாவிடில், சாஸ்த்ரப்படி ப்ரத்யாம்நாயம் (ஸமமானது) சொல்லப்படுகிறது. அதில் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்திற்கு ஸமமானவைகள் சொல்லப்பட்டுள்ளன.

சதுர்விம்சதிமதத்தில்:— ப்ராஜாபத்யக்ருச்ரம், காயத்ரியின் பதினாயிரம் ஜபம், ஜலத்தில் வஸிப்பது, ப்ராம்ஹணனுக்குக் கோதானம் செய்வது, என்ற இந்நான்கும் ஸமமாகும். ஆயிரம் முறை திலஹோமம், வேதபாராயணம், பன்னிரண்டு ப்ராம்ஹணர்களுக்குப் போஜனம், பாவகேஷ்டி, அல்லது பாவமானேஷ்டி இவை ஸமம் என்கிறார்கள் வித்வான்கள். ஸஹஸ்ரதிலஹோமம் என்பது காயத்ரியினால் செய்யவேண்டியது.

𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃—

'𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌶𑌤𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌽𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑌿𑌰𑌃𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 ॥
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌯𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌅𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌿𑌰𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌅𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑌿𑌰𑌾𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌮𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑌿𑌰𑌃𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌮𑍍 । 𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍋𑌷𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌏𑌵𑌂𑌵𑌿𑌧𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌕𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌕𑍃𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌹𑍇𑌮𑌾𑌦𑍍𑌰𑍌—

'𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍋𑌽𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌚 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌭𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍 ।
𑌤𑌿𑌲𑌹𑍋𑌮𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑌮𑌮𑍇𑌤𑌚𑍍𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌭𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌧𑌨𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍 । 𑌧𑌨𑌿𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌪𑌞𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌸𑍁 𑌦𑌿𑌵𑌸𑍇𑌷𑍁 𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌃 𑌭𑍋𑌜𑌨𑍀𑌯𑌾𑌃 ॥

பராசரர்:— ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம், பதினாயிரம் காயத்ரீஜபம், இருநூறு ப்ராணாயாமம், புண்ய தீர்த்தத்தில் பன்னிரண்டுமுறை காய்ந்த தலையுடன் ஸ்நானம், இரண்டு யோஜனை தூரத்திலுள்ள தீர்த்தத்திற்கு யாத்ரை செய்வது, இவை ஒரு க்ருச்ரம் எனப்படுகிறது.

காய்ந்த தலை உள்ளவன் அனார்த்ரசிரஸ் எனப்படுவான். அவன் செய்யும் ஸ்நானம் அனார்த்ரசிரஸ்நானம். ஒரு முறை ஸ்நானம் செய்து, ஸ்நான அங்கங்களையும் அனுஷ்டித்து, மயிர்களை உலர்த்தி, பிறகு இரண்டாவது முறை ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். இவ்விதமாகப் பன்னிரண்டு ஸ்நானம் புண்ய தீர்த்தத்தில் செய்யப்பட்டது. என்று பொருள்.

ஹேமாத்ரியில்:— ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம், பதினாயிரம் காயத்ரீ ஜபம், பன்னிரண்டு ப்ராம்ஹணர்களைப் பூஜிப்பிப்பது, ஆயிரம் திலஹோமம், இவை நான்கும் ஸமம்.

பன்னிரண்டு ப்ராம்ஹணர்களுக்குப் போஜனம் என்றது பணமில்லாதவனைப்பற்றியது. பணமுள்ளவனுக்கு ஒவ்வொரு தினத்திலும் ஐந்து ப்ராம்ஹணர்கள் என்று பன்னிரண்டு நாட்களில் அறுபது ப்ராம்ஹணர்கள் பூஜிப்பிக்கப்படவேண்டும் ஆகையால்,

𑌅𑌥 𑌚 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇—

‘𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌶𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌥𑌞𑍍𑌚𑌨 । 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 —

‘𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶 𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 । 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌭𑍋𑌜𑌨𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍂𑌲𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌲𑍍𑌪𑌾𑌧𑌿𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌦𑍍𑌵𑍈𑌷𑌮𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌮𑌾𑌧𑌵𑍀𑌯𑍇—

‘𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑍌 𑌧𑍇𑌨𑍁𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 । 𑌧𑍇𑌨𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍂𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌮𑍂𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌯𑌥𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌯𑌮𑍍, ‘𑌗𑌵𑌾𑌮𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 । 𑌪𑌾𑌦𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌶𑌾𑌤𑌾𑌤𑌪𑍋𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥

ஓர் ஸ்ம்ருதி:— *ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கும் ப்ராம்ஹணன் எவ்விதத்தாலாவது சக்தியற்றவனுகில், ஒவ்வொரு நாளும் விரும்பியவர்களாகிய சிறந்த ஐந்து ப்ராம்ஹணர்களை நன்ருகப் புஜிப்பிக்கவேண்டும், என்று.*

மற்றோர் ஸ்ம்ருதியில்:— *அறுபது, அல்லது இருபத்துநான்கு, அல்லது பன்னிரண்டு ப்ராம்ஹணர்களைப் புஜிப்பிக்கவேண்டும். அல்லது அவ்வளவு போஜனத்திற்குப் போதுமான தான்யமாவது, தான்யத்தின் மூல்யமாவது கொடுக்கப்படவேண்டும். அவ் விஷயத்தில் கணக்கில் உயர்வு குறைவு சொல்லியது அதிகாரியின் பணத்தின் நிறைவு குறைவுகளை அனுஸரித்துள்ளது.*

மாதவீயத்தில்:— *ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கச் சக்தியில்லாவிடில், ப்ராம்ஹணன் பசுவைத் தானம் செய்யவேண்டும். பசு இல்லாவிடில், பசுவின் மூல்யமாவது கொடுக்கப்படவேண்டும். ஸம்சயமில்லை.*

மூல்யம் என்பது சக்திக்குத் தகுந்தபடி கொடுக்கப்படவேண்டும். “பசுக்களில்லாவிடில், ஒரு நிஷ்கத்தைக் கொடுக்கவேண்டும். அல்லது நிஷ்கத்தின் பாதியாவது, கால் பாகமாவது கொடுக்கப்படவேண்டும். கால் பாகத்திற்குக் குறைந்து கொடுக்கக் கூடாது, என்றார் சாதாதபர்” என்று ஸ்ம்ருதி இருப்பதால்.

ஸ்ம்ருத்யந்தரே —

'ப்ராஜாபத்யம் து காயத்ர்யா அயுதம் ஜலவாஸஶ்சைவ ச ஸமுத்ரகாநதீஸ்நாநம் ஸமமேதச்சதுஷ்டயம்' இதி ॥ நதீஸ்நாநம் = ம்ருத்திகாஸ்நாநம் ॥

சாந்த்ராயணாதிஸமாநாநி ॥

சாந்த்ராயணாதீநாம் ஸமாநாநி சதுர்விம்ஶதிமதே தர்ஶிதாநி —

'சாந்த்ராயணம் ம்ருகாரேஷ்டி: பவித்ரேஷ்டிஸ்ததைவ ச । மித்ரவிந்தா பஶுஶ்சைவ க்ருச்ச்ரம் மாஸத்ரயம் ததா ॥ திலஹோமாயுதம் சைவ பராகத்வயமேவ ச । காயத்ர்யா லக்ஷஜப்யம் ச ஸமாந்யாஹுர்ப்ருஹஸ்பதி: ॥ நித்யநைமித்திகாநாம் ச காம்யாநாம் சைவ கர்மணாம் । இஷ்டீநாம் பஶுபந்தாநாம் அஶக்தௌ சரவ: ஸ்ம்ருதா: ॥ பராகதப்தக்ருச்ச்ராணாம் ஸ்தாநே க்ருச்ச்ரத்ரயம் சரேத் । வ்ரதஹோமாதிகம் பூர்வம் கல்பேஷு ப்ரயோகவச்ச' இதி ॥

ஓர் ஸ்ம்ருதியில்:— ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம், பதினாயிரம் காயத்ரீ ஜபம், ஜலவாஸம், ஸமுத்ரத்தை யடையும் நதியில் ஸ்நானம் இந் நான்கும் ஸமமாகும்.

நதீஸ்நானம் என்றது ம்ருத்திகா ஸ்நான விதியுடன் செய்யும் ஸ்நானம்.

சாந்த்ராயணம் முதலியதற்கு ஸமமானவைகள்.

சதுர்விம்சதிமதத்தில்:— சாந்த்ராயண க்ருச்ரம், ம்ருகாரேஷ்டி, பவித்ரேஷ்டி, மித்ரவிந்தா பசு, மூன்று மாஸங்களில் அனுஷ்டிக்கும் க்ருச்ரம், பதினாயிரம் திலஹோமம், இரண்டு பராக க்ருச்ரம், லக்ஷம் காயத்ரீஜபம் இவைகளை ஸமம் என்றார் ப்ருஹஸ்பதி. நித்யம், நைமித்திகம், காம்யம் என்ற கர்மங்கள், இஷ்டிகள், பசு பந்தங்கள் இவைகளைச் செய்ய முடியாவிடில், சருக்கள் விதிக்கப் பட்டுள்ளன. பராகம், தப்த க்ருச்ரம் இவைகளின் ஸ்தானத்தில் மூன்று க்ருச்ரங்களை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். வ்ரதம், ஹோமம் முதலியதையாவது முன்சொல்லிய ப்ரயோகப்படி அனுஷ்டிக்க வேண்டும்.

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇—

'𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌯𑍁𑌤𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 । 𑌤𑌥𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌦𑍀𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌮𑌮𑍇𑌤𑌚𑍍𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌮𑌹𑌾𑌨𑌦𑍀𑌪𑌰𑌿𑌗𑌣𑌨𑌮𑍍 ॥

𑌮𑌹𑌾𑌨𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌗𑌣𑌿𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌲𑍇𑌨—

'𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀 𑌯𑌮𑍁𑌨𑌾 𑌨𑌰𑍍𑌮𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌪𑌾𑌶𑌾 𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑍀 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌰𑌜𑌾 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌭𑌾𑌗𑌾 𑌸𑌰𑌯𑍂𑌶𑍍𑌚𑌰𑌾𑌵𑌤𑍀 𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌵𑍇𑌣𑍀 𑌶𑍋𑌣𑌾 𑌤𑌾𑌪𑌿𑌨𑍀 𑌪𑌾𑌷𑌾𑌣𑌕𑌾 𑌗𑍋𑌮𑌤𑍀 𑌗𑌣𑍍𑌡𑌕𑍀 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌦𑌾 𑌪𑌮𑍍𑌪𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌿𑌕𑌾 𑌕𑌾𑌵𑍇𑌰𑍀 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌪𑌰𑍍𑌣𑍀 𑌚𑌰𑍍𑌮𑌣𑍍𑌵𑌤𑍀 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌰𑌵𑌤𑍀 𑌗𑍋𑌦𑌾𑌵𑌰𑍀 𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌸𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌾𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌤𑌮𑌾𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌮𑌤𑍇—

'𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌗𑌾𑌮𑍇𑌕𑌾𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑌨𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 । 𑌪𑌰𑌾𑌕𑌤𑌪𑍍𑌤𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑍍𑌗𑌾𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥ 𑌅𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌦𑍇𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌯𑌵𑌿𑌧𑍌 𑌸𑌦𑌾 । 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

ஓர் ஸ்ம்ருதியில்:— சாந்த்ராயணம், மூன்று ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரங்கள், முப்பதினாயிரம் காயத்ரீஜபம், மஹாநதியில் ஸ்நானம் இந்நான்கும் ஸமமாகும்.

மஹாநதிகளின் எண்ணிக்கை.

தேவலர்:— கங்கை, ஸரஸ்வதீ, யமுனா, நர்மதா, விபாசா, விதஸ்தா, கௌசிகீ, நந்தா, விரஜா, சந்த்ரபாகா, ஸரயூ, சராவதீ, ஸிந்து, க்ருஷ்ணவேணீ, சோணா, தாபினீ, பாஷாணகா, கோமதீ, கண்டகீ, பாஹுதா, பம்பா, தேவிகா, காவேரீ, தாம்ரபர்ணீ, சர்மண்வதீ, வேத்ரவதீ, கோதாவரீ, துங்கபத்ரா, ஸசக்ஷு, அருணா இவைகள் அதிக புண்யமுள்ள மஹாநதிகளாம்.

சதுர்விம்சதிமதத்தில்:— ப்ரத்யாம்நாயம் செய்யும் விஷயத்தில் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தில் ஒரு பசுவைக் கொடுக்கவேண்டும். ஸாந்தபன க்ருச்ரத்தில் இரண்டு பசுவைக் கொடுக்கவேண்டும். பராக க்ருச்ரம் தப்தக்ருச்ரம் இவைகளில் மும்மூன்று பசுக்கள் விதிக்கப்பட்டுள்ளன. சாந்த்ராயண க்ருச்ரத்தில் எட்டுப் பசுக்கள் கொடுக்கப்படவேண்டும். சுத்தியின்பொருட்டு தனது தனத்துக்குத் தகுந்தபடி தானத்தைக் கொடுக்கவேண்டும். ஆனால்,

यत्तु स्मृत्यन्तरे चान्द्रायणस्य गोदानत्रयमभिहितम्—

'प्राजापत्ये तु गामेकामतिकृच्छ्रे द्वयं स्मृतम्। चान्द्रायणे पराके च तिस्रस्ता दक्षिणास्स्मृताः' इति, तदधनविषयम् ॥

गोदानाद्यशक्तौ गोभ्यस्तृणं दद्यात्। तथाह कण्वः—

'वेदाध्ययनं कार्यं प्राजापत्यमथापि वा। दद्याद्घासस्य साहस्रं गवां षष्टिविलक्षणः' इति ॥

चतुर्विंशतिमते—

'कृच्छ्रे पञ्चातिकृच्छ्रे त्रिगुणमहरहस्त्रिंशदेवं तृतीये चत्वारिंशत्तु तप्ते त्रिगुणनगुणिता विंशतिः स्यात् पराके। कृच्छ्रे सान्तापनाख्ये भवति षडधिका विंशतिश्चैव हीना आद्यं चान्द्रायणे स्यात्तदपि

ஓர் ஸ்ம்ருதியில் சாந்த்ராயணத்திற்கு மூன்று பசுக்களின் தானம்:– "ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தில் ஒரு பசுவைக் கொடுக்கவும், அதிக்ருச்ரத்தில் இரண்டு பசுக்களின் தானம், சாந்த்ராயணம், பராகம் இவைகளில் மூன்று பசுக்கள் தக்ஷிணை" என்று விதிக்கப் பட்டிருப்பது, தனமில்லாதவனைப்பற்றியது.

கோதானம் முதலியதில் சக்தியில்லாதவன் பசுக்களுக்குப் புல்லைக்கொடுக்கவேண்டும். அதைச் சொல்லுகிறார்,

கண்வர்:— வேதாத்யயனம் ஒரு முறையாவது செய்ய வேண்டும். அல்லது ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். அல்லது பன்னிரண்டாயிரம் முஷ்டி புற்களைப் பசுக்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும்.

சதுர்விம்சதிமதத்தில்:— ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தில் ஒவ்வொரு நாளிலும் ஐந்து ப்ராம்ஹணர்களைப் புஜிப்பிக்கவும். அதிக்ருச்ரத்தில் பதினைந்து ப்ராம்ஹணர்களையும் மூன்றாவதாகிய க்ருச்ராதிக்ருச்ரத்தில் முப்பது ப்ராம்ஹணர்களையும், தப்த க்ருச்ரத்தில் நாற்பது ப்ராம்ஹணர்களையும், பராக க்ருச்ரத்தில் அறுபது ப்ராம்ஹணர்களையும், ஸாந்தபன க்ருச்ரத்தில் இருபத்தாறு ப்ராம்ஹணர்களை

कृच्छ्रवेदो होमजपैश्च भूयात्' इति ॥ सहस्राहुति सशक्तु सम्पश्यते ॥ तृतीयः = कृच्छ्रातिकृच्छ्रः ॥

अध्ययनादेः पुरुषविशेषेण व्यवस्था ।

अध्ययनजपादीनां पुरुषविशेषेण व्यवस्था तत्रैव दर्शिता—

'ये धर्मनिष्ठास्तपोनिष्ठाः कदाचित् पापमागताः । जपहोमादिकं तेभ्यो विशेषेण विधीयते ॥ नामधारकविप्रा ये धर्मविद्याविवर्जिताः । कृच्छ्रचान्द्रायणादीनि तेभ्यो दद्याद्विशेषतः ॥ धनिना दक्षिणा देया प्रायश्चित्तविहिता तु या । एवं नरविशेषेण प्रायश्चित्तानि दापयेत्' इति ॥

यत्र यावत्सङ्ख्याः प्राजापत्यान्यावर्तनीयानि भवन्ति, तत्र तावत्सङ्ख्या गोदानान्यावर்तनीयानि ॥

யும், சாந்த்ராயணத்தில் இருபத்து நான்கு ப்ராம்ஹணர்களையும், க்ருச்ரத்தையனுஷ்டிக்கச் சக்தியில்லாதவன் புஜிக்கச் செய்ய வேண்டும். ஒவ்வொரு நாளிலும் என்றதை எல்லாவற்றிலும் சேர்க்கவேண்டும்.

வேதபாராயணம் முதலியதற்குப் புருஷர்களை அனுஸரித்து வ்யவஸ்தை.

வேதபாராயணம், காயத்ரீஜபம் முதலியதற்குப் புருஷபேதத்தால் வ்யவஸ்தை அங்கேயே (சதுர்விம்சதிமதத்தில்) சொல்லப்பட்டுள்ளது. தர்மநிஷ்டர்களாயும், தபோநிஷ்டர்களாயும் உள்ளவர்கள் ஒரு ஸமயத்தில் பாபத்தையடைந்தால் அவர்களுக்கு ஜபம் ஹோமம் முதலியவை விசேஷமாய் விதிக்கப்படுகின்றன. தர்மமில்லாதவரும், வித்யையில்லாதவரும் ப்ராம்ஹணன் என்ற பெயரை மட்டில் தரித்தவரான ப்ராம்ஹணர்கள் எவரோ, அவர்களுக்கு க்ருச்ரம் சாந்த்ராயணம் முதலியவைகளை அவச்யம் விதிக்க வேண்டும். பணம் உள்ளவன் சாஸ்த்ரத்தால் விதிக்கப்பட்ட தக்ஷிணையைக் கொடுக்கவேண்டும். இவ்விதம் மனுஷ்யர்களை அனுஸரித்து ப்ராயஸ்சித்தத்தை விதிக்கவேண்டும்.

எந்த ப்ராயஸ்சித்தத்தில் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரங்கள் அடிக்கடி செய்யவேண்டியவைகளோ, அவ்விடத்தில் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்

तथैव चतुर्विंशतिमते उक्तम्—

जन्मप्रभृति पापानि बहूनि विविधानि च । ब्रह्म-
हत्याधस्तात् षडब्दं ब्राह्मणहत्यायाष्टशतं कृच्छ्रमाचरेत् ॥ प्रत्या-
म्नाये गवां देयं साशीति धनिना शतम् । तदशक्तोऽष्टा-
दशलक्षाणि गायत्र्या वा जपेद्बुधः इति ॥

प्रायश्चित्तकाण्डः समाप्तः ॥

इति श्रीवाधूलवंशमुक्ताफलेन श्रीवैद्यनाथदीक्षितेन
विरचिते स्मृतिमुक्ताफलाख्ये धर्मशास्त्रे
प्रायश्चित्तनिरूपणं नाम षष्ठः परिच्छेदः ॥

தின் கணக்கின்படி கோதானம் முதலியவைகள் ஆவர்த்தி செய்யப் பட வேண்டும்.

அதுவும் சொல்லப்பட்டுள்ளது, **சதுர்விம்சதிமதத்தில்:—** பிறந்ததுமுதல் பலவிதமான பாபங்களைச் செய்தால் ப்ரம்ஹ ஹத்திக்குக் கீழ்ப்பட்டுள்ள அவைகளுக்கு 'ஆறு அப்தம்' நூற்றெண்பது ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரங்களை யனுஷ்டிக்க வேண்டும். ப்ரத்யாம்நாயம் செய்யும் விஷயத்தில், பணமுள்ளவன் நூற்றெண்பது பசுக்களைத் தானம் செய்யவேண்டும். அல்லது, அறிந்தவன் பதினெட்டுலக்ஷம் முறை காயத்ரீ ஜபத்தைச் செய்யவேண்டும்.

ப்ராயஶ்சித்த காண்டம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ வாதூல வம்சத்திற்கு ரத்னமாகிய

ஸ்ரீ வைத்யநாத தீக்ஷிதர் அவர்களால் இயற்றப்பட்ட

ஸ்ம்ருதிமுக்தாபலம் எனும் தர்ம சாஸ்த்ரத்தில் ப்ராயஶ்சித்த நிரூபணம் என்கிற ஆறுவது காண்டம் முற்றிற்று.